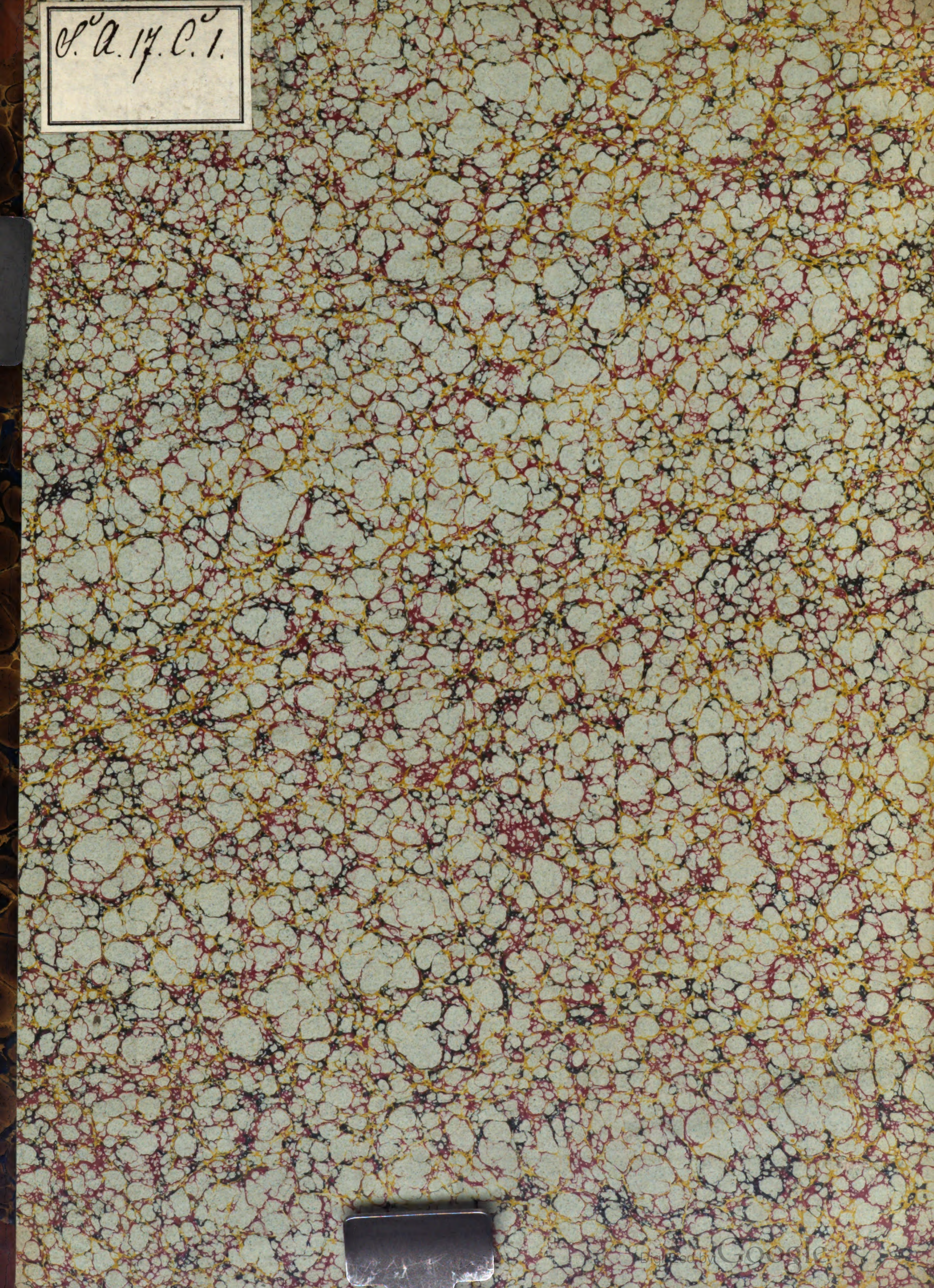

KAIS. KÖN. HOF. BIBLIOTHEK

14.972-D

Alt

Q. A. 17. C. 1.

14972-D.

Α Ν Θ Ο Λ Ο Γ Ι Ο Ν

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

ΤΑΣ ΕΝ ΤΩ ΜΗΝΟΛΟΓΙΩ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ, ΚΑΙ ΤΙΝΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΤΡΙΩΔΙΩ
ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΩ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ,

ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ ΕΩΘΙΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΤΑΣ ΤΗΣ ΟΚΤΩΗΧΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΥΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ, ΤΑΣ ΕΙΣ ΑΓΙΟΥΣ ΜΗ
ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ,
ΤΗΝ ΕΝ ΕΚΑΣΤῃ ΗΜΕΡᾷ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ,
ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥΣ
ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ΝΕΩΣΤΙ ΕΚΔΟΘΕΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΗΚΟΥΣΗΣ ΕΠΙΜΕΛΟΥΣ
ΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

Ε Ν Β Ε Ν Ε Τ Ι Α
ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
1845

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ψαλμ. ξξ'. Στ. 35.

Α Ν Θ Θ Λ Ο Γ Ι Ο Ν

Μ Η Ν Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

Ἐχων ἡμέρας λ'. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ ἡ νύξ, ὥρας ιβ'.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ Νέου Ἑτους· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου· καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος, Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμούν Διακόνου καὶ Διδασκαλοῦ αὐτῶν· καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Καλλίστης, Εὐδόου, καὶ Ἑρμογένους τῶν αὐταδελφῶν· καὶ μνήμη τοῦ δικαίου Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Ἐμπρημοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὸ α'. Ἀντίφωνον. τὸ Μακάριος ἀνὴρ· εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν,

Στιχηρὰ τῆς Ἰνδίκτου γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας, διδασκαλίας Χριστοῦ, τὴν προσευχὴν μαθόντες καθ' ἑκάστην ἡμέραν, βοήσωμεν τῷ Κτίστῃ· Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς κατοικῶν, τὸν ἐπιού-

σιον ἄρτον δίδου ἡμῖν, παρορῶν ἡμῶν τὰ πταίσματα.

Ως τῶν Ἑβραίων τὰ κῶλα, ἐν τῇ ἐρήμῳ ποτὲ, ἀπειθησάντων ὄντος, σοὶ τῷ πάντων Δεσπότη, ἀξίως κατεστρώθη· οὕτω καὶ νῦν, τὰ ὅσα διασκόρπισον, τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀπίστων Ἀγαρηνῶν, ψαλμικῶς παρὰ τὸν ἄδην Χριστέ.

Ο ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, τὰς πλάκας γράψας ποτὲ, αὐτὸς καὶ νῦν ἐν πόλει, Ναζαρέτ κατὰ σάρκα, βιβλίον κατεδέξω προφητικόν, ἀναγνῶναι Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τοῦτο πτύξας, ἐδίδασκες τοὺς λαοὺς, πεπληρωθῆναι τὴν γραφὴν ἐπὶ σοί.

Ἔτερα τοῦ Ὁσίου, γ'.

Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Οσιε Πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα, δι' ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἣν εὗρεν Ἡλίας ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν ἄλλοις οὐκ ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον, ἔχεις τὸν στύλον σου. Οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε Ἀγγελε, φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Συμεῶν Ὅσιε· πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ος Πάτερ, εἰ ἦν τὸν στύλον φθέγξασθαι, οὐκ ἂν ἐπαύσατο βοῶν σου τοὺς πόνους, τοὺς μόχθους, τοὺς ὀδυρμούς· ἀλλ' ἐκεῖνος ἐβαστάζετο, εἶπερ ἐβάσταζεν, ὡς δένδρον πλαινόμενος ἐκ τῶν δακρύων σου. Ἐξέστησαν Ἀγγελοι, ἐθαύμασαν ἄνθρωποι, δαίμονες ἔπτυσαν τὴν ὑπομονήν σου, Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ος Πάτερ δυνάμει Θεοῦ Πνεύματος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, ἐν στύλῳ ἀνῆλθες ὡς ἐν Σταυρῷ· ἀλλ' ἐκεῖνος τὸ χειρόγραφον πάντων ἐξήλειψε, σὺ δὲ τὴν ἐπανόστασιν τῶν παθῶν ἔλυσας· ἐκεῖνος ὡς πρόβατον, καὶ σὺ ὥσπερ σφάγιον· ἐκεῖνος ἐν Σταυρῷ, καὶ σὺ ἐν τῷ στύλῳ, Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερα Ἰδιόμελα τοῦ αὐτοῦ, δ'.

Ἦχος β'.

Εκ ρίζης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρπὸς, ὁ ἐκ βρέφους ἱερὸς Συμεὼν, χάριτι μᾶλλον ἢ γάλακτι τραφεὶς· καὶ ἐπὶ πέτρᾳ τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερυψώσας τὴν διάνοιαν· αἰθέριον διεδομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαίτημα, καὶ ταῖς Θεαῖς δυνάμεσι συμμετεωροπορῶν, Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, Ὅσιε Πάτερ Συμεὼν, καὶ τὸ πρᾶον τῆς καρδίας σου Θεράπων μακάριε· εἰ γὰρ μετέστης ἐξ ἡμῶν ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλ' οὐκ ἀπέστης ἀφ' ἡμῶν τῷ πνεύματι, ἐν ἀγάπῃ Θεῷ παριστάμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων ἐν οὐρανοῖς· μεθ' ὧν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Κυπριανοῦ.

Η τῶν λειψάνων σου θήκη, πανεύφημε Πάτερ, πηγάζει ἰάματα· καὶ ἡ ἀγία σου ψυχὴ Ἀγγέλοις συνοῦσα, ἀξίως ἀγαλλεταί. ἔχων οὖν πρὸς Κύριον Ὅσιε παρρησίαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀσωμάτων χορεύων ἐν οὐρανοῖς, σὺν αὐτοῖς ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Ηγάπησας Θεοφόρε, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, Θεῖον ἀνεδείχθης· καὶ ὧν αἰεὶ ἠνωμένος φωτὶ, φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανώτερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους· πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν, ἡμῶν σοφὲ Συμεὼν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Θεῖα χάρις ἀπηώρητο, ἐπὶ τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων σου, ἡγιασμένε Συμεὼν· διὰ καὶ εἰς ὁσμὴν μύρου τῶν θαυμαμάτων σου δραμούμεθα, τῶν νοσημάτων τὴν ἱασιν ἀρυόμενοι. Ἀλλὰ Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Βιζαντίου.

Ο Πνεύματι ἀγίῳ συνημμένος, ἀναρχε Λόγε καὶ Υἱέ, ὁ πάντων ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν, συμπαντουργὸς καὶ συνδημιουργός, τὸν στέφανον τοῦ Ἐνιαυτοῦ εὐλόγησον, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τῶν Ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου. Εἰσοδὸς· τὸ, Φῶς ἱλαρόν· Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἱάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· καλέσαι ἑνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν· παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών δόξαν ἀντὶ σποδοῦ· ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι καταβολὴν δόξης, ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθῆσονται γενεὰ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰώνιους, ἐξηρημασμένους τὸ πρότερον· ἐξαναστήσονται, καὶ ἀνακαινιοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημασμένας ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Καὶ ἤξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἄροτῆρες, καὶ ἀμπελουργοὶ ὑμῶν. Ὑμεῖς δὲ Ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν, Ῥηθήσεται ὑμῖν· ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε. Ἀντὶ τῆς αἰσχύνης ὑμῶν τῆς διπλῆς, καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς, ἀγαλλιάσεται ἡ μερίς αὐτῶν· διὰ τοῦτο τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ δευτέρου κληρονομήσουσι, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος, ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίοις, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· καὶ ὁ ὅρων αὐτοὺς ἐπιγνώσεται αὐτοὺς, ὅτι οὗτοι εἰσὶ σπέρμα εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὸ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Λευϊτικοῦ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων·
 Ἐάν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε, καὶ ποιή-
 τε αὐτάς, δώσω τὸν ὑετὸν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ
 ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐ-
 τῶν· καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν
 τρυγητὸν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν
 σπώρον. Καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς
 πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας
 ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν· καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφο-
 βῶν· καὶ ἀπολωθῇ ἡ θηρία ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ
 πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν. Καὶ
 πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ
 διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατὸν, καὶ ἑκατὸν
 ὑμῶν διώξονται μυριάδας. Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ'
 ὑμᾶς, καὶ εὐλογήσω ὑμᾶς, καὶ ἀύξανῶ ὑμᾶς,
 καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν διαθήκην
 μου μεθ' ὑμῶν. Καὶ φάγεσθε παλαιὰ, καὶ πα-
 λαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων
 ἐξοίσετε. Καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς·
 καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν· καὶ ἔσται ὑμῶν
 Θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. Ἐάν δὲ μὴ
 εἰσακούσῃτέ μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγ-
 ματά μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ
 τοῖς κρίμασί μου προσοχθήσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν
 ὥς τε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου,
 καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν. Ἐπιστήσω ἐφ' ὑ-
 μᾶς τὴν ἀπορίαν, καὶ σπερεῖτε διακενῆς τὰ
 σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται τοὺς πόνους ὑ-
 μῶν οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν. Καὶ ἐπιστήσω τὸ
 πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον
 τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διώξονται ὑμᾶς, καὶ
 φευξέσθε, οὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς· καὶ συν-
 τρίψω τὴν ὕδριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν· καὶ
 θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν ὥς σιδηροῦν, καὶ τὴν
 γῆν ὥσει χαλκοῦν. Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχὺς
 ὑμῶν· καὶ ἡ γῆ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν σπώρον
 αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει τὸν
 καρπὸν αὐτῶν. Καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ
 θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ
 κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγόστους ποιήσει ὑμᾶς ἐ-
 πιπορεύομένη μάχαιρα. Καὶ ἔσται ἡ γῆ
 ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ ἐπαυλεις ὑμῶν ἔσονται
 ἔρημοι. Ὅτι ὑμεῖς ἐπορεύθητε πρὸς με πλά-
 γιοι, καὶ γὰρ πορεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐν θυμῷ
 πλαγίῳ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος
 Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολουμῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύ-
 σει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πο-
 λυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πο-
 λιά δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία
 γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γε-
 νόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτω-
 λῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη μὴ κακία ἀλλάξη
 σύνεσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆς.
 Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά,
 καὶ ῥεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλεύει νοῦν ἄκα-
 κον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους
 μακροῦς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐ-
 τοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας.
 Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ
 θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον ὅτι χάρις καὶ
 ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν
 τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος αΐ.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Επέστη ἡ εἵσοδος τοῦ Ἐνικαυτοῦ, συγκα-
 λουσα γεραίρειν ταύτην τοὺς λαμπρύνον-
 τας, Καλλίστην Εὐδοκίαν καὶ Ἑρμογένην, τοὺς
 αὐταδέλφους ἀθλητάς· Συμεὼν τὸν ἰσαγγελον,
 Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἐπταρί-
 θμους Παῖδας, καὶ τὴν τετραδεκαπύρσευτον
 τῶν ἀγίων Γυναικῶν χορείαν· ὧν ταῖς μνηαῖς
 κοινωνοῦντες φιλέοργοι, βοήσωμεν ἐκτενῶς· Κύ-
 ριε εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ
 καταξιώσον ἡμᾶς, λησιτελῶς περαιωσάσαι τὴν
 τοῦ χρόνου περίοδον.

Ὁ αὐτὸς Ἦχος.

Στίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα
 δημιουργήσας, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ
 Ἐνικαυτοῦ· καὶ τὴν Πόλιν ἡμῶν φυλάττε ἀπα-
 λιώρητον· τοὺς δὲ πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, ἐν
 τῇ δυνάμει σου εὐφρανον, νίκας χορηγῶν αὐ-
 τοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, διὰ τῆς Θεοτόκου,
 δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος βΐ.

Στίχ. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴ-
 κου σου.

Κυπριανοῦ.

Θαυμαστός εἶ ὁ Θεός, καὶ θαυμαστά τὰ
 ἔργα σου, καὶ αἱ ὁδοί σου ἀνεξιχνία-
 σται· πέλεις γὰρ σοφία τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπό-
 στασις τελεία, καὶ δυνάμις, συνάναρχός τε,

καὶ συναΐδιος, συνεργία· διὸ παντοδυναμῶ ἐξουσίᾳ κόσμῳ ἐπέδημησας, ζητῶν ὃ ἐκάλλυνας πλάσμα, ἀνεκφράστως ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, μὴ τραπείς τῇ Θεότητι· διαθέμενος ὅρους καὶ χρόνους, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀναλλοίωτε. Διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· Ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ Ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου.

Τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ο ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν παντοδυναμῶ σου λόγῳ συστησάμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ Ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰς αἰρέσεις καταβάλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα, Ἦχος πλ. αΐ.

Ο σιε Πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα, δι᾽ ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἣν εὗρεν Ἡλίας ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν ἄλλοις οὐκ ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν στύλον σου. Οὐράνιε Ἀνθρωπε, ἐπίγειε Ἀγγελε φωστήρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός· Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σὺ Βασιλεῦ, ὁ ὢν καὶ διαμένων, καὶ εἰς αἰῶνας ἀτελευτήτους, δέξαι δυσώπησιν αἰτούντων ἀμαρτωλῶν σωτηρίαν· καὶ παρασχου φιλόανθρωπε τῇ γῇ σου εὐφορίαν, εὐκράτους τοὺς αἴρας χαριζόμενος· τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ συμπολέμει, κατὰ ἀθέων βαρβάρων, ὡς ποτὲ τῷ Δαυΐδ· ὅτι ἤλθοσαν οὗτοι ἐν σκηναῖς σου, καὶ τὸν πανάγιον τόπον ἐμίαναν Σῶτερ· Ἀλλ' αὐτὸς δώρησαι νίκας Χριστὲ ὁ Θεός, τῇ πρεσβείᾳ τῆς Θεοτόκου· νίκη γὰρ αἰ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ καύχημα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος βΐ.

Ο πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος αΐ.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ

τὴν τῶν Ἀσωμαίων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου, Ἦχος βαρύς.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λυμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνῃν δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

— — —

Εἰς τὸν Ὁρόνον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογία, Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου,

Ἦχος πλ. δΐ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο καιροὺς καρποφόρους καὶ ὑέτους, οὐρανόθεν παρέχων τοῖς ἐπὶ γῆς, καὶ νῦν προσδεχόμενος, τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου, ἀπὸ πάσης λύτρωσαι ἀνάγκης τὴν Πόλιν σου· οἱ οἰκτίρμοί σου γὰρ ὄντως, εἰς πάντα τὰ ἔργα σου. Ὅθεν τὰς εἰσόδους, εὐλογῶν καὶ ἐξόδους, τὰ ἔργα κατευθύνον, ἐφ' ἡμᾶς τῶν χειρῶν ἡμῶν· καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός· σὺ γὰρ ἐξ οὐκ ὄντων τὰ σύμπαντα, ὡς δυνατὸς εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογία, Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. αΐ. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εγκρατεία τὸν βίον σου κατεκόσμησας, καὶ νεκρώσας τὸ σῶμά σου ἐξηφάνησας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς προσβολὰς, Πάτερ μακάριε, καὶ μετέβης πρὸς Θεόν, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ὡς ἄξιος, κληρονόμος· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δΐ. Ταχύ προκατάλαβε.

Εἰσῆλθες ἐν τῷ σκάμματι τοῦ μαρτυρίου πιστῶς, Καλλίστη κηρύττουσα σὺν τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· πόθῳ γὰρ θρεψαμένη, νοερά σκευὴ ὄντως, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπετέλεσας τούτους· διὸ καὶ συνηρμόσθης αὐτοῖς, Μάρτυς εἰς τὴν ἄνω ζωὴν.

Καὶ νῦν Θεατοκίον ὁμοιον.

Ταχύ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ

Θεῶ, Κυρία πανάχραντε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, σκεδάσον τὰς ἐμδρας, καὶ τὰ θράση Παρθένε, τῶν νῦν ἐφελκυσμένων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αγνάδες λαγικαί, τῷ Ἀμνῷ καὶ Ποιμνῇ, προσήχθητε πιστῶς διὰ τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελέσασαι, καὶ τὴν πίστιν τηρήσασαι· ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, ἀξιάγαστοι, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγῃ Ἰωσήφ.

Ως Δεσπότη τοῦ Παντός καὶ χρηγῶ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβρῶντες ἐκτενῶς· Ὑπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτήρ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς Τεκνότητός σε, καὶ πάντων τῶν αἰεὶ εὐαρεστούντων σοι, ἐκαυτὸν εὐπρόσδεκτον προσάξει σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν οὐσίαις, δυσὶ τιμῶντας, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ τετάρτου Ἦχου. Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν. Ὁ Ν'.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου, πρεσβείαις ἐλεήμων, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεήμων, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εὐλέςόν με ὁ Θεός· καὶ τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος β'.

Ο ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, προαίῳ Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν παντοδυναμῶ σου λόγῳ συστησάμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐκαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ ταῖς αἰρέσεσι κατὰβαλε, διὰ τῆς Θεοτάκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἰνδίκτου, ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σώμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραῶ τὸν Ἰσραὴλ, ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης ποδὶ ἀβρόχῳ ὁδηγήσαντι, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδοξάσται.

» **Α**σώμεν πάντες Χριστῷ, δι' οὗ συνέστη τὰ πάντα, καὶ ἐν ᾧ διατελεῖ ἀδιάπτωτα, ὡς ἐξ ἀνάρχου φῦντι, Θεοῦ Πατρὸς ἐνυποστάτῳ Λόγῳ, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδοξάσται.

Ασώμεν πάντες Χριστῷ, τῷ πατρικῇ εὐδοκίᾳ, ἐπιφανέντι ἐκ Παρθένου καὶ κηρύξαντι, ἐκαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, ἡμῖν εἰς ἀπολύτρωσιν, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδοξάσται.

Εν Ναζαρέτ εἰσελθὼν, ὁ παροχεὺς τοῦ νόμου, ἐν ἡμέραις τῶν Σαββάτων ἐδίδασκε, νομοθετῶν Ἑβραῖαις τὴν ἑλευσιν αὐτοῦ τὴν ἄφραστον· δι' ἧς ὡς ἐλεήμων, σῶσε τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτακίον.

Αδόντες πάντες πιστοί, τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην, τὴν τὸν Χριστὸν τῇ οἰκουμένη ἀνατείλασαν, καὶ χαρὰς τὰ πάντα πληρώσασαν τῆς αἰδίου ζωῆς, αἰεὶ ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδοξάσται.

Ἔτερος τῶν ἁγίων Γυναικῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Στερόων Γυναικῶν Μαρτύρων μέλπω πόνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στερόως τὸν ἀντίπαλον, κατηγωνίσασθε Μάρτυρες, ἀσκήσει μὲν πρότερον, ἔπειτα δεύτερον, τῇ δι' αἵματος, ἀθλήσει· διὰ τοῦτο, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, πίστει γεραίρομεν.

Τρωθεῖσαι τῷ ἔρωτι, τοῦ δι' ἡμᾶς ὑπομειναντος, Σταυρόντε καὶ θάνατον, τούτου τοῖς ἔχουσιν, ἠκολούθησαν, αἱ ἁγίαι Γυναῖκες, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, ἐπιλαθόμεναι.

Ελλήνων θρησκευματα, καὶ τῶν δαιμόνων ἱδρύματα, τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως, κατηδαφίσατε, καὶ προσήχθητε, καὶ ἐπουρανίῳ, κειμήλια ἔμφυχτα, Μάρτυρες πάνσεμνοι.

Θεοτοκίον.

Ρώσθεισαι τῇ χάριτι, τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, νηδὸς Πανάμωμε, Κόραι καὶ κίδες, διεκρούσαντο, βασιάνων τρικυμίαν, καὶ σοῦ ἀπηνέχθησαν, ὀπίσω χαίρουσαι.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Δέχου τὸν ὕμνον, Συμεὼν πανόλβιε.

Ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Δίδου μοι ἐν ὀργάνῳ γλώττης σαθρῷ, ὃ Θεοφόρε Συμεὼν, τὴν ὡδὴν σοι πλέκοντι, ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς, γνώσεως φῶς θεοδιδάκτον.

Εγνώσαν τὴν σοφίαν, Πάτερ τὴν σὴν Πέρσαι, Αἰθίοπες Ἰνδοί, καὶ Σκύθαι καὶ Ἀράβων πληθὺς, καὶ ἐδόξασαν Χριστὸν, τὸν διὰ σοῦ δοξαζόμενον.

Χάριτος, ἐπληρώθης πνευματικῆς· ποιμαντικῶν γὰρ ἐκ σηκῶν, ὡς Ἰακώβ Δαυὶδ

καὶ Μωσῆς, ἀρχηγέτης λογικῶν, ὥφθη δρεμμάτων μακάριε. Θεοτοκίον.

Αῖχραντε Θεότοκε χαῖρε σεμνή, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ χωρήσασα, λυτρωθῆναι τῶν δεινῶν, αἵτησαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καταβασία.

• Σταυρόν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὖρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὰ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν ἄσειστον πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου σου· οὐκ ἔστι γὰρ ἄγιος, πλὴν σου φιλόνητο.

Τροπάρια.

Στερέωσον ἀγαθὲ, ἣν κατεφύτευσε πόθῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἡ δεξιὰ σου, κατὰ καρπὸν ἄμπελον, φυλάττων σου τὴν Ἐκκλησίαν Παντοδύναμε.

Εν ἔργοις πνευματικοῖς, θεοτερπέσι κομώνας, τὸ ἔτος τοῦτο, διαγαγεῖν καταξίωσον Κύριε, τοὺς πίστει σε μέλποντας, Θεὸν τοῦ παντός.

Γαλήνιόν μοι Χριστέ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον, διδου οἰκτίρμων, καὶ ἐμπλησόν με τῶν λόγων τῶν θείων σου· οὓς ὥφθη φάσκων, Ἰουδαίοις, ἐν Σάββασιν. Θεοτοκίον.

Ως μόνην ὑπερφυῶς, τὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον χάριν, ἐν τῇ γαστρὶ σου δεξαμένην, ἀτρέπτως σκηνώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, αἰεὶ σε δοξάζομεν.

Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν.

Ρώμη πανσθενεῖ ῥωννύμεναι, τὴν τῶν ἀντιπάλων, κατεπαλαίσατε δύναμιν· διὰ τοῦτο ὡς νικηφόροι, πρὸς Χριστοῦ ἐστεφανώθητε.

Ωφθὴ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, θεία δυναστεία τοῦ Χριστοῦ ἀνενέργητα· καὶ ἐρύσθητε Θεοφόροι, ἀβλαβεῖς, Θεὸν γεραίρουσαι.

Νεύσει πρὸς Θεὸν θεούμεναι, τῆς πολυθείας τὸν κρυμὸν ἀπεκρούσασθε, καὶ πρὸς θάλασσαν τῆς ἀνω δόξης, Ἀθληφόροι κατηντήσατε. Θεοτοκίον.

Γνόντες εὐσεβῶς κηρύττομεν, σὲ παναληθῆ Θεοῦ Μητέρα Πανάμωμε· διὰ σοῦ γὰρ ἡμῖν ὁ Πλάστης, ὁμιλῆσαι κατηξίωσεν.

Ἄλλος. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Οξέως φυγῶν, τὴν νιφετώδη φθορὰν τῶν πνευμάτων, πρὸς σωτήριον ὑποσκόλησας μόνην Συμεῶν, ἐξ ἧς καὶ τὴν ἀγήρω ζωὴν ἔκαρπώσω.

Υπέκλινας χαίρων, τὴν πειθήνιον ἀκοήν σου παμμακάριστε, τῷ Δεσπότῃ μακαρίζοντι, καὶ μακαριζομένην εὖρες πολιτείαν.

Τοῦ λόγου δεξάμενος τὰ σπέρματα, τῆς καρδιάς σου ταῖς αὐλάξι, τῶν δαικρύων ἐπιβλύσεις, Χριστῷ πολύχουν σταύχυν, ἀρετῶν ἐδρέψω.

Θεοτοκίον.

Αρρήτως συνέλαβες Θεόνυμφε, τῶν Σωτῆράτε καὶ Κύριον, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένους.

Καταβασία.

• Ἄβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Υπερζέσας τῇ πίσει Πάτερ σοφέ, καὶ προσκαίρων ἀπάντων ὑπεριδὼν, Χριστῷ ἠκολούθησας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, ἐγκρατεῖα τήξας, τὸ σῶμά σου Ὁσίε, οὐρανῶν τὴν δόξαν, αἰεὶ προορώμενος· ὅθεν καὶ ἐφεῦρες, πρὸς ἀνάβασιν θείαν, τοῦ στυλοῦ τὴν κλίμακα, τῷ σῷ πόθῳ κατὰλληλον, Συμεῶν ἱερώτατε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πρόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αἰνῶδες λογικαί, τῷ ἀμνῷ καὶ ποιμένι, προσήχθητε πιστῶς, διὰ τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελέσασα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσασα· ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, ἀξιάγαστοι, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν, τῆς Ἰνδικτου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγχθη Ἰωσήφ.

Ως Δεσπότη τοῦ παντός, καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβοῶντες ἐκτενῶς. Ὑπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτήρ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, καὶ πάντων τῶν αἰεὶ εὐαρεστούντων σοι, ἐν αὐτὸν εὐπρόσδεκτον, προσάξαι

σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν οὐσίαις, δυσὶ τιμῶντας, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Ῥεδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**ατενόησα παντοδύναμε, τὴν σὴν οἰκο-
• **Κ**νομίαν, καὶ μετὰ φόβου, ἐδόξασά σε
• **Σ**ωτήρ. Τροπάρια.

Α'παρχὴν σοι ἐνιαύσιον, ὁ λαὸς σου προσ-
φέρει, Ἀγγελῶν ὕμνοις δοξολογῶν σε
Σωτήρ.

Ω'ς φιλόανθρωπος καταξίωσον, ἀρξαμένους
τοῦ ἔτους, καὶ συμπληρῶσαί σοι εὐαρέ-
στως Χριστέ.

Παντοκράτωρ μόνε Κύριε, τῶν ἐτῶν τὰς
ἐλίξεις, γαληνιώσας τῷ κόσμῳ δώρησαι.
Θεοτοκίον.

Ω'ς λιμένα νῦν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βε-
βαίαν ἐλπίδα, τὴν Θεοτόκον πάντες
ὑμνήσωμεν.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υ'πομείνασαι βασάνους, καὶ στρεβλώσεις
τοῦ σώματος, διαφόροις τρόποις, θλά-
σιν τε μελῶν καὶ κατάφλεξιν, τὰς οὐρανίους
σκηνώσεις ἐκκληρώσασθε, ἀπολαύουσαι ξύλου
ζωῆς ἀξιάγασται.

Νεανίδων μακαρίων, τὸν ἀγῶνα ἐθαύμασαν
οὐρανῶν δυνάμεις, ὅπως τὸν ἐχθρὸν ἐτρο-
πώσαντο, ἐν γυναικεῖα τῇ φύσει δυναμούμεναι,
τῇ δυνάμει τοῦ ἐκ γυναικὸς ἀνατεῖλαντος.

Α'πορρίψασαι τοῦ κόσμου, ματαιότητα ἀ-
πασαν, τῷ Θεῷ καὶ μόνῳ, ὅλη τῇ ψυχῇ
ἐκολλήθητε· ὅθεν ἀσκήσεως πόνους καὶ ἀθλή-
σεως, ὑπεμείνατε, Νύμφαι Χριστοῦ καρτερώ-
τατα.

Ισχυρότατον ὡς ὄπλον, τὸν Σταυρὸν περι-
φέρουσαι, πρὸς τὰς ἐναντίας, ἀντιπαρετά-
ξασθε φαλαγγας· μετὰ Χριστοῦ δὲ τὴν νίκην
ἀπηνέγκασθε, τοῦ νικήσαντος, κόσμον δυνά-
μει Θεότητος. Θεοτοκίον.

Καταβέβηκεν ὡς ὄμβρος ἐπὶ πόκον ἐν μὴ-
τρα σου, θεηγόρος παλαι, ἔφησε Προ-
φήτης Πανάμωμε· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις
ἀπεγέννησας, ὃ κρρυγάζομεν· Δόξα Χριστέ
τῇ δυνάμει σου.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐκ ἐν ψάμμῳ Πανόλβιε, ἀλλ' ἐν βαθυτά-
τοις πόντοις σου δέμενος, τὴν κρηπίδα
τῆς ἀσκήσεως, ἀρετῶν ἐδεῖμω πύργον ἄσειγον.

Νεμομένης τὸ σῶμά σου, σχοίνου τραχυτά-
της φόβῳ καθήλωσαι, τῷ τοῦ Πνεύματος
καὶ σχοίνισμα, κληρουχίας θείας εὗρες Ὅσιε.

Antologio.

Υ'πενόσται τοῦ σώματος, τὰ ἐγκεκρυμμένα
πάθη πανόλβιε, ἐν σαπρία κοιταζόμε-
νον, τῶν σκωλήκων Πάτερ δεδιότων σε.

Μετὰ πάθος ἐκούσιον, τὸν ζωοποιὸν νεκρὸν
ἐκμιμούμενος, ὥσπερ μνήματι τῷ φρέα-
τι, σεαυτὸν ζοφῶδει ζῶντα δέδωκας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Μαρία δυ-
σῶπει πάντοτε, τοῖς οἰκέταις σου δωρή-
σασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.
Καταβασία.

• **Εἰσακήκοα** Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
• **Μυστήριον**, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
• καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ῥεδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'κ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χρι-
• **στέ**, τὸν τῷ Πατρὶ συνἀναρχον, καὶ
• **Σωτήρα** τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τὴν εἰρήνην τῷ
• **κόσμῳ** παράσχου φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Ο' πληρῶν τὰ σύμπαντα χρηστότητος
Χριστέ, σὺ εὐκραῖ καὶ εὐφορον, εὐλο-
γίαις στεφανούμενον, τὸν πολὺκυκλον χρόνον,
τοῖς δούλοις σου δώρησαι.

Τὴν τοῦ ἔτους ἀμειψιν, ἀναδείξον ἡμῖν, με-
ταβολὴν πρὸς κρείττονα, εἰρηναίαν τε
κατάστασιν, τοῖς εἰδόσί σε Λόγε, Πατρὶ συ-
ναΐδιον.

Επὶ γῆς ἐλήλυθας, συνἀναρχε Πατρὶ, τοῖς
αἰχμαλώτοις ἄφεςιν, καὶ πυροῖς ἀνά-
βλεψιν, πρὸς Πατρός ἀναγγέλλων, ὁ χρόνων
ἐπέκεινα. Θεοτοκίον.

Ταῖς ἡμῶν ἐλπίδας, Θεοτόκε ἀγνή, καὶ τὴν
ἡμῶν πεποίθησιν, ἐπὶ σὲ ἀνατιθέμεθα·
εὐμένη ἡμῖν δίδου, Παρθένε ὃν ἔτεκες.

Ἄλλος. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ω'ς ἀμνάδες ἄμωμοι, ὡς θύματα δεκτὰ, τῷ
Ἀμνῷ τῷ ἀληθινῷ, καὶ ποιμένι, Μάρτυ-
ρες προσηνέχθητε, προσφοραὶ ὁλόκληροι, καὶ
δεκτὰ ὁλοκαυτώματα.

Νεκρωθεῖσαι σώματι, ἐζήσατε ψυχῇ, τοῦ
νεκρώσαντος τὴν ἰσχὺν, τοῦ θανάτου
Μάρτυρες ὡς μιμησάμεναι, καὶ Σταυρὸν καὶ
θάνατον, καὶ τὰ πάθη τὰ ἐκούσια.

Μίαν γνώμην φέρησαι, ἐν σώμασι πολλοῖς,
ἓνα Κύριον Ἰησοῦν, διαφόροις μαστιγῇ
καταξαινόμεναι, καὶ πυρὶ καιόμεναι, ὡμολό-
γουν αἱ Θεόφρονες. Θεοτοκίον.

Α'νόρθωσον πεσόντα με, ἐν λάκκῳ πειρασ-
μῶν, καὶ κυβέρνησον ἡ Θεὸν, κυβερνήτην

τέξασα, μόνη Πανάμωμε, τὸν τὰ πρὶν ἐνώσαν-
τα, διεστῶτα ἀγαθότητι.

"Αλλος. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέον Δανιὴλ, Συμεὼν Χριστὸς σε ἔδειξεν·
ἐκ γὰρ λάκκου Σηριῶδους σε δι' ἐμφα-
νείας, ἀλώβητον ἀνεκόμισεν.

Ολον σεαυτὸν, τῷ Κυρίῳ ἀναθέμενος, νι-
φετοῦ κρυμοῦ καὶ καύσωνος, ταῖς ἐναν-
τίαις, ποιότησι ἐγγεγύμνασο.

Νέος Μωϋσῆς, καὶ Ἡλίας ἀναδεδειξαι, ἐν
μιᾷ τεσσαρακονθήμερον, τροφῇ ἀνύων,
διὰ βίου παντὸς Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Δυσώπησον αἰεὶ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡ-
μῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία ἀγνή, τοῦ κα-
ταπέμψαι ἡμῖν ταῖς πιστοῖς τὸ ἔλεος.

Καταβασία.

» **Ω** τρισμακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη
» **Χ**ριστὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι'
» οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν
» σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρ-
» κί, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς
» ἡμῶν.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους
» **φ**ιλάνθρωπε· κάμει τοῦ βυθῆ τῶν πταισ-
» μάτων, ἀνάγαγε, δέομαι.

Τροπάρια.

Πολιτείας ἀπάρξασθαι, εὐαρέστου σοὶ Δέ-
σπота, σὺν τῇ ἐτησίῳ ἀπάρξει, ἡμᾶς
καταξίωσαν.

Ημερῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐν μεθέξει
τοῦ κόμου σου, ἀνάδειξον πλήρεις οἰκτιρ-
μων, Σωτὴρ τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης
δεόμεθα, ῥῶσαι ἀπειλῆς ἢ τεκοῦσα, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

"Αλλος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ρηγνύμενον, καὶ ποσὶ γυναικῶν συμπατού-
μενον, καθορῶσα, ἡ Προμήτωρ, ἐνθέως
ἀγάλλεται, τὸν αὐτὴν δολίως, Παραδείσου τὸ
πρὶν ἐξορίσαντα.

Τὴν ἀσκησιν, τῇ ἀθλήσει προθύμως συνά-
ψασαι, τῷ Νυμφίῳ, τῶν ψυχῶν νῦν ἀφθό-
ρως συνήφθητε, καὶ κυμῶνι θείῳ, γηθομένη
ψυχῇ ἐναυλίζεσθε.

Υψούμενα, τῶν βασιλικῶν τὰ ἄγρια κύμα-
τα, τῶν Μαρτύρων, ταῖς ὀλκάδας βυθί-
σαι οὐκ ἴσχυσαν· κραταιᾷ χειρὶ γὰρ, πρὸς
τοὺς θείους λιμένας κατήντησαν.

Θεοτοκίον.

Ρήμάτων σου, ταῖς ἐκβάσεις ὀρῶσα μεγα-
λυνον, ἐπιπλεῖον, Θεομήτορ τὸν σέ μεγα-
λύνοντα· γενεαὶ γὰρ πᾶσαι, σέ ἰδοὺ ἀληθῶς
μακαρίζουσι.

"Αλλος. Χιτῶνά μοι.

Σημείων καὶ τεράτων σε Χριστὸς, αὐτουρ-
γὸν ἀνέδειξε, τῆς θείας Μακαρίας, ἐνερ-
γείας δεδειχῶς ἐνδιαίτημα.

Υψώθη σου τὸ σῶμα Συμεὼν, ὡς Σταυρῷ
τῷ κίονι· διὸ συνδεδόξασαι, τῷ ἐν ξύλῳ
διὰ σέ ὑψωθέντι Χριστῷ.

Μετάρσιον πορείαν ἐφευρών, Συμεὼν, θει-
σπέσις, πρὸς ὕψος οὐράνιον, τοὺς ὑ-
μνοῦντάς σε πιστῶς ἀνακόμιζε.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε τοῦ Θεοῦ, καὶ κιβωτὸν, καὶ πα-
στάδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον,
Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Καταβασία.

» **Ν**οτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας
» **Ἰ**ωνᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
» σωτήριον πάθος προδιτύπου σαφῶς· ὅθεν
» τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστα-
» σιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος
» Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει,
» τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ποιηθέν τῷ 1813· ἔτει ὑπὸ τοῦ αἰδίδιμου Πα-
τριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Κυρίλλου 5'.

"Ηχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο ἀρρήτῳ σύμπαντα, δημιουργήσας σοφία,
καὶ καιροὺς ὁ θέμενος, ἐν τῇ σαυτοῦ ἐ-
ξουσίᾳ, δώρησαι, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ σου ἡ-
κας. Ἐτοὺς δέ, τὰς τε εἰσόδους καὶ ταῖς ἐξό-
δους, εὐλογήσας κατευθύνων, ἡμῶν τὰ ἔργα
πρὸς θεῖόν σου θελημα.

"Ετερον τοῦ Ὁσίου, Ἤχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος,
καὶ ἄρμα πυρὸς τὸν στύλον ἐργασάμε-
νος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος τῶν Ἀγγέλων γέγονας
Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων
ἀπαυστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Συμεὼν τὸν ἄμεμπτον βίον, ποία γλῶσ-
σα ἀνθρώπων ἐξαρκέσει ποτὲ, πρὸς ἔπακ-
τον ἐξηγήσασθαι; ὅμως ὑμνήσω Θεοῦ σοφία
τὰ τοῦ ἥρωος ἄθλα, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἐν
τῇ γῇ ὡς φωστῆρος φανέντος, τοῖς πᾶσι βρο-
τοῖς, καὶ μεγαλῶς τῇ καρτερίᾳ, τῷ χορῷ τῶν

Αγγέλων ἐκλάμψαντος· σὺν τούτοις γὰρ ψάλλων Χριστῷ, πρεσβεύων οὐ Παύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων κτίων.

Συναξάριον.

Μὴν Σεπτέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ'.
Η' ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιβ'.

Τῇ πρώτῃ τοῦ αὐτοῦ, ἡ ἀρχὴ τῆς Ἰνδικτου, ἦτοι τοῦ νέου Ἑτους.

Στίχοι.

Ἰνδικτον ἡμῖν εὐλόγει νέου Χρόνου.

Ω καὶ παλαιέ, καὶ δι' ἀνθρώπους νέε.

Ἰστέον ὅτι τὴν Ἰνδικτιῶνα ἑορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων παραλαβοῦσα, διὰ τὸ νομίζεσθαι παρὰ Ῥωμαίοις ἀρχὴν εἶναι τοῦ Ἑτους ἀπὸ ταύτης τῆς Ἰνδικτιῶνος. Ἰνδικτιῶν δὲ λέγεται παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὀρίσμος. Καὶ προσέτι διὰ τὸ κατ' αὐτὴν τῇ ἡμέραν εἰσελθεῖν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὴν Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐπιδοθέντος αὐτῷ βιβλίου, ἔπερ ἦν Ἡσαίου τοῦ Προφήτου, ἀναπτύξαντα, εὐρεῖν τὸν τέπον, οὗ ἦν γεγραμμένον· «Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με· ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἀφῆσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει· κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν». Εἶτα τὸ βιβλίον ἀποδόντα τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ καθείσαντα εἰπεῖν· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ Γραφή αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν· ὅτε καὶ ἐθαίμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ποιούμεν τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τῆς Ἀγίας Θεοτόκου ἐν τῇ μονῇ τῶν Μιασηνῶν· καὶ μνήμη τοῦ γενομένου Ἐμπρησμοῦ.

Στίχ. Αὐθαιρέτως ἄνεισιν ἄγρα τις ξένη.

Λίμνης βυθοῦ πάντιμος Εἰκὼν Παρθένου.

Ἡ μνήμη τῆς Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν τελεῖται, διὰ τὴν παραδοξοποιὴν καὶ ἀγίαν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, τὴν ἐν τῇ λίμνῃ μὲν τῆς Ζαγουροῦ, μονῆς δὲ τῶν Μιασηνῶν, διὰ τὸν φόβον τῶν Εἰκονομάχων ριφείσαν, καὶ μετὰ πολλῶν χρόνων, εὐδοκίᾳ Θεοῦ ἀσπίλου ἀναδοξείσαν.

Ἡ δὲ τοῦ Ἐμπρησμοῦ μνήμη, διὰ τὸ συμβῆναι διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν γενέσθαι ἔμπρησμον μέγιστον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου Βασιλέως, τοῦ ἐπονομαζομένου Μακέλλη, ἐν ἔτει 450, καὶ πυρποληθῆναι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίου.

Στίχ. Λιπὼν Συμεὼν τὴν ἐπὶ στυλοῦ βάσιν,
Τὴν ἐγγὺς εὗρε τοῦ Θεοῦ Λόγου στάσιν.

Ὑψιβάτης Συμεὼν Σεπτεμβρίου ἔκθανε πρώτη.

Συμεὼν ὁ Στυλίτης, ἐπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Μαρτυρίου τῆς Ἀντιοχείων ἱεραρχούντος, ἐρμώμενος ἀπὸ τῆς Κιλικίων ἐπαρχίας, κώμης Σισάν. Ὅς ὑπελθὼν τὸν μονήρη βίον, καὶ ἐπὶ κίονος ἀνελθὼν, καὶ τεσσαράκοντα ἐπτὰ χρόνους ἐν αὐτῇ προσκαρτερήσας, καὶ πολλῶν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὁσίας Μάρθας μητρὸς τοῦ ὁσίου Συμεὼν, καὶ τῆς ὁσίας Εὐανδίας· καὶ ἡ κοίμησις Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Στίχ. Ἐν γῇ ξενίζει Μάρθα τὸν Χριστὸν πάλαι,
Σὲ δὲ ξενίζει Μάρθα Χριστὸς ἐν πόλῳ.

Ὁν τοῦ τρέχειν ἔστησεν ἥλιον πάλαι,
Λιπὼν Ἰησοῦς, ἥλιον δόξης βλέπει.

Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ἐγένετο μὲν υἱὸς τοῦ Ναυῆ, διάδοχος δὲ τοῦ Μωσέως, τοῦ τῶν Ἑβραίων Νομοθέτου. Ὅς καὶ τὴν Ἱερικῶν παρέλαβε, πόλιν ὑπάρχουσαν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τὸν Ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ ἐθεάσατο, κρατοῦντα ῥομφαίαν· καὶ μαθὼν ὅτι Ἀρχιστράτηγός ἐστι τῆς δυναμείας Κυρίου, ῥίψας τὰ ὅπλα, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Πολεμῶν δὲ τοῖς ἀλλοφύλοις, καὶ τοῦ ἡλίου μέλλοντος θῦναι, ἔχων προθυμίαν εἰς τὸν πόλεμον, ἠύξατο πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἶπε· Στήτω ὁ ἥλιος· καὶ εὐθέως ἔστησε τὸν ἥλιον τοῦ δρόμου αὐτοῦ τοῦ μὴ θῦναι, ἕως ἔτρεψε τοὺς ἀλλοφύλους κατὰ κράτος. Στρατηγήσας δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ διαμερίσας αὐτοῖς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, ἧς ἐστὶν ἡ Παλαιστίνη· καὶ κρίνας τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἐτη εἰκοσιεπτὰ, καὶ φοβερός τοῖς πολεμίοις γενόμενος, καὶ ἐν πολλοῖς πολέμοις τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ καὶ ἀρετὴν ἐπιδειξάμενος, ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐντίμως παρὰ τοῦ οἰκείου λαοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, Μαρτύρων, Παρθένων, καὶ Ἀσκητριῶν, καὶ Ἀμμοῦν Διακόνου, καὶ Διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχ. Δισεκαρτίμοις Παρθένοις πῦρ καὶ ξίφος,
Θεοῦ προεξένησαν ὕϊόν νυμφίον.

Ἀμμοῦν καλύπτραν ἔμπυρον δεδεγμένος,
Τὰ σαρκικὸν κάλυμμα χαίρων ἐξέδου.

Αὗται ἐγένοντο ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Μακεδονίας, καὶ Χριστιανὰ οὖσαι τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν, ἔχουσαι

καὶ Διδάσκαλον τὸν Διάκονον Ἀμμοῦν. Κρατηθεῖσαι δὲ παρὰ Βάβδου τοῦ τῆς Ἀδριανουπόλεως ἄρχοντος, καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσαι διὰ τὴν μὴ προσκυνῆσαι τὰ εἰδώλα, ἠύξαντο πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐκρεμάσθη εἰς τὸν αἶρα ὁ ἱερεὺς τῶν εἰδώλων, ἐπὶ πολλὰς ὥρας τιμωρούμενος, καὶ πεσὼν ἀπώλετο. Κρεμάται δὲ ὁ Ἅγιος Ἀμμοῦν, καὶ ξιέται τὰς πλευράς· εἶτα κασίδα (*) πεπυρωμένην δέχεται κατὰ τῆς κεφαλῆς. Καὶ ταύτης ῥυθθεῖς, παρεπέμφθη μετὰ τῶν Ἀγίων παρθένων, ἀπὸ Βεργίνης εἰς Ἡράκλειαν τῆς Θράκης, Λικινίῳ τῷ τυράννῳ. Καὶ δι' ἀποφάσεως τούτου, αἱ μὲν μετὰ τοῦ διδασκάλου αἰτῶν ἀπεκεφαλίσθησαν· καὶ ἕτεραι δέκα, ξίφος κατὰ στόμα καὶ καρδίαν δεξιόμεναι ἐτελειώθησαν· καὶ ἕξ ὑπὸ μαχαιρῶν κατεκόπησαν· αἱ δὲ λοιπαὶ ἕξ, σίδηρα πεπυρακτωμένα κατὰ στόμα λαβοῦσαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, Εὐόδου, Καλλίστης, καὶ Ἑρμογένους.

Στίχ. Καλλίστον ὄντως εὔρε Καλλίστη τέλος,
Σὺν τοῖς καλοῖς τμηθεῖσα διττοῖς συγ-
γόνοις.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, αὐτάδελφοι ὄντες, ὡς ἀπὸ μιᾶς γαστρὸς γεννηθέντες, διὰ τῆς θείας κολυμβήθρας πνευματικῶς ἀνεγεννήθησαν, κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ κηρύγματος. Ἐπεὶ δὲ ὡς Χριστιανοὶ τῷ ἄρχοντι διεβλήθησαν, καὶ διεγνώσθη τὸ εὐγενὲς τῆς ταύτων ψυχῆς παρὰ στήμα, καὶ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τὸν διὰ ξίφους θάνατον κατ' αὐτῶν ἀπεφώνησε ὁ Ἄρχων· καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον οὕτω τελέσαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν. Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσ-
» σεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαν-
» τες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν
» μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστώτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν
» Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Αρχόμενοι τοῦ ἔτους καὶ τῶν ὕμνων, ἀπαρ-
χὴν ποιούμεθα, τῷ βασιλεύοντι Χριστῷ,
βασιλείαν τὴν ἀπέραντον, ὁ ὀρθόδοξος λαὸς
εὐσεβῶς μέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Οὗν πρὸ τῶν αἰώνων ἐπ' αἰῶνά τε, καὶ
ἔτι Κύριος, τοῖς ἀναμέλπουσι Χριστέ, ἡ

(*) Ἐκ τοῦ λατινικοῦ Κάσιδα (Cassida), ὅπερ καὶ Κάσσις (Cassis) λήγεται· δηλοῖ δὲ τὴν Περικεφα-
λαίαν, ἢ Καλύπτραν.

πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, τῶν χρηστῶν σου δω-
ρεῶν τὸ ἔτος πλήρωσον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Οἱ δοῦλοι τῷ Δεσπότη, εἰς πρεσβείαν τὴν
ἀγνὴν Μητέρα σου, σοὶ προβαλλόμεθα
Χριστέ, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τὸν λαόν
σου ἀγαθὴ ῥυσθῆναι ψάλλοντα· Ὁ τῶν Πατέ-
ρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ως ἀκατάπληκτον τὸ σὸν, φρόνημα Ἀμμοῦν
Θεοφόρε· καὶ γὰρ ἐξάρχων τοῦ χοροῦ,
τῶν Παρθένων, βασάνους οὐκ ἔπηξας, σὺν
αὐταῖς τελειούμενος, ὡς διάκονος καὶ μύστης
τῆς θείας δόξης.

Νυμφαγωγὸς οἷα σοφός, λόγοις ὑπαλείφεις
ἀνδρείας, πρὸς τὸν Νυμφίον ἀφορᾷ, καὶ
σαρκὸς καρτερεῖν τὰ ἐπίπονα, κραυγαζούσας
ταῖς Μάρτυρας· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλο-
γητὸς εἶ.

Μὴ ἀποκάμωμεν ἰδοῦ, ἥνοικται τὸ σταδίον
Κόραι, σῶμεν ἀνδρείως, ὁ Χριστός, τοὺς
στεφάνους προτείνει τοῦ σώματος, ἑαυτῶν μὴ
φεισώμεθα, ἀνεβῶν αἱ γενναῖαι ἐν τῷ σταδίῳ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης
γαστρὸς σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ
Δυνάμεις βροτῶν τε συστήματα, ὡς ἡμᾶς λυ-
τρωσάμενον, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας Εὐλο-
γημένη.

Ἄλλος. Παῖδες Θεοσεβεῖς.

Ελυσας μὲν αὐχμὸν ἀπορουμένοις, καὶ πύ-
λας αὐτοῖς ὑέτοῦ ἥνοιξας, καὶ τὴν γῆν
κλονουμένην ἐντεύξεσιν ἔστησας, καὶ λαοὺς
κραυγάζειν ἐδίδαξας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ως μέγιστος φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, πο-
λύφωτόστε Συμεὼν ἥλιος, πανταχοῦ ταῖς
ἀκτῖνας ἐκπέμπων ἐφώτιζες, καὶ λαοὺς κραυ-
γάζειν ἐδίδασκες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Νάματα πανταχόθεν συρρύνεντα, Θεράπων
Χριστοῦ, ἀνθρώπων πέλαγος, ἐν τῇ μάν-
δρᾳ τῆς σῆς, συνεκρότει ἀσκήσεως, ὑπὸ σοῦ
βοᾷν παιδευόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Πάλαι μὲν τοῦ Πρεσβύτου ταῖς ἀγκάλαις,
πλαξὶ δὲ τῆς σῆς καρδίας Ὅσιε, ἀορά-
τῳ δυνάμει, Χριστὸς ἀνεπαύσατο, Συμεὼν·
διὸ ἀνεκραύγazes· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ε"πρεπε τῷ ἀσπόρῳ σαρκουμένῳ, ἐκ σοῦ προελθεῖν Παρθένε ἄχραντε· σὺ γὰρ ἔφυσας τὸν πάντων Ἀγνὴ ἀνυπέρβλητον· ὃ βωῶντες, ὕμνοις κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

» **Ε**"κνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς
» λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ
» δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὁμως τρεῖς Παῖδας
» οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ
» βρόμεον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοδόλῳ πνεύ-
» ματι, πυρὶ συνόντες ἑψαλλον· Ὁ ὑπερύ-
» μνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλο-
» γητὸς εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν τοὺς ὕμνολόγους ἐν καμίνῳ, διαφυ-
» λᾶξαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντῶσαν
» κάμινον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν
» τὸν Θεὸν ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
» εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ω'ς ἀρχηγῷ τῆς σωτηρίας Χριστέ, ἀπαρ-
χὴν σοι προσφέρει τὴν ἐνιαύσιον, ἡ σε-
πτὴ Ἐκκλησία κραυγάζουσα· ὕμνεῖτε, καὶ ὑ-
περυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα σοφῶς δημιουρ-
γήσαντα Κτίστην, καὶ διεξάγοντα τῶν
καιρῶν ταῖς ἐλίξεις βουλήματι, ὕμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ διεξάγοντι τὰ πάντα Θεῷ, καὶ και-
ροὺς ἀλλοιοῦντι, πρὸς τὴν πολύτροπον,
τῶν ἀνθρώπων κηθέρνησιν ψάλλομεν· Ὑ-
μνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον ἀγνὴν, ἐν ἐτῶν
περιόδοις καὶ ἐλίξεσιν, ὀρθοδόξων βρο-
τῶν τὰ συστήματα, Πάναγνε ὕμνοῦμεν, σὲ ὡς
Θεοτόκον, καὶ πάντων σωτηρίαν.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Λαμπροὺς καὶ φαιδροὺς ὡς ἐξ αἱμάτων, χι-
τῶνας μαρτυρικῶς περιεβάλεσθε, συνα-
πεκδυσάμεναι, ὄντως τὸν φθειρόμενον, ταῖς
ἀμαρτίαις ἀνθρώπων, καὶ ἀναμείλπουσαι· Τὸν
Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντα τοὺς αἰῶνας.

Πλουσίου φωτὸς φωτοχυσίας, Ἡλίου τοῦ
νοητοῦ θείας λαμπρότησι, Μάρτυρες
λαμπόμεναι, νύκτα παρεδράμετε, τῆς ἀθείας

ψάλλουσαι ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς· Τὸν Κύριον ὕ-
μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ω'ς ἄρνες ὡς ἄσπιλοι ἀμνάδες, ὡς θεῖαι
περιστεραί, ὡς ἐθελούσια, θύματα προ-
σῆχθητε, Μάρτυρες τῷ κτίσαντι, καὶ ὡς θυσαί
ἄμωμοι συμφώνως ψάλλουσαι· Τὸν Κύριον ὕ-
μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Προστάξει τυράννων παρανόμων, τὸν ἄδι-
κον θάνατον ὑπέστητε, μέλη συγκο-
πτόμεναι, ῥάβδοις συντριβόμεναι, ἀνιλεῶς
τυπτόμεναι, ξίφει τεμνόμεναι· διὸ ταῖς ἀθανά-
τους κληροῦσθε, ἐν ἀγαλλιάσει πλουσίας ἀν-
τιδόσεις.

Θεοτοκίον.

Ο'πίσω σου ἔδραμον γυναῖκες, τῶν μύρων
τῶν ἡδυπνῶν ἐπαισθόμεναι, Πάναγνε
Θεόνυμφε, μόνη ἀπειρόγαμε, τοῦ ἐκ γαστρός
σου λάμψαντος μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ σοὶ
συμβασιλεύουσιν ὄντως, ἀνυμνολογοῦσαι Χρι-
στὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Α'πὸ πάσης, χωρήσας προσπαθείας, καὶ
μητρῶν ἀσθένειαν οἰκτείρας, οἷά περ
ζῶν ἐφάνης μετὰ θάνατον, Κύριον ὕμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, βωῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανίαν, συσφίγγεις παρεθέντα, καὶ τὴν
κλίνην, τὸν Φύλαρχον προσταττεῖς, ἐπὶ
τῶν ὤμων φέρειν ἱερώτατε, Κύριον ὕμνοῦντα,
καὶ ὑπερυψοῦντα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο'λαμπρύνας, Ἰωβ διὰ τοῦ πάθους, ἡλκω-
μένης, σαρκὸς σου τὴν σαπρίαν, εἰς μαρ-
γαρίτην ἔτρεψε πολύτιμον, σὲ Χριστὲ θειάπων,
Συμεὼν δοξάζων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λησταρχοῦντα, ἀλάστορα ὡς πάλαι, ἐπὶ
ξύλου, Ληστὴν προσεκαλέσω, ταῖς Συ-
μεὼν ὧ Δέσποτα ἐντεύξεσιν· ὄθεν σε ὕμνοῦμεν,
καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἀγγέλου, τὸ Χαῖρε δεξαμένην, καὶ τε-
κοῦσαν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ τὸ φῶς
τῷ κόσμῳ ἀνατείλασαν, πάντες σε ὕμνοῦμεν,
καὶ δοξολογοῦμεν Παρθένε Θεοτόκε.

Καταβασία.

» **Ε**ὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
» δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὕμνεῖτε, τὸν
» συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρό-
» σον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶ-
» σι ζῶν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κα-
» τασθέσαι αἰτοῦμεν τὴν καίμινον· ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ δύναιμις, ἡ ἀληθὴς σο-
φία καὶ ἐνυπόστατος, ἡ συνέχουσα, καὶ
κυβερνώσα τὰ πάντα σοφῶς, καὶ τὸν νῦν ἐπι-
στάντα τοῖς δούλοις σου, καιρὸν ἐν καταστά-
σει, γαληνιώσῃ διεξάγαγε.

Μόνη πρὸ αἰώνων πέφυκας, ὡς ποιητὴς
αἰώνων καὶ βασιλεύουσα, τρισυπόστα-
τε, μία Θεότης ἀμέριστε, ταῖς λιταῖς τῆς ἀ-
γνῆς Θεομήτορος, τὸ ἔτος νικηφόρον, τῇ κλη-
ρουχίᾳ σου ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον.

Σῶτερ τοῦ παντός καὶ πρύτανι, δημιουργε
καὶ παντοκράτορ τῆς κτίσεως, ταῖς δεή-
σεσι, τῆς ἀλοχεύτως τεκούσης σε, τὴν εἰρήνην
τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, τηρῶν τὴν Ἐκκλησίαν,
ἀκαταπαύστως ἀστασίαστον.

Ἄλλος. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Νάουσιν ἰάσεων κρουνὸς τοῖς χρήζουσιν, ὡς
ἐκ κρήνης αἱ πανόλβιοι, παύουσι λύμην
νοσημάτων, παθῶν ἀποδιώκουσι καύσωνα, καρ-
δίας τῶν φιλοθέων ἀρδεύουσι, πρὸς εὐκαρπίαν
Σείων πράξεων.

Ο θεὸς διάκονος Ἀμμουῖν, Κελσίνα τε, καὶ
πρὸς τούτοις τεσσαράκοντα, θεῖαι Θεό-
φρονες Γυναῖκες, ἀθλήσασαι νομίμως ἐστέφθη-
σαν· καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων χορεύουσιν, ἅς
καταχρέως μακαρίζομεν.

Υψώθητε κράτος κατ' ἐχθρῶν ἀράμεναι,
καὶ Ἀγγέλοις ὁμοιωθῆτε, ξύλου τρυφᾶ-
τε ἀκωλύτως, ζωῆς ἐν Παραδείσῳ Θεόνυμφοι·
πηγὴν νῦν τῶν καλῶν κατειλήφατε, ὑπὲρ τοῦ
κόσμου ἱκετεύουσαι.

Θεοτοκίον.

Σοφίας χωρίον ὑπὲρ νοῦν, τῆς κρείττονος
ἀνεδείχθης Κόρη ἄμωμε, ἔμφυχος θρόνος
τε καὶ πύλη· διὸ ὡς Βασιλίδις ἠγάπησαν, Παρ-
θένοι σε Παρθένη, ὁπίσω σου, ἀπενεχθεῖσαι
τῆς Θεόπαιδος.

Ἄλλος. Τὸν προδελωθέντα.

Βεβασιλευκότα παθῶν διὰ καρτερίας, ὁ
Χριστός σε προσήκατο, Συμεὼν Θεοφόρε,
τῆς αὐτοῦ κοινωνὸν σκηπτουχίας, ὅθεν σε ὁ-
μνοῖς μεγαλύνομεν.

Γαματικῆς χάριτος κατεξωμένος, ἐξ ἀσύλων
τοῦ Πνεύματος θησαυρῶν Θεοφόρε, Συμεὼν
ταῖς ἰάσεσι βραβεύεις, τοῖς πανηγυρίζουσι τὴν
μνήμην σου.

Επιβεβηκώς, Ὅσιε τῆς οὐρανοδρόμου, ἀρε-
τῆς, καὶ αἰθέριον ἄθλον ἐνδεδειγμένος,
καὶ πρὸς σκηναῖς ἀναπταῖς οὐρανίου, πρέσβευε
σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Βάτος καιομένη πυρὶ, καὶ μὴ φλεγόμενη,
ἀνεδείχθης ὡς Παρθένη, συλλαβοῦσα ἀ-
σπόρως, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου·
ὃν ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

» **Μ**υσικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωρ-
» γήτως βλαστήσασαι Χριστόν, ὑφ' οὗ
» τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ πεφυτούρ-
» γηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, πρασκυ-
» νοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἔτερα.

» **Ο** διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προ-
» σγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κα-
» τήρηται σήμερον· τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ
» παγγενῆς, κατὰρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ
» τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις,
» τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεὲ θεῶν καὶ Κύριε, τρισυπόστατε φύσκι,
ἀπρόσιτε αἶδε, ἄκτιστε καὶ τῶν ὅλων,
Δημιουργε παντοκράτορ, σοὶ προσπίπτομεν
πάντες, καὶ σὲ καθικετεύομεν. Τὸ παρὸν ἔ-
τος τοῦτο, ὡς ἀγαθός, εὐλογήσας φυλάττε ἐν
εἰρήνῃ, τοὺς Βασιλεῖς καὶ ἅπαντα, τὸν λαόν
σου οἰκτίρμων.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Φωστῆρος δίκην Ὅσιε, ὁ φωσφόρος σου βίος,
ἀστράψας κατεφώτισε, τὴν ὑφήλιον πᾶ-
σαν, ταῖς τῶν θαυμαμάτων ἀκτίσι· διὰ στύλου
γὰρ Πάτερ, ἀνῆλθες ὡς ἐν κλίμακι, πρὸς Θεὸν
ἐνθα πάντων, τῶν ὀρεκτῶν, Συμεὼν τὸ ἔσχα-
τον ὄντως πέλει, ὑπὲρ ἡμῶν θεόμενος, τῶν τι-
μώντων σε μάκαρ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δημιουργὸς καὶ πρύτανις, πάσης κτίσεως
πέλων, καιροῦ καὶ χρόνου θέμενος, ἐν
τῇ σῇ ἐξουσίᾳ, τὸν ἐν αὐσίῳ κύκλον, εὐλογίαις
οἰκτίρμων, χρηστότητος στεφάνωσον, ἐν εἰρήνῃ
φυλάττων, σοῦ τὸν λαόν, ἀβλαβῇ ἀπήμακτον
δυσωποῦμεν, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, καὶ
τῶν Σείων Ἀγγέλων.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ἰστώμεν Στίχους, δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, καὶ συστησάμενος τὴν κτίσιν, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι· ὁ καιροὺς καὶ χρόνους, ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος· εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, δωρούμενος εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σου, νίκας τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ, εὐφορίαν τε τῇ γῇ, καὶ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος δ'.

Η βασιλεία σου Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πάντα γὰρ ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, καιροὺς ἡμῖν καὶ χρόνους προθέμενος. Διὸ εὐχαριστοῦντες κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα βοῶμεν· Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ καταξιώσον ἡμᾶς, ἀκατακρίτως βοᾶν σοι· Κύριε δόξα σοι.

Ἀνδρέου Πυροῦ. Ὁ αὐτός.

Αἰ πορεῖαί σου ὁ Θεός, αἰ πορεῖαί σου μεγάλαι καὶ θαυμασταί· διὸ τῆς οἰκονομίας σου τὴν δυναστείαν μεγαλυνοῦμεν· ὅτι φῶς ἐκ φωτός ἐπεδήμησας εἰς ταλαίπωρον κόσμον σου· καὶ τὴν πρώτην ἀνείλες ἀράν τοῦ παλαίου Ἀδάμ, ὡς ἠυδόκησας Λόγε· καὶ ἡμῖν ἐν σοφίᾳ, καιροὺς καὶ χρόνους ὑπέθου, τοῦ δοξάζειν τὴν παντουργικὴν σου ἀγαθότητα· Κύριε δόξα σοι.

Τῶν ἁγίων Γυναικῶν. Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Οτε τῷ πάθει σου Κύριε, τὴν οἰκουμένην ἐστερέωσας, τότε καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. Γυναῖκες ἠνδρίσαντο κατὰ τοῦ πικροτάτου τυράννου, καὶ τὴν ἥτταν τῆς μητρὸς ἀνακαλεσάμεναι, πάλιν ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Παραδείσου γεγόνασιν, εἰς δόξαν σου τοῦ γεννηθέντος ἐκ Γυναικὸς, καὶ σώσαντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'.

Εκ ρίζης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρπός, ὁ ἐκ βρέφους ἱερὸς Συμεὼν, χάριτι μᾶλλον, ἢ γάλακτι τραφεῖς· καὶ ἐπὶ πέτρᾳ τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερυψώσας τὴν διάνοιαν, αἰθέριον διεδομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαίτημα· καὶ ταῖς θείαις δυνάμεσι συμμετεωροπορῶν, Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Γερμανοῦ.

Ο ἀρρήτῳ σοφίᾳ συστησάμενος τὰ σύμπαντα, Λόγε Χριστέ ὁ Θεός· ὁ καιροὺς

καὶ χρόνους ἡμῖν προθέμενος, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου εὐλόγησον· τὸν δὲ πιστὸν Βασιλέα, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανόν, διδούς αὐτῷ κατὰ βαρβάρων τὴν ἰσχύν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μακαρίσμοις ψάλλομεν ἐκ τῶν Κανόνων, τῆς Ἰνδίκτου Ὠδὴν γ'· καὶ τοῦ Ὁσίου Ὠδὴν ε'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ'.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Τιμόθεον α'. Ἐπιστολῆς.

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχαῖς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων, καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διαγῶμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ· ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἰς γὰρ Θεός, εἰς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός· ὁδὸς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίαις. Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπάγγελος, (ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψευδομαι,) διδασκαλὸς ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

Ἔτερον τοῦ Ἀγίου, ζῆτει εἰς Ὅσιον.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος δ'.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεός ἐν Σιών.

Στίχ. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος. Καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Σαββάτων, εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι· καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαίου τοῦ Προφήτου· καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε τὸν τόπον, οὗ ἦν γεγραμμένον· « Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀπο-

στεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρύξαι ἐ-
 ναυτὸν Κυρίου δεκτόν ». Καὶ πτύξας τὸ βι-
 βλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε· καὶ
 πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀ-
 τενίζοντες αὐτῷ. Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐ-
 τοὺς· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφή αὕτη
 ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν. Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν
 αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς
 χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόμα-
 τος αὐτοῦ.

Ἔτερον τοῦ Ἀγίου, ζῆτει εἰς Ὅσιον.

Κοινωνικόν.

Εὐλόγησον τὸν σέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρῆ-
 στότητός σου Κύριε. Καὶ εἰς μνημόσυνον αἰώ-
 νιον ἔσται δίκαιος.

Χρὴ εἰδέναι, ἔτι εἰ τύχη ἡ πρώτη τοῦ Σεπτεμβρίου
 μηνὸς ἐν Κυριακῇ, προηγούνται τὰ ἀναστάσιμα τῆς
 Ὀκτωήχου, καὶ καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τῶν ἁ-
 γίων Γυναικῶν, καὶ ψάλλεται, ἔταν ὁ Ἐκκλησιάρχης
 βούληται.

Τῇ Β'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος· καὶ
 τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νη-
 στευτοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
 Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα, καὶ εἰς
 Ἱεράρχην.

Τῇ Γ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐ-
 πισκόπου Νικομηδείας· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
 ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ μεγάλου
 Εὐθυμίου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα, καὶ
 εἰς Ὅσιον.

Τῇ Δ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, Ἐ-
 πισκόπου Ἀντιοχείας, καὶ τοῦ ἁγίου καὶ Θεό-
 πτου Μωϋσέως τοῦ Προφήτου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα, καὶ
 εἰς Προφήτην.

Τῇ Ε'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς
 τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Προφήτην.

Τῇ Σ'. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος
 ἐν Κολασσαῖς, ἥτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρ-
 χαγγέλου Μιχαήλ.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς τὰς ἡ. τοῦ Νοεμ-
 βρίου μηνός.

Τῇ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας
 Θεοτόκου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος
 Σώζοντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους, 5'.
 καὶ ψάλλομεν Στήχηρά προσόμοια τῆς Θεο-
 τόκου γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῆς παγκοσμίου τῷ κόσμῳ χαρᾶς ἀνέτει-
 λαν, αἱ νοηταὶ ἀκτῖνες, προμηνύουσαι
 πᾶσι, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν Θεόν,
 ἐν τῇ γεννήσει σου ἄχραντε· σὺ γὰρ μεσίτις
 ἐδείχθης τῆς ἀληθοῦς, εὐφροσύνης τε καὶ χά-
 ριτος.

Ἡ προεόρτιος αὕτη δόξα σου Ἀχραντε,
 προκαταγγέλλει πᾶσι, τὰς τῆς σῆς εὐμε-
 νείας, λαοῖς εὐεργεσίας· σὺ γὰρ τῆς νῦν, εὐ-
 φροσύνης ἡ πρόξενος, καὶ τῆς μελλούσης αἰτία
 χαρᾶς ἡμῖν, καὶ τρυφῆς θείας ἀπολαυσις.

Ἡ θεοχώρητος Κόρη καὶ Θεοτόκος ἀγνή,
 τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυὶδ ἡ
 θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ
 τῆς Ἀννης τῆς σώφρονος· καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν
 κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τό-
 κῳ αὐτῆς.

Καὶ τοῦ Ἀγίου, γ'. ζῆτει εἰς Μάρτυρα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου Γέννησιν, Παναγία Παρ-
 θένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν
 οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς
 μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τοῦ Ποιητοῦ
 τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκε-
 τεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν
 εἰς σέ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θειμένων, Θεο-
 τόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Ἀπόστιχα προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς ἐξ ἀγόνου
 μητρός, καὶ ἀκάρπου σειρώσεως, ῥάβδος
 ἄνθος φέρουσα, ἀναφύεται σήμερον, ἡ Θεομή-
 τωρ καὶ ἀπειρόγαμος, ἐκ τῶν δικαίων Ἰωα-
 κείμ καὶ Ἀννης· ὅθεν καὶ χαίρει νῦν, Προφη-
 τῶν τὸ σύστημα, Πατριαρχῶν, πᾶσα ἡ ὁμήγυ-
 ρις, ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Στίχ. Ἀκούσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Σήμερον Δαυὶδ ἀγαλλεται, καὶ Ἰεσσαὶ νῦν σκιρτᾷ, καὶ Λευὶ μεγαλύνεται, καὶ χαίρει τῷ πνεύματι, Ἰωακείμ ὁ δίκαιος, καὶ ἀτεκνία τῆς Ἀννης λύεται, τῇ σῇ γεννήσει Μαρία ἄχραντε, Θεοχαρίτωτε· καὶ Ἀγγέλων σύστημα, σὺν τοῖς βροτοῖς, πάντες μακαρίζομεν, τὴν θείαν μήτραν σου.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσι.

Χαίροις τῶν βροτῶν τὸ σύστημα, χαῖρε Κυρίου ναε, χαῖρε ὅρος τὸ ἅγιον, χαῖρε θεία τράπεζα, χαῖρε λύχνε ὁλόφωτε, χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνή· χαῖρε Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, χαῖρε πανάρωμε, χαῖρε θρόνε πύρινε, χαῖρε σκηνή, χαῖρε βάτε ἀφλεκτε, χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Γερμανοῦ.

Η παγκόσμιος χαρά, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἀννης, ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις δι' ὑπερβολὴν καθαρότητος, ναὸς Θεοῦ ἐμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὀσφύος, τοῦ Δαυὶδ, ἡ Θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ κινουργεῖται· συγχαίρει τε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα. Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τεχθεῖσα παραδόξως στερωτικῶν ἐξ ὠδίνων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν· ὥραϊος φανεῖσα γὰρ βλαστὸς, ἐξήνησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν βοῶσί σοι Θεοτόκε· Δόξα τῇ νῦν προόδῳ σου σεμνή· δόξα τῇ παρθενίᾳ σου· δόξα τῇ κυσφορίᾳ σου, μόνη πανάχραντε.

Antologio.

3

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Ἔτερον,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγαλλονται· τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει αὐτοῖς· καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς συνευφραίνονται· ἦν γὰρ προεῖδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαῖαις γενεαῖς, βάτον καὶ στάμνον καὶ ράβδον, νεφέλην πύλην καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὅρος γεννᾶται σήμερον,

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ο' Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Γέννησιν ὑμῶν τῆς Θεόπαιδος Κόρης. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Γηθόμενοι σήμερον, μετ' εὐφροσύνης ὑμνήσωμεν, τὸ θεῖον Γενέθλιον τῆς Θεομήτορος· καὶ γὰρ τέτοκε, χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ, λύπην τῆς Προμήτορος ἐξαφανίσασα.

Εκ στεῖρας προέρχεται τῆς ἀμαρτίας ἡ στεῖρωσις, ἦν νόμος προέγραψε καὶ τὰ κηρύγματα, προσδηλώσαν, τῶν θείων θρηγῶρων, ἡ πᾶναγνος Δέσποινα, καὶ παναμώμητος.

Ναὸς καὶ παλάτιον, τοῦ Βασιλέως γεγένησαι· ἐν ᾧ τὴν κατοίκησιν αὐτοῦ ποιούμενος, οἰκητήριον, τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας, πιστοὺς ἀπεργάσεται ὁ ὑπερούσιος.

Νυμφῶν ὠραιότατος, θρόνος Θεοῦ ὑψηλότετος, ἐδείχθη Θεόνυμφε, ἐν ᾧ καθήσας σαρκί, τοὺς καθημένους ἐν σκότει ἀπωλείας, ἐγερεῖ πρὸς γνώσεως φῶς ἀγαθότητι.

Τὸν τοῦ Ἀγίου, ζῆτει εἰς Μάρτυρα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία,
• καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε συναγωγή· τῷ θαυμασῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν·
• Ἅγιος εἰ Κύριε.

Η γῆ ἡ κατάκαρπος, ἐκ γῆς ἀκάρπου γεννᾶται, ἥτις καρπογονήσει, τὸν γεωργὸν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωηφόρον ἄσταχυν, τὸν τρέφοντα πάντας, θείῳ νεύματι.

Σήμερον ἐβλάστησε τῆς Παρθενίας ἡ ράβδος, ἐξ ἧς ἀνθήσει ἄνθος ὁ φυτουργὸς ἡμῶν Θεός, τὰ πονηρὰ βλαστήματα, ἀποτεμένων ἀκρα ἀγαθότητι.

Ιδε τὸ αἰλάξευτον, ὅρος ἐκ πέτρας ἀγόνου ἀποτεχθέν τὸν λίθον, καρπογονεῖ τὸν νοητόν· ὃς συντριβὴν ἐργάσεται, τῶν ξοάνων πάντων τοῦ αἰλάστορος.

Νόμου πραχαράγματα, σέ προεδήλωσαν Κόρη· τὸν Νομοδότην σὺ γὰρ, νομίμων δίχα ἐν γαστρὶ, κυοφορεῖς τηροῦντά σε, ὑπὲρ λόγον ἄφθορον ἀμίαντον.

Ὁ Εἰρμός τοῦ Ἀγίου.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Αγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ αὐρανός ἐν γῇ ἐτέχθη· ἡ Θεόνυμφος αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στεῖρα βρέφος δηλαῶς τὴν Μαριάμ, καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰωακείμ, Ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι· ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστός, ἐβλάστησεν ἐκ ρίζης Δαυὶδ. Ὁντως θαῦμα παραδόξον! Δίς.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υπερτέρα τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Κόρη τίκτεται, ἐν ἀγιωσύνῃ, οὕσα καὶ καθάρσει ἀσύγκριτος, ἥτις τὴν καθαρσιν πόντων, Χριστὸν τέξεται, ἀγιότητα, καὶ παντελὴ ἀπολύτρωσιν.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἡ τῆς Ἀννης γεγνηται· τὴν γὰρ ἐν κοιλίᾳ, μέλλουσιν χωρεῖν τὸν μακάριον, καὶ μὴ χωρούμενον Λόγον ἀπεγέννησεν, ἀναγέννησιν πᾶσι πιστοῖς παρεχόμενον.

Νῦν ὁ ζόφος τῆς κακίας, ἐκμειοῦσθαι ἀπαρχεταί· ἡ γὰρ τοῦ ἡλίου ἔμψυχος νεφέλη ἀνέτειλε, στερωτικῶν ἐκ λαγόνων ἡ Πανάμωμος ἥς τὴν γέννησιν τὴν φωταυγὴν ἐορτάσωμεν.

Ως κατάκαρπον ἐλαίαν, τὴν ἐκ ρίζης βλάστησας, Ἰσσαι Παρθένη, Ἀννα σε βλάστάνει βλαστάνουσαν, τὸν ἐλεήμονα Λόγον, οὗ τὰ ἔλεος, καὶ ἡ ἀλήθεια διαπαντός προπορεύεται.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὸ ἐσφραγισμένον νῦν, βιβλίον ἀπατίκτεται, ὅπερ ἀναγνώσεται οὐδόλως, φύσεως νόμῳ βροτὸς τηρούμενον, Λόγου εἰς κατοίκησιν καθὼς, βιβλίοι προεδήλωσαν, Θεηγόρων ἐν Πνεύματι.

Η ἀμπελος σήμερον, ἐτέχθη ἡ σωτήριος, ἥτις τὸν ἀκήρατον ἀνθήσει, βότρυν τὸν Δεῖον, γλεῦκος προχέοντα, ἐξ οὗ πᾶς ὁ πίνων μυστικῶς, Δεῖαν καὶ σωτήριον, εὐφροσύνην καρπώσεται.

Σκιρτήσατε Ἀγγελοι, ἀνθρώποις συγχορεύοντες, σήμερον ἐκ στεῖρας ἡ Παρθένος, ἀποτέχθεισα τὴν λύπην ἔπαυσε, καὶ προοιμιάζεται χαράν, τοῖς πανηγυρίζουσι, τὴν αὐτῆς Δεῖαν γέννησιν.

Θεὸς προδιέγραψε, Προφήτης προδηλότατα, τόμον σε καινὸν ἐν ᾧ δακτύλῳ, Λόγος Πατρῶν, Κόρη γραφήσεται, βίβλῳ καταγράφων τῆς ζωῆς, πάντας ἀγαθότητι, τοὺς αὐτῷ πειθαρχήσαντας.

Ὡδὴ ε'. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Ετέχθη σήμερον γέφυρα, μετάγουσα πρὸς φῶς τὸ ἀνθρώπινον, κλίμαξ οὐράνιος, ὁρος Θεοῦ ἐμφανέστατον, ἡ Θεοτόκος Κόρη, ἣν μακαρίσωμεν.

Ο κόχλος Ἀννα προήγαγε, πορφύραν τὴν τὸ ἔριον βάψασαν, τῆς σωματώσεως, τοῦ Βασιλέως εἰς ὑστερον, ἣν ἐπαξίως πάντες ὑμνολογήσωμεν.

Πηγὴ νυνὶ προελήλυθε, ρανίδος ἐκ μικρᾶς ἡ Πανάμωμος, ἥτις τὴν ἄβυσσον, τῆς σωτηρίας κησάσα, πολυθειᾶς παύσει, ἀπειρα ρεύματα.

Ακάρπου ρίζης ἐβλάστησας, καὶ πρόρριζον κακίας τὴν ἀκανθαν, τῷ ὑπὲρ φύσιν σου, Δεῖῳ βλαστῷ ἐναπέτεμες, Θεογεννητορ Κόρη ἀειμακάριστε.

Ὁ Εἰρμός. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Η Παρθένος σήμερον, καὶ Θεοτόκος Μαρία, ἡ παστὰς ἡ ἄλυτος τοῦ οὐρανίου Νυμφίου, τίκτεται ἐκ τῆς στεῖρας Θεοβουλήτως, ὄχημα τοῦ Θεοῦ Λόγου εὐτρεπισθῆναι· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ πρωρίσθη, ἡ Δεῖα πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς. Ὁ Οἶκος.

Τῇ στερευούσῃ καρπὸς ἐδόθη ἡ Θεόπαις Μαρία, ἣν προεῖδον ποτὲ Δεῖοι Προφῆται ἐν πνεύματι, ταύτην ἡμεῖς σήμερον ὁρῶντες, ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ἀννης σκιρτῶσαν, σὺν τῷ πιστῷ Ἰωακείμ, νοητῶς πρὸς ἐστίᾳσιν συνελθόμεν, καὶ τοὺς πόρρῳ καλέσωμεν λέγοντες· Τοῦ κόσμου νῦν ἡ ἀνάκλησις, ἐξ ἀκάρπου γαστρὸς ἀνεβλάστησεν, ἡ Δεῖα πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ιωακείμ τε καὶ Ἀννα μακαρίζονται, ἀποκυήσαντες, τὴν μακαρίαν σαφῶς, ἀγνὴν Θεομήτορα, Λόγον κυήσας, τὸν μακάριον, τὸν μακαρίου ἀπαντος, τοὺς πιστοὺς ἀποτελοῦντα.

Δῶρον τίμιον ἐκτήσαντό σε Πάναγνε, οἱ σοὶ Γεννήτορες, τὴν συλλαβοῦσαν Θεόν, τὸν καταπλουτίσαντα, δωρεαῖς κρείττοσι, τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Οἱ μαστοὶ σου ὑπὲρ οἶνον ἀγαθώτατοι, Ἄννα θεόκλητε· ὅτι μαστοῖς ἀγαθοῖς, τὴν τὸν ἀγαθώτατον Λόγον δηλάσασαν, σὺ ἐθήλασας, τὸν χορηγὸν τοῦ γάλακτος, καὶ πνοῆς τροφῆα πάσης.

Σκίρτα κροῦε τὴν κινύραν σου θεόπνευστε, Δαυὶδ καὶ χόρευε· ἡ κιθαρὰ γὰρ ἰδοὺ, ἦν παλαι προήγγειλας, ἐκ στείρευούσης γαστροῦ, προεληλυθε, τῷ Βασιλεῖ τῆς κτίσεως, καὶ Θεῷ τετηρημένη.

Ὡδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Κινήσωμεν γλῶτταν ὑμνωδίας, τὸ θεῖον γενέθλιον γεραίροντες, τῆς τὸν ὑπερῤῥυμνητον, Λόγον καὶ ὑπέρθεον, σωματωσάσης Πνεύματι, καὶ ἀνακραῖζωμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ θεῖοι σκιρτήσατε Προφῆται, τιμῶντες Παρθένου τὸ γενέθλιον· αὕτη γὰρ ἐπλήρωσε, πάντα τὰ κηρύγματα, τὸν ὑφ' ὑμῶν δηλούμενον ἀποκυήσασα, Χριστὸν τὸν τοῦ παντός Βασιλέα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρήξατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην, Ἀπόστολοι Μάρτυρες χορεύσατε, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, νῦν ἀγαλλιάσθητε, τῷ γενεθλίῳ σήμερον τῆς τοῦ Κυρίου Μητροῦ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηνῆθησε τὸ μῆλον τὸ εὐῶδες, τὸ ῥόδον τὸ θεῖον πεφανέρωται, καὶ κατευωδίασε, σήμερον τὰ πέρατα, καὶ τὸ δυσῶδες ἔπαυσε τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἡ Πάναγνος, καὶ Μήτηρ τοῦ Λόγου, ἦν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στείρευούσα φύσις τῶν ἀνθρώπων, σεπτῶν χαρισμάτων θεοῦ Πνεύματος, σήμερον εὐφράνθητι, στείρας τὴν Θεόπαιδα, ἀποτεχθεῖσαν βλέπουσα, καὶ ἀναθήσον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡδὴ Β'. Ἄπας γηγενής.

Γδε τοῦ Θεοῦ, ὁ τόπος ὁ ἅγιος προφανῶς δέδεικται· πόλις ἡ περιδοξος, τοῦ Βασιλέως ἀνωκοδόμηται, ὁ φωταυγὴς Παραδείσος, φαιδρῶς ἐξήνθησε, Παραδείσου πρόξενος ὑπάρχουσα, πρὸς Χριστὸν τε ἀνθρώπων οἰκείωσις.

Ωφθη ἡ λαμπράς, λυχνία τε σήμερον ἡ χρυσαυγίζουσα, φῶς τὸ προαιώνιον, ἐν ἡ οἰκήσαν, τοὺς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν, καταφωτίζει

παύσει τε, τῆς ἀθείας ἀχλὺν, καὶ ἡμέρας, πάντας ἀπεργάσεται, κοινωνοὺς ἀληθῶς διὰ πίστεως.

Σήμερον ἡ γῆ, χορεύει· τὸν νέον γὰρ, οὐρανὸν ἔβλεψε, Θεοῦ τὸν τερπνότατον, ἀποτεχθέντα· ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκί, τῶν οὐρανῶν ἐπέκεινα, ἀναβιβάσει βροτοὺς, καὶ θεώσει, πάντας ἀγαθότητι· ὃν ὑμνοῦντες πιστῶς μεγαλύνομεν.

Η περικαλλής, δυαὶς ἀνεβλάστησεν Ἄννα καὶ Ἰωακείμ, δάμαλιν τὴν ἄσπilon, ἐξ οὗ ὁ μόσχος ὁ σιτευτὸς προελθὼν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου τέθυται, αἶρων τὰ πταίσματα, τῶν ἀνθρώπων, τὰς προσαγομένας τε, καταπαύων, δυσίας τοῖς δαίμοσι.

Φώτισον ἡμᾶς, τὸ φῶς ἡ κυήσασα, τοὺς τὴν φωσφόρον σε, Γέννησιν ἐν Πνεύματι, Θεογεννητὸρ πανηγυρίζοντας, καὶ τοῦ φωτός τοῦ μέλλοντος, δεῖξον ἀγνὴ κοινωνοὺς· καὶ εἰρήνην, βράβευσον καὶ λύτρωσιν, τῶν δεινῶν μητρικαῖς ἰκεσίαις σου.

Ὁ Εἰρμός. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Αγάλλου κτίσις ἅπασα, τὴν χαρὰν αἰσθόμενη, ἐξ Ἄννης τῆς θεόφρονος, ἥτις λέγεται Χάρις, Ἰωακείμ τε τοῦ θεοῦ, τίκτεσθαι παρ' ἐλπίδα, Μαρίαν τὴν πανάχραντον, καὶ ἀγνὴν Θεοτόκον· ἥς ὁ καρπὸς, σωτηρία γέγονε τοῖς ἀνθρώποις, Χριστὸς ὁ σαρκωθείς Θεός, ἐξ αὐτῆς ἀπορρήτως.

Δίς.

Ἀπόστιχα προσόμοια, Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ, τὴν ἐκ Δαυὶδ φυεῖσαν, καὶ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν Παρθένον, Μαρίαν τὴν πανάχραντον.

Στίχ. Ἀκουσον Θύγατερ.

Α

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου.

Σήμερον ἡ χαρὰ, πάσης τῆς οἰκουμένης, στειωτικῆς ἐκ μήτρας, γεννᾶται παραδόξως, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Η' προορισθεῖσα παντάνασσα.

Ζῆτει ἐμπροσθεν εἰς τὴν λιτὴν τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ ἡ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου.

Τ Τ Π Ι Κ Ο Ν

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, ἀλλὰ δὴ καὶ πᾶσαι τῆς Θεοτόκου αἱ Ἑορταί, προηγούνται τὰ Ἀναστάσιμα· οὐ μίντοι λέγεται καὶ Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, ἀλλὰ καὶ Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, ἀνευ τῆς Ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀναστάσιμον Εὐαγγέλιον λέγεται, εἰ τύχη ἐν Κυριακῇ· ἐτι δὲ καὶ εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, κἂν οἷα Κυριακῇ τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγεται Εὐαγγέλιον τῆς αὐτῆς Ἑορτῆς, ἀνευμέντοι τῆς Κυριακῆς τῶν Βατίων· τότε γὰρ ἀλλάσσει καὶ τὸ Προκείμενον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον πρὸς τὴν Ἑορτήν· εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν λέγονται καὶ τὰ δύο.

Εἰάν ἡ παροῦσα Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Θεοτόκου ε'. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, Δεῦτε ἅπαντες πιστοί. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ καὶ τῆς Ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ Ἀξιό ἐστι. κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν ταῦ Ψαλτηρίου καὶ τὸν Παλυνέλιον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εὐλογητάρια οὐ λέγονται. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. χύμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος δ'. Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, κτλ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κάθισμα, Ἡ Παρθένος Μαρίαμ. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα. Καταβασίαι, Σταυρόν χαράξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ'. Ὠδή. Ἅγιος Κόριος Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀὕτη ἡμέρα Κυρίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ Ἀναστάσιμοι καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος, τῆς Ἑορτῆς, Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Κοινωνικόν, Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, κτλ.

Εἰάν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχη, ψάλλεται ἀπαρallάκτως, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, τὴν α'. στάσιν. Εἰ δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ, στιχολογοῦμεν καὶ τὸ ἐπίλοιπον Κάθισμα. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. β'.

Σεργίου.

Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις, ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς, ἑαυτῷ προητοίμασεν· ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανούς, οὐρανὸν ἔμψυχον ἐν φιλανθρωπίᾳ κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης, φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ. Ὁ τῶν θαυμασίων Θεός, καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς, Κύριε δόξα σοι. Ὁ αὐτός.

Ἀὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε Λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτός ὁ νυμφὼν, καὶ ἡ βίβλος τῆς λόγῃς τῆς ζωῆς, ἐκ γαστροῦ προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυνηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον τῇ Ἱερέως τῇ μεγάλῃ, μόνη καὶ μόνον εἰσάγῃσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Εἰ καὶ θείῳ βουλήματι, περιφανεῖς στεῖραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν· ὅτι καὶ ἐξ ἀγόνου παραδόξως τεχθεῖσα Μητὴρ, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ, τὸν ἀπάντων Θεόν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστροῦ· ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἣν διελθὼν, κλεισμένην διεφύλαξε· καὶ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν αὐτός, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, σωτηρίαν ἀπειργάσατο. Ὁ αὐτός.

Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Σήμερον στερωτικάι πύλαι ἀνοίγονται, καὶ πύλη παρθενηκῇ, θεία προέρχεται. Σήμερον καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα· δι' ἧς τὰ ἐπίγεια τοῖς οὐρανοῖς συνάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια· σήμερον ἐπνευσαν αὖραι, σωτηρίας προάγγελοι· ἡ τῆς φύσεως ἡμῶν διαλέλυται στεῖρωσις· ἡ γὰρ στεῖρα, Μητὴρ δείκνυται τῆς παρθενευούσης μετὰ τόκον τοῦ κτίσαντος, ἐξ ἧς τὸ ἀλλότριον οἰκειοῦται ὁ φύσει Θεός, καὶ τοῖς πλανηθεῖσι διὰ σαρκὸς, σωτηρίαν ἀπεργάζεται, Χριστὸς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἡ στεῖρα Ἄννα, τίκει θεόπαιδα, τὴν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προεκλεχθεῖσαν, εἰς κατοίκησιν τῷ παμβασιλεῖ, καὶ Κτίσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας οἰκονομίας· δι' ἧς ἀνεπλάσθημεν οἱ γαγενεῖς, καὶ ἀνεκαινίσθημεν ἐκ τῆς φθορᾶς, πρὸς ζωὴν τὴν ἀληκτον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς. Ὁρα ἀνωτέρω.

Εἰσοδος.

Προκείμενον, τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσμ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κρ. 10.

Εξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὀρύκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρὰν, καὶ ἀπῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ, κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον, καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῇ ἐφ' ἧς σὺ καθευδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίθα, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάση, οὗ ἂν πορευθῇς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστη Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! Οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἰκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κρ. 27.

Εστὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς ἐξωτερᾶς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται· οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς,

ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλαίμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Η σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε σῦλος ἐπτά. Ἐσφαξε τὰ ἑαυ- Κρ. 1. τῆς θυμάτα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ καρτῆρα, λέγουσα. Ὅς ἐσιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεέρακα ὑμῖν. Ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἀγίων σύνεσις. Τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ, πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Η ἀπαρχὴ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, λαοὶ σήμερον γέγονεν· ἰδοὺ γὰρ ἡ προορισθεῖσα ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων, Μήτηρ καὶ Παρθένος, καὶ δοχεῖον Θεοῦ, ἐκ στεῖρας γεννηθῆναι προέρχεται· ἄνθος ἐκ τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ ῥάβδος ἐβλάστησεν. Εὐφραίνεσθω Ἀδάμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ Εὐὰ ἀγαλλιάσθω χαίρουσα· ἰδοὺ γὰρ ἡ οἰκοδομηθεῖσα ἐκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ, τὴν θυγατέρα καὶ ἀπόγονον μακαρίζει ἐμφανῶς· ἐτέχθη μοι γάρ φησι λύτρωσις, δι' ἧς ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ ἄδου ἐλευθερωθήσομαι. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ κρούων τὴν κινύραν, καὶ εὐλογεῖτω τὸν Θεόν· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος πρόεισιν ἐκ πέτρας ἀγόνου, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί· δεῦτε ὑποδέξασθε πόθῳ τῆς παρθενίας τὸ καύχημα· ἐκ πέτρας βλυστάνουσιν στερεᾶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνούσης, τὴν βάλαντον τοῦ αὐλοῦ πυρός, τοῦ καθαιρόντος, καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τίς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων γίνεται; Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, πανηγυρίζει μυστικῶς. Συγχάρητέ μοι λέγοντες, Ἀδάμ καὶ Εὐὰ σήμερον· ὅτι τοῖς πάλαι παραβάσει κλείσασιν Παράδεισον, καρπὸς εὐκλεέστατος ἡμῖν ἐδόθη, ἡ Θεόπαις Μαρία, ἀνοίγουσα τούτοις πᾶσι τὴν εἴσοδον.

Ὁ αὐτός.

Η προορισθεῖσα Παντάνασσα, Θεοῦ κατοικητήριον, ἐξ ἀκάρπου σήμερον νηδύος προῆται, τῆς Ἄννης ἡγγλαῖσμένης, τῆς αἰδίου οὐσίας τὸ θεῖον τέμενος· δι' ἧς ἰταμός Ἀδὴς καταπεπάτῃται, καὶ παγγενῇ Εὐὰ ἐν ἀσφαλεῖ ζωῇ εἰσοικίζεται. Ταύτῃ ἐπαξίως ἐκβοήσωμεν· Μακαρία σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου εὐλογημένος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Εν εὐσήμερῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν, σαλπίσσωμεν, πνευματικῇ κιθάρᾳ· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ σήμερον τίκτεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα· τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὐὰς ἡ ἀνάκλησις· καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ βοήσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ πιστοί· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, διὰ σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα, Ἦχος δ'.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἡ πανύμνητος Παρθένος, ἥτις δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν Θεοτόκος γνωρίζεται· Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην καταπέμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Δὲ Ἀγγέλου προρρήσεως, γόνος πάνσεπτos, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης τῶν δικαίων, σήμερον προῆλθες Παρθένη· οὐρανός, καὶ θρόνος Θεοῦ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χα-

ρὰν προμηνύουσα παντὶ τῷ κόσμῳ· τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε, κατάρας ἀναίρεσις, εὐλογίας ἡ ἀντίδοσις. Διὸ ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη Θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἶτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Στεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, σήμερον χειρας κροτείτω φαιδρῶς· λαμπροφορείτω τὰ ἐπίγεια· βασιλεῖς σκιρτάτωσαν· ἱερεῖς ἐν εὐλογίαις εὐφραίνεσθωσαν· ἑορταζέτω ὁ σύμπας κόσμος· ἰδοὺ γὰρ ἡ Βασίλισσα, καὶ ἄμωμος νύμφη τοῦ Πατρὸς, ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεσοῦ ἀνεβλάστησεν. Οὐκέτι γυναῖκες ἐν λύπαις τέξονται τέκνα· ἡ χαρὰ γὰρ ἐξήνθησε, καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν κόσμῳ πολιτεύεται. Οὐκ ἔτι τὰ δῶρα τοῦ Ἰωακείμ ἀποσρέφονται· ὁ θρῆνος γὰρ τῆς Ἄννης εἰς χαρὰν προεκρίθη, Συγχάρητέ μοι λεγούσης πᾶς ἐκλεκτὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ γὰρ δέδωκέ μοι Κύριος τὸ ἔμψυχον παλάτιον τῆς θείας δόξης αὐτοῦ, εἰς κοινὴν εὐφροσύνην, καὶ χαρὰν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν· ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται ἡ πρὸ γαστρὸς προορισθεῖσα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, τὸ τῆς παρθενίας κειμήλιον· ἡ τοῦ Ἀαρὼν βλαστήσασα ῥάβδος, ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεσοῦ· τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν δικαίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τὸ βλάστημα. Γεννᾶται τοῖνυν, καὶ ὁ κόσμος σὺν αὐτῇ ἀνακαινίζεται· Τίκτεται, καὶ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑαυτῆς εὐπρέπειαν καταστολίζεται· Ὁ ναὸς ὁ ἅγιος, τὸ τῆς Θεότητος δοχεῖον, τὸ παρθενικὸν ὄργανον, ὁ βασιλικὸς θάλαμος· ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς ἀπορρήτου ἐνώσεως, τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστῇ φύσεων, ἐτελεσιουργήθη μυστήριον· ὃν προσκυνοῦντες ἀνυμνοῦμεν, τὴν τῆς Παρθένου παύλωμον γεννήσιν.

Απολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Η Γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρῃσάτο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἐκ τρίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυὶδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός;
Ἄ μοι ὤμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν
ἰδοῦ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν
Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστοουργός, Χριστὸς ὁ νέος
Ἀδὰμ, ἐτέχθη βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου μου·
καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν
ἀσάλευτον. Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ
τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερον ὁμοιον.

Εκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ
Δαυὶδ, ἡ Θεόπαις Μαριὰμ, τίκτεται σή-
μερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται ἡ σύμπασα, καὶ
θεουργεῖται. Συγχάρητε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ
ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν.
Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει
κραυγαζούσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον,
καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Ἔτερον μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Αγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὁ
τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανός ἐν γῇ ἐτέχθη, ἡ
Θεόνυμφος αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στεῖρα βρέ-
φος θηλάζει τὴν Μαριὰμ· καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ
τόκῳ Ἰωακείμ, ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ ἧς
τὸ ἄνθος Χριστὸς, ἐβλάστησεν ἐκ ρίζης Δαυὶδ.
Ὅντως θαῦμα παράδοξον!

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ Δ'.

Ἦχου. Εἵτα, Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ
καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Τὸ Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾷσα Μα-
ριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς
εἰς πόλιν Ἰουδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ
ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν
τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοι-
λίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ
Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνὴ μεγάλη, καὶ

εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογη-
μένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν
μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου
πρὸς με; Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀ-
σπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ
βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ
μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις
τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε
Μαριὰμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου· Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνω-
σιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· Ὅτι ἐποίησέ
μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
αὐτοῦ. Ἐμενεν δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆ-
νας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Καὶ μετὰ τὸν πεντηκοστὸν Ψαλμὸν,

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις...

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος δ'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἡ παγκόσμιος χαρά. Οὐα εἰς τὸν Στίχον.

Οἱ Κανόνες. Ὁ τοῦ θ'. Ἦχου μετὰ τῶν Εἰρ-
μῶν εἰς ἡ. καὶ ὁ τοῦ πλ. δ'. εἰς ε'.

Κανὼν, ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωάννου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**εῦτε λαοί, ἄσωμεν ᾄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
• τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ἐδηγήσαν-
• τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων,
• ὅτι δεδοξασται. Τροπάρια.

Δεῦτε πιστοὶ πνεύματι θείῳ γηθόμενοι, τὴν
ἐξ ἀκάρπου σήμερον, ἐπιδημήσασαν, εἰς
βροτῶν σωτηρίαν, αἰεπάρθενον Κόρην, ὕμνοις
τιμήσωμεν.

Χαίρε σεμνὴ, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μακαριό-
τητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάντες ἐ-
παξίως ὕμνοις δοξάζομεν.

Η τῆς ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα· δ'
ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν τῆς καταπτώσεως,
τῆς τοῦ Ἀδου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην
ὕμνοις δοξάζουσιν.

Ἔτερος Κανὼν, τοῦ κυρίου Ἀνδρέου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Τῷ συντρίψαντι.

Χορευέτω πᾶσα κτίσις, εὐφραινέσθω καὶ
Δαυὶδ, ὅτι ἐκ φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ
σπέρματος αὐτοῦ, προῆλθε ῥάβδος, ἄνθος φέ-
ρουσα τὸν Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός.

Η Ἀγία τῶν Ἀγίων, ἐν ἀγίῳ Ἱερῷ, βρέφος
ἀνατίθεται, ἀνατραφῆναι ἐκ χειρὸς Ἀγ-

No.	Description of the property
1	A small plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
2	A large plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
3	A small plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
4	A large plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
5	A small plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
6	A large plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
7	A small plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
8	A large plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
9	A small plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
10	A large plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
11	A small plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
12	A large plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
13	A small plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
14	A large plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
15	A small plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
16	A large plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
17	A small plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
18	A large plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
19	A small plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
20	A large plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
21	A small plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
22	A large plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
23	A small plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
24	A large plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.
25	A small plot of land in the village of St. John's, containing a few trees and a small building.

πλάκῃς ἀρχηγούς καταστραπτόμενος, τῷ αἰ-
νίῳ φωτὶ καὶ τρισηλίῳ.

Θεοτοκίον.

Ο μῦθος ὡς ἐπὶ πόκον καταβαίς, ἐν σῇ γα-
στρί σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποτα-
μός, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ὁ σταγόνας ὑε-
τοῦ ἐξαριθμούμενος, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
λογημένος.

Καταβασία: Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

ᾠδὴ ἡ. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ι σον τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον καὶ τὸ Πνεῦμα,
ἀγαθότητι καὶ βασιλείᾳ, εὐσεβῶς ἐδίδαξας,
οὐσιώδη καὶ φυσικὴν, τὴν ταυτότητα γινώσκων
καὶ τὴν ἔνωσιν· διὸ ἀνεβόας ἀγαλλόμενος· Εὐ-
λογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπε-
ρυφούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δ ὅξης τῆς ἀγγελικῆς κατηξιώθης· ὡς γὰρ
Ἄγγελος ἔλαμψας κόσμῳ, τῇ Τριάδι πάν-
σοφε, καθαγνίσας ἐπιμελῶς, τὴν ψυχὴν τε καὶ
τὸ σῶμα καὶ διάνοιαν· ἥ νῦν ἀναμέλπεις εὐ-
φραϊνόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυφούτω, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ι λεων ταῖς προσευχαῖς σου τὸν Δεσπότην,
ἐργασάμενος αἰτῆσαι Πάτερ, τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν, τοῖς ἐν πίστει τὴν ἱεράν, καὶ πα-
γέορτόν σου μνήμην ἐορτάζουσιν· ἐν ἡ γεγηθό-
τες ἀναμέλπομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα
τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυφούτω, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Μ ύστης τῆς τρισυποστάτου Μοναρχίας, καὶ
Θεότητος τῆς ἐν Τριάδι, ἀρετῶν ἀσκή-
σεσι, χρηματίσας Τριαδικός, Θεολόγος ἀνεδείχ-
θης παμμακάριστε· καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀγαλ-
λούμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυφούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο ταῖς ἀρχαγγελικαῖς ὑμολογίαις, δοξαζό-
μενος πλούσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτῶχευ-
σε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν, Ἰακώβ εὐλογη-
μένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπο-
μεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ
ὑπερυφούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

ᾠδὴ δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ν έμει σοι ζωὴν ἀκήρατον, ἡ ἀρχικὴ Τριάς.
ἣν ἐθεολόγησας, δεξαμένη σου, τὰ δι' αὐ-
τὴν ἀγωνίσματα, καὶ τὰ δόγματα καὶ τὰ πα-
λαίσματα· ἥ νῦν Πάτερ παρέστης, ὑπὲρ τοῦ
κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Antologio.

44

Α ἱγλή τριφεγγοῦς λαμπρότητος, τῆς ἐκ μιᾶς
προερχομένη Θεότητος, ἐλλαμπόμενος,
ἱερομύστα Γρηγόριε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει
περίσωζε, καὶ τῇ τῶν σῶν δογματῶν, θεολογίᾳ
φωταγωγῆσον.

Δ ρόμεον τὸν καλὸν τετέλεκας, τῆς ἀρχικῆς
Τριάδος ὑπεραγωνισάμενος, καὶ θεώσεως,
ὡς Θεολόγος τετύχηκας, καὶ τοῦ θείου σου
πόθου πληρώσεως, μετείληφας ἀξίως, Ἐκκλη-
σιῶν ἡ σεμνοπρέπεια.

Θεοτοκίον.

Ω τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος! σὺ γὰρ Παρ-
θένε Θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν,
καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τᾷ
σύμπαντα κτίσαντι, τεκούσα Θεὸν Λόγον, ἀ-
νερμηνεύτως ἐφάνέρωσας.

Καταβασία: Ἐν νόμῳ σκιαῇ καὶ γράμματι.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μ οναῖδα τρισυπόστατον, καὶ Τριάδα τε-
λείαν, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι, πάνσοφε Θεο-
λόγε, ἐδίδαξας προσκυνεῖσθαι, φῶς εἰπὼν τὸν
Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, φῶς αὐθίς τε, φῶς τὸ
Ἄγιον Πνεῦμα· ἀλλὰ ἐν φῶς, ἀμερές ἀσύγχυ-
τον, εἰς Θεὸς γὰρ· τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, ὦ
Γρηγόριε μάκαρ.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μ ετὰ τῆς Θεομήτορος, καὶ Παρθένου Μα-
ρίας, καὶ Βασιλείου πάνσοφε, παρεσῶς
τοῦ Μεγάλου, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι, τὴν εἰρήνην
τῷ κόσμῳ, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ ἡμῖν
σωτηρίαν, πρέσβευε νῦν, τοῖς ἀνευφημοῦσι σε
Θεολόγε, Ἀρχιερεῦ Γρηγόριε, Ῥήτωρ τῆς Ἐκ-
κλησίας.

Εἰς τοὺς ἄϊνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Δ ιατεμῶν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον,
εἰσέδυσ τῷ Πνεύματι πρὸς φῶς ὑπέρτε-
ρον· καὶ τὴν ἐκείθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν,
θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, Γρηγόριε πάν-
σοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀστρα-
παῖς δὲ τῶν λόγων σου, σκοτώδη νέφη, τὰ τῶν
αἱρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν αὐλίζῃ ἔνθα ἡχος,
ἐορταζόντων Ἀγγέλοις συνόμιλος, ἱκετεύων ἀ-
παύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Θεολόγος ὁ δεύτερος καὶ μύστης, τῆς
θείας ἐλλάμψεως, ὁ τῆς Τριάδος φαῖδρος,
ὑπογραφεὺς ὁ τὴν ἄρρητον, καὶ θείαν φύσιν,
ὑπερφυῶς διδάσκων Γρηγόριε· καὶ νῦν τηλαυ-
γέστερον, ἐπαπολαύων Θεοῦ, τῶν σὲ τιμώντων

μνημόνευε, καὶ ὑπερμάχει τῆς Ἐκκλησίας, ἣν συνεκράτησας· σοῦ γὰρ ὁ φόβος ἐπὶ πάντα, τῆς αἰκουμένης διήλθε τὰ πέρατα, ἐκδιδάσκων δοξάζειν, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον.

Γεωπονήσας τῇ γλώσση Θεηγόρε, καρδίας ταῖς αὐλάξι σπόρον τὸν ἔνθεον, Θεολογίας ἐπλούτισας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τὰ τῶν αἱρέσεων ἐφλέξας, φιλοσοφίας, τῆς Θεϊκῆς τρεφόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων, καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα Πιστῶν, Ἱερέων φωστήρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριστε Γρηγόριε.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσπελάσας, τὸ τίμιον στόμα σου, Πάτερ Γρηγόριε, Θεολογίας ἐξήντησας, τὸ Δεῖον νᾶμα, καὶ τοῖς πιστοῖς ἀφθόνως μετέδωκας, αἱρέσεων ἔφραξας, ῥοῦν τὸν ψυχόλεθρον, τὸν βλασφημίας ἀνάμεστον· ὡς κυβερνήτην, εὔρε καὶ γὰρ σε Πνεῦμα τὸν Ἅγιον, ἀποσοβοῦντα καὶ ἐλαύνοντα, ὡς ἀνέμων πνοαῖς, δυσσεβῶν ταῖς ὁρμαῖς, ἐν Μονάδι οὐσίας, τὴν Τριάδα καταγγέλλοντα.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, τὸ τῶν αἱρέσεων θέριστρον, καὶ ὀρθοδόξων ἡδυσμα, τὸν δεύτερον Ἐπιστήριον, τὸν τοῦ Λόγου αὐτόπτην, τοῖς δόγμασι γενόμενον, τὸν σοφὸν Ἀρχιεπίσκοπον, τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, Θεολογικοῖς ὕμνοις προσεῖπωμεν· Σὺ εἰ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ὁ δούς σεαυτὸν Γρηγόριε, ὡς ὁ Διδάσκαλος Χριστός, ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σὺν Παύλῳ χορεύεις, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν ταῖς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε, τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ἑυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδή γ'. καὶ ε'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ακούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κ. ρ. 7. **Α**δελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. Ὡς μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδεται λόγος σο-

φίας· ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· ἑτέρῳ δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰσχυμάτων ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν. Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ, καθὼς βούλεται.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος β'.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα.

Ζήτηι Νοεμβρίου ιγ'. σελ. 111.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῇ ΚΣ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίους.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Η' Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ὁρα τὴν Ἀκολουθίαν ἅπασαν ἐν τε τῷ Ἐσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, τὴν εἰς τὰς ιγ'. τοῦ Νοεμβρίου, σελ. 103 - 112.

Τῇ ΚΗ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίον.

Τῇ ΚΘ'. Η' Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν Δεκεμβρίου ἡ. σελ. 200.

ΘΕΟΚΟΝΤΙΟΥ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΤΗ Α. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείῃ τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Καὶ τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἰππολύτου, περὶ οὗ ζήτηι εἰς Ἱερομάρτυρα, ἡ δὲ τούτου ἀκολουθία, ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Τ Τ Π Ι Κ Ο Ν

- Α'. Ἐάν ἡ παρούσα Ἑορτὴ τύχη ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ἡ τῶν Ἀγίων Ἀκολουθία συμπάλλεται συνήθως μετὰ τῆς Ἀναστασίμου, καὶ τῆς τοῦ Τριωδίου.
- Β'. Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, μετατίθεται ἡ τῶν Ἀγίων Ἀκολουθία, καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν πρό τοῦ Σαββάτου τούτου Παρασκευῇ· ἡ δὲ ἀργία γίνεται κατ' αὐτὸ τὸ Σάββατον.
- Γ'. Ἐάν τύχη τῇ Τετάρτῃ, ἡ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυροφάγου, τελεῖται Λειτουργία τοῦ Θείου Χρυσοστόμου. Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἡ Ἀκολουθία αὕτη τῶν Ἀγίων Ἐμελουργήθη παρὰ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Μητροπολίτου Εὐχαΐτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προομιτικὸν Ψαλμὸν, ψάλλομεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ταῖς τῆς χάριτος ὄργανα, τὰς κιθάρας τοῦ Πνεύματος, τὰς εὐσήμους σάλπιγγας τοῦ κηρύγματος, τὰς φοβερὸν καὶ ἐξάκουστον, ἐξ ὕψους ἠχοῦσας βροντάς, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, γνωρίζουσας τοῖς πέρασιν, τοὺς τρεῖς Κήρυκας, τῆς μεγάλης Τριάδος, Ἰωάννην, καὶ Βασίλειον ἀξίως, σὺν Γρηγορίῳ τιμῶμεν. Δίς.

Τῆς τριάδος οἱ πρόμαχοι, εὐσεβείας οἱ πρόβουλοι, οἱ ἐξ Ἑδὲμ ἀναβλύζοντες, τὸ ζῶν ὕδωρ ποταμοί, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ζωηρότως ποτίζοντες, θείοις ρεύμασι, τὰ μεγάλα στοιχεῖα, τὰ τὴν πίστιν, ὥσπερ κτίσιν συνιστῶντα, ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν. Δίς.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ φησὶν, οὐδὲ λόγοι λεγόμενοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐ-

τῶν· εἰς πᾶσαν γῆν γὰρ καὶ θάλασσαν, ὁ φθόγγος ἐξέδραμε, τῶν ἐνθέων καὶ σοφῶν, Διδασκάλων τῆς πίστεως· ὅθεν ἄριστα, τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις συγκροτεῖται, καὶ συνέχεται πρὸς μίαν, ὀρθοδοξίαν τὰ πέρατα.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος ὄργανα, ἀληθείας τὰς σάλπιγγας, τοὺς τοῦ Λόγου ῥήτορας εὐφημήσωμεν, φωναῖς ἀσμάτων τοῖς δόγμασιν, αὐτῶν οἱ ἐπόμενοι, ἱκετεύοντες αὐτοὺς, παρρησίαν ὡς ἔχοντας, πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ αἰτῆσαι εἰρήνην σταθεράν μὲν, εἰς αἰεὶ τῇ οἰκουμένῃ, ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώρησιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ταῖς μυστικαῖς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν· τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαραλλάκτον, οὐσίαντε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους· τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε;

Εἰσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· ἴδετε, Κεφ. α' 8. παραδεδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαάκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοῦς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθήῃ ὑμῖν, ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως· καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματσοισαγωγεῖς, τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἔνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν

μέγαν κρινεῖς· οὐμὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτε ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κριθ.
14.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανός τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν τοὺς Πατέρας ἡμῶν προσέλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον, καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σε· ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ.

Ὅρα Σελ. 77.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου. Ἦχος β'.

Δεῦτε τῆς οὐρανόθεν Τριάδος οἱ λατρευταί, τὴν ἐπίγειον τριάδα, τῶν θείων Ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν· τὸν Γρηγόριον, τῆς Θεολογίας τὸν ἐπώνυμον· τὸν Βασίλειον, τῆς βασιλείας τὸν φερώνυμον· καὶ Ἰωάννην, τὸν ὄντως χαριτώνυμον· τοὺς τῆς σοφίας βυθούς· τοῦ Πνεύματος τὰ ρεῖθρα τὰ ὠκεάνεια· τὰς πηγὰς τὰς αἰεὶ βλυζούσας, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλόμενον· τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας· τοὺς ἐπιγείους φωστῆρας· τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἶκας· τὰ ἀγλαόκαρπα δένδρα· τοὺς οἰκονόμους τῆς χάριτος· Χριστοῦ μου τὸ στόμα, καὶ τῆς Τριάδος τοὺς ὑπερμάχους, τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀμέσως ἐλλαμπομένους καὶ πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τοὺς ἀναφθέντας ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ ἀστέκτου πυρός, οἱ δὲ αὐτῶν φωτισθέντες, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ τῇ πρὸς αὐτὸ ἐνώσει ἐκπυρωθέντες, φωστῆρες τοῦ κόσμου ἐγένοντο, ζωτικὴ τὸς πτωχοῖς χρηματί-

ζοντες δυνάμεις, Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, εὐσεβῶς ἀνακηρύττοντες· οἷς καὶ ἡμεῖς προσείπωμεν· Χαίροις Τριάδος, Τριάς ἡ Θεόσοφος.

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ Δαυὶδ τὴν σφενδόνην τὴν τρίπλοκον, τοῦ Σολομώντος σπαρτίον τὸ κόκκινον, τὸ τοῦ Λόγου φραγγέλιον τρίπλοκον, τοὺς σοφοὺς Ἱεράρχας, Βασίλειον τὸν Μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεῖον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· τὸν νοητὸν γὰρ Γολιάθ, τῷ ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ καταβαλόντες, τὴν Πίστιν πρὸς ὁμόνοιαν ἤγαγον, τῷ ἐρυθραίῳ τοῦ Χριστοῦ περιτειχίσαντες αἵματι· καὶ τοὺς Θεοκαπηλοὺς αἵρεσιάρχας τῶν περιβόλων τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ Προίμνης, μακρὰν ἀπελάσαντες διὰ τῶν λόγων, καὶ ἔτι τὴν πίστιν στηρίζουσι, καὶ πρεσβεύει Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ε'πεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς διὰ τῶν Διδασκάλων, τὰ ἦθη κοσμηθέντας, τοὺς τρόπους βελτιωθέντας, Θεογνωσίας αἵγλη, τὸν νοῦν περιλαμφθῆναι· διὸ κράζωμεν· Τριάς Ἁγία, Κυρία τοῦ παντός, ταῖς τῶν τριῶν σου Ποιμένων προσευχαῖς, τὸ σὸν Ποίμνιον τοῦτο, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀσφαλῶς καὶ ἀλύπως, καὶ σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. β'.

Τριάς Ἁγία καὶ προσκυνητὴ, δόξα τῇ σοφῇ προνοίᾳ σου· ὅτι τρισσούς μεγάλους φωστῆρας, τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἀνθρώπων ἐχαρίσω, τῷ φωτὶ λαμπαδουχῆντας, τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ τῇ αἵγλῃ φρυκτωροῦντας σου καὶ σεπτῶν θελημάτων· δι' ὧν ἡ οἰκουμένη, φῶς γνώσεως πλουτούσα, τὴν σὴν δόξαν αὐγάζεται, καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν σου τὴν μακαρίαν σπεύδει, τούτων ἡμᾶς ταῖς θείαις ὑπακούειν πείθουσα διδασκαλίαις· καὶ αὐτῇ τῶν εὐχῶν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάκουσον, ὡς Θεὸς πανοικτίρμων, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον φιλόανθρωπε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τοὺς Ἱεράρχας τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τῆς Πίστεως τοὺς πύργους, καὶ τῶν Πιστῶν Διδασκάλους καὶ φύλακας, συνελθόντες ὧς φιλέοργοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίαις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, Βασίλειε σοφὲ, καὶ στύλε ἀπερίτρεπτε. Χαίροις, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, Ἀρχιερεῦ μέγι-

στε, Θεολόγε Γρηγόριε. Χαίροις, ὃ Χρυσολόγε πάγχρυσε Ἰωάννη, ὃ τῆς μετανοίας διαπρύσιος κήρυξ. Ἀλλ' ὃ Πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε αἰεὶ πρεσβεύειν Χριστῷ ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανίερρον, καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· ὁ αὐτός.

Τὴν τῶν Παρθένων καλλονὴν, καὶ χαρμονὴν τῶν Νέων, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ τῶν Πιστῶν ἀρράγες περιτείχισμα, συνελθόντες ὃ φιλέορτοι, ἀσματοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, Παρθενομῆτορ ἀγνή, λυχνία χρυσαυγῆς, καὶ πύλη ἐπουράνης. Χαίροις σκηνὴ ἀγιάσματος, ἡ τὸν Θεὸν χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου πανάχραντε. Χαίροις τῶν οὐρανίων Ταγμάτων ὑπερτέρα, ἀπάντων ἀσυγκρίτως. Διὸ Μητράνανδρε Δέσποινα, μὴ λίπῃς φρουροῦσα τοὺς δούλους σου, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε πίστει καὶ πόθῳ αἰεὶ, καὶ τὸν τόκον σου προσκυνοῦντας τὸν ἄσπορον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια
Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στύλοι τῆς εὐσεβείας, ὃ τῶν Πιστῶν ἐδρασμός, τῶν αἰρετιζόντων ἡ κατάπτωσις· Χριστῷ οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, διαπρύσιοι κήρυκες· νόμους οἱ προεκθέμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρώματι· οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω· τοῦ Παραδείσου αἱ εἰσοδοὶ. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, οὐρανοθάμονες ἐπίγειοι Ἄγγελοι· τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία· ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ Διδάσκαλοι· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι· ἰατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οἱ αἰετόοι, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος· λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ Θεολόγοι, αἱ Βάσεις, οἱ Χρυσολόγοι οἱ ἔνθεοι. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἡλίου· ἀκτῖνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ τρισηλίου αὐγῆς· τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις· τὰ ἄνθη τὰ εὖοσμα, Παραδείσου τὰ κάλλιστα· ὁ Θεολόγος, ὁ σοφὸς τε Βασιλεῖος,

ὁ Χρυσόστομος, τὰ πύξια τοῦ Πνεύματος· πλάκες αἱ θεοχάρακτοι· μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγλαῖσμα. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν Διδασκάλων ἡμῶν. Βασιλεῖς καὶ Ἀρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας, ποταμούς ὑπερμεγέθεις, τρεῖς καλλιρρόους αἰεζώους τοῦ Πνεύματος. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος, τρισσοὺς Ἱερομύστας, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· οἱ Φιλόσοφοι τοὺς Σοφούς, οἱ Ἱερεῖς τοὺς Ποιμένας, οἱ ἀμαρτωλοὶ τοὺς Προστάτας, οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας· τοὺς συνοδίτας· οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσῃ τοὺς κυβερνήτας· οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας, θείους Ἀρχιεράρχας, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἰπόμεν· Πανάγιοι Διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστοὺς, ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ ῥῦσαι κολάσεων, τῶν αἰώνιων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· ὁμοιον.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς εὐφημοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἀρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδαν κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένου ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῇ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἐμψυχὸν τε κιβωτὸν τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότης θρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσεάν στάμνον, τὴν ζωηφόρον τοῦ Λόγου πλάκα· ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἄσμασι θρηγόροις ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἰπόμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκ-

τίσι, δογματῶν θείων πυρσεύσαντας· τοὺς με-
λιρρύτους ποταμούς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν
πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας·
Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγό-
ριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν
χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν
ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ
γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσιν.

Ἐτερον, Ἦχος δ'.

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς
οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν
ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δω-
ρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας
Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς δι-
δαχαῖς ὑμῶν, Πατέρες θεόσοφοι· τήξαντες τὰς
αἰρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων. σθέσαντες
τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διό
ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι
ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, Μαρία θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε,
πιστῶν ἡ ἀντίληψις· ῥῦσαι παντός κινδύνου,
καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς
ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπη σου προσφεύ-
γοντας, μόνῃ θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν λειμῶνι τῶν Γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι
σοφοί, προσπιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψα-
σθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθέων τὰ ἄριστα καὶ
τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τῶν διδαγμάτων
ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ, εἰς πανδαισίαν αὐτῶν·
καὶ διὰ τῆτο ἅπας γλυκαινόμενος, μετ' εὐφρο-
σύνης κραυγάζει· Πάρεστε πάλιν, καὶ μετὰ
πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι μακάριοι.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τρικυμiais τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ,
χειμαζόμενος Ἀγνή, ἐπικαλοῦμαι σε θερ-
μῶς. Μὴ με παρίδῃς τὸν δαίμονα ἀπολέσθαι,
ἄβυσσον ἐλέους ἡ τέξασα· πλήν σου γὰρ ἄλ-
λην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι. Μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπί-

χαρμα καὶ γέλως, ὁ πεπορθὸς σοι ὀφθήσομαι·
καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μήτηρ
οὔσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης, οἱ
Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ
γῆν, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας
ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν
πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν·
καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν
αὐτῶν θείοις δόγμασι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προστασίαν ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ
θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεπορθῶτων ἐπὶ
σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑ-
πάρχεις ἡ πάντων βοήθεια.
Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου
Ἦ' χου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Τὸ. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ
ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. Ὁ Ν'.

Ὅρα Ὀκτωβρίου ιγ. Σελ. 75.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Διδασκάλων πρεσβείαις ἐλεήμων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα Στίχος, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ὑμῶν, Ὅσοι
Πατέρες· καὶ γεγονάτε Ποιμένες τῆς τοῦ
Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ
πρόβατα, πιστεῦν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν
μᾷ Θεότητι.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Ἑρμῶν,
εἰς ε'. καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ποίημα Ἰωάννου
Εὐχαϊτών.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Ἑρμὸς.

• **Δ**εῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ, τῷ
• Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν καὶ ὁδηγή-
• σαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, θυλείας Αἰγυπτίων,
• ὅτι δεδόξασται.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἀγνὴν, ὁμολογοῦντα Ἀχραντε, ψυχῆς καὶ σώματος, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, σύ με διάσωσον.

Ο ἤν ἐν σοὶ, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄδυσσον, ἀποκειμένην ἐγνώμεν· διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, διασωζόμεθα.

Υπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν σαρκωθέντα Παύλῳ, ἐκ τῶν ἀχραντῶν σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Ἔτερος Κανὼν τῶν Ἀγίων, Ποίημα τῷ αὐτοῦ.

Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπικθῆς κατόρθωμα, ἀλλ' ἡ τοῦ σοῦ θρόνου, πάρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία συνεργεῖται μοι, λόγου χάριν διδοῦσα, δι' ἧς δοξάσαι δυνησμαι, οὓς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

Ωσπερ κρατὴρ ὑπερερρύη Δέσποτα, ἡ ἀγαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς φιλάνθρωπίας σου, ἐκχεῖται καὶ διώδευσεν, ὡς καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ὑποστήσασθαι, τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον.

Εξ οὐρανοῦ τοῖς οὐρανίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ ἐγκώμια· Ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θείοις ἀρμόδιος· θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύσει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα ἐν αὐτοῖς καὶ φθεγγόμενον.

Θεοτοκίον.

Μνήμην Δικαίων ὁ Θεόφρων σύλλογος, μετ' ἐγκωμίων τελεῖ· οἷς ἡ Θεοῦ Μητήρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσσην τάξιν ἐπέχουσα, καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα.

Καταβασία: Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• Στερέωσόν ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Πρεσβείας σου Ἀγνή Θεὸν ὃν ἔτεκες, παρὰ σχοῦ εὐίλατον σοῖς ἱκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνούσί σου τὴν κύησιν.

Ο ἡν μου τὴν ζῶν διακυβέρνησον, Παρθένε ἐλπίς με καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με αἰετάρθενε.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως, λυτρωθῆναι ταῦς ὑμνούντάς σε ἱκέτευσ.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ο ἡ τῶν ἡθῶν διορθωταί, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἀπάντων, οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δείξαντες, οἱ παιδεύται τοῦ βίου, λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν.

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ, Βασιλείον ἐπιστήμης· τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχεμίαν, ὁ Γρηγόριος καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἔπνευσε· τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν, ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει, υποκύπτουσιν αὐτῇ, καὶ δουλικῶς λατρεύουσιν· κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφῶς προβάλλεται ῥήτορας.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀγνῆς, κατασκηνώσας Παρθένου, τὰς ψυχὰς τῶν Θεοφόρων Ἀγίων, οἰκητήριον ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι, τὰ κατὰ τὴν Μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια.

Καταβασία: Τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρράγει· συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπαλαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος· τὸν σοφὸν Χρυσορρήμονα, καὶ τὸν μέγαν Βασιλείον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ Θεολόγῳ· πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυγάζοντες· Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζοῦσι πᾶσι, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, ὁμοιον.

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, ὡς Ἀποστολοὶ ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, συνιστᾶτε τὰ δόγματα, ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις, ἀπλοῖς κατεβαλόντο, Ἀλιεῖς ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἔδει γὰρ καὶ οὕτω, τὸ ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι, δι' ὑμῶν πανσεβάσμοι· ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσα-

σθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν αἰγίαν μνή-
μην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν.

Ὅρα Σελ. 106.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάν-
θρωπε.

Τῶν τραυμάτων μου Δέσποινα, τῶν τῆς ψυ-
χῆς, σαρκὸς τε νοσημάτων, ἡ Θεὸν τε-
κοῦσα, λύσιν παράσχου μοι.

Περὶ στάσεως ῥύσαι με, Μήτηρ Θεοῦ, καὶ
ζαλῆς καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις,
μόνη πανύμνητε.

Χειμαζόμενον κλυδῶνι, βιωτικῶν, ἐξάρπα-
σον Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα, κα-
θοδηγοῦσά με.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχύς Κύριε.

Στύλος πυρὸς, λαοῦ πιστοῦ προηγούμενος,
καὶ φλογίζων, τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως,
ταῖς δὲ φυλαῖς, σῶζων ἀσφαλῶς, ταῖς ἐφεπομέ-
νας, ὁ Μέγας ὦφθη Βασιλεῖος· θαρσεῖτω καὶ
νικάτω, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τηλικούτον
πλουτήσασα πρόμαχον.

Γλώσσης τρυφῇ, καὶ ἀκοῆς πάσης ἡδυσμα,
ὁ σὸς λόγος, πέφυκε Γρηγόριε, μάννα
ζωῆς, δρόσος γλυκασμοῦ, μέλι τὸ ἐκ πέτρας,
Ἀγγέλων ἄρτος οὐράνιος, ἀπλήστως ἐμφορεῖ-
σθαι, τῆς ὑδύτης πείθων, καὶ πληρῶν ἡδο-
νῆς τοὺς μετέχοντας.

Ὅποταμός, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύμα-
τος, ἐπληρώθη, μέχρι καὶ προχύσεως,
καὶ τὸ καλόν, πρόσωπον τῆς γῆς, ὡς τρυφῆς
χειμάρρους, ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει στόματος, εὐ-
φραίνων καὶ παιδίων, τοῦ Χριστοῦ πᾶσαν
πόλιν, τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὀρμήμασι.

Θεοτοκίον.

Φύσιν ἀπλὴν, ἀνασχομένην συνθέσεως, καὶ
φανεῖσαν, κρείττονα συγχύσεως, ἐπὶ τοῦ
σοῦ, Δέσποινα Υἱοῦ, οἱ τρεῖς Θεοφόροι, δογ-
ματισταὶ ὡμολόγησαν, ἐκ δύο θελημάτων, καὶ
διπλῆς ἐνεργείας, τὸν διπλοῦν κατὰ φύσιν
γνωρίσαντες.

Καταβασία: Ἐκάλυψεν οὐρανούς.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν
προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκουμεν.

Ὁ πλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρα-
σμῶν ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν, πάσης ἐ-
πηρείας, λυτρούμεθα αἰεὶ, οἱ σὲ Θεοτόκον, Ἀ-
γνὴ ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα Χερουβίμ
τέτοκας, τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σοῦ σαρκω-
θέντα, Υἱὸν μονογενῆ· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων,
τῶν σῶν ἐξiléωσαι.

Τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις
σου Ἀγνὴ φέρουσα, τοῦτον ἡμῖν, ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις, εὐίλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ
καρδίας, πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Ἄλλος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Τοὺς τῶν θείων πραγμάτων, καὶ τῶν ἀν-
θρωπίνων σοφοὺς ἐπιστήμονας, τὰς τῶν
ὄντων φύσεις, φιλαλήθως ἡμῖν σαφηνίσαντας,
καὶ τὸν τούτων Κτίστην, πᾶσι γνωρίσαντας
ὡς θέμις, εὐχαρίστοις φωναῖς ἀμειψώμεθα.

Τὸ πικραῖνον καὶ στύφον, τῶν πρὸς σωτη-
ρίαν φαρμάκων ἐγλύκαναν, ταῖς σαφαῖς
τῶν λόγων, ἐπὶ δαῖς τε καὶ τέχναις καὶ χάρι-
τι, τῶν ψυχῶν οἱ θεῖοι, θεραπευταί· θέλγεσθε
πάντες, εὐσεβεῖς καὶ τερπόμενοι σώζεσθε.

Σιωπᾷ λόγος ἅπας, τῶν Θεοκηρύκων λα-
λούντων τὰ ἔνθεα, καὶ κρατεῖ τῆς πεί-
λαι, Διαθήκης ἡ νέα προβάλλουσα, τὰ σεπτά
πυξία, τῶν ἐν αὐτῇ νομοθετούντων, αἷς ῥυθμί-
ζεται, πᾶς Πιστῶν σύλλογος.

Γλὴν ἀθάνατον φύσιν, ἡ θνητὴ παρεδραμεν
εἰς ἀγιότητα· καὶ Παρθένος Κόρη, τοῦς
ἀσάρκους Ἀγγέλους παρήλασεν, ὡς Θεὸν τε-
κοῦσα, τὸν Βασιλέα τῶν Ἀγγέλων, ᾧ προσβλέ-
πειν ἐκείνοις ἀδύνατον.

Καταβασία: Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας
σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
Θεὸς με ἀνάγαγε.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυ-
φρόντιδος βίου τὸ πέλαγος, ἐπικαλοῦμαι
Δέσποινα, κυβερνήτιν ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

Ἐρᾶς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ῥαθυμῶν ὁ δεῖ-
λαιος· ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη Πάνα-
γνε, προσταγαῖς τοῦ Υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα.

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Γλῆριάδα Μοναδικὴν, θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν·
Μονάδα Τριαδικὴν, ὑμνεῖν παρελάβομεν·
προσκυνεῖν ἐμάθομεν, παρὰ τῶν Πατέρων,
μίαν φύσιν τρισυπόστατον.

Ο Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς τὸν Πατέρα συναρχος· τῷ Λόγῳ Πνεῦμα συνῆν, ἀλλ' ἐκ τοῦ Γεννήτορος· ἀπλὴ ὁμοούσιος, συμφυῆς Θεότης, ὡς οἱ θεοὶ φασὶ Κήρυκες.

Συνάπτω καὶ διαιρῶ, τὰ συναπτῶς διαιρούμενα· ἐν ἡμέρῃς ἐννοῶ, καὶ τρία φαντάζομαι· Διδασκάλους δέχομαι, τρεῖς Θεοφορήτους οὕτω πείθοντας πιστεύειν με.

Θεοτοκίον.

Αΐμνω πρὸ τῆς σαρκός, ἀπάτωρ μετὰ τὴν σάρκωσιν· Υἱὸς Πατρὸς καὶ Μητρὸς, ὁ ταῦτα καλούμενος· ὑπὲρ νοῦν ἀμφοτέρω· τῷ Θεῷ γὰρ πρέπει, τῶν θαυματίων τὰ παράδοξα· Κχταβασία· Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱερούς καὶ Θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἀγίους σου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς τὰ χεῖλη διαῖραι, καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει Λόγου καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαρρήσω· ὅτι πᾶσαν παρήλθον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ' ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἡξιώσας, ὡς πιστῆς σου θαράποντας, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἀγίου σου.

Συναξάριον.

Τῇ τριακοστῇ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου.

Στίχοι.

Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν Ἐωσφόρους,
Φῶς τρισσολαμπές πηγάσαντας ἐν βίῳ.

Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέρειν πάντας θέμις,
Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι κοινὴν τὴν χάριν.

Ἐὰρ Χελιδῶν οὐ καθίστησι μία·

Ἄϊ τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ.

Λάμπεν ἐνὶ τριακοστῇ χρυσοτρισήλιος αἴγλη.

Η αἰτία τῆς τῆς αὐτῆς ἑορτῆς, γέγονεν οὕτως. Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὃς μετὰ τὸν Βο-
Antologio.

τανειάτην τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας ἐδέξατο, ἐν Κωνσταντινουπόλει στάσις γέγονε παρὰ τῶν ἑλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· τῶν μὲν ὑπερτιθέντων τὸν μέγαν Βασίλειον, ὑψηλόρον αὐτὸν λεγόντων, ὡς τὴν τῶν ὄντων φύσιν ἐξερευνήσαντα τῷ λόγῳ, καὶ ταῖς ἀρεταῖς μικροῦ τοῖς Ἀγγέλοις παραμιλλώμενον, καὶ μὴ δ' ἐκ τοῦ προχείρου συγχωροῦντα, καὶ τὸ ἥθος ἐμβριθεῖ, καὶ μηδὲν γήϊνον ἔχοντα· ὑποβιβάζοντων δὲ τὸν θεῖον Χρυσόστομον, ὡς ἐναντίως δῆθεν ἐκείνῳ διακείμενον, κατὰ τὸ πρέχειρον εἶναι καὶ ἑλκτικὸν εἰς μετάνοιαν.

Τῶν δὲ τούτων δὴ τὸν θεῖον Χρυσόστομον ὑφούντων, ὡς ἀνθρωπικώτερον διακείμενον ταῖς διδασκαλίαις, καὶ τῷ λείῳ τῆς φράσεως πάντας καθοδηγοῦντα, καὶ πρὸς μετάνοιαν ἐκκαλούμενον, καὶ τῷ πλήθει τῶν μελιρρύτων λόγων, καὶ τῇ κατ' ἐννοιαν δεινότητι, προτιθέντων τοῦ τε Μεγάλου Βασιλείου, καὶ Γρηγορίου.

Ἐτέρων δὲ τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ προσκειμένων, ἅτε δὴ τῇ κομφῳ καὶ τῷ πεποικιμένῳ τῆς φράσεως, τῷ διαπύρῳ τε τῶν λόγων, καὶ τῷ τῶν λέξεων ἀνθηρῳ, πάντας τοὺς ἐπὶ τῇ Ἑλληνικῇ παιδείᾳ διαβητούς καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς ὑπερβάντι, καὶ τούτῳ τὴν νικῶσαν διδόντων, κακείνων ὑπερβιβαζόντων αὐτὸν· ὡς συμβαίνειν διαιρεθῆναι τὰ πλήθη, καὶ τοὺς μὲν Ἰωαννίτας λέγεσθαι, τοὺς δὲ Βασιλείτας, Γρηγορίτας δὲ τοὺς λοιπούς.

Ἐπὶ τούτοις δὴ τοῖς ὀνόμασι τῶν περὶ λόγους στασιάζοντων, καὶ τούτων οὕτω λεγομένων, ἐπὶ χρέναις ἐσύτερον, ὁπτάνονται οἱ μέγιστοι οὗτοι, καθ' ἕνα πρότερον, εἴτα καὶ ἅμα, ὕπαρ οὐκ ἕναρ, τῷ τότε τῆς Εὐχαΐτης πέλειος τῶν ἱερῶν ἐξηγουμένῳ, Ἰωάννῃ τῷ πάννῳ, ἀνδρὶ τ' ἄλλα μὲν ἑλλογίμῳ, καὶ παιδείας Ἑλληνικῆς οὐκ ἀμαθῶς ἔχοντι, (ὡς τὰ αὐτῷ πονηθέντα δείκνυσιν) ἀρετῆς δὲ εἰς ἄκρον ἐληλακότε· καὶ μιᾷ γλώττῃ φασὶ πρὸς αὐτόν· Ἡμεῖς ἐν ἑσμεν, ὡς ὁρᾷς, παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ οὐδὲν ἡμῖν ὑπεναντίον οὐδὲ μάχιμον, ἀλλὰ καιροῖς ἰδίῳις ἕκαστος, τῷ θεῷ κρουόμενοι Πνεύματι, τὰς πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων διδασκαλίας συνεγραψάμεθα, καὶ ἃ ἐμνούμεθα ἐκδεδώκαμεν· καὶ ὁ πρῶτος ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστιν, οὔτε μὲν γε ὁ δεύτερος· ἀλλ' εἰ τὸν ἕνα λέξεις, οἱ δύο παρέπονται. Ὅθεν κέλευε ἀναστὰς τοῖς στασιάζουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ διίστασθαι· σπουδὴ γὰρ καὶ ζῶσι καὶ μεταστᾶσιν ἡμῖν, εἰρηνεύειν καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἀγειν τὰ πέρατα. Ἀλλὰ καὶ ἡμέρα μιᾷ σύναψον, καὶ ὡς σοὶ προσῆκον, τὰ τῆς ἑορτῆς ἡμῖν ἐπιτέλεσον, καὶ τοῖς ἐξῆς παράδος, ὡς ἡμεῖς ἐν ἑσμεν τῷ Θεῷ. Πάντως δὲ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην τὰ εἰς σωτηρίαν συμπράξοιμεν· δοκοῦμεν γάρ τι καὶ ἡμεῖς ἔχειν παρὰ τῷ Θεῷ. Ταῦτα εἰπόντες, ἔδοξαν αὐτοῖς εἰς οὐρανούς ἀναπτάναι, φωτὶ ἀπείρῳ καταλαμπόμενοι, καὶ ὀνομαστί ἀλλήλους μετακαλούμενοι.

Ὁ δὲ θεὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀναστὰς, ὁ Εὐχαΐτων δηλαδὴ Ἰωάννης, καθὼς οἱ ἅγιοι εἰσηγήσαντο, διεπράξατο· τό τε πλήθος, καὶ τοὺς στασιάζοντας καταστείλας,

(ιδόκει κα' γὰρ ἐπ' ἀρετῇ διαβόητος ὁ ἀνὴρ·) τὴν Ἑορτὴν ταύτην παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ ἑορτάζειν Θεῷ. Καὶ ἔρα μοι τὸ φρόνημα τοῦ ἀνδρός· ἐπεὶ γὰρ εἶρε τὸν Ἰανουάριον μῆνα, τοὺς τρεῖς ἔχοντα τούτους, κατὰ μὲν τὴν πρώτην, τὸν μέγαν Βασίλειον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστήν πέμπτην, τὸν Δεῖον Γρηγόριον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστήν ἑβδόμην, τὸν Δεῖον Χρυσόστομον, συνῆψε πάλιν αὐτοὺς κατὰ τὴν τριακοστήν, ἑανόντι καὶ Τροπαρίοις καὶ ἑγκωμίσις καταστέψας, ὡς προσῆκεν αὐτοῖς. Ἄ καὶ νεύσει αὐτῶν, ὡς οἶμαι, γεγονότα, οὐδενὸς λείπονται τῶν εἰς ἑπαινεῖν, ὡς καὶ πάντων ὑπερκεῖσθαι τῶν ὅσα τε ἐξ ἐκείνου γεγονάσι, καὶ ὅσα γενήσονται.

Τῶν Τριῶν τούτων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις καταβάλε, καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ, καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφυλάξον, καὶ τῆς οὐρανίου σου βασιλείας ἀξιώσον· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκόντος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεσφᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προσταγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔπαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ προσπαγεῖς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἀδάμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον· ἐν νῦν δυσώπει Πανάμωμε, ἅπαντας κινδύνων ῥυσθῆναι, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλπίς ἀγαθὴ, προσδοκία τε Πιστῶν ὑπάρχεις Δέσποινα· καὶ νῦν δεόμεθα δωρησασθαι σῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιοῦσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς, εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡραίαν στολὴν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ Βαπτίσματος, ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δεῖλαιος· νῦν δέ σοι προστρέχω Παρθέने, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σιγῶσαι καὶ κράζουσαι, ὀρώμεναί τε καὶ ἀκούόμεναί, ἀρετῆς καὶ σοφίας, οἱ Δεηγοροὶ στήλαι γεγονάσιν, ἔργῳ καὶ λόγῳ βοᾶν προτρεπόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοῦ φωναὶς ἄνωθεν, ἐπιβροντώσας ἡμῖν ἐξαίσιον, ἀστραπῶν τε βολίδας, τοὺς ὑμῶν φθόγγους δεχόμενοι πάνσοφοι, συμμελωδοῦμεν

ὑμῖν, καὶ συμφάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥιφθήσονται χαλαzai, ἐκ πετροβολῶν γλωσσῶν συντρίβουσαι, τὰ σαθρὰ τῶν δογματῶν, εἴτις εἰς μέσον παρρησιασθήσεται, τῶν κενολόγων, ὀρθὰ μὴ φθεγγόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Παρθένον οἰκήσαςσε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον ἔλιπεν, ὁ ἀμείβων στοιχεῖα, Θεοκυήτορ Μαρία πανάχραντε· πρὸς ὃν βοῶμεν, σὺν σοὶ παναμώμητε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία· Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπῖδα καὶ φρουράν καὶ προστασίαν, κερτημένοι σε πίστει, διασωζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν Τόκου σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας διαυγῇ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σὲ Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀενάως τοῖς πιστοῖς Ἀγνὴ πηγάζεις, οὐ τὴν ἀφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι νῦν, ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον σου ἁχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμιναν.

Ὁς ὁ Θεός συνήνωσεν, εἰς ὁμίτιμον ἑνώσιν, ἐγκωμιαστῆς, μὴ χωριζέτω ἄνθρωπος· ἀλλ' ἴσους ἡγούμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν, ἴσων καὶ τῶν ὑμνων, μελωδῶν ἀξιούτω· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δυνατοὶ καὶ ἄμαχοι, τῆς Θεότητος σύμμαχοι, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδεῖς συνήγοροι, τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, καλῶς ἀνερευνήσαντες, τὰς θεοπρεπεῖς, περὶ Θεοῦ ὑπολήψεις, ἐκεῖθεν συνιστῶσι, καὶ διδάσκουσι ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐξ οὐρανοῦ μὲν μέγιστοι, δύω λύχνοι φωτίζουνσιν, ἐκ διαδοχῆς, ἀλλήλων τὴν ὑ-

φήλιον· ἐκ γῆς δὲ φανότερον, τὴν σύμπασαν αὐγάζουσι, τρεῖς κατὰ τ' αὐτὸ, ὑπερμεγέθεις φωστῆρες, συλλαμπόντες ἀλλήλοις, καὶ συμπάλλοντες ἅμα· Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν ἡ σάρκωσις, καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια· δι' ἡμᾶς Θεός, μετὰ νεκρῶν ἐγένετο, θανάτου μὲν ἄγευστος, οἷα παθῶν ἐλεύθερος· τοῦ δὲ πρὸς τὴν σάρκα, τὴν θνητὴν κοινωνία, λεγόμενος καὶ πάθους, μετασχεῖν καὶ θανάτου· μεθ' ἧς ὑπερυψοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡ-
• μᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
• λύνομεν.

Θεομακάριστε Κάρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν, προθύμως ἀνατίθιμι ἐν σοί· σῶσον με Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς· καὶ τρυφῆς ἀενάου, πλησθῆναι καθικέτευε Ἀγνή, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντας.

Επιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτὸς σου ταῖς αὐλοῖς ἀσραπαῖς, αὐγάσον πύλη τοῦ θείου φωτός· καὶ πυρὸς αἰωνίου, ρυσθῆναι καταξίωσον Ἀγνή, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντας.

Εν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ γαστροῦς πρὸ αἰώνων, Πατὴρ ὃν περ ἐγέννησεν Υἱόν, τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος· καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ Θεομήτορ ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, τὴν ἀφραστόν σου γέννησιν.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς τῆς Παναγίας, Τριάδος τρεῖς Ποιμένας.

Επήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετὴ, καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῇ, ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγούς, δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς ἐκ Τρισηλίου, Φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί· τὰ πρεσβεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος δο-

κῶν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερνεκρῶν· ἐξοικειοῦται μᾶλλον δὲ, τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς, οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ φθόνῳ παρόρησίας, λυμαιομένῳ τὴν ὁμόνοιαν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαίρετου Θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἡ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς, πρωτότους υἱοὺς ἀναδείξασα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια καὶ ἁμῶμα δι' αὐτῶν, τελειούμενα Πνεύματι τῷ ζῶντι λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς· καὶ σῶζειν ἐξαίτεται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἀνω στρατιμαίων.

Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἡ τῶν σοφῶν, Διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἱόν, ἐξ ἀποκαλύψεως Πατρικῆς, οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος, τοῦτο μυηθεῖσα Μητὴρ Θεοῦ· διόσε καὶ Παρθένον, δοξάσασα Μητέρα, καὶ Θεοτόκον ἐμεγάλυνε.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

• **Ε**ν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι, τύπον κα-
• τίδωμεν οἱ πιστοὶ· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν
• μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
• κον Λόγον, Πατὴρ ἀνάρχου Υἱόν, πρωτο-
• τοκοῦμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὰ τοῦ φωτός δοχεῖα, ταῖς φεγγοβόλους ἀστραπαῖς, Βασιλείον νῦν τὸν Μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Ἔτερον, ὁμοιον.

Η ἐνιαία Θεότης, πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, μὴ χωρισθῆναι σῆς δόξης.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοσταλάκτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τοὺς Διδασκάλους; τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς τῶν Θεοφόρων πρωτοστάτας. Τριαῖδος, τοὺς ἰσαριθμούς καὶ Σεράποντας, φωστῆρας, τῆς οἰκουμένης διαλάμποντας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, οὓς στεφάνοις δόξης, ὡς νικῆσαντας στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀναδῆσώμεν τοὺς Θεοφόρους; τοὺς οὐρανομύστας καὶ κήρυκας, τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας, τοὺς ἀκραιφνεστάτους Θεολόγους· τὸν μέγαν, ἱεροφάντορα Βασίλειον· τὸν Σεῖον, καὶ Θεορρήμονα Γρηγόριον, καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ, τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν, οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριάς, ἀξίως ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς Ἱεράρχας; τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι, καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι· τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας· σωτῆρας, καὶ ὁδηγοὺς λόγῳ καὶ πράγματι· Ποιμένας, χριστομιμήτους διὰ πίστεως· τοὺς ἐπιγεῖους Ἀγγέλους, βροτοὺς οὐραγίους· οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστὸς, τῆς δόξης ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, καταστρέψωμεν τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλείῳ Γρηγόριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος· τοὺς στερρόους τῆς πίστεως προμάχους· τοὺς στύλους, τῆς Ἐκκλησίας, Πιστῶν στήριγμα· ἀπάντων, ἀμαρτανόντων παραμύθιον· πηγὰς βλυζούσας τὸ νᾶμα· ἐξ οὗ ἀρυόμενοι, ἡδυνόμεθα ταῖς ψυχαῖς, αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλμάτων καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὸ, Σήμερον ὁ Χριστὸς.

Σήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ γηϊνῶν. Σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν Ἀγίων ἐν τῇ μνήμῃ· αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τοῦ Δεσπότη γινώριζονται. Οἱ λόγοι τοὺς λόγους κηρύττουσι, καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν· ἡμεῖς δέ, πρὸς τὸν Σωτῆρα βοῶμεν· Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ· τοῖς γὰρ Πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· ὅμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ Νόμον γίνεται, ὁ Μωσεὶ διδούς τὸν Νόμον· τῶν Ἀγγέλων αἱ

στρατιαὶ τεθαύμβηνται, ἐν ἀγκαλαῖς γηραιαῖς κατεχόμενον, τὸν συνέχοντα πάντα δεσφόμεναι. Συμεὼν εὐλαθείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν· εἶδον γὰρ σε καὶ εὐφράνθην.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἄγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ δ'. Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ὁ Ἀπόστολος· πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοὶ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν.

Ὅρα Δεκεμβρίου, ἐ. Σελ. 161.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος α'.

Στίχ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὅρους κειμένη· οὐδὲ καί οὐσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὥπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ ταῦτε προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν· γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἄν πάντα γένηται. Ὃς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσονται δίκαιοι.

Τῇ ΛΑ'. Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν αὐτῶν, Νοεμβρίου α'.

Σελ. 88.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας κή. εἰ δέ ἐστι Βίσεκτος, κθ'. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια. καὶ ἡ νύξ, ὥρας ιγ'.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Τρύφωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς προσόμοια Στιχηρά.
Τῶν Προεορτίων.
Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η σεπτὴ εὐτρεπίζεται, Ἐκκλησία εἰσδέξα-
σθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον, ὥσπερ νήπιον,
ἐπιδοκίμουντα καὶ χάρισι, νοητῶς φαιδρύνοντα,
τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα·
ὦ καὶ κέκραγε. Σὺ εἶ δόξα καὶ κλέος καὶ ὁ
κόσμος, τοῦ πληρώματός μου Λόγε, ὁ νηπιά-
σας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Η παστάς ἡ πολύφωτος, καὶ σκηνὴ ἡ ὑ-
πέρτιμος, καὶ ναὸς ὁ ἅγιος καὶ εὐρύχω-
ρος, ἐνδὸν θαλάμῳ εἰσάγουσα, τοῦ Ναοῦ τὸν
Κύριον, προμνηστεύεται αὐτὸν, τῇ σεπτῇ Ἐκ-
κλησίᾳ αὐτῇ, ἱκετεύουσα· ἐκ φθορᾶς καὶ κίν-
δύνων λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύ-
την ἀπαύστως δοξάζοντας.

Συμεὼν ἱερώτατε, τὴν ἐλπίδα ἣν κέκτησαι,
τὸν Χριστὸν θεάσασθαι, δεῦρο πρόσελθε,
ἐν τῷ ναῷ καὶ ὑπόδεξαι, ἀγκάλαις καὶ βόη-
σον· Νῦν ἀπόλυσον Σωτῆρ, ἐκ τῆς γῆς με τὸν
δοῦλόν σου· καὶ συγκαλέσον, τὴν Προφήτιδα
Αἰννα τοῦ δοξάσαι, μετὰ σοῦ τὸν Εὐεργέτην,
σαρκὶ φρικτῶς νηπιάζοντα.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. ζήτηε εἰς Μάρτυρα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον
τῆς δόξης ὑποδέχεται.

Ζήτηε ἔμπροσθεν εἰς τὴν Λιτὴν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια Προεόρτια.
Ἦχος πλ. β'.

Τὴν Ἀνάστασίν σου.

Σέλας τὸ τρισήλιον ἐμφανῶς, λάμψαν ἐκ
Παρθένου καινοπρεπῶς, ἀστραπαῖς τῆς
ὑπερφώτου Θεότητος, ἐφαίδρυνε τὴν σύμπα-
σαν ἀρρήτως.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.
Τὴν ἐκ παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, πτώσιν ἐ-
νυπάρξασαν τοῖς βροτοῖς, ὁ Χριστὸς, ἐ-
πανορθώσων ἐπέφανεν, ἀτρέπτως νηπιάσας ἐκ
Παρθένου.

Στίχ. Φῶς, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νόμον τὸν ἐν Γράμματι ἐκπληρῶν, ὁ τοῦ
νόμου Κύριος καὶ δοτὴρ, ἐν ναῷ τῷ νο-
μικῷ νῦν προσάγεται, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου
βρέφος θεῖον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Τὸν Ἱερὸν ἡ Ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν.

Ζήτηε ὡς ἀνωτέρω.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων ἀψίδων, προκύ-
ψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς
βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον,
πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου,
προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς
ἐξιστάμενοι.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Οὦν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἁγίου,
ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη,
καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος·
ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων

ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δούλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχύ προκαταλαβε.

Σαρκὶ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, χερσὶ γηραλέαις σου, ἀγκαλισθεὶς Συμεὼν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξῃ· εἴληφας τῶν θαυματίων, τὴν ἀένναον χάριν· διό σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ μὲν Προεόρτιος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. ὁ δὲ τοῦ Μάρτυρος εἰς δ'.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ῖσμά σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ὠδή-
• γησας λαὸν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.
• ἐκάλυψας δὲ ἄρματα, Φαραὼ καὶ τὴν δύ-
• ναμιν.

Αῖσμά σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ νηπιά-
σαντι σαρκί, καὶ νόμῳ ὑπακούσαντι,
καὶ σῶσαντι τὸν ἄνθρωπον, δι' ὃν γέγονας ἄνθρωπος.

Αῖσμά σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τὸν ζω-
δότην καὶ Θεὸν, τῆς ζωῆς ἀπελύετο βοῶν·
Νῦν ἀπολύεις με· κατεῖδον γὰρ σε σήμερον.

Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούεις, καὶ τοῦ
Γράμματος δεσμοῖς, κατὰ νόμον ὑπεί-
κεις Χριστέ, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μοι, τὸν νό-
μον ἐν τῷ ὅρει Σινᾶ. Θεοτοκίον.

Αῖσμά σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐτέχθης
ἐκ Μητρός, Παρθένου ἀγίας, καὶ ταύτην
ἀνέδειξας, ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸν δὲ τοῦ Ἁγίου, ζήτηι εἰς Μάρτυρα.

ᾠδὴ γ'. Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου.

Αῖσμά σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐπέστη ναὸς, ναοὺς ἡμᾶς ποιῆσαι, τοῦ
Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος.

Νῦν παρῆλθεν ἡ σκιά, καὶ ἀντεισέχθη ἡ
ἀλήθεια, τῆς χάριτος ἐλθούσης· νῦν ὑπο-
δέχου τὸν Χριστὸν Συμεὼν.

Χήρα Ἄννα σὺ φρων, ἡ μεμονωμένη καὶ
γνωστὴ τῷ Θεῷ, νῦν ἀνθομολογεῖται, τῷ
νηπιάσαντι σαρκὶ δι' ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνή-
σωμεν· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ
ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴν τῶν ἀπάντων,
δί' ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ
παλαι χαραξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ
ὄρει τῷ Σινᾶ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς
τοῦ νόμου παλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγ-
χνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα
τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλόανθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Τοὺς οὐρανούς ἡ ἀρετὴ σου.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ἐν
ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου θεασάμε-
ναι, τὸν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι ὑμνούμενον,
ὡς Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ ἡμῶν ἀτελὲς οἰκείουμενος, ὁ παντέλειος
Θεός, τῇ κατὰ νόμον προσαγωγῇ, τὸ τέ-
λειον τῆς χάριτος, ἡμῖν ἐδωρήσατο.

Ως βρέφος ἐν ἀγκάλαις δεχόμενος, καὶ
Θεὸν τῷ πνεύματι θεώμενος, ὁ Συμεὼν
σωτήριον τοῦ κόσμου, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε.

Μωσέως τιμιώτερος γέγονας, τοῦ δεξαμένου
νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ· ὅτι Χριστὸν τὸν
Κύριον, ἀγκάλαις σου Πρεσβύτα ἐδάστασας.

Θεοτοκίον.

Η Ἄννα προφητεύουσα τὸ μέλλον, τὸν ἐκ
τῆς μήτρας σου Θεὸν προανηγόρευσε·
διὸ ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι Θεομήτορ
τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Εν τῇ τοῦ νόμου σκιά, τὸν τῆς χάριτος
λόγον, τρανῶς ἐχρηματίσθη, Συμεὼν ὁ
δίκαιος, σωματικῶς τὸν Χριστὸν δεξάμενος.

Οὗτος εἰς πτώσιν φησὶ, καὶ ἀνάστασιν κει-
ταί· εἰς πτώσιν τῶν ἀπίστων, καὶ πιστῶν
ἀνάστασιν, ὁ Συμεὼν, ἄρτι προσφήτηυσε.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου δυσώπει,
λυτρώσασθαι κινδύνων, καὶ πάσης πε-
ριστάσεως, τοὺς σὲ δοξάζοντας, Θεοτόκε ἁ-
χραντε.

ᾠδὴ ς'.

Ὡς Ἰωάνν τὸν Προφήτην.

Εχρηματίσθη Πρεσβύτης, μὴ θανεῖν, πρὶν
ἰδεῖν τὸν Δεσπότην Χριστόν· ἀγκάλαις
δὲ σήμερον φέρει, καὶ τοῦτον προσδεικνύει
παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, ὁ Πρεσβύτης ὡς
βρέφος δεξάμενος, Θεὸν προαιώνιον ἔγνω,
καὶ ὡς ἐθνῶν καὶ δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ τὸν
Χριστόν.

Νῦν Συμεὼν προφητεύει, νῦν ἡ Ἄννα ἀνθολογεῖ τῷ Θεῷ· ὁ μὲν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ, ἡ δὲ τῷ ἐκ Παρθένου ἀναδειχθέντι σαρκί.

Θεοτοκίον.

Ω* μακαρία κοιλία, πόθεν ταύτην τὴν δόξαν ἐβλάστησας; Θεὸς τὸ τεχθὲν ὡς Παρθένη, καὶ φῶς ἐθνῶν, καὶ δόξα καὶ ἀπολύτρωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ω* ἡ ἀγκαλίας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε, καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ὁ Οἶκος.

Ιἑρὰν πανδαισίαν προτίθεται φιλεόρτων τὸ σύστημα σήμερον, Προεόρτια σύμβολα φέρουσιν, τοῦ Κυρίου τεσσαρακονθήμερον τὴν ἐκ Παρθένου φρικτὴν γέννησιν, καὶ Πρεσβύτου σεπτοῦ ἐναγκαλίσιν· μεθ' ἧς οἱ πιστοὶ ἀνυμνοῦμεν αὐτὸν, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ο* ἐνοικήσας Θεός, ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου, ἐν ἀγκαλίας Συμεὼν, ὥσπερ ἐν θρόνῳ πυρίνῳ, σήμερον ἐνθρονίζεται.

Σὺ τὸ γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λόγε, ἐνηπιάσας σαρκί, καὶ νομικῶς καθαρσίῳν, μετέσχες ὥσπερ νήπιον.

Η* σώφρων Ἄννα ἡμῖν, προφητεύει τὸ μέλλον, καὶ προλέγει μυστικῶς, τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν, καὶ Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἄσπορος γῆ, ἡ τὸν Λόγον ἐκ μήτρας, δίχα σπέρματος ἀνδρός, σεσαρκωμένον τεκοῦσα, ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Τὸν δὲ ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βρέφος γενόμενον, ὑπὸ νόμον ἀχθέντα, ἵνα τοῦ νόμου πάντας, ἀπαλλάξῃ τοῦ γραπτοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ιδὼν σε φῶς νοερὸν, Συμεὼν ὁ Πρεσβύτες, ἀγκαλίας ὑπεδέξατο βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Λόγε, πρὸς τὴν ἐν τῷ πνεύματι ζωὴν ἐκ τῆς προσκαιροῦ.

Τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, τὸν εὐδοκήσαντα δι' ἡμᾶς νηπιάσαι, καὶ ἐν χερσὶ δεχθῆναι τοῦ πρεσβύτου Συμεὼν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμει-

νε Παρθένης ἀγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλύνομεν πάντες.

Ο* πλαξὶν ἐγχαράξας, τὸν τοῦ γραμματος νόμον, χερσὶν ἀγκάλιζεται, Πρεσβύτου ὡς νήπιον, καὶ ἀγιόγραφον ἡμῖν, ὑπαγορεύει νόμον τὸ Εὐαγγέλιον.

Σήμερον ἐν τῷ ναῷ, Συμεὼν ὁ πρεσβύτες, ἀγκαλίας ἐδέξατο, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐδόθησε λέγων· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, ὡς βρέφος γενόμενον, ἀγκαλίας τοῦ Πρεσβύτου, τοῦτον ἐν φόβῳ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεὼν Θεοδόχε, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, καὶ νόμου καὶ χάριτος, ἀρχὴ καὶ συμπέρασμα, μνεῖαν ποιῶν καὶ ἡμῶν, τῶν τιμώντων τὴν σεπτήν σου μετάστασιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνσεμνε Ἀγνή, παρθενίας καύχημα, καὶ τοῦ κόσμου ἡ χαρὰ, Μαρία Μητηρ καὶ δούλη, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον Προεόρτιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ πανάμωμος Κόρη, ἐν ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τοῦ νόμου· καὶ τοῦτον, ἀγκαλίας ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφησε τῇ Παρθένῳ· Οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, καὶ ὡς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια προεόρτια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ρύπου δίχα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως, Υἱὸς πρὸ Ἐωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδάμ λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὡς Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχηρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Δέξαι, καὶ νῦν Ἦχος β'.

Ο* κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκαλίας ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γάρ ἐν Πνεύματι

Ἀγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.
κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τ Τ Π Ι Κ Ο Ν

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΜΤΗΣ

Τ Ο Υ

ΚΥΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Α'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου
καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς
Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυροφάγου.

Ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν συνήθη στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, Ἀναστάσιμον· τῆς Ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Εἴτα τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν α'. καὶ β'. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο· καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς δις. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς αὐτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἴτα τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Εἴτα Κάθισμα τοῦ Τριωδίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς Ὁδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασαίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ'. ὠδῇ, ψάλλεται ἡ τῆς Ἑορτῆς μόνη, μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς εἰς ζ'. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, ψάλλε τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ μετ' αὐτὸ, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Β'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἐὰν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τύχη ἡ Ἑορτὴ κατ' αὐτὸ, ἢ ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἢ μὲν Ἀκολουθία τῶν ψυχῶν μετατίθεται, εἰς τὸ Σάββατον πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου

ἢ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς ψάλλεται μόνη, καθὼς ἴσται τετυπωμένη.

Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς ζ'. καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα, τῶν Ἀγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἀγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἀγίων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Τροπάριον αὐτῆς. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς δις. Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῶν Ἀγίων, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. δις. Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἴτα τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων· εἴτα, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασαίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ'. ὠδῇ, ἡ τῆς Ἑορτῆς μόνη μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς. Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'. Δόξα, τῶν Ἀγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ μετ' αὐτὸ, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπέλυσις.

Ἐὰν τύχη τῇ β'. τῆς πρώτης ἐβδομάδος
τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. Ἐγκρατεία τὴν σάρκα· καὶ τὰ δύο ἑτερα· καὶ γ'. τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε, ἅπαξ, καὶ δύο τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ αὐτῆς ἑορτάσιμος Ἀκολουθία, ἀνευ Τριωδίου. Μετὰ δὲ τὴν Μεγάλην Δοξολογίαν, τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου· αἱ δὲ Ὁραὶ ἀναγινώσκονται ἐν τοῖς κελίοις χῦμα, ἀνευ μετανοιῶν. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ δὲ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς, καὶ γίνεται αὐτῆς ἡ Ἀπόδοσις. Ἀπόδειπνον δὲ λέγομεν τὸ Μικρὸν ἐν τοῖς κελίοις διὰ τὸ τῆς Ἑορτῆς αἰδέσιμον. Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν· οἱ δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις ἀκολουθῶντες, κατὰ τὰ ἀρχαῖα τῶν Κιτιόρων αὐτῶν Τυπικά.

Περὶ τοῦ, πόσας ἡμέρας ἑορτάζεται, καὶ πότε ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς.

- §. 1. Ἐάν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου, ἑορτάζεται ἡμέρας ὀκτώ.
- §. 2. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῇ β'. ἢ τῇ γ'. τῆς Ἀποκρίω, ἀποδίδεται τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.
- §. 3. Ἐάν τύχη τῇ δ'. ἢ τῇ ε'. ἢ τῇ ς'. ἢ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποκρίω, ἀποδίδεται τῇ γ'. τῆς Τυροφάγου.
- §. 4. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρίω, ἢ τῇ β'. τῆς Τυροφάγου, ἀποδίδεται τῇ ε'. τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.
- §. 5. Ἐάν τύχη τῇ γ'. ἢ τῇ δ'. τῇ ε'. τῇ ς'. ἢ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου, ἀποδίδεται τῇ Κυριακῇ, τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.
- §. 6. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ἑορτάζεται μίαν μόνην ἡμέραν, καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς αὐτῆς Κυριακῆς.
- §. 7. Ὡσαύτως μίαν ἡμέραν ἑορτάζεται, ἐάν τύχη τῇ β'. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν, τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα Στιχηρά, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α'.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἄγε Συμεὼν, τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ ἀγαλλῇ; τίνι κράζεις καὶ βοᾷς, Νῦν ἡλευθέρωμαι, εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου; Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ἄχου Συμεὼν, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον, Μωσῆς νομοθετοῦντα, προεώρα ἐν Σινᾷ, βρέφος γενόμενον, νόμῳ ὑποταττόμενον. Οὗτός ἐστιν, ὁ διὰ νόμου λαλήσας· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφῆταις ῥηθεὶς, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ἄεὺτε καὶ ἡμεῖς, ἄσμασιν ἐνθέοις, Χριστῷ συναντηθῶμεν, καὶ δεξώμεθα αὐτόν, οὗ τὸ σωτήριον ὁ Συμεὼν ἐώρακεν. Οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφῆταις λαλήσας, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ νόμῳ φθεγγόμενος. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Antologio.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκσταὶς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρakonθήμερον, Μητρὸς ἐκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς, Ἀπόλυτον κράζων, ὁ δούλος τῷ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου. Ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Εἰσόδος, Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἢ ἐξήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων· Ἀγιάσον μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενῆς, διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ἣ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν. Καὶ φυλάξεσθε τὸν νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται, ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, ὃν τρόπον ὥμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ ἀφοριεῖς πᾶν πρωτότοκον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ. Ἐάν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέγων· Τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· Ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἡνίκα δὲ ἐσκλήρυνε Φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων, ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ παντοκράτωρ· Ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. Καὶ ἔσαι πᾶς ὅς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῇ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ Ἀγιαστήριον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἱερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως. Καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἁμνὸν ἐνιαύσιον ἁμῶμον εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ τρυγόνος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸν Ἱερέα· ἢ, ἀντὶ τούτων, προσοίσει ἑναντι Κυ-

Κεφ. β'. 51. γ'. 1.

Λευίτ. φ'. 2.

ρίου δύο νεοσσούς περιστερῶν, ἢ δύο τρυγόνας. Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς· ὅτι ἀπόδαμα ἀποδοσμένοι οὗτοί μοι εἰσιν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ εἴληφα αὐτούς, καὶ ἡγίασα αὐτούς ἐμοὶ, ἀντὶ τῶν πρωτότων τῶν Αἰγυπτίων, ἧ ἡμέρα ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῃ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
ς. 1.

Εγένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ὁζίας ὁ Βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου· καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφὶμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον· Ἅγιος, Ἅγιος Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· Ὡς τάλας ἐγώ! (ὅτι κατανένυγμαί)· ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἴδου, ἥψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου, λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπον· Ἴδου ἐγὼ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύητι, καὶ εἰπέ τῷ λαῷ τούτῳ· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμυσαν, μὴ ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Καὶ εἶπα· Ἔως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν· Ἔως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ιδὺ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλῃς κούφῃς, καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδιά αὐτῶν ἠττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας κυρίων σκληρῶν, τὰδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Καὶ πίνονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θαλάσσαν, ὃ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται. Τὰδε λέγει Κύριος. Ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοὶ σου; καὶ ἀναγγεिलाτώσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν· Τί βεβούλευται Κύριος Σαβαώθ ἐπ' Αἴγυπτον; Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται Θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου· ὅτι κεκράζονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίαν καὶ δῶρον, καὶ εὕξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὃ καὶ τὸν νόμον παλαι ἐν Σινᾷ δούς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁράται· καὶ κατὰ νόμον, ὡς νόμου Παιτὴς, τὸν νόμον ἐκπληρῶν, ναῶ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. Δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν θυσιασμάτων τὴν ἐκθασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνως ἐβόα· Εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθέν· φῶς διασκεδάζον, τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτου Ἰσραὴλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἀληκτον ζωὴν, ὃ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ παλαι τῷ Μωσεῖ, ἐν Σινᾷ νόμον ἐπίδους, τοῖς νομικοῖς ὑποκύπτει θυσιασμοῖς, δι' ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγχνός καθ' ἡμᾶς γεγονώς. Νῦν ὁ καθαρὸς Θεός, ὡς παιδίον ἅγιον, μήτραν διανοῖξαν ἀγνὴν, ἐαυτῷ ὡς Θεὸς συγκομίζεται,

τῆς τοῦ νόμου κατάρτας ἐλευθερῶν, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Οὗν περ οἱ ἄνω Λειτουργοὶ τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν, ὑλικάις ἀγκάλαις δεχόμενος, τὸ Θεῖον τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦσθαι ἐκήρυττε· καὶ βροτὸν τὸν οὐράνιον Θεὸν ὀπτανόμενος, ἀναχωρῶν τῶν ἐπὶ γῆς, χαρμονικῶς ἀνέκραζεν· Ὁ τοῖς ἐν σκότει τὸ ἀνέσπερον φῶς ἀποκαλύπτων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πλαίνας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτός ἐστιν ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Οἱ δέ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν Ἱερὸν ἡ Ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόη· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Οκτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἀγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτός γάρ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἡλευθέρωμαι· εἶδον γάρ τὸν Σωτῆρά μου.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Οἱ δέ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται, χαίρων τῷ πνεύματι, τὸν Νομοδότην Μωσέως, καὶ πληρωτὴν τοῦ νόμου, ἀγκάλαις εἰσδέξεσθαι· ἐκεῖνος μὲν, διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδράς, θεόπτης ἤξιωτο, καὶ κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τῶν Ἑβραίων τὰς ἀπίστους καρδίας διηλεγξεν· αὗτος δέ, τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρὸς, σωματωθέντα ἐβάστασε, καὶ τῶν Ἑθνῶν ἀπεκάλυψε τὸ φῶς, τὸν Σταυρόν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Καὶ Ἄννα, Προφῆτις ἀναδείκνυται, τὸν Σωτῆρα λυτρωτὴν τῇ Ἰσραὴλ κηρύττουσα. Αὐτῷ βοήσωμεν· Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ Ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφα-

νίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος, ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου· ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ερευνᾶτε τὰς Γραφάς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὕρισκομεν αὐτὸν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασαχθέντα, οὐ δοκῇσιν οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Γερμανοῦ· οἱ δέ, Ἀνατολίου.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὰ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος βαρύς. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιών, καὶ ὑποδέξαι τὸν Βασιλέα Χριστόν· ἄσπασαι τὴν Μαριὰμ, τὴν ἐπουράνιον πύλιν· αὕτη γὰρ θρόνος Χερουβικὸς ἀνεδείχθη· αὕτη βαστάζει τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἡ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκὶ Υἱὸν πρὸ Ἑωσφόρου· ὃν λαβὼν Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς, φέρουσα ἐν τῷ ναῷ, ἡ ἀπειρόγαμος Μήτηρ, τὸν ἐν Σιναίῳ νομοθετήσαντα ὄρει, τῇ διατάζει τῇ νομικῇ πειθαρχοῦντα, προσῆγεν Ἱερεῖ, πρεσβύτῃ καὶ δικαίῳ, Χριστὸν τὸν Κύριον, ἰδεῖν χρηματισθέντι· ὃν δεξάμενος Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἡγαλλιάσατο βοῶν· Θεὸς ὑπάρχει οὗτος, Πατρί συναΐδιος, καὶ Λυτρωτῆς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Τὸν ὀχούμενον ἐν ἄρμασι Χερουβὶμ, καὶ ὑμνόμενον ἐν ᾠσμασι Σεραφὶμ, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ἡ Θεοτόκος Μαρία, ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν Νομοδότην νόμου, πληροῦντα νόμου τάξιν, ἐδίδου χερσὶ πρεσβύτου

Γερέως· ζωνὴν δὲ φέρων, ζωῆς ἡτεῖτο λύσιν, λέγων· Δέσποτα, νῦν ἀπόλυσόν με, μηνύσαι τῷ Ἀδὰμ, ὡς εἶδον ἄτρεπτον βρέφος, Θεὸν προαιώνιον, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ο τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ, σήμερον τῷ θείῳ ἱερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτικάς ἐνθρονίζεται ἀγκαλαίς· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζευγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν νεολεκτὸν λαόν· περιστερῶν δὲ δύω νεοσσῆς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεὼν, τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλωμοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τῷ Χριστωνύμου λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθέने· ἐκ σου γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκαλαίς τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάσασιν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Χορὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπληττέσθω τὸ θᾶυμα· βροταὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακραῶμεν ὕμνον, ὀρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουνσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαι νῦν, ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου Ἀγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόναις ὧν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκαλαίς, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δὲ ἐμέ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καὶ παρσίῳ κοινωνεῖ, ὁ καὶ παρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζωνὴν ἡσπάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ τετάρτου Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ, ὃ ὄνομα Συμεὼν· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς Γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς ταῖς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Μετὰ δὲ τὸν Πεντηκοστὸν,

Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον.

Ὅρα ὁπίθσεν, σελ. 361.

Μετὰ τοῦτο ψάλλεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χριστὸν γενηθῶς Πρέσβυς ἀγκαλίζεται.

Μοῖσμα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόμενε ποτέ· ὡσεὶ τείχος γὰρ ἐπάγη,

» ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ρανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος, ἐν νεφέ-
λη γὰρ κούφη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκη-
ραίτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῶ ὡς βρέφος·
διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐν-
δόξως γὰρ δεδοξασται.

Ισχύσατε χεῖρες Συμεῶν, τῷ γήρα ἀνειμέναι,
καὶ κνήμαι παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, εὐ-
θυβόλως κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χο-
ρεῖαν σὺν Ἀσωμάτοις στήσαντες, ἄσωμεν τῷ
Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐράνθητε, ἀγάλλ-
λου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων,
ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρ-
θένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ
πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
» ἐκτίσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ο πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώ-
νων, Πρωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου,
τῷ Ἀδὰμ χεῖρα προτείνων ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτη, Πρωτό-
πλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς
Λόγος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτη, Θεό-
τητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς
ἀτρέπτως, νηπιάσας ἀνέδειξε.

Καθίσμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πάλαι κατεῖδε Μωϋ-
» σῆς, τὰ ὀπίσθια Θεῶ, καὶ ἀμυδρῶς θείας
» φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνώφῳ τε καὶ θυέλλῃ· νῦν
» δὲ Συμεῶν, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως
» δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσσατο· καὶ γεγηθὼς ἠπείγετο
» τῶν τηδὲ, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα·
» Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετῇ σου Χριστέ·
» τῆς κιβωτῆ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἀγιάσμα-
» τός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῶ τῆς
» δόξης σε, ὡφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορέμενος·
» καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Γηθόμενος Συμεῶν, τῶν ἀπορρήτων μύστα,
» ἡ Θεοτόκος ἐβόα, ὃν ὑφ' Ἀγίου πάλαι κε-
» χρημάτισαι Πνεύματος, νηπιάσαντα Λόγον, Χρι-
» στὸν ἐναγκαλίζου, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ
» πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ην ἤλπισας Συμεῶν ἡλικιώτην βρεφῶν, χαί-
» ρων ὑπόδεξαι Χριστὸν, τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ
» Θεοῦ τὴν παράκλησιν, τὸν νόμου Ποιητὴν καὶ
» Δεσπότην, πληροῦντα νόμου τάξιν, κράζων
» αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεώμενος Συμεῶν Λόγον τὸν ἀναρχον, μετὰ
» σαρκός, ὡς ἐν θρόνῳ Χερουβικῷ, Παρ-
» θένῳ ἐποχούμενον, τὸν αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ πᾶν-
» τα, ὡς βρέφος, ἐκπλαγεὶς ἐβόα αὐτῷ· Ἐπλήσθη
» τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ως εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δο-
» ρυφορούμενον, ὡς τάλας! ἐβόα, ἐγὼ· πρὸ γὰρ
» εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
» καὶ εἰρήνης δεσπύοντα.

Συνεῖς ὁ θείος Πρέσβυς, τὴν προφανεῖσαν
» πάλαι τῷ Προφήτῃ δόξαν, χερσὶ Λόγον
» βλέπων Μητρὸς κρατούμενον, ὡς, χαίροις, ἐβόα,
» Σεμνή· ὡς γὰρ θρόνος περιέχεις τὸν Θεόν, φω-
» τὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπύοντα.

Προκύψας ὁ Πρεσβύτες, καὶ τῶν ἰχνῶν ἐν-
» θέως ἐφαψάμενος, τῆς ἀπειρογάμου καὶ
» Θεομήτορος, πῦρ, ἔφη, βαστάζεις Ἀγνή, βρέφος
» φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
» καὶ εἰρήνης δεσπύοντα.

Ρύπτεται Ἡσαΐας, τοῦ Σεραφίμ τὸν ἀνθρα-
» κα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομή-
» τορι· σὺ ὥσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρύνεις με,
» ἐπιδούσα ὃν φέρεις, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰ-
» ρήνης δεσπύοντα. ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Εβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
» μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
» Θεοῦ Χριστέ σὺ Θεός μου.

Σιὼν σὺ λίθος, ἐναπετέλης, τοῖς ἀπειθοῦσι
» προσκόμματος; καὶ σκανδάλου πέτρα,
» ἀρράγης πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρὸ
» αἰώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἴκ-
» τον, νῦν ἀσθένειαν παριέθου.

Υἱὸν Ὑψίστου, Υἱὸν Παρθένου, Θεὸν παι-
» δῖον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν
» ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Ο μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ
» σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεῶν εὐλογήσας
» ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς
» Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις
» τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς
» ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόνητος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν οἱ βουλόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἱὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεὼν ἀπαγόμενον· ὃν περ οὐρανόθεν οἱ ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες· Θαύμασα· θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἄφραστα· ὁ τὸν Ἀδάμ δημιουργήσας, βασταζέται ὡς βρέφος· ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου· ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἐκὼν περιγράφεται σαρκί, αὐθιγότητι, ὁ μόνος φιλόνητος.

Συναξάριον.

Τῇ δευτέρᾳ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐορτάζεται, ἐν ἣ ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεὼν.

Στίχοι.

Κόλπους Πατρὸς τυποῦσι τοῦ σου Χριστέμου,
Τοῦ Συμεὼν αἱ χεῖρες, αἱ φέρουσί σε.

Δέξατο δευτερίῃ Χριστὸν Συμεὼν παρὰ μητρὸς.

Τεσσαρακόντα ἡμερῶν διελθουσῶν, μετὰ τὴν σωτήριον τοῦ Κυρίου ἐνανθρώπησιν, καὶ ἐκ τῆς Ἀγίας ἀειπαρθένου ἀνευ ἀνδρὸς γέννησιν, κατ' αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡμέραν, προσήχθη τῷ ἱερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, παρὰ τε τῆς πανάγνου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ Ἰωσήφ τοῦ δικαίου, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ σκιώδους καὶ νομικοῦ γράμματος· ὅτε καὶ ὁ γηραιὸς Συμεὼν κα' πρεσβύτης, ὃς ἦν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κεχρηματισμένος μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ ἀνδομολογησάμενος, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλό σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐξεβόησε· κα' μετὰ περιχαρείας τοῦ τῆδε βίου μετέστη, τῶν ἐπιγείων ἀνταλλαξάμενος τὰ οὐράνια καὶ ἀτελεύτητα. Ἡ τοιαύτη δὲ σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῷ ἔντι ἐν Βλαχέρναις.

Αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας Θεο-
» λογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
» νοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβὼς
» μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Αδάμ ἐμφανίσων ἄπειμι, εἰς Ἄδου διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὐᾷ προσκομίσων εὐαγγέ-

λια, Συμεὼν ἀνεβόα, σὺν Προφήταις χορεύων Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοϊκὸν ῥυσάμενος Θεός, ἕως τοῦ Ἄδου ἤξει· αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, καὶ ἀνάβλεψιν πηροῖς, ὡς ἀλάλοις βοῆσαι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σοῦ τὴν καρδίαν ἄφθορε, ῥομφαία διελεύσεται, Συμεὼν τῇ Θεοτόκῳ προηγόρευσεν, ἐν Σταυρῷ καθορώσης, σὸν Υἱόν, ὃ βῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ Θεοσεβεῖας
» προσετῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, Δεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανυὴλ ὁρῶν παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώπου τῆς Δείας κιβωτοῦ νῦν χόρευε. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιδοὺ, Συμεὼν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον· τούτῳ πίστει μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκὼς οὗτος ἔσται πτώσις ἀπειθοῦσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι, τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν
» μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
» κούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ μεγαλύνωμεν.

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτερος Συμεὼν, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζευγος, δυὰς τε ἦν νεοσσῶν· ἀνθ' ὧν ὁ Δεῖος Πρέσβυς, καὶ σῶφρων Ἄννα Προφήτις, τῷ ἐκ Παρθένου

τεχθέντι, καὶ οἶω γόνῳ Πατρὸς, ἐν τῷ ναῷ
προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγαλυνον.

Δόξα.

Ἡ τῇ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς,
φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Απέδωκάς μοι, ἐβόα Συμεών, τοῦ σωτηρίου
σου Χριστέ ἀγαλλίασιν· ἀπόλαβέ σου
τὸν λατριν, τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς
χάριτος, Ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει με-
γαλύνοντα.

Καὶ νῦν.

Ἡ τροπάρθην ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον βρέ-
φος ἀποδοῦς, ἐν ἀγκάλαις Συμεών;

Ιεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεῖ-
ουσα, ἡ σώφρων καὶ ὁσία, καὶ πρεσβυρά
τῷ Δεσπότη, ἐν τῷ ναῷ διαρρήδην· τὴν Θεο-
τόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν
ἐμεγαλυνεν.

Ἐξαποστειλάριον Αὐτόμελον. Ἐκ γ'.

Εν Πνεύματι τῷ ἱερῷ, παραστάς ὁ Πρεσ-
βύτες, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νό-
μου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με,
τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἰρηκας ἐν εἰρήνῃ·
εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκαλύψιν ἐθνῶν,
καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες
τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φι-
λάνθρωπος, τῷ ναῷ νῦν προσάγεται· καὶ
τοῦτον εἰσδέχεται, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Συμεών
ὁ πρέσβυς. Νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν
ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατεῖδον γὰρ σε σήμε-
ρον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυ-
ριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύ-
ριε, ἐπὶ κούφῃ καθήμενος, νεφέλης ὁ
Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀ-
ποπληρῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυποφαίνων τῆς
νέας χάριτος· διό σε θεασάμενος, ὁ Συμεών
ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι
εἶδόν σε σήμερον.

Κόλπῳ τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ
Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς εὐδόκησας, ἀγ-
κάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν
ἐπεδόθης, τοῦ Θεοδόχου Συμεών, ὁ τῇ χειρὶ σου
κρατῶν τὰ σύμπαντα· διό, Νῦν ἀπολύεις με,

περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ τὸν δούλόν
σου, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικάῖς, τὴν σήμερον ἡ-
μέραν, ὡς ἐφ' ὅρματος Χερουβὶμ, ἀνα-
κληθῆναι εὐδοκήσας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς
τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος,
ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῆς Κανόνος ἡ γ' καὶ ε'. Ἐξομολογία.
Εἰδὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Εξηρεύσατο ἡ καρδία μου λόγον ἀ-
γαθόν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου καλαμὸς γραμματέως
ὀξυγράφου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τὸν
αἰῶνα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν
μυρὸν σου δυνατέ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις
τοῦ Δικαίου Συμεών βασταχθεὶς,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βα-
σίλευε.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ
ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ράβδος εὐθύτητος, ἡ ράβδος τῆς βα-
σιλείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Αἰκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Στίχ. γ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Εἰσοδικόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις, κτλ.

Ἀπολυτίκιον: Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Κοντάκιον: Ὁ μήτραν παρθενικὴν.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. 5. 7. **Α**δελφοί, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. Καὶ (ὡς ἔπος εἰπεῖν) διὰ Ἀβραάμ καὶ Λευὶ, ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτῳται. Ἐτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν· (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο) τίς ἔτι χρεία, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ. Πρόδηλον γὰρ, ὅτι ἐξ Ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε. Καὶ περισσώτερον ἔτι κατὰδελόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος. Ὅς ἂν κατὰ μόνον ἐντολῆς σαρκικῆς γεγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. Μαρτυρεῖ γὰρ· Ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ἀλληλεῖα, Ἦχος δ'.

Ἐὰν ἡ Παρεῖσα Ἑορτὴ τύχη ἐν Κυριακῇ, προηγούμεναι τὰ ἀναστάσιμα.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. 22. **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήγαγον οἱ Γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ, (καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου· Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοίγον μήτραν, Ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται·) καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, ζευγὸς τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν. Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὃ ὄνομα Συμεὼν· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς Γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτόν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ. Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριάμ τὴν Μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· (καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία·) ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς. Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἑτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἢ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ, νηστεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ Παιδίον ἠύξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ.

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως: Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Καινῶνικόν: Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, κτλ.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ Δικαίου Συμεῶν
τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἀννης τῆς
Προφήτιδος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.
Νόμον τὸν ἐν γράματι.
Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν.
Κόλπων τοῦ Γεννήτορος.

Ὅρα εἰς τοὺς Αἶνους τῆς Ἑορτῆς.

Στιχηρά τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δίκαιος καὶ τέλειος, καὶ κατὰ πάντα αἰοί-
διμος, χρηματίζων θεόπνευστε, Θεὸν μό-
νον τέλειον, εἰς τὸ δικαιῶσαι, τὸν κόσμον ἐλ-
θόντα, καθυπεδέξω ταῖς χερσὶ, σωματωθέντα
καὶ ἀπολέλυσαι, τοῦ σώματος βῶν αὐτῷ.
Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ἐν εἰρήνῃ φιλάν-
θρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Νεάζων τῷ πνεύματι, προβεβηκώς δὲ τῷ
σώματι, Συμεὼν κεχηματίσαι, μὴ ὀ-
φεσθαι θάνατον, ἕως ἴδης βρέφος, νέον τὸν
προόντα, πρὸ τῶν αἰώνων Ποιητὴν, Θεὸν
τῶν ὅλων σάρκα πτωχεύσαντα· ἰδὼν δὲ ἀ-
νεσκίρτησας, καὶ τῆς σαρκὸς λύσιν ἤτησας,
πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα, μεταβαὶς ἀγαλ-
λόμενος.

Αἴνα ἡ θεόπνευστος, καὶ Συμεὼν ὁ πα-
νόλβιος, προφητεία λαμπόμενοι, ἐν νόμῳ
τε ἄμεμπτοι, ἀποδεδειγμένοι, τὸν νόμου Δο-
τῆρα, βρέφος ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς, ἰδόντες τοῦ-
τον νῦν προσεκύνησαν· αὐτῶν τὴν μνήμην σή-
μερον, περιχαρῶς ἐορτάσωμεν, κατὰ χρέος δο-
ξάζοντες, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν νηπιάσας σαρκί.

Ζῆτει εἰς τὴν Ἑορτὴν σελ. 363.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαί.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη,
ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις,
ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Antologio.

47

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νήπιος τῇ σαρκί, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁ-
ράται παραδόξως, τὴν σήμερον ἡμέραν,
καὶ τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγ-
καλαῖς ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης,
καὶ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν νόμον παῖλαι.

Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

— — — — —

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. καὶ Β'. Στιχολογίαν, τὰ Καθίσ-
ματα τῆς Ἑορτῆς, εἶτα ὁ Κανὼν τῆς αὐτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἶνων, Στιχηρά προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Υπόδεξαι φησὶ Συμεὼν, τὸν Κτίστην τῶν
ἀπάντων χερσὶν· ὦ Πρεσβύτα, ἀγκαλί-
ζου τὸν Χριστὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννη-
σεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τὸν δοῦλόν σου.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Θεὸν, ὃν φρίττου-
σιν Ἀγγέλων πληθὺς, συνελθόντες, ἀνυ-
μνήσωμεν λαοὶ, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ νόμου
Νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου ὡς
εἴρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ,
τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμῶν με τοῦ σαρκίου,
εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν Ἰσραὴλ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Τὸν Ἱερὸν ἡ Ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν.

Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώ-
ρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Ζῆτει εἰς Ὅσιον.

Τῇ Ε'. Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀγαθῆς.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν, εἰς Ἀγίαν Μάρτυρα.

Τῇ Σ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκό-
λου Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ζῆτει εἰς Ἱσράρχην.

Τῇ Ζ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρβε-

νίου, Ἐπισκόπου Λαμψάκων· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δουκᾶ, τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην, καὶ εἰς Ὅσιον.

Τῇ Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· καὶ τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ· ὁ τροπώ-
σάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὁ-
πλῳ τῆς εὐσεβείας· ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός·
ὁ πολλὰς βασάνους ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐ-
ράνιον, βασιλείαν Θεόδωρε· ἐν ἣ χορεύων, καὶ
μεθέξει Θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς
διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμῶντων σου, τὴν μνή-
μην τὴν ἑνδοξόν, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει,
τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀνα-
βλύζει, τοῖς αἰτοῦσιν εὐρωστία, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλὴ, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ
σεπτὸν ἀκροθίνιον· ὁ κόσμος τῆς Ἐκ-
κλησίας· ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ· δωρεῶν ἐνθέων
ὁ ἐπώνυμος· λαμπτήρ τὴν ὑψηλίον, καταυγάζ-
ων τοῖς θαύμασι· στῦλος ὁ μέγας, διαμείνας
ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεσι τῶν ἀπείρων κο-
λαάσεων· λόγχη τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας
τὸν δράκοντα· ὁ ἀριεῦσας μεγάλως, ὡς στρα-
τιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Οπλῳ τοῦ ζωφόρου σταυροῦ, τὴν τῶν εἰ-
δῶλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστί-
γων ὑπέστης πεῖραν· ὁ ἐπὶ ξύλου ταθεῖς, σπα-
ραγμοὺς παμμάκαρ ἐκαρτέρησας· ὑφ' ὧν συν-
τριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, σταυρῷ
ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμμα-
τα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος· ὅθεν σε μακαρί-
ζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στε-
φάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Χριστὸν ἐκδυσώ-
πει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Προφήτου γ'. Ζήτηι εἰς Προφήτην.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. α΄.

Σήμερον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν Ἑωσφόρον, ἡ σε-
βάσιμος μνήμη τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ,
τῶν Πιστῶν ταῖς καρδίας ἀνεκδότως φωτίζουσα,
καὶ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῇ ἐ-
νεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Πνεύματος· πρὸς ὃν
φιλομάρτυρες ἀνακράζομεν· Χαίροις, ὁ τοῖς
Πιστοῖς ἀναδειχθεὶς Θεοδώρητος χάρις, καὶ τῶν
θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σέ προ-
στρέχουσι, Θεόδωρε μακάριε. Χριστὸν ἀπαύ-
στως πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης, τῶν αἰωνίων ἀγα-
θῶν ἐπιτυχεῖν, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας,
τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί.

Ζήτηι εἰς τὴν Ἑορτήν, σελ. 363.

Ἀπόστιχα τῆς Ἑορτῆς, καὶ λέγε οἷα βούλει.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς
αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες
εὐφημήσωμεν Πιστοῖ, καὶ μακαρίσωμεν ἐπα-
ξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα,
τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβύει γὰρ
Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ὁ τοῖς Χερουθὶμ ἐποχοῦμενος, καὶ ὑμνούμενος.

Ζήτηι εἰς τὴν Ἑορτήν, σελ. 364.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Στρατολογία ἀληθεῖ Ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου
στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὲς γεγένη-
σαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρε-
τάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν
Δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὦφθης ἀ-
δλητῆς· ὅθεν σε πίστει αἰεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα. Τοῦ Προφήτου, Ἦχος β΄.

Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην Κύριε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Μάρ-
τυρος.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο μεγαλόνυμος Χριστοῦ Ἀθλοφόρος, ὁ ἐ-
πιπόθητος Θεῷ καὶ Ἀγγέλοις, ὁ θαυμα-
στός καὶ ἑνδοξὸς Θεόδωρος, πάσας τὰς ὑφ' ἡ-
λίον, ἱεράς Ἐκκλησίας, σήμερον τῷ Πνεύματι,

τῷ Ἀγίῳ εὐφραίνει, καὶ ἐορτάζειν πάντας ἐν χαρᾷ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εἴν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς.

Ὅρα εἰς τὴν Ἑορτὴν, σελ. 365.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα

τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων.

Ὅρα εἰς τὴν Παραμονὴν, σελ. 358.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἴτα ψάλλονται οἱ Κανόνες· ὁ τῆς Ἑορτῆς εἰς 5'. καὶ τῶν Ἀγίων ἀνά, δ'.

Ο' Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δε:

Φερώνυμον δῶρόν σε τοῦ Θεοῦ σέβω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις: Νικολάου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Φερωνυμία Θεολήπτου κλήσεως, καλλωπιζόμενος, καὶ δωρεῶν θείων, θησαυρὸς δεικνύμενος, καὶ Μαρτυρίου χάριτι, μάκαρ κεκοσμημένος, τοὺς ὑμνητὰς σου χαρίτωσον, ὕμνοις σε τιμῶντας Θεοδῶρε.

Εργῷ καὶ λόγῳ σου τὴν Θεοδωρήτον, κλησιν πιστούμενος, τὰς δωρεὰς νέμεις, δωρεὰν τοῖς χρήζουσι· δῶρημα πᾶν γὰρ τέλειον, ἀνωθεν καταβαῖνον, ἐκ τοῦ Πατρὸς προσδεχόμενος, ἀπαντας πλουτίζεις τιμῶντάς σε.

Ρώμην θεόθεν νηπιόθεν πάνσοφε, λαβὼν καὶ σύνεσιν, πάθη σαρκὸς πάντα, πρότερον καὶ δαίμονας, ἀνδρείως καταβέβληκας· ὕστερον δὲ καθεῖλες, ἐχθρῶν τυράννων τὸ φρύαγμα, Μάκαρ συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

Ως ἐντρεχὴς καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, κατεσοφίσω σοφῶς, τὸν σοφιστὴν Μάκαρ, τῆς κακίας ῥήμασι, καὶ πράγμασι Δικίνιον, ἐδελέασας δείξας, νεκροῖς ξοάνοις λατρεύοντα, καὶ κεναῖς ἐλπίσι τρεφόμενον.

Θεοτοκίον.

Νικός μοι δίδου Παναγία ἄχραντε, τῷ καταφεύγοντι, ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, τῶν δεινῶν ἐξαίρουσα, αἶψά με ταῖς πρεσβείαις σου· καὶ γὰρ τέτοκας Λόγον, τὸν τῷ Πατρὶ συναΐδιον, ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθρονον.

Τὸν δὲ τοῦ Προφήτου, ζῆτει εἰς Προφήτην.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νεανίας ὠραίος, πανευπρεπὴς δέδειξαι, κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων ψυχῆς καὶ

σώματος, ὠραϊζόμενος, τῶν ἀρετῶν εὐμορφία, καὶ Μαρτύρων στίγμασι, καλλωπιζόμενος.

Υπό θείας προνοίας, ὀδηγηθεὶς ὠδεύσας, τρίβον Μαρτυρίου Δεσπότη τοῦ τὴν καρδίαν σου, μάκαρ πλατύναντος, ταῖς δωρεαῖς τῶν χαρίτων, καὶ πρὸς τὴν οὐράνιον, κλήσιν ἰθύναντος.

Μεγαλόφρονι γνώμῃ, περιφρονῶν πάνσοφε, πάντων τῶν ἡδέων τοῦ κόσμου, καὶ τῶν τοῦ βίου τερπνῶν, οὐδὲν προέκρινας, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἀγάπης, ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας, ψυχῆς εὐθύτητι.

Θεοτοκίον.

Ικετεύω σε μόνην, τὴν τὸν Θεὸν τέξασαν, τὸν εἰς εὐλογίαν κατάραν τὴν πρὶν ἀμείψαντα, καὶ χρηματίσαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπων κατάρα, Κέρη παντευλόγητε, καὶ κόσμον σώσαντα.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεὶκὴν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδῶλων τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτουσί σε νέμεις, τὰ θεία δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεοδῶρε, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Προφήτου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο ὁ ἱερός Συμεὼν, Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα. Ἀννα δὲ ἡ ἄμειπτος, ἡ Προφῆτις καὶ ἐνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι· ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Οπρὸς Θεόν, πόθος σου πᾶσαν ἡμαύρωσε, προσπαθείας, ὕλην παμμακάριστε, δόξαν τερπνὴν, πλοῦτον καὶ τρυφήν, καὶ περιφανείας, τὸ περιβόητον ὕψωμα· ἐντεῦθεν ἀνυψώθης, πρὸς περίβλεπτον ὕψος, μαρτυρίου πρὸς δόξαν ἀμάραντον.

Νόμῳ καινῷ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι, πεφραγμένος, νόμον ἀνομώτατον, παρανομῶντων νεανικῶς, ἀνέτρεψας μάκαρ· διὸ νομίμως ἐνήθλησας, καὶ στέφος ἀνεδήσω, τὸ τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ Δεσπότη Θεοδῶρε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμον, δῶρον θεῖον, δῶρον ἀξιεράστον, δῶρον πλουτίζον πάντα πιστόν, δῶρον δεχομένοις, γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, τὸ πᾶσι καταπέμπον, καταλλήλως τὰς δόσεις, καὶ πληρῶν τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου.

Ως μιμητὴς, τοῦ προσπαγέντος ἐν ξύλῳ Χριστοῦ, μετὰ πᾶσαν, αἰκίαν τοῦ σώματος, μετὰ πολλὰς, στρέβλας πονηρὰς, τὰς τῶν μαιφόνων, χριστομιμήτως ἐτάθης Σταυρῷ, καὶ βέλεσιν ἐτρώθης, καὶ δεινῶς συνεκόπης· ἀλλ' ἐρρύσθης ἐκ τούτων δυνάμει Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Καλλοποιόν, καὶ γῆς Δεσπότην κυήσασαν, ἀπορρήτῳ τόκῳ κατὰ χρέος σε, πάντες πιστοὶ, γλώσση καὶ ψυχῇ, κόσμου Βασιλῖδα, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· διὸ τῆς τυραννύσης, πονηρᾶς συνηθείας, ἐλευθέρωσον τοὺς σέ γεραίροντας.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ρ'ητορεύεις τὴν δόξαν, ἐνδοξε Θεόδωρε σὺν παρρησίᾳ πολλῇ, τοῦ σαρκὶ παθόντος, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντος, καὶ μαστιγῶν πείραν, πολλῶν λαβὼν λύσση τυράννου, σταυρικὴν καταδίκην ὑπήνεγκας.

Ο'λοτρόπῳ προθέσει, σταύρωσιν ἐκούσιον Χριστοῦ μιμούμενος, τὴν αὐτὴν ὑπέστης, τιμωρίαν σταυρῷ προσηλούμενος· ἀντὶ δὲ τῆς λόγῃς, βελῶν πολλῶν πληγὰς ἐδέξω, ὀφθαλμῶν κόρας τε ἐξορυττέμενος.

Νικηφόρος ὠράθης, ἄρτιος ὁλόκληρος μετὰ τὴν σταύρωσιν, καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν, τῶν μελῶν συγκοπήν τε καὶ νέκρωσιν· ὁ νικησας κόσμον, σὲ γὰρ Χριστὸς χειρὶ Ἀγγέλου, κὼς ζωῆς ἀρχηγὸς ἀνεζώωσεν.

Συνιδόντα τὰ πλήθη, τὸ ἐν σοὶ γεγόμενον θαῦμα Θεόδωρε, τὴν φωνὴν ἐπήραν, μεγαλύνοντα Χριστοῦ τὴν δύναμιν· τοῦ δὲ λυμεῶνος, καὶ ἀλαζόνος Λικινίου, στηλιτεύοντα λύσσαν τὴν ἄλογον.

Θεοτοκίον.

Ο'λον τέτοκας Κόρη, τὸ φῶς τὸ αἰώνιον τοῖς ἀνυμνοῦσί σε, τὸν Χριστὸν ἀσπόμενος, σωματώσασα· ὃν ἐξiléωσαι, τοῦ σωθῆναι πάντας, ἐκ πειρασμῶν τοῦ ἄλλοτρίου, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

ᾠδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ε'ξέλαμψας ἀρεταῖς, καὶ διδαχαῖς διὰ βίου σου· ἐξήστραψας δὲ λαμπροῖς, ἀγῶσι Θεόδωρε· καὶ νῦν περιβόητος, ἐν θαυματουργίαις, καὶ θερμὸς προστάτης πέφηνας.

Τοῖς κάμνουσιν ἰατρὸς, τοῖς αἰχμαλώτοις ἀνάρρυσις, μεσίτης ἀμαρτωλοῖς, ὑπευθύνων ἄφεσις, πενθοῦσι παράκλησις, πρὸς Θεοῦ ἐδόξης, συμπαθέστατε Θεόδωρε.

Οὐκ ἔστι κόρος τῶν σῶν, καλῶν ἀπειρῶν Θεόδωρε, οὐδὲ τῆς σῆς καλλονῆς, σταθμὸς ἰσοστάσιος· διὸ τὸν διάπυρον, πόθον μου προσδέχου, χορηγῶν μοι χάριν ἀφθονον.

Θεοτοκίον.

Λαμψάτω νῦν ἐπ' ἐμέ, ἡ ἄφατος εὐσπλαγχνία σου, βυθοῦ με ἀμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπογνώσεως, Κόρη ἀπαλλάττουσα, καὶ πρὸς μετανοίας, τοὺς λιμένας ἐμβιβαῖζουσα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Α'νδρεία ψυχῆς, τὴν πίστιν ὀπλισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγῃν χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν μαρτύρων κλέος Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐκλαμπρον κάλλος δεῦτε πάντες, τοῖς ὕμνοις τῶν στεφάνων, πιστοὶ Θεόδωρον καταστέψωμεν· δῶρον Θεοῦ γὰρ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδεδεικται, λάμπεισι ταῖς τῶν θαυμαμάτων· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαρ ἄθλοις σεπτοῖς, ὁμβρίζει, ἀντὶ αἱμάτων, κρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ ρεύματα. Σὺν τούτοις οὖν πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον· διὸ βοῶμεν αὐτῷ· Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ὁγδόῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχοι.

Ὡν Θεόδωρος ἀξίαν Στρατηλάτης,
Ὑπῆρξε τμηθεὶς τοῦ Θεοῦ Στρατηλάτης.

Ὁμβριμον ὁγδοάτῃ Θεοδώρου αὐχένα κόψαν.

Οὗτος κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Λικινίου τοῦ βασιλέως, τὸ γένος ἔλκων ἐκ τῶν Εὐχαϊτῶν, τὴν δὲ οἰκησιν ποιούμενος ἐν τῇ πρὸς Πόντον Ἡρακλείᾳ. Καλλεῖ δὲ ψυχῆς, καὶ ὥρα σώματος, καὶ κράτει λόγων τῶν πολλῶν ὑπερεῖχε. Πάντες δὲ ἐφιλοτιμοῦντο τὴν αὐτοῦ φιλίαν καρποῦσθαι. Ταύτῃ τοι καὶ Λικίνιος περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο συντυχεῖν αὐτῷ, καὶ περ ἀκούσας Χριστιανὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς λεγόμενους θεοὺς βδελύττεσθαι. Διὸ καὶ τινὰς ἐκ Νικομηδείας τῆς αὐτοῦ τάξεως ἀποστείλας,

ἐντίμως ἀγαγεῖν αὐτοῖς τὸν Μάρτυρα προσέταξεν. Ὡς δὲ ἐπέστρεψαν, τὸν μακάριον Θεόδωρον λέγοντες ἀντειπεῖν, ὡς χρή τὸν βασιλέα μᾶλλον παραγενέσθαι μετὰ τῶν μειζόνων αὐτοῦ θείων, εὐθὺς τὸν βασιλέα ἡ Ἡράκλεια εἶχεν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος, ὅψει νυκτεριναῖς, θεόθεν αὐτῷ ἐκπεμφθείσας, προθυμοποιηθεῖς, ἐπὶ τὸν Λικίνιον ἦδη πλησιαζόντα ἐπύθετο, ἐπικαθεσθεῖς ἵππῳ, ἐπήντησεν αὐτῷ, καὶ τὰ εἰκότα τοῦτον ἐτίμησεν. Ὁ δὲ, δεξιὰν αὐτῷ δοὺς, καὶ κατασπασάμενος, εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ βήματος προκαθίσας, τὸν μακάριον Θεόδωρον προετρέπετο τοῖς ἑαυτοῦ θεοῖς θυσίαν προσενηκεῖν. Ὁ δὲ Ἅγιος, τοὺς ἐπισημοτέρους Θεοὺς ἐξαιτησάμενος, ὡς ἂν αὐτοὺς οἰκοὶ πρότερον θεραπεύσας, αὐτοῖς δημοσίᾳ προσαγάγῃ αὐτοῖς σπονδὰς, ἐπειδὴ, κτελεύσαντος τοῦ βασιλέως, τοὺς χρυσοὺς καὶ ἀργυροὺς ἔλαβε, κατὰ τὸ μέσον τῆς νυκτὸς συνέτριψεν αὐτούς· καὶ λεπτύνας, τοῖς ἐνδείσει καὶ πένησι δίδωκε.

Μεθ' ἡμέραν δὲ Μαξεντίου τοῦ Κομηνταρησίου εἰπόντος, ἰδεῖν τὴν κεφαλὴν τῆς μεγάλης θείας Ἀρτέμιδος, ὑπὸ πτωχοῦ τινος περιφερομένην, εὐθέως ἀνάρπαστος ὑπὸ τῶν δορυφέρων ὁ Ἅγιος γίνεται, τοῦ Λικινίου ἐξαιπόντος. Καὶ πρῶτον μὲν ἀποδυθεῖς, ἐκ τεσσάρων ὁ Ἅγιος τείνεται, καὶ νεύροις βοῶν κατὰ τὸν νῶτον πληγὰς ἐπτακοσίας δέχεται, καὶ πεντήκοντα κατὰ τῆς γαστρὸς, καὶ σφαίραις μολυβδίναις κατὰ τοῦ τένοντος τύπτεται. Εἶτα ξέεται, λαμπάσι καταφλέγεται, ἐστράκοις τὰς ἡλωμένας καὶ κεκαυμένας πληγὰς ἀνατρίβεται, καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτεται, τοὺς πόδας ἀσφαλισθεῖς ἐν τῷ ξύλῳ.

Διαμείνας δὲ ἀπόσιτος ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, αὐτοῖς ἐξάγεται, καὶ σταυρῷ καταπήγνυται χεῖρας καὶ πόδας, καὶ περόνην κατὰ τοῦ κρυφίου πόρου δέχεται, μέχρι καὶ τῶν ἐγκάτων ἐν τῷ διελαύνεσθαι φθάσασαν. Περιεστήκεισαν δὲ καὶ παῖδες, τοξεύοντες τὸν Ἅγιον κατὰ τοῦ προσώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· ταῖς δὲ βολίσιν τῶν βελῶν, τῶν κρουόντων κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐξέπεσον αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἔτεροι δὲ, ἐγκαρσίοις τομαῖς κατὰ τῶν κεκρυμμένων μορίων διέλασαντες, τὰ σπερμογόνα συνεξέτεμον μέλη. Ἐν δὲ τῷ Σταυρῷ τὴν νύκτα διαγαγόντος, ἐνόμισεν ὁ Λικίνιος, ὅτι ἦδη τέθνηκεν, ἡπατᾶτο δὲ ὑπὸ γὰρ θείου Ἀγγέλου ἀπελύθη τῶν δεσμῶν, καὶ ὅλος γέγονεν ὑγιής, καὶ ἦν ψάλλον, καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Ἦδη δὲ τῆς ἡμέρας διαφανούσης, ἀπέστειλεν ὁ Λικίνιος τοῦ ἄραι τὸ τοῦ Μάρτυρος σῶμα, καὶ ριφῆναι ἐν τῇ θαλάσῃ. Φθάσαντες οὖν οἱ σταλέντες, καὶ ὡς εἶδον τὸν Ἅγιον ἔτι ἐμπνέοντα, καὶ ὅλον ὑγιή, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, ἄνδρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, ὡσεὶ πέντε καὶ ὀγδοήκοντα· καὶ μετὰ τούτους, ἑτεροὶ τριακόσιοι στρατιῶται, ὧν ἐξηγεῖτο ὁ ἀνθύπατος Κίστης, οἱ τινες ἐπὶ τῇ ἀναίρεσει τῶν πρώτων σταλέντες, καὶ αὐτοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ.

Ἰδὼν δὲ ὁ Λικίνιος τὴν πόλιν θορυβουμένην, ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου ἀποτμηθῆναι· ἐνθα δὴ εἰστήκεισαν τῶν Χριστιανῶν πλήθῃ πάμπολλα, καὶ διεκάλουν αὐτοὺς. Μάλιστα οὖν ὁ Ἅγιος καταπαύσας αὐτοὺς, καὶ τῷ Χριστῷ ἐπευξάμενος, τέμνεται τὴν κεφαλὴν, τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου τελείας. Μετετέθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείου ἐν ταῖς Εὐχαῖταις ἐν τῷ γονικῷ αὐτοῦ οἰκήματι, καθὼς Αὐγάρῳ τῷ ταχυγράφῳ αὐτοῦ ὁ Μάρτυς διεκελεύεσθαι. Ὡς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἀθλήσιν, συνὼν αὐτῷ, καὶ τὰς κατὰ μέρος πύσεις καὶ ἀποκρίσεις, καὶ τὰ ποικίλα τῶν βασάνων εἶδη, καὶ τὰς θεόθεν ἐπιστάσις καὶ ἀντιλήψεις, πλατύτερον διεχάραξεν ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ.

Οὗ ταῖς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Υ'ψούμενον Κύριον, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ καταρράσαντα, τὸν μέγалаυχον ὄφιν, κατανοήσας συνανυψώθης αὐτῷ, χριστομιμήτως ἐν σταυρῷ καὶ θάνατον, ὑπενεγκὼν ἀθλητᾶ, συνεξανέστης αὐτῷ.

Θεοῦ σε Θεόδωρε, τῆς ἀκηράτου δόξης θερμὸν ἐραστήν, ἐγνωκὼς τῷ σῶ πόντῳ, ὁλοκαρδίως ψυχὴν προσέδησα, τὴν προσδοκίαν πᾶσαν τῆς ἐλπίδος μου, ἀνατεθείς ἐπὶ σοί· μὴ ὑπερίδῃς με.

Ἐδόξασας Κύριον, τοῖς μέλεσί σου ἐνδοξαζόμενον, ἐν βουλαῖς τῶν Ἀγίων, τὸν σε μεγαλῶς ἀντιδοξάσαντα, τερατουργίαις καὶ ποικίλοις θαύμασι, καὶ περιόντα τῇ γῇ, καὶ μετὰ τέλος σοφέ. Θεοτοκίον.

Ἀ'γίων τὸν Ἅγιον, τέτοκας μόνῃ Θεοχαρίτω, ἀπορρήτῳ κυήσει· καὶ γὰρ Παρθένος ἔμεινας ἄχραντε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου· διό σοι κραυγάζομεν, τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν· Εὐλογημένη Ἀγνή.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως καίμενον.

Ὁ λυμεὼν Λικίνιος, ὁ λυσσώδης καὶ βέβηλος, ὅλον ἑαυτὸν ὀλοτελῶς τοῖς Δαίμοσιν, ἐκδοὺς ὑποβάλλει σε, τιμωριῶν ποικίλων ποιναῖς· νῶτον καὶ τὸ στῆθος, τοῖς βουνεύροις συγκόπτων, ἐν σφαίραις μολυβδίναις, τὸν αὐχένα συντριβὼν, πλευράς ὄνυξι ξαίνων, καὶ φλέγων ταῖς λαμπάσιν.

Υ'πομονὴν ἀνένδοτον, καρτερίαν ἀνάλωτον, καὶ ὑπερφυῆ ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, ποικίλαις κολάσεσι, καὶ χαλεπαῖς στρεβλώσεσι, πάντων τῶν Μαρτύρων, ὑπερέβης τοὺς ἄθλους· παθὼν Δεσποτικῶν δὲ, τῷ σταυρῷ κοινωνήσας, καὶ πλέον ὑπομείνας, μειζόνως ἐδοξάσθης.

Σταυρῷ ταθεῖς Θεόδωρε, τὰ Χριστοῦ ὑστερήματα, ἐν σαρκὶ οἰκεία ἐκπληροῖς τῶν

θλίψεων· οὐ χεῖρας καὶ πόδας γάρ, μόνον προσηλωθεὶς καρτερεῖς, ἀλλὰ καὶ περόνη, σιδηρὰ διεπάρης, τὸ κρύφιόν σου μέλος, ἐκτμηθεὶς τοὺς διδύμους, καὶ βέλεσιν ὁμμάτων, ἐξορυχθεὶς τὰς κόρας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανομήκη κλίμακα, νοητὴν σε γινώσκω· δι' ἧς καταβαίς, μετὰ σαρκὸς ὁ Ὑψιστος, ἀνθρώποις ὠμίλησε, καὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε, πρὸς τὴν ὑψηλὴν, τῶν οὐρανῶν πολιτείαν· ἐντεῦθεν ἀνωτέραν, οὐρανῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ πάντων ποιημάτων, τιμῶμέν σε Παρθένε.

Ὡδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Εξέστη τῶν Ἀγγέλων δῆμος τὴν σὴν, Στρατηλάτα τηρῶν γενναιότητα· πᾶς ὁ παρῶν, ὄχλος κατεπλάγη τότε τὰς σὰς, ἀνδραγαθίας ἐνδοξε· ἐφρίξε Δαιμόνων ἡ στρατιὰ, τὰ σὰ τρόπαια· νῦν δέ, κροτεῖ κόσμος τὰ γέρα, καὶ πᾶς πιστὸς ὑμνεῖ τὰ θαύματα.

Βοᾶται παρὰ πάσης σχεδὸν πνοῆς, τὰ πολλά σου καὶ μέγιστα τρόπαια, τὰ ἐπὶ σοί, τέρατα δειχθέντα καὶ διὰ σοῦ, ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνέγερσις, ἡ ὁλοκληρία ἐκ συντριβῆς, ἡ ῥῶσις τῶν νοσούντων, ἡ λύσις τῶν δεσμίων, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἡ παράκλησις.

Ως ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ὑπὲρ οὗ ποιναὶς πάσας ὑπὴνεγκας, μέχρι τομῆς, καύσεως θανάτου τε καὶ σταυροῦ, ἐγκαρτερῶν Θεόδωρε, αἴτησαι συγγνώμην ἡμῖν κακῶν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ σωτηρίαν τοῖς τιμῶσί σε.

Θεοτοκίον.

Υψώθη ἐδρεξάσθη γένος βροτῶν, καὶ τιμῆς ἡξιώθη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς σῆς, Κόρη συγγενείας καὶ θείκης, υἱοθεσίας ἔτυχε, τῇ σῇ μεσιτείᾳ· καὶ γὰρ Θεός, ὠράθη σαρκόφορος, ἐκ σοῦ ἀρρήτῳ τρόπῳ, ἄτρεπτος μέινας τῇ Θεότητι.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, τοῦ Χριστοῦ Στρατηλάτα, καὶ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, Θεόδωρε γενναίοφρον, μὴ ἐλλίπης αἰτεῖσθαι, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ἱλασμόν, τῶν ἀμαρτημάτων καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐκτελοῦσι πάνσοφε, τὴν φωσφόρον σου μνῆμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες, ἰστώμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αθλητὴς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀναδεδειχαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφὴ, καρτεραῖς ἐπιδείξεσιν· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω, ὁμηγύρεσι συνήφθης, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Καὶ σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ τὰς σάρκας τυπτόμενος, ὀξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ πλευραῖς ξεόμενος, καὶ παντοίαις χαλεπαῖς, ἀλγηδόσι κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὤφθης τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυζόμενος, καὶ ἱερεῖον ὁλοκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς προσαγόμενος, τῷ δοξάζσαντι, τὴν ἀγίαν σου μνῆμην καὶ θαυμάτων, θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Αθλητικὴν ἀνδρείαν, καὶ λογικὴν λατρείαν, εὐσεβῶς καθοπλισθεὶς, ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ στερρόως παραταχθεὶς τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδῶλων τὸ ἀσεβές, καὶ τῶν Τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός. Ἀλλ' ὦ θείων δωρεῶν καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς τελοῦντας τὴν μνῆμην σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, οἷον βούλη.

Ἀπόστιχα τῆς Ἑορτῆς, ὁμοίως.

Δόξα, τῷ Ἀγίῳ. Ἦχος πλ. δ'.

Αθλητικὸν συστησάμενος στάδιον κατὰ τῆς πλάνης, ἡνδραγάθησας Θεόδωρε, τῇ πυριφθόγγῳ γλώττῃ σου, κατασχύνας Δικινίου τὸ ἀπάνθρωπον· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἴτησαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅπως ἱλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Θ'. Μνῆμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Νικηφόρου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Ὑπαπαντῆς ἡ Ἑορτὴ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τοῦ Πολυελαίου.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Δεῖον ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος, Μάρ-
τυς Χαράλαμπες, τῆς οὐρανῶν βασιλείας
οἰκῆτωρ γέγονας, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τοῦ κό-
σμου παναοίδιμε· τὸ δὲ καρτερικώτατόν σου
σῶμα, ἐν τῇ γῇ κατέλιπες, ἱάμα σωτήριον τοῖς
αὐτῷ προσιοῦσι, καὶ ἀπτομένοις μετὰ πόθου·
τὴν δὲ πάντιμόν σου κάραν, ἡ Ἑλλάς ἐκτῆσατο
πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ Δησαυρὸν πολῦτιμον·
δι' ἧς τῶν ὄντως ἐφετῶν τυγχάνει, καὶ τῶν ἐ-
ναντίων ἐκλυτροῦται, ἐπισκιάσει τῆς ἐν σοὶ
Δείας χάριτος.

Ὁ αὐτός.

Πίστει καὶ πόθῳ ἀναφλεχθεὶς, τῷ πρὸς τὸν
Δεσπότην σου ζέοντι, καὶ τῷ μαρτυρίῳ
τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, ὥσπερ κλίμακι χρησάμενος,
ἀνῆλθες πρὸς οὐρανίους λειμῶνας· κἀκεῖθεν τῇ
Δεόθεν δοθείσῃ σοι χάριτι, ἐποπτεύεις τοὺς τε-
λοῦντας τὴν σεβάσμιον μνήμην σου, καὶ τοὺς
σοὶς γεραίροντας ἀγῶνας, καὶ τὴν σὴν πάντι-
μον κάραν κατασπαζομένους, Μάρτυς Χα-
ράλαμπες.

Ὁ αὐτός.

Τὰ τοῦ πονηροῦ ἠκονημένα βέλη, ἀπήμβλυ-
νας Ἄγιε, τῇ τῶν σῶν ἀθλῶν ἀντιτυπία,
καὶ κατήσχυνας ὅφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ τὸ
τούτου ὄργανον, Σεβῆρον τὸν ἀσεβέστατον. Ἀ-
κλινεῖ γὰρ διανοία, τῇ πέτρᾳ ἐρηρειασμένος τῆς
πίστεως, ἀδιάσειστος ἔμεινας· διὸ αἱ ἀντιφά-
σεις τῆς ἀσεβείας, οὐ κατίσχυσαν περιτρέψαι
τὴν στερρόάν σου εὐσέβειαν. Ἀνθ' ὧν ἐν οὐρανοῖς
συγχορεύεις Ἀγγέλοις, καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλεί-
πτως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντων ἐν
ἄσμασι, τὴν πανσεβάσμιον κάραν σου.

Ὁ αὐτός.

Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ, Χαρά-
λαμπες γενναιότατε, σὺ ῥωμαλέω φρο-
νήματι, τὸν ὄντως Θεὸν μεγαλοφώνως ἐν στα-
δίῳ ἐκήρυξας, τῶν παρόντων καταφρονήσας
ὡς προσκαίρων. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς ἐπαγαλ-
λόμενος, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀπαύ-
στως τὸν Χριστὸν, ὃν Υἱὸν Θεοῦ παρρήσια ὡ-
μολόγησας, ἰκέτευε εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ
τὴν πανώλεθρον λοιμικὴν νόσον ἐξ ἀνθρώπων
ποιῆσαι, ἐκ κινδύνων λυτρούμενον ἡμᾶς παν-
τοίων αἰεί, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἀσπαζο-
μένους τὴν σεβάσμιον κάραν σου, καὶ τὴν ἀ-
γίαν σου μνήμην ἐορτάζοντας.

Ὁ αὐτός.

Ρωμαλεότητι φρενῶν ὠχυρωμένος θεσπέσιε,
ταῖς βασάνους τῶν ἀθέων εἰς οὐδὲν ἐλο-

γίσσω, ἀλλ' ἀνδρείως ὥρμησας πρὸς τὰ σκαίμμα-
τα· τῷ δὲ Δεῖῳ Πνεύματι λαμπρυνθεὶς τὴν διά-
νοιαν, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξας, καὶ
τοὺς τιμωρουμένους σε ποιναῖς καθυπέβαλες,
καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκράτυνας. Καὶ νῦν
ἐν οὐρανοῖς, τὰ γέρα τῶν σῶν πόνων κομισά-
μενος, ἀπαύστως δοξολογεῖς τὴν Ἀγίαν Τριάδα,
καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τι-
μώντων, τὴν σεβάσμιον κάραν σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, εὐωχηθῶμεν ἐν
τῇ πανσέπτῳ πανηγύρει τοῦ Ἀθλοφόρου,
καὶ πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. Σήμερον γὰρ
συγκαλεῖται ἡμᾶς, ἡ πανσεβάσμιος πανήγυρις,
Χαράλαμπους τοῦ Ἱερομάρτυρος, τράπεζαν ἡ-
μῖν παρατιθεμένη, ταῖς ἀριστεῖς τῶν παλαι-
σμάτων αὐτοῦ, καὶ τὴν πανεύφημον αὐτοῦ Κε-
φαλὴν, ἱάματα ὡς νάματα βλύζουσιν, πᾶσι
τοῖς πιστῶς αὐτῇ προσιοῦσι, καὶ ἀρυσμένοις ἐξ
αὐτῆς, ἱασιν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ δεινῶν
ἀπαλλαγὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα, εὐλογη-
μένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ
Χαράλαμπες, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυ-
ξας, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου·
διὸ καὶ ἠγώνισαι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων ῥωννύ-
μενος, σθένει τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸν στέφανον
ἀπειλήφας· ὅθεν πάντες τὴν κάραν σε σέβομεν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Αθρύνεται σήμερον Ἑλλάς, πᾶσα ἡ χριστώ-
νυμος· κάραν τὴν σὴν γὰρ ἐκτῆσατο,
ὡς κρήνην βρύουσιν, ἱαμάτων ρεῖθρα, καὶ
πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ χάριν κενουμένην μη-
δέποτε, νόσους τ' ἐλαύνουσιν, λοιμικὴν τε τὴν
πολύφθορον, ἐξ ἀνθρώπων τῶν μακαριζόν-
των σε.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι' εὐχῆς, ἀσεβεῖς κατέ-
πτηξας, ἐξ ὧν καὶ πλείστους προσήγα-
γες, Χριστῷ πανόλβιε· καὶ τὸν δαιμονῶντα,
εὐθὺς ἱασάμενος, Γαλήνην Βασιλίδαν ἀνείλκυ-
σας, τῆς πλάνης Δαίμονος, καὶ Χριστῷ ταύτην
προσήγαγες, ἐστεμμένην ὡς παρθενομάρτυρα.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελ-
φοί, τὸν γενναιότατον ἀθλητὴν, τὸν δυσί

στέμμασι κατεστειμένον, ἱερωσύνης, καὶ ἀ-
θλήσεως, παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ παντάνακτος
Θεοῦ, Χαραλάμπη, τὸν ἐν Μάρτυσι μέγιστον
εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ τὸν ἀλάστορα κατα-
παλαίσας, τρόπαιον μέγα κατὰ τῆς πλάνης
ἀνεστήσατο. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὸν Θεὸν ἐξ-
αιτεῖται, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἡμῖν παρασχεῖν,
καὶ παντοίων νόσων ἀπαλλαγὴν, τοῖς θερμῶς
προστρέχουσιν αὐτῷ, καὶ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ
κάραν εὐλαδῶς ἀσπαζομένοις, καὶ τὴν ἐτή-
σιον αὐτοῦ μνήμην μετὰ πόθου τελούσι, καὶ
αἰτουμένοις δι' αὐτοῦ τὸν Θεὸν ἰλασμόν, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίμον, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
στοῦ, καὶ λύχνος αἰφώτος τῆς οἰκουμέ-
νης σοφὲ, ἐδείχθης Χαραλάμπες· ἔλαμψας ἐν
τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰ-
δῶλων, τὴν σκοτάμειναν μάκαρ· διὸ ἐν παρ-
ρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θεῆς πίστεως.

Εργαίς ἔλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἑ-
σθεις κακοδοξίας, ὡς τοῦ Χριστοῦ βρα-
τιώτης Χαραλάμπες, καὶ παρανόμων τὰς φά-
λαγγας ἤσχυνας, τροπαιοφόρος παμμάκαρ γε-
νόμενος. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ ἐ-
βάστασας Παρθενομήτορ, τὸν ἐν δρακί
αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν σου
ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλά-
στην τῆς φύσεως. Κόρη πάντα γενε, αὐτὸν ἐκτε-
νῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς ἑώας, καὶ πε-
στοὺς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θαιμάτων σου
βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαραλάμπες· ὅθεν τιμῶ-
μεν τὰ θεῖά σου λείψανα.

Antologio.

48

Δόξα. Ὅμοιον.

Ιερὸν τὸ Πνεῦμά σε Ἱερομάρτυς, ἱερῶς ἀνέδει-
ξε, τὸ ἱερὸν θυμὰ σοφέ, προσενεχθὲν ἱερώ-
τατε, τῷ θεῷ λόγῳ, ὃ θεῖως δεδόξασαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μωϋσῆς ἑώρακε πυρφόρον βάταν, σὲ τὸ
πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωτα-
γωγὸν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου
δὲ μᾶλλον πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ
τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, κα-
ταπλαγεῖσα ἡ Ἑλλάς, βοᾷ σοι εὐφρανόμενη·
Σήμερον τιμῶμέν σου, κεφαλὴν τὴν σεβάσμιον·
θραῦσον τὰ φρυγάματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
Ἄγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ
νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπειρόγαμον Θεογενήτριαν, τὴν τὸν
ἀχώρητον γαστρί χωρήσασαν, καὶ τὸν
τροφέα τοῦ παντός, τῷ γάλακτι θρεψαμένην,
μόνην ἐξισχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώσασθαι,
γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πανάχραντον Δέσ-
ποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες· Χαῖρε
ἡ κεχαριτωμένη.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Περφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐῖπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς.

Ζῆτει, τῇ κς'. Οκτωβρίου. Σελ. 87.

Εἶτα ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Φαλαγγα θεοστεφῇ, φωτόφανος μάρτυρος,
ὑπὲρ Χριστοῦ τυθεῖσαν προθύμως, τὸν
ἀγιόλεκτον συνασπισμόν, τοῦ Ἱερομάρτυρος
Χαραλάμπους, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμῶμεν·
καὶ τὴν πανίερν μνήμην αὐτοῦ πνευματικῶς
τελέσαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· Τῆς λοιμι-
κῆς ἀπειλῆς τὸν εὐσεβόφρονα λαόν σου ἐλευθέ-
ρωσον, καὶ λύτρωσον ἡμᾶς περιστάσεως.

Σιώσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ. Κύριε ἐλέη-
σον β'. Ἐλεεί καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ
τῶν Εἰρμῶν εἰς 5. καὶ τοῦ Ἀγίου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τὴν κάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαιό-
σματὰ Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος τοῦ σου
Σεβαστάτου, θεῖαν ἔλλαμψιν, ἐξ ὕψους ἐξαίτου-
μαι, δι' ἧς ἀναμείψασθαι ταῦτα δυνήσομαι.

Σεβῆρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρυόμενον λέοντα,
καθεῖλες Χαράλαμπε, σὺν Κρίσπῳ ἄφρο-
νι, τὴν δυσσέβειαν, τὴν τούτων ἀπελέγξας· ἀνθ' ὧν
ἐστεφάνωσαι χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

Βασίλειον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτίσα-
το, Δαιμόνων διώκτην τε, θεῖε Χαράλαμ-
πε, νοσημάτων τε παντοίων ἐλατήρα· διὸ ἐορ-
τάζει σου τὴν μνήμην Ἄγε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνύ-
σωμεν, τὸ ὅρος τὸ ἅγιον, στάμνον τὴν
πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν, τὸ φύσει θεῖον
μάννα, τὸ τρέφον ἐκάστοτε πιστοὺς τῇ χάριτι.
Καταβασία: Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοφόρε, πιστῶς συν-
ελθόντες ἐν ναῶ, τὴν Κάραν προσκυνῆ-
σαί σου, τὴν θεῖαν καὶ σεβάσμιον, φρούρει καὶ
διαφυλάττε, σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος.

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας, Δαιμόνων ὄφ-
θεις τε ἐλατήρ, πλήθη βροτῶν ἐξέστη-
σας, καὶ τῷ Χριστῷ προσήγαγες, μαρτυρικῶς
ἐν αἵματι, χειρῶν ἀρπάσας τοῦ δράκοντος.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Χριστιανύμων, Κυρίου
τὸν Μάρτυρα πιστῶς, αἰνέσωμεν καὶ σε-
φωμεν, αὐτοῦ τὴν Κάραν ἔσμασι, πνευματι-
κοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς
εὕρωμεν.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν κόσμῳ
ἀχώρητον παντὶ, ἐν σῇ γαστρὶ χωρή-
σασα, ἀγκαλαῖς σου ἐβάσασας, Παρθενομήτορ
ἄχραντε, Χριστιανῶν καταφύγιον.

Καταβασία: Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Στύλος ἀσειστός τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἁ-
σβεστος τῆς αἰκουμένης, ἀθλοφόρε ἀνεδείχ-
θης Χαράλαμπε· καὶ ἀναλάμψας ἡλίου φα-
δρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαι-
ναν. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευς,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν Πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα,
τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, Χαράλαμπε τὸν

μέγαν, ἁγίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβεῖας τῶν
πράμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν κατα-
ρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ σύμπαντος
κόσμου, Χριστὸν τὸν θεάνθρωπον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον,
ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος,
δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ δι-
ψῶν· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία,
καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώ-
ζεις τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
τος, ἀνεδέξατό σε, ὡς περ χρυσοπτέρυγα
πέλειαν, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις ἀνιπτάμενον,
ὡς ἀήτητον, ἀγωνιστὴν καὶ περιδοξόν.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ Μάρ-
τυς ἐνδοξε, πρὸ βημάτων ἑσθῆς, τῶν πα-
ρανομούντων ἀδείμαντος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐ-
λευθέρως ἀνεκήρυξας, Θεὸν τέλειον, φύσιν βρο-
τῶν ἐνδυσάμενον.

Μέγας ὄντως ἀνεδείχθη, θησαυρὸς καὶ πο-
λύλοβος, ἡ τιμία Κάρα, σοῦ τοῦ ἀήττη-
του Χαράλαμπε, πολυπικίλους τὰς νόσους,
τὴν πανώλην τε, ἀπελαύνουσα, νόσον δυνάμει
τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνή-
σωμεν, τὴν γεννησαμένην, τῆς δικαιοσύνης
τὸν ἥλιον, τὴν ἐπουράνιον πύλην τὴν εἰσάγου-
σαν, τοὺς δοξαζόντας ταύτην Θεοῦ εἰς βασιλείαν.
Καταβασία: Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξίστανται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ θεῇ δόξῃ
σου· σοῦ γὰρ πανσεβάσμιος ἡ Κάρα, καὶ
σοὺς ἐλαύνει, διώκει Δαίμονας, καὶ πᾶσι προ-
στρέχουσι πιεσῖς, ἵασιν χαρίζεται, καὶ κακῶν
ἀπολύτρωσιν.

Σωμάτων νοσήματα, καὶ τῶν ψυχῶν Χαρά-
λαμπε, παύονται τῆς θεῖας κεφαλῆς σου,
προσκυνουμένης, καὶ τιμωμένης σεπτῶς· Χρ-
στὸς γὰρ δεδωρήται ἡμῖν, ταύτην ἰατήριον, καὶ
δεινῶν ἀμυντήριον.

Εξέστησαν Δαίμονες, καὶ Ἕλληνες οἱ ἄθεοι,
βλέποντες τὰς χεῖρας κεκομμένας, καὶ
κρεμαμένας τοῦ σώματός σου δεινῶς, Δουκὲς
τοῦ παντόλμου ὑβριστοῦ· σὺ δ' ὡς χριστομίμη-
τος, τοῦτον αἰθὺς ὑγίακας. Θεοτοκίον.

Ο λόγος Πανάμωμε, Θεοῦ ὁ ἐνυπόστατος,
ὡς περ ὑετὸς ἐπὶ τὸν πόκον, ἐν τῇ γα-

ἐπὶ σου κατήλθεν ἄχραντε, καὶ πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, ἔσωσε τῷ καύσῳ, ξηρανθεῖσαν τοῦ πτώματος.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ε'. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν τοῦ παμμάκαρος, δεῦτε τὴν πάντιμον, κάραν αὐτοῦ ἀσπασώμεθα, καὶ τῶν δεσπῶν τὴν λύτρωσιν κομισώμεθα.

Πυγὴν ἰάσεων ἔχοντες, τὴν κάραν τὴν σπῆν σου Χαραλάμπες, θερμῶς προστρέχομεν, ταύτῃ προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντες τὸν σὲ δοξάσαντα.

Μεγίστην χάριν ἀπειλήφας, θεόθεν ἀθλητὰ γενναυότατε, Μάρτυς Χαραλάμπες· κάραν τὴν σὴν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἰαμάτων κρήνη σαφῶς εἰργάσατο. Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκήνωσεν ἀγνὴ Θεονύμφευτε, καὶ οὐ κατέφλεξε, τὴν σὴν νυδὴν παμμακάριστε, ἐδρόσισε δὲ μᾶλλον καὶ κατεφώτισε.

Καταβασία: Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὴν κάραν κέκτηται, Ἱερομάρτυς Ἀθλητὰ, τροπατοφόρος Χαραλάμπες· διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στερόν ὀπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην, καὶ μέγαν ἐν Μάρτυσι, Χαραλάμπη τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσασα, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τρεπνῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήρησε, βασιλεὺς παρανομώτατον ἤλεγξε, καὶ τὴν κάραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴληψε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, καὶ συμπολίτης Ἀγγέλων ἐγένετο. Ὅθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὁρθοδόξων, τούτου τὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένη, καὶ εὐφημίαις καταστέφουσα, καὶ πολλῶν δεικῶν καὶ νόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Τερομάρτυρος Χαραλάμπους, τοῦ θαυματουργοῦ. Στίχοι.

Κατηξιώθης, Χαραλάμπες, ἐν ξίφοις.

Καὶ λαμπράτης καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων.

Τῇ δεκάτῃ, Χαραλάμπες, ἐὼν τμήθης ἀπολαυρόν.

Ο Ἅγιος Χαραλάμπης ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σεβήρου, καὶ Λουκιανοῦ ἡγεμονεύοντος ἐν Μαγνησίᾳ τῇ πόλει. Τῶν Χριστιανῶν δὲ ὧν ἱερεὺς, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας διδάσκων, προστάξει τῶν Τυράννων, τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐξεδύθη, εἰτα ἐξεδάρη τὸ δέρμα ὅλον τοῦ σώματος. Ἐπεὶ δὲ ἐβλεπεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν καρτεροῦντα ταῖς βασάνοις, θυμωθεὶς, οἰκταῖς χερσὶν ἐπεχείρησεν ἔξειν τὸν Ἅγιον· καὶ παραυτίκα ἐξεκόπησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ ἀπηωρήθησαν ἐν τῷ τοῦ Μάρτυρος σώματι· προσευξάμενος δὲ ὁ Ἅγιος, ἐποίησεν αὐτὸν ὑγιή. Τοῦτο ἰδόντες οἱ δῆμιοι, Πορφύριος καὶ Βάπτος, εὖτω καλούμενοι, ἠρνήσαντο τὰ εἰδῶλα, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Ὁμοίως καὶ γυναῖκες τρεῖς, τῶν παρισταμένων ἐκείσε· οὓς πάντας κρατήσας ὁ Ἡγεμὼν, καὶ βασάνοις καθυποβάλων, ἀνηλεῶς ἀπέκεφάλισαν· εἰ γὰρ καὶ ἰάθη, ἀλλ' ὁμῶς ἔμεινε τῇ ἀπιστίᾳ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Αὐμνοῦνμέν σε βοῶντες· χαίροις ἐνδοξε, Μάρτυς Χαραλάμπες· τὴν θείαν κάραν σοὶ γὰρ, ἡμῖν συδεδώρησαι, ὡς κρήνην βρύουσαν, πλούτον ἄστυλον, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Μεγαλύνομεν τοὺς ἄθλους σου θεσπέσιε, Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς σοὺς· εἰδώλων σεβάσματα γὰρ καταβέβληκας, καὶ κατήργησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἑπαρσιν, παναοίδιμε γενναίως.

Ως φωστήρ ἀειλαμπέστατος ἀνέτειλεν, ἡμῖν ἡ κάρα σου, τῆς πλάνης τῆς ζοφεράς, κινδύνων καὶ θλίψεων ἡμᾶς ἐξαίρουσα, νοσημάτων τε, τῶν οὐλεθρίων ῥύεται, καὶ δωρεῖται τὴν υἰγιάν.

Θεοτοκίον.

Ανατέταλκεν ὁ μέγας καὶ ἀνέσπερος, Ἡλῖος πᾶσι βροτοῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς, καὶ πάντας ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως, τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς καλίας.

Καταβασία: Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Μέγας ἀρωγὸς τῶν Ὁρθοδόξων, καὶ ῥύστης· ἐκ τῶν κινδύνων ἀναδέδειξαι, πάνσοφε Χαραλάμπες· ῥῆναι γὰρ πάντοτε, πάντας τοὺς προστρέχοντας τῇ σεπτῇ κάρᾳ σου, καὶ λύσιν τῶν κακῶν αἰτουμένου, καὶ ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε"στης ἐν σταδίῳ τοῦ Σεβήρου, στερέμνιος οἷά περ ἀδάμας τις, στύλος τ' ἀπερίτρεπτος, ἔνδοξε Χαράλαμπες, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκκήρυξας Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ ὅλως οὐχ ὑπέκλινας μάκαρ, ταῖς τῶν παλαμναίων θωπείαις θυμοβόροις.

Λύσον τὰς σειράς μου τῶν πταισμάτων, ὕμνουντος τὴν κάραν σου Χαράλαμπες, τὴν αἰὲ πηγάζουσαν, νάματα ἰάσεως, ἀμπλακημάτων ἄφεσιν ἐμοὶ δωρούμενος, δεινῆς τε ἀπολύτρωσιν νόσου, σὲ ὕμνολογοῦντι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρόδον ἐν ἀκάνθαις εὐρηκώς σε, καὶ ἄνθος ἐν ταῖς κοιλάσι τὸ πανεύοσμον, κρίνον τε πανάσπιλον, Δέσποινα Θεόνυμφε, ὃ σὸς Νυμφίος ἄνωθεν ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ κόσμον εὐωδία σε πάντα, σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Παῖδας εὐαγεῖς.

Ωδὴ Δ'. Ἄπας γηγενής.

Α"παντες πιστοὶ, τῇ κάρᾳ προσέλθωμεν τοῦ σεπτοῦ Μάρτυρος· πάντων ὁ δεσπότης γάρ, μεγίστην χάριν ταύτῃ παρέσχετο· ὅθεν ἐλαύνει δαίμονας, παύει νοσήματα, καὶ δωρεῖται, πᾶσι τοῖς προσψαύουσιν, εὐεξίαν καὶ ῥώσιν καὶ ἔλεος.

Γῆ καὶ οὐρανὸς, ἐξίσταται σήμερον ἐπὶ τοῖς θαύμασι, τοῦ Μεγαλομάρτυρος· δαιμόνων στίφη γὰρ ἐκδιώκονται, καὶ τοῖς νοσοῦσι δίδοται ῥώσις τοῦ σώματος, καὶ λοιμώδης νόσος καταπαύεται, τῇ προσψαύσει τῆς κάρας σου ἔνδοξε.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ προσκυνήσωμεν, κάραν τὴν σεβάσμιον τὴν ὄντως θείαν καὶ ἀξιέπαινον, τὴν φοινηχθεῖσαν αἵματι τοῦ θείου Μάρτυρος, καὶ τελοῦσαν θαύματα παράδοξα, ὡς στεφθεῖσαν χεὶρὶ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Υ"μνους παρ' ἡμῶν, προσδέχου Θεόνυμφε θεοχαρίτῳ, Μητὲρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ τὴν σὴν χάριν ἀντιδεδώρησο, τοῖς εὐλαβῶς σε μέλπουσιν ἡμῖν τοῖς δούλοις σου· τὸν Χριστὸν δέ, ὃν ἀρρήτως τέτοκας, ἡμῖν ἴλεω Κόρη ἀπέργχασαι.

Καταβασία: Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ενθέως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τοῦ παντάνακτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως

μάκαρ καθεῖλες, καὶ Τύραννον ἀπάνθρωπον, Σεβήρου τὸν παράφρονα, ἠλεγξας ὡς Χαράλαμπες, καὶ τὸν μισθὸν ἐκομίσα, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Μαρία καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, φυλάττε σκέπε σούς δούλους, ἐκ πάσης βλάβης ἀτρώτους· κινδύνων τ' ἐξελοῦ ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε, καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Οὐκ ἐκ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν κατασπάσαθε πάντες, τοῦ θείου Χαράλαμπους, τὴν τὸν Χριστὸν, ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

Ταῖς οὐρανίοις Ἀγγέλοις νῦν συνηρίθμησαι, καὶ παρεστῶς Τριάδι, τῇ Ἀγίᾳ τρισμάκαρ, αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμώντων σου, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Λαμπροφανὴς καὶ πανένδοξος ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάση, ἡ πανέορτος μνήμη, τοῦ θείου Χαράλαμπους· διό περ λαμπρῶς, ἐορτάζει κατέχουσα, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, τὴν τὸν Χριστὸν, ὡς θεάνθρωπον κηρύξασαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ω"σπερ ἀλάστρον πλήρες, ἡ τιμία σου κάρα Θεσπέσιε, προχέει, οἷόν τι μύρον πολύτιμον, τὰ ἰάματα· τοὺς τε Πιστοὺς εὐωδιάζει θαυμασίως, καὶ τοὺς μετὰ πίστεως αὐτῇ προσιόντας, τῶν δεινῶν πάντων ῥύεται· τὴν δυσώδη τε πλάνην, καὶ νόσους παντοίας, καὶ τὴν πανῶλη λοιμικὴν καταπαύουσα, εὐρωσίαν δωρεῖται πᾶσι, καὶ εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον Ἑλαιὸν τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ἡ γ'. καὶ ε'. Ωδὴ.

Ὁ Ἀπόστολος:

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ κτλ.

Ζῆτει τῇ κς'. Ὁκτωβρίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην :
 Ἐπεὶ ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς :
 Ταῦτα ἐντέλλεται ὑμῖν. Ὡς ἀνωτέρω.
 Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευ-
 τεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας, Ὅσιε Βλάσιε,
 ἱερωσύνης δόξῃ, ὥσπερ φοῖνιξ δικαίως,
 ἐξήνθησας παμμάκαρ, καρποὺς θεϊκοὺς, μαρ-
 τυρίου προσάγων Θεῷ, τὴν τῶν εἰδῶλων κα-
 τάλυσιν ἐμφανῶς, καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

Ως προμηθεά σε πάντων, ὑμνοῦμεν Βλάσιε,
 καὶ λογικῶν θρεμμάτων, καὶ ἀλόγων πα-
 σχόντων· πάντας γὰρ ἰσχύεις, θεράπων Χρι-
 στοῦ, εὐεργετεῖν καὶ ἰάσθαι πιστῶς· τὴν γὰρ
 τοῦ Πνεύματος χάριν πεπλουτηκώς, δαψιλεύεις
 τὰ δαιμόνια.

Χριστὸς τὸ ζῆν σοι παμμάκαρ, καὶ τὸ θα-
 νεῖν ἀληθῶς, κέρδος ἐδείχθη πίστει, κατὰ
 Παῦλον τὸν μέγαν, Βλάσιε θεόφρον· ἐπεὶ δι'
 αὐτὸν, προθυμότατα τέθνηκας· καὶ σὺν αὐτῷ
 βασιλεύεις διὰ παντός, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύ-
 τητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν θείων ἀρε-
 τῶν, φερωνύμως Βλάσιε, ἐξήνθησας Δαυϊ-
 τικῶς, ὥσπερ φοῖνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυ-
 ρίου, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐπληθύνθης τοῖς κατορ-
 θώμασιν· ὡς ἄμπελος δὲ εὐθηνούσα ἐν οἴκῳ
 Θεοῦ, τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου, τεμνόμενος βα-
 σάνων ποικαῖς, ἐκ καρποῦ τῶν ἀγώνων σου, ἐ-
 βλυσας ἡμῖν οἶνον νοητὸν, ἐξ οὗ πiónτες, εὐφρο-
 σύνης ἐνθέου τὰς καρδίας πληρούμεθα· καὶ
 συμφώνως συνελθόντες, ἐν τῇ σεβασμῇ μνήμῃ
 τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφημοῦμέν
 σε, αἰτούμενοι λαβεῖν διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην, καὶ
 τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βύζαντος.

Ως καλὸς παιδοτρίβης, καὶ διδάσκαλος τῆς
 εὐσεβείας, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει τῶν

θείων λόγων σου, γυναῖκας· φιλοθέους ὑπῆλει-
 ψας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικοὺς, τὸ ἀσθενὲς τῆς
 φύσεως αὐτῶν ῥωννύων ἐν Χριστῷ· μεθ' ὧν τὸν
 δρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τελέσας, εἰς νυμ-
 φῶνα οὐράκιον φαιδρῶς συναγάλλη, διπλῶ στε-
 φάνῳ τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, καὶ ἐξαι-
 τούμενος σὺν αὐταῖς, τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι,
 καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ δὲ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας,

ζῆται εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῇ ΙΒ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
 Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς με-
 γάλης.

Ζῆται τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ ΙΓ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρ-
 τινιανοῦ.

Ζῆται τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ ΙΔ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐ-
 ξεντίου.

Ζῆται τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ ΙΕ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὁνη-
 σίμου.

Ζῆται τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀπόστολον.

Τῇ ΙΣ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παμφί-
 λου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ζῆται τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ ΙΖ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος
 Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

Ζῆται τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Τῇ ΙΗ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λέον-
 τος Πάπα Ῥώμης.

Ζῆται τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ ΙΘ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρ-
 χιππου.

Ζῆται τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀπόστολον.

Τῇ Κ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέ-
 οντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Ζῆται τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ ΚΑ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τι-
 μοθέου, τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Ζῆται τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ ΚΒ'. Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων
 τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

Ζῆται τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας

Τῇ ΚΓ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πο-
 λυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ζῆται τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς **εὐρέσεως** τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ
Ἁγίου **Προφήτου**, Προδόμου, καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰ μὲν ἐστὶ Τεσσαρακοστή, εἰς τὸ, **Κύριε** ἐκέ-
κραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ
Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ
γ'. Προσόμοια τῷ Τριωδίου καὶ τὰ τῷ Προδρό-
μου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. Εἰδ' οὐκ ἐστὶ Τεσ-
σαρακοστή, ἰστώμεν Στίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν
μόνον τὰ Στιχ. προσόμοια τοῦ Προδόμου, δευ-
τεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλὴ, καὶ φωτοφόρος καὶ
Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα
παλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἰσχος
διακόψασα· πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πι-
στοὺς καταρδεύουσα· ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σω-
τήριον ἐλευσιν, καταγγείλασα· καὶ τὴν πτῆσιν
τοῦ Πνεύματος, παλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦ-
τον σκηνώσασαν· τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, ἡ
μεσιτεύσασα χάριτος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στάμνω ἐγκεκρυμμένη ποτέ, ἡ τοῦ Προδρό-
μου κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων ἀνα-
δοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμά-
των ρεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕ-
δασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῶα, νῦν
στεγαζάντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βρο-
τοῖς θείαν ἄφεισιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν,
τὴν ὄντως αἰοδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει,
περιχαρῶς ἐορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης,
τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα, ἡ τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα
σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετα-
νοίας, ταῖς σωτηρίους ὁδοὺς, θείαις ὑποθήκαις
βεβαιώσασα· ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν
ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώ-
ματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστάσα κατακρυψιν·
ὡς περ φωτοφανὴς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἡλῖος, Μετα-
κοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυ-
χῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ Θεοφρούρητος
κάρα σου Προδόριμε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λα-
γόνων ἀνέτειλεν· ἦν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυσάμενοι,
καὶ προσκυνοῦντες ἐνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σοῦ
Χριστοῦ Βαπτιστᾶ, θαυμάτων τὰ παραδόξα,
καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν
ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρ-
θένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων
ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη
προστασία τῶν Πιστῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τρήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα ἡ πανάμω-
μος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὡ-
δύρετο βοῶσα· Ὑἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου.

Μὴ οὔσης Τεσσαρακοστῆς, ψάλλομεν Ἀπό-
στιχα τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τὰ παρόντα.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε τὴν τιμίαν Κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖ-
σαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ πιστοί,
σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὐρέσει αὐτῆς, ὑπαν-
τῶντες ἐν ἄσμασι, τιμώντες ἐκ πόθου, χάριτας
προχέουσας, τῶν ἱαμάτων ἡμῖν· ἦν περ ὁ λη-
ρώδης Ἡρώδης, παλαι προαπέτεμεν οἰστρω-
τῇ Ἡρωδιάδι συμπλεκόμενος.

Στίχ. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ.

Ως περ ἐκ μετᾶλλων ὁ χρυσός, οὕτως ἐκ
τῆς γῆς τοῦ Προδόμου, ἡ Κεφαλὴ δαδου-
χεῖ, στάμνω διαλαμπουσα, καὶ φθεγγομένη
τρανῶς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ
φόνον, αἰγλή τε φωτίζουσα, ταῖς διανοίαις ἡμῶν·
ἦν περ ἀσπαζόμενοι πίσει, σήμερον τιμήσωμεν
ὑμνοῖς, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσας.

Στίχ. Ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Παλαι ὡς περ θείος θησαυρός, στάμνω κε-
κρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ
γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν, ἀπακαλύπτεται, ὡς
περ πλοῦτος προχέουσα, πηγὰς ἱαμάτων, νό-
σους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα· ὅθεν
δυμηδίας ἀπάσης, χάριν ἀπολαύοντες ὑμνοῖς,
ταύτην εὐλαβῶς ἐγκωμιάσωμεν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ητῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσιμος θῆκη,
καὶ τῆς ἀρρήτου αὐσίας, τρανῶς ἡ προ-
βλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λα-

γόνων μητρικῶν ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀφαιρέταί σου, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἀγίασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Θεοτόκε ἀχραντε· χαῖρε, ἡ δι' Ἀγγέλου δεξαμένη τὸ χαῖρε· χαῖρε ἡ τεκοῦσα Πατρός τὸ ἀπαύγασμα· εὐλογημένη χαῖρε σεμνή, Παναγία Παρθένε μόνη πανύμνητε· σέ δοξάζει πᾶσα κτίσις τὴν Μητέρα τοῦ φωτός.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνὴν, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκνοφάρησας, ξύλω ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ὅταν δὲ τύχη ἡ ἑβδομαὶς τῆς Τυρινῆς, ψάλλομεν, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Ἀποστίχων, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα δὲ, τὸ ἀνωτέρω.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
Ε'κ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλὴ, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πίστασις τῶν ἰάσεων· ἀνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθύν τῶν Ἀγγέλων· κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως θεῖον θησαυρίσμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκαλύψε, τὴν κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Προδρόμε. Πάντες οὖν συνηλθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σῶζοντα ἡμῶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν

ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθόδοξον ἡ πίστις, πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Α'ναδοθείσα, ὡς χρυσὸς ἐκ μεταλλῶν, ἡ ἰσρά σου κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐπλάτισε, Χριστοῦ Βαπτιστὰ, πάντας τοὺς προστρέχοντας, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας, τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τούτοις διδόντα μάκαρ διὰ σοῦ, λύσειν πταισμάτων, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὕ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἑλέη Δεσποτινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο Ἡρώδης Προδρόμε, παρανομήσας, τὴν τιμίαν Κάραν σου, ξίφει ἀπέτεμε δεξιῶς, ὡς ἐκφρων οἰστρῶ ὁ δειλαῖος· ἦν περ ἐκ πόθου, Πιστοὶ ἀσπαζόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μωϋσῆς εἶώρας, πυρφόρον βᾶτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανομίωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἐκεί ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ Τετραάρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπε τοῖς πασὶν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ· Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδωκεν αὐτόν, καὶ ἔθετο εἰς φυλακὴν, διὰ Ἡρώδιαδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη

τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίῳ δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδίας ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρσε τῷ Ἡρώδῃ· ὅθεν μετ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι, ὃ εἰν αἰτήσεται. Ἡ δὲ, προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους, καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτῇ. Καὶ πέμψας ἀπεκεφαλίσεν τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκείθεν ἐν πλοίῳ, εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ περὶ τῶν πόλεων.

Μετὰ δὲ τὸν Πεντηκοστὸν,
Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐ λήσόν με ὁ Θεός.
Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.
Ἡ τῶν Δείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος Δῆκη.

Ὁρα ἀνωτέρω.

Ὁ Ἱερεὺς:
Σ ὦσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου.
Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου εἰς 5'. καὶ τὰ Τριῳδία τῆς ἡμέρας ὡς καθ' ἑκάστην.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου.
Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.
Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Δεῦτε εὐφῆμῳ τῇ γλώττῃ καὶ πανσθενεῖ, κροτουμένη Πνεύματι, ἐκ χειλέων ῥυπαρῶν, τὴν τοῦ Λόγου Προδρόμον φωνήν, ἐν ᾧ δαῖς πνευματικαῖς, πιστοὶ δοξάζωμεν.

Εἰρηνικῇ καταστάσει γαληνῇ, καὶ ἀπείροις πλήθεσιν, Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, δωρεὰς παρέχεται τῶν σοί, τὴν ἐτήσιον ὡδὴν, βρώντων Πρόδρομε.

Τὴν πρὸς Θεοῦ δεδομένην ὡς θησαυρόν, ἡμῖν ἀναφαίρετον, θεοφόρον κορυφὴν, τοῦ Προδρόμου ἀπαντες ᾠδαῖς, ἐπαξίως πανδημεῖ, πιστοὶ τιμῶμεν.

Θεοτοκίον.
Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νόον σαρκούμενον Ἀγνὴ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Γαστήρ στειρεύουσα βλαστὸν, σὲ προήνεγκε θεῖον, τῆς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, εὐκλεῖ Νυμφαγωγόν, Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ, καὶ Νυμφίῳ, ταύτην μνηστευόμενον.

Τὴν σὴν θεοφθογγον φωνήν, Πρόδρομε Ἰωάννη, οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεν, ἡ ἀθλία μοιχαλὶς τὴν θεῖαν γάρ σου ἡμῖν, ἐμφανίζεις, κάραν τὴν ὑπόγαιον.

Πανηγυρίζουσα φαιδρῶς, ἡ ποθοῦσά σε πόλις, εὐωχεῖται ὡς ὄλβον, εὐραμένη μυστικόν, καὶ κρήνην ἀνελλιπῇ, ἰαμάτων, Πρόδρομε τὴν κάραν σου.

Θεοτοκίον.
Τοῦ θεοῦ τόκου σου Ἀγνὴ, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκούσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ως ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ ἐφυλάττετο, ἐν ὑδρίᾳ κρυβεῖσα, ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου· ὡς σῖτος καταχωσθεῖσα εἰς βάθος γῆς, ἀνῆκε καρποφοροῦσα θεῖαν ζωὴν. Ταύτης πάντες τιμῶμεν τὴν εὐρεσιν, τὸν Χριστὸν δοξάζοντες τὸν δόντα αὐτῇ, χάριν βρῦειν ἰάματα.

Δόξα. Ὁμοιον.
Τοῦ Βαπτιστοῦ ἡ κεφαλὴ κατεκρύπτετο, ὡς μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐν τῇ ὑδρίᾳ· καὶ ὡς λυχνος θεόφωτος ἀγλαίζομένη, ἐκλάμπει θαυματουργοῦσα κόσμῳ παντὶ, ὡς ὀρθρος ἐξανατέλλων πανευπρεπῆς, τοῦ Ἡλίου ὁ Προδρόμος, καὶ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, μηνύων πάλαι ἡμῖν, Ἴδε κρᾶζει ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοί· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὡδὴ δ'. Χριστὸς μου δυνάμεις.
Τῆς πάλαι γέγονας, σφραγὶς πανόλβιε, ἐμφανῶς Διαθήκης καὶ Προφητῶν, πέρας ἐχρημάτισας, καὶ νυμφοστόλος δὲ σεπτὸς, τῆς καινῆς ἐδείχθης Πρόδρομε.

Τριχίνοις ῥάκεσι, συνήθως Πρόδρομε, τὴν τιμίαν ἡνέσχου καὶ εὐκλεῖ, Κάραν σου κα-

λύπτεσθαι, βασιλικῆς αἰουρίδος, ὡς ἐσθῆτι ἀγαλλόμενος.

Τῇ αἴγλῃ Προδρόμῃ, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τὴν τιμῶσάν σε πόλιν διηνεκῶς, πρέσβευε φαιδρύνεσθαι, καὶ ἐν τῇ σῇ Σοφῇ μνήμῃ, σὺν Ἀγγέλοις ἐπαγάλλεσθαι. Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξε, φυτὸ ἀπόγευσις· τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε ἀνέστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησε.

Ωδὴ ε'. Τῷ Δείῳ φέγγει σου.

Οὐκ ἔφυς κάλαμος Βαπτιστᾶ, ταῖς πειραστικαῖς τοῦ δυσμενοῦς, αὖραις αἰεὶ ῥιπιζόμενος, πύργος δὲ τοῦ Θεοῦ λαοῦ ἀκράδαντος· δυνάμει Ἡλιοῦ γὰρ ὥφθη Πνεύματι.

Ο τὴν Θεότητα ἀθετῶν, καὶ κατασμικρύνων τὴν δόξαν, τοῦ ὑπὸ σοῦ βαπτισθέντος Χριστοῦ, τὴν τε Δείαν χάριν σου νοσφίζόμενος, ἐνδίκως περιθόλων Δείων ἀπειρίζεται.

Αφθόνου ἠνοιξας σὺ πηγῆς, πύλην τοῖς ὑμνοῦσί σε ἡμῖν, πόθῳ αἰοίδιμε Προδρόμε, χάριτος τῆς Δείας βλυζούσης νάματα, καὶ ρεῖθρα ἱαμάτων πάντα εὐφραίνοντα.

Θεοτοκίον.

Φρουῖσα κάλλος τὸ νοητὸν, τῆς ὠραιότητος σου φοχῆς, νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ Σεμνῇ, καὶ φέγγει τῆς ἀγνείας, κόσμον φαιδρύνουσα.

Ωδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Προφήτην σε ἔφησεν, ἡ ἀλήθεια Χριστὸς, καὶ Προφητῶν ὑπέρτερον, Βαπτιστᾶ τε καὶ Προδρόμῃ τῆς ζωῆς· αὐτὸν γὰρ ἐώρακας, ἐν Προφήται καὶ νόμος προκατήγγειλαν.

Οὐκ ἔφερε κρύπτεσθαι, τῶν θαυμαμάτων ἡ πηγὴ, ὁ θησαυρὸς τῆς χάριτος, ἡ αἰοιδίμος Κόρα σου Βαπτιστᾶ, Προφήτα καὶ Προδρόμῃ, ἀλλ' ὀφθεῖσα προχέει ἱαμάτων πηγᾷς.

Πανόλβιον καύχημα, καὶ ἀγλαΐσμα φαιδρὸν, καὶ θυρεὸν σωτήριον, ἡ φιλόχριστος αὕτη καὶ εὐκλεῆς, προβάλλεται πόλις σου, τὴν σεπτὴν σου καὶ Δείαν Κάραν Προδρόμῃ.

Θεοτοκίον.

Ο μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Προδρόμῃ τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον,

Antologio.

ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Εκ τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν εἰληφὼς Ἰωάννη, ὑπὲρ πάντας βροτοὺς ὑπέρτερος ἐχρημάτισας· ὁδὸν ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσενέγκαι σοι δέδοικα· ἀλλὰ πόθῳ ἐκβιασθεῖς, τῇ ὥδῃ ἐγχειρῆσαι τετόλμηκα· διὸ μὴ ἀπαξιώσης συνεργός μοι γενέσθαι πανεύφημε, ἵνα ἰσχύσω στεφανῶσαί σου κορυφὴν τὴν ἀγίαν τρισόλβιε· καὶ γὰρ σὺ ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ἐκ γῆς προφαίνει Πρόδρομος σεπτὴν Κάραν. Καρπούς παραινῶν ἀξίως ποιεῖν πάλιν.

Ὁ Βαπτίσας πρὶν ὑδάτων πηγαῖς ὄχλους, Ἰθθεν-φανεῖς βάπτιζε πηγαῖς θαυμάτων.

Ἐκοστὴν Προδρόμοιο φάνη Κάρη ἀμφὶ τετάρτην.

Η τιμία αὕτη καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος κεφαλὴ, πρῶτον μὲν εὐρέθη, κατ' εὐδοκίαν καὶ ἐπιφάνειαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὑπὸ δύο τινῶν μοναχῶν, ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἡρώδου, ἐλθόντων εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωηφόρου τάφου τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐκ δὲ τῶν μοναχῶν τούτων λαβὼν αὐτὴν κεραμεὺς τις, εἰς τὴν Ἐμεσηνῶν ἤγαγε πόλιν. Αἰσθόμενος δὲ ὑπραγίας τινὲς δι' αὐτῆς ὁ κεραμεὺς, διαφερόντως ἐτίμα αὐτήν. Εἶτα μέλλων τελευτᾶν, τῇ ἰδίᾳ ταύτην κατέλιπεν ἀδελφῇ ἐπειπὼν μὴ κινεῖν αὐτήν, μηδὲ ἀνακαλύπτειν, ἀλλὰ μόνον τιμᾶν. Καὶ μετὰ τὴν τῆς γυναικὸς τελευτὴν, πολλοὶ ταύτην κατὰ διαδοχὴν ἐδέξαντο.

Ἐσχάτον δὲ εἰς Εὐστάθιον τινὰ μοναχὸν καὶ πρεσβύτερον περιῆλθε, τῆς τῶν Ἀρειανῶν ζῆτα κακοδοξίας· ὃς ἀπελαθεῖς τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ κατόκει, παρὰ τῶν Ὁρθόδοξων, διὰ τὸ καπηλεύειν τὰς ἐκ τῆς τιμίας Κάρας ἰάσεις, καὶ ἐπιγράφεσθαι αὐτὸς τῇ κακοδοξίᾳ αὐτοῦ, κατὰ Δείαν οἰκονομίαν κατέλιπεν ἐν τῷ σπηλαίῳ τὴν τοῦ Θεοῦ Προδρόμου Κάραν. Καὶ ἦν ἐν αὐτῷ κρυπτομένη μέχρι τῶν Μαρκέλλου χρόνων, ζῆτος Ἀρχιμανδρίτου, ἐπὶ τῆς βασιλείας Οὐαλεντιανοῦ τοῦ νέου, καὶ Οὐρανίου Ἐπισκόπου Ἐμέσης. Τότε δὲ, πολλῶν ἀποκαλυφθέντων περὶ αὐτῆς, εὐρέθη οὕσα ἐν ὑδρίᾳ, καὶ παρὰ

τοῦ Ἐπισκόπου Οὐρανίου εἰσέχθη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πολ-
λὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐνεργήσασα. Τελεῖται δὲ ἡ τοι-
αύτη Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Προφητείῳ, τῷ
ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν καίμινον.

Τῆς Παρθένου ὁ βλαστός σε ὑπὲρ ἅπαντας,
ἔφη ἐν γεννητοῖς γυναικῶν· ὡς γὰρ ἄσαρ-
κος καὶ ἰσαγγελὸς ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτῷ πεπολί-
τευσαι βοῶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Εν νηδυί τῆς Παρθένου τὸν σκηνώσαντα,
ἔγνωσ στειωτικής ἐκ γαστρος, καὶ χρη-
σάμενος, τῇ μητρὶ Πρὸδρομε φωνῇ, σκιρτῶν
ἀνεκράυγαζες αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισται τῶντι ἐν ταῖς πόλεσιν,
αὕτη νῦν παναοίδιμε, κτησαμένη σε,
πολιούχον, Πρὸδρομε Χριστοῦ· διὸ ἐορτάζου-
σα, βοᾷ· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Λαῖ σοῦ Μῆτερ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ
τῇ οἰκουμένη φαιδρὸν· τὸν γὰρ Κτίστην
σὺ τῶν ἀπάντων τέτοκας Θεόν· ὃν αἶτησαι Πά-
ναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς Πιστοῖς τὸ
μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Απεσταλὴ βοῶντος, φωνῇ ὁ Πρὸδρομος,
ταῖς ἐρήμοις καρδίαις. τὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ, πίστιν εὐσεβῇ, ἐγκεντρίζων τοῦ ὄντως
Θεοῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ετοιμάσατε φάσκει, καὶ νῦν ὁ Πρὸδρομος,
τοῦ Κυρίου τὴν τρίβον, δι' ἁγιότητος· οὗ-
τος γὰρ ἐλθὼν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι,
ταῖς ἡμῶν καρδίαις, οἰκήσει εἰς αἰῶνας.

Τῇ φωνῇ ἀκοὴν μὲν τῇ τοῦ Γεννήτορος· ὁφ-
θαλμοὺς δὲ τῇ Θεᾷ, τοῦ Θεοῦ Πνεύμα-
τος, ὅλος δὲ ἀφῇ, Ἰωάννης ὁ Πρὸδρομος, σὲ
χειροθετήσας, Χρῆς Θεοφορεῖται. Θεοτοκίον.

Τρουσαυγὴς σε λυχνία προδιετύπωσε, δέξα-
μένην ἀφράστως, φῶς τὸ ἀπρόσιτον,
γνώσει τῇ αὐτοῦ, καταυγάζον τὰ σύμπαντα·
ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Σαφῶς τῆς πλήρους δεκάδος Πρὸδρομε, τῶν
ἐντολῶν σὺ φύλαξ ἐξ ἰσχύος γινόμενος,
καταλλήλως πρὸς Χριστοῦ τετίμησαι, χαρισμά-
των δεκάδι· ὅθεν τοῦ Λόγου σε, μύστην τε καὶ
φίλον ἐγνωκότες, σὲ μακαρίζομεν.

Χριστοῦ Προφήτης τε καὶ Ἀπόστολος, Ἁγ-
γελός τε καὶ Πρόδρομος τῆς Θείας σαρ-
κώσεως, Βαπτιστὴς καὶ Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς
πιστὸς, κήρυξ τε τοῖς ἐν Ἄδου, σὺ ἐχρημάτι-
σας, καὶ τοῖς παρθενεύουσι κανῶν, καὶ τῆς
ἐρήμου βλαστός.

Ψυχῆς τὸ ἄπιστον δειγματίζεται, ἱεουργοῦ
χειρὸς νενεκρωμένης τῷ θαύματι, βλα-
στησάσης αὐθις διὰ τῆς πίστεως· σῆς γὰρ ἐκ-
φανθείσης Κάρας Μακάριε, ἡ καταποδεῖσα
παλάμη ἀνακαινίζεται. Θεοτοκίον.

Παθὼν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῷ εὐκλεεῖ τε-
μένει τοῦ Προδρόμου προστρέχοντες· ἐν
αὐτῷ γὰρ πάρεσιν Ἀγγέλων χοροὶ, πνεύματά
τε Δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα, σὺν τῷ Βα-
πτιστῇ Ἰωάννῃ ἰάσεις νέμουςα.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Αμπροφανὴς ἀνέτειλεν, ἡ τιμία σου Κάρα,
ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς, Πρὸδρομε
Ἰωάννη, λύχνη φωτὸς τοῦ αὐτοῦ· ἥς τὴν εὐρε-
σιν πόθῳ, τελοῦντες δυσωποῦμέν σε, τῶν δει-
νῶν εὐρεῖν λύσιν, καὶ τὸν καιρὸν, εὐμαρῶς ἀ-
νύσαι τῆς ἐγκρατείας, πρεσβείαις σου πανεύ-
φημε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον.

Ψυχαγωγεῖται Πάναγνε, τῶν Πιστῶν ἡ Θεό-
φρων, ὁμήγυρις λατρεύουσα, καὶ πιστῶς
ἀνυμνοῦσα, σὲ Θεοτόκον κυρίως· ταῖς πρεσ-
βείαις σου ὅθεν, τῶν νηστειῶν τὸν διάυλον, δὸς
ἡμῖν ἐκτελέσαι, Θεοπρεπῶς, καὶ Σταυρὸν τὸν
τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ πάθη τὰ σωτήρια,
τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, διαιτεροῦντες
τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ηνοῖξε προπύλαια, τῆς ἐγκρατείας ἡ πάν-
σεμνος, κεφαλὴ σου πανεύφημε, καὶ τρο-
φὴν προέθηκεν, ἡδυτάτην πᾶσι, θείων χαρισμά-
των· ὧν περ μετέχοντες πιστῶς, τὸ τῆς νηστείας
τραχὺ γλυκαίνομεν, καὶ πίστει εὐφημοῦμέν σε,
καὶ ἐκβοῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἰησοῦ παντο-
δύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μύρα ὥσπερ νάματα, ἡ Κεφαλὴ ἀποστά-
ζουσα, τοῦ Προδρόμου ἀέννα, καὶ τρα-
πέζῃ σήμερον, ἀποτεθειμένη, μυστικῇ καὶ θεῖᾳ,
εὐωδιάζει νοητῶς, καὶ ἀηδῖαν ἐλαύνει θλίψεων,
καὶ εὐφροσύνης ἅπαντας, πληροὶ τοὺς πόθῳ
κραυγάζοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ε'τεμεν ἡ Κάρα σου, καθάπερ ξίφος τομώ-
τατον, κεφαλὰς ἀνομούντων ἐχθρῶν, καὶ
ἱάμα ἔβλυσεν, εὐνομοῦσι πᾶσι, τῶν θείων χα-
ρίτων· καὶ διὰ τοῦτό σε πιστῶς, ἀνευφημοῦμεν
φίλον καὶ Πρόδρομον, Ἰωάννη τοῦ Κτίσαντος,
καὶ ἐκβοῶμεν αὐτῷ ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύ-
ναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν, τοῦ Βαπτιστοῦ
σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς-
μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς
πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἐπταικότες δοῦλοί
σου, προσάγοντες αἰτούμεθα, δι' αὐτῆς ἐπιτυ-
χεῖν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἰλασμόν
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Φιλάγαθε Θεὲ καὶ Σωτὴρ, τοὺς δούλους σου
περίσωζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως δει-
νῆς, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων
τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Μητρός σου ταῖς ἐντεύ-
ξεσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις,
καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πρώην ἐπὶ πίνακι, τὸ τοῦ Ἡρώδου ἄθε-
σμον μῦθος ἐλέγξασα, τὴν δὲ μετάνοιαν
πᾶσι κηρύξασα Πιστοῖς, τιμία Κεφαλὴ τοῦ
Βαπτιστοῦ σου Κύριε, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς
ἀναφανείσα, πρόκειται τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν
αὐτῇ, καὶ ἀπτομένοις ἐν φόβῳ, καὶ προσκυ-
νοῦσι πόθῳ ψυχῆς, βραβευομένη λύσιν πταισ-
μάτων, καὶ αἰτημάτων παρέχει τὰ σωτήρια,
καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἶτα.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς γ'. μεγάλας μετανοίας. Ἐ-
πισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν α'. Ὡραν, καὶ στιχο-
λογοῦμεν ἀνευ μετανοιῶν, ποιοῦντες μόνον τὰς
τρῖς μεγάλας. Οὕτως οὖν γίνεται, εἰς ἐστὶ
Τεσσαρακοστή· εἰδ' οὐκ ἐστὶ, εἰς τοὺς Αἴνους,
μετὰ τὸ Δοξαστικόν, καὶ τὸ Θεοτοκίον, Δοξο-
λογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργί-
αν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶ Κανόνος, Ὡδὴ γ'.
καὶ ζ'. Ἀπόστολον Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνι-
κόν, ὡς ἀντικρὺς. Εἰ δὲ ἐστὶ Τεσσαρακοστή,
μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ὡρῶν, κτλ. εἰς τὸν
Ἐσπερινόν. προσκυνοῦν οὐ γινεται, ἀλλὰ μετὰ

τὸν Προοιμιακόν καὶ τὴν συνήθη Στιχοлогиάν
τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώ-
μεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡ-
μέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ'. Προσόμοια
τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Προδρόμου τὰ παρόντα
Στίχ. προσόμοια, γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν.

Ὡς περ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσός.

Πάλαι, ὡς περ θείος θησαυρός, σταίμην.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος θήκη.

Ὅρα ὅπισθεν σελ. 375.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ Προκείμε-
νον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· εἶτα
τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ τὸν Ἀπόστολον.

Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσακούσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστολῆς.

Αδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς ^{Κερ.}
λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ^{α. 6.}
ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης
τοῦ Θεοῦ, ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐχο-
μεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις
σκεύεισιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ
Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν· ἐν παντὶ θλιβόμενοι,
ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ
ἐξαπορούμενοι· διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκατα-
λειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύ-
μενοι. Πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰη-
σοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ
τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν ^{Κερ.}
τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Ἰησοῦ, πέμψας ^{α. 2.}
δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ
ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; Καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες
ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ, ὃ ἀκούετε, καὶ βλέπετε·
Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι·
λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι·
νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.
Καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν
ἐμοί. Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰη-

σοὺς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θαύσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσὶν. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; Προφήτην; καὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον Προφήτου. Οὗτος γάρ ἐστι, περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν Ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, μείζων αὐτοῦ ἐστίν. Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν. Πάντες γὰρ οἱ Προφῆται καὶ ὁ νόμος, ἕως Ἰωάννου προεφύτευσαν. Καὶ εἰ θέλετε δεῖξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τῶν
Προηγιασμένων.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰῶνον.

Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν, καταλύομεν ἔλαιον καὶ οἶνον, ἄνευ τῆς πρώτης ἐβδομάδος.

Τῇ ΚΕ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ ΚΣ'. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ ΚΖ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ ΚΗ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Ὁμολογητοῦ, συνασκητοῦ τοῦ Ἀγίου Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ ΚΘ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Κασσιανοῦ.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε ὁ χρόνος ἐστὶ Βίσεκτος, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία αὕτη κατὰ τὴν κθ'. Εἰδὲ οὐκ ἐστὶ Βίσεκτος, ψάλλεται τῇ κη'. ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας λα'. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ ἡ νύξ, ὥρας ιβ'.

Τῇ Α'. Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσιομάρτυρα Γυναῖκα.

Τῇ Β'. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Τῇ Γ'. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ Δ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίου τοῦ ἐν τῷ Ἱερδάνῃ.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ Ε'. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα

Τῇ Σ'. Μνήμη τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα δύο Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμαρίῳ, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσώῃ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ Ζ'. Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραίμ, Βασιλέως Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου, καὶ Ἐλπίδιου.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρας.

Τῇ Η'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου. Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα
Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας
μαρτυρησάντων.

Ἰστέον ὅτι, εἰ τύχῃ ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν Σαβ-
βάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν
Ἀγίων, καὶ τῆς ἡμέρας· ὁμοίως εἰ τύχῃ τῇ Κυ-
ριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ψάλλεται ἡ
Ἀκολουθία πᾶσα ἡ ἀναστάσιμος, τοῦ Σταυ-
ροῦ, καὶ τῶν Ἀγίων· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ὡς
ἐπομένως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι.
καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ
τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ
Τριωδίου· εἴθ' οὕτω τῶν Ἀγίων τὰ Ἰδιόμελα,
δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες
τοῖς ἐλπιζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον
οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γὰρ ἱμάτιον ἀποδυό-
μεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμε-
θα. Δριμύς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδει-
σος· ἀλγεινὴ ἡ πῆξις, ἀλλ' ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις.
Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν ὥς συστρατιῶται· μικρὸν
ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης
ἀναδυσώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες ἀ-
τρόμως εἰς λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον
οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Διὰ Παράδεισον, ὃν ἀπω-
λέσαμεν, ἱμάτιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀντισχώ-
μεθα· δι' ὅφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι,
ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν·
καταφρονήσωμεν κρύους λυομένου, καὶ σάρκα
μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀνα-
δυσώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆ-
ρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βλέποντες ὡς τρυφᾷς τὰς βασάνους, τρέ-
χοντες πρὸς λίμνην κρυώδη, ὡς πρὸ θαλά-
σσης, ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ ὑποπτήξω-
μεν ὅραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβεράν γέενναν

τοῦ πυρὸς φύγωμεν· καυθήτω ὁ ποῦς, ἵνα χο-
ρεύῃ αἰώνια· ἡ δὲ χεὶρ ῥυεῖτω, ἵνα ὑφουῖται
πρὸς Κύριον· καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνη-
σκούσης· ἐλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους
τῆς νίκης ἀναδυσώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ πρῶτον. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατὰ δὲ τὴν τυπικὴν διατάξιν, Δόξα, Ἦχος πλ. β'.
Ε' ν' ὠδαῖς ᾠσμάτων· ὅρα εἰς τὸν Στίχον.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἴσοδος, κτλ. καὶ καθε-
ξῆς ἡ θεία Λειτουργία, τῶν Προηγιασμ.

Μὴ τελουμένης δὲ Λειτουργίας,
Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡ-
μέρας, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα,

Δόξα. Τῶν Ἀγίων, Ἦχος πλ. β'.

Ε' ν' ὠδαῖς ᾠσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοί,
τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα Μάρτυ-
ρας, καὶ πρὸς αὐτοὺς μελωδικῶς ἐκβοῦσωμεν,
λέγοντες· Χαίrete Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἡ-
σύχιε Μελίτων, Ἡράκλειε Σμάργαδε καὶ Δόμνε,
Εὐνοῖκε Οὐάλη καὶ Βιβιανέ, Κλαυδίε καὶ
Πρίσκε. Χαίrete Θεόδουλε Εὐτύχιε καὶ Ἰωάννη,
Ξανθία Ἡλιανέ Σισίνιε, Κυρίων Ἀγγία, Ἀέτιε
καὶ Φλάβιε. Χαίrete Ἀκάκιε Ἐκδίκιε, Λυσί-
μαχε Ἀλέξανδρε, Ἡλία καὶ Γοργόνιε, Θεόφιλε
Δομετιανέ, καὶ Θεῖε Γαῖε καὶ Γοργόνιε. Χαί-
rete Εὐτυχές καὶ Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σα-
κερδῶν, Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλοκτῆμον,
Σεβερριανέ Χουδίων καὶ Ἀγλαῖε. Ὡς ἔχοντες
παρρησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Μάρ-
τυρες παναοίδιμοι, αὐτὸν ἐκτενῶς πρεσβεύσατε,
τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν
πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἅς ὑπὲρ σοῦ ἔ-
παθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡ-
μῶν τὰς ὁδύνας, ἵασαι φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε.

Καὶ τὰ λοιπά. Αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀ-
στέρες μέγιστοι, καταλαμπρύνετε αἰεὶ,

καὶ τοὺς Πιστοὺς καταυγάζετε, Μάρτυρες θεῖοι, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ πάνταγενε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κόθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ανδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπελθόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμαστοὶ Ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διήλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτηρίας πρὸς πλάτος, κληρὸν κομισάμενοι, οὐρανῶν βασιλείαν· ἐν ᾗ ποιήσθε τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, θείας δεήσεις, σοφοὶ Τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαίτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη δώρησαι τοῖς δούλοις σου, κράζουσι καὶ λέγουσι· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κόθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἡ θεόστεπτος αὕτη καὶ θεοσυλλεκτος, τῶν Τεσσαράκοντα πληθὺς, ἀνευφημήσθωσαν νῦν· διὰ κρυμοῦ γὰρ καὶ πυρὸς, δοκιμασθέντες οἱ σοφοί, ἐδείχθησαν στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δούλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον.

Δι' ἡλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Στίχ. Ἐπύρσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

Εὐαγγελίον κατὰ Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ Κύριος.... Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

(Ὁρα εἰς τὸν Ὅρθρον τοῦ Ἀγίου Δημητρίου. Οὐκτωβρίου 26.).

Ο' Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Προφητικῶς ἀνεβόα.

Ζῆτει εἰς τὴν ἐπαύριον, μετὰς τοὺς Αἴνους.

Οἱ Κανόνες· τῶν Ἀγίων εἰς 5'. καὶ τὰ Τριῶν δια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Ἀνευ τῶν Εἰρμῶν, καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοστεφῇ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ
• Θεῷ, τῷ διελόντι θαλάσσαν, καὶ ὁδη-
• γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπ-
• τίων· ὅτι δεδοξασται.

Θεοστεφῇ, φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χρι-
στοῦ, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι τῶν Τεσ-
σαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, παιδρῶς πανη-
γυρίζων· ὅτι δεδοξασται.

Επὶ τῆς γῆς, ἅπασαν ἀπαρνησάμενοι, προ-
σηγορίαν εἶλοντο οἱ Τεσσαράκοντα, τὴν
Χριστῶνυμον κλησιν, δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις,
νῦν πολιτεύονται.

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαν-
τες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξε-
δύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἐσθῆτι, στολὴν δὲ ἀφ-
θαρσίας περιεβάλεσθε. Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν
ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας,
ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα
πάντων ἡμῶν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
• κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
• σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
• ὑμνούντων σε.

Στρατείας καὶ ζωῆς καὶ ὠραιότητος, σωμά-
των καὶ ὀλβου ἡλογηκότες, εὐκλεῶς οἱ
Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκλη-
ρώσαντο.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προ-
στάξει βαλλόμενοι τοῦ Τυράννου, τὰς βο-
λας διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προσταττόν-
των ἀπεκρούσαντο.

Ελάλει κατὰ σοῦ Τυράννων χεῖλεσιν, ὁ ὄφιν
τοῦ Κτίσαντος βλασφημίας, ἀλλ' αὐτοῦ
τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων
λίθοις θλάττεται. Θεοτοκίον.

Τοῦ ἀνθρακος χρυσοῦν θυμιατήριον, τοῦ
θείου ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσῶδες
τῆς καρδίας μου, εὐωδίασον μόνῃ Ἀειπάρθενε.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς, τὸν ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐπληρώσατε, τοῦ Προφήτου τὰ ῥήματα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, γενναίως διήλθετε, ἀναψυχὴν εὐράμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ στεφάνους, οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευφραίνεσθε, Ἀσωμάτων μακάριοι. Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ε'νθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν τρέμω τὴν φοβερὰν, φρίττω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὁδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν ἄπνουν σκώληκα. Οἶμοι! τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται, καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστατίς θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς
» οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Θρενοβλαβεῖτε ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὴν πρό-
ξενον ζημίας, δωρεὰν προτείνοντες ἀ-
δελῶτατοι.

Η'κονημένα ξίφη τε, θήρας καὶ πῦρ, σταυ-
ρόν τε τοῖς Ἀγίοις, οἱ Χριστοῦ διώκται
ἐπαγρυπνεῖν.

Θοερὸν ἡμῖν ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὸ πῦρ
τὸ τῆς γεέννης· τὸ δὲ νῦν, ὡς σύνδουλον,
οὐ πτοοῦμεθα.

Α'παστράπτοντες Ἐνδοξοί, τῇ νοερᾷ Χρι-
στοῦ φωταγωγίᾳ, πρὸς ἀκτῖνα θείαν με
ὁδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Αυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀ-
σπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ αἰεὶ πρεσβεῦειν
ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» Ποιητής Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Αύσση παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ Ἀθλη-
ταὶ αἵθριοι, ἐν τῷ κρυμῷ διανυκτερεύειν
καταδικασθέντες, ἀνέμελπον ὕμνον, Θεῷ χα-
ριστήριον.

Α'γαλλιώμενοι, οἱ Τεσσαράκοντα Χριστοῦ
Μάρτυρες, τὴν ἀλγεινὴν ὑπέμειναν πῆξιν,
ἐν λίμνῃ ἐστῶτες, ἐλπίδι τῶν θείων στεφάνων
νευρούμενοι.

Γέλως προτίθεται, τοῖς Τεσσαράκοντα Χρι-
στοῦ Μάρτυσιν, ἀποπνιγείς ὁ πρὶν ἐμφω-
λεύων, τοῖς ὕδασιν ὄφει· τὴν ὀλεθροτόκον, ἰσχὺν
γὰρ ἀφήρηται.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ Τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντός
Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἀγνή· χαῖ-
ρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρή-
σασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Γεγηθὼς ὁ ἀρχέκακος ἥρπασεν, ὡς τῆς δω-
δεκάδος Ἰουδαν τὸν δαίμονα, καὶ τῆς ἑ-
δεμ τὸν ἄνθρωπον, τῆς τεσσαρακονταδὸς τὸν
ἐκπτωτον.

Α'ναιδὴς ὢν εἰκαίως φρυάττεται· οἶα γὰρ
Ληστὴ καὶ Μαθθαῖ τὸ πρότερον, οὕτω
καὶ νῦν ὁ Τύραννος, τοῦ φρουροῦντος τῇ κλήσει
εὐθύνεται.

Ματαιόφρων καὶ θρήνων ἐπάξιος, ὅς τις
τῶν ζωῶν ἀμφοτέρων διήμαρτε· διὰ πυ-
ρὸς γὰρ λέλυται, καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν
ἄσβεστον.

Θεοτοκίον.

Α'πειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιω-
νίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς
Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες,
τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολληθήτε,
Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς
γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως
ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφά-
νων πληθύν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ ἐν θρόνῳ ἀστέκτῳ ἐποχομένῳ, τῷ ἐκ-
τείναντι τὸν οὐρανὸν καθάπερ δέρριν, τῷ
τὴν γῆν ἐδράσαντι, καὶ συνάξαντι τὰ ὕδατα
εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ πάντα ἐκ μὴ ὄν-
των ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορηγοῦντι
πνοὴν καὶ ζωὴν, τῷ προσδεχομένῳ τῶν Ἀρχαγ-
γέλων τὸν ὕμνον, καὶ ὑπ' Ἀγγέλων δοξαζομένῳ,
καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ, Χριστῷ τῷ

παντοκράτορι, τῷ Πλάσῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν, προσπίπτω ὁ ἀνάξιος, προσάγων μου τὴν δέησιν, λόγου χάριν αἰτῶν, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ὑμῆσαι καὶ γὰρ τοὺς Ἁγίους, οὓς αὐτὸς ἔδειξας νικητὰς, δωρησάμενος αὐτοῖς δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Συναξάριον.

Τῇ ἐννάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Πληροῦμεν ὑστέρημα σου Σῶτερ πάθους,
Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.

Ἀμφ' ἐνάτῃ ἐάγῃ σκέλη ἀνδρῶν τεσσαράκοντα.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἐκ διαφόρων πατρίδων ὄντες, ἐφ' ἐνὶ τάγματι ἐστρατεύοντο. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ἐμολογίαν κατασχεθέντες, καὶ εἰς ἐξέτασιν ἀχθέντες, πρῶτον μὲν λίθοις τὰς ἑψεις καὶ τὰ στόματα βάλλονται· αἱ δὲ βολαί, οὐ μᾶλλον τούτους, ἢ τοὺς βάλλοντας ἀντιστρεφόμεναι, ἐπληττον· ἔπειτα ἐν ὥρᾳ χειμερινῇ, γυμνοὶ διανυκτερεύειν καταδικάζονται, μέσον τῆς λίμνης τῆς πόλεως. Ἐνθα ἐνὸς ἐξ αὐτῶν φιλοψυχίστατος, καὶ πρὸς τὸ πλησίον βαλανεῖον προσδραμέντος, καὶ ἅμα τῇ προσβολῇ τῆς θέρμης διαλυθέντος, ὁ παρατηρῶν αὐτοὺς δήμιος, εὐθὺς μετὰ τῶν Ἁγίων, ἀντὶ τοῦ λιπόντος, κατέστησεν ἑαυτὸν, φῶς ἐν νυκτὶ περὶ τοὺς Μάρτυρας ἰδὼν, καὶ στεφάνους ἐφ' ἕκαστον αὐτῶν κατιόντας. Ἦδη δὲ τῆς ἡμέρας ἐπιφανείσης, ὡς λειποψυχούντες ἦσαν μὲν οἱ Ἅγιοι, ἔτι δὲ ἐμπνέοντες ὤφθησαν, τὰ σκέλη θλασθέντες, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. Οὕτω δὲ ἄρα αὐτοῖς ἀσπαστὸς καὶ κατ' ἡδονὴν ὁ θάνατος ἰνομίζετο, ὡς καταλειφθέντα τινὰ παρὰ τοῦ Τυράννου, δι' ἡλικίαν καὶ βρώμην σώματος ἔτι ἐμπνέοντα, νομίσαντος αὐτὸν ἴσως μεταβουλεύσασθαι τὴν μητέρα οἰόμενου· ἐκείνη τὸν υἱὸν παρὰ δόξαν ἐπὶ τῶν νώτων ἀραμένη, ὡς ταχυδρόμος τὰς ἀμάξας καταλαβοῦσα, αἱ πρὸς τὸν ποταμὸν ἐφερον τοὺς Ἁγίους, ὥστε ἐν ταύταις τὸν παῖδα ἀποφορτίζεσθαι, ἡδὴ καὶ αὐτὸν ὑπελθόντα τὸν θάνατον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰκόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Διηρᾷ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀδευωτάτου προσταγματος· μέσον δὲ
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·

» Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
» μῶν.

Εξέστη ὁρῶν, τοὺς στεφάνους ὁ φρουρὸς τῶν Τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος τὸ φιλόζων, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης σου δόξης, καὶ σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λουτρῷ προσδραμῶν, ψυχοφθόρῳ θανάτου-
ται ὁ φιλόζωος· ὁ δὲ φιλόχριστος ἄρπαξ, ἄριστος τῶν θεαθέντων γενόμενος, ὥσπερ ἐν λουτρῷ ἀφθαρσίας, σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρὸς νοητοῦ, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν Τεσσαράκοντα, ἡ πολυμήχανος κατεφλέγετο, τῶν ἀσεβούντων ἀπόνοια, ὡς πέρ τις κηρὸς τηκομένη, σοὶ δὲ Χριστέ ἀνεμέλπετο· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς λίαν φαιδρὰ, εὐπρεπὴς τε τοῦ Σταυροῦ Χριστέ ἡ δύναμις, δι' ἐναντίων στέφη πλέκουσα, τοῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν· ὕδωρ γὰρ καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν ἀφθαρσίᾳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρ-
πολουμένην, Ἀγνή προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, Ἁγίων Ὑποστάσεων.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
» τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Μανιωδῶς τοῖς Ἀθληταῖς, ἐποτρύνας ὁ ἐχ-
θρὸς ἅπασαν κτίσιν, διὰ πάσης ἡσυχύ-
νης· οἱ Τεσσαράκοντα γὰρ ἀπαύστως, Ὑμνεῖτε κραυγάζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνηλεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος ὑμῶν μέλη θλασθέντες, ὀλοκαύτωμα θεῖον προσενεχθέντες Θεῷ, Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρωμαλεότητι φρενῶν, ὃν ἐκύησεν ἐπ' ὧμων ἀραμένη, ἡ φιλόθεος μήτηρ, τῆς εὐσεβείας καρπὸν, προσάγει σὺν Μάρτυσι Μάρτυρα, τὴν ἱερουγίαν, Ἀβραὰμ μιμουμένη.

Τὴν πρὸς τὴν ἄληκτον ζωὴν, εὐθυδρόμως, ὧς υἱέ, στέλλου πορείαν, ἡ φιλόχριστος

μήτηρ, τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐβόα· οὐ φέρω σε δεύτερον, τῷ ἀγωνοθέτῃ, Θεῷ ἐμφανισθῆναι.

Τριαδικόν.

Τὴν ὡς ἡλίοις ἐν τρισὶν, ἐνιαίαν εὐσεβῶς φύσιν νοοῦντες, ἐχομένοις ἀλλήλων, τὸ τρισυπόστατον Φῶς, ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον δεήσεσιν ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων ἀγαθῇ Θεοκυήτορ, καὶ δεινῶν τὰς ἐφοδούς, καὶ πειρασμῶν προσβολὰς, ταχέως κατὰ πᾶν σου Δέσποινα· ἵνα σε τιμῶμεν, ὑπερευλογημένη.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ
• σοφίᾳ, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ-
• δάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
• αἰγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι'
• ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
• λύνομεν.

Υπὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίθοις βληθέντες, ἀέρος ὑπεμείνατε κρυμὸν, ὕδατος πῆξιν, καὶ θάλασιν μελῶν, καὶ πυρὶ φλογισθέντες, ἐν ποταμίῳ λάμπετε ῥοῖ, τηλαυγεῖς ὡς φωστῆρες, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Ράβδον δυνάμεως θείας, τὸν Σταυρὸν κεκτημένοι, ἐβόων τῷ Χριστῷ οἱ Ἀθληταί, οἱ τεσσαράκοντα· Δέσποτα, πανσθενεῖ τροπαιοῦχῳ, τῇ σῇ στεφανωθείμην χειρί· ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ως ἀλγεινὴ μὲν ἡ πῆξις, ὡς δὲ λίαν ἐκτόπως, δριμύς ὃν ὑπεμείνατε κρυμὸν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος· Ἀβραὰμ γὰρ οἱ κόλποι, τοῦ Πατριάρχου θαλάπουσιν ὑμᾶς, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Νενικηκότες τοῖς ἄθλοις, καὶ τῇ τρισυποστάτῳ, Τριάδι παρεξῶτες Ἀθληταί, νῦν δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε τερπνὴ Παράδεισε Θεοῦ· χαῖρε πηγὴ ἰαμάτων ψυχῶν· χαῖρε ἅγιον ὄρος, ὃ εἶδεν ὁ Προφήτης Δαυὶδ· χαῖρε Μήτηρ Παρθένη· χαῖρε ἡ πάντων Ἀνασσα.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων Τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέου Τριάδος, τῶν ἀρετῶν τετρακτῦ, πυρὸς ἀέρος ὕδατος, καὶ γῆς στοιχείων τετράδος, ἄσμασι θείοις ὑμνεῖσθω,

Antologio.

50

ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἀπάντων Δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κατάρτας λύτρωσις, καὶ τοῦ Ἀδάμ ἀνάκλησις· χαῖρε Ἀγνή Θεοτόκε, ἐλπίς καὶ σκέπη τοῦ κόσμου· χαῖρε σεμνὴ μητρόθεε· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε τῆς Εὐσας ἡ λύσις. Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τῶν Ἀγίων. Στιχηρὰ Προσόμια.

Στιχηρὰ προσόμια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίρος ἀσκητικῶν.

Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί, μετ' ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν φαλαγγα, τῷ κρύει πυρποληθεῖσαν. καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμὸν, διαπύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν· στρατὸν γενναϊότατον, ἱερώτατον σύνταγμα, συνασπισμὸν τε ἀρράγῃ καὶ ἀνίκητον· τοὺς τῆς πίστεως, περιβόλους καὶ φύλακας· Μάρτυρας τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν ἐνθεον· τῆς ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις, τοὺς δυνατῶς ἱκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις συναγωγὴ κραταιά, καὶ ἱερὰ καὶ τροπαιοῦχος παράταξις· οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στερροὶ ὀπλῖται καὶ ἀήττητοι, τὸν νοῦν εὐτονώτατοι, καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεοὶ, καὶ Θεῷ ποθεινότατοι· χορὸς Ἅγιος, καὶ Θεόλεκτον σύστημα· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἀθλήσιν, ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα· ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὕδατων πῆξιν διαλύσαντες· οἱ γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες· οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραὰμ νῦν θαλπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Αθλοφόροι Χριστοῦ, τὴν πάνσεπτον Νηστείαν φαιδροτέραν ἀπειργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ὑμῶν ἀθλήσεως· Τεσσαράκοντα γὰρ ὄντες, τὴν τεσσαρακονθήμερον ἀγιαζετε, τὸ σωτήριον πάθος μιμησάμενοι, διὰ τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως. Διὸ ἔχοντες παρρησίαν πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ καταντῆσαι

ἡμᾶς, εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ,
καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία Μεγάλη.

Ἡ πρώτη Ὡρα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφεξῆς, ἐν αἷς
λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῶν Ἀγίων.
ποιούντες καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας Μετανοίας.

Ἐάν δέ μὴ ψάλληται Δοξολογία,
Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς,
καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Τὴν λίμνην ὡς Παράδεισον, καὶ τὸ κρῖνος ὡς
καύσωνα, οἱ Μάρτυρες ἠγήσαντο, Χριστὸν
ὁ Θεός· οὐκ ἔπτηξαν τὸν λογισμόν αἱ τῶν Τυ-
ράνων ἀπειλαί· οὐκ ἐδειλίασαν αἱ γενναῖοι
τῶν βασιλέων τὰς προσβολάς, ὅπλον θεῖον κε-
κτημένοι τὸν Σταυρόν· δι' αὐτοῦ γὰρ τὸν ἐχθρόν,
ὡς κραταιοὶ ἐτροπώσαντο· ὅθεν καὶ τὸν στέ-
φανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αΐδιοθεντε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη,
εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς
δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ Υἱῷ σου καὶ
Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, αἱ γ'· μεγάλα μετάνο-
ναι, καὶ ἡ α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι.
καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς,
τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριω-
δίου, καὶ τῶν Ἀγίων δ'.

Ἦχος β'.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως.

Ζήτει αὐτὰ τῇ χθὲς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· καὶ
τὰ ἕτερα β'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ Μοναχοῦ.

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυὶδ ἐν ψαλμοῖς·
Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ
ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν· ὑμεῖς δὲ Μάρτυ-
ρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον
πληροῦντες, διήλθετε διὰ πυρὸς τε καὶ ὕδατος,
καὶ εἰσῆλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
Διὸ πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθλη-
ταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθω.
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην σου.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμά-
των, τὸ Κατευθυνθῆτω.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σώσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλείπειν ὁσος.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Αδελφοί, τοσούτον ἔχοντες περικείμενον ἡ-
μῖν νέφος Μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενα
πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑ-
πομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα,
ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ
τελειωτὴν Ἰησοῦν· ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης
αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνῃς κα-
ταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ
ἐκάθισεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑ-
πομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν
ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμνῃτε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν
ἐκλυόμενα. Οὐπω μέχρις αἵματος ἀντηκατέ-
στητε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι,
καὶ ἐκλελησθε τῆς παρακλησεως, ἥτις ὑμῖν ὡς
υἱοῖς διαλέγεται· «Υἱέ μου, μὴ ὀλιγῶρε παι-
δείας Κυρίου, μὴ δὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχό-
μενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστι-
γοῖ δὲ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται». Εἰ παι-
δεῖαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ
Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱός, ὃν οὐ παιδεύει πα-
τήρ; Εἰδὲ χωρὶς ἐστε παιδείας, ἥς μέτοχοι
γεγόνασιν πάντες, ἅρα νόθοι ἐστέ, καὶ οὐχ
υἱοί. Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέ-
ρας εἶχομεν παιδευταῖς, καὶ ἐντρεπόμεθα· οὐ
πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν
πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀ-
λίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαί-
δευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν
τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος β'.

Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγεν
ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡ-
μοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰ-
κιστῇ.

κοδεσπότη, ὅς τις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῃ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίῳ τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, καὶ ἐκείνοις εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἡ δίκαιον δώσω ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἑννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὥδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι οὐδαίς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἡ δίκαιον λήψεσθε. Ὁψίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρχάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνά δηνάριον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνά δηνάριον. Λαβόντες δὲ, ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότη, λέγοντες· Ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσας τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; Ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί· ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. Καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ἰστέον ὅτι, ἐὰν τύχη ἡ Ἑορτὴ αὕτη ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, ἢ καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, λέγεται Ἀπόστολος. Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας καὶ τῶν Ἁγίων.

Εἰς τὴν τράπεζαν δὲ καταλύομεν ἔλαιον καὶ σῖτον, ἐκτὸς τῆς α'. Ἑβδομάδος, ἐν ᾗ οἶνον μόνον.

Τῇ ΙΑ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ ΙΒ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγριανῆς.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ ΙΓ'. Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ ΙΔ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ ΙΕ'. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ ΙΣ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν, εἰς Μάρτυρα.

Τῇ ΙΖ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ ΙΗ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ ΙΘ'. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ Κ'. Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσιομάρτυρας.

Τῇ ΚΑ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ ΚΒ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλίου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῇ ΚΓ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἑκατὸν ἑννεήκοντα ἑννέα.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσιομάρτυρας.

Τῇ Ι'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία.

Τὸ Μυστήριον τὸ πάλαι πρὸ τῶν αἰώνων, προορισθὲν φανέρωσιν, ἄρχεται λαμβάνειν· γῆ καὶ τὰ οὐράνια, συμφώνως εὐφράνθητε, καὶ χαρμονικῶς ἀλαλάξατε.

Τὸ Παλάτιον τὸ μέγα τοῦ Βασιλέως, τῶν αἰκῶν διάνοιξον ταῖς θείας εἰσόδους· ἡδὴ γὰρ ἐλεύσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, καὶ κατασκηνώσει ἐν μέσῳ σου.

Τῆς Προμήτορος τὸν ὀλισθὸν ἀνορθώσων, ὁ λυτρωτὴς ὀφθήσεται, ἐν ἀπειρογάμῳ, μήτρα οἰκίζομενος. Αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἴθβακούμ σε προηγόρευσε πάλαι Ὁρος, ταῖς ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ φανερούσθαι, μέλλει ὁ Θεὸς ἡμῶν, Παρθένε πανάμωμε, μόνῃ τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ωἄσπιλε ἀμνάς, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν μήτραν σου ὑπείσδυναι, κατεπείγεται αἵρων, ἡμῶν τὰ ἀμαρτήματα.

Ρᾶβδος ἡ μυστικὴ, μετ' ὀλίγον ἀνθήσειεν, ὡς γέγραπται, θείον ἄνθος, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης, ἡμῖν ἐμφανιζόμενον.

Αγγέλου τῇ φωνῇ, πιανθεῖσα ὡς ἄμπελος, πρὸς βλάστησιν ἐτοιμάζου, τοῦ πεπείρου Παρθένε, καὶ ἀκηράτου βότρου.

Μέγιστε Προφητῶν, Ἡσαΐα εὐφράνθητι· Παρθένος γὰρ ἦν προέφη, ἐν γαστρὶ συλλαμβάνει, βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον.

ᾠδὴ ς'.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Χαῖρέ σοι, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος φθέγγεται· τὴν γὰρ χαρὰν ἐν γαστρὶ σου, συλλαμβάνειν μέλλεις ἀνερμηνεύτως, ἦν ἡ Εὐα, παραβάσει Παρθένε ἀπώλεσε.

Οὐ φλέξει, μὴ δειλιάσης ὅλως, τὴν μήτραν σου, πῦρ τῆς Θεότητος Κόρη· ἡ γὰρ βάτος πάλαι σέ προετύπου, καιομένη, οὐδαμῶς φλεγόμενη δὲ Πάναγνε.

Τὸ Ὁρος, Δανιὴλ ὁ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, χαῖρε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ, ὁ νοητὸς λίθος ἀποτμηθήσεται, καὶ συντρίψει, τῶν Δαιμόνων τὰ ἄψυχα ξόανα.

Ειρήνης, ὁ Βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐπελεύσεται, τοῦ διὰ σοῦ εἰρνεῦσαι, τοὺς πολεμθέντας καὶ ἠττηθέντας, Θεομῆτορ, πονηρᾷ συμβουλία τοῦ ὄφεως.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ηκιστὸς ἡ λογικὴ, ἦν ὁ ἀληθὴς Νομοθέτης, ἡγαπηκῶς τὴν ἐπὶ σοὶ, κατασκηνώσιν μέλλει ποιήσασθαι, θυμηδίας ἐμπλήσθητι· διὰ σοῦ γὰρ τοὺς φθαρέντας ἀνακαινίσει.

Προφητικὸς θείος χορὸς, ὥσπερ ἐπαισθόμενος Κέρη, τὴν ἐπὶ σοὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, εἰρηναίαν ἐπέλευσιν κράζει σοι· Χαῖρε πάντων ἡ λύτρωσις· χαῖρε μόνῃ τῶν ἀνθρώπων ἡ σωτηρία.

Μὴ δειλιάσης τὴν φωνήν, μὴ καταπλαγῆς τὸν λαλοῦντα· Θεοῦ διάκονος ἐστὶ· φανερώσαι σοι ἡκεῖ Μυστήριον, τὸ Ἀγγέλοις ἀπόρρητον, ἀπειρόγαμε Μαρία εὐλογημένη.

Οῦραν τὴν κτίσιν τῷ ἐχθρῷ, πᾶσαν δουλώσειαν Παρθένε· κατελεῆσαι δὲ αὐτήν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους βουλόμενον, διὰ σοῦ τὸν φιλάγαθον· μὴ οὖν λόγοις τοῦ Ἀγγέλου προσπιστήσης.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ηκούφη νεφέλη τοῦ φωτός, ἡ ἀπειρόγαμος, διευτρεπίσθητι· ἰδοὺ ὁ ἥλιος ἀνώθεν, ἐπιλάμψει σοι ὁ ἄδυτος, πρὸς μὲν ὀλίγον ἐπὶ σοὶ κατακρυπτόμενος, τῷ δὲ κόσμῳ, φαίνων καὶ λύων κακίας τὴν ζόφωσιν.

Αγγέλων ὁ πρῶτος λειτουργὸς, προσεπαφίησι, φωνὴν χαρμόσυνον, καταμηνύων σοι Ἀχραντε, τὸν μεγάλης βουλῆς Ἀγγελον, σαρκωθησόμενον ἐκ σὲ δι' ἀγαθότητα· ὃ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ως ῥόδον κοιλάδων καθαρὸν, ὡς κρίνον εὐοσμὸν, κατανοήσας σε, ὁ πλαστοουργὸς ἡμῶν Κύριος, νῦν ἡράσθη σου τοῦ κάλλους Ἀγνή, καὶ σαρκωθῆναι ἐκ τῶν σῶν, αἱμάτων βούλεται, τὸ δυσῶδες, ὅπως διώξῃ τῆς πλάνης χρηστότητι.

Πατὴρ δεξιόθεν οὐκ ἐκστάς, ἐν σοὶ τὴν οἰκισιν, μέλλει ποιήσασθαι, ὁ ὑπερούσιος Ἀχραντε, ὅπως στήσῃ δεξιᾷ αὐτοῦ, σὲ τὴν πλησίον καὶ καλὴν, οἷα Βασίλισσαν, δεξιᾷν τε, πᾶσι προτείνῃ πεσοῦσι, καὶ σῶσῃ ἡμᾶς.

ᾠδὴ θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εὐα μὲν ἐτρύγησε καρπὸν, τὸν θάνατον, γεωργοῦντα τὸν ὀλέθριον· σοῦ δὲ ἐν μέσῳ ἐκβλαστήσει, καρπὸς ἀθανασίας ὁ πρόξενος, Χριστὸς, ὁ γλυκασμὸς ἡμῶν Δέσποινα· ὃν ἀνυμνοῦντες, σὲ δοξαζόμεν.

Κλίνας οὐρανούς νῦν πρὸς ἡμᾶς κατὰβητι· θρόνος ἡδὴ ἡτοιμάσθη σοι, Λόγε, ἡ μήτρα τῆς Παρθένου· ἐν ᾧ ὡς Βασιλεὺς ωραιότατος, καθίσεις ἐξεγεῖραι τοῦ πτώματος, τῆς δεξιᾶς σου τὸ πλαστούργημα.

τουργίαν. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καί
μῶν, τὸ αὐτό· καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Εὐαγγελίζεται
ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ς'. Ἀπὸ γ'.
φθῆς, Κάθισμα τοῦ Τριωδίου, Ὁ λίμνας καὶ πη-
γὰς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντά-
κιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Συναξάριον, πρῶτον τοῦ
Μηναίου, εἴτα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω
τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ θ'.
φθῆ. Ἐξαποστειλάριον, Τὸν νυμφῶνά σου βλέ-
πω, ἀπαξ· καὶ τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους,
ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελον τοῦ Τρι-
ωδίου, Ἦχος πλ. δ'. Μηδεῖς, ὡ πιστοί, τοῦ δε-
σποτικοῦ Δείπνου ἀμύητος, ἐκ δευτέρου. (ὅρα
τοῦτο ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἰνῶν) καὶ τῆς Ἑορτῆς
Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἦχος πλ. α'. Μυ-
σταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητάς. Καὶ νῦν
τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον.
Δαξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὸ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰ-
σοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέ-
ρας... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκω-
θεῖς... Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπό-
στολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς
ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀντὶ τοῦ Χερου-
βικῶν, Τὸ ὑμῶν σου τοῦ μυστικοῦ. Εἰς
τὸ, Ἐξαιρίτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν με-
γάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς· καὶ μετ' αὐτό, Μνή-
σθητι εὐσπλαγχνῆ καὶ ἡμῶν, κτλ. καὶ Ἀπό-
λυσις. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

§ 4. Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἐσπέρας, ψάλλεται ὁ Ἑσπε-
ρινὸς ἀπαρallάκτως, καθὼς ἀνωτέρω διευκλῶθη (§ 3.),
καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Τὰ δὲ εἰς. Εὐαγγέλια ἀναγινώσκονται ἐν τῷ καιρῷ
αὐτῶν, κατὰ τάξιν, μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἀγίων
Πατρῶν.

**Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τύχη τῇ
Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ἢ τῷ Με-
γάλῳ Σαββάτῳ, μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ
αὕτη, καὶ ψάλλεται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέ-
ραν τοῦ Πάσχα.**

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Περὶ τῶν αἰτιῶν, δι' ἃς μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ
τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, πρὸ ἐνὸς
αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν, παρὰ Πατριαρχῶν ἀρχαίων καὶ
Ἀρχιερίων, ὡς παρελάβομεν, κατιδούσα τὴν διαφωνίαν
καὶ σγγχυσιν, τὴν συμβαίνουσαν ἀνὰ πάσας τὰς ἐν ταῖς
πόλεσι καὶ κώμας Ἐκκλησίας, μέριμναν καὶ περὶ τῆς
τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πανηγυρικωτάτης Ἑορτῆς ἀνελάβετο.
Καὶ δὴ, πρὸς παῖσιν τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας, μάλι-
στα ἐν ταῖς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ ἀκοαῖς, τοῦ μὴ κατὰ βάθος
ἐκ τοῦ Πνεύματος ἐννοούντος, διετάξατο τὴν τῆς Ἑορτῆς
μετάθεσιν, ἐὰν τύχη ἐν ταῖς δυσὶν ἡμέραις ταῖς πενθί-
μοις ταύταις, εἰς τὴν κυριώνημον τοῦ Πάσχα ἡμέραν·
ἵνα τὰ χαρμέσυνα τοῖς χαρμοσύνοις συνάδωνται καὶ
συνμειλῶνται, οἰκονομικῶς ἀποκλείουσα τὴν ἀνάμιξιν
τῶν φαιδρῶν μετὰ τῶν πενθίμων· καὶ ἵνα μὴ ἀσυμφω-
νία δεικνύηται μετὰ τοῦ, Σήμερον κρεμάται
ἐπὶ ξύλου, μετὰ τοῦ, Σήμερον χαρῶς εὐαγ-

γέλια· καὶ τοῦ, Ἀπρυρρόους θρήνους, ἐπὶ
σὲ ἡ Ἀγνή, μετὰ τοῦ, Ὁ Γαβριήλ κομίζει
τῇ Κόρῃ τὰ Εὐαγγέλια. Ταῦτα δὲ, ὡς εἴρηται,
διὰ τὰς ἐν πόλεσι μένον καὶ κώμας Ἐκκλησίας, τῶν
Μοναστηριακῶν Τυπικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάφρων, καὶ
ἀμετακινήτων διαρηνόντων, διὰ τε τὸ πρὸς τοὺς ἀρχαίους
ἐκείνους Πατέρας σίβας, καὶ διὰ τὸ διάφορον τοῦ μο-
ναδικοῦ πολιτεύματος, καὶ τῆς ὑψηλοτέρας διαγωγῆς.

**Ἐὰν τύχη τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ.
τοῦ Πάσχα.**

§ 1. Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὸ, Κύ-
ριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. Τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμελα γ'.
καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια δ'. Βουλὴν προαιώ-
νιον, καὶ τὰ λοιπὰ, δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, Ἦχος
πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς. Καὶ νῦν, ὁ
αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος μετὰ
τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἰλαρόν· καὶ εὐθὺς τὰ Ἀνα-
γνώσματα.

α'. Τοῦ Τριωδίου, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός.

β'. Τῆς Ἑορτῆς, Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος.

γ'. Τοῦ Τριωδίου, Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν
τὸν τοῦ Ἀμαθί.

δ'. Τὸ τελευταῖον τοῦ Τριωδίου, Ἐτους ὀκτωκαίδεκά-
του Ναβουχοδονόσορ ἐ βασιλεῖς.

Τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα ἀναγινώσκονται πρὸ
τοῦ Εὐλογητοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τελευταίου
Ἀναγνώσματος, ψάλλουσιν ἀμφότεροι οἱ χοροί, Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε, κτλ. ἕως ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες οἱ
Στίχοι. Εἴτα, Συναπτὴ μικρά· καὶ μετ' αὐτήν, Ὁ σοὶ
εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ὁ Ἀπόστολος τοῦ
Τριωδίου, Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβα-
πτίσθημεν. Μετὰ δὲ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, ἀντὶ
τοῦ, Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὸ, Ἀνάστα, ὁ Θεός,
κρίνον τὴν γῆν, κτλ. καὶ ἀρχεται μὲν τούτου ὁ
ἱερὺς ἐκ τῆς ὥραιας πύλης πρῶτον, εἴτα καὶ οἱ Χοροί·
καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁ ψὲ Σαββάτων· καὶ
καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ
δὲ τοῦ Χερουβικῶν, ψάλλομεν, Σιγησάτω πᾶσα
σάρξ. Κοινωνικόν, Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν
Κύριος. Ἀντὶ τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, τὸ, Μνή-
σθητι εὐσπλαγχνῆ καὶ ἡμῶν, κτλ. καὶ Ἀπό-
λυσις.

§ 2. Περὶ δὲ δ'. ὥραν τῆς νυκτός, τῇ Ἀγίᾳ καὶ Με-
γάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸν Εὐλογητόν, Βα-
σιλεῦ οὐράνιε. Τρισάγιον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν,
ὁ Ν'. καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, Κύ-
ματι θαλάσσης. Μετὰ δὲ τὴν θ'. φθῆν, ἐξέρχον-
ται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος οἱ τε Διάκονοι καὶ Ἱερεῖς,
καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐὰν ὑπάρχη, ψάλλοντες πρῶτον τὸ,
Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην· εἴτα τὸ,
Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ· καὶ τοῦ-
το ἐπαναλαμβάνεται, ἕως οὗ φθάσωμεν εἰς τὸν διωρισ-
μένον τόπον· καὶ εὐθὺς τὸ, Καὶ ὑπὲρ τοῦ κατα-
ξιώθηναί, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁ ψὲ Σαββάτων,
τῇ ἐπιφωσκούσῃ. Εἴτα, Δόξα τῇ Ἀγίᾳ, καὶ
ὁμοουσίῳ, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν
Στίχων αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τέλους, ἀπαξ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς
Ἑορτῆς, Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Μετὰ
δὲ τὴν Συναπτὴν, ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ'. καὶ
τῆς Ἑορτῆς εἰς δ'. Καταβασίαι ὁμοῦ· τὸ, Χριστὸς
ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, καὶ Αἴτησις,

κατὰ τὸ σύνθημα, εἰς ἐκάστην ᾠδὴν· Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, ἡ Ὑπακοή, Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον· Εἴτα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πάσχα· Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς· καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον, Εὐαγγελίῳ εἰς τὴν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ... Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀναστασιν Χριστοῦ. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀντὶ δὲ τοῦ, Ἐλεῆμον ἐλέησόν με ὁ Θεός, λέγομεν, Εὐαγγελίῳ εἰς τὴν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, εἰς Ἦχον β'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Εἴτα ψάλλομεν τὰς λοιπὰς τῶν Κανόνων ᾠδὰς· εἰς δὲ τὴν θ'. καὶ τὰ Μεγαλυνάρια, ἀνὰ δ'. ἐξ ἐκατέρας Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τῆς Ἑορτῆς, Ἀγγελικῶν θυνάμεων, καὶ πάλιν τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Εἴτα, Πάσχα ἱερὸν, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίῳ εἰς τὴν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη—Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν—Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον. Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ—Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Κοινωνικὸν ἐμοίως τοῦ Πάσχα· Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἡ Κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐὰν τύχη τῇ β'. ἢ γ'. ἢ δ'. τῆς Διακαινησίμου.

Εν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ θυμιάσαι τὸν Ἱερέα, καὶ εἰπεῖν τὸ, Δόξα τῇ Ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἔθος· ἐπὶ τέλους δὲ, ἅπαξ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπά. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆς ἡμέρας, καὶ, εἰ βούλει, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Μεγάλῃς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, λέγεται εὐθὺς, κατὰ τὸ ἔθος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ, Οὐσης ὀψίας· εἰ δὲ μὴ, Ἡ Ἐκτενής, τὸ, Πληρωσώμεν, καὶ τὰ λοιπά—Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, εἴτα τὸ, Πάσχα ἱερὸν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρὰς εὐαγγελία. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, δις· καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν Ὁρθρον καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαρallaκτως, καθὼς διευτυπώθη ἀνωτέρω.

ΕΠΙΘΕΤΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

Τῇ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἰστέον, ὅτι, τυχούσης τῆς παρούσης Ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ, προηγούνται τὰ Ἀναστάσιμα, Εὐαγγέλιον δὲ Ἑωθινὸν λέγομεν τῆς Ἑορτῆς· εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολον Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, τῆς Ἑορτῆς ὁμοῦ καὶ τῆς Κυριακῆς.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Ἀρχόμεθα τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ, ἄνευ μετανοιῶν καὶ Στιχολογίας.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοὶ Κόρη, Γαβριήλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος, καὶ φθεγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βράτε ἄφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα· καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο· χαῖρε θεία στάμνε τοῦ Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδαμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιεράτηγον, καὶ πῶς φθεγγῇ ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον; μετ' ἐμοῦ ἔφησ γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιασματος, τοῦ τοῖς Χερσὶν ἐπιβαίνοντος; Μή με δελεάσης ἀπάτη· οὐ γὰρ ἔγνων ἡδονήν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξιν, φησὶν ὁ ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται. Τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεραίρωμε· Ἡ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχῆ.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν

σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι, πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ὦ τὰ Ἐξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ἠδόκησε. Θεοῦ ἐστὶ Λόγος ὁ παρῶν. Τί οὖν ἴσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε ἀγνὴ Παρθένη· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μητηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ἐξοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ, ἀπὸ τοῦ φρέατος.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης.

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον.

Ζήτηι Σεπτεμβρίου ἡ. σελ. 21.

Εἰς τὴν Διτὴν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα Στιχηρά,

Ἦχος α'. Βύζαντος.

Τῷ ἑκτῷ Μηνί, ὃ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σέ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνὴν, μνηύσαι σοὶ τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξῃ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Εν τῷ Μηνί τῷ ἑκτῷ, ἀπεστάλη οὐρανόθεν Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐν Πόλει τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, νομίσαι τῇ Κόρῃ χαρὰς εὐαγγέλια· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτήν, ἐβόησε λέγων· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε δοχεῖον τῆς ἀχωρήτου φύσεως· ὃν γὰρ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἡ νηδὺς σου κεχώρηκεν εὐλογημένη. Χαῖρε σεμνὴ, τῇ Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις, καὶ χαρὰ τοῦ κόσμου, καὶ ἀγαλλίασις τῷ γένους ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Απεστάλη Ἄγγελος Γαβριὴλ, οὐρανόθεν ἐκ Θεοῦ, πρὸς Παρθένον ἀμόλυντον, εἰς Πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. Ἀπεστάλη δούλος ἀσώματος, πρὸς ἔμψυχον Πόλιν καὶ πύλιν νοεράν, μνηύσαι Δεσποτικῆς παρουσίας τὴν συγκατάβασιν Ἀπεστάλη στρατιώτης οὐράνιος, πρὸς τὸ ἔμψυχον τῆς δόξης Παλάτιον, προετοιμάσαι τῷ Κτίστῃ κατοικίαν ἁληκτον·

Antologia.

καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτήν· ἐκραύγαζε· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τῶν τετραμόρφων ὑπερενδοξότερα· Χαῖρε καθεδρὰ Βασιλικὴ οὐράνιε· χαῖρε Ὅρος ἀλατόμητον, δοχεῖον πανέντιμον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τὸ πλήρωμα κατέφυκε, τῆς Θεότητος σωματικῶς, εὐδοκία Πατρὸς αἰδίου, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρῃ καὶ ἀπειρόγαμῃ· μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένη μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσης· Ἀρχάγγελος εἰμί· ὅφτις ἐξηπάτησεν Εὐάν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαι σοὶ τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἀφθορος, καὶ τέξῃ τὸν Κύριον ἄχραντε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Ἰδιόμελα,

Ἦχος δ'.

Τῷ ἑκτῷ Μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνὴν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσαστο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνελαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνων, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτήν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνελαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βούμεν σοὶ· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Γοῦ ἡ ἀνάκλησις νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν· ὑπὲρ λόγον ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦται· Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ ἡ πλάνη ἐκμειοῦται· ἡ Παρθένος γὰρ δέχεται τὴν χαρὰν· τὰ ἐπίγεια γέγονεν οὐρανός· ὁ κόσμος λελυται τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, καὶ φωναῖς ἀνυμνεῖτω· Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον χαρὰς Εὐαγγέλια· παρθενικὴ πατήγυρις· τὰ κατὰ τοῖς ἄνω συνάπτεται· ὁ Ἀδὰμ καινουργεῖται· ἡ Εὐὰ τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται· καὶ ἡ σκηνὴ τῆς καθ' ἡμᾶς

ούσίας, τῇ Δεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναὸς Θεοῦ κεχημαίτηκεν. Ὁ Μυστήριον! ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραστος. Ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι· παρθενικὴ γαστήρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται· Πνεῦμα Ἅγιον καταπέμπεται· Πατὴρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συναλλάγμα, κατὰ κοινὴν πραγματεύεται βούλησιν· ἐν ᾧ, καὶ δι' οὗ σωθέντες, συνῶδα τῷ Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον βοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον,
Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπολυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας Στρατηγός, τῶν αὐλῶν ταγματῶν, εἰς Πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστάς Βασιλέα, μηνύει σοι Ἀχραντε, τῶν αἰώνων καὶ Κύριον, Χαῖρε, λέγων σοι, εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον θαῦμα, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Σήμερον ἅπαντα κτίσις ἀγαλλεταί, ὅτι τὸ χαῖρέ σοι φωνεῖ Ἀρχάγγελος· εὐλογημένη σὺ Σεμνὴ, καὶ Ἀχραντε πανάμωμε. Σήμερον τοῦ ὄφους ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος. Διὸ καὶ κατὰ πάντα βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, τὸ Χαῖρε κράζει τῇ Σεμνῇ, ὅτι συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συ-

στησάμενον· ὅθεν Μαριάμ ἀπεφθέγγετο· Ἄνανδρος εἰμὶ, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακε; Καὶ ἐρμηνεύων ἔλεγεν ὁ Ἄγγελος, τῇ Θεοτόκῳ καὶ Παρθένῳ· Ἐλεύσεταιί σοι, Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Ἐφίστου ἐπισκιάσει σοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Ὁμοιον.

Απεστάλη Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ αἰγνήν, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ, τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν, ὅτι ἄσπόρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθαρήσῃ· τέξῃ γὰρ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, καὶ σώσει τὸν λαόν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν· καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν σοι, εὐλογημένη τὸ Χαῖρε. Παρθένος τίπτεται, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένα.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἀναστάσα Μαριάμ ἐπορεύθη.

Ὅρα Σεπτεμβρίου, ἡ. σελ. 23.

Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ.

Ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν.

Ο' Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἠοῖμα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοῦξω τὸ στόμα μου.

Αδέτω σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, Δαυὶδ ὁ Προπάτωρ σου. Ἀκουσον Θύγατερ, τὴν χαρμόσυνον, φωνὴν τὴν τοῦ Ἀγγέλου· χαρὰν γὰρ μηνύει σοι, τὴν ἀνεκλάλητον.

Ὁ Ἄγγελος.

Βοῶ σοι γηθόμενος· κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχες μοι, Θεοῦ καταγγέλλοντι συλλήψιν ἄσπορον· εὔρες χάριν γὰρ, ἐνώπιον Κυρίου, ἣν εὔρεν οὐδέ ποτε, ἄλλη τις Πάναγνε.

Ἡ Θεοτόκος.

Γνωσθήτω μοι Ἄγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἡ δύναμις· πῶς ἔσται ὁ εἰρηκας· λέγε σαφέστατα, πῶς συλλήψομαι, Παρθένα οὐσα Κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μήτηρ τοῦ Κτίστου μου.

Ὁ Ἄγγελος.

Δολίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζῃ ὡς ἔοικε· καὶ χαίρω Δεώμενος τὴν σὴν ἀσφάλειαν· θάρσει Δέσποινα· Θεοῦ γὰρ βουλομένου, ῥαδίως περαίνεται, καὶ τὰ παραδόξα.

Καταβασία: Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ἡ Θεοτόκος.

Ε'ξέλιπεν Ἀρχὼν ἐξ Ἰουδα, ὁ χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπὸν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἡ τῶν Ἑθνῶν ἐλπίς ὁ Χριστός· σὺ δὲ, πῶς τοῦτον τέξομαι, Παρθένο οὔσα, σαφήνισον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γινῶναι Παρθένη, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' οὗτος ἀνερμήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῶ δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Ἡ Θεοτόκος.

Η ἐμὴ Προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γκῶμην τοῦ ὄφους, τροφῆς, τῆς θείας ἐξωστράκισται· διό περ καὶ γὰρ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὀλισθόν.

Ὁ Ἄγγελος.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεσταλὴν, τὴν θείαν μηνύσων σοι βουλὴν· τί με φοβῇ Πανάμωμε, τὸν μᾶλλον σε φοβούμενον; τί εὐλαβῆμε Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον.

Καταβασία: Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν Παιμενικῶν.

Ο Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατῆλθεν· ὁ Ἄγγελος βοῶν, τῇ Παρθένῳ ἐπέστη· Χαῖρε εὐλογημένη, ἡ τὴν σφραγίδα μόνῃ φυλάξασα, ἐν μήτρᾳ δεξαμένη τὸν πρὸ αἰῶνων Λόγον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σῶσῃ ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἡ Θεοτόκος.

Ιεράν τινα Παρθένον, τεξομένην ἀκήκοα, τοῦ Προφήτου πάλαι, τὸν Ἐμμανουὴλ προθεσπίσαντος· ἐπιποθῶ δὲ τοῦ γινῶναι, πῶς Θεότητος, τὴν ἀνάκρασιν, φύσις βροτῶν ὑποστήσεται;

Ὁ Ἄγγελος.

Κατεμήνυσεν ὁ βράτος, ἀκατάφλεκτος μείνασα, δεξαμένη φλόγα, κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε, τοῦ κατὰ σὲ Μυστηρίου τὸ ἀπόρρητον· μετὰ τόκον γάρ, μενεῖς Ἀγνή ἀειπαρέδενος.

Ἡ Θεοτόκος.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, ἀληθείας κήρυξ, λέγε, Γαβριὴλ, ἀληθέστατα· πῶς, ἀκράτου μενούσης τῆς ἀγνείας μου, Λόγον τέξομαι, μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον;

Ὁ Ἄγγελος.

Μετὰ δέους σοι ὡς δοῦλος, τῇ Κυρίᾳ παρίσταμαι· μετὰ φόβου Κόρη, νῦν κατα-

νοεῖν εὐλαβοῦμαι σε· ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καταθήσεται. ἐπὶ σὲ Λόγος, ὁ τοῦ Πατρὸς ὡς ηὐδόκησε.

Καταβασία: Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἡ Θεοτόκος.

Νοεῖν σου οὐ δύναμαι, τῶν λόγων τὴν ἀκρίβειαν· θαύματα γὰρ γέγονε πολλάκις, θεία δυνάμει τερατουργούμενα, σύμβολα καὶ τύποι νομικοὶ, τέτοκε Παρθένος δὲ, ἀπειράνδρως οὐδέποτε.

Ὁ Ἄγγελος.

Ενίζη πανάμωμε· καὶ ξένον γὰρ τὸ θαῦμά σου· μόνῃ γάρ τὸν πάντων Βασιλέα, δέξῃ ἐν μήτρᾳ σαρκωθησόμενον· καὶ σὲ προτυποῖσι Προφητῶν, ῥήσεις καὶ αἰνίγματα, καὶ τοῦ Νόμου τὰ σύμβολα.

Ἡ Θεοτόκος.

Ο πᾶσιν ἀχώρητος, καὶ πᾶσιν ἀθεώρητος, πῶς οὗτος δυνησεται Παρθένου, μήτραν οἰκῆσαι, ἣν αὐτὸς ἐπλασε; πῶς δὲ καὶ συλληψομαι Θεόν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι;

Ὁ Ἄγγελος.

Πρὸς τὸν σὸν Προπάτορα, Δαυὶδ ἐπαγγελούμενος, θήσῃ ἐκ καρποῦ τοῦ τῆς κοιλίας, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, τὴν τοῦ Ἰακώβ σὲ καλλονὴν, μόνῃ ἐξελέξατο, λογικὸν ἐνδιαίτημα.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ς'. Ἐδόθησε, προτυπῶν.

Ἡ Θεοτόκος.

Ρημάτων σου, τὴν φωνὴν Γαβριὴλ, τὴν χαρμόσυνον, δεξαμένη, εὐφροσύνης ἐνθέου πεπλήρωμαι· χαρὰν γὰρ μηνύεις, καὶ χαρὰν καταγγέλλεις τὴν ἀληκτον.

Ὁ Ἄγγελος.

Σοὶ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεομήτορ ἡ ἐνθεος· σοὶ τὸ Χαῖρε, πᾶσα κτίσις κραυγάζει Θεόνυμφε· σὺ γὰρ μόνῃ Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ προωρίσθης Ἀγνή.

Ὁ Θεοτόκος.

Τῆς Εὐας νῦν, δι' ἐμοῦ καταργείσθω κατὰκριμα· ἀποδότω, δι' ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα σήμερον· δι' ἐμοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω πληρέστατον.

Ὁ Ἄγγελος.

Υπέσχετο, ὁ Θεός Ἀβραάμ τῷ Προπάτορι, εὐλογεῖσθαι ἐν τῷ σπέρματι τούτου τὰ ἔθνη Ἀγνή· διὰ σοῦ δὲ πέρας, ἡ ὑπόσχεσις δέχεται σήμερον.

Καταβασία: Ἐβόησε, προτυπῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῃ τὸ, χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείπει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαινὼν τὸν ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον.

Τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Ἦ γγειλεν Υἱὸν Ἀγγελος τῇ Παρθένῳ,
Πατρός μεγίστης Ἀγγελον βουλῆς μέγαν.

Γήδεο τῇ Μαρίῃ ἔφατ' Ἀγγελος εἰκάδι πέμπτῃ.

Ο φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός, ὁ πάντοτε φροντίζων τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ὡς Πατὴρ φιλόστοργος, θεωρῶν τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ πλαστούργημα καταδουλούμενον, καὶ τυραννούμενον ὑπὸ τοῦ Διαβόλου, καὶ πρὸς τὸ πάθη τῆς ἀτιμίας ὑπαγόμενον, καὶ τῇ Εἰδωλοκρατείᾳ ὑποκείμενον, ἡβουλήθη ἐξαποστεῖλαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μετγενῆ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τοῦ λυτρώσασθαι αὐτὸ ἐκ τῶν τοῦ Διαβόλου χειρῶν. Ἐπεὶ δὲ ἠγάπησε λαβεῖν, οὐ μένον τὸν Σατανᾶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς οὐρανίους Δυνάμεις, ἐν τῶν Ἀρχαγγέλων, Γαβριὴλ τῷ ἰνδόξῳ, παρέβει τὰ Μυστήριον· προσοικονομεῖ δὲ γεν-

νηθῆναι καὶ τὴν Ἁγίαν Παρθένον καθάραν, ὡς ἀξίαν οὖσαν τοιοῦτου καλοῦ. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀγγελος εἰς Πόλιν Ναζαρέτ, λέγει αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Ἡ δὲ εἶπε· καὶ πῶς ἔσται μοι τοῦτο; Ὁ δὲ ἔφη· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. Καὶ εἶπεν· Ἴδού ἡ Δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ αὐτῆς, συνέλαβεν ὑπερφῶς ἐν τῇ ἀχράντῳ γαστρὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, Σοφίαν αὐτοῦ ἐνυπόστατον καὶ δύναμιν οὖσαν, αὐτοῦ τῇ ἐπισκιάσει, καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπελεύσει. Ἐκτοτε δὲ ἐτελέσθη τὰ Μυστήρια τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονομικῶς, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει.

Ἡ Θεοτόκος.

Φῶς τὸ ἄϋλον, μηνύων ὕλη σώματος, ἐνώθησόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, φαιδρὸν Εὐαγγέλιον, θεῖα κηρύγματα, νῦν κραυγάζεις μοι· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὁ Ἀγγελος.

Χαῖρε Δέσποινα, Παρθένε χαῖρε Πάναγνε· δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε λυχνία φωτός· Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· Εὐας ἡ λύτρωσις· ὄρος ἁγίου, περιφανὲς ἁγίασμα, καὶ νυμφὼν ἀθανασίας.

Ἡ Θεοτόκος.

Ψυχὴν ἠγνισε, καὶ σῶμα καθηγίασε, ναὸν εἰργάσατο, χωρητικόν με Θεοῦ, σκηνὴν θεοκόσμητον, ἔμφυχον τέμενος, ἡ ἐπέλευσις, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ ζωῆς ἀγνῆς Μητέρα.

Θ Ἀγγελος.

Ως πολύφωτον, λαμπαδά καὶ θεότευκτον, παστάδα βλέπω σε· νῦν ὡς χρυσὴ κιβωτός, τοῦ Νόμου τὸν πάροχον δέχου Πανάμωμε, εὐδοκήσαντα, τὴν τῶν ἀνθρώπων ρύσασθαι, διὰ σοῦ φθαρτὴν οὐσίαν.

Καταβασία: Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Γιγνέσθαι, ὅτι αὐταὶ αἱ β'. ὡδαὶ περιέχουσιν Ἀκροστιχίδα τὴν κατὰ Ἀλφάβητον, ἡ μὲν ἡ. ὠρ. δὲ δ'. ἀντιστρόφως,

Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός. Ὁ Ἀγγελος.

» **Α**κουε Κόρη Παρθένε ἀγνή· εἰπάτω δὴ
» ὁ Γαβριὴλ, βουλὴν ὑψίστου ἀρχαίαν
» ἀληθινὴν. Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοιμὴ Θεοῦ·
» Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀναστρα-
» φήσεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Εννοια πᾶσα ἡττάται βροτῶν, ἀντέφησεν ἡ Παρθένος, ζητοῦσα ἅπερ μοι φθέγγη παράδοξα· ἥσθην σου τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέδοικα, θαυμάσια μὴ ἀπάτημε, ὡς Εὐὰν πόρρω πέμψης Θεοῦ· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ιδε σοι τὸ ἄπορον λέλυται, φησὶ πρὸς ταῦτα ὁ Γαβριήλ· Καλῶς γὰρ ἔφης τὸ πρᾶγμα δυστέκμαρτον. Λόγοις σὼν χειλέων πειθαρχοῦσα λοιπὸν, μὴ ἀμφίβαλλε ὡς πλάσματι, ὡς πράγματι δὲ πίστευε· ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Νῶμος οὗτος θεοῦ βροτοῖς, ἡ ἀμεμπτος αὐτοῖς φησὶ, ξυνοῦ ἐξ ἔρωτος τόκον προέρχεσθαι. Οὐκ οἶδα συζύγου παντελῶς ἡδονήν. Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι; φοβοῦμαι μὴ ἀπάτη λαλῆς· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ρήματα ἅπερ μοι φθέγγη σεμνή, ὁ Ἄγγελος πάλιν βοᾶ, συνήθους πέλει λοχείας ἀνδρῶπων θνητῶν. Τὸν ὄντως Θεὸν σοι ἐπαγγέλλομαι, ὑπὲρ λόγον τε καὶ ἔννοιαν, σαρκούμενον ὡς οἶδεν ἐκ σου· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Φαίνη μοι ἀληθείας ῥήτωρ, κατέθετο ἡ Παρθένος· χαρὰς κοινῆς γὰρ ἐλήλυθας Ἄγγελος. Ψυχὴν οὖν ἐπεὶ καθήγησμαι Πνεύματι, ὡς τὸ ῥῆμά σου γενέσθω μοι· σκηνοῦτω ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πρὸς ὃν βοῶ μετὰ σου· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία: Ἀκουε Κόρη.

Ὡδὴ Δ'.

Μεγαλυνάριον.

Εὐαγγελίζου γῆ· χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἀλφάβητος ἀντιστρόφος. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδ' αὖτις
» **Δ**αμῶς χεῖρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν
» **Τ**ῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
» **Α**ναμείποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· χαῖρε
» **Κ**εχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σου.

Εὐαγγελίζου γῆ· χαρὰν μεγάλην.

Υπὲρ ἔννοιαν συλλαβοῦσα Θεόν, τῆς φύσεως θεομοῦς ἔλαθες Κόρη· σὺ γὰρ ἐν

τῷ τέκτειν τὰ μητέρων διέδρας, ρευστὴ φύσις περ καθεστηκυῖα· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σου.

Εὐαγγελίζου γῆ· χαρὰν μεγάλην.

Πῶς πηγάζεις γάλα Παρθένε ἀγνή; σὺ φέρει ἐξειπεῖν γλῶσσα βροτεία· ξένον γὰρ φύσεως ἐπιδείκνυσαι πᾶγμα, νομίμου γονῆς ὅρους ὑπερβαῖνον· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σου.

Εὐαγγελίζου γῆ· χαρὰν μεγάλην.

Μυστικῶς ταῖς ἱεροτεύκτοις Γραφαῖς, λαλεῖται περὶ σου, Μῆτερ Ὑψίστου· κλίμακα γὰρ πάλαι Ἰακώβ σε προτυποῦσαν, ἰδὼν ἔφη· βάσις Θεοῦ αὕτη· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σου.

Εὐαγγελίζου γῆ· χαρὰν μεγάλην.

Θαυμαστὸν τῷ ἱεροφάντῃ Μωσεῖ, ἡ βᾶτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας· ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνου, ἐν Κόρῃ ἀγνή, ἔφη, κατοπτεύσω· ἢ ὡς Θεοτόκῳ λεχθείη· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σου.

Εὐαγγελίζου γῆ· χαρὰν μεγάλην.

Δανιὴλ σε ὄρος καλεῖ νοητόν· Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαΐας βλέπει δὲ ὡς πόκον Γεδεὼν· ὁ Δαυὶδ δὲ, ἀγίασμα φάσκει· πύλην δὲ σε ἄλλος· ὁ δὲ Γαβριήλ σοι κραυγάζει· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σου.

Καταβασία: Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῷ.

Ἐξαποστειλόμενον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αγγελικῶν Δυνάμεων, στρατηγὸς ἀπεσταλὴν, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, πρὸς Ἀγνήν καὶ Παρθένον, εὐαγγελίσασθαι ξένον, καὶ ἀπόρρητον θαῦμα· ὅτι Θεὸς ὡς ἄνθρωπος, ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται, ἄνεις σποράς, ἀναπλάτων βρότειον ἅπαν γένος· Λαοὶ εὐαγγελίζεσθε, τὴν ἀνάπλασιν κόσμον.

Ὁμοιον.

Χαῖρε κατάραις λύτρωσις, τοῦ Ἀδάμ Θεοτόκε· χαῖρε σεμνὴ Μητρόθεε· χαῖρε ἐμψυχεβάτε· χαῖρε λαμπάς· χαῖρε θρόνε· χαῖρε κλίμαξ καὶ πύλη· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε ναεῖ· χαῖρε στάμνε· πᾶγχρυσε· χαῖρε ὄρος· χαῖρε σκηνὴ καὶ τράπεζα· χαῖρε Εὐὰς ἡ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψαλλόμεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ Γαβριήλ καταπταῖς· εἰς Ναζαρετ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μα-

ρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδάμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βωόντων σοι τὸ Χαῖρε Ἀγνή, Δίς.

Ο Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψη ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον, καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἀνατεῖλαντος.

Ο συναΐδιος Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἅκραν εὐσπλαγχνίαν οἴκτον λαβὼν, τῷ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τῷ Ἀδάμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἄλλότριον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐφεύσθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδάμ ἀπεργάσῃται. Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὠδὴ γ' καὶ ε'.
Εἰ δέ βούλει, λέγε τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς τὸ κρέμα σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Καταβήσεται ὡς υἱέτος ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθείς,...

Στίχ. β'. Ἐγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς....

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς....

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς....

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος,....

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....

Στίχ. γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς.

Ἀπολυτ. Σήμερον τῆς σωτηρίας.

Κοντάκ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην.

Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, ψαλλόμενον, ὅταν τυπικὴ διάταξις ἀπαιτήσῃ αὐτό.

Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ὁ γὰρ τοῦ Πατρὸς συναΐδιος, καὶ συνάναρχος καὶ σύμβρονος, οἴκτον λαβὼν καὶ φιλόνηρον ἔλεον, ἑαυτὸν καθῆκεν εἰς

κένωσιν, κατ' εὐδοκίαν καὶ βούλησιν Πατρικὴν, καὶ μήτραν ὥκησε Παρθενικὴν, προαγνισθεῖσαν τῷ Πνεύματι. "Ὡ τοῦ Δαύματος! ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρᾳ, ὁ ἄχρονος ἐν χρόνῳ· καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος, καὶ ἡ κένωσις ἄφραστος, καὶ τὸ μυστήριον ὅσον! ὁ Θεὸς γὰρ κενοῦται, καὶ σαρκουῖται, καὶ πλαττεται, Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἀγνὴν, τὴν σύλληψιν λέξαντος· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σὺ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Τῇ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προκίωνιον, καὶ τὰ λοιπὰ δύο.

Εἶτα,

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος, ὁ φωταυγὴς καὶ οὐράνιος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορῶν καὶ βλέπων, σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικτῶδες μυστήριον, εὐηγγελίσσατο, τῇ Παρθένῳ ἀφικόμενος, καὶ πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριήλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνῃ τεθάρρηκας, Ἀγνὴ εἰς Ναζαρέτ ἀφικόμενος· μεθ' ἧς ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως αἰεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θελημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προσταγμάτα, τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Γαβριήλ πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περίσωζε, αἰεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀπεσάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος·

Ζήτει ὀπισθεν, Σελ. 400.

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Το, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ. "Ὡφθη δὲ αὐτῷ Ἀγγελος Κυρίου,

ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάτου, καὶ ὄρα, ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρὶ, ἡ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. Εἶπε δὲ Μωσῆς· Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος, ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βάτου, λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ· Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστὶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσῃς ὧδε· λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστὶ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρὸς σου, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἤλαβε δὲ γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἰδὼν εἶδον τὴν κἀκώσιν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν. Οἶδα γὰρ τὴν ὁδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην τοῦ ἔξελεσθαι αὐτοὺς, ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

Παροιμικὸν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κύριος ἐκτίσέ σε ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ ταῖς Ἀβύσσους ποῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν ταῖς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ἔρη ἔδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶμε. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ οἰκητούς καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἦνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων, ἦνίκα ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθη πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν· ἐν τῷ τεθῆναι τῇ θαλάσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὑδάτα, ἃ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἤμην, ἡ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Μετὰ τὴν Συναπτὴν, τὸ Τρισάγιον, καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Στίχ. "Ἀσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπα-
σχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀ-

Κεφ.
η' 22.

Κεφ.
β' 11.

παγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποικωὶς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβρλον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντός τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος α.

Καταβήσεται ὡς ὑέτος ἐπὶ πόκον.

Στίχ. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτήν μῆνας πέντε, λέγουσα· Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεστάλη ὁ Ἀγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς Παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς Παρθένου Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἀγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ ἰδοῦσα, διαταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο, ποταπὸς εἴη ὁ ἀ-

σπασμός οὗτος. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀγγελος αὐτῇ. Μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδού, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ Υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ Υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν Ἀγγελον· Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀγγελος, εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ Ἅγιον κληθήσεται Υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδού, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, καὶ αὕτη συνειληφυῖα Υἱόν ἐν γήρει αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ, τῇ καλουμένῃ στείρα· ὅτι οὐκ ἄδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥημά σου, Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἀγγελος.

Τῇ ΚΖ'. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Μαρτῶνης, τῆς ἐν Θεσσαλονικῇ.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς ἁγίαν Γυναῖκα Μάρτυρα.

Τῇ ΚΗ'. Τοῦ ὁσίου Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ ΚΘ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Ἀπισκοποῦ Ἀρεθουσίων, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρας.

Τῇ Λ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως τῆς Εὐαγγελίας.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ ΛΑ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

"Εχων ἡμέρας λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ια'.

Τῇ Α'. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίαν Γυναῖκα.

Τῇ Β'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Τίτου.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσιον.

Τῇ Γ'. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Νικήτα, Ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίους.

Τῇ Δ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῳ.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσιον.

Τῇ Ε'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, καὶ ἐτέρων πέντε.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ Σ'. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ Ζ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Ἐπισκόπου Μιτυλήνης.

Ζήτει ὁμοίως.

Τῇ Η'. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Ἡρωδίωνος, Ἀγάθου, Ρούφου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλους.

Τῇ Θ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ Ι'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ ΙΑ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου τῆς Ἀσίας.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῇ ΙΒ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ ΙΓ'. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Antologeo.

52

Τῇ ΙΔ'. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Ἀριστάρχου, Πούδης, καὶ Τροφίμου.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλους.

Τῇ ΙΕ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Τῇ ΙΣ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἰυναικῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας Γυναῖκας.

Τῇ ΙΖ'. Τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίδι.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσιον.

Τῇ ΙΗ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσιον.

ΕΝ ΤΑΥΤῃ Τῇ ΗΜΕΡΑ.

Συμφάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νέου Μάρτυρος, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, εἰ βούληται ὁ Προεστὼς, ποιηθεῖσα παρὰ τοῦ κυρίου Ἰουστίνου τοῦ Δεκαδίωνος, αἰτήσῃ τῶν φιλοχρίστων εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος β'.

"Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, συνδραμοῦσαι πανδημεῖ, πᾶσαι στραταὶ καὶ τῶν Ἀγγέλων, αἱ μὲν ἐπόμεναι, αἱ δὲ προηγούμεναι, δεῦτε προπέμψατε, ἀπὸ γῆς εἰς οὐράνια, τὸν νέον ὀπλίτην, τοῦ Χριστοῦ τὸν Μάρτυρα, τὸν χαριτώνυμον· ἦκει μεθ' ὑμῶν γὰρ ἀπάντων, ἵνα συγχορεύῃ καὶ ψάλλῃ· Δόξα σοι Τριάς Θεὲς Τρισάγιε.

Δεῦτε, συνελθόντες εὐκλεῶς, ἅπας τῶν Μαρτύρων ὁ δῆμος, κλεινὲ Γεώργιε, ἐνδοξε Δημήτριε, ἄμφω Θεόδωροι, ὑπαντήσατε χαίροντες, τῷ χαριτωνύμῳ, νέῳ τούτῳ Μάρτυρι, καὶ ὑποδέξασθε, ὅπου αἱ μοναὶ ὑμῶν πάντων.

ἦκει γὰρ ὑμῖν συσκηνώσαι, ὅπου βασιλεία ἡ ἀνέσπερος.

Δεῦτε, ὁ χριστῶνυμος λαός, δεῦτε καὶ κροτήσατε ἅμα, δεῦτε συγχάρητε, ὁ γὰρ χαριτῶνυμος, Ἰωαννίνων βλαστὸς, τὴν κατήφειαν ἔλυσεν, ἥ πρὶν ἡμᾶς εἶχε, καὶ εἰς τὸ φαιδρότερον, πάντας μετήμειψεν, ἥδη γὰρ νικᾷ τὰ βελτίω· ἥδη εἰς αὐτὴν κατεπόθη, ἐναποπνιγείς τοῖς τούτου αἵμασι.

Δόξα, Ἦχος αΐ.

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν τιμήσωμεν, Ἰωάννην τὸν αἰοίδιμον· οὗτος γὰρ ἠδρασμένος ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ἀληθείας, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ταῖς ἀλλεπαλλήλοις προσβολαῖς τῶν βασάνων, ἀκλόνητος ἔμεινε· καὶ διηυγασμένος ταῖς θείαις ἀκτῖσιν αὐτοῦ, πυρός, τομῆς καὶ μαστίγων, ἀνδρείως κατεφρόνησε· διὸ καὶ χαρὰν ἀληκτον, εἰς οὐρανούς ἐκκληρώσατο. Ἄλλ' ὦ πολυάθλε Μάρτυς, νῦν τρανῶς κἄθορων τὴν δόξαν Θεῷ, πρέσβευε ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς εὐφημούντων, τὴν πανέορτον μὴν σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀπόστιχα προσόμοια, Ἦχος δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, Ἰωαννίνων τὸ γέννημα, καὶ σεμνὸν παιδαγωγῆμα, ἀξίως τιμήσωμεν, Ἰωάννην πάντες, τὸ κλέος Μαρτύρων, Χριστοῦ τὸν νέον Ἀθλητὴν, ὁμολογίας κρατῆρα πλήθοντα, τὸν πάντας προσκαλούμενον, μεθ' ὑψηλοῦ τοῦ κηρύγματος· δεῦτε πάντες καὶ πίστετε, μαρτυρίου ποτήριον.

Η πόλις μακάριε, σὲ μακαρίζει τῷ Βύζαντος, τὰ βραβεῖα ὀρώσῃ σου, τῆς νίκης ὁ Κύριος, ὡς ἡγιασμένῳ, λαμπρῶς σοι παρέσχε, καὶ ὡς τὸ ἔδαφος αὐτῆς, καθαγιασάντι τῶν αἱμάτων σου, τοῖς ρείθροις, καὶ στηρίζαντι, τοὺς ἐν αὐτῇ πιστοὺς ψάλλοντας· Σὺ ἡμῶν χαριτῶνυμε, στηριγμός καὶ κραταίωμα.

Εὐοσμον θυμίαμα, τῷ Βασιλεῖ προσενήνεξαι, ἱερὸν ὡς ὀφράδιον, ὡς μύρον πολυτιμον, ὡς ῥόδον ὡραῖον, ὡς κρῖν ἐν εὐώδεις, εὐωδιάζον τοὺς πιστοὺς, ταῖς ἡδυπνόοις ὁσμαῖς τῶν ἁθλῶν σου, ὡς θυμίαμα τελειότατον, ὡς ἱερὸν καλλιέρημα, ὡς θυσία πανάμωμος, Ἰωάννη θεσπέσιε.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Δεῦτε φίλαθλοι, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα, Ἰωάννην τὸν Θεῖον ὕμνοις τιμήσωμεν· οὗτος γὰρ τῇ πυρᾷ ἐναπλωθείς, καὶ στερρώως ἐγκαρτερήσας τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, τῷ Θεῷ

τὸ πνεῦμα παρέδωκε, καὶ διαμένον στέφος ἐκκληρώσατο· ὅθεν δυσωπεῖ ὁ πολυάθλος, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τελούντας τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Μέγα καύχημα Ἰωαννίνων, μέγα στηρίγμα τῆς Κωνσταντίνου, μέγα κλέος σὺ τούτων τῶν πόλεων· τῆς μὲν γὰρ γόνος σεπτὸς ἐχρημάτισας· τὴν δὲ τοῖς σοῖς ἐπορφύρωσας αἵμασιν. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ μακάριε, τοῦ περιέπειν αὐτῶν τὴν εὐσέδειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν κάτω καὶ πρόσκαιρον, περιφρονήσας ζωὴν, δραμὼν προθυμίας δέ, ὅλοις πτεροῖς πρὸς Θεὸν, ψυχῆς ὅλης ἔρωτι, ἔλεως ἐποπτεύοις, ἡμᾶς ἄνωθεν μάκαρ, πάντων πειρατηρίων, ἀνωτέρους φυλάττων, τοὺς τὴν ἀγίαν ἄθλησιν, πίστει τιμῶντάς σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Λειμῶνας εὐθαλεῖς ὑπερίπταται χαῖρον, τὸ πνεῦμά σου σοφὲ, Ἰωάννη τρισμακάαρ, ἐξ ὧν πολυποίκιλα, καὶ εὐώδη δρεπόμενος, ἄνθη στέφανον, τῇ ἱερᾷ κεφαλῇ σου, πλέκεις ἀφθαρτον· διὸ Χριστοῦ στεφανίτην, ἀξίως τιμῶμέν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Μέγα ὄνομα, τῇ σῇ πατρίδι, προεξένησαν οἱ σοὶ ἀγῶνες, ἀθλοφόρων κοινὸν ἐγκαλλώπισμα· οὐκ ἀφανής, οὐσα γὰρ οὐδὲ πρότερον, νῦν διὰ σέ, ἐπιπλέον περιφήμισται, ὡς μακάριε· διὸ εὐχαρίστως ἔθροισται, ἐπιτελέσαι σου νῦν τὰ μνημόσυνα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Κανὼν, ἐν ᾧ ἡ ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον, μέχρι τῆς Ζ'. Ὡδῆς· ἡ δὲ ἡ. καὶ Θ'. ἔχουσιν ἀκροστιχίδα τὸ, Ἰουστίνου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Αλλ' ὦ Χριστέ σὺ γὰρ τῶν λόγων ἡ ἄβυσσος· σὺ Λόγε καί μοι δώρησαι, λόγον ἀ-

νάλογον· ὅπως λόγοις εὐλόγως, ὑμνήσω Ἰωάννην, τὸν νέον Μάρτυρα.

Βάπτισμα σὺ, τοῦ μαρτυρίου εἰσδέδεξαι, ὃ καὶ λυσιτελέστερον, καὶ ἀσφαλέστερον, βαπτισμάτων ἀπάντων· ἐπεὶ δευτέροις ῥύποις ὅλως οὐ χραίνεται.

Γῆθεν εὐθύς, ὀφείκευόν σε ἀπαίροντα, μάκαρ πρὸς τὰ οὐράνια, Μαρτύρων τάγματα, ἐπιτάφιον ὕμνον, Χριστὸς ἀνέστη ψάλλοντες, εἰς ἀντίφωνα. Θεοτοκίον.

Διαπαντὸς, ἐν σοί μου πᾶσα ἡ ὑμνησις· σὺ γὰρ ἐμὴ ἀντίληψις, σὺ προστασία μου, Παναγία Παρθένε· σὺ μόνη τῆς ψυχῆς μου ἡ ἀγαλλίασις.

ᾠδὴ γ'. Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με.

Εἰθώπευον ἠπεῖλουν οἱ ἐναντίοι, ἀπόπειραν ποιοῦμενοι τῆς σῆς γνώμης, ἐκίνουν πάντα λίθον ἰγνηλατοῦντες, ἐντὸς τὸ θῆραμα, ἐδόκουν ἔχειν σε, ἀλλ' εἰς μάτην ὥφθησαν, λύκοι χαίροντες.

Ζωῆς περιφρονήσας τῆς ἐπικήρου, ζωὴν ἐκληρονόμησας οὐρανίαν, ἀθάνατον ἀγήρω· ἥς συμμερίτας, εὐχαῖς σου ποιήσον, ἡμᾶς τρισόλβιε, τοὺς ὑμνεῖν ποθοῦντας, νῦν τοὺς ἀγῶνάς σου.

Ηττήθησαν οἱ ἄφρονες σὲ ζητοῦντες, ἠττήτῃσαι τὸν ἀήττητον ἀριστερά· ἀλλ' ἔλαθον νικήσαντες τὴν καρδίαν, νίκην ὃ λέγεται· οὐ γὰρ ἐνίκησαν, ἑαυτοῖς τὴν νίκην δὲ συναπώλεσαν. Θεοτοκίον.

Θεὸν Λόγον συνέλαβες ὑπὲρ λόγον· Θεὸν Λόγον ἐγέννησας ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν Λόγον ἀνέπαυσας ἐν ἀγκάλαις. ᾠδὴ Δαῦμα μέγιστον! τίς πότε ἤκουσεν; ἢ τίς ἐθεάσατο παρὰ πλῆσιον;

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν τὰ σὰ, ἅπιστοι πάντες καὶ πιστοί, καὶ ἐνόμισαν αὐτὰ, καθάπερ ἀστεῖα τινα, τὰ ἐπὶ σοὶ γεγονότα ὡς Ἰωάννη· νέον ἀφειδεῖν σῆς νεότητος, βίου ἀνταλλάττεσθαι θάνατον, καὶ μαρτυροῦσι ταῦτα οἱ ὁρῶντες, ἀντίπαλοι καὶ ἡμέτεροι· διὸ ἡμεῖς σε ἀνυμνολογοῦντες, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Δόξα, τὸ αὐτό, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ικεσίαν ποιούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ αἷμά σε τὸ θείον, προβάλλου, ὃ χάριν Χριστοῦ ἐξέχεας.

Κάραν σὴν ἐκτεμνόμενος, κάραν ἐχθροῦ συντρίβεις Ἀθλοφόρε, ποδῶν σου τῶν ὠραίων τοῖς συμπατήμασι.

Λαμπροτάταις τῶν ἄθλων σου, καὶ καθαῖς ἀκτῖσι καταυγάζας, τοὺς πιστοὺς, τὴν πλάινην Μάρτυς ἡμαύρωσας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Κόρη γεγένησαι τοῦ Ποιητοῦ καὶ Κτίστου τῶν ἀπάντων· ὑπὲρ λόγον δ' αὐθις, καὶ μετὰ τόκον παρθένης ἔμεινας.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νέος καθάπερ ἀμνός, σφαγιαζόμενος ἐκὼν ἔλεγες· Τὶ θαυμαστόν, εἰ χυθῇ τὸ αἷμα τὸ ἐμὸν ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν τὸ οἰκεῖον ἐκχέαντος.

Ξένον ἐδόκει παντὶ, ἐν ἡλικίᾳ καθορᾶν ἐνστασιν, γεροντικὴν, πάνυ νεαζούσῃ, καὶ φρόνημα στερρόν· οὐ γὰρ παρετραπίης, τῆς κρείττονος στάσεως.

Ο ἐν Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ θείῳ Πνεύματι Θεὸς ἅγιος, τοῦτον ἐγὼ, σέβω καὶ δοξάζω, ὑμῶν καὶ λατρεύω, θεῖε Ἰωάννη, τυπτόμενος ἑψαλλες. Θεοτοκίον.

Παρθενομήτορ ἀγνή, ἡ τὸν Θεὸν ὡς ἀληθῶς τέξασα, τοὺς πειρασμοὺς, τοὺς ἐπερχομένους, ἀπέλασον ἡμῶν, ταῖς τοῦ θειολήπτου λιταῖς νέου Μάρτυρος.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ρ᾿αντισμῷ σῶν αἱμάτων ἐδρόσισας, τάς τῶν εὐσεβῶν διανοίας τρισόλβιε· αὐτοῖς δὲ πάλιν ἔσθεςας, χαλεπῆς ἀσεβείας τοὺς ἄνδρακας.

Στεφηφόρος Θεῷ παριστάμενος, σὺν τοῖς τῶν Μαρτύρων χοροῖς χαριτώνυμε, τοὺς ὑμνητάς σου πρέσβευε, λυτρωθῆναι παντοίας κακώσεως.

Τὴν ἀρχέκακον κάραν συνέτριψας, τοῦ δολίου δράκοντος ἐν τοῖς ἀγῶσίν σου, τῇ στερρᾷ ἐνστάσει σου, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη διεσκέδασας. Θεοτοκίον.

Υπεράμωμε πάντα γνε Δέσποινα, ἡ Θεὸν ἀνθρώποις ἀφράστως κυήσασα, σῶσον ἡμᾶς δεήσεσιν, Ἰωάννου τοῦ θείου καὶ Μάρτυρος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αθλοφόρον νέον σε ἡ Ἐκκλησία, κτησαμένη ἅπασαν τοῦ διαβόλου τὴν ἰσχύν, καταβαλοῦσα γεραίρει σου, ἀξιοχρέως τιμῶσα τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Πρὸς τοὺς κατ' ἀρετὴν ἄθλους, καὶ μετὰ τὴν χάριν, καὶ πρὸ τῆς χάριτος, οὐ γυναικες μόνον, οὐ μείρακες, ἡ ἀτελής φύσις καὶ

ἀσθενής, ἀλλὰ καὶ τριετίζοντα νήπια ἀνδρεῖόν τε καὶ ἀνδρῶν ἀνεδείξαντο φρόνημα· ὥς δῆλον ἐκ τῶν ἐν Βαβυλῶν Παίδων τριῶν, καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Βαβύλα μὲν ἀνατραφέντων τῷ Ἐπισκόπῳ καὶ Μαρτυρί, ἀθλησάντων δὲ πρὸ αὐτοῦ Παίδων τριῶν καὶ αὐτῶν, καὶ κομιδῇ νέων ὄντων· πρὸς δὲ καὶ τριετοῦς Κηρύκου τοῦ κήρυκος τοῦ Χριστοῦ· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ σοῦ τοῦ νῦν προκειμένου νῦν εἰς εὐφημίαν ἡμῖν, Ἰωάννη τρισόλβιε, ὃς ὅσον τε καὶ οἶον πρὸς τοὺς ὑπὲρ σὲ κατὰ Χριστὸν ἀγῶνας ἐνεδείξω τὸ τῆς ψυχῆς σου παράστημα, ἢ κατὰ σὲ μετὰ μικρόν, ὅσον οὕτω δηλώσειεν ὑπόθεσις. Ὅθεν ἡ Ἐκκλησία διὰ σοῦ τὴν τοῦ διαβόλου ἰσχὺν καταβαλοῦσα γεραίρει σε ἀξιοχρέως, τιμῶσα τὴν μνήμην σου.

Συναξάριον.

Τῇ δεκάτῃ ὀγδόῃ τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ νέου Μάρτυρος, μαρτυρήσαντος ἐν τῇ περιφανεί Βασιλίδι τῶν Πόλεων.

Στίχοι.

Τμηθεὶς καμίνου δέσμιος γυμνὸς κάρη,
Θεὸν ἀνύμνει ἐν μέσῳ Ἰωάννης.

Ὁγδοάτῃ δεκάτῃ κτάν' Ἰωάννην πυρὶ ἄορ.

Οὗτος πατρίδα μὲν ἔσχε τὰ Ἰωάννινα· πόλις δὲ αὕτη τῆς παλαιᾶς Ἠπείρου προκαθημένη, βασιλείου οὖσα, πάλα μὲν Πυρρῶ ἐκείνου τοῦ Ἠπειρώτου, ὥς ἀπὸ τῶν ἱστοριῶν συνάγειν ἐστίν· ὕστερον δὲ τῶν ἐσχάτων ἐνδιαίτημα γέγονε Δεσποτῶν. Ὡνόμασται δ' οὕτως ἀπὸ τινος Ἰωάννου τῶν αὐτῶν Δεσποτῶν, μεταδόντος τῇ πόλει τὸ ὄνομα, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Ἰωάννινα αὕτως εἰς φιλοτιμίαν καλέσαντος, ὥς καὶ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἐν Βυζαντίῳ, καὶ Ἀδριανὸς ἐν Ἀδρυσοῖς, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν Βασιλέων πεπράχασι· πολλάκις, ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν ἑαυτῶν, τινὰς τῶν πόλεων ὀνομάσαντες. Γνώρισμα δὲ τῇ πόλει ἄνωθεν, εὐσέβεια καὶ ὀρθοδοξία, καὶ μυρίαις ἄλλοις εὐθηνεῖται τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ φοραῖς ἀγαθῶν καὶ χρησίμων ἀνδρῶν, χριστιανικωτάτων ταῖς καταστάσεσιν. Ἀλλ' οὐδὲν τούτων πάντων ταύτην ἐκόσμησε καὶ κοσμεῖ ὥς ὁ ταύτης οὗτος πολίτης καὶ πολιούχος, Ἰωάννης φημι ὁ Μάρτυς Χριστοῦ, ὁ νέος μὲν τὴν ἡλικίαν, γέρον δὲ τοῖς διὰ Χριστὸν ἀθλοῖς γενόμενος, καὶ μέγας τῷ ἔντι τοῖς κατὰ Θεὸν ἀριστεύμασιν· οὕτως εὐνομωτάτης ἔτυχε τῆς πατρίδος αὐτός, καὶ τοιούτῳ πολίτῃ ἐκείνη σεμνύνεσθαι ἔλαχεν. Ἀλλὰ καὶ γονέων ἡμοίρισε φιλοθέων καὶ εὐσεβῶν μετρίως πεπολιτευμένων καὶ εὐλαβῶς. Ἀπορφανισθεὶς οὖν τοῦ πατρὸς, νέος πάνυ τῇ ἡλικίᾳ, εἰς

Κωνσταντινούπολιν παραγίνεται· ἐνθα τὴν αὐτοῦ εἰργάζετο τέχνην, δι' αὐτῆς τὰ πρὸς τὴν ζωὴν ποριζόμενος. Ἀλλ' ἐφθόνουν οἱ ἐκ γειτόνων αὐτῷ τῶν ἀλλοφύλων ὁμότεχνοι, καὶ ζηλοτύπως ἄγαν διέκειντο πρὸς αὐτόν. Ἦν γὰρ παρρησία ἀνυποστόλῳ φύσει κεκρημένος ὁ Νεανίσκος πρὸς ἅπαντας, καὶ τέλμαν τινὰ μετὰ τοῦ εὐθαρσοῦς ἐνδεικνύμενος· ὃ δὴ καὶ μᾶλλον ἀνῆπτε τὸν φθόνον αὐτῶν ἐκείνων. Καὶ καιροφυλακτοῦντες, ὥς λέοντες, ἐνῆδρευον ἄγριοι, εἰπὼς αἰτίας τινὸς εὐπροσώπου δραξάμενοι, διὰ συκοφαντίας δυνήσονται, κακοῖς τισὶ τὸν Νεανίαν περιβαλεῖν· ὅπερ δὴ καὶ πεπράχασιν, ὥς παρακατιᾶν ὁ λόγος δηλώσει σαφέστερον. Ἐπεὶ μὲν ἦσθετο ἐπιβούλως φερομένων αὐτῶν κατ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἔγνω καλὸν εἶναι ὑπὲρ Χριστοῦ θανεῖν, εἰς ὃ καὶ ἐκείνοι συνήλαυνον. Καὶ πρῶτον μὲν εἰς πατέρα πνευματικὸν ἄπεισιν, ἡμέρα δ' ἦν ἂν ἡ μεγάλη Παρασκευὴ, τὰς αὐτοῦ ἀμαρτίας ἐξαγορεύων αὐτῷ. Ὁ μέγας δὲ Πρωτοπαπᾶς, οὗτος ἦν ὁ Καλόθετος, ὃν περὶ τούτων, ὥς τὸ εἶδος, κοινολογησάμενος, ὥς εἶρεν αὐτόν, μὴ προπετῶς οὕτω παραινοῦντα πρὸς τὰ τοιαῦτα ὁρμᾶν, φείδεσθαι δὲ, καὶ προσέχειν τὰς τοῦ διαβόλου ἐπιβουλὰς ὑφορώμενον· ἐκείνος γὰρ τοιαύτας πολλοῖς πολλάκις ἐντίθησι τὰς βουλὰς, οὐχ ἵνα εἰς μάρτύριον αὐτοὺς παροτρύνῃ, ἀλλ' ἵνα εἰς ὕστερον ἀποδείξῃ καταγελάστους, μὴ δυνηθέντας ἀντισχεῖν μέχρι τέλους. Ἐκείνος, ἐγὼ θάρρῳ ἐπὶ τῷ Χριστῷ μου, φησὶν, ὥς οὐκ ἐγκαταλείψει με, παῖγνιον τοῦ ἐχθροῦ γενέσθαι, ὥς φῆς· ἀλλὰ καὶ συλλήψεται μοι τῆς πρὸς ἐκείνον πάλης· καὶ ἐκείνον μὲν αἰσχροῦς ἡττηθῆναι ποιήσει, ἐμὲ δὲ νικητὴν ἀναδείξει καὶ τροπαιοῦχον. Τοιαῦτα εἰπόντος τοῦ Ἰωάννου αὐθις, πρὸς αὐτόν ὁ ἱερός ἐκείνος ἔφη ἀνὴρ· Πρόσχες τέκνον, ὅτι τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής, ὥς φασὶ τὰ ἱερώτατα λόγια· καὶ ὅτι τὰ τοιαῦτα τῶν πραγμάτων χρήζει που παρασκευῆς τινὸς καὶ ἐτοιμασίας ψυχικῆς τε καὶ σωματικῆς· δοῖται συντόνως νηστείας, δέεται προσευχῆς ἐπιμόνου· αἷς χρησαμένη σοι καὶ αὐτῷ εἰς κάθαρσιν τοῦ νοός σου, ἀποκαλυφθήσεται σοι τὸ πρακτέον παρὰ Θεοῦ· φιλεῖ γὰρ τὰ τοιαῦτα ταῖς καθαραῖς ἐγγίνεσθαι διανοαῖς. Πρόσχε τοίνυν σαυτῷ, καὶ ἀπελθε ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Θεοῦ σε διατηροῦντος ἀνωτέρων ἐχθρῶν πάντων ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν. Καὶ οὕτως ἀπολύει αὐτόν. Ὁ δ' ἐπανῆκε τὴν μετὰ ταῦτα φαιδρῶ τῷ προσώπῳ, λέγων αὐτῷ· Ἰσθι τίμιε Πάτερ, ὅτι πυρὸς μέσον χορεύοντα καθ' ὕπνον ἑμαυτὸν εἶδον, ὥς οἱ ἐν Βαβυλῶνι τρεῖς Παῖδες ποτὲ, καὶ εὐέλπεις εἰμί, συνάρσει Θεοῦ, ὥς ὁ σκοπὸς μου εὐοδοθήσεται. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ταῖς εἰχαῖς σου καθόπλισόν με παρακαλῶ. Ὁ Θεὸς ἐνίσχύσει σε, τέκνον, εἶπεν ἐκείνος, ὥς τε καὶ τὸν Λυαῖον νικῆσαι, τὸν ἀφανῆ δράκοντα δηλονότι, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρῆσαι. Καὶ εὐλογήσας, ἀφῆκεν ὑπάγειν αὐτόν. Ἐλθόντος οὖν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ αὐτοῦ, ὥς εἶδον ἐκείνοι, ἤρξαντο λέγειν πρὸς ἀλλήλους· Οὐχ' οὕτως ἐστὶν ὁ τὸν Χριστὸν αὐτοῦ ἐν Τρίκῃ ἐξομοσάμενος; πῶς πάλιν τὰ

τοῦ Χριστοῦ φρονῶν καὶ ἴστι, καὶ φαίνεται; Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς βλοσυρὸν, περὶ ἐμοῦ τὰ τοιαῦτα, ἢ περὶ ἄλλου τινός, ἔφη, λέγετε; Οἱ δὲ, περὶ σοῦ ἀντέφησαν, καὶ οὐκ ἄλλου φαμέν· ἢ οὐκ ἄληθῇ ᾧ φαμέν; καὶ ἔς· Μὴ μοι γένοιτο, ἀπεκρίνατο, τοσαύτη παρὰ Θεοῦ ἐγκατάλειψις πώποτε, ὥστε με τὸν Χριστὸν ἐξαρνήσασθαι, οὐδέ γε ἐξωμοσάμην ἐγωγε ἄλλοτε, οὐτ' ἐν Τρίκῃ, οὐτ' ἄλλαχού, μηδὲ μοι γένοιτο πώποτε τοῦτο· ἀλλ' ἐν αὐτῷ καὶ ζῶ, καὶ ζήσομαι, καὶ σὺν αὐτῷ, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εὐγνωμόνως τεθνήξομαι. Ταῦτα ἐκεῖνοι ἀκούσαντες, καὶ τὴν παρρησίαν μισήσαντες, διὰ τὸ μετὰ θράσους μᾶλλον, ἢ θάρσους εἰπεῖν, ἀναστάντες εὐθὺς τῶν ἐργαστηρίων, ἀλλήλους ἐγκελευσάμενοι, καὶ συνωμοσίαν ἐπὶ τούτῳ, οἷα δὴ φιλοῦσι ποιεῖν ἐκάστοτε, ποιησάμενοι· τέχνην γὰρ ὥσπερ τινὰ τοῦτο πεποίηται· ἔλκουσιν ἐπὶ βῆμα μετὰ βίας αὐτόν. Ὁ δὲ, εἰ δεῖ τ' ἀληθῆς εἰπεῖν εἴλκε μᾶλλον, ἢ εἴλκετο· οὕτως ἐκοντί, οὕτω φαιδρῷ εἶπετο τῷ προσώπῳ, ὡς εἰποις ἂν εἰς γάμους βαδίζειν κεκλημένον αὐτόν. Καὶ τὸ πρῶτον τὰ ἐγκαλούμενα εἰς ἐλεγχον προὔφερον, αὐτοὶ καὶ μάρτυρες ὄντες, καὶ ἐνάγοντες, καὶ κριταί, κατὰ τὸ αὐτοῖς εἰωθός. Καὶ μετὰ τοὺς ἐλέγχους, μετακληθῆναι δῆθεν εἰς τὸ ἡμέρον ὑπεκρίνοντο· καὶ μετὰ πραότητος ἔτι πολλῆς μετατεθῆναι τοῦτον ἐζήτουν τε, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ἐξομώσασθαι πίστιν ἀνέπειθον. Ὡς δ' ἐλέγχοντα εἶδον τὴν τούτων ἀπένουαν, καὶ μηδ' ἂν, εἴτι καὶ γένοντο, τὸ εἰς τὸν Χριστὸν ἀθετησαί ποτε διίσχυσίζόμενον σέβας, ἥδη ἐχώρουν πρὸς ἀπειλὰς, καὶ μετ' αὐτάς εἰς ὕβρεις, καὶ προπηλακισμούς· ᾧ πάντα ὁ γενναῖος ἐκεῖνος εἰς οὐδὲν ἐλογίζετο· καὶ τελευταῖον εἰς αἰκισμούς· θεινότερα γὰρ ἤκισαντο. Ἐπεὶ δὲ οὐ μετέπειθον, πάντων ἀπογνόντες, ὅλοι τῆς ἀπηνείας ἑαυτῶν γίνονται· ἀλλ' ὁμως χώραν σκέψεως καὶ οὕτω δεδῶκασιν, ἐναποκλείσαντες τῇ εἰρκτῇ. Τῇ δὲ ἐξῆς ἐξαγαγόντες αὐτόν, καὶ πυθόμενοι, ὡς εὗρισκον οὐδὲν ἐνδόσιμον ἔχοντα, τραχίσιν αὖθις ῥάβδοις ταῖς παρ' αὐτοῖς διπλαῖς οὕτως λεγομέναις, μαστίξαι προστάττουσιν οἱ ἀνηλεεῖς, ἐπιμόνως αὐτὸν τιμωρούμενοι. Ὁ δὲ στερρός ἐκεῖνος ἀδάμας· σιγῇ τὰς τύψεις ὑπέμενεν, ὡς μὴ δὲ αὐτὸν εἶναι δοκεῖν τὸν τυπτόμενον, ἀλλ' ἐν γενναίῳ πάνυ καὶ ἀπτοήτῳ φρονήματι, νουθετῶν ἦν ἑαυτόν, καὶ πρὸς τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπαλείφων ἀγῶνα· εὐχόμενος ἡρέμα καὶ κατ' ἑαυτόν τοιαῦτα, ὡς γε εἰκάζειν ἐνὶ ἡν· Ἐνίσχυσον, μόνε Δυνατὲς· δός μοι δύναμιν, δός μοι κραταίωσιν, καὶ χεῖρά μοι βοηθείας ἐξ ἁγίου σου κατοικητηρίου κατέπεμψον. Καὶ ταῦτα μὲν ἴσως πρὸς τὸν Θεόν. Πρὸς δὲ τοὺς ἐναντίους, τίς ἂν εἴποι ἀρκούντως, τὰς μετὰ πολλῆς ὅτι συνέσειως καὶ παρρησίας ἀποκρίσεις αὐτοῦ; ἢ πῶς ἀπεστόμιζε τοὺς βλοσυροὺς ἐκείνους ἐχθροὺς τὴν ὀφρύν; τοὺς ἀντικρυς καταπιεῖν βρενθυομένους αὐτόν; Ἐμὲ, πρὸς αὐτοὺς λέγων, οὐδὲν τῶν τοῦ κόσμου τούτου νομιζομένων καλῶν, ἢ κακῶν, τῆς προθέσεως μεταστῆσαι δυνήσεται· μὴ γένοιτό μοι ἐναντία φρονῆσαι ποτε ἄλλα, ἢ ᾧ φρονού-

σι Χριστιανοί· μὴ ταῖς ὁμῶν ὑπεῖξαι θωπείαις, μὴ θρονηθῆναι ταῖς ἀπειλαῖς· ὁ ἂν εἴη βουλομένοις ὑμῖν, τοῦτο δὴ καὶ ποιήσατε· ἐν βραχεὶ τῆς ἐνταῦθα ζωῆς μεστερήσατε, ὡς ἂν θᾶττον τῇ αἰωνίῳ με παραπέμψητε· τοῦ Χριστοῦ ἐγὼ δοῦλος, τοῦ Χριστοῦ ἐπαδός εἰμι· σὺν Χριστῷ καὶ θανοῦμαι, καὶ ζήσομαι. Θυμοῦ πλησθέντες οἱ δικάζοντες ἐπὶ τούτοις, μεταστῆσαι τοῦτον ἀφ' ἑαυτῶν διὰ ταχέως ἐκέλευσαν· οἱ δὲ δραξάμενοι, μεθιστώσι σύροντες τοῦτον, τῶν τε τριχῶν ἔλκοντες, καὶ κατὰ παρειῶν τύπτοντες· τί μὴ λέγοντες; τί μὴ ποιοῦντες; καὶ πάλιν τῇ εἰρκτῇ ἐναποκλείουσιν, εἰς ἄλλην ταμιεύσαντες τὴν ἐξέτασιν· ἥς τῇ ἐξῆς ἐκβαλλόντες, ὑπὲρ ὅτου τοσαύτην ποιεῖται ἡρώτων τὴν ἐνστασιν· ἐπεὶ δὲ ἤκουσαν οὕτω τοι στερρόως τοῦτον ἀποκρινόμενον, καὶ τὰ αὐτὰ λέγοντα ὡς καὶ πρότερον, ἀνηλεῶς μαστίξουν· αὖθις ἐκέλευον, καὶ ὡσεὶ τινὰ κακοῦργον ῥίπτουσι κατὰ τῆς γῆς, καὶ τύπτουσιν ἀπηνῶς· καὶ οἱ μὲν ἱμάστιζον, καὶ ἔσηγε ἰσχὺς ἔτυπτον· ὁ δὲ εἰς οὐρανὸν καὶ νοῦν ἀνατείνας, καὶ ὄμμα, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ὡδῆς ἐπέβαλλε κείμενος· καὶ ἦν ὁρᾶν τὸ μὲν σῶμα ἐκείνου ὅλον καταξανθῆναι, ταῖς μαστίξι, κρουνοὺς δὲ αἱμάτων προερχομένους τοῦ σώματος, καὶ τὸ ἔδαφος ὑπ' αὐτῶν φοινισσόμενον· ὁ δὲ γενναῖος τῷ ἐντι Νεανίᾳς ἐκεῖνος, τὴν κεφαλὴν διαίρων συχνῶς, Μαστίξετε, μαστίξετε ἔλγε, τύπετε ὡς ἰσχὺς ὑμῶν· ἐμὲ γὰρ ὑποκλίνει τοῖς ὑμῶν θελήμασιν, οὐκ ἰσχύσετέ ποτε. Βλέποντες οὖν οὕτω γενναίως, οὕτω στερρόως ὑπομένοντα τὰς βασάνους, τὸ μὲν, τὴν ἥτταν ὥσπερ ἐπαισχυνόμενοι, τὸ δὲ, τὴν σφῶν αὐτῶν θρησκείαν ἀντιποιοῦμενοι, καὶ οἷον ἐκθηριούμενοι τόγῃ νῦν εἶναι, φρουρᾷ, καὶ τοῖς θεινοῖς τῆς φρουρᾶς παραδιδούσι καὶ παραπέμπουσι, κάμψαι τοῦτον οὕτω νομιζόντες, καὶ τῷ ἑαυτῶν ὑπεῖξαι θελήματι. Ἐπεὶ δὲ ἡμέραι παρήλθοσαν οὐ πολλαί, ἐξαγαγόντες αὖθις, καὶ πείραν αὐτοῦ ποιησάμενοι, ὡς εἶρον αὐτὸν στερρόν, καταδικάζουσιν αὐτοῦ τὸν διὰ πυρὸς θάνατον· ἐνθεντοι καὶ εἴλκον τοῦτον ὡς βόσκημα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ὡς ἀρνίον ἄκακον εἰς τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ τυθῆναι ἀγόμενον. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τὴν ἐπὶ θάνατον ἄγοντες, ἀνηλεῶς ταῖς ὕβρεσιν ἐπληττον, ἔτυπτον, ἐκολάφιζον· ἐπεὶ δ' ἀφίκατο ἔπου δὴ τέλος δοῦναι προὔκειτο, ἄψαντες πυρᾶν, τοῦτον ἐπέβαλλον, μᾶλλον δ' αὐτομέλως αὐτὸς ἐπεπῆδησε τῇ πυρᾷ, ἀγαλλομένῳ χορεύων ποδί. Οἱ δὲ φειδόμενοι τούτου, ἐξήγαγον τῆς πυρᾶς, ταῖς αἷς παρεδέδετο ὀλύσεις ἐλκόντες. Ὁ δὲ δυσανασχετῶν, Τί οὐκ ἐὰτέ με ἐν τῇ πυρᾷ, ἔλεγεν; ἵνα τί οὐκ ἀφίετε ὀλοκαυτωθῆναι, καὶ θυσίαν εὐπρέσδεκτον τῷ Χριστῷ μου γενέσθαι με; Ἐκεῖνοι δὲ τὸν μὲν διὰ πυρὸς θάνατον, πικρὸν μὲν, καὶ ἄλλως ἐδυνηρὸν ὄντα ἠδείσαν· ἀλλ' ὥσανε φειδόμενοι τοῦ πυρὸς, μήπω χριστιανικοῖς χρανθῇ μιχθὲν αἵμασι, (πυρσολατροῦσιν ὡς εἶκε) νεύσαντες τινὶ τῶν δημίων, μαχαίρα τοῦτον ἀποκεφαλίσαι ἐποίησαν. Τὸ δὲ σῶμα πεσὲν ὑπτιον, ἐναπορρίφη τε τῇ πυρᾷ, καὶ ὀλοκαυτώθη, βραχυ-

τάτων λειψάνων παρευρεθέντων μετὰ τῆς κεφαλῆς ἐν τῇ σποδιᾷ, καὶ ὑπότινων φιλοχρίστων ἀναληφθέντων μετὰ ταῦτα πανευλαβῶς. Οὕτω μὲν τὰ κατὰ θυμὸν ἔπλησαν οἱ ἄδικοι δικασταί· ὁ δὲ, οὕτω τῶν κατ' ἔφαινον ἔτυχεν. Ἐγὼ δὲ οἶμαι, καὶ ἀληθῶς πάντως οἶμαι, Ἀγγέλοι καὶ τὴν τοῦτου ψυχὴν, ὡς καὶ τὰς τῶν πρὸ αὐτοῦ Μαρτύρων, μετ' εὐφημίας ὅτι πολλῆς, καὶ μετ' ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης παρέπεμψαν. Οἱ γὰρ χαίροντες ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοῦντι, ὡς αὐτὸς ὁ Κύριος εἶρηκε, πῶς οὐκ ἐχάρησαν ἐπὶ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ θανόντι, καὶ πρὸς τὸ τοῦ μαρτυρίου στάδιον γενναίως οὕτως, καὶ ἐν πάνυ νέᾳ ἀποδυσαμένῃ τῇ ἡλικίᾳ; Καὶ ὄντως εὐφράνθησαν, βεβαίως ἐκρότησαν, καὶ τὸν ἐνισχύσαντα Χριστὸν αὐτὸν καὶ ὑμνησαν, καὶ ἐδόξασαν. Ἐγὼ δ' ἂν διίσχυρισαίμην καὶ τοῦτο, ὅτι πολλοὺς συνάθλους ὁ ἀνὰ αὐτοῦ πεποίηκε, καὶ μεγίστη τοῖς μετ' αὐτὸν πρὸς τὸ θάρρειν ὑπόθεσις γέγονε, καὶ τῆς ἁνῶ βασιλείας κρυφίους, ἵνα οὕτως εἴπω, κληρονόμους εἰργάσατο. Ἀνεχαιτίσθησαν γὰρ τῶν ἡμετέρων πολλοί, καὶ ἐνεθυναμώθησαν, στερεωθέντες τοῦτου τῷ ὑποδείγματι, τοῦ μὴ ἐξέμνησθαι ῥαδίως οὕτω τὴν καθ' ἡμᾶς θρησκείαν ὡς πρότερον. Ἡμεῖς δὲ εὐχαριστησώμεν τῷ καὶ ἐφ' ἡμῶν τοιαῦτα διενεργήσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τῷ δι' οὗ ταῦτα εὐεργετήθημεν ἐν ἁνωμάλοις οὕτω καὶ ταῦτα καιροῖς Ἰωάννῃ τῷ Μάρτυρι. Οὗ ταῖς πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλεῆσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος.

Ῥδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Φωστήρ φαεινός, τὴν πατριδα σου καθάπερ καταυγάζεις, καὶ καταλάμπεις τὸ Βυζάντιον, ταῖς λαμπηδόσι τῶν ἁθλῶν σου· ὅπου παναοίδιμε τέλους, τοῦ μακαρίου ἐπέτυχες, Εὐλογητός εἶ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Χοροῖς ἁθλητῶν, καὶ Ἀγγέλων ἱεροῖς συνηριθμήθης· σὺν οἷς τρισμάκαρ καθικέτευε, ἁμαρτιῶν εὐρεῖν ἄφεσιν, τοὺς τὴν ἱεράν εὐφημοῦντας, καὶ ἀγίαν σου ἁθλήσιν, καὶ ἐκτελοῦντάς σου πιστῶς, νῦν τὰ μνημόσυνα.

Ψυχᾷς τῶν πιστῶν, ἀντεισήγαγες τὴν σὴν παραμυθίαν, ἀντὶ πολλῶν Μάρτυς τῶν θλίψεων, αἷς ὁσημέραι συνείχοντο, βλέποντες Χριστὸν ἀρνούμενους, πολλοὺς ἀφρόνως ἐκαστοτε, ὦν τὴν ἀκάθεκτον ὁρμὴν, σὺ προανέστειλας.

Θεοτοκίον.

Ω Λόγε Θεοῦ, παρακλήσεσι τῆς σὲ γεννησαμένης, καὶ Ἰωάννου τοῦ σου Μάρτυρος, ταῖς θερμότητασι δεήσεσιν, οἷκτειρον ἐλέησον σῶσον, ἀθλαθεῖς διαφύλαξον, ἀπὸ παντοίων πειρασμῶν, τοὺς σοὺς θεράποντας.

Ῥδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ιερωτάτῳ σου νοῦ, πρὸς τὰ ἁνω ἐκδημήσας Μάκαρ ὅλως, οὐκ ἐφρόντισας ξίφους, οὐδ'

αἰκισμοῦ, οὐ πυρός· ὥς τις δὲ μὴ πάσχων διέκλεισο, μόνον ἀποβλέπων, πρὸς τοὺς ἐκεῖ στεφάνους.

Ο λογισμός σου Ἀθλητὰ, ἐγνωρίζετο δεινῶς αἰκίζομένου, βεβαιότερος ὄντως, εἰ καὶ τὸ σῶμα τὸ σὸν, αἰκίαις δεινῶς συνετρίβετο· αἱ γὰρ ἀντιδόσεις, ἐκούφιζον τοὺς πόνους.

Υπηρετῶν τὸ ἀκαμπές, καὶ μανίαν ἀπηνῆ τῶν δικαζόντων, στερρότατως ὑπέστης, οὐδ' ὅλως πτήξας αὐτῶν, τῶν ἀπειλουμένων ἐδέτερον, ἀθανάτου δόξης, ἐπιθυμῶν τρυφήσαι.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνῃ Λόγον ἐν γαστρὶ, τὸν τὰ πάντα συστησάμενον τῷ λόγῳ, συλλαβοῦσα ἀσπύρως Θεοκυῆτορ ἀγνή, ὑπὲρ πάντα λόγον ἐγέννησας· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ταῖς προσβολαῖς τῶν βασάνων, ταῖς πολυλαῖς καὶ ποικίλαις, ἐνέδωκας οὐδόλως Ἀθλητὰ· ἀλλ' ἡγωνίζου στερρότατα, καὶ ὑπέφερες πάσας, μεγάλως θαυμαζόμενος σοφέ. Διὸ πίστει τιμῶμεν, τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνάς σου.

Ιδοὺ συγχαίρει σοι ἅπας, τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, καὶ πάντων τῶν Μαρτύρων ἡ πληθὺς, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, εὐχαρίστως δοξάζει, καὶ σωτηρίαν ἁνωθεν ἡμῖν, ἐξαίτεῖ τοῖς ἐν πίστει, τιμῶσι σου τὴν ἁθλήσιν.

Νικητικοῖς ὁ κοσμήσας, τὸν σὸν Μάρτυρα Λόγε, στεφάνοις καὶ κρατύνας κατ' ἐχθρῶν, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων Σωτῆρ, κράτυνον καὶ τὸ κλέος, τῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἀνεπηρέαζον αἰεὶ, πρεσβείαις τῆς νέου τούτου Μάρτυρος.

Ολον ἐν σοὶ τὸν Σωτῆρα, εἰσοικισάμενος ὅλην, ἐκδέδωκας τὴν ἔφεσιν τὴν σὴν, πρὸς τὸν ποθούμενον ὄλβιε. Αὐτὸς δὲ σου τρισμάκαρ, κατεύθυνε, τὰ σὰ πρὸς ἑαυτὸν, διαβήματα Μάρτυς, ὁμοῦ καὶ τὰ κινήματα.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν καμπτομένη, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις, δυσώπει τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν· Σῶσον ἐλέησον οἷκτειρον, διατήρησον βλάβης, καὶ πάσης δυσμενῶν ἐπιβουλῆς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τιμῶντάς σε Πανάμωμε.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τῶν ἁθλητῶν τὸ κλέος ὁ Ἰωάννης, ὡδαῖς ἐναρμονίοις ἀνευφημείσθω· οὗτος γὰρ ἠλόγησε τοῦ σώματος, καθὰ φθείρεσθαι μέλλοντος, πολλὰς βασάνους ἐνέγκας, διὰ Χριστοῦ τὴν ἀγάπην.

Καὶ, ὁ Γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Τριήμερόν σε εἶχεν εἰρκτὴ, δεσμὰ σὺν ταῖς ἀλύσει, τετυμμένον, ἠκισμένον χαλεπῶς ἐξῆγον οὖν σε πάλιν, καὶ πάλιν ἐμαστίγουν· ἀλλ' ἐκαρτέρεις ὡς ἀδάμας στερρός.

Τριήμερον ἐκ τάφου Χριστόν, τὸν ἀναστάντα σέβομαι, καὶ λατρεύω, ὡς Θεῷ ἀληθινῷ· τί μοι παρενοχλεῖτε; οὐκ ἂν ποτ' ἀρνηθεῖν, τὸν Κτίστην καὶ Δημιουργόν τοῦ παντός.

Τριήμερος διήλθε Χριστοῦ, τὸ τότε ἡ ἀνάστασις, ὅτε οἱ ἀλλοτριόφρονες φονεῖς, περιεκύκλωσάν σε, ἄγριοι ἅτε θῆρες, ζητοῦντες αἷμα τοῦ ἐκχέαι τὸ σόν.

Δόξα, ὁμοιον.

Τριὰδα τοῖς προσώποις ὑμῶν, Πατέρα Υἱὸν σὺν Πνεύματι· ἐν τὰ τρία, καὶ τὰ τρία αὐθις ἐν, συνάναρχα τὰ τρία, ὁμότιμα τὰ τρία, ὁμοῦ τὰ τρία συμφυῇ καὶ τὰ αὐτὰ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αντίληψίς μου Κόρη σὺ εἶ· σὺ εἶ ἡ σωτήρια μου· σὺ μου τεῖχος· σὺ μου εἶ καταφυγή· σὺ ἀγαλλιάμαί μου· σὺ μου ἐλπίς βεβαία· λύτρωσαι πάσης με κακώσεως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει εἰς Μάρτυρα.

Τῇ ΙΘ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας.

Τὴν Ἀκολουθίαν ζῆτει εἰς Ἱερομάρτυρα, καὶ Μάρτυρα.

Τῇ Κ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ ΚΑ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῇ ΚΒ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιакόν, καὶ τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ α'. Ἀντίφωνον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἡ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Καὶ εἰ μὲν τύχη τῇ Κυριακῇ τῇ Θωμᾷ, ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς ε'. καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. εἰδὲ ἐν ἄλλῃ Κυριακῇ, Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε· ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τῶς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστων μνήμην σου.

Ρωμαλέω φρονήματι, πεποιοῦς ἡντομόλησας, ὥσπερ λέων ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἀθλήσιν, ὑπερῶν μὲν τῷ σώματος, ὡς φθίρεσθαι μέλλοντος, τῆς ἀφθάρτου δὲ ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος· καὶ κολάσεων, πολυτρόποις ἰδέαις ἐπυρώθης, ὡς χρυσὸς κεκαθαρμένος, ἐπταπλασίως Γεώργιε.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον, ἐκουσίως ἐνδοξε μιμησάμενος, συμβασίλευεις λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδυσάμενος φαιδρᾶν, καὶ τῷ σκήπτρῳ τῶν ἀθλῶν σου, ἐγκοσμούμενος, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεράντους εἰς αἰῶνας, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι, συμφραζάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε· καὶ ὡς θείος ἀριστεύς, τῶν Δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπώσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις· τοὺς πιστοὺς δὲ, περιέπων ἀγιάζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Ως ἀστέρα πολὺφωτον, ὥσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι, σὲ γινώσκομεν· ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον ἀυγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις,

εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθευδοντα, περιφρουρήσον· ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμακάρε Γεώργιε· καὶ ἀξιώσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὖροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσὼθεϊσαν γῆν, ἐκαλλιέργησας· καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδῶλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κληῖμα κατεφύτευσας· ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργὸς, δίκαιος ἀνεδείχθης. Πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς τυχούσης Ἑορτῆς.

Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κ.φ. μγ. 9. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουσά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κ.φ. γ. 4. **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψήγεται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κἀκώσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία συντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, με-

γάλα εὐεργητηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν.

Ζήτει Δεκεμβρίου ε. Σελ. 156.

Εἰς τὴν Λιτὴν, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, λέγονται πρῶτον τὰ τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τοῦ Ἀγίου. Δόξα τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλομεν Ἰδιόμελον ἐν τῇ Ἑορτῇ, εἶτα τοῦ Ἀγίου τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α. Ἀνατολίου.

Ολαμπρὸς ἀριστεὺς Γεώργιος, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὰς ἄνω δυνάμεις εὐφραίνει· καὶ σὺν αὐταῖς ἀγαλλόμενος νῦν, ἐπίγειον τοῖς πιστοῖς πανήγυριν ἡγείρε, καὶ συνεορτάζειν ἡμῖν τοῖς δι' αὐτόν ἡθροισμένοις, ὡς Χριστοῦ δοῦλος παραγέγονεν. Διό περ αὐτόν ἀξίως τιμήσωμεν, ἀπαύστως πρεσβεύοντα τῷ τῶν ὅλων Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Αριστεύεις ἀθλῶν γεωργῶν τὰ κρεῖττονα, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου, τῷ Χριστῷ προσήνεγκας, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε· πίστει πόθον ἐνστησάμενος, ἐλπίδι φόβον ἀπώσαμονος, ἀγάπῃ ἐκτήσω τὰ οὐράνια πανεύφημε. Παρρησίαν οὖν ἔχων, εὐπροσδέκτοις δεήσεσιν, αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, ἱλασμὸν τε ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιῶτα Γεώργιε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου· Θεῷ γὰρ εὐνέστησας· πάντων καταφρονήσας, ζωὴν τὴν αἰώνιον εὗρες ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶμά σου πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· Χριστὸς γὰρ ὃν ἐπόθησας, αὐτὸς σε δοξάζει μακάριε.

Ἦχος δ'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἁσματικὴν ὑμνωδίαν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου Χριστῷ προσά-

ξωμεν. Σήμερον γὰρ ἔαρ νοητὸν ἀνέτειλεν ἡμῖν, περκαῖζον ἄνθη τὰ λογικά, ἡ παγκόσμιος μνήμη, Γεωργίου τοῦ σοφοῦ Μεγαλομάρτυρος, οὗ τινος τὰ στίγματα ἀνανεοῦντες, κομιζόμεθα ἰαμάτων πηγᾶς. Αὐτὸν καὶ νῦν ἱκετεύσωμεν, τοῦ πρεσβεῦειν ἀπαύστως τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· ὅτι ἐν ξυλῷ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελθὼν, τὸν Ἄδην ἐσκύλευσε, καὶ νεκροὺς συνήγειρε, βοῶντας αὐτῷ: Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Στέφανον δόξης ἐπὶ κεφαλῆς σου ἀνεδήσω, στεφανηφόρε Γεώργιε· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, ὡς ὁ Παῦλος ἐκβοᾷ, ὁρῶν ἐκαρτέρησας, νικητὴς γενόμενος τῆς πλάνης αὐτοῦ. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Ασμάτων χορεύοντες ἅμα, προσενέγκωμεν τῷ Χριστῷ φιλομάρτυρες· ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρόν, ὁ γενναῖος Ἀθλητὴς, πτερνίσας κατέβαλε· διὸ πάντες ἄσσωμεν ἀπαύστοις φωναῖς: Δόξα Σῶτερ τῇ φρικτῇ σου ἀναστάσει, δι' ἧς ἔσωσας τὸν Κόσμον.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Νευέτω δίκαια, ἔφησεν ὁ Σολομών, τοῖς βροτοῖς τὰ βλέφαρα· ἐλεηθήσεται γὰρ παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ὁ βλέπων λεῖα, προηγόρευσεν. Εὐμαρῶς δὲ ταῦτα ἐνωτισθεῖς, ὦ πολὺτλα Γεώργιε, τοῦ Δεσπότη ταῖς διδασκαλαῖς ἠκολούθησας· καὶ ἀνόμοις ἐκδοθεῖς ἐκαρτέρησας, τῆς πλάνης τὰ ὄργια καταπτύσας ὡς βέβηλα· καὶ σῶμα τὸ σὸν, ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ πλάσαντος, ὅλον μεληδὸν κατετέμνετο· καὶ ὁ Βελίαρ μᾶλλον, ὅλος αἰσχυνηθεὶς ἐτιτρώσκετο, στεφηφόρον σε ὁρῶν αἰκμαϊότατον. Ὅθεν ἐν αὐλαῖς οἰκῶν τοῦ Κυρίου σου, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, πρέσβευε ἀθλοφόρε Χριστῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, εἰ-τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, λέγε τὰ τῆς Ἑορτῆς ταύτης· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ Κυριακῇ, τὰ Ἀναστάσιμα· ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρᾳ, τὰ παρόντα Ἀπόστιχα προσόμοια, τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ανευφημοῦσι λαοὶ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, σοῦ τὴν παναοίδιμον, μνήμην Γεώργιε· ὡς εὐπρεπῆς γὰρ ἐξέλαμψε, καὶ φωτοφόρος, πεποικιλμένη δόξη καὶ χάριτι· ὅθεν καὶ σκιρτῶσι νῦν, Ἀγγέλων τάγματα· ἐπικροτοῦσι δὲ Μάρτυρες, σὺν Ἀποστόλοις, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς τὰ ἔπαθλα, καὶ ἀνυμνοῦσι, τὸν δοξάσαντα, σέ, Σωτῆρα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευσαι καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Ενδεδυμένος Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, εὐρέθης Γεώργιε, τοῖς μὴ ζητοῦσί σε, ὑπὲρ Χριστοῦ πυρπολούμενος, καὶ μυκτηριζων, θείων ματαίων πλάνην ψυχόλεθρον· τότε καὶ, Στρατεύομαι, τῷ βασιλεῖ μου Χριστῷ, τοῖς παρανόμοις ἐκράνυζες· ἔδῃ γὰρ θῆρες, οὐδὲ τροχοί, οὐ πῦρ, οὐδὲ μάχαιρα, ἐμέ χωρίσαι κατισχύσουσι, τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευσαι καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Καταφρονήσας ὀργάνων πολυμέρφων, ποικίλων βασάνωντε, καὶ καταπέλτου φρικτοῦ, σεφανηφόρε Γεώργιε, τῆς εὐσεβείας, μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τετέλεκας· ὅθεν τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην σου ἄνθεσιν, ἀσματικοῖς περιστέφομεν, καὶ τὰ σεπτά σου, περιπτυσσόμεθα πίψει λείψανα· ἀλλ' ὡς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, λαμπροφόρος Χριστοῦ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καδικέτευσαι καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τ

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἱατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ, τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων τὸ,

Θεοτόκε Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετά τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφου σου Σωτήρ.

Α'νέτειλεν ἰδοὺ, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ· ἐπέλαμψε Χριστοῦ, ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, καὶ ταύτῃ συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, ἡ πανέορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα· δεῦτε ἅπαντες, λαμπροφороῦντες ἐνθέως, φαιδρῶς εὐορτάσωμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετά τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πόθῳ ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότη, πυρπόλου-
μενος, ἀνδρειοφρόνως, τὰ τῆς πλάνης τα-
μεῖα κατέβαλες, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὠμολό-
γησας, τροπαιοφόρε παμμακάρε Γεώργιε, Μάρτυς
ἐνδοξε. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν θείων ἐν-
τολῶν, διεσκόρπισας πτωχοῖς, πάντα τὸν
πλοῦτον εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἐνδοξε Χρι-
στοῦ τὴν δόξαν· ὅθεν πεποιθὼς πρὸς ἀγῶνας
χωρεῖς, καὶ πόνους τοὺς μακροὺς, Μάρτυς
Γεώργιε· καὶ κοινωνὸς γενόμενος τοῦ πάθους,
τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρσεως, τῆς βασιλείας,
αὐτοῦ μετέσχες, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ τεταρ-
του Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ζίκαϊος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχος: Βεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τό, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, τό, κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέ-
χετε ἀπὸ τῶν Ἀνθρώπων.

Ζήτην τῇ κς'. Οὐκ εὐδρίου. Σαλ. 79.

Τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θρασάμενοι.

Ο' Ν. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἰσα.

Ε' λήσόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος κλ. β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ ἀθλο-
φόρου αὐγάζεται ἀκτῖσι· καὶ ἡ τοῦ Χρι-
στοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὠραῖζομένη, Γεώρ-

γιε βοᾷ σοι, Θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα
θερμότατε. Μὴ ἐλλίπης πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν
πρὸς Κύριον.

Τοὺς δὲ Κανόνας ψάλλομεν οὕτως. Εἰ μὲν
τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, ψάλλομεν τὸν
Κανόνα τῆς Ἑορτῆς ταύτης μετὰ τῶν Εἰρμῶν,
εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς σ'. Εἰ δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ
Κυριακῇ, ψάλλομεν τὸν Ἀναστάσιμον, Κανόνα,
ἥτοι τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, εἰς σ'. τῆς Ἑορτῆς
εἰς δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς δ'. Ἐν δὲ ἄλλῃ ἡμέρᾳ
τῆς Ἑβδομάδος, ψάλλομεν τὸν Κανόνα, τὸ, Ἀ-
ναστάσεως ἡμέρα, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ
τοῦ Ἀγίου, εἰς σ'. Εἰ δὲ τύχη τῆς Μεσοπεντη-
κοστῆς, τοὺς β'. Κανόνας τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν
Εἰρμῶν εἰς ι. καὶ τοῦ Ἀγίου, εἰς δ'.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Θερμὸς πέφυκας Μάρτυς ὄντως προστάτης.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Θερμοτάτῃ πίστει καὶ στοργῇ, τοὺς προσκα-
λουμένους σε, Μάρτυς Χριστοῦ στεφηφόρε
Γεώργιε, παρεστὼς ὁλόφωτος, σεπτῷ βήματι,
τοῦ τῶν ὄλων δεσπόζοντος, σοῦ ταῖς ἰκεσίαις,
καὶ ταῖς προστασίαις διαφύλαξον.

Εὐγενὲς γεώργιον Θεοῦ, γέγονας Γεώργιε,
μαρτυρικαῖς γεωργοῦμενον πράξεσι· καὶ
ὡς πλοῦτον ἐνδοξον, οὐρανίοις σε, θησαυροῖς
ἐναπέθετο, ὁ ἀγωνοθέτης, ὡς διαφερόντως ἀ-
ριστεύσαντα.

Ρωμαλέως καὶ καρτερικῶς, ὥρμησας αὐτό-
κλητος, πρὸς τοὺς ἀγῶνας παμμακάρε
Γεώργιε· καὶ κατασρεψάμενος, τὴν ἀτίθασσον
τῶν τυράννων παράταξιν, πρέσβυς ὑπὲρ πάν-
των, τῶν προσκαλουμένων σε γεγένησαι.

Μακαρίας ἐνδοξε ζωῆς, νῦν ἐπιλαβόμενος,
τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης Γεώργιε, ὑ-
πὲρ ἧς ἠγώνισαι, μέχρις αἵματος· τοὺς ἐν πί-
στει ὑμνοῦντάς σε, αἵτησαι σωθῆναι, πάσης
ἀθλοφόρε περιστάσεως. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ἐγένου λογικὸς, Λόγον τὸν οὐρά-
νιον, τῇ σῇ γαστρὶ Θεομήτορ χωρήσασα,
δὲ οὐ πάντα γέγονεν, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ
τὰ τούτων ἐπέκεινα· ὅθεν παρρησίᾳ, πρέσβευε
σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία: Ἀναστάσεως ἡμέρα.

ᾠδὴ γ'. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Σεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, διαλάμπων ἐνδοξε,
τοὺς εὐσεβῶς καλοῦντάς σε, λιτανεύων
τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης
μάκαρ λύτρωσαι.

Πλουσίαις φωτιζόμενος, λαμπηδόσι πάνσοφε, τὴν ζοφεράν ἀπέλασον, ἀθυμίαν καὶ τὴν ἀγλὺν τῶν παθῶν, ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐν πίστει εὐφημούντων σε.

Ε'λπίδι στηριζόμενος, καὶ ἀγάπῃ πιστεῖτε, περιφραχθεὶς Γεώργιε, καὶ δυνάμει Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην καταβέβληκας.

Θεοτοκίον.

Φωτίζοντα τὰ πέρατα, Παναγία τέτοκας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ πρὸ πάντων Πατρὶ συνάναρχον· Θεοτόκον διό σε πίστει σέβομεν.

Καταβασία: Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλὼν, Μάρτυς κατεπάτησας, τοῦ ἐχθροῦ τὰ φρύαγματα· τῷ γὰρ θείῳ ζηλῶ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων ἐσθεςας, τὸ ἄθεον φρύαγμα· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν βασιάνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Τὸν ἐπίγειον πλοῦτον τὸν ἐπὶ γῆς, διανέμων τοῖς πᾶσι Μάρτυς σοφέ, πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ἐκκληρώσω τοῖς πόνοις σου· τὸν γὰρ σταυρόν τὸν ἄχραντον, ἐν σοὶ τεθωράκισαι, καὶ ἐν τούτῳ ἡσυχνας, τυράννων τὸ φρύαγμα· ὅθεν τῇ πρεσβείᾳ, τοῖς αἰτουσί σε νέμεις, τὰ θεία δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ δὲ τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, ἢ ἐν ἄλλῃ Κυριακῇ, λέγε πρῶτον τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸν Οἶκον, εἰθ' οὕτω τὰ Καθίσματα.

Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας.

Υ'μνοῦμέν σου, τοὺς ἀγῶνας παμμάκαρ Γεώργιε, δι' ὧν καταβέβληκας, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα· πᾶσαν δὲ κατήργησας, τὴν τῶν Δαιμόνων ἀπάτην παναοίδιμε.

Κατεύνασον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ πᾶσαν ἐπήρειαν, τὴν τῶν Δαιμόνων ἀπέλασον, ἀπὸ τῶν ὑμνούντων σε, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης ἀξιάγαστε.

Α'νέτειλας, ὡς ἀστήρ ἑσφόρος Γεώργιε, ψυχῆς γενναιότητι, καὶ στηριγμῷ τῷ τῆς

πίστεως, πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, ἀποδιώκων καὶ σώζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν, ἐσιώδη Παρθένη γεγέννηκας, πλουσία χρηστότητι, καὶ φυσικῇ ἀγαθότητι, σώζουσιν τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα ἀναπλάττουσαν.

Καταβασία: Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Μαρτυρικὴν, παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, αἴτησαι προθύμως τὴν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι, ψυχικῶν νοσημάτων, ἀπαλλάττων ταῖς σαῖς δεήσεσι, Μάρτυς ἀθλοφόρε, παμμάκαρ Γεώργιε.

Α'γγελικαῖς, συγχορεύων ὡς Μάρτυς χοροστασίαις, καὶ τῆς ἀθανάτου καὶ μακαρίας, στεφανηφόρε, ἐμφορούμενος δόξης, τοὺς τῇ σκέπῃ τῇ σῇ προστρέχοντας, πάσης τρικυμίας, καὶ ζάλης ἐξάρπασον.

Ρῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ὡς ἐλεήμων, τὸν τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν κινδύνων, ἐξαφανίζων, πολυποίκιλον κλόνον, Γεωργίου τοῦ σου θειάρχοντος, ταῖς ἱκετηρίαις, Χριστέ προσδεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὀφειλὴν, τῆς προμήτορος Εὐας σὺ Θεομήτορ, ἀπέτισας σάρκα ἡμφιεσμένον, ἐκ σου τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου· ὅθεν πάντες σε μακαρίζομεν, κεχαριτωμένη Παρθένη πανάμωμε.

Καταβασία: Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Υ'πὲρ φύσιν καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν, τὰ τῆς ἀριστείας σου ἀνδραγαθήματα, διηνεκῶς ἀδόμενα, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε.

Στρατιᾶς οὐρανοῦ συνόμιλος, μάκαρ γεγνώς, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν, ὡς ἐφικτὸν θεούμενος, τοὺς τιμῶντάς σε πίστει διάσωσον.

Ολοτρόπως Θεῷ ἀνακείμενος, καὶ ταῖς ἀστραπαῖς τῶν θαυμάτων δεχόμενος, ταῖς δωρεαῖς τοῖς χρήζουσι, διανέμεις παμμάκαρ Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Νῦν πρὸς σὲ καταφεύγω πανάχραντε. Σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ διαφυλάξον· ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι, οἷα Μήτηρ τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Καταβασία: Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ

δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γάρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θερίζει· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γάρ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχνηῶς αὐτὸς ἐαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς θερμὸν προστατὴν ἡμῶν, ὡς ἐνδοξον ὄντα Χριστοῦ δοῦλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰτοῦντα αὐτόν, πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον.

Τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Στίχοι.

Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις.

Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.

Ἦρε Γεωργίου τρίτῃ εἰκάδι αὐχένα χαλκός.

Ο ἐνδοξος καὶ θαυμαστός καὶ μέγας Μάρτυς Γεώργιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ χώρας τῆς Καππαδοκῶν, γένους ἐπισήμου, ἐν ταῖς τῶν Τριβούνων στρατείαις διαπρέψας· ἐν ᾧ δὲ ἀθλεῖν ἔμελλε, Κόμης ἦν τὴν ἀξίαν. Τοῦ οὖν Βασιλέως τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ὠδίνοντος πόλεμον, καὶ δόγμα ἐξευεγκόντος, τοὺς μὲν ἐξομνυμένους καὶ ἀθετοῦντας τὸν Χριστὸν τιμῶν βασιλικῶν καὶ θωρεῶν ἀξιούσθαι· τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν, αὐτὸς παρῶν ὁ Ἅγιος, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνεκήρυξε, τὴν τῶν εἰδῶλων ματαιότητα διελέγχων καὶ ἀσθενεῖαν, καὶ μυκτηρίζων τοὺς πιστεύοντας ἐπ' αὐτά.

Ἐπεὶ δὲ οὔτε κολακείαις, οὔτε ὑποσχέσεσι τοῦ τυράννου, ὡς καὶ πολλὰς ἐποιεῖτο, ὑπεῖξεν, οὔτε ἀπειλαῖς, ἀλλὰ δῆλος ἦν πάντων ὑπερορῶν, πρῶτον μὲν, κοντῷ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐλαύνεται. Τοῦ δὲ κοντοῦ τῆς μὲν σαρκὸς ἀψαμένου, ὥς τε καὶ πολὺ αἷμα καταρρέυσαι, ἀποστραφείσης δὲ τῆς αἰχμῆς, διέμεινεν ὁ Ἅγιος ἀβλαβής. Εἶτα ἐν τροχῷ, ἀκμαῖς σιδηραῖς ἡρμοσμένῳ, δεθεῖς, κατὰ πρानοὺς ἀφίεται τοῦ πεδίου· καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ διαμερισθεῖς, αὐθις ὑγιῆς καθίσταται, θείου Ἀγγέλου ἐπιστασία.

Ἐμφανισθεῖς δὲ τῷ Βασιλεῖ, καὶ Μαγνηντίῳ τῷ συνέδρῳ αὐτοῦ, θύουσι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ τῷ σώματι φανήναι,

πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάσατο πίστιν· οἱ τῇ τοῦ Βασιλέως προστάξει ἔξω τῆς πόλεως τὰς κεφαλὰς ἀπειμῆθησαν. Προσηλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα, καὶ τοῦ τυράννου ἐνώπιον τὸν Χριστὸν Θεὸν ὡμολόγησεν. Ἐπίστευσαν δὲ καὶ ἕτεροι πολλοὶ τῷ Χριστῷ ἀβλαβῆ τὸν Ἅγιον ἐκ τοῦ λάκκου τῆς ἀσβέστου, ἐν ᾧ ἐβλήθη, ἰδόντες ἐξελεθόντα. Μετὰ ταῦτα, κρηπίσι σιδηραῖς, ἥλους ἐχούσαις, τοὺς πόδας ἐμπίρεται, καὶ τρέχειν καταναγκάζεται· καὶ προσέτι, ξηροῖς νεύροις βοῶν τύπτεται ἀφειδῶς. Ἐπιζητήσαντος δὲ τοῦ Μαγνηντίου σημεῖον, εἰ ἀνασταίητις τῶν κειμένων ἐν τῇ φαινομένη σορῷ τῶν πρὸ πολλοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, εὐξαμένου τοῦ Ἁγίου ἐπὶ τῷ τοῦ τάφου καλύμματι, ἀνέστη νεκρὸς, καὶ τῷ Ἁγίῳ προσεκύνησε, καὶ ἐδόξασε τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Βασιλέως· Τίς τε εἶη, καὶ πότε τὸν βίον ἀπέλιπε; Τῶν πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας βιωσάντων εἶναι εἶπε, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὰ εἰδῶλα πλάνην, ἐν τοσούτοις χρόνοις ἤδη πυρὶ κατακαίεσθαι. Ἐφ' ᾧ, πολλῶν τῷ Χριστῷ πιστευσάντων, καὶ αἰεὶ προστιθεμένων τῇ πίστει, τὸν Θεὸν μιᾷ φωνῇ ἐδόξαζον. Ἐν οἷς ἦν καὶ Γλυκερίος, οὗ τὸν βουὴν τελειώσαντα, ὁ Ἅγιος ἠγειρε· τῷ δὲ τοιούτῳ θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν βεβαιωθεῖς, τὸν διὰ μαρτυρίᾳ στέφανον ἐκομίσαστο, ξίφεσιν ὑπὸ τῶν ἀπίστων εἰς πολλὰ κατατμηθεῖς.

Πολλῶν οὖν ἐπὶ τούτοις τῷ Χριστῷ προσερχομένων, καὶ ἔτι, διὰ τὸ τὸν Ἅγιον Μάρτυρα Γεώργιον, εἰσελεθόντα ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδῶλων, ἐνὶ τῶν ξοάνων ἐπισκῆψαι εἰπεῖν, εἰ αὐτὸς εἶη ὁ Θεός, καὶ αὐτῷ θεῖ προσκυνεῖν. Τὸν δὲ ἐν αὐτῷ Δαίμονα ὀλοφυρόμενον ἀποκρίνασθαι, ὡς μόνος Θεός ἐστιν ὁ Χριστός· καὶ ἐπὶ τούτῳ ταραχθέντα τὰ εἰδῶλα πάντα καταπεσεῖν καὶ συντριβῆναι. Μηκέτι δὲ ἐνεγκεῖν τοὺς λατρευτάς τῶν Δαιμόνων, ἀλλὰ κρατήσαντας, τὸν Ἅγιον ἐνεγκεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ θᾶπτον τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐξαιτήσασθαι. Τοῦ δὲ Βασιλέως κελεύσαντος, αὐτὸν τε καὶ τὴν βασιλίδαν Ἀλεξάνδραν διὰ ξίφους τελειωθῆναι, ὁ μὲν Ἅγιος τὴν κεφαλὴν ἀπειμῆθη· ἐκείνη δὲ, εὐξαμένη ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ ἀγιοτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸν σὸν ἐκμιμούμενος Μάρτυς Δεσπότην, ἐκὼν νυτομόλησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐνδόξε, καὶ νίκην ἀράμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, φύλαξ ἐχρημάτισας, αὐτήν, αἰεὶ φυλάττων ταῖς προστασίαις σου.

Ὁ ὁ Μάρτυς ἀήττητος, ὡς ἀθλοφόρος, ὡς ἀκαταγώνιστος τῆς πίστεως ὑπέρμαχος,

νῦν πύργος ἀκράδαντος τοῖς εὐφημοῦσί σε, πάνσοφε Γεώργιε γενοῦ, περιτειχίζων ταῖς ἱκεσίαις σου.

Σοφῶς ἐγεώργησας τὸν θείον σπόρον, καὶ τοῦτον ἐπλήθυνας, αἱμάτων σου τοῖς ρεύματιν, ἀρδεύων μακάριε καὶ τῇ τῶν πόνων σπουδῇ, καὶ τοῖς ἐπαλλήλοις αἰκισμοῖς, δι' ὧν τυράννων τὸ θράσος ἐσβέσας.

Θεοτοκίον.

Παρθένος διέμεινας καὶ μετὰ τόκον· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν πάντας διατρέφοντα δι' ἄφατον ἔλεος, καὶ εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἄνθρωπον γενόμενον Ἀγνήν· ὃν νῦν δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καταβασία: Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος.
Ὡδὴ ἡ. Κάμιнос ποτὲ πυρός.

Ρύμην τῶν δεινῶν, παθῶν τε καὶ κινδύνων, καὶ ταραχῶδους περιστάσεως, καὶ νόσων συμπτώματα, καὶ Δαιμόνων μηχανήματα, καὶ δυσμενῶν ὁρμήματα, παῦσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, στεφανηφόρε Γεώργιε.

Οἶλω τῷ φωτὶ, παμμάκαρ τῆς Τριαδος, εἰλικρινῶς καταλαμπόμενος, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, εὐσεβείας ὡς ὑπέρμαχος, ὡς νικητῆς θεόστεπτος, σῶσον οὐρανοφοῖτα, τοὺς σὲ τιμῶντας πρεσβείαις σου.

Στέφει νοητῷ, πεικίλως διαπρέπων, καὶ βασιλείας διαδήματι, καὶ σκήπτρῳ κοσμούμενος, καὶ πορφύραν περιθέμενος, σὺ φοινηθεῖσαν αἵματι, μάκαρ συμβασιλεύεις, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀχρόνως γεννηθέντα, καὶ πρὸ αἰώνων ἀναλάμπαντα, τὸν πάντα ποιήσαντα, ὁρατὰ τε καὶ ἀόρατα, Παρθενομήτορ τέτοκας· ὅθεν σε Θεοτόκον, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν.

Καταβασία: Αὕτη ἡ κλητή.

Ὡδὴ δ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Εἰ τύχη ἐν Κυριακῇ, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Α'παύστως τὸν Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ὑμνούντων σε μάκαρ, ὡς χριστομάρτυρα, ὡς νενικηκότα τυράννους, ὡς πονηρῶν, πνευμάτων διώκτην, ὡς ἄγρυπνον φύλακα, ὡς προστατὴν ἀκαταίσχυντον.

Τῶν ἁθλῶν τὰ ἑπαθλα, πλουσίως σοι δεδώρηται, ὃ τῶν ὅλων Δεσπότης· ὃ παριστάμενος, μετὰ παρρησίας τρισμάκαρ, μαρτυρικῆς, καὶ μετ' εὐφροσύνης, τοὺς προσκαλουμένους σε, περιέπων διαφύλαττε.

Η γῆ σε κατέκρυψε, καὶ οὐρανὸς, ἐδέξατο, καὶ ἠνοίγη σοι πύλη, τοῦ Παραδείσου σαφῶς· ὃν περιχαρῶς ἀθλοφόρε, χοροβατῶν καὶ περιπολεύων, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε, σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ προετύπου σε, τοῦ Μαρτυρίου Πάναγνε, ἐν ᾗ πλάκες καὶ στάμνος, καὶ ἡ χρυσῇ κιβωτός· ὥσπερ γὰρ ἐκείνη ἐκείνα, οὕτω καὶ σὺ, τὸν ἀναρχον Λόγον, ἐν γαστρὶ ἐχώρησας, Θεοτόκε σωματούμενον.

Καταβασία: Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθῶμεν.

Ε"ὰρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἡ λαμπρά τοῦ Δεσπότου, καὶ θεία ἐξανάστασις, πρὸς οὐράνιον Πάσχα, ἐκ γῆς ἡμᾶς παραπέμπον· ταύτη δὲ συνεκλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἡ μνήμη, ἡ φωταυγής· ἣν φαιδρῶς τελέσωμεν, ἵνα θείας, ἀξιοθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σου νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν πανέορτον φαιδρὰν, ἐνδοξον Ἀνάστασιν πάντες, πανηγυρίζαντες, πάλιν ἑορτάσωμεν, φαιδρὰν πανηγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἑαρινοῖς ἄνθεσιν, ὄντα ἀήττητον· ὅπως ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, λάβωμεν τῶν θλίψεων ἅμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Οἶλον, προσενηνόχας σαυτόν, τῷ σοὶ δεδωκότι παμμάκαρ, ζωὴν ὁλόκληρον, ὥσπερ ὁλοκάρπωσιν, ζῶσαν καὶ ἔμψυχον, καὶ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην· ὅθεν ἐχηρμάτισας, πρέσβυς θερμότατος, ζᾶλης ἐξαιρούμενος πάντας, πίστει τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μάρτυς, καὶ προσκαλουμένους σε Γεώργιε.

Σπόρον, γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν κταβληθέντα τοῦ λόγου, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ, τοῦτον ἐπλεόνασας πόνοις ἀθλήσεως, καὶ σοφῶς ἀποθέμενος, ἐν ἐπουρανίαις, θήκαις τὴν ἀκήρατον εὖρεσ ἀπόλαυσιν· ἥς νῦν ἐμφορούμενος μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφόροις ἀνάγκαις, σῶζε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως ἀπολυτρούμενος, καὶ διώκων ψυχόλεθρον, δεινὴν ἀθυμίαν, χάριν δὲ καὶ

ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος· ὅπως ταῖς λιταῖς σου σωθέντες, χαίροντες γεραίρωμεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Γεώργιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Θεοφάνους.

Ανέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχηθῶμεν· ἐξέλαμψεν ἡ ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν· ἡ τοῦ Ἀθλοφόρου μνήμη, τοὺς πιστοὺς παιδρύνουσα ἀνεδείχθη· διὸ φιλέορτοι, δεῦτε μυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίσωμεν. Οὗτος γάρ ὡς καλὸς στρατιώτης, ἠνδρίσατο κατὰ τῶν τυράννων, καὶ τέτους κατήσχυνε, μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὐκ ἠλέησε τὸ σκεῦος τὸ πῆλινον τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεχάλκευσεν, ἐν βασάνοις αὐτὸ προσαμοιθόμενος. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀθλοφόρε ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν· Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἀγίου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, Ωδὴ γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου, Ωδὴ σ'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ'.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸν Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 1. **Κ**ατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας, κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀρεστὸν ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων·) ὃν καὶ πιάσας, ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδούς τέσσαρσι τετραδίαις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτόν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτρηεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐμελλεν αὐτόν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει δυοῖ· φυλακὴς τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ, Ἀγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτόν, λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπε-

σον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπε δὲ ὁ Ἀγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζῶσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ Ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἤλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτῃ ἠνοιχθὴ αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες, προῆλθον ῥύμην μίαν· καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ Ἀγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν Ἀγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξεϊλετόμε ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. Ἀλληλουῖα, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ἡμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Ὁρα Ὀκτωβρίου κς'. Σελ. 87.

Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς· εἶτα τοῦ Ἀγίου.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῇ ΚΔ'. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου· καὶ τῆς ὁσίας Ἐλισάβετ τῆς Θαυματουργοῦ.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα, καὶ εἰς Ὀσίαν Γυναῖκα.

Τῇ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, γ'. καὶ τρία τοῦ Ἀποστόλου.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν θεηγόρων λογίων τὸν συγγραφέα πεσοῖ, καὶ τῆς Αἰγύπτου μέγαν, πολιοῦχον ἀξίως, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Μάρκε σοφέ, διδασκαῖς καὶ πρεσβείαις σου, πρὸς τὸν ἀκύμονα βίον πάντας ἡμᾶς, ὡς Ἀπόστολος ὁδήγησόν.

Συνοδοιπόρος ἐγένου τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς, καὶ σὺν αὐτῷ διήλθες, ὅλην Μακεδονίαν· ἐν Ῥώμῃ δὲ φοιτήσας, τοῦ Πέτρου ἡδύς, ἐρμηνεὺς ἀναδέδειξαι· καὶ ἀνεπαύσω ἀθλήσας Θεοπρεπῶς, ἐν Αἰγύπτῳ Μάρκε πάνσοφε.

Ταῖς κεκαυμέναις καὶ χέρσους, ψυχῶς ἐζώσας, ταῖς φαειναῖς νιφάσι, ταῖς τοῦ Εὐαγγελίου· διό σου Θεῖε Μάρκε, παιδῶς σὺν ἡμῖν, Ἀλεξάνδρεια σήμερον, πανηγυρίζει τὴν μνήμην καὶ εὐφημεῖ, προσκυνοῦσά σου τὰ λείψανα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σοὺ ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσι, Μάρκε Ἀπόστολε, καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ω Μάρκε Θεόσοφε σοφοῦ, γραμματέως κάλαμος, καὶ ὀξύγραφου γεγένησαι, Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, Θεοπνεύστως γράφων, καὶ τρανῶς φθεγγόμενος, ζωῆς ἀτελευτήτου τὰ ῥήματα· ἐν ἧ' δυσώπησον, ἐγγραφῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας, τὴν ἔνδοξον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ω Μάρκε πανεύφημε Χριστὸν, εὐαγγελιζόμενος, τὴν οἰκουμένην διέδραμες, καθάπερ ἥλιος, ἀφανίζων πᾶσαν, ταῖς αὐγαῖς τῆς πίστεως, τὴν τῆς πολυθείας σκοτόμαιναν· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς, ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ω Μάρκε Ἀπόστολε ἐν οἷς τὸ πρὶν ἐπλεόνασε. τῆς ἀσεβείας ἡ ἄνοια, αὐτὸς ἐκήρυξας, Αἰγυπτίων σκότος, φωτισμῷ τῶν λόγων σου, διώκων Θεοκήρυξ πανόλθιε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε τῆς οὐρανόθεν μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοῖς, Μάρκον πάντες εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας, τοῖς οὐρανόθεν ὁμῶς ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι

ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε. Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ε'. καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς ε'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὤδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Μάρκον τὸν Θεόπτην εὐφημῶν, ἐπικαλοῦμαι τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ὅπως μοι ἐμπνεύσασα, φωτιστικῶς ἐπελάσῃ τὴν ἄγνοϊαν, καὶ τὸν Θεῖον πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας δωρήσῃται.

Σοῦ τὸν Θεηγόρον φωτισμῷ, καταλαμπρύνας Σωτὴρ τῷ τῆς χάριτος, κόσμῳ ἐξαπέστειλās, Λόγε Θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ὡς αἷτιος, σοῦ τὴν παρουσίαν, ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον.

Πέτρῳ τῷ σοφῷ μαθητευθεῖς, καὶ τὴν ἐκείνου πλουτήσας υἰότητα, Μάρκε παναοίδιμε, μυσταγωγὸς ἐδείχθης μυστηρίων Χριστοῦ, καὶ συγκληρονόμος, αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ο τοὺς Αἰγυπτίους ἐν βυθῷ, καταποντίσας, νεφέλῃ καθήμενος, οὗτος ἐπεδήμησε, παρθενικῇ, τοῖς Αἰγυπτίοις ὕστερον, καὶ διὰ τοῦ Μάρκου, αὐτοὺς τῆς πλάνης ἐρρύσατο.

Ὤδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Σὲ τὴν ἐνυπόστατον Χριστέ, σοφίαν ἀνεκῆρυξε, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς αὐγαζόμενος, παντὶ τῷ κόσμῳ φανεῖσαν Δέσποτα, καὶ ζωὴν παρέχουσαν, καὶ βροτοὺς φωτίζουσαν, ὁ Θεοράπων σου Μάρκος φιλάνθρωπε.

Τὸ ρεῖθρον δεξάμενος Χριστέ, σοφίας τὸ αἰετόρυτον, ὡς ποταμὸς ῥοιζῶν γῆς ἐπέκλυσε, Θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα, σὺ δεικνὺς ὑπάρχουσαν, ἀληθῆ τὴν πρόρρησιν, ὁ αὐτόπτης σου Μάρκος φιλάνθρωπε.

Τῷ Πέτρῳ ἐπόμενος σοφὲ, σοφῶς τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς μαθητὴς, αὐτοῦ διετύπωσας, Θεολογίας τὸ φῶς δρεψάμενος, παρ' αὐτοῦ Ἀπόστολε, καὶ Θεοῦ τὴν ἑνσαρκον, παρουσίαν μηνύσας τρανότατα.

Θεοτοκίον.

Αἰγίπτου τὸ πρὶν παρθενικαῖς, ἀγκάλαις ἐποχούμενος, δαιμονικοὺς βωμούς, σὺ

κατέσεισας· καὶ ταύτη πάλιν τὸν Μάρκον ἐπεμψας, συνετίζειν ἅπαντας, τὴν σὴν ἐνανθρωπήσιν, καὶ τὸ θεῖον Χριστέ μου μυστήριον.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἴτα, Κάθισμα, τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εἰς ὕψος ἀνελθὼν, ἀρετῶν θεῖε Μάρκε, ἐβρόντησας ἡμῖν, σωτηρίων δογμαίων, μεγάλα μυστήρια, θεῖος κήρυξ γενόμενος· ὅθεν πίστει σε, ἐκδυσωποῦμεν παμμάκαρ, πάσης θλίψεως, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Δόξα, ἕτερον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἔνδοξε, τῶν διδασκαλῶν σου βολαῖς, παιδρυνομένη, κραυγάζει σοι: Χαίροις παμμάκαρ, Κυρίου Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Εἰς πᾶσαν ὁ φθόγγος σου, τὴν γῆν ἐξεληλύθει, καὶ εἰς τὰ πέρατα σοφὴ, τῆς οἰκουμένης σου τρανώς, ῥημάτων ἡ δύναμις, δαυϊτικῶς διαπρυσίως κηρύττουσα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Εφανε Σωτήρ, ὡς ἀστραπὴ ὁ Ἀπόστολος, τῇ οἰκουμένῃ ὁ σοφός, τῆς ἀληθείας τὴν χαρὰν, εὐαγγελιζόμενος, θεολαμπεῖ φωτοχυσία πυρσόμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Οἱ πόδες αἱ σοὶ προφητικῶς ὠραιώθησαν· τὴν ὑπὲρ λόγον γὰρ ἡμῖν, εὐηγγελίσω προφανῶς, εἰρήνην θεόληπτε, διὰ σαρκὸς ἐμφανισθεῖσαν τοῖς πέρασιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν. Θεοτοκίον.

Νεφέλη ὁ Λόγος, παρθενικῇ ἐποχοῦμενος, τῶν Αἰγυπτίων τὰς βουλαῖς καὶ θεομάχους λογισμοὺς, μωράνας διέλυσε, ταῖς διδασκαλαῖς τοῦ θεοῦ Μάρκου ὡς εὐσπλαγχνος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Εστάλαξας γλυκασμόν, εὐσεβείας τῷ λόγῳ σου, θεῖον ὅρος πανταχόθεν ἀκτίσι λαμπόμενον, ἐκφανθεῖς τῇ χάριτι, σαφῶς τοῦ νοητοῦ ἡλίου Μάρκε παμμάκαρ θεόληπτε.

Εκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, πηγὴ ἐξεληλύθας, καὶ ποτίζεις τὰς χερσῶδεις καρδίας τοῖς ῥεύμασι, δαψιλῶς τοῦ Πνεύματος, καρπὸν ἀντὶ τῆς ἀκαρπίας, φέρειν διδάσκων Ἀπόστολε.

Σὺ τοῦ Πέτρου τοῦ μεγάλου, υἱὸς ἐχρημάτισας, καὶ ταῖς τούτου διδασκαλαῖς, φωτιζόμε-

νος πάντοτε, τὰς ψυχὰς ἐλάμπρυνας, τῶν σοῖ θερμῶς προσομιλούντων, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

Ως ἄνθρωπος, ἐκ Παρθένου τεχθεὶς Αἰγυπτίοις Χριστέ, ἐπεφάνης ἐκ Πατρὸς, προεκλάμψας πρὸ κτίσεως, οἷς τὸν Μάρκον ἔχρισας, σοφῶς, αὐτοὺς μυσταγωγοῦντα, θεογνωσίας μυστήρια.

ᾠδὴ ε'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Κατέβαλες, ὄφρυν ἀνόμων Κύριε, καὶ ὕβριν ὑπερήφανον, ἐταπεινώσας, Ἀπόστολον τὸν σὸν, δείξας τροπαιοῦχον τῇ δυνάμει σου· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τὸν στέφανον, τὸν τῆς ἐλπίδος ἔνδοξε, δι' οὗ νῦν στεφανούμεθα, ἐν τοῖς λόγοις σου ἐκήρυξας σοφὴ, τὸν Δημιουργὸν Μάρκε τῆς κτίσεως, τὸν εἰς ἡμῶν δόξαν πλασθέντα, φύσει τοῦ σώματος.

Ο Πέτρος σε, ὁ κορυφαῖος ἔνδοξε, σαφῶς ἐμυσταγόνησεν, Εὐαγγέλιον συγγραῖσαι τὸ σεπτὸν, δείξας ὑπηρετήν σε τῆς χάριτος· σὺ γὰρ ἡμῖν θεογνωσίας, τὸ φῶς ἐξήπλωσας. Θεοτοκίον.

Τὴν Αἴγυπτον, τὴν πρὶν ἐν σκότει Κύριε, Παρθένου Θεομήτορος, κατελάμπρυνας ὡς βρέφος προελθὼν, ταύτης θριαμβεύσας τὰ σεβάσματα, ταῖς διδασκαλαῖς τοῦ θεηγόρου, Μάρκου φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ῥητόρων πλοκαῖς, διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα, σαγηνεύσας, Μάρκε αἰοίδιμε, τῷ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κυρύξας Εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς χρηματίσας, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Χριστὸν Υἱὸν Θεοῦ κηρύξας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀληθείας ἐστερέωσας τοὺς πλάνη σαλευομένους· ἐν ἧ καμὲ στερεώσας, ψυχῆς μου κατεύθυνον τὰ διαθήματα, ὅπως τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων λυτρούμενος, ἀνεμποδίστως δοξάζω σε· σὺ γὰρ πάντας ἐφώτισας, Μάρκε σοφὴ, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Στίχα.

Σύροντες εἰς γῆν Μάρκον οἱ μαιφόνιοι,
Πρὸς οὐρανούς πέμποντες αὐτὸν ἡγνούν.

Εἰς αὐτὸν πέμπτη Μάρκον ἐνὶ χθονὶ ἄφρονες
εἶλκον.

Οὗ πανεύφημος Ἀπόστολος Μάρκος, πάση τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Βαρβαρικῇ, καὶ Πενταπόλει τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, κατὰ τοὺς χρόνους Τιβερίου Καίσαρος. Συνεγράψατο δὲ καὶ τὸ κατ' αὐτὸν Ἅγιον Εὐαγγέλιον Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου ἐξηγουμένου αὐτῷ. Καὶ ἐν Κυρήνῃ τῆς Πενταπόλεως γενόμενος, πολλὰ κατειργάσατο θαύματα. Εἶτα εἰς τὴν κατὰ Φάρον Ἀλεξάνδρειαν ἦλθε· καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Πεντάπολιν, πανταχοῦ θαυματουργῶν, καὶ τὰς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κατακοσμῶν, χειροτονίαις ἐπισκόπων, καὶ λοιπῶν κληρικῶν.

Ὑστερον δὲ αὖθις εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐλθὼν, καὶ τινὰς τῶν Ἀδελφῶν παρὰ τὴν θάλασσαν ἐν τοῖς Βουκόλου εὐρῶν, συνῆν αὐτοῖς, τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εὐαγγελιζόμενος καὶ κηρύττων. Ἐνθα ἐπελθόντες αὐτῷ οἱ τῶν εἰδῶλων προσκυνηταί, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εὐσεβομένην, σχοινοῖς αὐτὸν διαλαβόντες, ἔσυρον. Προσπίπτουσαι δὲ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς πέτραις, κατεξαίνοντο, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ τὴν γῆν φοίνισσε. Τεθέντι δὲ ἐν φυλακῇ, ὡφθη αὐτῷ ὁ Κύριος, προὔποφαινων τὴν μέλλουσαν αὐτὸν διαδέχεσθαι δόξαν. Μεθ' ἡμέραν δὲ, αὖθις δήσαντες αὐτὸν, ἔσυρον κατὰ τὰς πλατείας· καὶ ἐν τῷ σπαράττεσθαι καὶ περιθρύπτεσθαι ταῖς πέτραις, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ Ἀποστολείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ταύρου.

Ὡδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Ταῖς θεῖκαῖς, ἀστραπαῖς πυρούμενος, ἀντανεκλάσεις μυστικῶς, ἀντιπέμπεις ἀγχοειδεῖς, Μάρκε παμμακάριστε· Λόγον γὰρ ἐκήρυξας, σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον, τὸν αἰγετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεουργικαῖς, παντουργῇ δυνάμεσι, τὸν θεγόρον Μαθητὴν, καθοπλίσας θαυματουργόν, τοῦτον ἀπετέλεσας· νόσους γὰρ ἀπῆλασε, καὶ μαλακίας ἰάσατο, τὸν αἰνετὸν σε κηρύττων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τῶν Μαθητῶν, τοῦ χοροῦ τὸν ἑξαρχον, καθεγεμόνα ἐσχηκῶς, θεῖον Πέτρον ἐκμιμητῆς, τούτου ἀναδέδειξαι· ἅπαν γὰρ ἐρρύθμισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν κηρύττων ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Στήλην αὐτὸς, ἐν Αἰγύπτῳ ἑστησας, Εὐαγγελίου σου γραφὴν, τῷ τεχθέντι ἀνευ σπο-

ρᾶς, ἐκ τῆς Θεομήτορος, ῥήσεσιν ἐπόμενος, τοῦ Ἡσαΐου πανεύφημε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ὡδὴ η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Τὸν τεχθέντα Λόγον ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐνδυσάμενον Χριστὸν, ἐκήρυξας ἐνδοξε, καὶ ἐδόξας: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν διδόντα λύτρον ἑαυτὸν, ἡμῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ πάθει τοὺς πεπτωκότας, ἀναστήσαντα Χριστὸν, ἐδόξασας ἐνδοξε, καὶ ἐδόξας: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ Πέτρου Μάρκε πειθαρχῶν, σοφῇ διδασκαλίᾳ, πανσόφως διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας πιστοῖς, σεπτὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς βοῶσι: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος τὸν Ἑμμανουὴλ, βαστάζουσα ὡς βρέφος, ἐπέστη τοῖς Αἰγυπτίοις· οἷς ὡς ἐκλαμπρος ἀστήρ, ὁ Μάρκος ἀπέσταλται, ἀνακράζων: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἀφθαστον, τῆς τρισηλίου Θεοφάντορ ἐλλάμψεως, καθαρώτερον, κατατρυφᾶς, καὶ τρανότερον, τῆς θεωσεως τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Ἀγγέλοις συγχορευῶν, ἀκαταπαύστως ἱερώτατε.

Πέτρον κοινωνὸς γενόμενος, διδασκαλίας καὶ τοῦ θείου κηρύγματος, τὰ οὐράνια, περιπολεύεις σκηνώματα, σὺν αὐτῷ θεωρῶν μακάριε· μεθ' οὗ καὶ συμπρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Μάρκε Ἀπόστολε.

Φάος τὸ τρισσῶς ἐνούμενον, μοναδικῶς τε πάλιν ξένως τρισσούμενον, ἀνεκήρυξας, πανευσεβῶς Μάρκε πάνσοφε, φωτιζόμενος αἴγλη τῆς χάριτος· διό σε δυσωποῦμεν: Ὑπὲρ ἡμῶν σέι ἰκέτευε. Θεοτοκίον.

Μάρκος ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος, τοῖς Αἰγυπτίοις ἱεράρχης δεδωρηται, οἷς ὡς νῆπιος, σωματωθεὶς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεομήτορος, ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρον, τοῦ Ἀποστόλου πλουτήσας, τοῖς Αἰγυπτίοις ἐντεῦθεν, δια-

τυποῖς πρῶτος πάντων, τὸ Εὐαγγέλιον Μάρ-
κε, δι' οὗ τὸν κόσμον φωτίζεις.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστό-
λου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινός, Μάρκος ὁ πα-
νάριστος, κήρυξ τοῦ Λόγου ὁ πάνσοφος,
Εὐαγγελίου τε, συγγραφεὺς ὁ θεῖος, εὐφημέ-
σθω ἄσμασι, καὶ θεαῖς παρ' ἡμῶν μελωδήμα-
σι· Χριστῷ πρεσβεύει γὰρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δογματῶν τῶν θεῶν συγγραφεὺς, τοῦ Χρι-
στοῦ γενόμενος, πᾶσαν τὴν γῆν κατεφώ-
τισας, αὐτοῦ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὰ θεῖα πά-
θη, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς τὸν
Πατέρα ἀνάβασιν, κηρύξας πάνσοφε, καὶ τὰ
ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, ἀληθείας, ἐλκύσας Ἀ-
πόστολε.

Τοῦ Πέτρου τοῦ θεοῦ ἀπαδός, εὐπειθὲς γε-
νόμενος, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε, ταῖς
τούτου πάνσοφε, διδασχαῖς πειθήσας, τοῦ Ἀ-
γίου Πνεύματος, τῇ χάριτι λαοὺς κατεφώτισας,
τῶν Αἰγυπτίων τε, καταυγάσας τὴν διάνοιαν,
καὶ τὴν πόλιν, αὐτῶν κατεκόσμησας.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σοῦ ἐξεχύθη. (Ζήτηε εἰς τὸν Ἑσπερινόν).

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, τῆς Ἑορτῆς,
Ὡδὴ γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου Ὡδὴ σ'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου,

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου.

Κ. ρ. 6. **Α**δελφοί, ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν
χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν και-
ρῷ. Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες
ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. Νήψατε,

γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος,
ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα κα-
ταπίη. Ὡς ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδό-
τες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑ-
μῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δὲ Θεὸς πά-
σης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον
αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόν-
τας, αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώ-
σαι, θεμελιώσαι. Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν. Διὰ Σι-
λουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, (ὡς λογί-
ζομαι) δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν, καὶ
ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ
Θεοῦ, εἰς ἣν ἐστήκατε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν
Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ, καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου.
Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης.
Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδεδυξάμενος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐπεν ὁ Κύριος· Ὁ ἀκούων ὑμῶν.

Ζήτηε τῇ ιη'. Ὁκτωβρίου, σελ. 75.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τῇ ΚΣ'. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως
Ἐπισκόπου Ἀμασειας.

Ζήτηε τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῇ ΚΖ'. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν
Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, καὶ συγγενοῦς τοῦ
Κυρίου.

Ζήτηε τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῇ ΚΘ'. Τῶν ἀγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν
ἐν Κυζίκῳ· καὶ τοῦ ὁσίου Μέμνονος τοῦ
Θαυματουργοῦ.

Ζήτηε τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον, καὶ εἰς
Μάρτυρας.

Τῇ ΚΗ'. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, Ἰάκωβος,
καὶ Σωσιπάτρου.

Ζήτηε τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλους.

Τῇ Λ'. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀ-
δελφοῦ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ζήτηε τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀπόστολον.

Μ Η Ν Μ Α Ι Ο Σ .

Ἐχων ἡμέρας λαΐ. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ'. καὶ ἡ νύξ, ὥρας ι'.

Τῇ Α'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰερεμίου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Προφήτην.

Τῇ Β'. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν πᾶσαν τοῦ Ἑσπερινου, καὶ τοῦ Ὁρθρου, καὶ τῆς Λειτουργίας, τῇ ιη'. τοῦ Ἰανουαρίου, Σελ. 325-333.

Ἀπολυτίκιον δὲ τὸ παρὸν, Ἦχος γ'.

Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας, κατήσχυνας Ἄρειον. Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίστεως σπὸρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὁσιε· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Τῇ Γ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Τιμοθέου, καὶ Μαυρας.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ Δ'. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Πελαγίας.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίαν Γυναῖκα.

Τῇ Ε'. Τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα Γυναῖκα.

Τῇ Σ'. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Ἰωβ τοῦ πολυάθλου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Προφήτην.

Τῇ Ζ'. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ· ἐπὶ Κωνσταντίου υἱοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου· καὶ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκακίου, καὶ Κοδράτου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ Η'. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου.

Τὴν Ἀκολουθίαν πᾶσαν τοῦ Ἀποστόλου, ζῆτει τῇ κς'. τοῦ Σεπτεμβρίου, ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, Σελ. 55-62. τὴν δὲ τοῦ Ὁσίου, ζῆτει εἰς Ὁσιον.

Τῇ Θ'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἠσαΐου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Προφήτην, καὶ εἰς Μάρτυρα.

Τῇ Ι'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀπόστολον.

Τῇ ΙΑ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου· καὶ τὰ Ἐγκαινία τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῇ ΙΒ'. Τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων, Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἐπιφανίου Κύπρου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχας.

Τῇ ΙΓ'. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα Γυναῖκα.

Τῇ ΙΔ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Τῇ ΙΕ'. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου, καὶ Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίους.

Τῇ ΙΣ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἠγιασμένου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσιον.

Τῇ ΙΖ'. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου, καὶ Ἰουκίας.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλους.

Τῇ ΙΗ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου, καὶ Βενεδίμου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ ΙΘ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.
Τῇ Κ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θαλελαίου.
Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, μεγάλων,
Θεοστέπτων καὶ ἱσαποστόλων
Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ
Ἑλένης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος
ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'. εἰδὲ τύχην
μετὰ τὴν Πεντηκοστήν, ψάλλομεν μόνον τῶν
Ἀγίων τὰ παρόντα.

Στιχηρά τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Οπλον κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέ-
δωκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι-
οῦ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμψας εὐ-
σεβείᾳ· καὶ βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου· μεθ' οὗ σου τὴν φιλάνθρωπον,
οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας φιλάνθρωπε, τῷ εὐσεβεῖ σου Θερά-
ποντι, Σολομῶντος τὴν φρόνησιν, Δαυὶδ
τὴν πραότητα, καὶ τῶν Ἀποστόλων, τὴν ὀρθο-
δοξίαν, ὡς βασιλέων Βασιλεὺς, κυριευόντων τε
πάντων Κύριος· διὰ σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰ-
κονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν αἰλουργίδα αἰεί-
μνηστε, Βασιλεῦ ἐκουσίως Χριστῷ, αὐτὸν
ἐπιγνούς Θεόν, καὶ παμβασιλέα, πάντων εὐε-
γέτην, κιοποιὸν πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν
ὑπερκείμενον· ἐντεῦθεν σοι φιλόχριστε, τὴν βα-
σιλείαν κατεύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Πλουσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα, εἰληφώς
παρὰ Θεοῦ, Ἀναξ κράτιστε, Κωνσταντίνε
μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας· καταυ-
γασθεὶς γὰρ ἀκτίσι τοῦ παναγίου Πνεύματος,
ὑπὸ Σιλβέστρου ἱερέως, διὰ τοῦ βαπτίσματος,
ἐν Βασιλεῦσιν ὡφθης ἀήττητος, τὴν αἰκουμένην

ὡς προΐκα, προικοδοτήσας τῷ Κτίσει σου, καὶ
πόλιν βασιλεύουσιν Θεοσεβῇ. Διὸ ἱκετεύων μὴ
παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασιν, τοῖς
τελοῦσι τὴν μνήμην σου, ὡς παρρησίαν ἔχων,
ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀναγνώσμα.

Εστη Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ Θυσια-
στηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας
Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς
τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε: Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,
οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ
οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ὠκο-
δόμησα τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις
ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,
ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ
δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον
πρὸς σέ, τοῦ εἶναι τῆς ὀφθαλμοῦ σου ἀνεωγμέ-
νους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ἡμέρας καὶ νυκτός,
εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά μου
ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύ-
χεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ
εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ
λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅσα ἂν προσευξῶνται εἰς τὸν
τόπον τοῦτον· καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ
τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιή-
σεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐν-
έδυσεν γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χι-
τῶνα εὐφροσύνης. Ὡς νυμφίῳ περιέθηκεται μί-
τραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.
Καὶ ὡς γῆ αὕξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς
κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει, οὕτως ἀνα-
τελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναν-
τίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Διὰ Σιών οὐ σιωπή-
σομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως
ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σω-
τήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὅψον-
ται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες
οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέ-
σουσι τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομά-
σει αὐτό· καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ
Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ
σου. Καὶ ἔτι κληθήσῃ. Καταλελειμμένη·
καὶ ἡ γῆ σου οὐκ ἔτι κληθήσεται Ἐρημος· σοὶ
γὰρ κληθήσεται, Θέλημα ἐμόν· καὶ τῇ γῇ σου,

Οἱ κρυμμένοι ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου· καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀναγνώσμα.

Κεφ. 1. **Φ**ωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλήμ· ἡκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκεν. Ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπὶ ἔθνη, ἐπὶ σέ δὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἡκασί πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρτήσονται. Τότε ὄψει, καὶ χαρήσῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σέ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ ἔθνων καὶ λαῶν. Καὶ ἤξουσί σοι ἀγγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ Γεφάρ. Πάντες ἐκ Σαβᾶ ἤξουσι, φέροντες χρυσίον, καὶ λίθον οἰσουσί σοι, καὶ λίθον τίμιον, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδάρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιῶθ ἤξουσί σοι, καὶ ἀνενεχθήσονται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. Τίνες οἶδε ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστερὰὶ συν νεοσσοῖς; Ἐμὲ κῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσεῖς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μετ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐνδοξὸν εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοι· διὰ γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεός μου ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτός οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σέ δυνάμιν ἔθνων, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἳ τινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σέ ἤξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύονται πρὸς σέ δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἵχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ

παροξυνάντες σε· καὶ κληθήσῃ πόλις Κυρίου, Σιών τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισσημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθὼν σοι. Καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ἐξαιρουμένός σε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Ἐὰν τύχη τῆς Ἀναλήψεως, ἢ τῆς Πεντηκοστῆς, πρῶτον τὰ τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τὰ παρόντα.

Χρυστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, Κωνσταντίνε ἰσαπόστολε, πάντων ἀνάκτων βάσις καὶ καύχημα· φωτισθεῖς γὰρ ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν ἐφαίδρυνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὰ συστήματα τῶν πιστῶν πανταχόθεν συναΐξας, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέῳ, ἐνθα τῶν ἀσεβῶν ἐσβέσθη τὸ φρύαγμα, καὶ αἱρετικῶν ἠσθένησαν γλῶσσαι, καὶ ἐμωράνθησαν· τῶν δὲ ὀρθοδόξων ὑψώθη τὸ στίφος, φανερωθείσης τῆς πίστεως. Ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθης ὀρθοδοξότατος, καὶ πάντων βασιλέων ἐκηρύχθης πατὴρ, ὡς πρῶτος τὴν αἰουργίδα παρὰ Θεοῦ κομισάμενος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, αἰτῆσαι ἑλασμὸν ἀμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Βύζαντος.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε· Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδῶλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς· ἐν οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Ἦχος δ'.

Αἶνος τῷ Θεῷ, ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Κωνσταντίνε πανεύφημε. Σὺ γὰρ ὥφθης ἀκραιφνῆς στρατιώτης τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι, τῶν εἰδῶλων τὰς μορφάς· καὶ νῦν προσηρείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν, τὰς διανοίας· ταῖς πρεσβείαις σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Η Ἐκκλησία σήμερον σολισαμένη, τῷ κράτει σου Ἀναξ, μυστικῶς εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφρόμως γεραίρει κραυγάζουσα· Χαίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. Χαίροις, Ἀνάκτων πανάριστε, καὶ Ἀ-

ποστόλων ισότιμε, Χαίροις. πιστῶν τὸ στήριγμα, καὶ Βασιλέων τὸ προπύργιον. Κωνσταντίνε μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπης πρεσβείων, ὡς παρήρησιάν ἔχων, Βασιλέων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἐὰν τύχη τῆς Ἀναλήψεως. ἢ τῆς Πεντηκοστῆς, λέγε τῆς Ἑορτῆς· εἰδ' οὐ, τῶν Ἀγίων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πρῶτος. Βασιλεὺς Χριστιανῶν, παρὰ τοῦ Θεοῦ Κωνσταντίνε, τὸ σκήπτρον ἔλαβες· σοὶ γὰρ πεφανέρωται ἐν γῇ κρυπτόμενον, τὸ σωτήριον σύμβολον, δι' οὗ καὶ τὰ ἔθνη, πάντα καθυπέταξας τοῖς τῶν Ῥωμαίων ποσίν, ὅπλον ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν μάκαρ, δι' οὗ καὶ προσήχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Οντως, μακαρία ἡ γαστήρ, καὶ ἡγιασμένη κοιλία, ἡ σὲ βαστάσασα, μέδων κοσμοπόητε, Χριστιανῶν ἡ χαρὰ, Κωνσταντίνε θεόστεπτε, Ῥωμαίων ἡ δόξα, πλοῦτος καὶ ὑπερμαχος τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, σκέπη ταπεινῶν καὶ ἀπόρων, θλίψεων ἀνόρθωσις ὄντως, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἡ ἀνάρρυσις.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου.

Πόθῳ, καὶ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, κατεπειγομένη ἡ Μήτηρ, τοῦ γλυκυτάτου βλαστοῦ, σπευδουσα ἀφίκετο ἐν τῇ ἀγίᾳ Σιών, εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον, ἐν ᾧ ἐσταυρώθη, θέλων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς· ἐνθα, τὸν Σταυρὸν ἀραμένη, χαίρουσα ἐκραύγαζε· Δόξα, τῷ θωρησαμένῳ μοι ὃν ἠλπίζον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Σέλας φαινότατον, καμῆτης ἐσπερώτατος, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν θεότητος παροχευθεὶς, ἤχθης ἀγιασάσαι λαὸν καὶ πόλιν· καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν οὐρανῷ κατοπτεύσας, ἠκουσας ἐκεῖθεν· Ἐν τούτῳ κῆκα τοὺς ἐχθρούς σου. Ὁ δὲν δεξάμενος τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος, Ἱερεὺς τε χρισθεὶς καὶ Βασιλεὺς ἐλαίῳ, ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ὀρθοδόξων Βασιλέων πατήρ, οὗ καὶ ἡ λάμναξ ἱάσεις βρύει. Κωνσταντίνε ἱσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν αὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀπό-

στολός σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο· ἦν περίσωζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη Φιλάνθρωπε, Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὁρόρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαυὶδ τοῖς τρόποις γέρας ἄνωθεν, εἰσδεδεγμένος, τῆς βασιλείας τῇ κορυφῇ σου τὸ ἔλαιον· σὲ γὰρ τῷ Πνεύματι ἔχρισεν ἐνδόξε, ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος· ὅθεν ἔλαβες, καὶ σκήπτρον σοφῆ βασιλείου, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. β'.

Ελκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ, ὁ Ποιητὴς τοῦ ἡλίου καὶ κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρα φαινόν, ἐξ οὐρανοῦ δι' ἀστέρων ἐφειλκύνετο, ὃ καὶ κράτος πρῶτως τὸ βασιλείου ἐπέθηκε· διόσε ἀνευφημοῦμεν, Κωνσταντίνε Βασιλεῦ εὐσεβέστατε, σὺν Ἑλένῃ μητρὶ τῇ θεόφρονι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Η εὐσημος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα ἡμῖν, αὐγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας φωτὶ, Κωνσταντίνε θεόπνευστε· σὲ γὰρ ἐν Βασιλεῦσιν, εὐσεβῆς ἀνεδείχθης, νόμους ἐπουρανίου, Βασιλέως τηρήσας· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, ρῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὖρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν. Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα.

Ζήτει Νοεμβρίου γ'. Σελ. 111.

Μετὰ δὲ τὸν Πεντηκοστὸν,

Δόξα. Ταῖς τῶν Θεοστέπτων πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν.

Σωσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Οἱ Κανόνες. Εἰ μὲν τύχη ἐν τῇ Ἀναλήψει, ἢ ἐν τῇ Πεντηκοστῇ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ι'. καὶ τῶν Ἀγίων εἰς δ'. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχη, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η'. καὶ τῶν Ἀγίων εἰς ς'. καὶ ἐν τῇ δ'. Ὡδὴ σιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Εἰ δὲ τύχη μετὰ τὴν Ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἰς ς'. καὶ τῶν Ἀγίων εἰς η'. καὶ στιχολογεῖται, Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγράν διοδεύσας.

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἀμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί, τῶν σῶν θεραπεύοντων ἰκεσίαις, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Τῆς ἄνω γενόμενος ἐραστής, μακάρι Κωνσταντῖνε, βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότη διανοίᾳ, καθαρωτάτῃ πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θειάρχικῳ σκότος ἀγνωσίας, κατελείπεις ἀληθῶς, θεόφρον Ἑλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας. Θεοτοκίον.

Η πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀνοιχθὲν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἀμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥῦσαι με Δέσποινα. Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αρμόδιων οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἐσπεύσας ὁ θεν τῷ καλοῦντι, θεόφρον ἐπηκολούθησας, καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην, καὶ φωστὴρ ἐν Πνεύματι θείῳ γεγένησαι.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ πάνσεμνε, ἅπασαν θεμένη ἐλπίδα, τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχρεα πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν ὁ ὑπεράγαθος.

Τὸ σωτήριον ὄπλον, τὸ ἀρράγες τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα, Σταυρόν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφανέρωσας θείῳ, φλεγόμενη ἔρωτι θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Γεῖρας πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἀχράντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος ὅλος γεγένημαι ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν, καὶ τῶν ἀστρῶν μανθάνων τὴν καλλονὴν, ἐκ

τούτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τὸν Κύριον· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφον, ἐν τούτῳ, νικᾶν καὶ κρατύνεσθαι ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας, Κωνσταντῖνε πανσέβαστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἄφεσιν, δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐρανόθεν ὡς Παῦλόν σε, πάλαι σαγηνεῦει Χριστὸς ὁ Κύριος, Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκωνσε, Βασιλεῖα τοῦτον μόνον σέβεσθαι.

Υπερλάμπρῳ σημείω σε, μακάρι δι' ἀστέρων Χριστὸς ὁ ἥλιος, καταυγάζει καὶ φωστὴρὰ σε, τῶν ἐσκοτισμένων ἀναδείκνυσι.

Καὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος, καὶ ταῖς θείαις πράξεσιν ἀξιάγαστος, μακαρία ἐχρημάτισας· διὰ τοῦτο πίστει σε δοξάζομεν.

Φανεροῖς τὸ κρυπτόμενον, χρόνους ἐπὶ πλείστοις νῦν θείον τρόπαιον, τοῦ Σταυροῦ, δι' οὗ σεσώσμεθα, καὶ Δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου καταύγαθον, τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμελήμασιν, ἢ τὸν ἥλιον κυήσασα, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ορθρίσας πρὸς τὸν ἄδυτον ἥλιον, καὶ Δεσπότην, Βασιλεῦ θεόσοφε, φωτὸς ἀνάπλεως γέγονας.

Αγάπην καὶ τελείαν συμπάθειαν, ὡς πορφύραν, φοροῦσα κατώκησας, νῦν εἰς τὰ ἄνω βασιλεία.

Συνήθης Ἀσωμάτων Ἑλένη, χοροστασίαις, Θεὸν θεραπεύσασα, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσι. Θεοτοκίον.

Πάρθενε τὴν ψυχὴν μου καθάρισον, μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τῇ ἐπιρρίᾳ τοῦ ὄφεως.

Ὡδὴ ς'. Τὴν δεῖσιν ἐκχεῶ.

Συνήθρισας θεοφόρων Πατέρων, τὸν μακάριον χορὸν παραδόξως, καὶ δι' αὐτῶν, Κωνσταντῖνε ταῖς πάντων, κυμαινομένας καρδίας ἐστήριξας, ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ τεκόντι τὸν Λόγον καὶ σύνθρονον.

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν βδελυκτῶν, καὶ ματαίων εἰδώλων, νεκροποιᾷ ἀπεβάλου θρησκευματα, καὶ εἴληφας περιχαρῶς, βασιλείαν Ἑλένη οὐράνιον.

Παλάμη σου κυβερνώμενοι Λόγε, ἀγνώστας τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ τῆς δεινῆς, ἀ-
δείας τὸν σάλον, οἱ διὰ σοῦ βασιλεύοντες ἔλι-
πον, καὶ ἤχθησαν πρὸς γαληνοὺς, εὐσεβείας
λιμένας γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ιάτρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, καὶ τῷ δῆγματι
δεινῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ πονηροῦ, τὴν καρ-
δία μου Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θεραπέας ἀξίω-
σον, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοί, πεποιθότα πρε-
σβείαις σου ἄχραντε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑ-
λένη, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ παν-
σεδάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων
αἰσχύνην ὄντα, ὅπλον δὲ πιστῶν Ἀνάκτων κατ'
ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα
καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοί, σὺν τῇ μητρὶ τιμήσω-
μεν· τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ λόγους
ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπα-
ρίσσω, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κατενόησαν,
δι' οὗ τὸ σωτήριον πάθος ἐξηκολούθησε· καὶ
πάντας παρέσχον τοὺς Ἰουδαίους παρασκευ-
άζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα. τὸ
κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν
τὴν αὐτῶν· καὶ τοῦτο εὐρόντες ἀνεδείξαν αὐ-
τοί. Διὰ τούτου τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθη-
σαν, ὅπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, σημεῖον
μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Συναξάριον.

Τῇ εἰκοστῇ πρώτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη
τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, Θεοστέπτων, καὶ ἱσαπο-
στόλων μεγάλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ
Ἑλένης.

Στίχοι.

Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος,
Ἐχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος.

Ἐνθάνε μητέρι εἰκάδι πρώτῃ Κωνσταντῖνος.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντῖνος, υἱὸς γέ-
γονε Κωνσταντος τοῦ Χλωροῦ, καὶ Ἑλένης τῆς τιμίας.
Ὁδηγηθεὶς δὲ θεοῦ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Χριστοῦ,
ἐν αὐρανῷ ἐμφανισθέντος αὐτῷ τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ,
μεσοῦσης ἡμέρας, διάπυρος ζηλωτὴς τῆς εὐσεβείας ἐχηρ-
μάτισε. Καὶ πρῶτος Βασιλεὺς Χριστιανῶν ἀναδείχθεις,
κτίζει μὲν τὴν ἐπάνυμον αὐτῷ Βασιλίδα τῶν πέλεων· συ-
νήθροισε δὲ καὶ ἐν Νικαίᾳ πρώτῃν Σύνοδον, δι' ἧς οἱ

περὶ τὸν ἀθεώτατον Ἀρειον, τῆς Ἐκκλησίας ἀπηλάθησαν,
καὶ ἀνεθεματίσθησαν· ἡ δὲ ὀρθόδοξος Πίστις ἀνεκηρύχθη,
καὶ τῷ Πατρὶ ὁμολογῶντι ὁ Υἱὸς ἐγνωρίσθη. Ζήλω δὲ
θεῖῳ κινήθεις, ἀπίστευτε τὴν ἑαυτοῦ Μητέρα, τὴν μακα-
ρίαν Ἑλένην, εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ζωο-
ποιῦ Σταυροῦ. Ὄν καὶ εὐρούσα, ἀνέκαμψεν εἰς τὴν Βα-
σιλίδα τῶν πόλεων, ἐνθα καὶ τὸν βίον κατέλυσεν. Ὁ δὲ
Μέγας Κωνσταντῖνος, πολλοῖς ἀγωνίσμασιν ὑπὲρ τῆς εὐ-
σεβείας, καὶ τοῦ Χριστιανοῦ φύλου ἐνδιαπρέψας, καὶ ἐκ-
στρατείας κατὰ Περσῶν ἀψάμενος, καὶ γενόμενος ἐν Νι-
κομηδείᾳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σοὺ τὰ προστάγματα φυλάττων, ὑπεκλίθη
σου τῷ νόμῳ Κωνσταντῖνος· ἀνομούντων
διο, καθεῖλε παρατάξεις, ἀναβοῶν σοι Κύριε·
Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εύλον τὸ πάντας ἀνελκύσαν, ἀξιάγαστε ἐκ
λάκκου ἀπωλείας, συγχωσθὲν φθονερῶς,
ἡμῖν ἀνακαλύπτεις, καταχωνπίον Δαίμονας,
ὀλεθρίους εἰς αἰῶνας.

Πράξεις θεαῖς ἐδομήσω, τὴν καρδίαν σου
ναὸν Θεοῦ Ἑλένη· καὶ ναοὺς ἱεροῦς, αὐ-
τῷ ἀνωκοδόμεις, ἐνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα, δι'
ἡμᾶς ὑπέστη πάθη.

Θεοτοκίον.

Γνώμη οἰκεία ἀμαρτάνων, καὶ δουλούμενος
ἀτόποις συνηθείαις, τῇ συνήθει σου νῦν,
προστρέχω συμπαθείᾳ, ἀπεγνωσμένον σῶσόν
με, Παναγία Θεοτάκε.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ως πορφυρίδα ἐνδοξε, στολισθεὶς τὴν εὐμέ-
νειαν, καὶ ὥσπερ χλαμύδα, τὴν καλὴν
συμπάθειαν, στεφάνῳ κεκάσμησαι, τῶν ἀρετῶν
τελείῳ νοῖ, καὶ μετατεθεὶς ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ
ἄνω, βασιλεῖα κραυγαῖς· Ἱερεῖς εὐλαγεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐφραينوμένην βλέποντας, σὺν υἱῷ σε θεό-
φρονι, ἐνδοξε Ἑλένη, εἰς Θεοῦ βασιλεία,
Χριστὸν μεγαλύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν ἐ-
ορτὴν, δεῖξαντα ἡμῖν, ὑπὲρ ἀκτίνας ἡλίου, ἡ-
μᾶς φωταγωγοῦσαν, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας·
Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως θαυμαστός ὁ πόθος σου! καὶ ὁ τρόπος
σου ἐνθεός! ἐνδοξε Ἑλένη, γυναικῶν τὸ
καύχημα· τοὺς τόπους γὰρ φθάσασα, τοὺς τὰ
σεπτὰ παθήματα, ὑποδεξαμένους τοῦ Δεσπό-
του τῶν ὅλων, ναοῖς περικαλλέσι, κατεκόσμεῖς
βοῶσα· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ὄμματα, ταῖς πολλαῖς
παραβάσεσιν, ἀποτυφλωθέντα, Θεοτόκε

φώτισον, τὸν νοῦν μου εἰρηνεύσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομαι, ἐκταραττομένην, ἡδοναῖς πολυτρόποις, καὶ σῶσόν με βοῶντα: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ο τάφος ἐνθά κεῖται τὸ ἱερόν, Κωνσταντίνε, καὶ τίμιον σῶμά σου, μαρμαρυγᾷς, θείας καὶ ἀκτίνας φωτολαμπεῖς, τοῖς προσιοῦσι πάντοτε, βλύζει ἱαμάτων παντοδαπῶν, τὸ σκότος ἀπελαύνων, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Α γίως σου τελέσασα τὴν ζωὴν, σὺν Ἀγίοις νυνὶ κατεσκήνωσας, ἀγιασμοῦ, πλήρης γενομένη καὶ φωτισμοῦ τῶν ἱαμάτων πάντοτε, ὅθεν ἀναβλύζεις τοὺς ποταμούς, καὶ πάθη κατακλύζεις, Ἑλένη μακαρία, καὶ καταρδεύεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, βασιλείας τῆς ἁνῶς ἡξίωσας, οὓς εὐσεβῶς, πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὲ ἡγαπηκότας εἰλικρινῶς, Ἑλένην τὴν Ἀγίαν, τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον· ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Τὴν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας· καὶ νῦν ἰδοὺ, οἷά περ Βασίλισσα δεξιᾷ, τούτου ἀγνὴ παρίστασαι· ὅθεν δυσωπῶσε ἀριστερᾷς, μερίδος λύτρωσαί με, ἐν ὥρᾳ καταδίκης, καὶ δεξιοῖς προβάτοις σύνταξον.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τὸ βασίλειον κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, σὺν τῇ μητρὶ οὐρανόθεν· ἔξαστράπτων δὲ βλέπει, Σταυροῦ τὸ θείον τροπαιον· ὅθεν τούτῳ ὀλέσας τοὺς δυσμενεῖς τῶν εἰδῶλων ἔλυσεν τὴν ἀπάτην, ἐν κόσμῳ θεὸς ἐκράτυνε, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Κωνσταντίνε πάνσοφε, ὀρθοδοξίας πηγὴ, ἡ ποτίζουσα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι νῶμασι, τὴν ὑψηλίαν ἀπάσαν. Χαίροις ἡ ρίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. Χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περάτων ἐνδοξε, Χριστιανῶν, βασιλέων πρώτιστε. Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν.

Ο βασιλεύων τῆς κτίσεως, τὸ εὐπειθὲς προορῶν, τῆς καρδίας σου πάνσοφε, λογικῶς

Antologio.

55

θηρεῖ σε, ἀλογίᾳ κρατούμενον, καὶ καταυγᾷσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς εὐσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι, κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῆώς ἡλιον, μαρμαρυγᾷς, θείων ἀποπέμποντα, πράξεων ἐνδοξε.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ ἐκλεκτὴ, δεξαμένη πανεύφημε, ἐναρέτων πράξεων, εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, τὰς διανοίας, ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ ἐκμιμήσει, Ἑλένη πάνσοφε, τῆς πολιτείας σου· ὅθεν ἐορτάζομεν, περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντες.

Ελαιον ἀγαλλιάσεως, τοὺς σοὺς μετόχους Χριστέ, Κωνσταντῖνον Ἑλένην τε, παραδόξως ἔχρισας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, καὶ σοῦ τὸ κάλλος ἐπιποθήσαντας, καὶ βασιλείας τῆς οὐρανίου σου, τούτους ἡξίωσας, εὐσεβῶς τὸ πρότερον, ἐπὶ τῆς γῆς, Ἀόγε βασιλεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ο τῶν Ἀνάκτων Ἀναξ καὶ Θεός, ὁ πλουσίοις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς οὐρανόθεν, ὥσπερ Παῦλον τὸν αἰοδιμον, διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ, σὲ Κωνσταντίνε ἐζώγησεν. Ἐν τούτῳ, φήσας, νίκα τοὺς ἐχθρούς σου· ὃν ἀναζητήσας σὺν μητρὶ θεόφρονι, καὶ εὐρῶν ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ κράτος ἐτροπώσω. Σὺν αὐτῇ οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί, ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ'. καὶ ε'. ᾠδὴ.

Προκείμενον, τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ'. Ἐς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. Στιχ. Οὐ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς, πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη. Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα. Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας, καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων,

Καρ. *5. 1.

ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμπαν με φῶς, καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ παρευομένους. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με, καὶ λέγουσα τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ· Σαουλ Σαουλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαι σε ὑπηρετήν καὶ μάρτυρα, ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι· ἐξαιρουμένός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω, ἀναῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαθεῖν αὐτοὺς ἄφασιν ἁμαρτιῶν, καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πιστεῖ τῇ εἰς ἐμέ. Ὁθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσαν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἐθνεσιν, ἀπήγγελλον μεταναεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἅξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α΄.

Υψῶσα ἐκλεκτὸν ἐκ λαοῦ μου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας, πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους.

Ζήτηι εἰς τὸν Ὁρθρον τοῦ Χρυσοστόμου,

Νοεμβρ. ιγ'. Σελ. 107.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος αὐτῶν.

Τῇ ΚΒ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Τῇ ΚΓ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μιχαὴλ, Ἐπισκόπου Συναδῶν.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ ΚΔ'. Τοῦ σίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ ΚΕ'. Ἡ Τρίτη Εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προφήτου Προδρόμου.

Τὴν Ἀκολουθίαν πᾶσαν τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου, καὶ τῆς Δειτουργίας ζήτηι Φευδωρίου κδ'. Σελ. 181-187.

Τῇ Κς'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀπόστολον.

Τῇ ΚΖ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῇ ΚΗ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῇ ΚΘ'. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα Γυναῖκα.

Τῇ Α'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλματῶν.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ ΛΑ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε'. καὶ ἡ νύξ ὥρας θ'.

Τῇ Α'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Τῇ Β'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικήφορου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ Γ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιαννοῦ.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Τῇ Δ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ Ε'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῇ Σ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλματῶν.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ Ζ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου Ἐπισκόπου Ἀγκύρας.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῇ Η'. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν Φεβρουαρίου ἡ. Σελ. 370.

Τῇ Θ'. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ Ι'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἀντωνίνης.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ ΙΑ'. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου, καὶ Βαρνάβα.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλους.

Τῇ ΙΒ'. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ὀνουφρίου, καὶ Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὀσίους.

Τῇ ΙΓ'. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Γυναῖκα Μάρτυρα.

Τῇ ΙΔ'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου· καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Προφήτην, καὶ εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ ΙΕ'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Προφήτην.

Τῇ ΙΣ'. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ ΙΖ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαὴλ.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ ΙΗ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Τῇ ΙΘ'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν, εἰς Ἀπόστολον.

Τῇ Κ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου Ἐπισκόπου Πατάρων.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῇ ΚΑ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Τῇ ΚΒ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Σαμωσάτων.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῇ ΚΓ'. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Τῇ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Γενεθλίου τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἡ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τὰ ἐξῆς, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς· ἀλλ' ὥσπερ ἀπιστηθεῖσαν πρώην τὴν γλῶτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν· ὃ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν πατρικὴν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν, δεσμά τῆς στείρωσεως λύουσα μητρικά· ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται· ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μνηνεῖ τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στείρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος· ἔδει γὰρ. Δείων πραγμάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς· παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σποράς σύλληψις. Ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ αὐτός.

Επέφανε σήμερον ὁ μέγας Πρόδρομος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἐλισάβετ προελθὼν, ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐγήγερται· ὅτι τῷ Προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέρλαμπρον· καὶ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ νυμφαγωγῷ ὁ νυμφίος, κατασκευάζων λαὸν περιούσιον, καὶ προκαθαίρων ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ Ζαχαρίου ἐβλαστός, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα· τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ.

ἡ καθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων· ὁ τοῖς ἐν ᾿Αδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Προφήτης καὶ Προδρομος, ἀπὸ γαστρὸς ἀνεδείχθη τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδυῖ τῆς μητρὸς, ὁρῶν τὴν Βασιλίδαν ἐλθοῦσαν πρὸς τὴν δούλην, φέρουσαν τὸν ἄχρονον, καὶ ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸς σέ τὸν ἐκ τῆς στειράς, καὶ τοῦ πρεσβύτου κατ' ἐπαγγελίαν ἀνατείλαντα. Αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου μὴ πεισθεὶς, λέγοντος: Ὅτι συλλήψεται ἡ Ἑλισάβετ, καὶ τέξεται υἱόν· ὁ λέγων: Πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι καὶ γὰρ προέβην, καὶ κείνης τὰ μέλη νενέκρωται· ὁ καταδικασθεὶς σιωπᾶν διὰ τὴν ἀπιστίαν, σήμερον ὁρᾷ τικτόμενον τὸ ἐπαγγελθέν· καὶ σιωπῆς λυθεὶς, εὐφροσύνην εἰσοικίζει: Εὐλογητὸς βοῶν Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ιωάννη πανεύφημε, καὶ οἰκουμενικὲ Ἀπόστολε, τὸ τοῦ Γαβριὴλ εὐαγγέλιον, καὶ τῆς στειράς τὸ βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ καλλιστον θρέμμα, καὶ γνήσιε φίλε τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Σήμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, προοδοποιεῖται τὴν ἔλευσιν Θεοῦ τοῦ Λόγου, ὡς ἀστήρ φαεινός. Σήμερον Ζαχαρίας γλωτταν ἐτραύωσε, σιωπὴν ἐξασκήσας, Ἀγγέλου προσταξάντος· ἔπρεπε γὰρ οὕτω, τὸν πατέρα τῆς φωνῆς, μὴ σιωπὴν φυλάττειν, προσελθούσης ἐκ γαστρὸς στειρωτικῆς, καὶ παντὸς τοῦ κόσμου τὴν λύτρωσιν εὐαγγελιζομένης, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η Ἑλισάβετ συνέλαβε τὸν Προδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἠσπάσαντο ἀλλήλαις αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἐνδοξεν γὰρ ὁ δούλος ἦναι τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν: Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος δόξα σοι.

Εἵσαδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ: Σάρα ἡ ^{Κεφ. 15.} γυνὴ σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλογήσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον· καὶ εὐλογήσω αὐτὸ, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε, καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων: Εἰ τῷ ἑκατονταετεί γενήσεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐννενήκοντα ἐτῶν οὔσα τέξεται; Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ: Ναί· ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνή σου τέξεται σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον. Ἀβραάμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν. Εἰγέλασε δὲ Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα: Οὐπω ^{Κεφ. 12.} μέν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν· ὁ δὲ Κύριός μου πρεσβύτερος. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ: Τί ὅτι ἐγέλασε Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα: Ἀράγε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. Μὴ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα; Καὶ ^{Κεφ. 12.} Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ ἐλάλησε· καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ υἱόν· εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν ἑκατὸν, ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ Σάρρα: Γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὅς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖται μοι. Καὶ εἶπε: Τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα, ὅτι ἔτεκον υἱόν ἐν τῷ γήρα μου; Καὶ ἠυξήθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην, ἡ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ ^{Κεφ. 2.} τῆς φυλῆς τοῦ Δάν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωὴ· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὤφθη Ἀγγελὸς Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν: Ἰδοὺ σὺ στεῖρα, καὶ οὐ τέτοκας, καὶ συλλήψῃ υἱόν. Καὶ νῦν φυλάξαι δὴ, καὶ μὴ πῖς οἶνον· καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον. Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔξεις, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναθήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς γαστρὸς. Καὶ

ἦλθεν ἡ γυνή, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, λέγουσα: Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρὸς με, καὶ ἡ δρᾶσις αὐτοῦ, ὡς ὁρασις Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, ἐπιφανὴς σφόδρα. Καὶ εἶπεν: Ἴδου σὺ ἐν γαστρὶ ἔξεις, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν φυλάξαι, καὶ μὴ πίνῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φαίῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστροῦ, ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδεήθη Μανωὲ τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν: Ἐν ἐμοί, Κύριε, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέστειλας· ἐλθέτω δὴ ἐτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φωτισάτω ἡμᾶς, τί ποιήσομεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἀγγελος πρὸς Μανωὲ, καὶ εἶπεν: Ἀπὸ πάντων, ὧν εἶπον πρὸς τὴν γυναῖκά σου, φυλάξασθω. Ἀπὸ παντός, ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπελοῦ, οὐ φαίγεται· καὶ οἶνον καὶ σίκερα μὴ πιέτω. Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν Ἀγγελον Κυρίου: Τί ὄνομά σοι; ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου, δοξάσωμέν σε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἀγγελος Κυρίου: Ἴνα τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτὸ ἐστὶ θαυμαστόν. Καὶ οὐ προσέθηκεν ἐτι ὁ Ἀγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωὲ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ. 1. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος: Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ· παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινότης αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ: Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὅρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὅρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχυί τὴν φωνήν σου, ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὕψωσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς. Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς ποιήσω τὴν ἐρήμον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὕδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρ-

ρύσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ εἰάν διψήσωσι δι' ἐρήμου, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφρανθήτω στεῖρα ἡ οὐκ τίκτουσα, ^{Κεφ. 1.} ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου, μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α.

Σταλαῖζατε τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε· ὅτι ἐτέχθη ἐκ τῆς Ἐλισάβετ, ὁ μέλλων ἐφ' ὑμᾶς αὐλιζεσθαι, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ λύσας ἐν τῷ τικτεσθαι, τοῦ πατρὸς τὴν ἀφωνίαν· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ: Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Η θεοσήμαντος φωνή, τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ χριστομαρτύρητος πρῶτος τῶν Προφητῶν, τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείας ποιούμενος, ἐξαιρέτως τὴν ποιμήν σου, ἰκέτευε τοῦ σωῆσθαι ἅτρωτον.

Ὁ αὐτός.

Κήρυξ γέγονας τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, Ἰωάννη Προφήτα καὶ Πρόδρομε· προφητεύεις τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγεις τοῖς πέρασιν: Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὸν ἐν Προφήταις ὄρον, καὶ ἀρχὴν Ἀποστόλων· τὸν ἐπίγειον ἄγγελον, καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον· τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν στρατιῶτην καὶ Πρόδρομον Χριστοῦ· τὸν ἐξ ἐπαγγελίας προσκιρτήσαντα, καὶ προκηρύξαντα πρωτότοκον τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, σήμερον ἡ Ἐλισάβετ τίκτει καὶ χαίρει· καὶ θαυμάζεται Ζαχαρίας παρὰ τῆς γερουσίας, τὴν σιωπὴν ὡς κλοιὸν ἀποθέμενος, καὶ ὡς γεννήτωρ τῆς φωνῆς προφητεύει σαφέστατα: Σὺ γὰρ, παιδίον Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, καὶ προπορεύσῃ ὁδοὺς ἐτοιμάσαι αὐτῷ. Διὸ Ἀγγελε, Προφήτα, Ἀπόστολε, Στρατιῶτα, Πρόδρομε, Βαπτιστὰ, καὶ Κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ ὁδηγὲ τοῦ φωτὸς, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ἀπαύστως πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶσ σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος β.

Τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στεῖρας τὸ βλάστημα· τὸν ἐν γεννητοῖς γυ-

ναικῶν ὑπὲρ πάντας, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξόν, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, δοῶντες πρὸς αὐτόν· Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γεννήσει, δυσώπησον Χριστόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Η ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ τοῦ ἡλίου κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον, ἐκ στεῖρας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἦλθεν εὐτρεπίσαι τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὃν καὶ σκιρτήσας προσεκύνησεν, ἐν τῇ νηδυῖ ὄντα τῆς μητρὸς, τὸν ἀμνὸν τὸν αἶροντα, τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ σὺ, παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ.

Ο ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀγιασθεὶς, καὶ τῆς προφητείας δεξιόμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στεῖρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τρανῶς· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Κασσίας Μοναχῆς.

Η σαῖου νῦν τοῦ Προφήτου ἡ φωνὴ, σήμερον ἐν τῇ τοῦ μείζονος Προφητῶν κηΐσει, Ἰωάννου πεπλήρωται· Ἰδοὺ γὰρ φησὶν ἀποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου. Οὗτος οὖν ὁ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως στρατιώτης πρόδρομῶν, ὡς ἀληθῶς εὐθείας ἐποίει, ταῖς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἄγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων· ἀγνείαν γὰρ παντελῆ, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος. Αὐτὸν ἅπαντες πιστοὶ, ἐν ἀρεταῖς μιμούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Β λέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην· Τί παραγέγονας πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα βαστάζεις, καὶ γὰρ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοδότην, καὶ γὰρ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν Λόγον, καὶ γὰρ τὴν φωνήν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημήσαι σε οὐκ εὐπο-

ροῦμεν ἡμεῖς, αἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στεῖρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λελυνται τῇ ἐνδοξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Δόξα, Καὶ νῦν. Τὸ ἀπ' αἰῶνος Ἀπόκρυφον.

Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστός, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, ταῖς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ κρηπίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδής, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι, συμφώνως τῷ Βαπτιστῇ ἐκβοήσωμεν· Προφῆτα Κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν.

Ὁρα Σελ. 51.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχὴ, παραδόξως ἐτέχθη ὡς ἀληθῶς Ἰωάννη πανεύφημε, τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκραύγαζες· Μετανοεῖτε, ἤγγικεν, οὐρανῶν τὸ Βασίλειον· ὁθεν ἐτοιμάσας, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδείχθη τοῖς πέρασι, Βαπτιστὰ καὶ Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ.

Ὁρα Σελ. 58.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αγαλλιᾶσθω ὁ πατήρ, μήτηρ εὐφραίνου, ὅτι Προφήτην ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον, τὸν θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας. Ἦ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστήν, καὶ χαίρει ὁ Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων· Γλῶσσά μου λέλυται, τῇ σῇ προόδῳ ἐν γῇ, λύχνη τοῦ μεγάλου φωτός. Ὅντως θαῦμα παράδοξον!

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς λαβὼν ἐν ἡμέσῃ, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐκέρτα, ὁ ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειραγμένῃ: Ὁ κλῖνας τῇ καταβάσει τοῦς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ἂν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοί: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ αἶ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφῆτης Ὑψίστου κληθήσῃ προπαρεῦσθαι γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κ.φ. α. 24. **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μήκας πέντε, λέγουσα· Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπαίδεν ἀφελεῖν τὰ ἀνείδόσμου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ Παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν, Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Ἐνένεμον δὲ τῷ Πατρὶ αὐτοῦ, τὸ, τί ἂν δεῖται καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ θαύμασαν πάντες. Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ Παιδίον τοῦτο ἐστὶ; Καὶ χεῖρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου, καὶ προεφήτευσεν λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ Παιδίον, Προφῆτης

Ὑψίστου κληθήσῃ· προπαρεῦσθαι γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τὸ δὲ Παιδίον ἠνέκα, καὶ ἐκραταυρῶτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Μετὰ δὲ τὸν Πεντηκοστὸν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸ Προδρόμον.

Ζῆτει ὀπίσθεν εἰς τὸν Ἑσπερινόν: Οἱ Κανόνες.

Ο' παρῶν ποιήματα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, φέρων Ἀκροασι.

Τῷ Προδρόμῳ γένηθα νῦν Γενεθλίμ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τριστατάς κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ καρ-
 » δένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῇ τὸ
 » τριμερές, καταπόντισαν δάμασι ὅπως σοι ὥς
 » ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπὶ
 » νίκῃ ὅσω μελωδῆμα.

Ως ὄρθρος εὐπρεπὴς, τοῦ ἡλίου προτρέχων,
 » στεκευούσης ὁ βλαστὸς, κηρύττει ἐμφα-
 » νῶς, τῆς Παρθένου τὸ κῆμα, πάσῃ νῦν τῇ οἰ-
 » κουμένη, ἀναλάμψει τοῖς πέρασιν, φωτισμὸν
 » εὐσεβείας καὶ χάριτος.

Προφῆτης ἀληθῶς, τοῦ Ὑψίστου κληθήσῃ·
 » προπαρεῦσθαι γὰρ Χριστοῦ, βοᾷ σοι τῷ
 » κίβῳ, Ἰωάννη πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας,
 » παναγίῳ φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἐτοιμάσαι τοῦ
 » κτίσαντος.

Ρήμάτων Γαβριὴλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγ-
 » γελίας θαύματος, ἐδείχθη ἀπειθήνης, καὶ σι-
 » γὴν κατακρίνεται· λύεται δὲ ἄφνω ταύτης· ἡ
 » φωνὴ γὰρ γεγέννηται, Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ
 » Προδρόμος.

Θεοτοκίον.

Η πόλις τοῦ Θεοῦ, τὰ τοῦ παμβασιλέως,
 » Θεοδόχον εὐαγές, καὶ μῆλιον σεπτόν, Θεο-
 » τόκε παστάμωμε, φραύρησον σὴν κληρουχίαν,
 » τὴν αἰεὶ εὐφημαῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστεϊ
 » τὸν τόκον σου.

Ἔτερος Κανὼν, Ἦχος ὁ αὐτός, οὗ ἡ Ἀκροσταχίς:
 » Κοινῆς χαρῆς Προδρόμον εὐφημῶ πόθῳ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις: Γεωργίου.

Ὡδὴ α'. Ἀκαίτω τὸ στόμα μου.

Κοσμεῖται τὴν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ
 » Πνεύματος, καὶ καταφαιδρύνεται καὶ
 » ὠραίζεται, τὴν γενεθλίαν, ἡμέραν τοῦ Προδρό-
 » μου, εὐφροσύνης ἄγοντα, καὶ ἀναμέλπουσα.

Ο κήρυξ τῆς χάριτος, καὶ ἑωσφόρου φαιδρότερος, τῆς δόξης τὸν ἥλιον, μηνύει σήμερον, καὶ τὴν ἔλλαμψιν, αὐτοῦ νῦν προκηρύττει, ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν, ἀυγαίνει μέλουσιν.

Νῦξ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεννήσει σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀπελαύνεται, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς πέρασιν, ἀκτῖνες ἐφαπλοῦνται· σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον, μηνύεις ἥλιον.

Θεοτοκίον.

Γνώσιν τῆς συλλήψεως, τῆς σῆς δεικνύει ἡ κῆσις, τῆς στερείας Πανάχραντε, προκαταγγέλυσσα, καὶ μηνύουσα, τὸν ἄσπορόν σου τόκον· καρπὸν ἐξ ἀκαρπού γάρ, νηδύος ἦνεγκε.

Καταβασία: Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

ᾨδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
• τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν
• Ἅγιος, πλήν σου φιλόνητο.

Δεσποτική μὲν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γέννησις· ἀλλ' οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλέας καὶ στερείας μητρός· εἰκότως προτρέχει γάρ, θαῦμα τοῦ θαύματος.

Ρύσση καὶ στεῖρα, τὴν Παρθένον μήτέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνοῦσα ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στειρώσεως, δείω βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κηύσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἀχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Ἔτερος. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ηχος τῆς ἐκ στερείας σου προόδου, δεσμὰ διαλύσας πατρικῆς, φωνῆς κηρύττει ἐνδοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Χριστοῦ συγκαταβάσεως, τὰ θεῖα νῦν προμηνύματα.

Στεῖρας ἐξ ἀκαρπού ἐκβλαστήσας, ὁ τῆς εὐκαρπίας μηνυτής, τῆς ἐν Χριστῷ ἐξέτεμε, τὴν ἄγονον καὶ ἀκαρπον, ἀξίνη τοῦ κηρύγματος, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων λαοῦ.

Χάριτος τῆς νέας αἱ ἀκτῖνες, ἐξέλαμψαν σήμερον φαιδρῶς, τῇ σῇ γεννήσει Πρόδρομε, καὶ παλαιὰ αἰνίγματα, καὶ οἱ σκιώδεις γράμματος, μεταχωρεῖν τύποι ἀπῆρξαντο.

Θεοτοκίον.

Ελυσεν ὁ τόκος σου Παρθένε, δεσμὰ κατὰ δίκης τῶν βροτῶν, καὶ ἑαυτῷ συνεδησεν, ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπευλογήσας ἀπαντας, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Καταβασία: Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ωσπερ ἥλιος φαιδρός, τῆς Ἐλισάβετ ἐκ γαστρός, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ υἱός, καὶ τοῦ πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωνίαν, καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, Εὐδύνετε βοᾶ, τὰς τοῦ Κυρίου ὁδοὺς· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλεύσεται, καὶ σώσει τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφοντας· ὃν προκηρύξας, ὁ Ἰωάννης, ἐκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Ἔτερον, Θεοτοκίον.

Τρικυμίαις τῶν παθῶν ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ.

Ὁρα σελ. 350.

ᾨδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Μυστηρίων ἀπορρήτων, προοδεύει μυστήριον, τῇ καινοτομίᾳ, τῆς δεσμοθεσίας τῆς φύσεως· τῆς ἀρρώστιας ἡ λύσις προμηνύουσα, τὴν διόρθωσιν, ταύτης Χριστὲ καὶ τὴν δέωσιν.

Ο Ἥσαϊας πατρόθεν, τῷ Υἱῷ προεφήτευσεν, σαρκωθησόμενῳ, Ἀγγελὸν βροτὸν τὸν ἰσάγγελον· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελλῶ πρὸ προσώπου σου, προκραυγάζοντα· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Υπηρετῆσαι ὡς δοῦλος, τῷ Δεσπότη γεγέννημαι· εἰς αὐτὸ γὰρ ἦκω, τούτου κατὰγγεῖλαι τὴν ἔλευσιν, ὡς τῆς Παρθένου τὸν τόκον προπιστώσῃται, παραδόξως, στειρεύουσα γραῦς ἐκβλαστήσασα.

Θεοτοκίον.

Η Ἁγία Θεοτόκος, ἣν οἰκῆσαι νηδὸς ἤκουσεν, ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁ ὑπέρθεος, οὐ διεφθάρη τὴν μήτραν, οὐκ ᾤδινθησε· καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεοῦ-δρωπον.

Ἔτερος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρεῖθρα ἐτοιμάζουσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ὁ Ἰορδάνης τὰ νάματα, προευνετρέπῃ, τῷ Δεσπότη ἑαυτοῦ, τὸν Βαπτιστὴν θεώμενος, τούτου νῦν ἐκ στερείας τικτόμενον.

Αἱ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Ποιητοῦ, δωρεαὶ προκύπτουσιν ἄνωθεν, τοῦ ἑωσφόρου, διανίσχοντος ἐν γῇ, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίλαμψιν, καὶ ἐπιδημίαν κηρύττοντος.

Σάλπιγξ μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς γῆς, σήμερον ἐκ στερείας προέρχεται, ὁ Ἰωάννης, καὶ μηνύει τοῖς βροτοῖς τὸν Βασιλέα Κύριον, ἐξ αἰνῆς ἀφράστως τικτόμενον.

Θεοτοκίον.

Ως οὖσαν ἐκπλήρωμα τῶν ἐν σκιά, τύπων καὶ συμβόλων Πανάχραντε, πάντες Προ-

φῆται, σὲ ἀνύμνησαν φωναίς, προμηνυούσαις
ἅπασι, τὰ σὰ μεγαλεῖα καὶ θαύματα.

Καταβασία: Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**ῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός·
• νῦν ὑψωθήσομαι, νῦν δοξασθήσομαι,
• τὸν πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου,
• καὶ πρὸς φῶς τὸ θαυμαστόν, ἀνυψῶν τῆς
• ἐμῆς Θεότητος.

Γῆ ἐξανέτειλε, παναληθῆ κήρυκα φωνήν, πᾶ-
αι κηρύττουσαν, γλώσση τοῦ Πνεύματος,
τῆς Παρθένου τὸν Υἱόν, δικαιοσύνην οὐρανόθεν
ἐφ' ἡμᾶς, διακύπτουσαν ὕλη σώματος.

Εθετο Κύριος, παναληθῆ λύχνον σε Χρι-
στοῦ, πάντας φωτίζοντα· μόνους ἐνδύον-
τα, τοὺς ἐχθραίνοντας αὐτῷ ὡς διπλοῖδα,
τὴν αἰσχύνην· ἀψευδῶς, Θεοῦ Λόγον Υἱὸν
κηρύττοντα.

Γηθεται ἅπασα, κτίσις τῷ σῷ τόκῳ θεικῶς·
σύ γὰρ ἐπίγειος, ἄγγελος Προδrome, καὶ
οὐράνιος βροτὸς ἀναδειχθήσῃ, τὸν οὐράνιον
Θεόν, προμηνύων ἡμῖν σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὰ θαυμάσια, προφητικαὶ ἔφησαν φω-
ναί, ὅρος καλοῦντές σε, καὶ πύλην ἄχραν-
τε, καὶ λυχνίαν φαεινὴν, ἐξ ἧς τὸ φέγγος ἀλη-
θῶς τὸ θαυμαστόν φρυκτωρεῖ, Ἀγνὴ κόσμον
ἅπαντα.

Ἔτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ρώννυται ἡ πρότερον, φύσις ἐξασθενήσασα,
πρὸς τὴν τῶν καλῶν καρπογονίαν, ἐκ
τῆς ἀκάρπου μήτρας τεχθέντος σου, καὶ βρο-
τοῖς κηρύττεται ζωὴ, ἐν τῇ ἀποτεῖξαι σου, πα-
ναοίδιμε Πρόδρομε.

Ο λύχνος ὁ ἄσβεστος, ἐκ στείρας προερ-
χόμενος, μηνύει τὸν ἥλιον τῆς δόξης, ἐκ
τῆς Παρθένου ἐξανατέλλοντα, πάντας τοὺς ἀν-
θρώπους τῷ φωτί, τῆς συγκαταβάσεως, κα-
ταυγάζοντα χάριτι.

Δεσμοῦνται πολύφθογγοι, γλῶσσαι τῆς ἀθεό-
τητος, καὶ χεῖλη πλατύνονται εἰς δόξαν,
τῆς παρουσίας τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ, τοῦ
Προδρόμου ταύτην ἐν τῇ γῇ, σήμερον μηνύοντος,
καὶ τρανῶς προκηρύττοντος.

Θεοτοκίον.

Ρῆμασι τὴν δόξαν σου, ἡ Ἐλισάβετ Ἀχραν-
τε, τοῖς προφητικοῖς δοξολογοῦσα, τὰ
μεγαλεῖα τοῦ θείου τόκου σου, χαίρουσα ἐκή-
ρυττε τρανῶς· σὺ ὑπάρχεις πάντων γὰρ, εὐ-
φροσύνη καὶ καίχημα.

Antologio.

56

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
• κατεπόντισέ με, καταιγὴς πολλῶν ἀ-
• μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
• γαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

Θεὸν Λόγον ἔγνωσ ὡς Προφήτης, ἐν μητρικῇ
νηδυΐ, καὶ τῇ ταύτης χρησάμενος γλώτ-
τῃ, θεολογεῖς, σκοτεινῷ θεώμενος, ἐν θαλάμῳ
φῶς ἀπρόσιτον.

Ασιγήτως ὡς φωνὴ βοῶντος, τὸν Λυτρωτὴν
τοῦ κόσμου Βαπτιστᾶ, ἱκετεύων μὴ
παύσῃ, τὴν ψυχικὴν, διαλύσαι στείρωσιν, τῶν
ὑμνούντων σου τὴν γέννησιν.

Θεοτοκίον.

Αστέκτου Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρά νη-
δὺς σου, ἀναδεδεικται ὡς Θεοτόκε, ἡ ἀ-
δεῶς, οὐρανῶν τὰ τάγματα, ἀτενίζειν οὐ
δεδύννηται.

Ἔτερος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ρομφαίαν Πρόδρομε δίστομον, τὴν γέννησιν
τὴν σὴν ὁ πολέμιος, ἐχθρὸς ἐδέξατο· σὺ
γὰρ τὴν τούτου ἀναίρεσιν, καὶ τὴν ἀνθρώπων
ζώωσιν ἀνεκήρυξας.

Ο θείος πλοῦτος διέκυψεν, ἐξ ὕψους θει-
κοῦ εἰς τὰ σύμπαντα, τῆς τῶν βροτῶν
ἐμφανῶς, υἱοθεσίας καὶ χάριτος, τοῦ ταύτης
τικτομένου σήμερον κήρυκος.

Μύρα εὐώδη ἡ ἔρημος, ἐκβλύζει νοητῶς τὰ
μηνύματα, ἐν τῇ γεννήσῃ σου, τῇ ἐκ
τῆς στείρας πανεύφημε τοῦ ἀκενώτου μύρου
εἰσδεξομένη Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας μόνην σε Δέσποινα, Μητέρα τοῦ
Θεοῦ προεσκίρτησεν, ὁ θείος Πρόδρομος,
ἐν τῇ μητρῷ νηδυΐ Ἀγνὴ, καὶ τὰ σὰ μεγαλεῖα
προανεκήρυξεν.

Καταβασία: Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Η πρὶν στείρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρό-
δρομον τίκει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα,
πάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γὰρ, προανεκή-
ρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὴ, ἐν Ἰορδάνῃ
χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφή-
της Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Ὁ Οἶκος.

Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ Κυρίου Πρόδρο-
μον, ὃν περ τῷ ἱερεῖ ἡ Ἐλισάβετ ἔτεκεν,
ἐκ μήτρας ἀκάρπου, ἀλλ' οὐδ' ἄσπόρου· Χρι-
στός γὰρ μόνος χώραν διώδευσεν ἀδιώδευτον,

ἄσπορον· τὸν Ἰωάννην στεῖρα ἐγέννησεν, ἄνευ δὲ ἀνδρὸς τοῦτον οὐκ ἔτεκε· τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐπισκιάσει Πατὴρ καὶ Πνεύματος Θεοῦ, Παρθενὸς ἔτεκεν ἀγνή· ἀλλὰ τοῦ ἐξ ἄσπόρου ἀνεδείχθη ὁ ἐκ στεῖρας, Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Προδρόμος.

Συναξάριον.

Τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ αὐτοῦ Μηνός, τὸ Γενέθλιον ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ζαχαρία, χόρευε σὺν τῇ συζύγῳ,
Ὁὐ πολλὰ μὲν τίκτοντες, ἐν δὲ καὶ μέγα.

Προδρόμον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο μήτηρ.

Οὗτος, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντας, καὶ Προφήτου περισσότερος· ἐπρασκιτήσας ἀπὸ γαστρός, καὶ τοῖς ἐν γῇ τὴν τοῦ Σωτῆρος κηρύξας παρουσίαν, καὶ προδραμῶν ἐν τῷ Ἄδῃ, τὴν ἀνάστασιν εὐαγγελίσασθαι. Οὗτος γέγονεν υἱὸς Ζαχαρίου Ἀρχιερέως, καὶ Ἐλισάβετ τῆς στεῖρας, τεχθεὶς ἐξ ἐπαγγελίας· ὃς τὴν τοῦ πατρὸς σιωπὴν ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἐπιλυσάμενος, πάντα τὸν κόσμον χαρᾶς ἐπλήρωσε. Διὸ καὶ Ἄγγελοι τοῖς ἀνθρώποις σήμερον συναγᾶλλονται, καὶ πάσα κτίσις χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης πεπλήρωται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ εὐκτηρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν** εἰς τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, ὡς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβάν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

• **Υ** πῆρχε τὸ πρὶν ἐσκοτισμένη, ἅπασα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις ὧ Προδρόμε, ἀλλ' ὄρθρας βοῶν ἀνεφάνης· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

• **Ν** οσοῦσαν ἰάσατο τὴν φύσιν, ἅπασαν ἡ εὐκλεῖ, ἐκ στεῖρας σου γέννησις, διδάξασα Προδρόμε μέλπειν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

• **Γ** εγέννησαι Προδρόμε ἐκ στεῖρας· ἦλθε γὰρ παναληθῶς, τοῦ νόμου στειρευόντος, ἡ χάρις Χριστῷ μελωδοῦσα· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

• **Ο** ποιῶν πάντα τῷ Πνεύματι ὡς Κύριος, καὶ Ποιητὴς τοῦ παντός, ἐκ στερεοῦσθης καρπὸν, παρήγαγε σήμερον, μητρὸς τὸν Προδρόμον, προμηνύοντα, καρποφορεῖν τὴν ἄκαρπον, τῶν βροτῶν φύσιν τὰ θεῖα.

• **Ν** εκρωθεῖσαν τὴν μητρίαν ὡς ἐζώωσε, μήτραν τῷ τόκῳ σου, ὁ ζωοδότης Χριστὸς, διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ σου ἀνέστησε, καὶ ἀνέρρώσε, νενεκρωμένους Προδρόμε, τῶν βροτῶν τὰς προσδοκίας.

• **Υ** πὲρ ἥλιον ἡ ἔρημος φωστῆρά σε, θεῖον πανεύφημε, εἰσδεχομένη τερπνῶς, διὰ τοῦ φαιδρύνεται καὶ ὠραΐζεται, καὶ σὺν ἅπασιν, ὑμνολογεῖ τὸν Κύριον, καὶ Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

• **Ι** δεῖν ἄχραντε τὴν δόξαν σου οἱ Δίκαιοι, πάλαι ἐζήτησαν, ἣν καθορώμεν ἡμεῖς, καὶ πιστῶς γεραίρομεν σε καὶ κραυγάζομεν. Ὑπερένδοξε, εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐεργέτα Χριστέ παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβᾶς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

• **Ν** ομοθέτης οἰκέτης ὑπῆρχε Μωσῆς· Ἰησοῦς δὲ Θεὸς Διαθήκης καίνης· νῦν δὲ ἀμφοῖν ὁ Προδρόμος, μελωδεῖ ὡς μεσίτης· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

• **Ε**ξ ἐρήμου γαστρός τρυγῶν πάρεστιν, ἣν θεόφυτον νῦν ἄλσος ἤγαγε, τῇ Ἐκκλησίᾳ Προδρόμος, τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπαῖδει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

• **Θ** εοφόρος λαὸς ἔθνος ἅγιον, τὴν τρυγὸν Χριστοῦ ἐκμιμήσασθε, καὶ μελιρρύτως ἄσατε, σωφροσύνη συζῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς.

• **Φ** ἴλος καὶ Ἀπόστολος τοῦ Κτίστου, καὶ κήρυξ καὶ Βαπτιστὴς καὶ θεῖος Προδρόμος, μάρτυς καὶ διδάσκαλος, μεσίτης καὶ ἄγγελος, καὶ λειτουργὸς καὶ πρεσβευτὴς ἡμῶν πανεύφημε, ὑπάρχων, ἐκ τῆς στεῖρας προῆλθες, ταῦτα προμηνύων, ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

• **Η** νοικταί ταμεῖα τῶν χαρίτων, τῆς νέας τε Διαθήκης Χριστοῦ Προδρόμε, καὶ συσιῶν ἔθιμα, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, τῶν παλαιῶν ἐκλείσθησαν καὶ ἀπεπαύθησαν· ὁ νέος δὲ λαὸς

ἀναμέλπει, καὶ ὑπερυψοῖ τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως ἄνθη τερπνὰ τοῦ Θεοῦ λόγου, συμπλέξαντες ἐγκωμίων σοὶ τὸν στέφανον, σήμερον προσάγομεν, Πρόδρομε πανεύφημε, καὶ εὐχαρίστως κραζόμεν τῷ στεφοδότῃ Χριστῷ: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο πρώην δεσμὸς τῆς ἀφωνίας, ἐλύθη Παρθένη τῇ κηῖσει σου, καὶ χεῖλη ἠνοιγήσαν, εἰς αἶνον τοῦ τόκου σου, αὐτίκα τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐκβώντων αὐτῷ: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὁδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**όγου Θεοῦ ἀφραστον ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμφανῶς Μυστήριον, Παρθένη ἀχραντε.
• καὶ γὰρ Θεός, ἐκ σοῦ σεσωμάτωται δι' εὐσπλαγχνίαν· διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ιδοὺ φωνὴ πρόδρομος ταῖς στειρευούσαις, καὶ ἐρήμοις πάρεστι καρδίαις μέλπουσα: Ὁδὸν Χριστοῦ νυνὶ ἐτοιμάσατε, ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται· ὧ πειθαρχοῦντες μεγαλύνομεν.

Ως πάλαι ἐν Πνεύματι τῷ παναγίῳ, ἐμφανῶς ἐκήρυξας τὸν Υἱὸν Πρόδρομε, ἀμὸν Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὸν αἶνον τὴν ἀμαρτίαν, τῇ ποιμένῃ σου τῶν πταισμάτων λύσιν αἵτησαι.

Ἔτερος. Ἀπας γηγενής.

Πύλαι τοῦ φωτός, τοῦ Θεοῦ ἀνοίγεσθαι σήμερον ἄρχονται, καὶ ἐναποκλείεσθαι, ταμεία σκότους προκαταγγέλλεται· ὁ κήρυξ γὰρ καὶ Πρόδρομος Χριστοῦ εἰς φῶς προσελθὼν, τὸ τοῦ βίου, ταῦτα ἀνεκήρυξε, καὶ πατρῷα φωνὴ ἐβεβαίωσεν.

Ομβρος νοητὸς, ἀνίκητος νεφέλης δὲ, ῥαγεῖς ὁ Πρόδρομος, ῥεῖθρον τὸ οὐράνιον, τοῦ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἐκήρυξε, ποταμοῦ παραγίνεσθαι εἰς ἀνακαίνισιν, τῆς ἀνθρώπων, φύσεως ἐν Πνεύματι, τοὺς καρποὺς πληθυνούσης τῆς χάριτος.

Ωσπερ οὐρανὸς, ἀστροῖς καταυγάζεται καὶ ὥραίζεται, τοῦ Προδρόμου σήμερον· ἡ Ἐκκλησία ταῖς θείαις χάρισι, καὶ εὐφημεῖ τὴν γέννησιν αὐτοῦ δοξάζουσα, καὶ αἰνοῦσα, τὸν τῶν ὅλων Κύριον, δωρεῶν τῶν κρείττωνων ὡς πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Υδωρ τῆς ζωῆς, ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε βλύσαν ὁ Κύριος, ἔπλυνεν ἡγίασεν, ἡμᾶς

τοὺς πίστει εἰσδεξαμένους αὐτὸν, καὶ κληρονόμους ἔδειξε τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνυμνοῦντας, τὴν αὐτοῦ χρηστότητα, καὶ σὲ πόθῳ θερμῶς μεγαλύνοντα.

Καταβασία: Ἀπας γηγενής.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης στείρωσιν· μηνύει δὲ τὴν παροῦσαν, χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν· διὸ καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς ἐορτάζει.

Θεοτοκίον.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδασκαν, καὶ Μάρτυρες θεοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθωμολόγησαν, Θεὸν τῶν ὅλων παναγνὴ· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἐκ γηραλέας μητρός, Θεοῦ Λόγου προάγγελος, Ἰωάννης σήμερον, προσελθεῖν κατεπεύγεται· τὴν δεσμευθεῖσαν γλῶσσαν τρανότατα, διὰ τοῦ τόκου εὐλαλον δείκνυσιν. "Ω τῆς ἀφάτου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μητρικῆς στερώσεως, διαλύει τὸ ἔγκλημα, ὁ ἐν πνεύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἡλιοῦ, ὁδὸν Κυρίου ἐτοιμαζόμενος. "Ω τῆς ἀφράστου σου, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Ὁ προκηρύξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων αὐτοῦ τῇ φωνῇ, καὶ τῇ τεκούσῃ λύει τὴν στείρωσιν, δυνάμει θείᾳ καὶ Ζαχαρίου φωνῇ. "Ω τῶν μεγάλων σου, θαυμασίων Δέσποτα! δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ὑπεράνω δείκνυται, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, ὁ προσκιρτήσας ἐν τῇ νηδυίᾳ μητρός. "Ω τῶν μεγίστων σου, δωρεῶν φιλάνθρωπε! δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ανατολίου.

Αστήρ ἀστέρων Πρόδρομος, στερωτικῆς ἐκ νηδύος, ἐπὶ γῆς τίκτεται σήμερον, Ἰω-

άννης ὁ Θεοπόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει
τὴν αὐγὴν, ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς εὐθείαν
πιστοῖς διάβασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον: Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος,

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἀγίου
Ὡδὴ γ'. καὶ ε'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου,

Ἦχος βαρύς.

Ἐφφρανήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Ἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ.
γ'. 11b. **Α**δελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία,
ἢ ὅτε ἐπιστεῦσαμεν. Ἡ νῦν προέκοψεν,
ἡ δὲ ἡμέρα ἡγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα
τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ
φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσω-
μεν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀ-
σελγείαις, μὴ ἔρδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ' ἐνδύσασθε
τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς
πρόνοιαν μὴ ποιῆσθε εἰς ἐπιθυμίαν. Τὸν δὲ ἀ-
σθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς
διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεύει φα-
γεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ
ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, καὶ
ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς
γάρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων
ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ
πίπτει, σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ
Θεὸς στῆσαι αὐτόν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος α'.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Στίχ. καὶ σὺ Παιδίον Προφήτης Ὑψίστου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ.
α'. 1. **Ε**πειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασ-
θαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν
ἡμῖν πραγμάτων, καθὼς παρέδωκαν ἡμῖν οἱ
ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται, καὶ ὑπηρεταὶ γενομένοι
τοῦ Λόγου· ἔδοξε καί μοι παρηκολογηκότι ἄνω-
θεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κρᾶ-
τιστε Θεόφιλε· ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης
λόγων τὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, Ἰερεὺς

τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ
τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἑλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι
ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πά-
σαις ταῖς ἐντολαῖς, καὶ δικαιοώμασι τοῦ Κυρίου
ἀμειμπτοι. Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι
ἡ Ἑλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβε-
βηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ ἱερατεῦειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφη-
μερίας αὐτοῦ ἐναντι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος
τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, εἰσελθὼν
εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος
τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ
θυμιάματος. Ὡφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου,
ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιά-
ματος. Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φό-
βος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν
ὁ Ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ Ζαχαρία· διότι εἰση-
κούσθη ἡ δέησί σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἑλισάβετ
γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰωάννην, καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις,
καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται.
Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ
οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ Πνεύματος
αγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐ-
τοῦ· καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει
ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς προε-
λεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνά-
μει Ἡλιοῦ, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ
τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοι-
μάσαι Κύριῳ λαὸν κατεσκευασμένον. Καὶ εἶπε
Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσο-
μαι τῆτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή
μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι
Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σέ, καὶ εὐαγγελίσα-
σθαί σοι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ, ἔση σιπῶν, καὶ μὴ
δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἥς ἡμέρας γέννηται
ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου,
οἳ τίτες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.
Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ
ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.
Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ
ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ·
καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κω-
φός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι
τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνελθὼν
Ἑλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἔαυ-

ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ: Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιποιησάμην εἰς σωτηρίαν. Αὐτὸν ἰκέτευε, Θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυὶδ.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
α'. 3.

Α 'δελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν· εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον, καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς· ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως, πολὺ τιμιώτερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὗρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅν ἔκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες, πιστεύοντες δέ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκκλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου.
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
α'. 13.

Α 'γαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίζετε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκντα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντά ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται: Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἁμνοῦ ἁμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
β'. 11.

Α 'γαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρ-

κικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵ τινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν· ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντας, φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνοσίαν· ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δούλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνειδήσιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιούντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὗρεθῇ δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδορεῖ· πάσχων οὐκ ἠπειλεῖ· παρὰ δίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα,

Ἦχος β'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Δ εὔρο δὴ μοι σήμερον, τὸ τῶν πιστῶν εὐθύμως καλλιέρημα, χοροστατήσαντες ἅμα, τοὺς τῆς χάριτος ἐκλόγους ὑφάντας, Πέτρον καὶ Παῦλον, πρέπουσιν ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν· ὅτι ἀφθόνως πᾶσι τὸν λόγον κατασπείραντες, σὺν τούτοις καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος κατεπλούτησαν· καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου ὑπάρχοντες κλήματα, βότρυν ἡμῖν πέπειρον ἐδομήσαντο, εὐφραίνοντα τὰς καρδίας ἡμῶν. Πρὸς οὓς βοήσωμεν, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, καὶ καθαρῷ συνειδότι, λέγοντες: Χαίρετε πορθημευταὶ τῶν ἀλόγων, καὶ ὑπουργοὶ τῶν ἐν λόγῳ. Χαίρετε τοῦ παντός ποιητοῦ καὶ κηδεμόνος ἐκλόγια τερπνά. Χαίρετε πρόξενοι τῶν ἀγαθῶν, καὶ διώκται τῶν δολερῶν.

Οὓς ἰκετεύσωμεν πρεσβεύειν αἰεὶ, εἰρήνην στα-
θῆναι τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, πρὸς τὸν Κτί-
στην καὶ Διδάσκαλον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄρσενίου. Ὁ αὐτός.

Τοὺς Μαθηταῖς τοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεμελίου
τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ἀληθεῖς σὺλους καὶ
βάσεις, καὶ σάλπιγγας ἐνθέους, τῶν τοῦ Χρι-
στοῦ δογματῶν καὶ παθημάτων, τοὺς κορυ-
φαίους Πέτρον καὶ Παῦλον, ἅπας ὁ κόσμος ὡς
προστάτας εὐφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ διαδρα-
μόντες τὸ κλίτος ὅλον τῆς γῆς, ὥσπερ ἀρότρῳ
ἔσπειραν τὴν πίστιν, καὶ πᾶσι τὴν θεογνωσίαν
κατέβλυσαν, τῆς Τριάδος δεικνύντες λόγον. Ὡς
Πέτρε, πέτρα καὶ κρηπὶς, καὶ Παῦλε, σκεῦος
ἐκλογῆς· οἱ καὶ ζευκτοὶ βόες τοῦ Χριστοῦ,
πάντας εἴλκυσαν πρὸς τὴν θεογνωσίαν, ἔθνη
πόλεις τε καὶ νῆσους. Ἐβραίους δὲ πάλιν πρὸς
τὸν Χριστὸν ἐπανήγαγον, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γερμανοῦ. Ὁ αὐτός.

Πέτρε, Κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων,
ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε Θε-
σπέσιε, τῶν Ἀγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ καὶ φω-
στήρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡ-
μῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Ὁ αὐτός.

Παῦλε, στόμα Κυρίου, ἡ κρηπὶς τῶν δογ-
ματῶν, ὁ ποτε μὲν διώκτης Ἰησοῦ τοῦ
Σωτῆρος, νῦν δὲ καὶ πρωτόθρονος, τῶν Ἀπο-
στόλων γενόμενος μακάριε· ὅθεν ἄρρητα εἶδες
σοφέ, ἕως τρίτου οὐρανοῦ ἀναβὰς, καὶ ἔκρα-
ζες· Δεῦτε σὺν ἐμοί, καὶ τῶν ἀγαθῶν μὴ ὑ-
στερηθῶμεν.

Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οὐ τῆς ἁνῶ Ἱερουσαλὴμ πολῖται, ἡ πέτρα
τῆς πίστεως, ὁ ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας
τοῦ Χριστοῦ, ἡ τῆς Τριάδος δυάς, τοῦ κόσμου
οἱ σαγηνευταί, καταλιπόντες σήμερον τὰ ἐπὶ
γῆς, ἐπορεύθησαν ἐν ἀθλήσει πρὸς Θεόν, καὶ
πρεσβεύουσιν αὐτῷ ἐν παρρησίᾳ, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Βυζαντίου.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναίδιος Λόγος τοῦ
Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη,
τὰ εὐφωρά κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι
Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ
τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες, ὃν οἱ
Πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς
εὐφρόσυτον. Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ

Παῦλε, καύχημα τῆς οἰκουμένης, στηρίζατε
ποίμνην, ἣν ἐκτήσασθε διδασκαῖς ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμά καὶ τὰς θλίψεις σου,
τίς διηγῆσεται, ἐνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε;
ἢ τίς παραστήσει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κό-
πους σου, οὓς ἐκοπίασας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ
Χριστοῦ, ἵνα πάντας κερδήσῃς, καὶ Χριστῷ
προσαγάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν; Ἀλλὰ ταύτην
αἵτησαι, φυλάττειν τὴν καλήν σου ὁμολογίαν,
μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε Ἀπόστολε,
καὶ διδάσκαλε τῶν Ἐκκλησιῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμά καὶ τὰς θλίψεις σου,
τίς διηγῆσεται, ἐνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε;
τοὺς κόπους τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς
ἐν λιμῷ καὶ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει
καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην τοὺς ῥαβδισμούς,
τοὺς λιθασμούς τὴν περίοδον, τὸν βυθὸν τῆς
ναυάγιας; Θεάτρον ἐγένου καὶ Ἀγγέλοις καὶ
ἀνθρώποις. Πάντα οὖν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυ-
ναμοῦντί σε Χριστῷ, ἵνα κόσμον κερδήσῃς, ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου. Διὸ δυσωποῦμέν
σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἀδια-
λείπτως ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους τῆς Ἐκκλη-
σίας, Πέτρον καὶ Παῦλον εὐφημήτωμεν·
ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς πίστεως
στερεώματι, καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτίσι τοῦ κη-
ρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας ἐπανήγαγον. Ὁ μὲν
τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, πρὸς οὐρανὸν τὴν
πορείαν ἐποιήσατο, ἐνθα τῆς βασιλείας, παρὰ
Χριστοῦ τὰς κλεῖς ἐγκεχείριστο· ὁ δὲ τῷ ξί-
φει ἀποτμηθεὶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας
ἐπαξίως μακαρίζεται· καὶ ἀμφοτέροι τὸν Ἰσ-
ραὴλ καταγγέλλουσιν, ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύ-
ριον, χεῖρας ἀδίκως ἐκτείναντα. Διὸ εὐχαῖς
αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς κατ' ἡμῶν
κατάβαλε, καὶ τὴν ὀρθοδόξον πίστιν κράτυ-
νον, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Εορτὴ χαρμόσυτος, ἐπέλαμψε τοῖς πέραςι
σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφω-
τάτων Ἀποστόλων, καὶ Κορυφαίων Πέτρου καὶ
Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα.
Εἰς ὧδαῖς καὶ ὕμνοις ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς αἱ

δελφοί, τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, βο-
ῶντες πρὸς αὐτούς: Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε,
καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σου Διδασκάλου Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε, Παῦλε παμφίλτατε,
καὶ κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς οἰ-
κουμένης. Ὡς ἔχον παρρησίαν, ζευγος ἀγιολε-
κτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσατε, σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον: Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Τροπαρίον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς
οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν
ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρή-
σασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον: Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

— ~~ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ~~ —

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, Κάθισμα
τοῦ Πέτρου.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλείας καταλιπὼν, οὐρανόθεν
ἐδέξω παρὰ Πατρὸς, τὴν θείαν ἀποκά-
λυψιν, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως· καὶ παρρη-
σία πᾶσιν, ἐβόας τῷ Κτίστη σου: Τοῦ Θεοῦ σε
γινώσκω, Υἱὸν ὁμοούσιον. Ὅθεν ἐπαξίως, ἀλη-
θῶς ἀνεδείχθης, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ κλει-
δοῦχος τῆς χάριτος. Πέτρε Ἀπόστολε, πρέσ-
βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐθυμούμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλίῳ.

Ὅρα σελ. 57.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα
τοῦ Παύλου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν παρὰ Χριστοῦ, κο-
μισάμενος ὥφθης κήρυξ φωτός, πᾶσι τοῖς
τῆς χάριτος, καταλάμψας διδάγμασι· τὴν γὰρ
τοῦ νόμου ξέσας, λατρείαν τοῦ γράμματος, τοῖς
πιστοῖς κατήστραψας, τὴν γινώσιν τοῦ Πνεύμα-
τος· ὅθεν καὶ εἰς τρίτον, οὐρανὸν ἐπαξίως, ἐ-
πήρνης μετάρσιος, καὶ Παραδείσον ἐφθασας.
Παῦλε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορ-
τάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα
ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποι-
να, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤ-
φθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν
καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἀξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ
μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν
θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι: Θεο-
τόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ
καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου
ἄχραντε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφοτέρων.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν μαθητῶν, τοὺς
μεγάλους φωστῆρας καὶ φαεινοὺς, Πέ-
τρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον·
τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ θείου, ἐκλάμψαντες Πνεύμα-
τος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατέφλεξαν ἅπα-
σαν· ὅθεν καὶ τῆς ἁγίας βασιλείας πολῖται, ἀ-
ξίως ἐδείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος σύνθρονι.
Διὰ τοῦτο βοήσωμεν: Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμη ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἐκ τῶν ἀνωτέρω.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινον ια'. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Πέτρε Κορυφαῖε. Ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν.

Οἱ Κανόνες, ἀμφοτέροι Ποίημα Ἰωάννου Μο-
ναχοῦ.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἀγίου Πέτρου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε·
• ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν
• λαόν, ὃν ἐκτίσω φιλανθρώπε.

Τὸν κορυφαιότατον, τῶν Ἀποστόλων σήμε-
ρον, ὡς πρωτόκλητον Χριστοῦ, θεοπνεύ-
στοις ἐν ᾧδαῖς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Σὲ ὁ προαιώνιος, προεγγνωκὼς προώρισε,
παμμακάριστε Πέτρε, ὡς προστάτην Ἐκ-
κλησίας καὶ πρόεδρον.

Οὐ σὰρξ οὐδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέ-
πνευσε, τὸν Χριστὸν θεολογεῖν, Υἱὸν
Θεοῦ ἀληθινόν, τοῦ ὑψίστου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν ὄχημα, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Ο ὥσπερ ὄντα καλῶν τὰ ἀνύπαρκτα, Χριστὸς τῇ θείᾳ γνώσει, Παῦλε παμμακάριστε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς γαστρὸς σε ἐξελέξατο, βαστάσαι ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τὴν ἐσομένην μηνύων σοι ἔλλαμψιν, τῆς εὐσεβείας Παῦλε, καὶ πλάνης τὴν καθαίρεισιν, Χριστὸς ἐπιφανεῖς, ἐν ὄρει ἀστραπόμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκὸς, τὴν ψυχὴν συνετίζει δέ, τῆς Τριάδος τῇ γνώσει· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Περιτομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμερον, καὶ ζηλωτῆς πατρῶν Παῦλε παραδόσεων, Ἑβραίων ἐκ σποράς, φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρισαῖός τε δειχθεὶς, ἡγήσω πάντα σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδησας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Α ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ παντοκράτορος, ἡ βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καταβασία: Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• **Ο** καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς,
• ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἄ-
• γιος, πλήν σου φιλόανθρωπε.

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτατον στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταμίαν ἀσφαλῆ, τῆς βασιλείας ἀνέδειξε· διὸ ἀνυμνοῦμέν σε, Πέτρε Ἀπόστολε.

Επὶ τὴν πέτραν, τῆς σῆς θεολογίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον· ἐν ἧς Ἀπόστολε, Πέτρε δοξάζομεν.

Ως ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι· ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανεί, ἐλεύσει τοῦτον Χριστὸς ὁ Θεός, κριτὴν τε καὶ συνέδρον, ἔσεσθαι ἔφησεν.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κηύσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονοῦμε-

Antologio.

57

νόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἀχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Ἄτερος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ λίθον θεμελίον, ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελεῖ, ἀκρογωνναῖον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, εἰλικρινῶς, Παῦλε περιφέρων, ἡ ζωὴς τῆς ὄντως ζωῆς.

Παῦλε παμμακάριστε, τῷ θεμελίῳ σου πρόσθευε, τῶν ἀρετῶν, ἐποικοδομεῖσθαι, εὐσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὥς προεφήτευσας Πάναγνε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Καταβασία: Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Ποῖα φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποῖα δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γὰρ σε σκελισθέντα φωτί. Ῥώμη σου τὸ αἶμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾷ σου τὰ σπάργανα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριζον.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγεται Ὑπακοή, Κάθισμα οὐ λέγεται.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃς ἐκ Παρθένου σαρ-
• κωθεῖς, καὶ τὴν φύσιν θείας, ὃν ὑ-
• μνοῦντες βοῶμεν: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βροτῶν ἀλιέα σε, ὥς ἐπηγγεῖλατο Χριστὸς, ἀπειργάσατο θείον, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, πρῶτῳ ἐγχειρίσας τοὺς οἴκας.

Πρὸς σοῦ δυσωπούμενος, ὁ ζωοδότης Ἰησοῦς, ὁ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, δεδοκώς σοι εὐθύνas, Πέτρε γεννηθήτω μοι ἱλεως.

Χριστοῦ τὰ βασίλεια, ἀνεωχθῆναι ἐκτενῶς, καθικέτευσον Πέτρε, τοῖς τὴν θείαν σου μνήμην, πίστει ἀδιστακτῶ γεραίρουσι.

Θεοτοκίον.

Κυρία πανύμνητε Θεοκυῆτορ, τοὺς ἐμοὺς λογισμοὺς, σαῖς πρεσβείαις ἐκκαθάρασα, δεῖξον εὐκαρπὸν με, Μήτηρ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Ἄτερος. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Επέβη ὥς λέων, ἀγριωπῶς λυμαινόμενος, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὁ Σαῦλος ποτέ· τιθασσευθεὶς δὲ θείᾳ φωνῇ τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν ἐδίωκε ποιμήνην, οἱάπερ ποιμήνην ἐγχειρίζεται.

Ο μέλλων φωτίζειν, τὴν οἰκουμένην σκοτίζεται· Ἀνανίας δὲ τούτῳ ἀπέσταλται, τὸ τῆς ψυχῆς φέγγος διδούς καὶ τοῦ σώματος, ἐκ θείας ἐμφανείας, σκεῦος ἐκλογῆς διδασχθεὶς αὐτόν.

Τῷ Παύλῳ ἀξίως, ἡ Δαμασκὸς ἐναθρύνεται· ἐκ γὰρ ταύτης, ὡς ἐκ Παραδείσου ποτὲ, ναμάτων θείων, οὗτος προῆλθε μεγίστη πηγῇ, καὶ ἐμέθυσε πᾶσαν, τῇ θεογνωσίᾳ ἀφθόως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Καθεῖλε δυνάστας, ἀπὸ τῶν θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἔφησε, τοὺς δὲ πεινῶντας, θείων ἀγαθῶν ἐνέπλησε, τοὺς πίστει μελωδοῦντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καταβασία: Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** κτησάμενος ἡμᾶς, περιούσιον λαόν, τῷ αἵματί σου Κύριε, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, ἐν ὁμονοίᾳ φυλάττων τὴν ποιμνὴν σου.

Τὴν ἐκ πόθου εἰληφώς, παρρησίαν πρὸς Θεόν, ἀξίως ἐθαυμάζετο, ὁ ἀλιεὺς καὶ ἀγροῖκος, τερατουργῶν παραδόξως τῇ χάριτι.

Ο ὑ χρυσίον διὰ σέ, οὐκ ἀργύριον Χριστέ, ὁ Θεὸς σου Ἀπόστολος, ἀλλ' ἀρετὴν κτησάμενος, τὴν πῶν θαυμασίων ἐπλούτησε δύναμιν.

Κατηρτίζοντο σφυρὰ, καὶ αἱ βάσεις τῶν χωλῶν, τῷ ἐνεργεῖ σου ῥήματι· διὰ γὰρ θείου Πνεύματος, ἀπετελεῖτο παραδόξα πράγματα.

Θεοτοκίον.

Σεσωμάτῳται Θεός, καθ' ὑπόστασιν Ἀγνή, ἐκ σοῦ σαρκὶ ἐνούμενος, μεμενηκώς· οὐκ ἔλαττον, κατὰ τὴν θείαν οὐσίαν ἀσώματος.

Ἔτερος. Φώτισον ἡμᾶς.

Σὺ τὸ ἀληθές, ἐξελέξω Παῦλε καύχημα, τὸν Σταυρόν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, αἰετίζων, ὡς περ τρόπαιον Ἀπόστολε.

Σοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς, τὸ θανεῖν δὲ κέρδος ἄριστον· τῷ γὰρ πόθῳ συνεσταύρωσαι, καὶ σταυρωθέντι, δι' ἡμᾶς ὁ Παῦλε ἐνδοξε.

Χαίροις ἀληθῶς, ἐν Κυρίῳ Παῦλε τίμιε, ἐκδημήσας ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ζωοδότην Θεόν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, παρθενίας τὸ κειμήλιον, ἡ τῆς προμήτορος ἀνάκλησις, καὶ τῆς κατάρτας, ἡ λύσις τοῦ προπάτορος.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν κήτει Χριστέ τριμερεύσας, Ἰωάννης
» προέγραψέ σε τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν
» ἐκουσίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριμερεύσαντα.

Ως παλαι Χριστέ τῇ δεξιᾷ σου, ἐν ὑγρᾷ πεζεύοντα Πέτρον διέσωσας, καὶ με βυθιζόμενον, σάλῳ δεινῶν πειρασμῶν ὑπεξάγαγε.

Αφῆκας ὦ Πέτρε τὰ μὴ ὄντα, καὶ τὰ ὄντα ἐφθασας, ὡσπέρ τις ἔμπορος· καὶ σαφῶς ἠλίευσας, τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν πολύτιμον.

Πειράζειν ἀφρόνως οἰηθέντας, Πνεῦμα πᾶνάγιον, Πέτρε ἐνέκρωσας, ὁ ἐθεολόγησας πρῶτος, τρανώσας Θεὸν παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάσης ἐπέκεινα οὐσίας, Λόγον Θεοῦ τέτοκας, σεσαρκωμένον ἡμῖν· διό σε θεοτόκον, χεῖλεσί τε καὶ ψυχῇ καταγγέλλομεν.

Ἔτερος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Απάντων περιφρονήσας τῶν τερπνῶν, βεβλημένος τοῦ Δεσπότης τῷ φίλτρῳ, καὶ τῆς κοινῆς, σωτηρίας τῷ πόθῳ, διαμαρτεῖν αὐτοῦ αἰρετισάμενος, ὁ Παῦλε μακάριε καὶ νῦν, ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ἱκέτευε.

Αξίως σοι ἐδωρήσατο Χριστὸς, τὸ πολέτευμα Ἀπόστολε Παῦλε, ἐν οὐρανοῖς· μένουσαν γὰρ ἐνταῦθα, οὐκ ἐπεπόθησας πόλιν μακάριε, πιστὸς ὑπηρέτης γεγονώς, οἰκονόμος τε τῶν μυστηρίων αὐτοῦ.

Ως ἄριστος τοῦ Δεσπότης μιμητής, καὶ αὐτὸν ἐνδεδυμένος ὁ Παῦλε, εἰλικρινῶς, πᾶσι γέγονε πάντα, ἵνα τοὺς πάντας κερδήσῃ καὶ σῶσῃ λαούς· καὶ ἔσωσεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Χριστῷ σαγηνεύσας τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Επέβλεψεν ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν κακότητα· καὶ κινίζων οὐσίαν, ὡς δυνατὸς, μεγαλεῖα ποιήσας, Θεογεννητορ ὡς ἔφης πανάμωμε· καὶ ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ὡς εὐσπλαγχνος.

Καταβασία: Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σε καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ο Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου· πλά-
τυνόν μου τὸ στόμα καὶ πληρώσας αὐτό,
κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀνα-
λουθῇσω, καὶ ἃ διδάσκω, ποιήσω πρῶτος· πᾶς
γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας
ἐστίν· ἐάν γὰρ λέγω μὴ πράττων, ὡς χαλκὸς
ἡχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα,
καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γι-
νώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῇ εἰκοστῇ ἐννάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη
τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστό-
λων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Στίχοι.

Σταύρωσις εἶλε κήρυκα Χριστοῦ Πέτρον·
Τομῇ δὲ Παῦλον, τὸν τεμόντα τὴν πλάην·.

Τλῇ ἐνάτῃ Σταυρὸν Πέτρος εἰκάδ' ἄορ δέ
γε Παῦλος.

Ταῦτοις, τίνα ἐγκωμίων ὑπόθεσιν μείζονα ἂν ἐπινοήσῃς,
παρὰ τὴν τοῦ Κυρίου μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυξιν; τὸν
μὲν μακαρίσαντας, καὶ Πέτρον καλίσαντος, ἐφ' ἧς ἰδρύ-
σαι τὴν Ἐκκλησίαν φησί· τὸν δὲ, Σκευὸς ἐκλογῆς ἐσ-
θαι προσιπόντος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον
κυράννων καὶ βασιλέων· Ὑπῆρχε δὲ ὁ ἅγιος Πέτρος ἀ-
δελφός τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀνδρέου, ἐκ πόλεως ἀσθήμου,
καὶ εὐτελοῦς τῆς Βηθσαϊδᾶ, υἱὸς Ἰωνᾶ, ἐκ φυλῆς Συ-
μεὼν, ἐπὶ Ὑρκανοῦ Ἀρχιερέως, πενία συζῶν ἐσχάτη,
καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ζῆν ποριζόμενος. Αὐτοῦ δὲ τε-
λευτήσαντος, ὁ μὲν Σίμων ἑαυτὸν μισθώσάμενος, ἐγήμε
τὴν θυγατέρα Ἀριστοβούλου, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀ-
ποστόλου, καὶ παῖδας ἔτεκεν· Ὁ δὲ Ἀνδρέας τῇ ἀγνείᾳ
ἑαυτὸν ἐπέδωκε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν, ὃν ἐφρουρεῖτο ὁ
Γωάννης ἐν τῷ δεσποτηρίῳ, ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν λίμνην
Γεννησαρέτ ἀφικέμενος, καὶ εὐρὼν Ἀνδρέαν καὶ Πέτρον
καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, αὐτοὺς ἐκάλεσε· καὶ εὐ-
θέως ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ λοιπὸν κηρύξας ὁ Πέτρος
τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Ἰουδαίᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐν Πόν-
τῳ, καὶ Γαλιλαίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυ-
νίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ρώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρεν-
δοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς Σαῦμασι Σίμωνα τὸν μάγον,
αὐτόθι Νέρωνος ὑπάρχοντος, σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς,
ὡς αὐτὸς ἐξητήσατο, τὸ μακάριον τέλος ἰδέξατο.

Ὁ δὲ ἅγιος Παῦλος, Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος καὶ
αὐτός, φυλῆς Βενιαμίν, τὴν αἵρεσιν Φαρισαῖος· μαθη-
τευθεὶς ὑπὸ Γαμαλιήλ, καὶ ἄκρως τὸν Μωσέως νόμον
παιδευμένος, τὴν Ταρσὸν οἰκῶν· Ὁς καὶ διάπυρος ἐ-
βραστὴς γενόμενος τοῦ νόμου, ἐπόρθει τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκ-

κλησίαν. Τῇ αὐτοῦ εὐδοκίᾳ καὶ προθέσει ἀναιρεῖται
Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς. Ἐπιγνωσθεὶς δὲ παρὰ Θεοῦ
μεσούσης ἡμέρας, καὶ πηρωθεὶς τὰς ὀφείας, φωνῆς αὐτῷ
Θείας ἐνεχθείσης ἄνωθεν, πέμπεται πρὸς Ἀνανίαν ἀρ-
χαῖον μαθητὴν, οἰκοῦντα ἐν Δαμασκῷ. Ὁν κατηχήσας
καὶ βαπτίσας, ἐπεὶ σκευὸς ἐκλογῆς ἐγένετο, καθάπερ ὑ-
πόπτερές τις, πᾶσαν διαδραμὼν τὴν οἰκουμένην, ἐσαγγή-
νευσε. Καὶ ἐν Ρώμῃ καταστήσας, καὶ διδάξας πολλοὺς,
ἐκαίσε τὸν βίον κατέλυσε, χρόνοις ὕστερον μετὰ Πέτρον
τὸν αὐχένα τμηθεὶς. Ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀπορρέῦσαι,
φασὶν, αἷμα σὺν γάλακτι. Ἐκ δὲ καὶ ὕστερον ἐτελειώθη
ὁ μακάριος Παῦλος τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ἐνὶ τόπῳ ἐτέθη
αὐτῶν τὰ λείψανα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς.

ᾠδὴ Ζ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐν ἀρχῇ ἀρχαρχος Λόγος, σὺν Πατρὶ
» καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, Υἱὸς μονογενὴς, εὐ-
» λογημένος εἰ καὶ ὑπερυψούμενος, ὁ Θεὸς ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ συμπαθὲς Δεῖα προνοία, τοῦ Χριστοῦ
παιδευόμενος, ἐκμιμεῖσθαι συγχωρῇ, τὸ
πρὸ τοῦ πάθους Πέτρε τῆς ἀρνήσεως, ὑποστῆ-
ναι κλυδώνιον.

Σοὶ ὁ Χριστὸς πρώτῳ κληθέντι, καὶ σφοδρῶς
ἀγαπήσαντι, ὡς προέδρῳ εὐκλεῶς, τῶν
Ἀποστόλων πρώτῳ ἐμφανίζεται, ἀνασταὶς ἐκ
τοῦ μνήματος.

Σοὺ τὸ τρισσὸν τῆς πρὸ τοῦ πάθους, ἐξαλεί-
φον ἀρνήσεως, ὁ Δεσπότης τῷ τρισσῷ τῆς
θεοφθόγου ἐρωτήσεως, βεβαιοῖ τὴν ἀγάπην.

Τῆς πρὸς Χριστὸν Πέτρε φιλίας, προσετίθεσο
μάρτυρα, τὸν τὰ πάντα ὡς Θεὸν εἰδόντα
Λόγον· ὅθεν καὶ τὸ φίλτατον, ἐγχειρίζει σοι
ποιμνιον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ τὸν πρὸ αἰῶνων, ἐκ Πατρὸς
ἀνατεῖλαντα, Θεὸν Λόγον ἐν σαρκὶ συνε-
ληφύσαν, πάντες μακαρίσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ
πάντων Θεοῦ.

Ἔτερος. Ἐν πεδίῳ Δεηρά.

Εἰ χρημάτισε Χριστέ, σφραγὶς καὶ στέφανος
τῶν Ἀποστόλων σου, ὁ ἐπ' ἐσχάτων κλη-
θεὶς τῶν χρόνων, σπουδῇ πάντας ὑπερβάλλων
δὲ μεθ' οὗ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει σοι·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Εὶ καὶ ἐδίωξε τὸ πρὶν, τὴν Ἐκκλησίαν σου
Παῦλος ὁ δέσμιος, ἀλλ' ὑπερέβη τὴν πᾶ-
λαι τόλμαν, τῷ σῶ ζήλῳ τῷ ἐπ' ἐσχάτων· συν-
ῆγαγε γὰρ Χριστέ, τὰ ἔθνη κρίζοντα· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Σὺ ἐξ Ἱερουσαλὴμ κηρύξας, ἅπασιν τὸ Εὐαγγέλιον, περιλαβὼν δὲ ἐν κύκλῳ πᾶσαν τὴν γῆν, μέχρι τερμάτων Παῦλε τοῦ Ἰλλυρικοῦ, διδάσκων ἀνεκράυγας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν ἐκστάσει ἐπαρθείς, τὸν τρίτον ἑφθασας πόλον πανόλβιε, καὶ ἐπακούσας ἀρρήτων λόγων βοᾶς: Δόξα τῷ ἀνωτάτῳ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ ἀπαυγάσματι συνθρόνῳ, τῷ ἐρευνῶντι σαφῶς, Πνεύματι Θεοῦ τὰ βάθη.

Θεοτοκίον.

Ως ἐπὶ πόκον ὑετός, ἐν σοὶ κατέβη Παρθέ-
νε Χριστὸς ὁ Θεός· καὶ σαρκοφόρος ἐκ
σοῦ προήλθεν, ἐνῶν τὰ πρὶν διεστηκότα, εἰρή-
νην ἐν γῇ, καὶ οὐρανῷ δωρούμενος, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογημένος.

Καταβασία: Οὐκ ἐλάτρευσαν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ο τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀπορρήτῳ σου
δυνάμει Χριστέ, τοὺς ὁσίους σου Παῖ-
δας, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας κράζοντας: Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εκτενοῦσί σου χεῖρας, καὶ σταυρῷ σε περι-
ζώσουσιν, ὁ Δεσπότης προφητεύων, Πέτρε
προστάττει ἐπεσθαι κράζοντα: Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ, τὸν μὲν Αἰνέαν πα-
ρειμένον δεινῶς, Ταθηθαῖν δὲ θανοῦσαν,
τερατουργῶν ἀνέστησας κράζοντας: Εὐλογεῖτε
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο τῷ Πέτρῳ τὰ ἔθνη, κενάθαρμένα ἀπο-
φήνας Χριστέ, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ,
κάμου τὰς φρένας κάθαρτον κράζοντος: Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Εν μιᾷ συσκηνοῖσα, τῶν ἑαυτῆς ἀγίων ὑ-
ποστάσεων, ἡ Θεότης Παρθένης, ὅλη μοι
ὄλω ἦνωται· ὅθεν σε ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Συνεκράθη τῷ πόθῳ σου ὁ Παῦλος, τὴν κα-
λὴν δὲ ἀλλαίῳσιν ἐξέστη· οὐχ ἑαυτῷ γὰρ
ἔζη ὁ αἰδῆμος, εἶχε δὲ οἰκτίρμον, ζῶντα ἐν
αὐτῷ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ ἡρμόσω ὡς νύμφην παραστήσαι, τῷ κυ-
φίῳ Χριστῷ τὴν Ἐκκλησίαν· κυμπαγωγὴς
γὰρ ταύτης ἀναδεδειξαι, Παῦλε θεοφόρε· ὅθεν
κατὰ χρέος, τὴν μνήμην σου γεραίρει.

Ηγωνίσω τὸν κάλλιστον ἀγῶνα, καὶ τελεί-
σας τὸν δρόμον σου νομίμως, Χριστῷ προσ-

ῆλθες χαίρων παναοίδιμε· ὅθεν τῶν στέφανων,
Παῦλε ῥξιώθης, τῶν τῆς δικαιοσύνης.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε νύμ-
φη ἀνύμφευτε Παρθένη· χαῖρε νεφέλη
ἥλιον ἐκλάμπασα, τῆς δικαιοσύνης· ὃν ὑπερυ-
ψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον νύμφην, καὶ Παναγίαν
Θεοτόκον, τὴν τὸν Κτίστην τεκοῦσαν,
τῶν ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων, ἐν ὑ-
μνοῖς μεγαλύνομεν.

Σοῦ ἡ ὑπερβάλλουσα χάρις, δημοσιεύεται
ἀξίως, τῆς σκιάς σου τὰ πάθη τῶν ἀ-
σθενούντων, Πέτρε φυγαδεύουσης· διό σε με-
γαλύνομεν.

Φάσμασι τὸν Σίμωνα μάγον, τὸν θεομάχον
ἐπαρθέντα, πρὸς αἰθέριον ὕψος, καταβα-
λὼν ἀρρήτῳ θείᾳ δυνάμει, ὁ Πέτρος μακαρί-
ζεται.

Τῶν πλημμελημάτων τὴν λύσιν, ταῖς ἰκε-
σίαις σου παράσχου, φωτισμὸν τε καρ-
δίας, καὶ εὐφροσύνην πνεύματος τοῖς ὑμνοῦσι,
τὴν μνήμην σου Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα Παρθένη, Κυριοτόκος ὀνο-
μαζῇ· κατ' ἀξίαν διό σε, οἱ πιστοὶ συμ-
φώνως δοξολογοῦντες, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Ὅρους παρήλθες τῆς φύσεως.

Σοῦ προσκυνοῦμεν τὴν ἄλυσιν, ἣν ὑπὲρ Χρι-
στοῦ ὡς κακοῦργος ἐφόρεσας, τὰ στίγματα
τά τε Παῦλε περιπτυσσόμεθα, ἃ ἐν τῷ εὐκλειῇ
σου, καὶ νικηφόρῳ φέρεις σῶματι.

Νῦν ἀναλύσας Ἀπόστολε, πρὸς τὸν ὑπὸ
σοῦ ἀεννάως ποθούμενον, αὐτῷ τε ὡς
θεράπων συναυλιζόμενος, ἀπαύστοις ἰκεσίαις,
τοὺς σοὺς ἰκέτας πρὸς σὲ ἔλκυσον.

Νῦν οὐδαμῶς ἐν αἰνίγματι, οὐδὲ ἐν ἐσόπτρῳ
Χριστός σοι ὁπταίνεται, πρὸς πρόσωπον
δὲ μᾶλλον ὁράται πρόσωπον, τελείαν σοι τὴν
γνώσιν, ἀποκαλύπτων τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τὴν ἐμὴν
ἀναπλάσαι βουλούμενον, καὶ τοῦτον σαρ-
κωθέντα Παρθένη τέτοκας· διό σε Θεοτόκε, ἀ-
καταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία: Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν κορυφὴν ὑ-
μνήσωμεν, Πέτρον καὶ Παῦλον τοὺς θείους,

τῆς οἰκουμένης φωστῆρας, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, τὰς θεολόγους σάλπιγγας, δογματῶν τοὺς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς σὺλους, καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης. Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καὶ παραδόξον, τοῦ τόκου σου μυστήριον, θεοχαρίτωτε Κόρη, καὶ Θεομήτορ Παρθένη, Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, Ἀγγελοὶ δὲ ἀνυμνοῦσι, καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦσιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὸν χορὸν ὁ Σωτὴρ, τὸν δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων: Τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὴ ὁ πρόκριτος Πέτρος Χριστοῦ Μαθητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας: Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὑψους λαβὼν ἀποκαλύψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ λῆειν τὰς εὐθύνas κομισάμενος.

Ο ἐξ ὑψίστου κληθεῖς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἡμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σοῦ τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῖον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήστραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτει τὴν ὠραιότητα· ὅθεν ἐπέγνωσ τὸν ἐξαίοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ὅτε τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων κατέστησεν· ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐνεχείρισεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν· ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο χριστοκήρυξ Σταυροῦ καύχημα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον θείαν ἀγάπησιν, ὡς τοὺς ἐρῶντας συνδέουσας, τῷ ποθομένῳ, εἰλικρινῶς ἀπάντων προέκρινας· ἐντεῦθεν καὶ δέσμιος προσηγορεύθης Χριστοῦ, τῶν πειρασμῶν τὴν δυσχέρειαν, ὡς γλυκυτέραν, τρυφῆς ἀπάσης αἰρετισάμενος, καὶ τῆς τιμίας ἀναλύσεως, ἡξιώθης συνὼν τῷ Δεσπότη σου· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Κοσμᾷ Μοναχοῦ.

Η πανσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἑορτῇ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενού-

σα σωτηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτήσαντες, τοῦτοις προσείπωμεν: Χαίρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογματῶν τῶν θείων θεμέλιοι ἀρράγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκευὴ τίμια. Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν αὐλῶν, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτὴν, εὐφημοῦντας ἅμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων Ῥαδὴ γ' καὶ ε'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς: πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστολῆς, Παύλου.

Αδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἅντις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύ-^{Κεφ. ια', 21.} νη λέγω) τολμῶ καγώ· Ἑβραῖοι εἰσὶ; καγώ· Ἰσραηλῖται εἰσὶ; καγώ· σπέρμα Ἀβραάμ εἰσὶ; καγώ· διάκονοι Χριστοῦ εἰσὶ; (παραφρονῶν λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις. Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον. Τρὶς ἐρράβδισθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην· τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. Ὀδιπορίαις πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ ἐθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θαλάσσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδελφοῖς. Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις· πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις· πολλάκις ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καὶ θ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας με καυχῆσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψευδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θείων· καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον αἱ χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι.

ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας, καὶ ἀνοκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν) ἄρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν) ὅτι ἤρπαγεν εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἔχον ἄνθρωποι λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι, εἰμὶ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐάν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμέ λογίσσεται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι ἀκόλοφ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίσῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ εἴρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἡδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος α΄.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ κατὰ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ ^{Κ.ρ.} ^{13.} μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἡρώτα τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν αἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν Προφητῶν. ~~Λέγει αὐτοῖς·~~ Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἰ Σίμων Βαρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ γὰρ ἐγὼ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾧδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐάν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφρόνων Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλους· εἰδὲ βούλη, τὴν Ἀκολουθίαν ὁπισθεν εἰς τὰς κ.β΄.

ΜΗΝΙΟΛΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας λξ'. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ'. καὶ ἡ νύξ, ὥρας ι'.

Τῇ Α'. Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν αὐτῶν, τῇ α'. Νοεμβρίου σελ. 88.

Τῇ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐν Βλαχέρναις Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Εἰδωκας φιλόνητο, τὴν σὴν Μητέρα βοήθειαν, τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ἧς τὴν ἀπόρρητον, καὶ φρικτὴν εἰργάσω, σὴν οἰκονομίαν, καὶ τὸ πρωτόκτιστον ἡμῶν, ἐπανωρθώσω θεῖον ἀξίωμα· διὸ τὴν παναγαθόν, ταύτην τιμῶντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε.

Πόλιν τὴν τιμῶσάν σε, καὶ κατὰ χρέος δοξάζουσιν, περιέπεις πανύμνητε, Ἐσθῆτι τιμὴ σου, ἐξ ἀθεωτάτων, ἄχραντε βαρβάρων, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ, καὶ ἐμφυλίου πολέμου πάντοτε, Παρθένε ἀπειρόγαμε· καὶ διὰ τοῦτο δοξάζει σε, Παναγία θεόνημφε, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Εσθῆτα τιμίαν σου, θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐδωρήσω τῇ πόλει σου, πλοῦτον ἀναφαίρετον, σκέπην τε καὶ κλέος, καὶ ἄρρηκτον τεῖχος, καὶ ἰαμάτων θησαυρόν, καὶ τῶν θανάτων πηγὴν ἀένναον, λιμένα τε σωτήριον, χει-

μαζομένοις ἐκάστοτε· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Δέσποινα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, παιδρῶς ἐξάρχοντας, δαυτικὴν μελωδίαν, τῇ νεάνιδι νύμφῃ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταίᾳ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παλάτιον ἔμφυχον Θεοῦ, μόνῃ ἐχρημάτισας, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, οἷον ἀγίῳ σου, τεθησαυρισμένην, τοῖς πιστοῖς ἀγίασμα, καὶ τεῖχος ἐδωρήσω ἀπόρρητον, δι' ἧς ἡ πόλις σου, Θεομήτορ διασώζεται, ἀνυμνοῦσα, τὸ ἐνθεον κράτος σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Εσθῆτα τιμίαν σου τὸ σὸν, τίμιον καὶ ἅγιον, σῶμα σεμνὴ περιστείλασαν, δόξης θησαυρίσμα, ἐδωρήσω πᾶσι, καὶ πηγὴν πηγάζουσιν, τῆς χάριτος αἰείζωα νόματα· ἧς ἐορτάζομεν. τὴν κατάθεσιν τιμῶντές σε, Θεοτόκε, τὴν πάντας τιμήσασαν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ο οἶκός σου Δέσποινα τὸ σὸν, ἱερὸν μαφόνιον, ὡς θησαυρόν ἀγιάσματος, φέρων ἐκάστοτε, ἀγιάζει πάντας, ἡμᾶς τοὺς προστρέχοντας, καὶ σὲ χρεωστικῶς μακαρίζοντας, ἐν τούτῳ ἔχοντας, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν, σκέπην καὶ κραταίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ως στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, Ἐσθῆτά σου τὴν ἀγίαν, ἡ Ἐκ-

κλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ παιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι: Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς Δείας δόξης αὐτοῦ. Χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. Χαῖρε τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδώρησω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς σεπτῆς Ἐσθῆτός σου, τῇ καταθέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανῦμνητε λαὸς, καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι: Χαῖρε Παρθέne, Χριστιανῶν τὸ καύχημα. Δίς.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν σεπτὴν κατάθεσιν, τῆς σῆς Ἐσθῆτος ὡς σεμνὴ, καὶ μετὰ πόθου κραυγάζει σοι: Χαῖρε Παρθέne, πιστῶν ἡ βοήθεια. Δίς.

Οἱ δύο Καρμένες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὧν ὁ παρὼν φέρει Ἀκροστιχίδα τὴν δε:

Ἐσθῆτα τιμῷ τῆς παναῖνου Παρθένου. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α'. Ἦχος δ. Τριστάτας κραταιαὺς.

Εσθῆτά σου σεπτὴν, Θεοτόκε Παρθέne, τῷ τιμῶντί σε λαῷ, δεδώρησαι αἰεὶ, ἱερὸν περιτείχισμα· ὅθεν πᾶσαν ἐναντίων, ἐπανάστασιν πάντοτε, ἐκτρέπόμεθα σθένει τοῦ Πνεύματος.

Σαρκεὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, γνωρισθέντος ἐπὶ γῆς, Ἐσθῆτα ἱεράν, ἐπαφῇ καθηγίαςας, σώματός σου τε προσψαύσει, δι' ἧς πάντα τοὺς δούλους σου, ἀγιάζεις Παρθέne ὑμνοῦντάς σε.

Θησαύρισμα σεπτὸν, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, ἐδώρησω ἀγαθὴ, Παρθέne ἀληθῶς, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, ἅπαντας καταπλου-

τοῦσα, δωρεαῖς Θεοῦ Πνεύματος, καὶ θαυμάτων πολλαῖς ἐπιδείξεσιν.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν ἡ τεκοῦσα, τοῦ Θεοῦ ὑπερφυῶς, δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, σπῖλον ὄντως καὶ ῥυτίδα, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τῶν αὐτὴν προσκυνούντων Πανάμωμε.

Τὸν ἕτερον Κανόνα εἰς Ἦχον τὸν αὐτὸν,

Ζῆτει τῇ λα. τοῦ Αὐγούστου.

ᾠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὸ τερπνὸν ἀγίασμα, τὴν ἐπουράνιον πύλιν, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτῆς Ἐσθῆτα Δεῖα βρύουσαν χαρίσματα, ἣν πόθῳ ἀσπασώμεθα.

Αφθαρσίας ἐνδυμα, τοὺς τῇ φθορᾷ γυμνωθέντας, σοὶ τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ, πάντας ἐνεδυσας σεμνὴ· οἷς τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σου, δεδώρησαι ὄλβον ἀναφαίρετον.

Ιατρεῖον ἄμισθον, τοῖς ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει, ὁ Δεῖος οὗτος οἶκος· τὴν γὰρ Ἐσθῆτά σου ἀγνὴν, πηγὴν ἀπαύστως βρύουσαν, ἰάματα κέκτηται Πανάμωμε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδέμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἰεὶ: Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπίς τῶν ὑμνούντων σε.

ᾠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμον.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην, καὶ τὴν αὐτῆς Ἐσθῆτα, προσπτυξώμεθα πίσει, ὅπως ἀρυσώμεθα, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ως πολῦτιμον θησαύρισμα κεκτημένη, ἡ σὲ τιμῶσα πόλις, τὴν Ἐσθῆτά σου Κόρη, πίσει κατασπάζεται, καὶ χάριν κομίζεται.

Η Πανάμωμος καὶ μόνη ἀγιωτέρα, τῶν Χερυβὶμ φανείσα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν σῶσον, πάσης περιστάσεως τῶν πίσει τιμώντων σε.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Δέσποινα ἡμῖν, τοῖς σοῖς δούλοις δεδώρησαι, κραταίωμα τὴν Ἐσθῆτα, καὶ τιμίαν σου Ζώνην, καὶ Δεῖον περιτείχισμα.

Παραδείσος τερπνός, εὐωδίαν τοῦ Πνεύματος, πανάχραντε ἀποπέμπων, ὁ ναὸς ὁ κατέχων, τὴν σὴν Ἐσθῆτα δέδεικται.

Ναοὺς ἡμᾶς Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ ἐνοικήσαντος, ἀνάδειξον Θεοτόκε, τοὺς τῷ Δεῖῳ ναῷ σου, πιστῶς σε μακαρίζοντας.

ᾠδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ανέδειξας, τῇ πασῶν Βασιλίδι τῶν πόλεων.
ἡ τεκοῦσα, Βασιλέα τῶν ὅλων καὶ Κύ-
ριον, ἀρράγες ὡς τεῖχος, τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν
Ἐσθῆτά σου.

Γηθόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν χάριν δοξάσω-
μεν, καὶ τὴν ταύτης, παναγίαν Ἐσθῆτα
τιμήσωμεν, ἐξ ἧς πᾶσα ῥῶσις, ἀσθενοῦσιν ἀ-
παύστως προέρχεται.

Ο Κύριος, μετὰ σοῦ Θεοτόκε γενόμενος,
τῶν ἀνθρώπων, ἐαυτῷ τὴν οὐσίαν ὠκείω-
σε, καὶ τοῦ ἀλλοτρίου, ἐξ αὐτῆς πᾶσαν βλάβη-
ν ἐξώρισεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, Θεοχα-
ρίτωτε Ἀγνὴ ἐδωρήσω, τὴν ἱεράν Ἐσθῆτά
σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας,
σκέπη θεία ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν κατάθεσιν,
ἐορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶντες κρίζομεν πι-
στῶς: Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ σκηνὴν τοῦ Θεοῦ
Λόγου, τὴν ἔμψυχον νεφέλην, καὶ στάμνον
τὴν τοῦ Μάννα, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ, πάντες
οἱ σωθέντες διὰ τοῦ τόκου αὐτῆς ἐν πίστει
μακαρίζομεν· καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτα προσ-
πτυξόμεθα, ἥπερ τὸν Δεσπότην περισχοῦσα,
ὡς βρέφος ἐθάστασε, φορέσαντα σάρκα, δι' ἧς
περ τῶν βροτῶν ἡ φύσις ἐπήρθη πρὸς μεταρ-
σιον ζωὴν καὶ βασιλείαν· ὅθεν γεγηθότες, κραυ-
γάζομεν μεγαλοφώνως: Χαῖρε Παρθένε, Χρι-
στιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμην ποιούμεθα τῆς
ἐν τῇ Ἀγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆ-
τος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις,
ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Βηρίνης τῆς αὐ-
τοῦ γυναικός.

Στίχοι.

Χιτῶν μὲν Υἱοῦ Χριστοφρουροῖς δημίσις·
Ἐσθῆς δὲ Μητρὸς χριστοφρουρήτῳ πόλει.

Δευτερίῃ κατέθεντο σορῷ Ἐσθῆτα Παναγνου.

Πατρίκιοι δύο, Γάλβιος καὶ Κάνδιδος ἀυτάδελφοι, ἐν
Ἱεροσολύμοις ἀπερχόμενοι προσκυνῆσαι, κατέλαβον τὴν
Παλαιστίνην. Κατὰ δὲ τοὺς Γαλιλαίας τόπους γενομέ-
νοι, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκου παράτινι γυ-
ναικὶ Ἑβραίᾳ εὐρόντες τιμωμένην, σπουδῇ ἐθεντο ταύ-

Antologio.

58

τὴν ἀφελίσθαι. Καὶ δὴ, τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαν-
τες, καὶ πάντα ἅγιον τόπον κατασπασάμενοι, καὶ σορὸν
ἐμοίαν τῇ, ἐν ἣ ἡ τιμία Ἐσθῆς τῆς Θεομήτορος ἐναπέ-
κειτο, κατασκευάσαντες, ἐν τῷ ἐπανιέναι, ταύτην μὲν κε-
νήν οὖσαν ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνης ἔθεντο· ἐκείνην δὲ μετὰ
τοῦ ἱεροῦ καὶ θείου ἐνδύματος ἀνελόμενοι, τῆς ὁδοῦ εἴ-
χοντο. Καὶ καταλαβόντες τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπέ-
θεντο ἐν ἰδίῳ προαστείῳ, Βλαχέρναις ἐπονομαζομένῳ,
κρύψαι τὸν θησαυρὸν πειρώμενοι. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναν-
το, τῷ Βασιλεῖ καταμηνύουσιν· ἧς τὴν εἰσκομιδὴν ἀ-
κούσας, ἀπάτου μὲν χαρᾶς πληροῦται ἐν τῷ κατασπά-
ζεσθαι αὐτήν· ναὸν δὲ οἰκοδομήσας ἐν αὐτῷ τῷ προα-
στείῳ, τὴν τιμίαν σορὸν κατέθετο. Ἐνθα καὶ νῦν αὕτη
ἡ τιμία σορὸς κατακειμένη, μέχρι καὶ νῦν φυλακτήριον
ὑπάρχει τῇ πόλει, καὶ νόσων καὶ πολεμίων ἐλατήριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἀ-
γίου Μάρτυρος Κοῖντου· καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἀ-
γίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰουβεναλίου Ἀρχιεπισκόπου
Ἱεροσολύμων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Υψηλοτάτῳ νοῦ, καὶ ταπεινῇ καρδίᾳ, τοῦ
Βασιλέως ὑψηλότατον, τὸν θρόνον δοξά-
σωμεν, τὴν παναγίαν Κόρην, τὴν κεχαριτω-
μένην.

Παστὰς Θεοῦ ἐκλεκτῇ, ἐν τῇ σεπτῇ σου
ταύτῃ, πασταδι πίστει τὴν Ἐσθῆτά σου,
κειμένην σεβόμεθα, ὡς κιβωτὸν ἁγίαν, καὶ εὐ-
σεβούντων σκέπη.

Ανακαινίζεται πᾶς, ὁ προσιὼν ἐν πίστει,
καὶ τὴν ἁγίαν ἀσπαζόμενος, σορὸν τὴν
κατέχουσιν, τὴν σὴν ἁγνὴ Παρθένε, φωτοειδῆ
Ἐσθῆτα.

Θεογεννήτορ ἁγνὴ, τὴν σὲ τιμῶσαν πόλιν,
ἑλισμοῦ σεισμοῦ τε καὶ κακώσεως, ἀπάσης
περίσωζε, καὶ ἐθνικῆς ἐφόδου, καὶ ἐναντίας
βλάβης.

ᾠδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Εὐχαρίστοις φωναῖς ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν
παντοίων καλῶν ἡμῖν πρόξενον, καὶ τὴν
σεπτὴν Ἐσθῆτά σου, ἀσπαζόμεθα Κόρη ἀνα-
βοῶντες: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νοητὸν ὡς λαμπαδίων ἔχοντες, ἐν λυχνίᾳ
τραπέζης προκείμενον, τὸ ἱερόν μαφό-
ριον, τῆς παναγίου Παρθένου ταῖς τῆς καρδίας,
φωτιζόμεθα κόρας ἐκάστοτε.

Οὕδαμῶς ἀμοιροῦντας κατέλιπες, ἱεράς σε
Παρθένε προσψαύσεως, τοὺς ἀναξίους
δούλους σου· ἀντὶ σώματος γὰρ σου τοῦ ζωη-
φόρου, τὴν Ἐσθῆτά σου πᾶσι δωδῶρησαι.

Υμνωδίαις ἐνθέοις τιμήσωμεν, τοῦ Θεοῦ τὸ
εὐρύχωρον σκηνώμα, τὴν ἐν μητράσι Πα-
ναγνον, τὴν οὐράνιον πύλην, δι' ἧς ἐκλείσθη, ἡ
πρὸς θάνατον πύλη ἀπάγουσα.

Ῥδὴ δ'.

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδοὺ σέ τὴν κλίνην Σολομῶν, γεραίρομεν, χαρ-
μοσύνοις μελωδήμασι· καὶ τὴν τιμίαν σου
Ἑσθῆτα, ὡς ἄλλην κιβωτὸν ἀγιάσματος, κυ-
κλοῦντες τὰς ἰάσεις λαμβάνομεν, τὰς σωτη-
ρίους Ἀειπάρθενε.

Ωφθη νῦν ἡ θεία σου σορὸς, κατέχουσα, τὴν
Ἑσθῆτα τὴν τιμίαν σου, ὥσπερ πηγὴ φω-
τὸς Παρθένε, ἀκτῖνας ἱαμάτων ἐκπέμπουσα,
καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἦν μετὰ πό-
θου ἀσπαζόμεθα.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν, πανάμωμε, προ-
σκυνήσει τῆς Ἑσθῆτός σου, πᾶσαι οὐ-
ράναι δυνάμεις, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ
Μάρτυρες, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες,
Δέσποινα μόνη ἀειπάρθενε.

Ηγιάσται ἅπανα ἡ γῆ, πανάγιον, τοῦ Δε-
σπότης καταγώγιον, τῇ καταθέσει τῆς
Ἑσθῆτος τῆς σῆς, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐπαγάλλεται,
τῆς παλαι κιβωτοῦ προτυπούσης σε, τῇ κατα-
παύσει Ἀειπάρθενε.

Φαιδρὸν περιβόλαιον τὸ σὸν, μαφέριον, ἔδω-
ρήσω καὶ προτείχισμα, τῇ σε τιμῶσῃ Βα-
σιλίδι, τῶν πόλεων πασῶν ὡς Βασίλισσα, ἀ-
πάντων ποιημάτων τυγχάνουσα, Θεοκυῆτορ
Μητροπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Μὴν καὶ φύσιν καὶ χρόνον, ἐκαίνισας Θεο-
μῆτορ· ἄφθορος γὰρ σου ὁ τόκος, ἄφθαρ-
τος καὶ ἡ Ἑσθῆς, δι' ἧς τὴν πόλιν σου σκέπεις, ἡ
καὶ τὰ σκῆπτρα, τῆς εὐσεβείας κρατύνεις. Δίς.
Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ησορὸς ἡ κατέχουσα, τὴν Ἑσθῆτά σου ἁ-
κραντε, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἀγιά-
σματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ
καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἐκάστην γνω-
ρίζεται· ἐνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες, ἀ-
νυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν
θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Ιδε τόπος περιδόξος, ἴδε οἶκος αἰείφωτος, ἐν
ᾧ τεθησαύριται τῆς θεόπαιδος, Ἑσθῆς τι-
μία τῇ χάριτι. Προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν
καὶ ἰλασμόν, ἐξ αὐτῆς ἀπαρῦσασθαι, καὶ βοή-

σατε, εὐχαρίστῳ καρδίᾳ· Παναγία, εὐλογοῦμέν
σε Παρθένε, οἱ σεσωμένοι τῷ τόκῳ σου.

Τὴν ἀγίαν καταθέσιν, τῆς Ἑσθῆτός σου Δέ-
σποινα, ἑορτὴν κεκτήμεθα, εὐφραινόμενοι·
ὅτι τῇ πόλει σε σήμερον, δοθῆναι ἡξιώσας, ἱερὰν
περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον,
ἀναφαίρετον πλοῦτον ἱαμάτων, ποταμὸν πεπλη-
ρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν.

Ζῆτει τῇ χθές εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κα-
νόνο ἡ γ'. καὶ ε'. Ῥδὴ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Α' δελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα.

Ζῆτει Νοεμβρίου κα'. σελ. 130.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Ε'ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα Μαριὰμ.

Ζῆτει Σεπτεμβρίου ἡ. σελ. 23.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου.

Τῇ Γ'. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου.
Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Τῇ Δ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀν-
δρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ Ε'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πα-
τρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ· καὶ
τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ τοῦ Θαυ-
ματουργοῦ.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίους.

Τῇ Σ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισών
τοῦ Μεγάλου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίον.

Τῇ Ζ'. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μα-
λεῶ· καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὁσίον, καὶ Ἀγίαν
Μάρτυρα.

Τῇ Η'. Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλο-
μάρτυρος Προκοπίου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Τῇ Θ'. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Παγ-
κράτιου. Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῇ Γ'. Μνήμη τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ ΙΑ'. Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, ὅτε τὸν Ὅρον τῆς πίσεως ἐπεκύρωσε.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς ἁγίαν Γυναῖκα Μάρτυρα.

Τῇ ΙΒ'. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Ζήτηι τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀρχαγγέλου ζητεῖ τῇ ἡ. Νοεμβρ. σελ. 93 - 103. καὶ λέγε αὐτὴν οὕτω.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὰ γ'. Στιχ. Προσόμοια. Νοῦς ὁ προαιώνιος. Θρόνῳ παριστάμενος.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα. Δόξα. Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐν δὲ τοῖς.

Ἀποστίχοις, Δόξα. Ἀσωμάτοις χεῖλεσι.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὸν δεῦτερον Κανόνα.

Ἦχος πλ. δ'. Τοὺς νοερούς τῶν Ἀσωμάτων τάξεων, κτλ. καὶ εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα.

Ἦχος δ'. Ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτίσι.

Κοντάκιον δὲ τὸ παρὸν, Ἦχος πλ. β'.

Ο ἐν οὐρανοῖς καθορῶν Θεοῦ τὴν δόξαν, καὶ τὴν ἐπὶ γῆς ἐξ ὕψους παρέχων χάριν, ἀρχηγὲ τῶν Ἀγγέλων σοφὲ Γαβριήλ, Θεοῦ δόξης ὁ διάκονος, καὶ τοῦ κόσμου Δεῖος πρόμαχος, σῶζε φρούρει τοὺς βρωντάς σοι· Αὐτὸς γενοῦ βοηθός, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Τὴν δὲ τοῦ Ὁσίου Ἀκολουθίαν ζητεῖ εἰς Ὅσιον.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13 τοῦ παρόντος, εἰάν τύχη ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν 630 Ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἀγίας καὶ Οἰκουμένης Δ'. Συνόδου, τῆς ἐν ἔτει 451, ἐπὶ τῶν Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, συγκροτηθείσης κατὰ Εὐτυχούς καὶ Διοσκόρου τῶν Μονοφυσιτῶν — Ἔστι δὲ ἡ Ἀκολουθία αὕτη ποίημα τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Φιλοθέου, ἀκμάσαντος περὶ τῇ μέσῃ τοῦ ΙΔ'. αἰῶνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀνατολικά γ'. καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων τὰ παρόντα δ'. προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φιλάνθρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν· ὅθεν σὺν Πατρί τε, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεὸν, ἕνα πιστῶς προσκυνοῦμέν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Πύρρον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὁνώριον ἅμα, Εὐτυχῇ Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε, τῶν κρημνῶν ἐνδοξοί, τὸ Χριστοῦ ποίμνιον, ἐκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἕνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον· ὃν καὶ προσκυνοῦντες, ὥς ἄνθρωπον, καὶ τέλειον Θεὸν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.

Ακτιστον ἐκήρυξαν, οἱ Θεοφόροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ νείμαντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικὴν τε διαίρεσιν· οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμῶντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἐορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριαῖδα τὴν ἀκτιστον, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἕνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἀπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῶ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἀπλότητι, ἀναρχον ἀτελεύτητον, τοῦτον διὰ πάντων γνωρίσαντες· ὃθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμηταίς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ταῖς μυστικαῖς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημῶμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριαῖδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαντε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαρέτας τῆς πλάνης, καὶ ὀρθοδόξων

προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· τὸ αἰ. τοῦ τυχόντος Ἦχος. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὰ τῶν ἁγίων Πατέρων, τὰ ἐν τῷ μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, σελ. 67.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Α'ποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φυλάκτες γεγόνατε Ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ Ἀγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλητε. Μεθ' ὃν καὶ Μακεδόνιον πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιον τε, καὶ Σεβήρον τὸν Ἀκέφαλον. Ὡς τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐκ Θεοῦ Πνεύματος.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Δόξα, τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλ. δ'.

Υ'περδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν δεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας. Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς.

καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες.

Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου εἰς β'. καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων εἰς ἡ'.

Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιούς καθαιρέτας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις:

Φιλόθεος.

ᾠδὴ αἰ. Ἦχος αἰ. Σοῦ ἡ τροπαιούχος.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιούς, νῦν ἀνυμνήσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενὴ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν· δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τοῦ Πατρός τε καὶ δυνάμεις.

Λόγοις Προφητῶν τῶν ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἐπόμενοι, τοῦ Θεοῦ τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Α'νωθεν χορὸς προφητικὸς, καὶ Ἀποστόλων ὁ Θεὸς κατάλογος, ἓνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς πανσθενῇ ἐδίδαξαν· ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκαίλυσαν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες Θεείοις, οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' οὐσίαν ἄγνωστον, τὸν ποιητὴν ἀπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ τριλαμπὲς Θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρί σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φωτίσον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος. Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Η πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνεστόμωσε, τὴν πλάνην ἐνδοξοὶ κατασύροντας, καὶ πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα. Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Σέργιον καὶ Ἡρόδον τοὺς δεινοὺς, προστάτας τῆς αἵρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γενναίως ἅμα σοφοὶ καθείλετε, τὴν σεπτὴν στηρίζαντες, Ἐκκλησίαν ἐνδοξοὶ, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Α'νάρχου Θεότητος τρανῶς, ἐνέργειαν συνάναρχον, οἱ Θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, κτιστὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ προσλήμματος, ἐν διπλῇ φύσει, Υἱὸν ἓνα Χριστὸν καταγγείλαντες. Θεοτοκίον.

Ιδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγὰς, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον Θεῖαν ἔλλαμψιν, πηγῇ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ Μητρὶ τοῦ κτίσαντος· ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα, τοῖς πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἵρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλγων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ταχύ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· πράυνον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Νόμους τοὺς τοῦ Πνεύματος, μελέτην ποιή-
μενοι, τοὺς πατρικοὺς νόμους σοφοί, κα-
ταπεμφθέντας πρὸς ὑμᾶς, ἐκ Ῥώμης ἐδέξασθε,
καὶ ἀναπτύξαντες φωτὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, τὴν
Ἐκκλησίαν καλῶς ἐστηρίζετε.

Υμνοῖς καταστέψωμεν, τὴν θείαν ὁμήγυ-
ριν, τῶν θεοφόρων οἱ πιστοί· τὸν σαρκω-
θέντα Λόγον γάρ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ταῖς
ἐνεργείαις ἅμα καὶ τοῖς θελήμασι, τοῖς καταλ-
λήλοις ἡμῖν ἀνεκήρυξαν.

Μέγιστα φυσώμενον, Ὀνώριον πάνσοφοι,
ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀρχῇ, Ῥώμης ποτὲ
τῆς παλαιᾶς, καλῶς κατεστρέψατε, καὶ μετὰ
τέλος τοῦτον ἀποκηρύξαντες, ὡς τῆς ἀρχῆς καὶ
τοῦ θρόνου ἀνάξιον. Θεοτοκίον.

Λόγον ἐνυπόστατον, Παρθένε γεννήσασα,
Θεοῦ καὶ φῶς ἀληθινόν, τοὺς ὀφθαλμούς
μου τῆς ψυχῆς, διανοίξον δέομαι, καὶ τῆς ἐκεί-
θεν αἴγλης μέτοχον ποίησον· σὺ γὰρ μεσίτις
αὐτοῦ τε καὶ πρύτανις.

Καταβασία: Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Νομοθέτας θεοφόροι Χριστὸς ὑμᾶς ἔδειξεν,
ὁδηγοῦντας ὡς Μωσῆς, Ἰσραὴλ νέον ἄρι-
στα, Φαραῶ τὸν ἔχθιστον, βυθῷ δεινῷ τῆς ἀ-
πωλείας, ὥσπερ ἐκεῖνος ποντήσαντας.

Ως καλλίστη καὶ λαμπρά τῶν Πατέρων ἡ
Σύνοδος· τὸν ἀπλοῦν γὰρ Ἰησοῦν ἐκμα-
θούσα καὶ σύνθετον, ὡς Θεὸν καὶ ἄνθρωπον,
διπλᾶς αὐτοῦ ταῖς ἐνεργείαις, πᾶσι κηρύττει
τοῖς πέραςι.

Δῶρον θείον ταῖς ἐκ Ῥώμης γραφαῖς λογι-
σάμενοι, ἐπ' ἐκείναις εὐσεβείας τὸν πύρ-
γον ἐστήριξαν, οἱ σοφοὶ διδάσκαλοι, διττὰς
Χριστοῦ ταῖς ἐνεργείαις, ὡς καὶ ταῖς φύσεις
κηρύξαντες.

Εξηλέγχθη Παῦλος Πέτρος ὁμοῦ καὶ Θεό-
δωρος, σὺν τῷ Πύρρῳ καὶ Σεργίῳ Ὀνώ-
ριος σύγχυσιν, τοῦ Χριστοῦ τῶν φύσεων, τῆς
ἐνεργείας τῇ συγχύσει, κατασκευάζοντες αἰ-
σχιστά. Θεοτοκίον.

Ολὴ Κέρη φωτισμός σὺ ὑπάρχεις καὶ ἑλ-
λαμψις, τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ χρηματί-
σασα τέμενος· διὰ τοῦτο δέομαι, φωτὶ τῷ σῷ
Θεογεννητορ, ψυχῆς τὰς κόρας μου φώτισον.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ς'. Σπλαγγῶν Ἰωάν.

Ενὴν καὶ καινὴν, σύγχυσιν τῶν φύσεων,
Χριστοῦ τὸ δεινὸν ὄντως συνέδριον, ἐξη-

ρευζαντο, ταῖς διτταῖς ἐνεργείαις συγγέαντες, εἰς
ἐνέργειαν τὴν μίαν καὶ ἀλλόκοτον· ἦν περ ὀρθο-
δόξων πλήρωμα, ἱερῶν περιβόλων ἀπήλασεν.

Ινα τὸν δεινόν, ἐκφύγῃ Νεστόριον, δυάδα
υἱῶν, κακῶς εἰσάγοντα, τὸ συνέδιον, τὸ
τῆς πλάνης ἐκ βόθρου εἰς βάραθρον, ἐξωλίσθη-
σε θελήσεων καὶ φύσεων, μάτην δογματίζον
σύγχυσιν· ἀλλὰ θείοις Πατράσι διηλεγκται.

Ονπερ τῷ Πατρὶ, Υἱὸν ὁμοούσιον, Πατέ-
ρες τὸ πρὶν, τρανῶς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ
Πνεύματι, Διδασκάλων ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐ-
νεργείαις θείκαις πάντας ἐδίδαξαν, μίαν φυ-
σικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνέργειαν ἅμα καὶ
θέλῃσιν.

Υποστατικὴν, φρονοῦντες τὴν θέλῃσιν, εἰ-
σῆγον κακῶς, σὺν ταῖς θελήσεσι, καὶ
τὰ πρόσωπα, τῶν θελόντων τῆς πλάνης οἱ
πρόμαχοι· οὓς περ κάλλιστα Πατέρες ἐξελέγ-
ξαντες, φύσει συμφυῇ διδάσκουσι, τὴν κατὰ λ-
ληλον ταύτης ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Θύρα θείκης, ἀκτῖνος σὺ Δέσποινα, πηγὴ
τε φωτός, ἀδύτου γέγονας· τὸ γὰρ πλή-
ρωμα, τῆς Θεότητος ἅπαν ἐσκήνωσεν, ἀπορρή-
τως ἐν τῇ μήτρᾳ σου πανάμωμε· οὐπερ φυσι-
κὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν αἴγλην βραβεύεις τοῖς
χρηζουσιν.

Καταβασία: Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κύρυγμα, καὶ τῶν Πα-
τέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ, μίαν
τὴν πίστιν ἐκράτυνεν· ἡ καὶ χιτῶνα φοροῦσα
τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολο-
γίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ
μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Εν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλη-
σίας ἀκούσωμεν βοῶσης: Ὁ διψῶν ἐρ-
χέσθω πρός με καὶ πινέτω· ὁ κρατὴρ, ὃν φέρω,
κρατὴρ ἐστὶ τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ πόμα ἀλη-
θείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντι-
λογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ,
Θεὸν ὁρᾷ φθεγγόμενον: Ἴδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς
ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶ-
τος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλήνμου ἄλλος
οὐκ ἐστὶν ὅλως. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλη-
σθήσονται, καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέ-
γα Μυστήριον.

Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας, εἴτα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἀγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Στίχοι.

Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,
Ἀκτίσιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Ἀρκαδίου τὰ σκήπτρα ἰδύνοντος, γέγονέ τι τοιοῦτον. Εὐτύχιος γάρ τις Μοναχὸς καὶ Πρεσβύτερος, ἀρχηγὸς αἱρέσεως κατέστη, λέγων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μίᾳ φύσεως εἶναι, καὶ μίᾳ ἐνεργείᾳ· ὃς καὶ καθαιρεῖται ὑπὸ Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Προέδρου, καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων. Ὁ δὲ Εὐτύχιος, χρησάμενος βοηθοῖς τοῖς του Βασιλέως ἀθέοις εὐνοῦχοις, οὐκ ἐπαύσατο στασιάζειν, καὶ ἐνέδρας ποιεῖν, μέχρις οὗ ὁ Θεοδόσιος τῶν τῇ δε μετέστη. Ἐπεὶ δὲ τὴν Βασιλείαν διεδέξαντο ὁ, τε Μαρκιανὸς καὶ ἡ Πουλχερία, κελεύουσι γενέσθαι Σύνοδον Οἰκουμενικὴν, εἰς ἣν καὶ συνήχθησαν τὸν ἀριθμὸν ἑπὶσκοποι ἑξακόσιοι τριάκοντα. Ἀμφότεροι δὲ, ὀρθόδοξοι δηλονότι καὶ ἐτερόδοξοι, ἐγγράψαντες τὰ ἑαυτῶν φρονήματα εἰς δύο τόμους, καὶ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους σφραγίσαντες ἔθηκαν· καὶ μετὰ ῥητῆς ἡμέρας, εὐχόμενοι, καὶ ὑπανοίξαντες, εὗρον τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν Τόμον ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἀγίας ἐρρίμμενον, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις χερσὶν αὐτῆς κατεχόμενον. Τούτου δὲ γενομένου, ἐξέστησαν ἅπαντες, ἰδόντες τὸ τοιοῦτον θαῦμα· καὶ ἐπὶ πλείον στήριχθέντες τῇ πίστει, ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν ποιῶντα κατ' ἰκαστὴν παράδοξα καὶ ἐξαισία πράγματα, πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν πολλῶν καὶ ὠφέλειαν. Τελεῖται δὲ τοιαύτη σύναξις ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ Ζ'. Σε νοητὴν, Θεοτόκε.

Σὲ τὸν Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ ἄνθρωπον, κατανόησατες χοροὶ, Θεολόγων Δέσποτα πρὶν, κόσμῳ σε ἐκήρυξαν, διπλοῦν ταῖς θείαις σεσι, καὶ ἐνεργείαις φιλόανθρωπε, σοῦ τὸ διπλοῦν ἑκατέρων, τῶν φύσεων πιστούμενοι.

Κόσμος λαμπρὸς, Ἐκκλησίας ὠφθητε· τῶν Ἀποστόλων γὰρ καλῶς, ἐκδεχόμενοι τὰ θεσμά, πάντα ἐδιδάξατε, λόγον τὸν τῆς πίστεως, τραδικὸν ἓνα Κύριον, δημιουργὸν ἐνεργόν, θειτικὸν παντοδύναμον.

Ἀκτιστον φῶς, καὶ ζωὴν ἀθάνατον, κατανοήσαντες Θεόν, ὑπὲρ ταῦτα τοῦτον κα-

λῶς, πᾶσιν ἐκηρύξατε, φύσεως κατώτερα, τὰ φυσικὰ ἰδιώματα, τὰ συμφυῇ ἐγνωκότες ὁμοῦ, καὶ ἀδιαίρετα.

Θεοῦ φωτὸς, ἀστραπᾶς ἐξέπεμψεν, ὑμᾶς εἰς κόσμον ὁ Χριστὸς, τοὺς τῆς πλάνης δημιουργοὺς, ἄρδην καταφλέγοντας· πᾶσαν δὲ φωτίζοντας, τὴν Ἐκκλησίαν μακάριοι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Εἰλαμψε φῶς, ὁ Χριστὸς ἀνέσπερον, ἐκ σῆς νηδύος προελθὼν, καὶ τὸν κόσμον ἔσωσε πρὶν, ὁ ὑπερυψούμενος· ὃν περ καθικέτευε, Θεογεννητορ φωτίσαι μου, τῆς σκοτισθείσης καρδίας, τὰ νοούμενα ὄμματα.

Καταβασία: Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὡδὴ ἡ. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Ἀποστόλων τε καὶ Προφητῶν, ὡς ἐξορητηρίου, Πατέρες κεκινημένοι, τῆς ἐνθέου διδαχῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες: Εἰς ὑπάρχει Κύριος πάντων, Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλοῦς τὰς φύσεις, ὁμοῦ καὶ ἐνεργείας.

Ἰνα πλάνην πᾶσαν ἀναιδῇ, καλῶς καὶ βλασφημίαν, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἐξορίσωσιν ὁμοῦ, ἐνέργειαν θείαν οὐσιώδη, ἅκτιστον φέρειν τὸν Κύριον ἀνεῖπον, τὴν κτιστὴν δὲ πάλιν, ὡς ἄνθρωπον καὶ Κτίστην.

Ρῆμα θεῖον σχόντες ἐν χερσὶ, Πατέρες ὡς περ ξίφος, ἐχθροὺς τοὺς τῆς εὐσεβείας κατεπλήξατε καλῶς, ἐνέργειαν θείαν τοῦ Σωτῆρος, πάντα τε τούτου τὰ φυσικὰ προσφύρω, διπλᾶ προσειπόντες, καθάπερ καὶ τὰς φύσεις.

Θεοτοκίον.

Ὅλη Κόρη ὅλη εἰ καλὴ, ὅλη φωτεινὴς τε φωσφόρος καὶ θεοφόρος. ὅλη μόνη καὶ λαμπρά· διό μου τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φωτίσον, πνέοντος Δέσποινα, τὴν δόξαν σου καὶ τετρωμένου, τῷ πρὸς ἐκείνην πόθῳ.

Καταβασία: Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Εἰχόντες Χριστὸν μακάριοι, ἐν ἑαυτοῖς τὰ θεία πάλαι λαλήσαντα· καὶ νῦν καθαρῶς, τῷ καθαρῷ συναπτόμενοι, τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν στηρίζατε, ἣν πόνοις καὶ ἰδρώσι, μεγίστοις ὄντως παρεστήσατε.

Τύπος καὶ κανὼν γεγονάτε, τῇ Ἐκκλησίᾳ πάση Θεοῦ τρισόλβιοι, σάρκωσιν Χριστοῦ, θεολογεῖν ἐκδιδάξαντες, τῆς ἀκτίστου μίᾳς τε Θεότητος, τὴν νῦν τε γλωσσαλγίαν, προφητικῶς ἀποκρουσάμενοι.

Απαν δυσσεβείας πρόβλημα, προφητικῶς Πατέρες καλῶς ἐλύσατε, τὴν διαφορὰν, τῆς ἐνεργείας διδάξαντες, φυσικὴν ἀδιαίρετον ἄκτιστον, ἀξίως προσειπόντες, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Στόμα τοῦ Θεοῦ γενόμενοι, ταῖς ἐνεργίαις μόναις καὶ ταῖς ἐκλάμψεσι, μεθεκτὸν αὐτὸν, ὡς ἀγαθὸν ἐκηρύξατε, τὸν τῇ φύσει ἀπρόσσιτον Ἅγιοι· ὅθεν ὑμᾶς, ἀξίως, ὡς εὐεργέτας μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Σὺ μοι τῆς ῥῆθς πανύμνητε, καὶ κορωνίς χρυσῇ καὶ θείῳ συμπέρασμα· ἦν περ τῆς φυγῆς, ἐπανελθὼν νῦν ἀνέθηκα, τῷ Υἱῷ σου σεμνὴ χαριστήριον, τὸν ὕμνον σοι συναγών, ὡς τῶν καλῶν αἰτίᾳ Πάναγνε.

Καταβασία: Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον, τὸ Ἀναστασίμον.

Εἴθ' οὕτω τῶν Ἀγίων Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἐορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα πανοικτίρμον. Πάσης βλάβης αἱρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε· καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα. Θεοτοκίον.

Εν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανάμωμε, μᾶ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλῆτον, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσει.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχ. ἡ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Ἀνατολικὸν ἐν, καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων τὰ παρόντα γ'. Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολὴν συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολὴν εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς χρισοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογ-

μάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὅρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

Ολὴν συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικιώτατα, τῆς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεοὶ Ποιμένες ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Τῶν Ἀγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμῶς, Πατὴρ καὶ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς παρεδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ· οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει μακαρίσωμεν λέγοντες: Ὡς θεία παρεμβολή, θρηγόροι ὀπλῖται, παρατάξεως Κυρίου· ἀστέρες πολὺφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος· τῆς μυστικῆς Σιών οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι· τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου· τὰ πάγχρυσα εἴματα τοῦ Λόγου· Ἐκκλησίας τὸ καύχημα· οἰκουμένης ἀγλαΐσμα· ἐκτενῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων ἡ ε'. Ὡδὴ. Ὁ Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν.

Ζήτει Ὀκτωβρίου ια'. Σελ. 69.

Τῇ ΙΔ'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκὺλα.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀπόστολον.

Τῇ ΙΕ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου, καὶ Γουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ ΙΣ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους. Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

ΤΗ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'·
καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἐπημέ-
νην ὄφρυν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασ-
σαν, ἐξαλείφειν φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐτα-
πείνωσεν, ἀπαλὴ κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς
πανουργίας αὐτοῦ νικήσασα. Ὡ τῆς δυνάμεως,
τοῦ Σταυροῦ καὶ χάριτος! ἦτις ἡμῶν, πᾶσαν
ὑπεστήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν. Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, τὰς οὐρανίους
μοναῖς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν Παρθένων
τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, τοὺς
ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ προσι-
όντας πιστῶς τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβείαις
σου, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἴτη-
σαι καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, οὔτε βασάνων
τὸ πῦρ, οὐ τρυφῆς ὁ ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ
κόσμου χάριτες οὐ τερπνότης νεότητος, τῆς
πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς
ώραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ σεπτοῦ νυμ-
φίου σου, ἐπιτυχεῖν ἥς περ κατηξίωσαι, Θεο-
μακάριστε. Δίς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλα-
λαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν Μάρ-
τυρα· ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ γῆς τῶν εἰδῶλων τὴν
πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν
τοῖς ποσὶν αὐτῆς καθεῖλε· διὸ καὶ τελειωθείσα,
εἰς οὐρανούς ἀνίπταται, τὴν κάραν στεφηφο-
ροῦσα καὶ ἀνακράζουσα: Σὲ νυμφίε μου ποθῶ,
καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ σοῦ
τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρέδωκα· κατα-
σκηνώσω οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σου μοναῖς, ἐνθα
ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρά Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Ως ἐν πέτρᾳ στερρῶ, τῆς ὁμολογίας Χρι-
στοῦ, προσερεισθεισα Μαρίνα πανεύφημε,
τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐβύθισας, καὶ
στέφος τῆς νίκης ἐπάξιον ἀπέβλησας.

Ὁ αὐτός.

Μετά τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήθης ἐν-
δοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν
ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Ως ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσε-
νήνοχας τῷ σῶ νυμφίῳ Χριστῷ, Μαρίνα
Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴ-
ληφας στέφος ἀφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε·
ὅθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ὠραίοις σου
ποσὶ κατεπάτησας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ σωτηρίου
ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· διὸ καὶ οὐρα-
νίων θαλάμων ἡξιώθης, ὡς Παρθένος, καὶ Μάρ-
τυς Χριστοῦ πολυάθλε.

Ἦχος δ'.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγ-
χνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς
γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν
πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ
σου φιλόανθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν·
τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἰσχυσαν δὲ ὀπίσω σου
ἐλθεῖν· εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύου-
σαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Τῇ παρθενικῇ σου θελήθεις ὠραιότητι, ὁ Βα-
σιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, ὡς ἀμώμητον
νύμφην ἑαυτῷ σε ἡρμόσατο, ἀκηράτῳ συνα-
φεία· ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ παρασχόμε-
νος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ
παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκαρτερήσασαν δὲ
αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, δι-
πλῶ στέφει δισσῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέ-
στησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποι-
κιμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς
Μαρίνα πανεύφημε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι
σωτηρίαν, καὶ ζῶν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δο-
ξαζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν
πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον,
τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ
πάντων Δεσπότης στερρῶς ἀθλήσασαν,
Μάρτυρα τιμήσωμεν Μαρίναν νύμφην Χριστοῦ·
παρθενίας χιτῶνι γάρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα,
χρῦσον ὡς ὕφασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ

σεπτοῦ Μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κισμεῖται στε-
φανίσι, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Μέγα τὸ κατόρθωμα τὸ σὸν, μέγα καὶ πα-
νάριστον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα· φύσις
γὰρ εὐπτόητος καὶ εὐταπείνωτος, τὸν ἀράρατον
δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νοῦν τὸν πολυμή-
χανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἶλες, εὐτελές ὡς
στρουθίον, καὶ καταπατοῦσα χορεῖεις, νῦν μετὰ
Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμενα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ
ἀνεδείχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει
διαλάμπουσα, ἐν θεῶν πράξεων, καὶ μαραίνουσα
χάριτι, φυτὰ ἀθείας· ὅθεν τὴν πανίερρον μνήμην
σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην,
νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων
λαμβάνοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ε'κ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθέ-
νος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβε-
βλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποι-
κίλημένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς
ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιά-
σει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα: Εἰς ὁσμὴν μύρου
σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς
σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπου-
ράνις: Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατὰπεμψον ἡμῖν,
παντοδύναμε Σωτῆρ, τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον: Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ κράζει μεγάλη.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΕ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες·
πρῶτον ὁ τῆς Θεοτόκου: Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,
εἰ βούλει· εἰδὲ μὴ, τῆς Ὁκτωήχου· εἶτα τῆς
Ἀγίας.

Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα νύμφην ἄσμασι
μέλπω.

Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεόν, καὶ τῶν λαμ-
πηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ,
αἰγλήν μοι παράσχου φωτοφόρον, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις καλλιπάρθενε.

Antologio.

59

Ρέοντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτὸν, σοφῇ
διανοίᾳ, κερημένη Μάρτυς Χριστοῦ,
παρεῖδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς
ἄνω λαμπρότητος.

Ικέτης προσέρχομαι σοὶ σεμνῇ, ταῖς σαῖς ἱκε-
σίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον
Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν παθῶν μου κατεύ-
νασον τάραχον.

Σοφία καὶ χάριτι λαμπρυνθεῖς, ὁ νοῦς σου
Μαρίνα, τῶν τυράννων ταῖς ἀπειλαῖς, οὐκ
ἐπτήξε Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, θεία δυνάμει
κρατυνόμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν οὐσιώ-
δη, συλλαβοῦσα καὶ σαρκικῶς, κυήσασα
ταύτην Θεομήτορ· καὶ τὰ δεσμὸν τοῦ θανάτου
διέρρηξας.

Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεός.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάλιστα, οὐδὲ ξίφος ἀκμῇ,
οὐ τυράννων ὠμότητες, οὐδὲ θάνατος,
οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγά-
πης σε πανόλβιε.

Υπῆρξας ἀσειastos καὶ ἀσάλευτος, ἐν και-
ρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, εὐ-
σεβείας κρηπίδα, θεμένη τῆς πίστεως, ἐν πέτρᾳ
παμμακάριστε.

Παρθένος ἐν Μάρτυσιν ἐχηματίσας, ἐν Παρ-
θένοισι ἀήττητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ
Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοὶ παρέχοντι,
τὸν στέφανον πανόλβιε.

Α'γίων αἱμάτων σου καλλιπάρθενε, οἱ κρου-
νοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν, τῶν
εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον,
μαρτύρων τῷ νυμφίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ρωσθέντες τῇ χάριτι, Θεοτόκον σε ὁμοφρό-
νως δοξάζομεν· σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ
εἶναι τοῖς πᾶσι, διδοῦντα γὰρ τέτοκας, καὶ
κόσμον ἀνεκαίνισας.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμεν
σε πιστοὶ, ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἐν
τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπά-
τησας γενναιοφρόνως· καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρία
πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν·
καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κοροφῇ
σου αἰοῖδιμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας,
τοὺς τελούντας τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν.

Ὅρα Σελ. 51.

Ῥῆδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Θεοπρεπής, γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου· τοῖς Ἀγγέλοις, ὥφθη ποθεινότατος· τῶν δὲ Δαιμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς ὑπηρεταῖς, ἐκείνων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθη· τῷ Χριστῷ γὰρ ἐβόας· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Επὶ τῆς γῆς, ἡγωνισμένη πανόλβιε, καὶ προσκαίρους, πόνους ὑπομείνας, ἐν οὐρανοῖς, νῦν τὰς αἰμοῖδας, παρὰ τοῦ Δεσπότη, κομίζῃ Μάρτυς αἰοῖδαμε, ἀπείρους εἰς αἰῶνας, σὺν Ἀγγέλοις βοῶσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Νῦν ἐπὶ σοί, χαίρει Παρθέναν τὸ καύχημα, νῦν Μαρτύρων, ὄμιλος εὐφραίνεται, νῦν καὶ τὸ πλῆθος τῶν εὐσεβῶν, ἐπισυναχθέντες, χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, βοῶντες τῷ Δεσπότη, ἐν φωναῖς αἰγιήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Ο ἅλη καλὴ, πέφνας κόρη καὶ ἄσπιλος· ὥφθη ὅλη, νύμφη παναμώμητος, τῷ τῶν ψυχῶν, κάλλους ἐραστῇ· διὰ γὰρ βασιάνων, πυρώσεως παμμακάριστε, ἐφάνης λαμπροτέρα, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἀγνή, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας· σὺ γὰρ Λόγον, μόνη ἐνυπόστατον, τὸν τῷ Πατρὶ, σύνθρονον Υἱόν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, γεγέννηκας Θεονύμφευτε· καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα.

Ῥῆδὴ ε'.

Ἵνα τί με ἀπώσω.

Αθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον συντονώτατον κόρη διήνυσας· ὁ γὰρ Θεὸς πόθος, τὸ τοῦ Διήλεος χαῦνον ἐπτέρωσε, προφανῶς δεικνύων, τὸν λογισμόν τῶν παθημάτων, αὐτοκράτορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Ρανίδες σῶν αἱμάτων, Μάρτυς ἀποσταίζουσαι χλαῖναν πολύτιμον, καὶ τῆς ἀκηράτου, εὐφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν· ὃν περ νῦν Θεόφρον, ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νοητῷ σου νυμφίῳ παρίστασαι.

Τοῖς δεσμοῖς τῶν εὐχῶν σου, κόρη τὸν μεγαλαυχον ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὄφρυν τὴν πρώην, ἐπηρμένην πρὸς γῆν ἐταπείνωσας· ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης, τῶν αὐτὸν φοβουμένων τὸ Δέλημα.

Υπερτέρας σε δόξης, Θεοῖς διαδήμασιν ὄντως ἐκόσμησεν, ὁ νυμφίος Λόγος, δι' αὐ-

τὸν ἐναθλοῦσαν θρώμενος, καὶ πυρὸς τὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν ταῖς ἀληθδόναις, καρτερῶς ὑπομένουσαν ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ρυπτομένην ὀρώντες, τῷ τῆς παρθενίας σου τόκῳ Παναίωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν, τῆς κατάρας τῆς πρώην δοξάζομεν, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, μόνη ἀγνή δι' εὐσπλαγχνιάν· ὃν δυσώπει Παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ῥῆδὴ ς'.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Απόθετον τῷ Χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπιλον, καὶ ὡς πηγὴ διαυγῆς, καὶ κῆπος πολύνκαρπος, Μαρίνα πανένδοξε, καὶ γνήσια νύμφη, καὶ Παράδεισος ἀσύλητος.

Νεᾶνις πανευπρεπής, ὀπίσω σου ἠκολούθησε, δραμοῦσα πρὸς τὴν ὁσμήν, τῶν μύρων σου Δέσποτα, τὸ ἄχραντον πάθος σου, διὰ καρτερίας μιμουμένη τὸ σεβάσιμον.

Υπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας Μάρτυς πολυάθλε, καὶ τὸν πρὶν φρενοβλαβῶς, μεγαλα καυχώμενον, μετ' ἡχοῦ ἀπώλεσας, Σταυροῦ τῇ δυνάμει, ὦ Μαρίνα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήρια, παράσχου μοι δάκρυα, καὶ ἐπακουσὸν μου, τῆς δεήσεως παναίωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεπαικλμένη παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθείσα Μαρίνα, αἵμασιν ἀθλητικοῖς τε ῥεραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἱαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα, ἔδραμες, δορικαῖς ὡς διψῶσα πηγαῖς αἰεῖρρύτοις, Παρθενομάρτυς· καὶ τῇ ἀθλήσει δὲ σαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου, νύμφη εὐκλεῆς, θαλάμῳ ἐφθασας ἐστολισμένη, πεπαικλμένη, στεφανηφόρος, νικητὴς, λαμπαδηφόρος, εὐθαλής, ἀφθάρτου νυμφῶνος τυχοῦσα, καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Σναξάριον.

Τῇ δεκάτῃ ἐβδόμῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Στίχοι.

Χεὶρ δημίου τέμνει σε Μαρίνα ξίφει.

Χεὶρ Κυρίου χάριτι θεία δὲ στέφει.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Μαρίνα δειροτομήθη.

Αἴτη ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τινὸς τῆς Πισσιδείας, ἐν τοῖς μέρεσιν Ἀντιοχείας, Αἰδεσίου τινὸς, ἱερέως τῶν εἰδῶλων, ὑπάρχουσα θυγάτηρ μονογενῆς. Παραδοθεῖσα δὲ ὑπὸ αὐτοῦ γυναικί τινι, δωδεκαετῆς τυγχάνουσα, τῆς μητρὸς αὐτῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, ἐδέετο τοῦ Θεοῦ, τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀξιώσθαι πίστεως, ἣν ἐδιδάσκετο ὑπὸ τινῶν τῶν ἐν αὐτῇ τῇ κώμῃ. Καὶ ἤδη πεντεκαιδεκάτου ἀμῆνου αὐτῇ ἔτους, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐπεπόθει ἀνύσασθαι.

Ὀλύμβριος οὖν ὁ Ἠγεμὼν μαθὼν περὶ αὐτῆς, ἀπεστείλας συνελάβετο αὐτήν, καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακὴν. Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐξαγαγὼν αὐτὴν τῆς φυλακῆς, παρέστησε πρὸς βήματι αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτήν, ὁλος ἐξίστη ἐπὶ τῇ ωραιότητι αὐτῆς. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ τὴν τέχνην καὶ τὸ ὄνομα, Μαρίνα, ἔφη, καλοῦμαι, τῆς Πισσιδείας γέννημα καὶ θρέμμα, καὶ τὸ τοῦ Κυρίου μου ὄνομα ἐπικαλυμμένη. Μὴ ἀνασχομένης δὲ αὐτῆς τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, ἐκέλευσεν ὁ Ἠγεμὼν ταθῆναι αὐτήν, καὶ ῥάβδοις ἀπηνῶς καταξάινεσθαι, καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς ἡ γῆ ἐφοινίσσεται. Εἰδ' ὥτως ἀναρτηθῆναι ταύτην προστάττει, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ξέεσθαι ἐπὶ πολὺ· μετὰ τοῦτο δὲ ἔβαλεν αὐτήν εἰς φυλακὴν.

Ἐγένετο δὲ σεισμὸς μέγας, ὥς τε σαλευθῆναι τὸ δεσμωτήριον· καὶ ἰδοὺ, δράκων ποδὲν ἐρπύσας, θεινῶς τὴν ἡχὴν ἐποιεῖτο ἐν τῷ ἔρπειν αὐτόν, καὶ κύκλῳ αὐτῆς πῦρ ἰδοξεν ἐμβαλεῖν. Φοβηθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺ, καὶ συντρόμου γενομένης, ἐδέετο πρὸς τὸν Θεόν· καὶ οὕτως ἐφοβερύτατος ἐκείνος δράκων, ὥς κυνὸς μέλανος μορφήν διεδείκνυτο. Ἡ δὲ Ἀγία τῶν τριχῶν τούτου δραξαμένη, καὶ σφύρην εὐρούσα, κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ νώτου τοῦτον τύπτουσα, εἰς τέλος αὐτὸν ἐταπείνωσεν. Μετὰ δὲ τοῦτο, εἰς ἑτέραν ἐξέτασιν ἀχθεῖσα, λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, καὶ ἐπὶ σκεύους, ὕδατος πλήρους κατὰ κεφαλῆς ἐμβαλλεται. Ἀβλαβῆς δὲ φυλαχθεῖσα ἐκ τούτου, εἰλκυσε πολλοὺς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτμήθησαν. Ἐπὶ τούτῳ θυμωθεὶς ὁ Ἠγεμὼν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ Ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων.

Ὡς τὸ ἀπρόσιτον Μαρίνα, κατεφώτισεν ἀξίως τὴν ψυχὴν σου, καὶ λαμπάσι φωτὸς κατηύγασε βοῶσαν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ῥθης πρὸς Θεῖον ὄντως ὕψος· ὑψηλὴν γὰρ σου ἐκέκτησο τὴν γνώμην· καὶ νυμφῶνα λαμπρὸν κατώκησας βοῶσα· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύμφη γνησία τοῦ Δεσπότη, ἀναδεδειξαί Μαρίνα Θεοφόρε, καὶ ὡς Μάρτυς αὐτῷ ἀήττητος κραυγάζεις· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀρχῶν οὐκ ἔτι ἐξ Ἰουδα, ἀλλ' ἐξέλιπεν· ἐκ σοῦ γὰρ ὁ Δεσπότης, τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπίς ἀνέτειλεν ἀφράστως· ὃν εὐλογοῦσιν ἅπασαι γενεαὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι.

Ὡδὴ ἡ. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Σταθερὰ τὴν γνώμην κεκτημένη, σταθερῶς τοὺς ἄθλους ἐκαρτέρεις, καὶ στέμμασι νικητικοῖς, ἐστέφθης μελωδοῦσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μυστικὴν Μαρίνα σοι πασταδα, ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς Λόγος, ἡντρέπισεν ἐν οὐρανοῖς, ὃν βλέπουσα κραυγάζεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀρεταῖς ποικίλαις κοσμημένη, δωρεῶν πλεόνων ἡξιώθης, τὸ ἔσχατον τῶν ὀρεκτῶν, ὀρώσα καὶ βοῶσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας ὥφθης ἀθληφόρε, τοῖς πολλοῖς αἰτία καὶ μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον Χριστῷ, συμφώνως μελωδοῦσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γλασμὸς ἡμῖν Θεογεννητορ, διὰ σοῦ ἐδόθη· σὺ γὰρ μόνη, ἀπέτισας τὴν ὀφειλὴν, τὸν πάντων συλλαβοῦσα, Θεόν τε καὶ Δεσπότην, ἄχραντε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, πὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀνώλεθρον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐπιτηδείως ὄντως ἐτρύγησας· τὴν στρεφόμενην ἀβλαβῶς, ῥομφαίαν διέθης γὰρ, μαρτύρων αἵμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς καλλιπαῖρθε.

Ἐφλεξε πᾶσαν ὑλικὴν, καὶ φιλόκοσμόν σου Μάρτυς διάνοιαν, ἔρως ὁ ἐνθεος, καὶ ξερότάτην Μάρτυρα ἔδειξε, παρθενικαῖς μαρμαρυγαῖς, τὸ πρὶν διαλάμπουσιν, Μαρίνα πάνσεμνε· διὸ πάντες σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Ἀὔσον μου νύμφη ἐκλεκτή, τῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ τὸ χειρόγραφον, τῆς ἀμαρτίας Μάρτυς διάρρηξον, παρισταμένη εὐπρεπῶς, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου,

τῷ πανοικτίρμονι, καὶ παθῶν μου τὴν ἀγλήν διασκέδασον.

Πέπαυται φρύαγμα δεινόν, τοῦ ἀλάστορος· ἰδοὺ γὰρ νεάνιδες, ἐπιλαθόμεναι, τῆς γυναικειᾶς φύσεως ἠθλήσαν· καὶ κατ' αὐτοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι, νῦν τῆς προμήτορος, ἀνεκτήσαντο σαφῶς τὴν παραπτώσιν.

Θεοτοκίον.

Ωρίμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ πανάχραντε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίζοντα· διό σε πάναγνε, Θεοτόκον εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη. ῥῦσαι λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοσταλάκτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυῶδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι νῦτομόλησας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· καὶ τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἀθληφόρε πανεύφημε τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρον θρόνον δεῖναι, σὺ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὐάν γυνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἐνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ωσπερ προῖκα πολῦτιμον, τῷ νυμφίῳ προσήγαγες, ἀθληφόρε ἐνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποιῶν, καὶ πυρὸς καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδὸν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Μαρίνα πανσεβάσμιε· καὶ

ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες εἰς τὰς αὐλαὶς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας, ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδὴ.

Ὁ Ἀπόστολος:

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς.

Ζῆτει τὴν κέ. Νοεμβρίου. Σελ. 135 - 136.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ ΙΗ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα.

Τῇ ΙΘ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου· καὶ τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μακρίνης ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον καὶ εἰς Ὀσίαν.

~~~~~

Τῇ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλίου τοῦ Θεσβίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο τὸν Θεσβίτην Ἠλίαν, πυρίνῳ ἄρματι, ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίρμον, μεταθέμενος Λόγε, ταῖς τούτου ἱκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θείαν μνήμην καὶ σεβάσμιον.

Δίς.

Οὐ συσσεισμῷ ἀλλ' ἐν αὐρᾷ, λεπτῇ τεθέασαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἥλιου θεομάκαρ, φωτίζουσάν σε πάλαι· ἄρματι δέ, ἐποχούμενος τέθριππος, τὸν οὐρανὸν διῖππεύεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος θεόπνευστε. Δίς.

Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει κατέσφαξας· τὸν οὐρανὸν τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ μὴ βρέχειν, ἐπέσχεσ ζήλῳ θείῳ, πυρποληθεῖς· Ἐλισσαῖον δὲ ἐπλησας, τῆς μηλωτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφῆς, Ἥλιου ἐνθέου χάριτος. Δίς.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῶ τῶν θεηγόρων Προφητῶν, ψαλμικῶς ἄσωμεν ἐναρμόνιον μέλος, τῷ τούτους δοξάσαντι, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀναβοήσωμεν: Χαίροις ἐπίγειε ἄγγελε, καὶ οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἥλία μεγαλώνυμε. Χαίροις ὁ διπλὴν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσμιε. Χαίρετε ἀντιλήπτορες θερμοὶ, καὶ προστάται καὶ ἰατροὶ, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ. Ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιστάσεως, καὶ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πῖσως ἐκτελοῦντας, τὴν πανέορτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κ. 1. **Ε**γένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἥλιου τὸν Προφήτην, καὶ εἶπε πρὸς Ἀχαάβ: Ζῆ Κύριος ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, ὃ παρῆσθην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετός, εἰ μὴ διὰ στόματός μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἥλιου, λέγων: Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολάς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, τῷ ἐπὶ προσώπου Ἰορδάνου· καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐποίησεν Ἥλιος, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τῷ πρωῒ, καὶ κρέας τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετός ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἥλιου, λέγων: Ἀνάστηθι, καὶ πρεῦθητι εἰς Σαρεφθὰ τῆς Σιδωνίας, καὶ καθίσῃ ἐκεῖ·

καὶ ἰδοὺ ἐντελοῦμαι γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεφθὰ, εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρᾳ συνέλεγε ξύλα· καὶ ἐβόησεν Ἥλιος ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ: Λάβε δῆμοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν. Καὶ ἐβόησεν Ἥλιος ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπε: Ἀήψῃ δῆμοι καὶ ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρὶ σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνή: Ζῆ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἢ ὅσον δραχμὴ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καμψάκῃ· καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπεν Ἥλιος πρὸς αὐτήν: Θάρσει· εἰσελθε, καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι· σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι ταῦδε λέγει Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ: Ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσῃ, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν Θεὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνή, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἥλιου· καὶ ἥσθιεν αὐτός, καὶ αὐτῇ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἥλιου. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς, τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἡ ἀρρώστια αὐτοῦ κραταῖα σφόδρα, ἕως οὐκ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἥλιου: Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; εἰσηλθες πρὸς με τοῦ ἀναμνησáι τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; Καὶ εἶπεν Ἥλιος πρὸς αὐτήν: Δός μοι τὸν υἱόν σου. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῶν, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. Καὶ ἀνεβόησεν Ἥλιος, καὶ εἶπεν: Οἶμοι! Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας, μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκάκωσας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱὸν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε: Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. Καὶ ἐγένετο οὕτω, καὶ ἀνεβόησε· καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν φωνῇ Ἥλιου, καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου πρὸς ἔγκατον αὐτοῦ, καὶ ἐζήσε. Καὶ ἔλα-

βεν Ἡλίας τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερώου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλιοῦ· Ἰδοὺ τοῦτο ἔγνωκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. ιη. 41.} **Ε**ἶπεν Ἡλίας τῷ Ἀχαάβ· Φωνή ποδῶν τοῦ ὑετοῦ· ζεύξον τὸ ἄρμα σου, καὶ κατὰβηθι, μὴ καταλάβῃ, σε ὁ ὑετός. Καὶ Ἡλίας ἀνέβη ἐπὶ τὴν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ ἠΐστατο πρὸς Κύριον. Καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐν νεφέλαις καὶ πνεύματι· καὶ ἐγένετο ὑετός μέγας. Καὶ ἐπορεύετο Ἀχαάβ εἰς Ἱεζάβελ. Καὶ ἀνήγγειλεν ^{Κεφ. ιβ. 1.} Ἀχαάβ Ἱεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἡλίας. Καὶ ἀπέστειλεν Ἱεζάβελ πρὸς Ἡλίαν, καὶ εἶπεν· Λύριον θήσομαι τὴν ψυχὴν σου ὡς ἓνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἡλίας, καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· Καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε, καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλίας· καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος· καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε· καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχυῇ τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Βασιλειῶν δ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. β. 2.} **Ε**ἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Κάθου δὴ ἐν ταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου εἰ ἐγκαταλείψω. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέρω. Καὶ πενήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν· ἀμφοτέρω δὲ ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτήν, καὶ

ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα· καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν· καὶ διέβησαν ἀμφοτέρω διὰ ξηρᾶς· καὶ ἐγένετο ὡς διήλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Αἰτησον τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γεννηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, δισσωῶς ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Ἐσκληρύνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβάνόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων· καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων· καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ ἑώρα, καὶ ἐβόα· Πάτερ, ἄρμα Ἰστραῆλ, καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι. Καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διεῖρξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέσρεψεν Ἐλισσαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ, τὴν ποσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ δέ ἐστιν ὁ Θεὸς Ἡλιοῦ Ἀπφώ; Καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου· καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα· καὶ διήλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ηλίας ὁ ζηλωτής, καὶ τῶν παθῶν αὐτοῦ κράτωρ, ἀεροβάτης ἐδέρκετο σήμερον, τῆς παγκοσμίου μνητῆς σωτηρίας προχειρίζομενος. Ὡς δόξης ἀκραιφνοῦς, ἧς ἡξίωται ὁ ὑψιπέτης Προφήτης, καὶ Προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα! οὗτος γὰρ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος δεδεικται τοῖς κατορθώμασιν. Ὅν ἐπαινοῦντες εἰπώμεν· Ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ αὐτός.

Δαυτικῶς σήμερον πιστοὶ, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην, καὶ ζηλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον· οὗτος γὰρ ἐν τῇ γλώσσει τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν ἐχάλκευσε, καὶ τὴν γῆν τὴν ἐγκαρπον, ἄκαρπον ἐποίησεν. Ὡς τοῦ θαύματος! ὁ πῆλινος ἄνθρωπος, οὐρανούς τοῦ βρέχειν ὑετὸν οὐκ ἔδωκεν. Ὡς τοῦ θαύματος! ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος, ἀφθαρσίαν ἐνδεδυται, καὶ οὐρανούς ἀνατρέχει ἐν πυρίνῳ ἄρματι, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιῶ διπλῇ τὴν χάριν χαριζόμενος. Βασιλεῖς ἐλέγχει, καὶ

λαὸν ἀπειθῇ λιμῷ διαφθείρει. Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης πάντας κατήσχυνε, καὶ τῆς χάρας τὸν υἱὸν λόγῳ ἀνέστησεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ διαφυλάξον τοὺς ὀρθοδόξους Βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τὰ τῆς νίκης τρόπαια κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς δώρησαι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Πνευματικοῖς ἄσμασι, τῆς Προφήτας τῆ Χριστοῦ ἅπαντες εὐφημήσωμεν. Ἡλίας γὰρ ὁ Θεοβίτης, οὐρανοδρόμος γέγονε, καὶ μηλωτῇ Ἐλισσαῖος, τὴν χάριν ἐδέξατο διπλὴν παρὰ Θεοῦ· καὶ φωστῆρες φαιδροὶ τῇ οἰκουμένῃ ἀνεδείχθησαν, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φωστῆρες ἀντείλαν τῇ οἰκουμένῃ, δύο παμφαεῖς Ἡλίας καὶ Ἐλισσαῖος. Ὁμὲν θείῳ λόγῳ, οὐρανίους σταγόνας ἀπέκλεισε, καὶ βασιλεῖς διήλεγξεν, ἄρματι δὲ πυρίνῳ εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθεν. Ὁ δὲ, ἀτεκνοῦντα ἰάσατο ὕδατα, καὶ διπλὴν δεξάμενος χάριν, Ἰορδάνου τὰ ρεῖθρα ἐπέξευσε. Καὶ νῦν μετ' Ἀγγελῶν χορεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ἐξἄρην ἄρμασε πυρφόρον, ὡς ἐν συσσεισμῷ εἰς οὐρανοὺς, τὴν πυρίπνοον χάριν σοι παρέσχετο, Ἡλία Θεοβίτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν κηρύξῃς τὴν τῶν πάντων συντέλειαν· διὸ πάρεσο διδούς ἡμῖν, τῶν σῶν κατωρθωμάτων τὴν μύησιν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀρσενίου.

Εν πυρίνῳ ἄρματι ἐπιδίφριος ἀρθείς, εἰς χώραν φωτεινὴν μετετέθης, ὦ Θεοβίτα Ἡλιοῦ, αἰσχύνης δὲ προφήτας κατήσχυνας. Ὁ τὸν οὐρανὸν λόγῳ δεσμεύσας, ὡσαύτως λύσον καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο πρό συλλήψεως ὦν ἡγιασμένος, ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας, Χριστοῦ ἐλεύσεως θείος πρόδρομος, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, πνευματικῶς συνεκάλεσε, τοὺς φιλεόρτους, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ. Οὐ ταῖς πρεσβείαις διαφιλάξον, τὸν

λαὸν σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀνενόχλητον.

Στίχ. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Ο οὐρανόφρων Ἡλίας ὁ Προφήτης, θειώμενος ἅπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορνεύσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις, προστετηκότα ζήλῳ πυρούμενος, νεφέλας συνέστειλε, καὶ γῆν ἐξήρανε, καὶ οὐρανοὺς λόγῳ ἐκλείσεν, εἰπὼν· Οὐκ ἔσται, σταγὼν ἐν γῇ, εἰ μὴ ἐμοῦ διαστόματος. Αὐτὸς ὑπάρχει ἐστιάτωρ νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκλάλητον χάριν, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσιν.

Στίχ. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ο τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης μυστηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα διέρρηξας· σὺ τὴν ἀπάτην ἐτέφρωσας, τὴν τῶν εἰδῶλων, τῇ ἀστραπῇ τῶν θείων ρημάτων σου· σὺ παρανομήσαντα, ἤλεγξας ἄνακτα, καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνομίας, καὶ τὴν θυσίαν εὐχῇ ἐνέπρησας. Καὶ τοὺς φλογώδεις, τοῦ λαοῦ σου νῦν, τῶν πασημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας, Ἡλιοῦ σῆς πρεσβείας, τῷ πυρὶ ἐναπομάραντον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζῃ, καὶ ἐκαστῷ ἀσθενοῦντι αἰεὶ παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἵτησαι ἱλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ο ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστῆρα παμφαῖ, διφρηλάτην πυρφόρον, καὶ ἄγγελον σαρκί, ζήλου πνέοντα θείῳ, δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους ἐλέγχοντα,

κορυφαῖόν τε, τῶν Προφητῶν σε συμφώνως, καταγγέλλομεν, μάκαρ Θεόπτα Ἡλία· διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ ὀλιψῶν· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεῶ δι' ἀρετῆς, ἀκραιφνὲς ὠκειώθης, οὐράκιον ζῶν, ἐπὶ γῆς βιωτεύσας· ζῶν δὲ τῆς χάριτος, κεκτημένος μακάριε, σοῖς φυσημασι, παῖδα θανόντα ἐγείρεις· μένεις δ' ἀφθαρτος, κρείττων εἰσέτι θανάτου, Ἡλία Θεόπνευστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πρόθω καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου ἢ τῆς Θεοτόκου εἰς ἡ. καὶ τοῦ Προφήτου εἰς ε'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Νέμοις μάκαρ μοι θείαν Ἡλιοῦ χάριν· Ἰωσήφ

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς θείαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζῶν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυχῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφίεμενον.

Εν τῷ σὲ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα· πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σὲ θεάεται μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥῦσαί με πρὸς αἰωνίζοντος.

Μεγαλυνθεὶς ταῖς πρὸς Θεόν σου νεύσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διὸ με ἐνδυναμῶσον, ζήλου θείου πλησθέντα, τὸ ἐνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σώζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σε σάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὥφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ πάν-

τας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάντα γνε, σῶσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτεινας, ἐνδοξε Προφῆτα, τῷ θείῳ ζήλῳ σὺ πυρπολούμενος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος πυρὸς ἐξάρπασον.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σώζειν με δυνάμενον, πάσης μάκαρ κακώσεως· προσεπικάμφθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδης με παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεὸς σε, ὁ πανουργὸς ἐνδοξε, πάλαι Ἡλιοῦ, δι' ὀρνέου τρέφων Προφῆτά σε· ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος ποιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Αἰδούδευτε πύλη, ἡ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη. ἄνοιξον δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἀμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον, ὁμβροῖς τοῦ ἐλέους σου, θεοχαρίτωτε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ως Προφῆτης τοῦ ὄντως θείου φωτός, τοὺς προφῆτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαάβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βαάλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ αἰτήσας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα· ὅθεν καὶ πυρίνω, ἀνελήφθης Ἡλία, ὀχήματι μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν αἰγιαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί.

Ὅρα Σελ. 335.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Κάμπτει τὸν σὸν, ζῆλον Θεὸς πυρακτούμενον, καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφεσθαι, τὸν γυναικὸς, πάλαι ἀπειλῇ, Ἡλιοῦ φυγάδα, γεγεννημένον θεσπέσι· διὸ σε ἱκετεύω, τὴν ψυχὴν μου πεινώσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Αμαρτιῶν, νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με, τρικυμῖαι, βίου με χειμάζουσι, καὶ ἐπιπνέουσι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆν μου, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα. Προφῆτα θεηγόρε, κυβερνήτης γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὄρμον ἰθύνων με.

Ρῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος, τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον,

ἐκδυσωπῶν, μάκαρ Ἡλιοῦ, Κύριον τῆς δόξης· καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου, κατενόδωσον· σὲ γάρ, ἀγαθόν μου προσταίτην προβάλλομαι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πασῶν, τῶν οὐρανίων Δυναμέων, μετὰ πάντων, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῶν Ὁσίων ἰκέτευσέ, τυχεῖν με σωτηρίας, τὸν πολλὰ ἀμαρτόντα, καὶ ῥυσθῆναι μελλούσης κολάσεως.

Ὡδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ομβροτόκους νεφέλας, εἴργεις πυρακτούμενος ζήλω, τῆς πίστεως· ἀλλὰ δέομαί σου, Ἡλιοῦ ἱεραῖς μεσιτεῖαις σου, τὴν φλογμῶ τὰ πείσαν, τῶν ἡδονῶν ψυχὴν μου θείαις, ἐπομβρίαις ἀρδεῦσαι καὶ σῶσαί με.

Ιερεὺς δεδειγμένος, τέθυκας ἀθώοις σου χερσὶ πανόλβιε, τῶν προσοχθισμάτων, ἱερεῖς ἐνεργοῦντας τὰ ἄτοπα· ἀλλὰ δέομαί σου, πάσης ἀτόπου ἀμαρτίας, ἀβλαβῇ με Προφῆτα συντήρησον.

Θαυμαστοῦσαι Προφῆτα, θείαις ἐπικλήσεσι φλέγων τὰ θύματα, ἐκτελέσας πίσει· διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, τὸν ἱερόν ἀνάψαι πόθεν, τὰ ὑλῶδη μου πάθη συμφλέγοντα.

Θεοτοκίον.

Επὶ σὲ ὥσπερ ὄμβρος, Λόγος καταβέβηκεν ὁ ὑπερούσιος· ὃν δυσώπει Κόρη, ἐπομβρίσαι μοι νῦν κατανύξεως, καθαρὰς σταγόνας, ἀποπλυνούσας πάντα ῥύπον, τῶν ἀμέτρων κακῶν μου πανάμωμε.

Ὡδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ιλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ σοι ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς μενούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωποῦντά σε, Ἡλιοῦ τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἄχραντον Μητέρα σου.

Αγνείας ὡς φυτουργός, ἀγνόν ψυχῇ με συντήρησον· ὡς ζηλωτὴς Ἡλιοῦ, ζήλου θείου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς κακίας, ταῖς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Νηστεύεις βρώσει μῆ, ὁδὸν τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων θείᾳ ῥοπῇ· διὸ ἰκετεύω σε· Πάσης παραβάσεως, ἐγκρατεῦσθαί με, θεοφόρε ἐνδυναμωσον.

Θεοτοκίον.

Ηΰλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους θείας ὑπάνοιξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Antologio.

60

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἡλία μεγαλῶνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλάνθρωπίαν, θεασάμενος ὁ Προφήτης Ἡλίας, ἐταράττετο θυμούμενος, καὶ λόγους ἀσπλάγχχνίας πρὸς τὸν εὖσπλαγχνον ἐκίνησεν· Ὁργίσθητι, βοήσας, ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε, Κριτὰ δικαιοτάτε. Ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ σὺδὸλως παρεκίνησε, πρὸς τὸ τρωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας· αἰεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εἰς οὐρανοὺς πυρφόρου Ἀναβάσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Στίχοι.

Ἐπέσχεν ὄμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω·
Σχίζει δὲ ρεῖθρον Ἡλίας τρέχων ἄνω.

Δίφρω ἀνηρπάγης περὶ εἰκάδα Ἡλία ἱππεῦ.

Ος ἦν υἱὸς Σωδὰκ, ἐκ Θείσης, ἐκ γῆς Ἀράδων, ἐκ φυλῆς Ἀαρῶν, οἰκῶν ἐν Γαλααδ· ὅτι ἡ Θείσθι θόμα ἦν τοῖς Ἱερεῦσι δεδομένη. Καὶ ὅτε ἔτεκεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωδὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον, καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἱσπαργάνουν, καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἰλθὼν εἰς Γερουσαλὴμ, ἀπήγγειλε τοῖς Ἱερεῦσι, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμός· Μὴ δειλιάσης ἄνθρωπε· ἔσται γὰρ ἡ σῆκησις τοῦ παιδίου φῶς, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ κατὰ Κύριον, καὶ ὁ ζήλος αὐτοῦ εὐάρεστος τῷ Κυρίῳ· καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρὶ.

Οὗτος οὖν προεφήτευσεν ἔτη εἰκοσιπέντε· προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη ὀκτακόσια ἕξ καὶ δέκα. Οὗτος ἐστὶν Ἡλίας, ὁ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ τρίτον κατενέγκας, καὶ τὸν ὑετὸν τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ βαστάσας, καὶ νεκροὺς ἐγείρας, καὶ πεντήκοντα δισσοὺς καταφλέξας, καὶ ἐν τῷ Χωρήθ ὄρει τὸν Θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατόν ἦν ἰδεῖν· καὶ τὸν Ἰερδάνην τῇ μηλωτῇ σχίσας, καὶ εἰς οὐρανούς ἐν ἄρματι πυρὸς ἀναληφθεὶς, καὶ ἐν τῇ Μεταμορφώσει μετὰ Μωσίου τῷ Χριστῷ παραστάς.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Λαὸν ἀπολλύμενον, κατοικτειρήσας, ζήλω
τῆς πίστεως, ἐπικλήσεσι θείαις, πῦρ κα-
τηγαίου φλογίζον ἐνδοξε, ὅσιον θυμα· διὸ ἰκα-
τεύω σε: Τῆς αἰωνίου φλογός, ῥῦσαι καὶ σῶ-
σόν με.

Ιδεῖν κατηξίωσαι, Θαβώρ ἐν ὄρει, Θεοῦ τὸ
πρόσωπον· ὃν δυσώπει Προφῆτα, τοῦ πα-
ραβλέψαι τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς
δίκης θεάσασθαι, ἀκαταγνώστῳ ψυχῇ, αὐτοῦ
τὸ πρόσωπον.

Οδὸν πορευόμενος, τοῦ βίου πλάνας, πολ-
λὰς ὑφίσταμαι. Ἀγαθὲ μου προστατάτα,
κυβέρνησόν με τῇ προστασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων
γνώμη σαλευόμενον, καὶ πρὸς σαρκὸς ἡδονάς,
Ἡλίου νεύοντα.

Θεοτοκίον.

Υμνω σε Πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω θεο-
χαρίτωτε, τὴν ἀγνὴν σου λοχείαν· βοή-
θησόν μοι βίου τοῖς κύμασι, χειμαζομένῳ, καὶ
δίδου κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καθαρι-
τικὴν μολυσμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, θείου Πνεύματος ἔ-
γνωμεν· ἄγγελον ἐν γῇ, πῦρ ζήλου θείου
πνέοντα, δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ βασιλεῖς
ἐλέγχοντα, κρίνοντα προφήτας, Ἡλίου καὶ αἰ-
σχύνης, συγκόπτοντα μαχαίρᾳ, ἱερεῖς· διὰ
τοῦτο, βοῶμέν σοι: Μελλούσης, ἡμᾶς αἰσχύνης
ῥῦσαι.

Αρμα πυρός σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυρακτού-
μενον, ζήλω Ἡλίου, τῷ θεϊκῷ θεόπνευ-
στε· διὸ ἰκατεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῇ με πάντων
κακῶν, τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπικουφίζεις τὸν
νοῦν μου, τεθρίππῳ· καὶ πρὸς νύσσαν, οὐρα-
νίαν με φθάσαι, τὸν πάντων ἐκδυσώπει, Θεὸν
καὶ Βασιλέα.

Ρήματι ζῶντι ἐκλείσας, οὐρανὸν ὑπέτιζοντα·
ρήματί σου νῦν, πνευματικῷ διάνοιξον,
τὰς πύλας μοι δέομαι, τῆς μετανοίας Ἁγίε,
πέμπων τῇ ψυχῇ μου, κατανύξεως ὄμβρους,
καὶ σῶσόν με βοῶντα: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ισοσθενῇ ὁμότιμον, ὁμοούσιον σύνθρονον, σέ-
βοντες Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα
δοξάζομεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄδυτον
αὐγὴν, ὁμοβασιλείον κράτος, καὶ μέλομεν
συμφώνως: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νομοθετῶν εὐσέβειαν, καὶ διδάσκων μετα-
νοίαν, ὁ Ἐμμανουήλ, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐ-
πέφανεν· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, ὑπεραγία Δέ-
σποινα, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοῖξάι μοι πύλας,
καὶ σῶσαί με βοῶντα: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτω ὁ οὐρανός.

Ιδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὐρᾷ Θεόν, ὡς ἰδεῖν δι-
νατὸν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς, πρότερον
τὸ σῶμα διαγωγαῖς, καταλεπτύνας ἐνδοξε· ὁ-
θεν δυσωπῶ σε σαῖς προσευχαῖς, τὸ πάχος
τοῦ νοός μου, λεπτύνας μετανοίας, μαρμαρυ-
γαῖς θείαις καταύγασον.

Ως παλαι Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ, διαρρήξας
διέβης πανόλβιε· οὕτω κάμου, τῶν ἀμαρ-
τημάτων τῶν χαλεπῶν, τὰς διεκχύσεις ξήρανον,
ὄμβρους ἐπιπέμπων μου τῇ ψυχῇ, δακρύων
καθ' ἐκάστην, Προφῆτα θεηγόρε, τρυφῆς χει-
μαῖρρον προξενούντάς μοι.

Σκανδαλῶν τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, ἀνομούν-
των ἐχθρῶν πάσης θλίψεως, σωματικῆς,
νόσου ψυχικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευ-
χαῖς σου ῥῦσαί με, ἐνδοξε Προφῆτα ὡς ἀγαθός,
προστατὴς μου βοῶ σοι, καὶ τῆς ἐν τῇ γεννῇ,
αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ηρπάγης πρὸς τὸ ὕψος Ἐλισσαιέ, δισσου-
μένην τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, κατα-
λιπὼν, ἐνδοξε αἰτήσαντι Ἡλίου· μεθ' οὗ ἀπαύ-
στως αἰτήσαι, νίκην οὐρανόθεν τῷ Βασιλεῖ,
καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, προστατῆν σε πλου-
τοῦντι, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυντον.

Θεοτοκίον.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς ἀγαθὴ, μὴ πα-
ρίδης πανάμωμε Δέσποινα· ἀλλ' ἐκτενῶς,
αἰτήσαι τὸν πάντων Δημιουργόν, τῷ Βασιλεῖ
τὰ τρόπαια, καὶ τὴν εὐρωστίαν τὴν ψυχικὴν,
δωρήσασθαι Παρθένε, καὶ θείας βασιλείας, τὴν
μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐξαποστειλάριον.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ, οὐρανοδρόμον σε
δεῖξαν, ἄρματῆλάτην Ἡλία, οὐ κατηνά-
λωσεν ὅλως· πῦρ γὰρ ἐν γλώσση πηλὴν, εἰλ-
κυσας κάτω, καὶ ἀνεξήρανας ὄμβρους.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Παρθένε, δυσώπησον σαῖς
πρεσβείαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τοῦ
οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τοῦ αἰωνίου με σκιά-
τους, τὸν πεποιθότα, τῇ σῇ σεπτῇ ἀντιλήψει.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ψάλλομεν Σπικηρά προσό-
μοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Οτε σὺ Προφῆτα Δεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀ-
ρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, συνε-
κράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς, τὴν
κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερρύθμισας· καὶ πύ-
λας, ἕτεοῦ θέλων ἀπέκλεισας· καὶ ἄνωθεν πῦρ
κατήγαγες· καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας. Ἰκέ-
τευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ζήλω τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους
βασιλεῖς, σὺ διεξήλεγξας σφοδρῶς· τῆς αἰ-
σχύνης ἱερεῖς, σὺ ἐθανάτωσας θερμῶς· ἀνῆψας,
πῦρ ἐν ὕδατι παραδόξον· τροφὴν δὲ, ἀγεώρ-
γητον ἐπήγασας· καὶ νόματα Ἰορδάνεια, τῇ
μηλωτῇ σου διέτεμες. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Οτε σὺ Προφῆτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς
ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, τὴν ζωὴν
ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόν-
τα, σοῖς φυσήμασιν ἀνέστησας· θανάτου, κρείτ-
των ἔτι σὺ διέμεινας· ἄρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας,
αἰθέριος ἀνυψούμενος. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμ-
φαιεῖς φωστῆρας τῆς αἰκουμένης, ἐν ὑμ-
νοῖς τιμῶμεν πιστοί, Ἠλίαν καὶ Ἐλισσαίον·
καὶ Χριστῷ ἐκδοήσωμεν χαρμονικῶς· Εὐσπλαγ-
χνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις
τῶν Προφητῶν σου, ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου
ή γ'. καὶ ε'. Ὤδη.

Προκείμε. τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ'.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελ-
χιζεδέκ.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ
δεξιῶν μου.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου.

Αδελφοί, ὑπόδειγμα λαβέτε τῆς κακοπα-
θείας, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς Προ-
φήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἰδοὺ
μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας. Τὴν ὑπομονὴν

Γῶδ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἴδετε,
ὅτι πολυνέσπλαγγχός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκ-
τίρμων. Πρὸ πάντων δὲ ἀδελφοί μου, μὴ ὀ-
μνύεται μήτε τὸν οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε
ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ,
καὶ τὸ, οὐ οὐ· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε.
Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ
τις; ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλε-
σάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας,
καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες
αὐτόν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Καὶ
ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ
ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος· καὶ ἁμαρτίας ἡ πε-
ποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλ-
λήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλ-
λήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δι-
καίου ἐνεργουμένη. Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιο-
παθῆς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ
βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς
τρῖς, καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο,
καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστη-
σε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, εἰάν τις ἐν ὑ-
μῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας, καὶ
ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γνωσκέτω, ὅτι ὁ ἐπιστρέ-
ψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει
ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἁ-
μαρτιῶν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος δ'.

Μωΐσῃς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ
τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔλεγον. Οὐχ
οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς Ἰωσήφ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύ-
την· Ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκού-
σαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναοὺμ, ποίησον
καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. Εἶπε δέ· Ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν
τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν,
πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλίου ἐν
τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη
τρία, καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν
ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰμὴ εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδωνος,
πρὸς γυναῖκα χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν
ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ·
καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰμὴ Νεεμὰν ὁ

Κεφ.
δ'. 22.

Κ. φ.
ε. 10.

Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα· καὶ ἀναστάντες, ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὄφρυος τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῇ ΚΑ'. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἰωάννου, καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὀσίους.

Τῇ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος α'.

Πανεύφημα Μάρτυρες.

Μύρα προσεκόμισας Χριστῷ, τεθειμένω μνήματι, καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν, πᾶσιν ἐμπνέοντι· καὶ ἰδοῦσα τοῦτον, πρώτη προσεκύνησας, Μαρία Θεοφόρε δακρύουσα. Διὸ ἐκέτεue, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρῷ καθηλούμενον Χριστὸν, καθορῶσα ἔκλαιες, Μαγδαληνὴ καὶ ἐκραύγαζες: Τί τὸ ὀρώμενον; ἡ ζωὴ πῶς θνήσκει, καὶ ἡ κτίσις βλέπουσα, κλονεῖται, καὶ φωστῆρες σκοτίζονται; Διὸ ἐκέτεue, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ε'πλήσθης συνέσεως πολλῆς, ἀληθοῦς τε γνώσεως, ἐν τῷ συνεῖναι τῷ κτίσαντι, Μαρία ἐνδοξε, καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη, καὶ τὴν συγκατάβασιν, ἐκήρυξας λαοῖς παναοίδιμε. Διὸ ἐκέτεue, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Ἀνάστασιν, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, τοῦ πρώτου τῶν ἀγαθῶν αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλαγχνως φύσιν θεώσαντος, πρώτη καὶ εὐαγγελίστρια ἐδείχθης, βοῶσα τοῖς Ἀποστόλοις: Τὴν ἀθυμίαν ἀποθέμενοι, τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε,

καὶ δεῦτε κατοπτεύσατε Χριστὸν ἑξαναστάντα, καὶ κόσμῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Βυζαντος.

Τῷ ἐκουσίως πτωχεύσαντι, τὴν πτωχείαν τὴν ἐμὴν, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ὡς μαθήτρια πιστῶς διακονήσασα, ἐπὶ ξύλου ταθέντα, καὶ τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδοῦσα ἐθόα δακρυόρουσα: Τί τὸ ξένον θάμα; Ὁ νεκροῦς ζωοποιῶν, πῶς νεκρὸς λογίζεται; Ποῖα μύρα κομίσω, τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῶν Δαιμόνων; Ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρύων τὴν ἐμὴν μεταμφιάσαντι προμήτορα; Ἀλλ' ὁ τοῦ σύμπαντος Ἀναξ, ὡς Παραδείσου φύλαξ φανείς, δροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καύσωνα ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν: Τοῖς ἀδελφοῖς μου πορευθεῖσα, εὐαγγέλια χαρᾶς ἀναβόησον: Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν, ὅπως παράσχω τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνὴ Μαγδαληνὴ, ἠκολούθεις Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μὴμην, ἐορτάζοντες, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου ζήτε εἰς Ὀσίαν Γυναῖκα.

Τῇ ΚΓ'. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῇ ΚΔ'. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Χριστίνης.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρα Γυναῖκα.

Τῇ ΚΕ'. Ἡ Κοίμησις τῆς ἀγίας Ἀννης τῆς Μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Τὴν Ἀκολουθίαν ἅπασαν ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, ὅρα Σεπτεμβρίου, Σ'. Σελ. 29-32.

ΤΗ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου,
καὶ τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος
Παρασκευῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Παρασκευὴ
ἡ σοφὴ, Ἀντωνίου τὸ φρύαγμα, ἀνδρι-
κῶς κατέβαλες, προθύμως ἐναθλήσασα· καὶ
τῶν βραβείων τῆς ἀνὼ κλήσεως, καὶ τῶν στε-
φάνων ἀξιωθεῖσα σεμνὴ, ὑπὲρ τῶν δούλων σου,
τῶν πιστῶς τιμώντων σε μνεῖαν ποιῶ, πάντοτε
πρὸς Κύριον, ἐλεθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, ἡ τὸν Δε-
σπότην Χριστὸν, ὀλοφύχως ποθήσασα,
τῶν βασάνων ἡνεγκας, ταῖς πληγαῖς καρτερώ-
τατα· καὶ ξεομένη πλευραῖς ταῖς μάλιστα, αἰ-
κίας πάσας διὰ τὸν σὸν ἐραστήν, καθυπομέ-
νους, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῶν παρ' αὐτοῦ·
ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, Θεομακάριστε.

Οσιομάρτυς πανένδοξε, τίς ἐξισχύσει εἰ-
πεῖν, τῶν σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα; καὶ
τοῦ μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεῖα τεράστια, ὑπο-
μονὴν τε καὶ τὴν πραότητα, ἣν ἐνεδείξω σεμνὴ
ὡς ἄσκαρος; ὅθεν συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέ-
γονας, Παρασκευὴ, νύμφη τοῦ παντάνακτος,
σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

Καὶ γ'. τοῦ Ἀγίου, ζήτηε εἰς Ἱερομάρτυρα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Παρθеноμάρτυς ἀθληφόρε, Παρασκευὴ πα-
νένδοξε, τοὺς τὴν ἀθλήσιν τὴν σὴν ἐορτά-
ζοντας ἀξίως, αἰτησαι ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ
θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, καὶ
τῆς μελλούσης κρίσεως, Μάρτυς παναοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυῶδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε,
ἀνδρικῶ φρονήματι νῦτομόλησας· καὶ
τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας·
τῷ γὰρ σθένει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον ἔ-
κτεινας, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἀστρων

θρόνον δεῖναι· πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐρράγη,
ὥσπερ στρουθίον παιζόμενος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
Πρασέσχε μοι.

Τῆς πλακῆς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν
κατάκαυσιν, δεῖκῃ προνοίᾳ Ἀγγελος τά-
χιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀκέδειξε· τὴν δὲ αὖ-
ραν ἔνδροσον, οἷα παλαι τοῖς Παισὶ, τοῦ τετάρ-
του ἡ ὅρασις· μεθ' ὧν ἔκραζες: Σοῦ τὸ ἔλεος
μέγα, πανοικτίρμον· ὅθεν σέβω γηθομένη, σοῦ
τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας
μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαθήματά μου.

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν λαμ-
πρότητα, κτησαμένη πάντοτε, ὥφθης ἁ-
μωμος· σὺ γὰρ νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἔχνος
ἐβάδισας, νοητοῦ μύρου σεμνὴ, Παρασκευὴ αἰοί-
διμε· καὶ νῦν πρέσβευε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων
λύσιν δοῦναι, ἀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτε-
λοῦσι τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευμα-
τικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὴν
Χριστοῦ Παρθеноμάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγων-
τες: Χαίροις, Παρασκευὴ Ὁσία καὶ Θεοτίμητε.
Χαίροις, ἡ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη.
Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἰσοστάσις, καὶ τῶν Ὁ-
σίων ὁμόσκηνε· μεθ' ὧν ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει καταλλήλον, ἐρ-
γασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμῶνυμόν σου
πίστιν, εἰς κατοικίαν κακλάρωσαι, Παρασκευὴ
ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρε-
σβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ
δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραίσασα, διὰ παν-
τοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύη-
σαι, ὥσπερ ἁμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἡξίωσεν, ἑ-
ρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσας αὐ-
τῷ, τῶν σὲ τιμώντων Παρασκευὴ πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυνα-
στείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γάρ
σὺ προΐξασο πρεσβεύουσα, τῆς ἡμᾶς ἐρρύσατο,
ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως
νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ
σοῦ· σὺ γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων
δεινῶν.
Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.
Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ως ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συ-
νήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ
κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὠραΐσασα· ὅθεν
εἴληφας, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα,
τὰ ἀρρώγηματα πάντα, δυνάμει τῇ Πνεύματος.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεῶ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρ-
θένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν,
οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθό-
τητα· σὲ γὰρ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ προστασίαν·
σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν
μόνην Παναμίωμον.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας.

Ὑμνοῖς γεραίρω τὴν πανεύφημον Κόρην.
Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνοῦσι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρ-
τυς πανεύφημε, χάριν δοθῆναι αἰτῆσαι
ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, Παρασκευὴ
αἰοῖδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι.

Μαρτύρων, σὺ καλλονὴ ἀνέφανας, τὰς τοῦ
ἐχθροῦ μηχανὰς καταβαλοῦσα ὄπλῳ
τοῦ Σταυροῦ· καὶ τυράννων ὠμότητα, ἀθλητι-
κῶς παλαίσασα, θεοσεβῇ πίστιν ἐκήρυξας.

Νομίσας, τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς
τὸ εὐτονον, ὁ τοῖς ξοάνοις τύραννος δει-
νῶς, ἀπονέμων προσκύνησιν· ἀλλὰ σοφοῖς σου
ρήμασι, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται.
Θεοτοκίον.

Ο Λόγος, ἐκ σῶν ἀχράντων Δέσποινα, αἰ-
μάτων τίκτεται, ἐμψυχωμένην σάρκα
εἴληφας· καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας, ἀπατεῶνος
δήγματι, τῷ θείῳ κράτει ἀνεπλάσαστο.
Τὸν δὲ Κανὸνα τῇ Ἀγίῃ ζῆτει εἰς Ἱερομάρτυρα.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ενέουρου τὸ ἀσθενές, τὸ θείον Πνεῦμα καὶ
φαιδρὸν δεδειχεν, ἐξεικονίζον ἄριστα, τῆς
σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἑλλαμψιν.

Πρωθεῖσα σθένει Χριστοῦ, τὰς τῶν βουνεύ-
ρων ἀφειδῶς μάστιγας, Μάρτυς Χριστοῦ
ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας στερρότατος.

Αγάπη τῇ πρὸς Θεόν, ἐν τῷ σταδίῳ καρ-
τερῶς ἠνεγκας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώ-
ματος, καὶ τοὺς ἀνυποίτους πικρὰς αἰκισμούς.
Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν
σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἰρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισ. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ σπαργάνων μητρῶν σὺ τῷ Χριστῷ,
σεαυτὴν ἀναθεῖσα διηνεκῶς, αὐτῷ εὐηρέ-
στησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων· καὶ τυράννων
θράση, στερρόως κατεπάτησας· καὶ βασιάνους
ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστὸς σοι,
τοὺς στεφάνους κοσμήσας, ἐνδόξως εἰσήγαγεν,
εἰς νυμφῶνα οὐράνιον. Παρασκευὴ ἀξιάγαστε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄ-
φεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζοῦσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ.

Ὁρα Σελ. 58.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ιαμάτων ἐντυχοῦσα καὶ χαρισμάτων, καὶ
ὀπτασίας ἐνδοξε, τὰς θείας πηγάζεις, χά-
ριτας ἐκάστοτε, τοῖς πίστει γεραίρουσι, καὶ τῷ
σῷ τεμένει προστρέχουσιν.

Πυτίδα ὄντως καὶ σπῖλον μηδὲλως σχοῦσα,
ἀγιασμόν τε σώματος, ἐπικτησαμένη, Ἀγ-
γέλους τεθέασαι, μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ως κατάπληκτον σημεῖον· φρικτῆς ἡμέρας,
τοῦ σωτηρίου πάθους γὰρ, ἐξεικονισθεί-
σης, γυναικίῳ σώματι, Σταυρόν τε καὶ Κάλα-
μον, Στέφανον καὶ Σπόγγον τεθέασαι.
Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ με-
τὰ τόκον ὥφθης, παρθενεύουσα πάλιν·
ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα,
πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κυρίέ μου φῶς.

Ηγωνίσαι σεμνή, καὶ τὸν τύραννον ἐκτεινας,
ῥητρεύσεις ταῖς πανσόφοις, πρὸ θεμάτων
ἐμφορῶν, τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στερρόν, ἀπτοήτῳ φρονήματι,
κατήσχυνας τῶν εἰδῶλων, τὰ σεβάσματα
πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεις.

Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶνος ἡξίωσαι, χορεύουσα σὺν Παρθένοις, ταῖς φρονίμοις ἐνθεῶς, Παρασκευῇ αἰοῖδιμε. **Θεοτοκίον.**

Σέ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σέ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὡδὴ γ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αγγέλου, παρουσίᾳ τὴν στέρνοις τεθεῖσάν σοι, μεγίστην πάνσεμνε πλάκα, καὶ χειρῶν τοὺς ἡλους ἐνδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ῥοπῇ θείᾳ θάττον ἠφάνισεν.

Νέαν σε, πρωτομάρτυρα Θέκλαν δοξαζόμεν, οἷα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίζουσιν θείῳ λόγῳ, καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἐνθεὸν πίστιν ῥυθμίζουσιν.

Εῖρε σου, τῶν ἐνθέων δογματῶν ὁ σύλλογος, μελισταγῆς τῶν χειλέων, καὶ τὴν γνῶσιν πάντων ἐδίδασκες, παρρησίᾳ, Παρασκευῇ Μαρτύρων ἀγλαΐσμα. **Θεοτοκίον.**

Ωσαύμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ο' Εἰρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν ναὸν σου πάνσεμνε, ὡς ἰατρεῖον, ψυχικὸν εὐράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ πιστοί, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, Ὁσιομάρτυς Παρασκευῇ αἰοῖδιμε. **Ὁ Οἶκος.**

Η τοῦ νυμφίου σε φωνὴ καλέσασα ὡς νύμφην, στεφάνῳ ἀφθαρσίας ἐκόσμησε, θρόνον Παρασκευῇ πανευκλεῆς, καὶ μετὰ ἀθλοφόρων καὶ Μαρτύρων τῶν σεπτῶν ἀξίως συνηρίθμησε· μεθ' ὧν εὐφραينوμένη, μέμνησο τῶν ἐκτελούντων τὴν ἀγίαν ἐορτὴν σου, καὶ συνελθόντων ἐνδον τοῦ ναοῦ σου· ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες, ἀπὸ ψυχῆς προσφερόμεν σοι τοὺς ὕμνους, Ὁσιομάρτυς Παρασκευῇ αἰοῖδιμε.

Συναξάριον.

Τῇ εἰκοστῇ ἑκτῇ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀγίας Ὁσιομαρτύρου τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.

Στίχοι.

Θεῷ παρεσκεύασας ἄγνόν ὡς δόμον, **Σ**αυτὴν ἀγῶσι σεμνὴ εἰς κατοικίαν.

Παρασκευὴν ἔκτανεν εἰκάδι χαλκὸς ἐν ἑκτῇ.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου, ἐκ τῶν ὁρίων τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, Χριστιανῶν γονίων θαυμάτηρ μονογενῆς. Σχολάσασα δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασι, τῶν

γονέων αὐτῆς τελευτησάντων, αὕτη διανείμασα τὰ ὄντα τοῖς πτωχοῖς, καὶ κατὰ Μοναχοὺς ἀποκαρεῖσα, ἐξῆλθεν ἀποστολικῶς κηρύττουσα τὸν Χριστόν· καὶ πολλοὺς πρὸς Θεογνωσίαν ἐπιστρέφουσα, διεβλήθη ὑπὸ Ἰουδαίων πρὸς τὸν βασιλέα Ἀντωνίνον. Ὁ δὲ τῷ βήματι αὐτοῦ παρστήσας αὐτήν, ἐπεὶ μήτε κολακείαις, μήτε ἀπειλαῖς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν ἐβουλήθη, κασίδαν πεφυρακτωμένην κατὰ κεφαλῆς δέχεται, καὶ εἰς λέβητα χαλκοῦν, ἐλαίου καὶ πίσης μεστόν, σφοδρῶς ἐκκαέντα ἐμβάλλεται· καὶ παραδόξως ἐκ τούτων ῥυσθεῖσα, καὶ θαυματουργήσασα, τὸν βασιλέα Ἀντωνίνον σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν πρὸς τὴν εἰς Χριστόν ἐκκαλεῖται πίστιν. Κάκειθεν ἀπολυθεῖσα, ἐξῆλθεν αὖτις εἰς ἑτέρας πόλεις, κηρύττουσα τὸν Χριστόν. Καὶ εἰσελθοῦσα εἰς τινα πόλιν, ἐν ἣ ἐβασίλευεν Ἀσκληπιός τις, παρέστη τῷ βήματι αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἰδὼν τὸ αἶματά τετον τῆς γνώμης αὐτῆς, ἐπεμψεν αὐτήν πρὸς τὸν ἐνφωλεύοντα ἔξω τῆς πόλεως φοβερώτατον δράκοντα, εἰς τὸ διασπαραχθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Τῆς δὲ τούτου τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ διαρράγῃναι εἰς δύο ποιησαμένης, ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Καὶ πάλιν ἀπολυθεῖσα ἡ Ἀγία, διήρχετο πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, κηρύττουσα τὴν εὐσέβειαν. Καὶ εἰσελθοῦσα εἰς πόλιν, ἐν ἣ ἐβασίλευεν ἕτερος βασιλεὺς, τοῦνομα Ταράσιος, παρέστη κάκεινου τῷ βήματι, καὶ τὸν Χριστόν ἀνεκήρυξεν. Ὁ δὲ πολλαῖς καὶ θειαῖς βασάνοις ἐτάσας αὐτήν, ἐπεὶ μὴ ἴσχεν αὐτὴν καταπεισθῆναι τὸν Χριστόν ἐξομῶσθαι, ἔφει τὴν τιμίαν αὐτῆς ἀπέτεμε κεφαλὴν.

Ὡδὴ γ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖαι.

Υπὸ Κυρίου, σὺ φρουρουμένη πρὸ θήματος ἀσεβῶν, Μάρτυς, ταῖς μασχάλας ἔστεγες καρτερῶς, φλεγόμενη καὶ ὑπέψαλλες: Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Φλέξαν μηδόλως, τοὺς παρανόμους καίει μάλλον τὸ πῦρ, Κόρη, ὁ Χριστὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῇ, καθὼς πάλαι διεσώσατο, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀδελεῖς Νεανίας χειρὶ κραταιᾷ.

Ηπειρον πᾶσαν, σαφῶς καὶ πόλον μὴ τεκνηνάμενοι, ὄντως, τὰ δαιμόνια ξόανα καὶ θεοὶ, ἀπολέσθωσαν ἐκραυγάζες: Χριστὸς δὲ Κύριος, πλαστουργὸς ἐς πάντων ἐκήρυκτες.

Θεοτρικίον.

Τὰ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν: Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὡδὴ γ'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιηλ.

Οὐκ ὄντας θεοὺς ἀλλὰ ψευδῇ, Δαιμόνων φάσματα, Μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ κατηδάφισας τέλεον, καὶ εἰς τέλος κατετέλεπνας· ἐν εὐφροσύνῃ τῷ Χριστῷ, ἀπαύστως μέλπου,

σα: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ναοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσῃ σου, Ἀπόλλων πέπτωκε, καὶ κατηκόντισται ξόανα, ἐνεργεία τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, δι' οὗ φραχθεῖσα μυστικῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ἀνεβόας: Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Κάλλους καὶ τοῦ πόθου σου Χριστέ, Παρασκευὴ ἡ ἀγνή, τρωθεῖσα ἔφερε, πυρὸς τὴν ἔκκαυσιν κράζουσα: Εἰς ὁσμὴν τοῦ θείου μύρου σου, νῦν ἐναθλοῦσα καρτερῶς, δραμοῦμαι ἄληκτα, σοῦ ὀπίσω, ἐπευλογοῦσα τὸ θείόν σου ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἀχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὡδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ρευστῆς βιοτῆς καὶ προσκαίρου, Μάρτυς τὴν μέλλουσαν ἡλλάξω, κάλλος τὸ ἀμήχανον ὄραν, τοῦ σοῦ νυμφίου ἐπαιγομένη τρανῶς· ὅθεν στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀκηράτων καλλιπάρθενε.

Ηκουσας φωνῆς βεβαιούσης, Παρασκευὴ σου τὰς αἰτήσεις, θείας οὐρανόθεν καὶ τὸν δρόμον, προθύμως Μάρτυς σεμνὴ διήνυσας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τμηθεῖσα τὴν ἐρίτιμον.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Παρασκευὴ Χριστὸν ἐξαίτει, πᾶσι τοῖς τῷ θείῳ ναῶ σου, προσερχομένοις ἐν θερμοτάτῃ πίστει, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ωφθης Χερουβὶμ ἀνωτέρα, καὶ οὐρανῶν ὑψηλότερα, ἀχραντε Παρθένε Μαρία, βουλῆς μεγάλης τεκοῦσα Ἀγγελον, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Κριτὴν ἀπάντων ἐλευσόμενον.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλοῦσα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπειλήφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Παρασκευὴ πανθαύμαστε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμίαθριον, τῆς ἀχωρήτου Τριαδος, δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ υἱὸς

ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χοροβατοῦσα σεμνὴ, ἅμα Παρθένοις Μάρτυς, ταῖς φρονίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν ἐκομίσω χάριν σοφῇ, τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ ἐκδιώκειν τὰ πνεύματα μυσαρὰ, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοι.

Ρήξασα κράτος τυράννων, ἀθεωτάτων σεμνὴ, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθεῖσα παρθένε, οὐδόλως ἐπτοήθης, οὔτε κρουσμόν, μολυβδίνων σφυρῶν, οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμούς τῶν σαρκῶν σου, οὔτε βρασμόν, τῶν λεβήτων οὔτε ξίφους σφαγῇν.

Ασκήσει πρῶν τὸ σῶμα, τήξασα ἐνδοξε, τὸ δεύτερον ἀθλήσει, στομωθεῖσα τὴν φρένα, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Μάρτυς Χριστοῦ, οὐρανοχαλκευτον φάσγανον, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνεῖα δοκιμασθὲν, ταῖς αἰκίαις καλλιπάρθενε.

Δόξα. Ἦχος β'.

Εν Πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὅρει ἀγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἀγία, τὴν λαμπράθα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς παρθένου ἐγκώμιον: Ὡ Παρθενία, ναὸς Θεοῦ! Ὡ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! Ὡ Παρθενία, Ἀγγέλων συμμέτοχε!

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον: Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. Τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων γ'. καὶ ε'. Ὡδὴ. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν, ζῆτει Νοεμβρίου, κ.ε. Σελ. 135 - 136.

ΕΠΕΙΔΕΝ ΤΟΝ ΜΗΝΟΝ ΤΗ ΚΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΤΗ ΚΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο ἐπαξίως κληθεῖς Παντελεήμων, ὅτε τὸ φιλάνθρωπον πᾶσιν ἐφήπλωσας, τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν σωμάτων, τὴν θε-

ραπείαν ἐπιδεικνύμενος· τότε τὴν φερώνυμον κλήσιν ἐπλούτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, καὶ εὐσεβείας, ἀντιμισθίαν Μάρτυς εὐράμενος, στεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρατιώτης δειχθεὶς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ ἰαμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν εὐσέβειαν πάντων προέκρινας, τῆς μητρικῆς ἀντεχόμενος, Θεοσεβείας, καὶ πατρικῆς μισήσας δυσσέβειαν· τότε σοὶ τὴν ἔνθεον αἴγλην δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἡ ἄβυσσος, ὁ φωτοδότης, τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, θεία προγνώσει προσιδὼς σου, Παντελεῆμον σοφέ τὴν λαμπρότητα, ἣν ὑπέδειξας πᾶσιν, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Οἱ ἐξ αὐλῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου, τῶν θείων ἰάσεων αἰεὶ τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ δαψιλῶς ἀρυόμενος, καὶ διανέμων, τοῖς προσιοῦσί σοι παμμακάριστε, πάντας τοὺς τὴν ἔνδοξον σοῦ καὶ πανίερον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, πιστῶς τελούντας, χάριτι θεία τούτους καταύγασον, Θεομιμῆτῳ κεχηρμένος, προσωυμία σαφῶς, καὶ χρηστότητι, ἣν δυσώπησον πᾶσι, δωρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Εξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἐόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα. Ἐπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς ἱατρός, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ στερρόρος ἀθλητῆς· καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε.

Εἰσοδος· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὰ εἰς τὰς κγ'. Ἀπριλίου, ὅρα Σελ. 416.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Αἰγῶνα καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ μαρτυρίου σου, Μάρτυς Παντελεῆμον· διὸ ἐν ὑφίστοις μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰληφὼς τὰ ἄνω βασίλεια. Ἀλλὰ πρέσβευε, ἱατρε παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Αναργύρως τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε· καὶ πνεύματα διώκεις, τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ· καὶ τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ Θε-

Antologio.

61

ράπων γνήσιος. Ἀλλὰ πρέσβευε ἱατρε παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ, εἰρήνην σταθραῖν, καὶ ταῖς σὲ ποθοῦσι μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰπεσεῖσω τὴν πλάην τοῦ πατρὸς πανένδοξε· καὶ τοὺς λόγους τῆς μητρὸς ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίον ἐκαρποφόρησας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν· καὶ ἱατρός ἄριστος εἰδείχθης, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε. Βαίνων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὐρες κείμενον χαμερπὲς νήπιον, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέν· καὶ πρὸς Θεὸν εὐξάμενος, καὶ ἐκτενῶς δυσωπήσας, εὐδὺς τὸν παῖδα ἀνέστησας, καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. Διὸ μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Μητρός εὐσεβοῦς ἐπιποθήσας πίστιν, τοῦ πατρὸς διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν· ταῖς γὰρ Ἑρμολάου στηριχθεὶς διδασκαλίαις, ἐν τούτῳ καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, τῶν νοσούντων θεραπευτὰ, καὶ τῶν παθῶν διώκτη. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει τελούντας, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Ἦχος πλ. α'. Γερμανοῦ.

Η παμφαῆς τοῦ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασιν, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα· ἰκετεύει γὰρ αἰεὶ Παντελεήμων τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος,

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες ἐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀθλοφόρον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδησάμενον, τὸν φωστῆρα τῆς οἰκουμένης, καὶ ἀειλαμπῇ ἀστέρα τῆς Ἐκκλησίας· διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἴπωμεν: Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, γενοῦ ἡμῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία, καὶ σκέπη ἀσάλευτος, πρεσβεύων πρὸς Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. |

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παντελεήμονος μνήμην τοῦ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων ἄγειν, φιλομάρτυσι χρέος· οὗτος γὰρ τὸν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνείκαστον, τῇ συμπαθείᾳ ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, θείαν χάριν ἐκομίσατο.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Τὴν κατὰ γνώμην σὺ χάριν ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ἣν ἐπίβασιν εὔρες, μαίκαρ θεωρίας τῆς ἀληθοῦς, εὐεργέτης γενόμενος, τῶν κακουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τίς ἂν ἀξίως τοὺς ἀθλοὺς ἐκδιηγῆσαιτο, Παντελεῆμον Μάρτυς, οὓς ἀνέτλης γενναίως, ἅπασαν ἰδέαν τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον, πρὸς τὸν ἐνόντα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος;

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Βυζαντίου.

Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν, τὴν τοῦ πατρὸς διωρθώσω ἀσέβειαν· τῷ ἱατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἱατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας· καὶ θεῖα χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτής, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτής ἀναδέδειξαι· Ἀλλ' ὡς ἐν ἀθλοῖς τὸ εὐτόνον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κηκτημένος, Παντελεῆμον Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἰκέτερε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'.

Α'θλοφόρε Ἄγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μητρὸς τὸ εὐσεβές, ἀγαπήσας παμμαίκαρ, πατρὸς τὸ ἀσεβές, εὐσεβῶς διωρθώσω· ὅθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ παντοκράτορος, τὰ νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν θεραπεύειν, Μάρτυς ἐνδοξε, Παντελεῆμον τῶν πίστει, θερμῇ προστρεχόντων σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'λπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, δὴ ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτερε, σὺν ταῖς ἁγῶν Δυναμέσι, δοῦναι ἄφεςιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ω'ς στρατιωτὴν τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ ἀθλοφόρον οἱ πιστοὶ γενναιότατον,

σὲ εὐφημοῦμεν ἅπαντες, Μαρτύρων καλλονή, πίσει ἑορταίζοντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, Μάρτυς παναοίδιμε· τοὺς σεπτοὺς τε ἀγῶνας, μελωδικῶς δοξάζομεν σοφὲ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξεπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τῶν μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ' αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου, Παντελεῆμον ἀθλητᾶ, τὸν ζωοδότῃν δοξάζουσα, τὸν σὲ προστατήν θερμὸν ἀναδείξαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομῆτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σὲ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας: Πᾶσι παράσχου Χριστέ τὰ ἐλεή σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγελιον, τὸ εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς κς'. Οὐτωβρίῳ, Σελ. 79.

Μετὰ δὲ τὸν Πεντηκοστὸν,

Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον,

Ἦχος β'.

Ε'λεήμονα Χριστὸν, Παντελεῆμον νῦν ἐκδυσώπει, θεῖε Ἰατρέ, ἀπαλλάξαι με παθῶν, καὶ ἐλεῆσαι με.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Ἀγίας, εἰς 5'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Παντελεῆμονα τὸν πανάριστον Μάρτυρα μέλπω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς τελειώσεως, τῆς ἐν Χρισκῷ τὸν νεκρὸν πρῶν ἡγείρας· νῦν δέ με πανόλβιε, νεκρωθέντα τῆς ἀμαρτίας τῷ δῆγματι, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, ὦ Παντελεῆμον ζωοποίησον.

Α'νατείλας οἶα περ ἀστὴρ, φέρων ἐν νεότητι, πρεσβυτικὴν καὶ θεόφρονα σύνεσιν,

καλλονῆτε σῶματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς ἐπικτώμενοι, τῷ δεδοξασμένῳ, Λόγῳ καθωρά-
θης ὡραιότατος.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ Χριστὸν, μάκαρ ἐνδυσάμενος, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος γεγονός, θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας θεραπεύων, πάντων ἰατροῦν τὰ νοσήματα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, περιποισάμενος, καὶ κοινωνὸν τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος, ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων κεκόσμησαι, θείας ἀγλαίας, μάκαρ ἀποστίλβων τῇ λαμπρότητι.

Ελλογίαις Πανάγνε σεμνῇ, φύσιν τὴν ἐπα-
ρατον, παρακοῇ γενομένην τοῦ κτίσαν-
τος, τὸν Χριστὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας, καὶ
φθορᾶς ἡλευθέρωσας· ὅθεν γεγηθότες, πάντες
οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Καταβασία.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνέκμοις ποσὶ, πόντον Ἐρυ-
θρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀνα-
βάτας τριστάτας δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν αὐτῷ
ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον· Ἄσωμεν
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

ᾠδὴ γ' Ἐξήθησεν ἡ ἔρμος.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέ-
γονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὐκαρπος, δεχο-
μένη σπόρον πολῦτιμον, καὶ τεκοῦσα τρισμά-
καρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ενέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντείου δήγ-
ματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας, θεοπνεύ-
στως ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὅλων
παριστάμενος.

Ηλλοίωσας τὸ ἄθεον, τῶν τυραννῶν πρόσ-
ταγμα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες,
ἀντὶ πάντων τοῦτον κητῶν, καὶ γεγονός
θεόφρον μεγαλέμπορος.

Μητρός σου τὴν εὐσέβειαν, ἀγαπήσας ἐν-
δοξε, τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀδείαν
τὴν πολυτάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκ-
λεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Οφέρων θείῳ νεύματι, πᾶσαν κτίσιν Κύ-
ριος, ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ
Παρθένε· ὃν νῦν δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κιν-
δύνων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καταβασία.

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούν-
τες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐ-
στερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα. Ἦνος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ
τὴν πίστιν κηρύξας τῷ σὺ πατρί, ἀνείλ-
κυσας πανεύφημε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνοίας· καὶ
τυραννῶν μὴ πτήξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῶν
Δαιμόνων κατήσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος·
ἔθεν καὶ τὴν γάριν, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, ἰᾶσθαι
νοσήματα, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, Παν-
τελεῆμον πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρί.

Ὁρα, Σελ. 57.

ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότης τῷ πόθῳ διέσ-
πειρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν
γυμνάζων πρὸς ἄθλησιν, ἦν περ καὶ διήνυσας,
ταῖς δι' αἰῶνος ἐλπίδα προορώμενος.

Ανέσεως, τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγ-
κας, σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ τῶν εἰδώ-
λων σεβάσματα· ὅλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῶν ἀ-
σεβῶν ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Τετρωμένοις, βασκανίᾳ καὶ φθόνῳ μάχόμε-
νος, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦτοισ ἀντέστη-
σας δύναμιν, Μάρτυς καὶ νενίκηκας, τὴν δυσ-
σεβῇ τυραννίδα τροπώσάμενος.

Οπρεσβύτου, Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις κρα-
τούμενος, πρεσβύτου σε ῥήμασι, Παντε-
λημόν ἐζώγησε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ
πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νεάνκδες, καὶ παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον,
Παρθένον νεάνίδα, σὲ καὶ Μητέρα θεώ-
μεναι· μόνη γὰρ ἀμφοτέρω, εἰς ἐν συνῆψας ἀ-
φράστως Θεονύμφευτε.

Καταβασία.

Εἰσακήκοα τὴν ἐνδοξὴν οἰκονομίαν σου Χρι-
στε ὁ Θεός· ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθέ-
νου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμὸς τῶν ὑδάτων.

Περίχαρῶς, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ τοῦ μαρ-
τυρίου, περιπεφραγμένος δυνάμει θείᾳ,
καὶ καρτερίᾳ σταθερᾷ ταῖς βασάνους, ὑπομέ-
νων, χαίρων ἐκραύγαζες· Ἐτερον ἐκτός σου,
Θεόν οὐκ ἐπίσταμαι.

Αθλητικῶν, προῖσταμενός μάκαρ ἀγωνισ-
μάτων, θεία δυναστεία περιεγένου, τῆς
τῶν ἀθῶν δυσσεβοῦς τυραννίδος, καὶ μακίας

τῆς δεισιδαίμονος, τὸν ἀγωνοθέτην, Χριστὸν ἐγδυσάμενος.

Νεανικὴν, σὺ τὴν ἐνστασιν ἔχων καὶ ῥωμαλέον, ψυχῆς τὸ ἀνάστημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλέως ὑπέστης, καὶ ἀνδρείῳ μάκαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ Θεοῦ, Σταυροῦ κρατυνόμενος.

Α'συμφανῇ, διεκρούσατο λέσχην τῶν πλανωμένων, τῇ ἐπουρανίῳ διδασκαλίᾳ, ὁ ἀβλοφόρος, καὶ πολλοῖς σωτηρίας, παραδόξου γέγονεν αἴτιος, τῇ σῇ συνεργείᾳ, Χριστέ δυναμούμενος. Θεοτοκίον.

Ρήσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δεδοξασμένη, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προαγορεύσεις, σὲ προετύπουν, προφανῶς ἐπ' ἐσχάτων, ἐσομένην Θεοῦ γεννήτριαν· ἄλλην γὰρ ἐκτός σου ἀγνὴν οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

Ο' τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμῆσε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτί σου, ταῖς ὁδοῦς ἡμῶν εὐθυνον.

Ὡδὴ γ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ι'νδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπάτην κατήργησας, θαυματουργῶν ἐξαίσια, καὶ τελῶν ταῖς ἰάσεις Θεόσοφε.

Στεφανίτης ἐδείχθης πανάριστος· σὺ διαπυρὸς γὰρ διήλθες καὶ ὕδατος· καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος, παραδόξως ἀνείλες τοὺς ἀφρονάς.

Τῶν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, ταῖς δυσφορωτάταις αἰκίαις τοῦ σώματος, τῇ τῆς ψυχῆς στερρότητι, διαθλήσας Θεόφρον ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Ο' κατέχων τὸν γύρον τῆς γῆς ὡς Θεός, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἀγνὴ περιέχεται, περιγραφῇ τοῦ σώματος, ὁ τῇ θείᾳ μορφῇ ἀπερίγραπτος.

Καταβασία.

Ε'ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ με, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀβλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου, ταῖς ψυχικαῖς ἡμῶν νόσους θεράπευσον. ἀπελάνων τοῦ αἰεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ ἀναργύρου τὴν μνήμην, τοῦ γενναίου τὴν ἀθλήσιν, τοῦ πιθοῦ ταῖς ἰατρείαις, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, μάλιστα οἱ βορβορώσαντες, ὡς καὶ γὰρ, τοὺς ἐαυτῶν ναοὺς· ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων ὁμοῦ τὴν θεραπείαν παρέχει. Σπουδάζωμεν οὖν, Ἀδελφοί, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς, τὸν ῥυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βοώντας ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ εἰκοστῇ ἐβδόμῃ τοῦ παρόντος μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.

Στίχοι.

Γαλακτόμικτον Μάρτυς αἷμα σῆς κάρας,
Δί ἦν ὕδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέει.

Φάσγανον ἐβδομάτῃ λάχεν εἰκάδι Παντελεήμων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ πόλεως Νικομηθείας, πατὴρ μὲν Εὐστοργίου τινὸς Ἑλλήνος, ὕστορον δὲ Χριστιανοῦ γεγονότος· ταῖς υἱοῦ νοουθεσίαις· μητὴρ δὲ Εὐβούλης, ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβομένης. Ἐκπαιδεύεται οὖν τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην παρὰ Εὐφροσύνου, δόξαν μεγίστην ἔχοντος, ὃς καὶ ἰδοὺ εἰς ἄκρον τῆς τέχνης ἐφικέσθαι· τὴν δὲ κατὰ Χριστὸν ἱατρικὴν τέχνην καὶ πίστιν παρὰ Ἑρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου μαρθάνει· δι' ἧς παῖδα τινὰ, ὑπὸ ἐχίδνης πληγέντα, νεκρὸν κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐξανέστησεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν. Βαπτίζεται οὖν παρὰ Ἑρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ χειραγωγεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστόν πίστιν· ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγονεν οὕτω.

Τυφλὸς τις, προσελθὼν πρὸς αὐτόν, ἔτυχε τῆς ἰάσεως παρ' αὐτοῦ. Ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ Βασιλέως· Τίς αὐτῷ τῆς θεραπείας γέγονεν αἴτιος; Ὁ Παντολέων, εἶπε, (τοῦτο γὰρ αὐτῷ πρότερον ὄνομα) ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν· εἰς ὃν καὶ αὐτὸς ἔφη πιστεύειν. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν εὐθὺς τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Παντολέων ἤχθη πρὸς τὸν Βασιλέα· καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ μήτε ὑποσχέσει μήτε ἀπειλαῖς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστόν πίστεως σαλευθεὶς, τύπτεται θεινῶς, καὶ λαμπάσι φλέγεται. Ἐμφανισθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος, ἐν σχήματι Ἑρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου, θαρρύνει παρεκλεέσθαι. Καὶ ἐν τῷ βράσματι τοῦ μολύβδου, ἔνθα ὁ Ἅγιος ἐβλήθη, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ εἰς ἣν ἀπερρίφη, ἔδοξε συνεισελθεῖν μετ' αὐτοῦ.

Διαμείνας οὖν ἐκ πάντων ἀβλαβής, θηρίοις ἐκθίδο-

ται· ἐξ ὧν ἀσινῆς διαφυλαχθεῖς, δεσμεῖται τροχῶ, καθλωθέντι μαχαίραις, καὶ ἀφεθῆντι ὑψόθεν κατὰ πρανοῦς. Εἶτα, δεξιόμενος τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, ἤξατο· καὶ φωνὴ ἀνωθεν ἠνέχθη αὐτῶ, ἀντὶ Παντολέοντος, καλοῦσα αὐτὸν Παντελεήμονα. Πληρουμένης δὲ τῆς εὐχῆς, καὶ ἐν τῷ μέλλειν τὸν αὐχένα τέμνεσθαι ἐκτείναντος τοῦ δημίου τὴν χεῖρα, ἀπεστράφη ὁ σίδηρος, καὶ ἐτάκη ὡσεὶ κηρός· καὶ ἐν τοιοῦτῳ θαύματι, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται τῷ Χριστῷ. Τότε ὁ Ἅγιος Μάρτυς, ἐκουσίως τὸν αὐχένα προτείνας, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν. Λέγεται δὲ, ἀντὶ αἵματος, γάλα ῥυῆναι καὶ τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας, ἐν ᾧ προσεδέθη, ἠθρόως τελεσφορῆσαι καρπὸν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπώνυμῳ Ἐκκλησίᾳ.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνας χρηστῆς.

Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρόν, λιμὴν πανεύδιος, τοῖς ἐν θαλάσῃ παναοίδιμε, χειμαζομένοις γεγένησαι· φῶς δὲ τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, οὓς καὶ μέλπειν ἐδίδαξας· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν τρισόλβιον, καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην τοῖς πίστει, τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγίων ψυχαὶ, καὶ Δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ ἀσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορευτὴν σε μακάριε· ξίφει γὰρ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, μελωδεὶς ἀγαλλόμενος· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τὸ πρὶν, ἡ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἡμᾶς χωρίσασα, νῦν στρεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς σημανθέντας τῷ αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προσελθόντι Πανάμωμε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Καταβασία.

Αβραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὸ περιδεδίον τῆς σῆς, εὐφυῆς ψυχικὴν ἀμβλυωπίαν, τοῦ πατρὸς θεραπεύει, ἀποδιδούσης τὸ φῶς, τοῖς πίστει παμμάκαρ προστρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καθοδηγούσης.

Υπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθεὶς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβιβάσθης, καὶ θεόκλητος ὦφθης, προσηγορίᾳ Χριστοῦ, τῇ θείᾳ θεόφρον τιμῶ-

μενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρῆτορικὴν ἀποβαλὼν, καὶ δεινὴν τῶν σοφιστῶν ἀδελεσχίαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει, τῶν ἐπωδύνων παθῶν, τὰς ρίζας ἐκτέμνεις ἰώμενος, τοὺς ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αθανασίας διαυγῇ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν, τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ὄρεκτῶν τὸ ἔσχατον· ἐνθα κατασκονώσας μακαριώτατε, τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβεῖν, ὅντως ἡξιώθης, συνὼν τῷ Δεσπότη σου, εἰς αἰῶνα τὸν ἀπέραντον.

Εφέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου σου πληρώσεως, συσταζόμενος ἔτι θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτὸν, παμμάκαρ κυθέντι· παρ' οὗ χαίρων εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῶν ἀγώνων σου.

Λεόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ στόματα, Δανιὴλ ὥσπερ πάλαι σὺ ἐχαλίνωσας· οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων, τὴν ἀρετὴν, καὶ ἄλογος φύσις· διό σε πανεύφημε, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Πλουσίαν χρηστότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζεται, θησαυρὸν ἱματίων ἡμῖν δωρούμενος· καὶ Παντελεήμονα θέσει, σὲ παρασχὼν, παντὶ θλιβομένῳ, λιμένα τε εὐδίου, καὶ προστατὴν καὶ συλλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Ως πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράκιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς ὡς Θεὸν, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Καταβασία.

Οτόκος σου ἀφθορὸς ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὦφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Παντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλαῖσμα, καὶ τῶν θείων Μαρτύρων, καὶ χριστωνύμων τὸ κλέος, οὐρανόθεν ταῖς νίκαις, τῷ Βασιλεῖ πρυτάνευσον, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, σὲ ὑμνοῦσιν Ἁγίᾳ σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτορος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτερεῖντες τὸ ἅ. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ελεος Θεοῦ μιμούμενος. Παντελεήμων σαφῶς, ὠνομάσθης καταλλήλων, προσλαβὼν τὸ ὄνομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι· ὡς συμπαθὴς γάρ, ἐλεεῖς ἅπαντας, διπλὴν παρέχων τούτοις τὴν ἴασιν, τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς γνῶσιν ἔνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρλαμπρον, Χριστοῦ πανόλβιε.

Εργον προνοίας τῆς ἁνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονός, τηλαυγῶς ἀναδεδεικται· τῶν σωμάτων πάση γάρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παντελεῆμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης ἰατρός ἑτοιμος, λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατροῦν ἅπαντας, καὶ ζοφεράς, πλάνης ἐκλυτρούμενος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Καλλεῖ θεόφρον τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν καλλονὴν, εὐθυβόλως ἀντέθηκας καὶ φρενῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὠραιότητι· καὶ τοὺς ὀρώντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουργίας λάμπων καὶ θαύμασιν, ἄνθει νεότητος, πρεσβυτέρων σύνεσιν, προσειληφώς, πίστει τε καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Σήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ μνήμη. Δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ τοῖς ἄσμασι τοῦτον καταστήσωμεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο· καὶ τῶν τυράννων ταῖς ἀπείρους βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἁγῆς κλήσεως· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγάλλεται. Ἄλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, καὶ λιμὴν τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπης πρεσβεύων τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε' κ παντοίων κινδύνων.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ'. καὶ ε'. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ζῆτει εἰς ταῖς κς'. Ὀκτωβρίου. Σελ. 86. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ ΚΗ'. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ. Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλους.

Τῇ ΚΘ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης. Ζῆτει εἰς Μάρτυρα, καὶ εἰς Γυναῖκα Μάρτυρα. Τῇ Λ'. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Σύλα, Σίλουανου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ, καὶ Ἀνδρονίκου. Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλους.

Τῇ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου. καὶ Προεόρτια τῆς Προελεύσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μακαριώτατον τέλος εὔρες Εὐδόκιμε, εὐδοκμήσας θείαις, ἀρεταῖς φερωνύμως· καὶ κόσμου ταῖς ἀπάταις μὴ συγχωσθεῖς, ἀλλὰ λάμψας φαιδρότερον, τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων, καὶ τῶν πιστῶν, καταυγᾶσας τὰ συστήματα.

Η ἐλεήμων καρδιά καὶ εὐσυμπαθὴς, ὁ τῆς ἀγάπης λύχνος, ὀρφανῶν ὁ προστάτης, γυμνῶν καὶ πενομένων ὁ σκεπαστής, σωφροσύνης τὸ ἄγαλμα, τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ὁ πληρωτής, εὐφημείσθω νῦν Εὐδόκιμος.

Τῇ καθαρᾷ σου καρδίᾳ, Θεὸν ἐζήτησας, καὶ τὰ τοῦ κόσμου πάντα, ἐβδελύξω ἡδέα, Εὐδόκιμε θεόφρον· ὅθεν πιστῶς, καὶ τῶν κόπων ἀντάμειψιν, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω παναληθῶς, ὡς ἐν τέλει πεφανέρωται.

Δόξα, Ἦχος β'.

Παντὸς Δικαίου μνήμη μετ' ἐγκωμίων γίνεται· μεθ' ὧν καὶ ἡ σὴ, θεράπον Χριστοῦ Εὐδόκιμε· ὅπλον γὰρ ἔσχες Σταυρόν, καὶ κράτος ἀήττητον, Τριάδος ὁμοουσίου πίστιν· διὰ τοῦτο μετ' Ἀγγέλων, συναναπαύῃ αἰείμνηστε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ε'ν γῆς ὁ καλέσασσε, πρὸς αἰωνίους μοναῖς,
τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώδητον, τὸ
σῶμά σου Ἄγιε· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ

σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύ-
νας τὴν σάρκα· διὸ ἐν παρρήσίᾳ Χριστῷ, πρέ-
σβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ τοῦ Σταυροῦ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.
Τὸν δὲ Κανόνα ζήτει εἰς Ὅσιον.

Μ Η Ν Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Σ.

Ἐχων ἡμέρας λ᾽α. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'. καὶ ἡ νύξ, ὥρας ι᾽α.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η' πρόδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
καὶ Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Μαρτύρων
τῶν Μακκαβαίων, καὶ τοῦ διδασκάλου
αὐτῶν Ἐλεαζάρου, καὶ τῆς μητρὸς
αὐτῶν Σολομονῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ τιμίου
Σταυροῦ γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Στιχηρὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ω'ς κοινὸν φυλακτήριον. ὡς πηγὴν ἀγιασμά-
τος, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπασώμε-
θα· καὶ γὰρ κοιμίζει παθήματα, καὶ πανεὶ
νοσήματα, καὶ παντοίων ἀλγεινῶν, ἀπαλλάτ-
τει τοὺς κάμνοντας, ὑπὲρ ἄβυσσον, πελαγίζων
τὰ ρεῖθρα τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ
τὸν τύπον, καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσιν.

Αὶ τοῦ βίου τοῖς κύμασι θαλαττεύοντες,
ἄνθρωποι, παθημάτων ζάλη τε κυμαινό-
μενοι, ὡς εἰς ὀλκάδα σωτήριον, τὸ ξύλον τὸ
τίμιον, καταφύγωμεν πιστῶς, καὶ σιγήσει τὰ
κύματα, καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ῥαγήσεται πά-
θη, καὶ πρὸς ὄρμον, ἀκυμάντου σωτηρίας,
χαρμονικῶς καταντήσομεν.

Υ'πὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανά-
γιος, ὡς ἀκτῖνας θαύματα προβαλλόμε-
νος, καὶ ὡς βολίδας ἰάματα· προσελθώμεν
ἄνθρωποι, οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι
πάντοτε, καὶ ληψόμεθα, φωτοπόροχον χάριν

ἰαμάτων, τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέντα, σαρκὶ
Θεὸν μεγαλύνοντες.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τοῦ νόμου τὸν ὄροφον ἑπτὰ, στύλοις ἐπαι-
ρόμενον, ἡ τυραννὶς οὐ κατέσεισε· τὴν
γὰρ ἀλόγιστον, τοῦ διώκτου λύσσαν, ἀνδρικῶς
ὑπέμειναν, τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνου-
σιν, οἱ εὐγενέστατοι, νεανῖαι καὶ ὁμαῖμονες, τῶν
Μωσέως θεσπισμάτων φύλακες.

Υ'πὲρ τὰ ὀρώμενα τὸν νοῦν, ὄντως ἀνυψώ-
σαντες, μέλη σαρκὸς κατετέμνοντο, οἱ
εὐσεβέστατοι, καὶ γενναῖοι Παῖδες, σὺν μητρὶ
θεόφρονι, μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νευρούμενοι· ὧν
νῦν ἐπέτυχον, Ἀβραάμ ἀναπαυσάμενοι, ἐν τοῖς
κόλποις, τοῦ αὐτῶν προπάτορος.

Ψυχῆς ἐν νεότητι στερόνως, ἑαυτοὺς ὀπλί-
σαντες, καὶ τὸν θυμὸν ὥσπερ θηξάντες,
πρὸς τὸν ἀντίπαλον, σταθερῶς ἐχώρουν, εὐσε-
βείας ἕνεκα, καὶ νόμου τοῦ πατρῶου τηρήσεως,
ὁ ἱερώτατος; Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι, νεα-
νῖαι, σὺν μητρὶ θεόφρονι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ Ἅγιοι Μακκαβαῖοι τῷ τυράννῳ ἔλεγον·
Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, εἰς Βασιλεὺς, ὁ Θεός,
παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπεστρέφομεν.
Κόσμος μένει ἄλλος ἡμῖν, τοῦ ὀρωμένου ὑψη-
λότερος καὶ μονιμώτερος· πατρίς δὲ ἡμῶν Ἰ-
ρουσαλήμ, ἡ κραταιὰ καὶ ἀνώλεθρος· πανήγου-
ρις δὲ, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Κύριε, πρε-
σβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὅν περ παλαι Μωϋσῆς.

Ζήτει τῇ ιδ'. Σεπτεμβρίου, Σελ.

Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Κοσμά Μοναχοῦ.

Ψυχὰι δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, οἱ πρὸ νόμου προπάτορες καὶ Μακκαβαίων πρόγονοι, τῶν νῦν εὐφημουμένων παρ' ἡμῶν. Οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, Ἀβραμιαῖοι ὑπάρχοντες, τὴν πίστιν ἐζήλωσαν, τοῦ ἐαυτῶν προπάτορος Ἀβραάμ, καὶ μέχρι θανάτου ἠγωνίσαντο δι' εὐσέβειαν· εὐσεβῶς γὰρ συντραφέντες, καὶ ἐννόμως συναθλήσαντες, τὴν ἀσέβειαν διήλεγξαν τοῦ ἐπαράτου Ἀντιόχου· καὶ μηδὲν προτιμήσαντες τῶν τῆς παρούσης ζωῆς, διὰ τὴν αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχὴν, ἀνδρείαν, αἴσθησιν, σῶμα ἀπαλόν, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ἀγνεῖα τεθραμμένων. Ὡς ρίζης εὐσβοῦς! ἐξ ἧς ὑμεῖς ἐβλαστήσατε Μακκαβαῖοι. Ὡς μητρός Ἀγίας! τῆς τετοκυίας τὸν ἰσάριθμον τῆς ἐβδόμαδος ἀριθμόν. Ἀλλ' ἰκετεύομεν ὑμᾶς Μακκαβαῖοι, σὺν τῇ μητρὶ ὑμῶν Σολομονῇ, καὶ τῷ σοφῷ ἱερεῖ Ἐλεαζάρῳ, ὅταν παραστήτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δι' ὃν κεκοπιάκατε, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν ὑμῶν ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ, ἐκτενῇ ἰκεσίαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται, καὶ πληροῖ τὰ δελήματα ὑμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως.

Ζήτηι ὡς ἀνωτέρω, Σελ. 47.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος α'.

Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἀγίων, ὧς ὑπὲρ σου ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ἐδύνας, ἱάσαι φιλόνητοπε δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ Συνήθης Στιχολογία.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν Ἐϋλον.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωηφόρον σήμερον, Σταυρόν νοὶ καθαρῷ, καὶ εὐσεβεῖ γνώμῃ, πάντες

προσκυνήσωμεν· πρόκειται γὰρ δωρούμενος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, ἀγιασμόν καὶ σωτήριον, ἐκλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Ο ζωοδότης Σταυρὸς προκείμενος, καὶ καθορώμενος, φωτοειδῇ αἴγλῃ, ἀπαπέμπει χάριτος· προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν, αἴνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὁρώσι θάμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ βρύει, ψυχικά χαρίσματα, καὶ παύει ἀμαρτήματα, καὶ νοσήματα λύει, καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι, τῶν εἰλικρινῶς προσκυνούντων αὐτόν.

Ράβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα, δι' οὗ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, καὶ τὰ ῥεύματα πάντα, τῆς ἀμαρτίας ἐκφεύγομεν, καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ο τε σε τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδίνας ἔφυγον· καὶ πῶς νυνὶ ὅλη, ὀδυνῶν πεπλήρωμαι; Ὅρῳ γὰρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος κλαίουσα.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Μωσέως τὰ δόγματα πάνσοφοι Παῖδες, νομίμως φυλάξαντες, καὶ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ζηλώσαντες εὐσεβῶς, πρεσβεύσατε αἰεὶ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τίς εἶδε; τίς ἤκουσεν οἷους ἀγῶνας, στερόνως ἐπεδειξάντο, οἱ τοῦ νόμου φύλακες, οἱ Σολομονῆς υἱοὶ, ἀθλήσαντες μιᾷ ψυχῇ, ἐνὶ φρονήματι;

Αλλήλους ὀτρύνοντες οὕτως ἐβόων· Νομίμως ἀθλήσωμεν, καὶ προθύμως θάνωμεν, ὑπὲρ πατρῶν ἐθῶν, αἱ Σολομονῆς τῆς σεπτῆς, Ἄγιοι Παῖδες ἐπτά.

Ησχύνθη ὁ τύραννος, στῶμεν ἀνδρείως, ἠσθένησαν βάσανοι, ὁ Βελίαρ ἥττηται, τὸ πῦρ ἐσθέσθη λοιπὸν· μηδεὶς οὖν ἔξω ἀδελφοί, στήτω τοῦ σκάμματος.

Ημῖν ὦ Ἀντίοχε ὑπὲρ πατρῶν, ἐθῶν ὁ ἀγὼν ἐστίν, (οἱ Παῖδες ἔκραζον, ἐν τῷ σταδίῳ γυμνοὶ) ὑπὲρ ὧν μᾶλλον τὸ θανεῖν, τοῦ ζῆν προκρίνομεν.

Τὰς σάρκας τοῖς ὄνουξιν ἐν τῷ σταδίῳ, ξεόμενοι ἔκραζον, οἱ τοῦ νόμου φύλακες· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, γλυκεῖς οἱ πόνοι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Δόξα Πατρί.

Τριάδα δοξάζωμεν τὴν ἐν Μονάδι, οὐσίαν αἰ-
διον, συμφυὴ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοδύνα-
μον, Πατέρα ἀναρχον Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον ἐν τῇ γαστρὶ σου,
ἀφράστως βλαστήσασα, ζωφόρος ἄμπε-
λος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐδείχθης Μήτηρ τοῦ
Θεοῦ, πάντας εὐφραίνουσα.

Καταβασία: Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ὡδὴ γ'.

Ὁ στερεώσας καταρχάς.

Σταυρὸς ἀπάντων τῶν καλῶν, παρεκτικὸς
καθορᾶται, προσκυνούμενος· καὶ πᾶσα ἡ
κτίσις, ἐορτάζει ἐν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι,
τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει, ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτὶ, τῶν τοῦ Σταυροῦ
λαμπηδόνων, ὁλικῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποι-
σότες, σκοτασμὸν ἁμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν, καὶ
κράξωμεν: Ὁ φωτισμὸς τῶν ὅλων, εὐσπλαγχνε
Κύριε, δόξα σοι.

Υμνολογοῦμέν σε Σταυρε, καὶ προσπτυσ-
σόμεθα πίστει, ἐξαιτούμενοι τὴν σὴν δυ-
ναστείαν: Ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων καὶ
κυβέρνησον, πρὸς ὄρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σω-
τηρίας ὑμνοῦντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν, ἐπὶ Σταυροῦ θεί-
ου, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγγων
τὸν πόνον, ἐδοξεῖτο ἡ σεμνὴ, Παρθένος ἀνακρά-
ζουσα: Οἶμοι! Υἱέ μου τί σοι, δῆμος ἀνόμων
πεποίηκεν;

Τῶν Ἀγίων. Δίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Παῖδες ἱερῶς βλαστήσαντες, καὶ συναυξη-
θέντες, πάντες κατὰ νόμον παιδαγωγη-
θέντες, ὑπὸ Ἑλεαζάρου, νομίμως ἠθλήσατε,
καὶ Ἀντιόχου τὰς βουλας πάσας εἰς γῆν κα-
τεπατήσατε.

Σπεῦδε ἀνεβόων τύραννε, οἱ Ἀβραμιαῖοι,
ποιεῖ ἅπερ θέλεις, καὶ ὀργίζου πλέον·
ἡμεῖς τοῖς δόγμασί σου, οὐδόλως πειθόμενοι,
τοὺς τῶν βασάνων αἰκισμοὺς, πέθω Θεοῦ
μᾶλλον αἰρούμεθα.

Μήτις ὑστερεῖτω σήμερον, τοῦ καλοῦ ἀγῶ-
νος· μήτις θηρευθῆτω, ὑπὸ τοῦ μανιῶ-
δους· σοφός ἐστιν ὁ δράκων· ἀλλήλους παρώ-
τρυναν, τῆς Σολομονῆς οἱ υἱοί· μήτις ἡμῶν
γένηται βρώμα αὐτοῦ.

Δεῦτε οἱ τοῦ νόμου φύλακες, ὁμοῦ αἰκισθώ-
μεν· δεῦτε ἀνδρυνθώμεν, οἱ Παῖδες ἀν-
ε-

Antologio.

62

βόων, ἀλλήλους ὀτρύνοντες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας
εὐσεβῶς· οὐς καὶ ἡμεῖς ζηλοτυπήσωμεν.

Δόξα Πατρί.

Μίαν οἱ πιστοὶ δοξάζωμεν, τοῦ Θεοῦ οὐ-
σίαν, μίαν δεσποτείαν, μίαν βασιλείαν,
ἐνοῦντες ἀσυγχύτως, τὴν μίαν Θεότητα, καὶ
διαिरοῦντες εὐσεβῶς, ταύτην τρισὶ ταῖς ὑπο-
στάσεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βάτος προεγνώσθης ἄφλεκτος, ἐν Σινᾷ τῷ
ὄρει· ὅρος δὲ τὸ θείον, Δαμιῆλ ἐφάνης·
ἐξ οὗ ἀχειροτομήτως, ἐτμήθη ὁ ἄτμητος, Χριστὸς
ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, εἰς ὧν Υἱός, Θεογενῆτορ
ἐκ σοῦ.

Καταβασία: Ῥάβδος εἰς τύπον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος δ'.

Ο' ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, κτλ.

Εἶτα Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβῶς συντραφέντες Παῖδες σοφοί, μαρ-
τυρικῶς τοῦ τυράννου τὰς ἀπειλὰς, ἀν-
δρείως κατησχύνετε, ὡς τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι·
καὶ τοῦ πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι, Ἅγιοι,
σὺν μητρὶ θειόφρονι, προθύμως ἠθλήσατε· ὅθεν
καὶ θανάτῳ, τὴν οὐράνιον ὄντως, ζωὴν ὠνησά-
μενοι, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, Μακκαβαῖοι στερό-
ψυχοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πτισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ τὴν αἰγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ο' Σταυρὸς σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ
γὰρ γίνονται ἱάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν
ἐν ἁμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐ-
λέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Η κραταιά, σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις, τῶν
ἀνθρώπων, τὸ ἀκαταμάχητον, ὄπλον τῆς
πίστεως ὁ Σταυρὸς, ὁ σωτηριώδης, ἰδοὺ ὁράται
προκείμενος· καὶ πάντων τὰς καρδίας, τῶν
πιστῶς προσιόντων, ἀγιάζων φωτίζει ἐν χάριτι·
Τῶν εὐσεβῶν, φρουρὸς ὁ μέγας προκείμε-
νος, ἐν τῷ μέσῳ, πάντων ὑπεράγαθε,
Σταυρὸς ὁ τίμιος μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψώθης,
ἐθελουσίῳ θελήσει σου, τὸν κόσμον ἀγιάζει τῇ
αὐτοῦ προσκυνήσει, καὶ διώκει Δαιμόνων τὰς
φαλαγγας.

Οὐρανός, πάσῃ τῇ γῇ συνευφραίνεται·
ἀθλοφόροι, Μάρτυρες, Ἀπόστολοι, ψυ-
χαὶ Δικαίων περιχαρῶς, νῦν ἀγαλλιώνται, τὸ
πάντας σῶζον θειώμενοι, προκείμενον ἐν μέσῳ,

ζωοδώρητον ξύλον, καὶ πιστοὺς ἀγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμους τοὺς σου, Κύριε ὁ ἀσυνεΐδητος, μὴ φυλάξας μέλλω κατακρίνεσθαι, ἥνικα ἔλθῃς ἐξ οὐρανοῦ, κρίναι τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἔργα· ὅθεν κραυγάζω σοι: Δυναμίει τοῦ Σταυροῦ σου, ἐπιστρέψας με σῶσον, μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθενικῆς, τέκνον ἐκ μήτρας σε ἔτεκον, καὶ ὀρώσα, ξύλῳ νῦν κρεμάμενον, ἐπαπορῶ, καὶ οὐ συνορῶ, ὕψος μυστηρίου, καὶ βάθος πολλῶν κριμάτων σου, ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὡς Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Τῶν Ἀγίων.

Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Εὐφραίνου Ἐλεάζαρ, ὀρῶν τοὺς ἱερούς, φοιτητάς σου σήμερον, ἀθλοῦντας εὐσεβῶς, ὑπὲρ πατρῶν νομίμων τε προσταγμάτων, καὶ Ἀντιόχου τοῦ διώκτου τὴν μανίαν, λόγοις τοῖς σοφοῖς διελέγχοντας.

Αγάλλου Σολομονῇ, ὀρώσα τοὺς ἑπτὰ, κλάδους συνακμάσαντας, τοῦ νόμου τοὺς καρπούς· ἐξ ὧν τρυγῶσα ἡ ἄμεμπτος Ἐκκλησία, τοὺς κληρονόμους τῆς ἐν χάριτι λατρείας, τρέφει καθ' ἡμέραν ὡς μήτηρ ἡμᾶς.

Σκιρτᾶτε Πατριάρχαι, κροτήσατε χερσί, τοὺς τοῦ νόμου φύλακας, ὀρῶντες εὐσεβῶς, ὑπεραθλοῦντας τῆς κατὰ νόμον λατρείας, καὶ διὰ πάντων αἰκισμῶν δοκιμασθέντας, μήπως τῶν πατρῶν ἐκστῶσιν ἐθῶν.

Χορεύσατε νομίμως, ὑπέρμαχοι σερρόι, καὶ συνεορτάσατε, τοῖς Μάρτυσι Χριστοῦ, ὡς πρὸ ἐκείνων ἀθλήσαντες ὑπὲρ νόμου, καὶ μετ' ἐκείνων εὐφημούμενοι ἐννόμως, πάσῃ τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ φαιδρῶς.

Δόξα Πατρί.

Τριάδα ἐν Μονάδι, δοξάσωμεν πιστοὶ, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν: Ἡ ἐν Μονάδι Τριάς συμπροσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι τῶν προσώπων ὑμνουμένη, δόξα σοι τιμὴ καὶ προσκύνησις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, θεόνημφε σεμνή, ὡς Θεογεννήτριαν, καὶ τεῖχος τῶν πιστῶν· σὺ γὰρ τὴν φύσιν ἀνέστησας τὴν πεσοῦσαν, καὶ τὴν Εἰκόνα ἀνενέωσας τεκοῦσα, μόνη τὸν προόντα Θεὸν τοῦ Ἀδάμ.

Καταβασία: Εἰσακήκοα Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Αλαλάξατε ἔθνη, ἄσατε σκιρτήσατε φυλαὶ καὶ ψαλατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν Σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα· οὐ νῦν τῇ προθέσει, πάντες πιστοὶ ἀγαλλιῶμεν, δι' αὐτοῦ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες.

Νοσραὶ στρατιαὶ σε, πᾶσαι περιέπουσι, Σταυρὲ πανάγιε· καὶ βροτοὶ πηλίνοις, σοῦ προσφάοντες χεῖλεσι σήμερον, ἀπαντλοῦμεν πόθῳ, ἀγιασμόν καὶ εὐλογίαν, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, ἴασαι τὰ χρόνια εὐσπλαγγχε Κύριε· καὶ ὡς λατρευτὴν με, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου περίσωζε· οὐ τῇ δυναστείᾳ, πᾶν ἐμποδὼν ἀποσοβεῖται, καὶ κακῶν ἀπαθεῖς διαμένομεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ καθορῶσα, τὸν δι' ἀγαθότητα ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, ἐδονήθησται σπλάγχχνα καὶ ἔλεγες: Οἱ μοι! θεῖον τέκνον· πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυῖσθαι; Προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον Κύριε.

Τῶν Ἀγίων.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ζηλώσωμεν φιλόχριστοι, τοὺς Παῖδας τοὺς ἑπτὰ, οὓς ἡμῖν Μωσῆς νομίμως ἐθρέψατο, καὶ Ἐλεάζαρ προσέβιβασεν, ἐν τῷ πατρῷῳ νόμῳ, δι' εὐσεβοῦς θρησκείας.

Μὴ νόμιζε Ἀντίοχε, διώκτα τῶν πιστῶν, ὅτι σοῦ τὸ πῦρ φοβήσεται καιόμενον· πρὸς ταῦτα σφάζε ἀνομώτατε· ποίει λοιπὸν ὃ βούλει, οἱ Παῖδες ἀνεβόων.

Νομίμως ἐναθλήσωμεν, ἀλλήλους οἱ στερρόι, Μάρτυρες Χριστοῦ Μωσέως τὰ δόγματα, παρηγγυῶντο μὴ παραψασθαι, τῶν μιαρῶν ὁφών, οἱ Παῖδες ἀνεβόων.

Δόξα Πατρί.

Προάναρχε συνάναρχε, ὁμόθρονε Τριάς, Πατὴρ καὶ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Μονὰς Ἁγία τρισυπόστατε, τοὺς ἐξ Ἀδάμ σῶζε, τοὺς σὲ πιστῶς ὑμνοῦντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστέ, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος, εἰρήνευσον ἡμᾶς· σὲ γὰρ δυσωπεῖ ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, σὺν τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἀθλήσασιν, ὑπὲρ ἐθῶν πατρῶν, καὶ τοῦ Μωσέως νόμου.

Καταβασία: Ὡ τρισμακάριστον Ξύλον.

ᾠδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σταυροῦ παγέντος ἐν γῇ, Δαιμόνων πτώσις ἐγένετο· ὃν νῦν ὀρῶντες ἡμεῖς, ἐνδόξως

προκείμενον, καὶ κατασπαζόμενοι, τῆς τῶν συμπτωμάτων, ἀμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Υμνοῦντες σὲ τὸν Θεόν, καὶ Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν, Σταυρὸν τεῖχος ἄρρήκτον, νῦν περιπτυσσόμεθα, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ δεικνὼν ἀπαλλαττόμεθα.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, ὁρᾶται προκείμενος. Προσέλθωμεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν καρδίας, καὶ ψυχῆς ἀπαρυόμενοι. Θεοτοκίον.

Νηστεύειν ἡμᾶς Ἀγνή, κακίας πάσης ἐνίσχυσον, καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων, αἰεὶ ἐνδυναμώσον, προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε ναόν, καὶ ὑπῆρξεν αὐτόν, ἑπτὰ στύλοις λογικοῖς, προγράφουσα, τοὺς Παῖδας ταύτους, ὡς νόμου φύλακας.

Η σοφὴ Σολομονῇ, υἱοῦς ἔτεκεν ἑπτὰ, οὓς ἐθρέψατο καλῶς, Ἐλεάζαρ ὁ σοφός· καὶ ἔστεψεν, ἡ θεία χάρις, στερρόως ἀθλήσαντας.

Τί βραδύνεις δικαστά; πρὸς Ἀντίοχον φησὶν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δεινῶν, ἡ ἐπτάκλονος σειρά· τιμώρησον, συντόνως σφάττε, ποίει ἅ θελεῖς λαίπρον.

Προσηλύτησε πατήρ, συναθροῦσι καὶ υἱοί· ἐφεπέσθω σὺν ἡμῖν, καὶ ἡ μήτηρ Δικαστά· καὶ γένοιτο, προσθήκη τέκνοις, καὶ σεμνολόγημα.

Κὰν τὰ σώματα ἡμῶν, ἀναλώσῃς τῷ πυρὶ, ὁ ἐπτάδελφος χορὰς, ἀνεβόα τολμηρῶς, Ἀντίοχε, μὴ ὀλως οἴου, νικᾶν κὰν ἓνα ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἐν Θεότητι μιᾷ, προσκυνήσωμεν πιστῶς, κραυγάζοντες· Τριάς Ἀγία, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας Υἱόν, ὃν οὐκ ἔσπειρε Πατήρ; πῶς διέμεινας Ἀγνή, μετὰ τόκον ὥσπερ ἡς; Θεὸς οἶδεν, ὁ πάντα πράττων, ὅπως ἂν βούληται.

Καταβασία: Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἐπτάριθμοι, καὶ θείου φωτός, οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τῷ πάντων Θεῷ, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Αἶνει θερμῶς Σιών τὸν Θεόν σου, ὅτι ἐνίσχυσεν ὄντως σὼν πυλῶν τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς υἱούς σου εὐλόγησεν. Οὗτοι στρατὸς γάρ ὡς τροπαιοῦχος, φάλαγξ ὄντως γενναία καὶ κραταιόφρων, πρὸς μηχαναῖς δυσσεβῶν, θεοφρόνως ἀνθέστηκεν. Ἀλλ' ὡς νίκης στεφάνους οὐρανίας Σιών ἀπολαύοντες, καὶ τῷ θείῳ θρόνῳ πελάζοντες, ὑπὲρ πάντων ἀπαύστως δεόμενοι, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Συναξάριον.

Μὴν Αὐγούστου, ἔχων ἡμέρας λαΐ.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιαΐ.

Τῇ πρώτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, Ἀβείμ, Ἀντωνίου, Γουρία, Ἐλεάζαρου, Εὐσεβωνᾶ, Ἀχείμ καὶ Μαρκελλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομώνης, καὶ Ἐλεάζαρου τοῦ διδασκαλοῦ αὐτῶν.

Στίχοι.

Πρῶτος πρὸ Χριστοῦ πῦρ στέγων Ἐλεάζαρ, Ἀθλήσεως προὔθηκε τοῖς ἄλλοις ἵχνη.

Πρώταθλον ἄλλην καὶ πρὸ τῆς Θέκλης ἔχω, Τὴν Σολομονὴν, ἣν πρὸ Χριστοῦ πῦρ φλέγει.

Ἐξ ἐβδόμης πέμπουσι Παίδων ἑπτάδα, Ἀρθρέμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὀγδόην.

Καῦσαν ἐνὶ πρώτῃ Σολομώνην, ἑπτά τε υἱάς.

Οὗτοι, Ἀντιόχου υἱοῦ Σελεύκου τοῦ τῶν Ἑβραίων ὄλον ἔθνος ἐξελόντος, καὶ ἀνδραποδισαμένου, καὶ ἀναγκάζοντος τὰ πατρία ἀρνήσασθαι ἔθνη, καὶ ἀπογεύσασθαι υἱῶν κρεῶν, ἠπείθησαν τῷ τυράννῳ, τῶν πατρῶων ἀντεχόμενοι νόμων, ἃ, τε πρεσβύτης Ἐλεάζαρ, διδάσκαλος ὢν τοῦ νόμου καὶ ἐξηγητῆς, καὶ οἱ ἑπτὰ Παῖδες ὑπ' αὐτῷ παιδεύμενοι.

Καὶ ὁ μὲν πρεσβύτης, προσδεθείς εἰς τοῦπίσω τὰς χεῖρας, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ κατὰ τῶν μυκτῆρων θριμεῖς καὶ δυσώδεις χυλοὺς δεξάμενος, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθείς, καὶ εὐξάμενος, τὸ αὐτοῦ αἷμα καὶ τὴν θάνατον ἀντίλυτρον προσδεχθῆναι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους παντός, ἐξέπνευσεν.

Οἱ δὲ γενναιότατοι Παῖδες, ἕκαστος, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν τῆς ἐν τῷ βίῳ προόδου, ἀχθέντες, καὶ ἀρθρεμβόλοις, καὶ τροχοῖς, καὶ καταπίλταις, καὶ πυρὶ, οἷς κατ' ἓνα αὐτῶν ὁ τύραννος ἐξήτασεν, ἀγωνισάμενοι, καὶ τὰ πατρία ἔθνη μὴ ἀρνησάμενοι, μηδὲ τὴν νομοθέτην Θεὸν τῆς προσκαίρου ταύτης ζωῆς ἀλλαξάμενοι, ἀλλὰ ταῖς

βασάνοις αὐταῖς ἱναποθανόντες, καὶ κύριον τὸν λογισμόν καὶ αὐτοκράτορα δείξαντες τῶν παθῶν, τοὺς τῆς καρτερίας στεφάνους ἀνεδήσαντο.

Μεθ' ὧν καὶ ἡ αὐτῶν μήτηρ Σολομονή, ἐπεὶ τελειώσας τοὺτους εἶδε, μὴ ὑπομείνασα χειρὸς ἀνθρωπίνης ἐπιβολήν, τῇ ἀναφθείσῃ πυρκαϊᾷ ἑαυτὴν ἀπέβριψε· καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ο χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φορέσας δείκνυται, καὶ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἱᾶται δι' ἀγαθότητα, σαρκὸς ὁμοῦτε καὶ πνεύματος· ἥδη δέ, τῷ Δεῖῳ αὐτοῦ Σταυρῷ, καταγαγιάζει ἡμᾶς.

Υμνοῦμεν δοξάζομεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν, τὸ σὸν Κύριε κράτος· ὅτι παρέσχου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Σταυρὸν τὸν Δεῖον, τρυφὴν ἀδαπάνητον, καὶ φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μὴ δείξῃς με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως, κατεγνωσμένον κακοῖς· μὴ ἀπορρίψῃς ἐκ τοῦ προσώπου σε, κατησχυμμένον, ἀλλ' οἷκτειρον σῶσόν με, τῷ σῷ τιμίῳ Σταυρῷ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ε'τύπου τὴν χάριν σου, Σταυρὲ γλυκαίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα ξύλω· καὶ γὰρ πικρίας κακῶν ἐρρύσθημεν, τῇ σῇ δυνάμει· διὸ ἡμᾶς γλύκανον, ἀσπαζομένους σε νῦν, ἐν κατανύξει ψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Νοός μου τὴν στένωσιν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ πλάτυνον Δέσποινα, ἡ στενώσασα πάσας, ταῖς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος, καὶ δι' ὁδοῦ με στενῆς κατευόδωσον, πρὸς πλατυσμόν τῆς ζωῆς, βαδίζειν Μήτηρ Θεοῦ.

Τῶν Ἀγίων. Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Οἱ τοῦ πατρῷου νόμου ζηλωταὶ οἱ σύμφυχοι φύλακες τοῦ νόμου ἀκλινεῖς, ἕνα Θεὸν πανευσεβῶς καθωμολόγουν, τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἐνοποιοῦντες πιστῶς, καὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς.

Τίς ἐπιμένεις τύραννε λοιπόν; οἱ Μάρτυρες ἔκραζον τῷ πλάνῳ δικαστῇ· ἕνα Θεὸν ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ πατρίδα ἔχομεν, τὴν ἁνὴν Ἱερουσαλήμ, τὴν Σρεψαμένην ἡμᾶς.

Οὐ μιαροφαγήσομεν φασίν, οὐ δύσομεν, οὐδὲ γόνυ κάμφομεν εἰς γῆν· ἕνα Θεὸν ἡμεῖς σέι ὁμολογοῦμεν, καὶ αὐτὸν φοβούμεθα, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν σπεύδομεν.

Δόξα Πατρί.

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ὡδὴν, δοξάζοντες ἀναρχὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα εὐθές,

μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν· Ἀγιος, Ἄγιος, Ἄγιος κράζαντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ τεῖχος πάντων καὶ χαρὰ, Πανύμνητε· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς· χαῖρε βροτῶν ἡ καλλονή, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἡ τερπνότης ἄχραντε· σὺ γὰρ τὸν μόνον Θεὸν σαρκὶ ἐκύησας.

Καταβασία: Ἐκνοσὸν πρόσταγμα.

ᾠδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμνον.

Εὐλῶ ποτὲ ἀνείλκυσε, ποταμοῦ τὸ σιδήριον, Δεῖος Ἐλισσαῖος, σὲ προγράφων πόρρωθεν, Σταυρὲ πανσεβάσμι· ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ γὰρ, διὰ σοῦ πρὸς πίστιν, ἀναχθέντες βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιούμεθα βλέπειν, καὶ πίστει προσκυνεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υ'ποσημαίνει πόρρωθεν, σὲ Σταυρὲ πανσεβάσμι, ἐν ταῖς εὐλογίαις Ἰακώβ τρανότατα· ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιοθέντες βλέπειν σε, πίστει ἀδιστακτῶ προσερχόμεθα πάντες, καὶ ψάλλομεν πλεσίως, εὐλογίαν τρυγῶντες, καὶ φῶς καὶ σωτηρίαν, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονοῦντες πράξειςιν, ἐναρέτοις προσέλθωμεν, ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες· Πανάγαθε Δέσποτα, τῷ σῷ ὑψίστῳ Δεῖῳ Σταυρῷ, ὕψωσον ἡμῶν, τοῦ χριστωνύμου λαοῦ σου, τὸ κέρας, ἵνα πίστει, καὶ εἰρήνῃ βαθεῖα, ὑμῇταί σου τὸ κράτος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο'μοφυῇ συνάναρχον, συναἰδισὸν σύνθρονον, φύσιν μὲν ἀπλὴν, διαιρετὴν προσώποις δέ· Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἄγιον, ἀκτιστον οὐσίαν, καὶ Θεότητα πάντες, ὑμνοῦντες μελωδοῦμεν. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νῦν ὡς ἄρνιον ἄκακον, καθορώσα κρεμάμενον, καὶ ὑπὸ ἀνόμων τῷ Σταυρῷ πηγνύμενον, Υἱέ μου προάναρχε, καὶ ὀδυρμοῖς συγκόπτομαι, καὶ ταῖς μητρικαῖς περιστατοῦμαι ὀδύναις, ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑμνοῦμεν Θεοφρόνως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς.

Οἱ τῶν πατρῶων ἐθνῶν νομοφύλακες, τῆς Μωσέως διαταγῆς προκήρυκες, ὡς ἐπταφωστῆρες ἐν κόσμῳ φαίνοντες, ταῖς ἀκτίσι τῶν ἀθλῶν, ἡμᾶς καταλάμπουσιν, οἱ νοεροὶ λαμπτήρες.

Οὐ κατὰ νόμον Θεοῦ ἀρκετεύσαντες, τὰς Ἀντιόχου βουλὰς καταπτύσαντες, τολμηρῶς ἐβόων· Ἡμεῖς Ἀντίοχε, οὐ θηρία οὐ ξίφη, οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, ὅλως χωρίσει Θεοῦ.

Οὐ τὴν Μωσέως καθέδραν κοσμήσαντες, καὶ τοὺς πατρώους δεσμούς συντηρήσαντες, ὡς ἑπτὰ ἀστέρες ἐν κόσμῳ λάμποντες, τοὺς πλανήτας ἀστέρας, λοιπὸν ἀπημαύρωσαν, τῇ πίστει φαιδρυνθέντες.

Τῆς εὐσεβοῦς Σολομονῆς βλαστήματα, καὶ τοῦ πιστοῦ Ἐλεάζαρ τὰ θρέμματα, οἱ ἑπτὰ φωστῆρες ὡς λύχνοι φαίνοντες, τῇ τοῦ νόμου λυχνίᾳ, σαφῶς ἐπετέθησαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ. **Δόξα Πατρί.**

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, τῇ ἐν Τριάδι προσώπων Θεότητι, καὶ Μοναδί φύσεως ὑποστάσειν, ὑμνουμένη ἀπαύστως, ὑπὸ πάσης κτίσεως εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς πατρικῆς εὐδοκίας θησαύρισμα, τῆς τοῦ Υἱοῦ παρουσίας ἐναύλισμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνδιαίτημα, ἀνεδεύχθης Μαρία, Τριάδος τὴν ἔμφασιν ἐν σοὶ ἀνατυπούσα.

Καταβασία: Εὐλογεῖτε Παῖδες.

Ὡδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Γάσω ὑπεράγαθε τὴν ἐμήν, συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἡλοῖς ποτὲ, πόδας τε καὶ χεῖρας παμβασίλει, καὶ τὴν πλευράν νυττόμενος, ὅξος ποτιζόμενος καὶ χολὴν, ἢ πάντων εὐφροσύνη, ὁ γλυκασμός, ἢ δόξα, ἢ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Ωραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσόν, φωταυγὴς ὥσπερ ἥλιος πέφυκας, θείε Σταυρέ, κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτός, καὶ νοεραῖς Δυναμέσι, πάντοτε κυκλοσόμενος φανερώς· ἀκτίσι, δὲ τῆς θείας, δυνάμεως φωτίζων, τῆς οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρός χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, σθένος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντες, προκείμενον ὀρώντες, μετ' εὐλαθείας ἀσπασώμεθα.

Ηνίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρῖναι κόσμον ὃν ἐπλάσας Κύριε, Ἀγγελικῶν, προπορευομένων σὺν στρατιῶν, καὶ τοῦ Σταυροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακὰς, τῇ τούτου δυναστείᾳ, οἰκτείρησόν με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθορὰς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστροῦ, πρὸ αἰώνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε, καὶ πῶς φθορεῖς, ἄνθρωποι σπαράττουσι σὲ Υἱέ, καὶ τὴν πλευράν ὀρύττουσι, λόγχῃ καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποσίν, ἡλοῦσιν ἀπανθρώπως; ἢ Πάναγνος ἐβόα· ἦν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Τῶν Ἀγίων. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Οὐ κατὰ νόμον τραφέντες, καὶ ὑπὲρ νόμου θανόντες, Ἐλεάζαρου φοιτηταί, Σολομονῆς δὲ Παῖδες, καὶ τοῦ Μωσέως ζηλωταί, ἐλκόμενοι ἔκραζον· Ἀντίοχε, τί βραδύνεις, τί μέλλεις, τί οὐ πράττεις, ἃ βουλεύη καθ' ἡμῶν;

Οὐ ταξίαρχαι τοῦ νόμου, τῆς Ἀντιόχου ἀνοίας, καταφρονήσαντες στεργῶς, ταῖς βασάνοις ἐνήθλουν, ζηλοτυπῆντες ἑαυτοὺς, ἀλλήλους προτρέποντες, καὶ σπεύδοντες, προαρπάξιν τοὺς πόρους, καὶ τοὺς ἄθλους, καὶ θαναεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν.

Ωσπερ Ὀλυμπιονίκη, ἀνδρεία τις καὶ γενναία, ἢ Σολομονὴ τοὺς υἱοὺς ἐσφαγμένους ὀρώσα, οὐκ ἐσαλεύθη τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἔκραζεν· Ἀκουε, Ἀντίοχε, κάμῃ πρόσθε τοῖς τέκνοις, εἴπερ ὅλως, ἐστὶ χάρις παρ' ἐχθρῶν.

Ω γυναικὸς ἀριστείας! ὦ γενναιότητος ἄκρας! ἢ τὸν ἐπτάκλονον χορόν, τῶν υἱῶν ὑπὲρ νόμου, ἀφιερῶσασα Θεῷ, προθύμως ἠνδρίσατο, καὶ δέδωκεν, ἑαυτὴν ταῖς βασάνοις, εἰς προσθήκην, τῶν θανόντων νῦν υἱῶν.

Οὐ τῆς σεπτῆς ἐβδομάδος, τύπον ἐπέχοντες Παῖδες, ἐν τῷ θανάτῳ τὴν ζωὴν, θησαυρίζειν ποθοῦντες, ταῖς τοῦ διώκτου ἀπειλαῖς, γενναίως ἀντέστησαν, καὶ ἥσυχναν, τῇ τοῦ νόμου λατρείᾳ, τὰς ἐκείνου, παμβεβήλους μηχανάς.

Τοὺς ἀριστεὰς τοῦ νόμου, οὓς Ἐλεάζαρ ἐκθρέψας, τύπον κατέλιπε καλόν, ἑαυτὸν προενέγκας, τοῖς τῶν Ἀγίων αἰκισμοῖς, ἐνδόξως τιμήσωμεν, πρεσβεύοντας, τοῦ δοθῆναι τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην, καὶ ἡμῖν τὸν ἰλασμόν.

Τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην, τῶν ἱερῶν ὑμῶν ἄθλων, Παῖδες τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις, ἐκ πάσης νόσου καὶ φθορᾶς, λυτρῶσασθε Ἁγιοι, δωρούμενοι, τῇ Μονῇ ἡμῶν ταύτῃ, τὴν εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν.

Δόξα Πατρί.

Φῶς τὸν Πατέρα δοξάζω, φῶς τὸν Υἱὸν μεγαλύνω, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνῶ, τὴν Ἁγίαν Τριάδα· ἀλλ' ἐν προσώποις μὲν τρε-

σί, μιᾷ δὲ Θεότητι, αἰδίου, ἀτελεύτητον κράτος, ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα παραγαγόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς, εἰπέ, τίκεις Παρθένε; πῶς ἐκ μαζῶν σου τὸ γάλα; πῶς τοῦ ἀπάτορος ἐκ σῶς, καὶ ἀμήτορος ἄνω, ἐκ τοῦ Πατρὸς μονογενοῦς, γεννήτρια γέγονας, θηλάζουσα, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου; πῶς; Ὡς οἶδεν, ὡς νηδύκησεν αὐτός. Καταβασία: Μυστικός εἰ Θεότοκε.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Τοὺς θαυμαστοὺς ὑμνήσωμεν Μακκαβαίους, Ἐλεαζάρου παῖδας Σολομονῆς τε· οὗτοι γὰρ καθεῖλον τὰ φρυάγματα, τοῦ ἀρχεκάκου δράκοντος, καὶ τῇ τοῦ νόμου λατρείᾳ, ἐγένοντο στεφανῖται.

Ἔτερον τοῦ Σταυροῦ.

Σταυρὸς ὁ φυλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν φωναῖς ἀλαλάζωμεν, ἐν ᾧδαῖς μελωδήσωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν: Σταυρὲ παμμακάριστε, καθαγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σου· καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους, τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Προσελθόντες ἀρύσασθε, μὴ κενούμενα νάματα, τοῦ Σταυροῦ τῆς χάριτος προερχόμενα· ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες, τὸ ξύλον τὸ Ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν, ἀρδομένην τῷ Αἵματι, καὶ τῷ Ὑδατι, τοῦ Δεσπότη τοῦ ὄλων, τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως ὑψωθέντος, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Εκκλησίας ἐδραῖωμα, Μοναζόντων ἀγλαΐσμα, Ἱερέων καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ εἰ Σταυρὲ πανσεβάσμιε· διὸ προσκυνούμεν σε, καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς, φωτιζόμεθα σήμερον, Δεῖα χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος, καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Καὶ τρία Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'.

Η πολυάθλος μήτηρ, πρὸς ἀγῶνας συγκαλοῦσα τοὺς οἰκείους παῖδας ἔλεγε: Τῇ Ἀθραμιαίᾳ πολιᾷ ἀκολουθήσατε, ἵνα τῇ σφαγῇ τοῦ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε. Αὐτοὶ δὲ προελάμβανον τὴν ὁδηγοῦσαν, προέπεμπον τὴν

νουθετοῦσαν, ἐπαλλήλαις τιμωρίαις. τὰς βασάνους βλέποντες. Ὡν ταῖς εὐχαῖς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.
Ἦχος δ'.

Επτά στύλοι ἐκλεκτοί, ἐκ μιᾶς πέτρας λαγικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν τοῦ νόμου πύργον· δι' ὧν εὐδόκησον Σωτὴρ ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν.

Ἦχος πλ. α'.

Οὐ τοῦ νόμου φύλακες, καὶ τῆς Σολομονῆς υἱοί, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, πρὸς Ἀντίοχον ἐβόων: Ἡμεῖς, ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶων νόμων ἐγκαρτεροῦμεν· οὐ χωρίσει δὲ ἡμᾶς, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ μάστιγες, ἀλλ' ὁμοῦ τεθνηξόμεθα, σὺν μητρὶ γηραλέᾳ, καὶ διδασκάλῳ πατρὶ, ζῶντες, καὶ συγχαίροντες εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸν κατὰ Μακκαβαίων συγκροτηθέντα πόλεμον, δεῦτε θεασώμεθα πιστοί, καὶ τὴν τούτων ἀνδρείαν· τύραννος γὰρ Βασιλεὺς, πάντων τῶν ἐθνῶν κρατήσας, ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ γέροντος, καὶ παίδων ἐπτά, καὶ μιᾶς γυναικός. Διὸ εὐχάσῃ αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο συμμαχήσας Κύριε τῷ πραοτάτῳ Δαυτῷ, ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν Βασιλεῖ συμπολέμησον, καὶ τῷ ὀπλῳ τοῦ Σταυροῦ κατάβαλε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· δεῖξον εὐσπλαγχε εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου, καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἰ Θεός, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν· πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου σου Μητρός, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, γίνεται Εἰσοδος μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ἐφεξῆς ἡ τούτου προσκύνησις, κατὰ τὸν τύπον τῆς τρίτης Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

Γινομένης δὲ τῆς προσκυνήσεως, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Στιχηρὸν τούτου.

Ἦχος β'.

Δεῦτε πιστοί τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν.

Ζῆτει αὐτὸ τῇ ιδ'. Σεπτεμβρίου Σελ. 47.

Καὶ Ἀπάλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ Ἀκροστιχίς ἡ Ἀλφάβητος.

Ωδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Αστράφητι κάτωθεν, φῶς οὐρανοῦ ὑπὲρ ἡλίου, καὶ γῆ ἀκουτίσθητι ῥήματα ζώντος Θεοῦ· τὴν Υἱότητα, τῷ μεταμορφουμένῳ, Πατὴρ μαρτυρήσει γάρ, ἐπὶ τοῦ ὅρους Θαβώρ·

Βροτὸς τὸ ὀρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτόμενον, ἐπὶ τὸ Θαβώριον, Χριστὸς ἀνέρχεται, τῆς Θεότητος, αὐτὴν παραγυμνῶσαι, ταῖς ὑπὲρ τὸν ἡλίον, δόξης λαμπρότησι.

Γνωστῶς νῦν προέρχεται, ἐμφανισθῆναι Μωσῇ Χριστὸς, καὶ δόξαν τὴν ἄρρητον, δεῖξαι ἐν ὄρει Θαβώρ, τὴν πρὸς πρόσωπον, ἀμέσως ὁμιλίαν. Γηθόμενοι σήμερον προεορτάσωμεν.

Τὸν δὲ τοῦ Ἁγίου, ζητεῖ εἰς Μάρτυρα.

Ωδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Δεσπάζων τῆς κτίσεως ἀπάσης, ὠράτης μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ᾗ τὸ τῆς Θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς Μαθηταῖς παρέδειξας, καθὼς ἐχώρουν Θεάσασθαι.

Εξ ὅρους ἐπείγεται ἀστράψαι, τῆς δόξης ὁ ἥλιος Χριστὸς, καὶ τὸν ἐξ ὕψους λάμποντα, φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτί· οὐ ταῖς αὐγαῖς λαμπόμενοι, προεορτάσωμεν σήμερον.

Ζωῆς αἰωνίου ἐκπληρώσων, τὰ ῥήματα πάρεστι Χριστὸς· ἅπερ δεικνύων πράγματα, τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι, ἐν ἑαυτῷ ηὐδόκησε, τὴν πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσιν.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.

Εναντίον ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον, μὴ φειδάμενος σαρκὸς, αἰκίζομένης σφοδρῶς, στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, τῶν οὐρανίων στρατιῶν, συνάμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς ἀληθοῦς κληρονόμος· διὸ ἐκέλευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἔτερον Προεόρτιον. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη ἥστραψε, τοῖς ἐν τῷ σκότει, ὁ τῆς δόξης ἥλιος, ταῖς τῆς Θεότητος αὐγαῖς, ἐν τῷ Θαβώρ ἀνερχόμενος· οὐ τὴν φωσφόρον τιμήσωμεν ἔλυσιν.

Ωδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Η οὐράνιος χορεία, τοῖς γήτιναις συγγέγηθε, καὶ προεορτάζει, τὴν τοῦ φωτοδότου

ἐπιλαμψιν· ἦν ἀσυγχύτως ἀστράψει, ἀμειβόμενος, τὴν βροτεῖαν μορφήν, ἐν Θαβώρ ὡς ηὐδόκησε.

Θεανθρώπῳ παρουσίᾳ, τοῖς ἀνθρώποις ὠμίλησας, καὶ θαυμάτων πλήθει, κόσμον μυστικῶς κατεφώτισας· ἐξαστραπτούσῃ δὲ δόξῃ τῆς Θεότητος, ὑπερέλαμψας, ἐν τῷ Θαβώρ ἀπροσίτῳ φωτί.

Ιησοῦς Ναυῆ ὁ γόνος, πρὶν τὸν ἡλίον ἔστησε, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ Θεοῦ Πάθους· αὐτὸς δὲ Σωτὴρ, πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, σέλας ἔκρυψας, τοῦ ἡλίου, αὐγῇ τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Ωδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κυρίῳ γηθόμενοι, πιστῶς ἀκολουθήσωμεν· ἰδοὺ γάρ ἀνέρχεται πρὸς ὄρος, Μύστας προκρίτους συνεπαγόμενος· οἷς ἐν ἀπροσίτῳ καλλονῇ, λάμψας ὑπὲρ ἡλίον, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον, ὁ οὐρανὸς παιδρότερον· ἄνεισιν ἰδοὺ γάρ πρὸς τὸ ὄρος, ὅθεν ἀστράψει Χριστὸς ἀπλέτῳ φωτί, ταῖς ἡλιακαῖς μαρμαρυγαῖς, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἀμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός.

Μυστήριον δεικνυσι, Χριστὸς τοῖς Μαθηταῖς ἐν Θαβώρ, λάμψας ὑπὲρ αἴγλην τῷ προσώπῳ· τῷ στολισμῷ δὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, λευκανθεὶς παιδρῶς ὥσπερ χιῶν, ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς ἱμάτιον φῶς ψαλμικῶς.

Ωδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Νυμφῶνα δόξης μελλούσης χαρᾶς, τοῖς φίλοις εὐτρεπίζων ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὸς, πρὸς πολιτείαν μετάρσιον, ἐκ βίου χαμαιζήλου, ἀνακομίζων αὐτούς.

Ξενίζων φρένας Χριστὸς Μαθητῶν, οὐράνιον ἐν γῇ σέλας ἥστραψε, νόμου καὶ τῶν Προφητῶν, δουλοπρεπῶς παριστῶν ἀρχηγούς, ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων, προσμαρτυρεῖται Θεός.

Ο λύχνος φᾶναι νῦν ἔρχεται, Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ φαύσεσι, τῆς θείκης ἀστραπῆς· οὐ πρὸς τὴν λάμψιν ὀδεύσωμεν, ἐν αἴγλῃ τοῦ προσώπου αὐτοῦ γηθόμενοι.

Κοντάκιον Προεορτιον.

Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει, ἡ βροτεῖα ἅπασα, φύσις, προλάμπει θείκῳ, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα· Μεταμορφοῦται Χριστὸς, σῶζων ὅπαντας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἰδιόμελα, δ'. δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος δ'. Κοσμά Μοναχοῦ.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὅρος οὐρανὸν ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο. Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρός δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου· ἃ προσκυνησάμεθα ἡμεῖς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς Μαθηταίς εἰς ὅρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἐμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς· ἐνθεν φιλανθρωπία, ἐκείθεν ἐξουσία, δεῖξαι βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα· ἧς καὶ ἡμεῖς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς ὅρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτὴρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας· δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας ἐδείκνυνον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει· καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ὃ καὶ φωνὴ τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα: Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν Ἀδὴν σκυλεύσοντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ο ὅρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν τίμιον καὶ ἁγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κακαλυμμένον μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανερώσεν ἡ φρικτὴ σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ· οἱ τινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἱ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα: Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀ-

κούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστέ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθηταίς, Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβώρ ἀνελθόν. Σοῦ δὲ Σωτὴρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὅρος φωτὶ ἐσκέπετο. Οἱ Μαθηταί σου Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν ἀθέατον μορφήν. Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ, οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὀρώντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος: Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν: Ἀνάβαθι πρὸς με Καφ. κδ. 12. εἰς τὸ ὄρος, καὶ στήθῃ ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολαίς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς Μωϋσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν: Ἠσυχάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ ὧρ μεθ' ὑμῶν· εἴαν τι συμβῇ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος· καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὥσει πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιος ἐνώ- Καφ. ιγ. 11. πίων, ὡς εἶτις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον: Ἰδοὺ σύ μοι λέγεις: Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον· σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δὲ μοι εἶπας: Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, γνωστῶς ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ὧ εὐρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γινῶ, ὅτι λαός

σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος: Ἐγὼ αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν: Εἰμὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύῃ μεθ' ἡμῶν, μήμιν ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὐρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγώ τε καὶ ὁ λαὸς σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν, καὶ ἐνδοξασθυσόμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαὸς σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν: Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὐρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς: Δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν: Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν: Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος: Ἴδου τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήθι ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἦνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θῇσά σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθῃ· καὶ ἀφελῶ τὴν χειρά μου, καὶ τότε ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθῇσεται σοι. Καὶ ὀρθρίσας Μωϋσῆς τῷ πρωΐ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε: Κύριος ὁ Θεὸς σκίτιρμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κ.ρ. 3.} ^{3.} **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἡλιοῦ εἰς Βηρσαβεε, ἣ ἔστι τοῦ Ἰουδα, καὶ ἀφῆκε τὸν παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκευθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνώσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἰδοὺ τις ἦψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ: Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπείστροφεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἦψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ: Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν

τῇ ἰσχυΐ τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπηλαῖον, καὶ κατέλυσε ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος: Ἐξελεύσῃ, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταίον διαλύον ὄρη, καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός· οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος· καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πυρ· οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πυρ φωνὴ αὐρας λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλιοῦ, ἐπεκαλύψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη παρὰ τὸ σπηλαῖον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν. Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ ἦξις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκού· καὶ κρίσεις τὸν Ἐλισσαιέ υἱὸν Σαφαίτ, ἀντὶ σοῦ εἰς Προφήτην.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'.

Ο φωτί σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, εἰς ὅρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθῇ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι: Εὐσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτί τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ προήλιον σέλας Χριστὸς, σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς περιπολεύων, καὶ πρὶν τοῦ Σταυροῦ, ἅπαντα τὰ τῆς φρικτῆς οἰκονομίας τελείσας θεοπρεπῶς, σήμερον ἐν Θαβώρ τῷ ὄρει, μυστικῶς τῆς Τριάδος τὸν τύπον ὑποδεικνύσι· τοὺς γὰρ προκρίτους τρεῖς τῶν Μαθητῶν, Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀγωγὼν κατ' ἰδίαν, καὶ μικρὸν ὑποκρίψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐμφαίνων τοῦ ἀρχετύπου κάλλους τὴν εὐπρέπειαν, καὶ ταύτην οὐκ ὁλόκληρον· τὸ μὲν πληροφορῶν αὐτοὺς, τὸ δὲ καὶ φειδόμενος, μὴ πῶς σὺν τῇ ὁράσει καὶ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν·

ἀλλ' ὡς ἠδύναντο χωρεῖν τοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς περιφέροντες. Καὶ Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν ἠνέγκατο, ἀναλόγως μαρτυροῦντας αὐτοῦ τὴν Θεότητα· καὶ ὅτι αὐτός ἐστι τὸ ἀληθινὸν τῆς πατρικῆς οὐσίας ἀπαύγασμα, ὁ κυριεύων ζώντων καὶ νεκρῶν. Διὸ καὶ νεφέλη, καθάπερ σκηνή, περιέσχεν αὐτούς· καὶ φωνὴ ἄνωθεν τοῦ Πατρὸς ἐκ τῆς νεφέλης, ἠχητικῶς προσμαρτυροῦσα καὶ λέγουσα: Οὗτός ἐστιν, ὃν ἀρρέυστως ἐκ γαστρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· ὃν ἀπέστειλα σῶσαι, τοὺς εἰς Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον βαπτιζομένους, καὶ ὁμολογοῦντας πιστῶς, ὡς ἀδιαίρετόν ἐστιν, ἐν τῷ κράτος τῆς Θεότητος· αὐτοῦ ἀκούετε. Αὐτὸς οὖν φιλόνητοπε Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς καταύγασον ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, καὶ ἀξίους ἀνάδειξον κληρονόμους, τῆς ἀτελευτήτου Βασιλείας σου, ὡς ὑπεράγαθος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεωσάμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γεγνημένοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἄρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξιώσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος α΄.

Ο παλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγὼ εἰμι, λέγων, ὁ ὢν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνης, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβὼν οὐσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προσκυνώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους

ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαυΐδ, πέρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακραῖζει: Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβαὶς τῷ ὄρει Σωτήρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας, μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι: Δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεωσάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τὴν θείαν ἡλλοιώθησαν ἔκστασιν· καὶ νεφέλῃ περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενὴς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Πέτρω καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς σου Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, τὴν δόξαν τῆς θείκης σου μορφῆς· ἔβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά σου, ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ πρόσωπόν σου ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ μὴ φέροντες ὁρᾶν τὸ ἄστεκτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδὲ ὁλως ἀτενίσαι ἰσχύοντες. Φωνῆς γὰρ ἤκουον μαρτυρούσης ἄνωθεν: Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμπρον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίδιον, πρεσβεύεις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ μετεμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελά-

λαυν σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλε-
σας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ
ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ
φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ, μετεμορφώθης Ἰη-
σοῦ· καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη
ὡς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κα-
τεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ
φέροντες ὁρᾶν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου
δόξης τοῦ προσώπου σου, ἀναρχε Σῶτερ Χρι-
στὲ ὁ Θεός. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμ-
πας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ
ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαστράψας,
σὺν Μωϋσῇ Ἠλίας· σοὶ παρίστανται· Νόμος καὶ
Προφῆται γάρ, ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν· ὃ καὶ
τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολο-
γῶν ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν ἀνυμνοῦμεν σὺν σοὶ
καὶ τῷ Πνεύματι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'.
Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὄνματί σου.

Στίχ. Σ οἱ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς
τὸν Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰάκωβον, καὶ
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσευξάσθαι. Καὶ ἐγένετο,
ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτῶν, τὸ εἶδος τοῦ προ-
σώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ
λευκὸς ἐξαστράπτων. Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο
συνελάλουν αὐτῷ, οἱ τινες ἦσαν Μωσῆς, καὶ
Ἠλίας· οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἐξοδὸν
αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ὁ
δὲ Πέτρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἦσαν βεβαρυμέ-
νοι ὑπνώ· διαγρηγορήσαντες δὲ, εἶδον τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνε-
στῶτας αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζε-
σθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς
τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὥδε
εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοί,

καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὁ
λέγει. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νε-
φέλη, καὶ ἐπεσμίασεν αὐτούς· ἐφαιθήθησαν δὲ
ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. Καὶ
φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός
ἐστὶν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε.
Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὐρέθη ὁ Ἰη-
σοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀ-
πήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδέν, ὥν
ἐωράκασιν.

Ο' Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Ο' φωτί σου ἅπασαν.

Ζήτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Εἰθ' οὕτως οἱ δύο Κανόνες τῆς Ἑορτῆς.

Πρῶτος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἅπλετον εἶδεος ἦκε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον ἐ-
ρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες,
ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρώντες ἐν
αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον·
Ἀσώμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξάσται.

Ρήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστὸς, καὶ πε-
ρὶ τῆς θείας δημηγορῶν βασιλείας ἔφη·
Ἐν ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξα-
στράπτω ἀπροσίτῳ, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες·
Ἀσώμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξάσται.

Ισχύν τῶν ἐθνῶν κατέδεσθε, φίλοι Μαθηταί,
θαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι
δόξης πληροῦσθε, ὡς ὀφθήσομαι, λαμπρότερος
ἡλίου ἐξαστράπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες·
Ἀσώμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξάσται.

Σήμερον Χριστὸς ἐν ὄρει Θαβῶρ, λάμπας ἀ-
μυδρῶς, θεικῆς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μα-
θηταῖς παρεγύμνου χαρακτῆρα· σελασφόρου
δὲ πλησθέντες, θείας αἴγλης, ἐν ἀγαλλιάσει
ἔμελπον· Ἀσώμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξάσται.

Δεύτερος Κανὼν, φέρων Ἀκροστιχίδα:

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβῶρ ἶδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν
νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρός, τὴν
δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσώμεν.

Ως πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεῖς, τῷ τεθεω-
μένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ

Θεόπτης ἐδόξα: Τῷ Αὐτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσσωμεν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ Μωϋσῇ, ἐν γνόφῳ τὰ παλαιοῖ ἐν φωτὶ δὲ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.

Καταβασία: Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸ ξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενεῖς.
• **Τ**ες περιεζώσαντο δύναμιν διὰ τοῦτο
• ἑσπερώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Ολον τὸν Ἀδάμ φορέσας Χριστέ, τὴν ἀμαρτωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας παλαιὰ φύσιν, καὶ ἀλλοιώσει τῆς μορφῆς σου ἐξουέργησας.

Στὺλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ παλαιοῖ, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ ἀρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξέλαμψε.

Δεύτερος Κανὼν. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ησκιαζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωϋσῇ ὁμιλοῦσα τῷ σῷ Ξεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀβραψάσης ἀρρήτως, ἐν Θαβὼρ σὺ Δέσποτα Μεταμορφώσεως.

Συνανηλθέ σοι Λόγε, μονογενὲς ὑψιστε, ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβὼρ, καὶ συμπαρέστησαν, ὁ, τε Μωσῆς καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ Ξεράποντες μόνε φιλάνθρωπε.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας, ὅλη τῇ Θεότητι μίξας τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἦν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωϋσῆς Ἡλίας τε εἶδον ἐν ὄρει Θαβὼρ.

Καταβασία: Ῥάβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ, μετεμορφώθης ὁ Θεός, ἀναμέσον Ἡλιοῦ, καὶ Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· ὁ Πέτρος δὲ συνὼν, ταῦτά σοι ἔλεγε. Καλὸν ὧδε ἐστὶ, ποιῆσαι τρεῖς σκηνάς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἡλίᾳ, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἑνδοξὸν οἰκονομίαν σου,
• **Χ**ριστέ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς βρωντάς σοι:
• Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νόμενον ἐν Σινᾷ τῷ γράμματι, διατυπούμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ νεφέλῃ πυρὶ,

καὶ γνόφῳ καὶ ἐν Ξυέλλῃ, ὧφθης ἐποχούμενος.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ινα πιστώσῃ τὴν ἑνδοξὸν, οἰκονομίαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς προϋπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν νέφει τὴν ἐπίδασιν θεῖς, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀρρήτως ἐξέλαμψας.

Συλλαλοῦντες παρειστήκεισαν δουλοπρεπῶς, σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, οἱ ἐν πυρὸς ἀτμίδι καὶ γνόφῳ, καὶ λεπτοτάτῃ αὐρᾷ προσωμίλησας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατεμήνουν τὴν ἑξοδὸν, τὴν ἐν Σταυρῷ σὺ ἐν Θαβὼρ παρόντες, ὁ ἐν πυρὶ σε καὶ βάτῳ παλαιοῖ, προκατιδὼν Μωσῆς, καὶ ὁ μεταρσιος δίφρῳ, ἐν πυρίνῳ Ἡλίας Χριστέ.

Δεύτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ σαρκὸς σου βολίδες Θεότητος, ἐξεπορεύοντο· Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων,
• ὅθεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβόων: Δόξα
• τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οτὴν βάτον φυλάξας ἀλώβητον, προσομιλοῦσαν πυρὶ, τῷ Μωσεῖ θεολαμποῦσαν σάρκα ὑπέδειξας, Δέσποτα μελωδοῦντι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υπεκρύβη ἀκτίσι Θεότητος, αἰσθητὸς ἥλιος, ὡς ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, εἶδέ σε μεταμορφούμενον Ἰησοῦ μου. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πῦρ μὴ φλέγον τὴν ὑλὴν τοῦ σώματος, ὡς ῥάθης αὐλον, ὡς Μωσεῖ καὶ Ἀποστόλοις, ὧφθης Ἡλίᾳ τε, Δέσποτα εἰς ἐκ δύο, ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν.

Καταβασία: Εἰσακήκοα Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τοῦ φωτὸς διατμήξας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνήσας
• **Χ**ριστέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου,
• τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

Προσενωπίῳ σοι ὦραι ὑπεκλίθησαν· φῶς γὰρ καὶ πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον σέλας Χριστέ, ἥλιος ἦκε, μορφὴν βροτεῖαν, ὡς ἀμείψαι εὐδόκησας.

Ιδοὺ Σωτὴρ ἀνεβόων, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας τῶν Μαθητῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ Θαβὼρ ἐνηγουμένων, Χριστὸς ὃν παλαιοῖ, προηγείλαμεν ὄντα Θεόν.

Η ἀναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτεῖᾳ μιχθεῖσα, τῆς ἐμφεροῦς αὐλοῦ Θεότητος, φῶς παραγυμνήσας τοῖς Ἀποστόλοις, ἀπορρήτως ἐξέλαμψε.

Σὲ τὸ αἰδίδιον φέγγος, ἐν πατρῷᾳ τῇ δόξῃ, οἱ Μαθηταὶ, ὡς εἶδον ἐκλάμψαν Χριστέ, σοὶ ἀνεβόων: Ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

Δεύτερος Κανών. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ρήτορεύουσα γλῶσσα, σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὐ δύναται φθέγγασθαι· ὁ κρατῶν ζωῆς γάρ, καὶ θανάτου δεσπότης παρέστησας, ἐν θαβώρ τῷ ὄρει, τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν, μαρτυρήσοντας σου τὴν Θεότητα.

Ο χερσὶν ἀοράτοις, πλάσας κατ' εἰκόνα σου Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπόν σου, ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας· οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς εἶ κατ' οὐσίαν, ὁ Θεὸς χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Συγκραθεῖς ἀσυγχύτως, ἄνθρακα ὑπέδειξας ἡμῖν Θεότητος, καταφλέγοντα μὲν, ἀμαρτίας ψυχᾶς δὲ φωτίζοντα, ἐν θαβώρ τῷ ὄρει, ὡς Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν, Μαθητῶν τε ἑξάρχους ἐξέστησας.

Καταβασία: Ὡ Τρισμακάριστον ξύλον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λαμπηδόνος πλέον, ἡλίου φῶς τρανότερον, ἐν θαβώρ ἐκλάμψας, ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Ανελθὼν ἐν ὄρει, θαβώρ μετεμορφώθη Χριστὲ, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν, ἀμαυρώσας φῶς ἐξέλαμψας.

Σὲ Θεὸν ἐπέγνων, οἱ ἐνδοχοὶ Ἀπόστολοι, ἐν θαβώρ Χριστὲ δὲ, ἐκπλαγέντες γόνυ ἔκλιναν.

Δεύτερος Κανών. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ως μέγα καὶ φοβερόν, ὠράθη θέαμα σήμερον! ἐξ οὐρανοῦ αἰσθητός, ἐκ γῆς δὲ ἀσύγκριτος, ἐξήστραψεν ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νοητός ἐπὶ τοῦ ὄρους θαβώρ.

Παρήλθε μὲν ἡ σκιά, τοῦ νόμου ἐξασθενήσασα, ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, Μωσῆς ἀνεβόησεν, ἐν τῷ θαβωρίῳ, κατιδὼν σου τὴν Θεότητα.

Ο στύλος τῷ Μωϋσῇ, Χριστὸν τὸν μεταμορφούμενον, ἡ δὲ νεφέλη σαφῶς, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν ἐπισκιάσασαν, ἐν τῷ θαβωρίῳ, παρεδήλου ἐμφανέστατα.

Καταβασία: Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις.

Κοντάκιον Αὐτόμελον. Ἦχος βαρύς.

Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Εγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς· οἱ συγκύπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως· προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ θαβώριον ὅρος προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τῇ ἑκτῇ τῆ αὐτῆς μηνός, Ἀνάμνησις τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Θαβώρ ὑπὲρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος,
Ἰδὼν Θεοῦ λάμψασαν ἐν δόξῃ φύσιν.

Μορφὴν ἀνδρομένην κατὰ ἑκτὴν Χριστὸς ἀμείψε.

Τῇ ἑκτῇ τοῦ Αὐγούστου μηνός, τὴν ἀνάμνησιν τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία περιχαρῶς ἐορτάζει. Ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη. Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς τοὺς Μαθητάς, καὶ θανάτου, καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ τῆς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς· καὶ τὰ μὲν ἦν ἐν τῷ παρόντι βίῳ καὶ ἐν χερσὶ, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι· βουλόμενος καὶ τὴν εὐφρίαν αὐτῶν πληροφροῦσαι, καὶ δεῖξαι, τίς ποτε ἐστὶν ἡ δόξα ἐκείνη, μεθ' ἧς μέλλει παραγενέσθαι, ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς· καὶ ὥφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας συλλαλοῦντες αὐτῷ.

Παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους, ὡς ὑπερέχοντας· ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐτόν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι· ὁ δὲ Ἰάκωβος, ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον, ὅπερ καὶ ὁ Κύριος ἔπιε. Μωϋσῆν δὲ καὶ Ἡλίαν εἰς μέσον παράγει, τὰς οὐκ ὀρθὰς ὑπονοίας τὰς εἰς αὐτὸν παρὰ τοῖς πολλοῖς γινόμενας διορθούμενος. Ἐπειδὴ γὰρ τινὲς μὲν αὐτόν Ἡλίαν ἔλεγον, ἄλλοι δὲ Ἰερεμίαν, διὰ τοῦτο τοὺς Κορυφαίους ἄγει, ἵνα τὸ μέσον ἐντεῦθεν ἴδωσι τοῦ δούλου καὶ τοῦ Δεσπότη· καὶ ἵνα μάθωσιν, ὅτι καὶ θανάτου καὶ ζωῆς αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
» καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὑ-

• μνοῦντες ἔφαλλον: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
• λογητὸς εἶ.

Περιχυθέντες φωτὶ, τῆς ἀπροσίτου δόξης,
Θαβὼρ ἐν ὄρει οἱ Ἀπόστολοι, Χριστὲ ἀ-
νεβόησαν: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαίλαπι θείας ἡχῆς, καὶ δροσοδόλῳ νεφέ-
λῃ, Χριστὲ καὶ αἴγλῃ σου ἠδόμενοι, οἱ
Ἀπόστολοι ἔφαλλον: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Εν ἀπορρήτῳ φωτὶ, ὡς σὲ κατεῖδε Πέτρος,
Θαβὼρ ἐν ὄρει ἐξαστράψαντα, Χριστὲ ἀ-
νεβόησεν: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς, Χριστῷ συνόντες παῖ-
δες, οἱ Ζεβεδαίου ὡς ἀπέπεμψε, μορφῆς
φῶς ἐβρόντησαν: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Δεύτερος Κανὼν. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Νῦν καθωράθη Ἀποσόλοις, τὰ ἀθέατα Θεό-
της ἐν σαρκίῳ, ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ, ἀ-
στράπτουσα βοῶσιν: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εφριξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν
τῆς θείας βασιλείας, ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ,
Ἀπόστολοι βοῶντες: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη· ὁ ἀπάτωρ γαίρ
Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῇ πατρὶά φωνῇ,
ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος,
ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θέσει οὐ γέγονας Ὑψίστου, τῇ οὐσίᾳ δὲ
Υἱὸς ἡγαπημένος, προϋπάρχων ἡμῖν, ὡ-
μίλησας ἀτρέπτως: Εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θλίῳ πυρπο-
• λούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς
• ἀπειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον
• πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔφαλλον:
• Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύ-
• ριον.

Πεύματι τὸ πᾶν ὃ φέρων, ποσὶν ἀχράντοις
ὅρους ἐπέβη Θαβὼρ· ἐν ᾧ ἡλίου μᾶλλον
αὐγῆς. ἐξαστράψας τὸ πρόσωπον, νόμου προ-
κρίτους, καὶ τῆς χάριτος ἔδειξε μέλποντας:
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ, κατ' ὅρος ἐκφανθὲν
ἀπορρήτως Θαβὼρ, τὸ ἄσχετον καὶ ἄδυ-
τον φῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὴν κτί-
σιν φαιδρῦναν, τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλπον-

τας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Ιεροπρεπῶς ἐστῶτες, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας
ἐν ὄρει Θαβὼρ, τῆς θείας χαρακτῆρα, τρα-
νῶς ὑποστάσεως βλέποντες, Χριστὸν ἐν Πα-
τρὶά, ἐξαστράψαντα δόξῃ, ἀνέμελπον: Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Διὰ τῆς ἐν γνώφῃ θείας ὁμφῆς, τὸ πρόσω-
πον ποτὲ ἐδοξάσθη Μωσῆς· Χριστὸς δὲ ὡς
ἱμάτιον, φῶς καὶ δόξαν ἀναβάλλεται· φωτὸς
αὐτουργὸς γὰρ πεφυκὼς, καταυγάζει τοὺς μέλ-
ποντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Εκ φωτογενοῦς νεφέλης, Χριστὸν οἱ Μαθη-
ταὶ ἀμπεχόμενον, ὁρῶντες ἐν Θαβὼρ, καὶ
πρηνεῖς ἐπὶ γῆς κατανεύσαντες, τὸν νοῦν ἐλ-
λαμφθέντες, σὺν Πατρὶ τοῦτον ἕμνουν καὶ
Πνεύματι: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Δεύτερος Κανὼν. Ἑπταπλασίως κάμνον.

Ακηκοότες Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς μαρτυ-
ρούμενον, καὶ ὡς ἀνθρωπίνης στερρότε-
ραν ὄψεως, ὁρᾶν τοῦ προσώπου σου, τὴν ἀ-
στραπὴν μὴ φέροντες, σοῦ οἱ Μαθηταί, ἐπὶ
τὴν γῆν κατέπιπτον, ἐν φόβῳ μελωδοῦντες:
Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων πέφυκας, Βασιλεὺς ὠραιότα-
τος, καὶ τῶν πανταχοῦ κυριευόντων Κύ-
ριος, δυνάστης μακάριος, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρό-
σιτον, ᾧ οἱ Μαθηταὶ καταπλαγέντες ἐβόων:
Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως οὐρανοῦ δεσπόζοντι, καὶ τῆς γῆς βασι-
λεύοντι, καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν
ἔχοντι, Χριστὲ σοὶ παρέστησαν, ἐκ μὲν τῆς γῆς
Ἀπόστολοι· ὡς ἐξ οὐρανοῦ δὲ ὁ Θεοβίτης Ἡ-
λίας· Μωσῆς δὲ ἐκ νεκῶν, μελωδοῦντες συμ-
φῶνως: Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ραθυμοτόκοι μέριμναι, ἐπὶ γῆς κατελείφθη-
σαν, τῇ τῶν Ἀποστόλων ἐκλογῇ φιλάν-
θρωπε, ὡς σοὶ ἠκολούθησαν, πρὸς τὴν ἐκ γῆς
μετάρσιον, θείαν πολιτείαν· ὅθεν καὶ ἐπαξίως,
τῆς σῆς θεοφανείας, ἐμελωδούν τυχόντες: Λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Εὐλογεῖτε Παῖδες.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ
• λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὡς

» ὥφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανέ-
» γραφή· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.
Σύντρομοι καινῇ φωτοχυσίᾳ, ἀθρόως οἱ Μα-
θηταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώ-
ρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ
τῷ Δεσπότη, τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Ηχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, Θεόκτυπος
βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατὴρ γάρ τῶν
φώτων, Οὗτός ἐστιν Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς
Ἀποστόλοις ἀνεβόα, οὐ ἀκούετε.

Καιναὶ κατιδόντες καὶ παράδοξα, φωνῆς
πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν θαβώρ οἱ τοῦ
Λόγου ὑπηρεταί, ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου,
Οὗτος ὑπάρχει ἀνεβόων, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰκὼν ἀπαράλλακτε τοῦ ὄντος, ἀκίνητε
σφραγίς, ἀναλλοίωτε, Υἱὲ Λόγε, σοφία
καὶ βραχίον, δεξιὰ Ὑψίστου σθένος, σὲ ἀνυ-
μνοῦμεν, σὺν Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Δεύτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

„**Ε**φρίξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
„συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
„κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
„γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
„τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ινα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευ-
τέραν κατὰ βασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, Θεὸς
ἐφθίγη ἐστὼς ἐν μέσῳ θείῳ, τοῖς Ἀποστόλοις
ἐν θαβώρ, Μωσεὶ σὺν Ἡλίᾳ, ἀρρήτως ἐλαμ-
ψας· διὸ πάντες σε Χριστέ μεγαλύνομεν.

Δεῦτέ μοι πείθεσθε λαοὶ, ἀναβάντες εἰς
τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον, αὐ-
λῶς στῶμεν ἐν πόλει ζώντος Θεοῦ· καὶ ἐπο-
πτεύσωμεν νοῖ, Θεότητα αὐλῶν, Πατὴρ καὶ
Πνεύματος, ἐν Υἱῷ μονογενεῖ ἀπαστραπτου-
σαν.

Εθέλξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἡλλοίωσας τῷ
θεῷ σου ἐρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ
αὐλῶ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς
ἐν σοὶ, τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρ-
τῶν, μεγαλύνῳ ἀγαθῆς παρουσίας σου.

Καταβασία: Μυστικὸς εἰς Θεοτόκε.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστειλαίριον Αὐτόμελον, ἐκ γ'.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατὴρ ἀ-
γεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμε-
ρον ἐν θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς
καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.
Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες
τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πά-
θους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν
Μαθητῶν, πρὸς τὸ θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλ-
θες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν
σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον,
καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πέσόντες,
τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοών-
τες: Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστέ καὶ
ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρὸς, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ
ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Οπρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς
ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφού-
μενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν
ἥλιον Λόγε ἐλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ,
σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύ-
ριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀ-
πόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν
πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον,
ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ
σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θα-
βώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφελῇ,
τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεν-
νήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμ-
παρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ
ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Κα-
λὸν ὡς ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ὁ ἐλάλει,
Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Βύζαντος.

Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς, τὸν Πέτρον καὶ Ἰά-
κωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κα-
τ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν·
καὶ ἐλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος,
τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς.
Καὶ ὥφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ
συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκέασεν
αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγου-
σα: Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ
ἡυδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφοδρὰ ἐν
πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο' μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός, κτλ.

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. γ'. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλλαγμὸν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. δ'. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τρισάγιον.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καθολικῆς β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου.

Α ἄδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλησιν, καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι· ταῦτα γὰρ πιῦντες, οὐ μὴ πταιστέποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος, εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καὶ περ εἰδότες, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας. Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει· εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκαστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἐξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιῆσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες, ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαύτης δὲ ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα. Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφήτικον λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. δ'.

Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστιν ἡ γῆ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς. Καὶ ἰδοὺ, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὥδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὥδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν,

καὶ μίαν Ἠλίαν. Ἐπεὶ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἀκήσαντες οἱ Μαθηταί, ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἤψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἐπαράντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδέναν εἶδον, εἰμὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐντείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα, ἕως οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

Κοινωνικόν.

Εἰς τὴν φωνὴν τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου Κύριε πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλουῖα.

Εἰς τὴν τράπεζαν, παράκλησις.

Τῇ Ζ'. Μνήμη τῷ Ἁγίῳ Ὁσιομάρτυρος Δομετίου. Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, ζήτηε εἰς Ὁσιομάρτυρα.

Τῇ Η'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, ζήτηε εἰς Ἱεράρχην.

Τῇ Θ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία. Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, ζήτηε εἰς Ἀπόστολον.

Τῇ Ι'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχidiaκόνου Λαυρεντίου.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, ζήτηε εἰς Μάρτυρα.

Τῇ ΙΑ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐπλου. Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, ζήτηε εἰς Μάρτυρα.

Τῇ ΙΒ'. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικητοῦ.

Εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Μαξίμου διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν Ἑορτήν. Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἁγίων, ζήτηε εἰς Μάρτυρας καὶ εἰς Ὁσίον.

Τῇ ΙΓ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Σήμερον ἀποδίδεται τῆς θείας Μεταμορφώσεως Ἑορτὴ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἀπαραλλάκτως ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τοῦ Πολυελαίου.

Τῇ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων γ'.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εἰς κυμβαλοῖς ἠχήσωμεν, ἐν ᾧδαῖς ἀλαλάζωμεν, Ἑορτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ᾄσματα, παιδρῶς ἐκδοήσωμεν· ἡ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κιβωτός τε ἡ πάγχρυσος, ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς παλίνζωον καὶ θείαν, μεθισταμένη λαμπρότητα.

Ἀποστόλων ὁ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθητε, ἐκ περάτων σήμερον· ἡ γὰρ ἔμψυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπείγεται, πρὸς τὰ κρείττω εὐκλεῶς, συγχορεῖν βασιλεία, τῷ Υἱῷ αὐτῆς· ἥς τῇ θείᾳ κηδίᾳ ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμνον ἐξόδιον ᾄσατε.

Ἰερέων ὁ σύλλογος, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι νῦν προφθάσατε, ἅπας λαός τε συνδράμετε, ᾧδὴν ἐπιτάφιον, ἀναπέμποντες ὁμοῦ· ἡ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὐρίον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι, εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ Υἱοῦ μεθισταμένη, πρὸς αἰωνίαν κατοίκησιν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, γ'. ζήτηε εἰς Προφήτην

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν.

Ζήτηε εἰς τὴν Λιτὴν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

ὦ θαύματος καινοῦ! ᾧ τεραστίου ξένου! πῶς νέκρωσιν ὑπέστη, ἡ ζωηφόρος Κόρη, καὶ τάφῳ νῦν καλύπτεται;

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθενοὶ ὀπίσω αὐτῆς.

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις χορευέτω· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, ἡ τοῦ Ἀδάμ θυγάτηρ, πρὸς οὐρανὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Λάβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, εὐκόσμως κυκλουμένην, ἄδουσι τὸν ἐξόδιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα.

Ζήτει ὡς ἀνωτέρω.

Ἀπολυτίκιον, Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ παιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἢ ἐν ὕμνοις αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχὴ, εἰς τὸν Παραδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνή, μετατεθείσα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία· ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σου· διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογ. Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν χερσὶ τοῦ δὲ ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόμην καθαροῦ καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν: Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἴτα. Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Αἰνῶ γεγηθῶς τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Ασώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρᾳ ζώντων μεταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα, Παναγίαν Μητέρα τὴν ἄχραντον.

Τὴν αὐτὴν κάλλος βλέπης, καὶ καταπολαύης ὠραιότητος, τοῦ Υἱοῦ σου Παρθένε, πρὸς αὐτὸν μεταστᾶσα ἀνέδραμες.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης, ἡ τὸν νεκρωτὴν Ἀδου κηύσασα, καὶ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ τὴν ζωὴν χαρισάμενον;

Ωφθης καθαρωτέρα, πάντων τὸν καθαίροντα κηύσασα, ἀμαρτίας Παρθένε· διὰ τοῦτό σε πίστει δοξάζομεν.

Τὸν δὲ τοῦ Ἀγίου, ζήτει εἰς Προφήτην.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τὴ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ Μεταστάσει σου χαίρουσι, Μήτηρ Θεοῦ, διὰ σοῦ τυχόντα, παραδόξου ἐνώσεως.

Εχαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι Ἀγγελοι, σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Τέγονε παράδοξος, ὡς περ ἡ κύσις ἄχραντε, σοῦ ἀληθῶς, οὕτω καὶ ἡ θεία, καὶ σεπτὴ σου Μετάστασις.

Ηρθης πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπεράνια πάνανγε, οὔσα Θεοῦ, ἄχραντε Παρθένε, καθαρῶτατον τέμενος.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ Προεόρτια τῆς Μεταστάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεομήτορος, ἀγαλλιώμενοι παιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακραζόμεν: Χαῖρε ἡ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· χαῖρε ἡ τὰ πέρατα, τῇ Κοιμήσει ζωώσασα· διὸ νῦν μεταβαίνουσά μεμνησο, τοῦ κόσμου ἡ κεχαριτωμένη.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θάμβος εἶχε καὶ ἐκστασις, τοὺς τοῦ Λόγου μύστας ὁρῶντας ἄχραντε, σὲ νεκρὰν ἔσαν καὶ ἄφωνον, τῆς ζωῆς Μητέρα χρηματίζουσιν.

Ωκηδείας! ὦ χάριτος! ὦ τῆς ὑπὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως! ἦν προσῆγον οἱ θεόφρονες, σὲ περιστῶτες παμμακάριστε.

Σὺ χωρίον εὐρύχωρον, γέγονας τοῦ Λόγου· ὅθεν μετῆρέ σε, πρὸς εὐρύχωρον καὶ αἰώνιον, Θεοτόκε λῆξεν καὶ αἰώνιον.

Τὴν ἀγίαν σου Κοίμησιν, Ἀγγελοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι· πάντων πέλεις γὰρ Βασίλισσα, Βασιλέα πάντων ἡ κηύσασα.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ο τάφος σου κηρύττει Πανάμωμε, τὴν ταφὴν σου, καὶ τὴν μετὰ σώματος, πρὸς οὐρανούς νῦν Μετάστασιν.

Υμνήσατε παρθένοι δοξάσατε, νεανίσκοι, πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν.

Θανοῦσα ἀθανάτους μετέβης πρὸς κατοικίας, ἐχθρὸν θανατώσασα, τῷ τοκετῷ σου Πανάμωμε.

Εκκύκλουν θεολήπτων ἀνδρῶν σε χοροστασίαι, ἐξοδίοις ῥήμασιν, ὕμνολογοῦντές σε Δέσποινα.

Ῥδὴ ε'. Τὴν δέξιν ἐκχεῶ.

Ο οἶκος τὸν τοῦ παντὸς συνοχέα, ὁ χωρήσας μεταβαίνει οἰκῆσαι, πρὸς οὐρανούς, οὐρανὸς δεδειγμένος, Χριστοῦ καὶ θρόνος, καὶ μέγα παλάτιον, ἡ πάνταγνος περιστέρα· ἥς τὴν θείαν ὑμνήσωμεν Κοίμησιν.

Υπόπτεροι ἐν νεφέλαις ἀρθέντες, αἰετοὶ ὡς ὑψιπέται τοῦ Λόγου, Γεθσημανῇ, συνελθόντες Παρθένε, σὲ ἐπεφώνουν ἀπαίρειν τὴν μέλλουσαν, πανύμνητε πρὸς οὐρανόν· οὗς ὡς τέκνα Υἱοῦ σου ηὐλόγησας.

Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα πέλει, κοσμικῶν ἀπὸ κοιλάδων; τίς αὕτη, ἡ προπομπή, καὶ προπόρευσις ξένη; τί τὸ ὀρώμενον μέγα μυστήριον; Ἡ πάντων ἐστὶ Βασιλὶς, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα.

Ηλαλάζεν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ δακρύων ἐπληρώθη ἡνίκα, σοῦ τὴν ψυχὴν, τὴν ἁγίαν ἔμποῦσαν, τὸ θεοδόχον τεθέσται σκηνώμα· καὶ ὕμνησε θεοπρεπῶς, σοῦ τὴν θείαν Πανάμωμε Κοίμησιν.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι: Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Νῦν εὐφραινέσθω οὐρανός, σκιρτάτω πᾶσα κτίσις· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος ἀπὸ τῆς γῆς ἀπαίρει, καὶ πρὸς Παραδείσον μολεῖ· πᾶσι σωτηρία ἐπεφάνη ἐκ Θεοῦ, πρεσβεύουσα καὶ σκέπουσα. Διὸ καὶ Ἀποστόλων ἐπέδραμε πᾶσα ἡ χερεῖα, ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα· νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν ἄφνω ἀρπάσαι αὐτούς· ἐπέστησαν ἅμα τῇ Μητρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ ἀνεβόων: Χαῖρε θησαυρὸς τοῦ Μάννα τῆς διαθήκης. Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, τῇ κηύσει σου τῷ ἀνθρωπίνῳ νόμῳ, θνήσκεις μόνῃ Ἀγνῇ, ζωώσασα τοὺς πάλαι, νενεκρωμένους ἄχραντε, ζωηφόρῳ τοκετῷ σου.

Μένει κενὸς ὁ θείος τάφος, σοῦ τοῦ σώματος, τῆς χάριτος δὲ πλήρης· ποταμούς γὰρ ἡμῖν, πηγάζει ἱαμάτων, καὶ ἀποπαύει ρεύματα, Παναγία Θεοτόκε.

Ηρῆη τὸ σῶμα μὲν τοῦ τάφου, παραμένει δὲ ἡμῖν ἡ εὐλογία, σοῦ Παρθένε ἁγνῇ, τυφλοὺς φωταγωγοῦσα, καὶ σοῦ τὸ εὐσυμπόνητον, ὑπεμφαίνουσα πλουσίως.

Τόμμε καινὴ ἐν ᾧ ὁ Λόγος, ἀναγέγραπται συνόδῳ ξενωτάτῃ, βίβλῳ πάντας ζωῆς, ἱκέτευε γραφῆναι, τοὺς τὴν σεπτήν σου Κοίμησιν, καὶ παράδοξον ὕμνουντας.

Ῥδὴ η'. Οἱ θεωρῶντες Παῖδες.

Εκ τῶν περάτων ἐλθόντες οἱ περάτων, φωτοειδέστατοι στύλοι, πρὸς τὴν Σιών παρεγένοντο, πέρας βίου λαβοῦσαν, κηδεῦσαί σε ἄχραντε.

Ρήτορευόντων οὐ σθένει πᾶσα γλῶσσα, οὐδὲ Ἀγγέλων ἀξίως, ἀνευφημησαί σε τάγματα· ἀσυγκρίτως γὰρ πάντων, ὑπέρκεισαι Δέσποινα.

Αγαλλιάσθω ἡ κτίσις αἱ νεφέλαι, ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, δικαιοσύνην ῥανάτωσαν, τῆς Παρθένου τιμῶσαι, τὴν θείαν Μετάστασιν.

Θεοτοκίον.

Ιδε ὁ θρόνος Κυρίου ὑπερέχων, τὰ Χερουβὶμ καὶ τοὺς Θρόνους, γῆθεν ὑψοῦται τεθῆσθαι, εἰς βασιλεία θεία, ἡ μόνῃ πανάμωμος.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ως πάντων φαιδρότερα, τῶν ἐπουρανίων, τοὺς ὑμνητὰς τῆς φαιδρᾶς σου Κοιμήσεως, τῶν σῶν χαρίτων τῷ φέγγει φαίδρυνον φωτίσον.

Σκιρτήσατε καρδίαι, πάντων εὐσεβούντων, ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς μόνῃς Θεοπαίδος, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ ταύτης σωζόμεναι.

Η γῆ πανηγυρίζει, Ἀγγελοι σκιρτῶσιν, ἀγαλλιώνται δὲ πάντες οἱ Δίκαιοι, ἐν τῇ Κοιμήσει σου Κόρη ὕμνολογοῦντές σε.

Φιλάγαθε Παρθένε, ῥᾶνον ἐπὶ πάντας, τὰ ἀγαθά σου εἰσὲν, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον ἀποκυήσασα.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ἰνναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως, τὴν μνήμην τὴν ὑπέρλαμπρον, πανηγυρίζοντες πόθῳ, ἐξάδομεν Θεοτόκε· σὺ δὲ ὡς Μητὴρ ἄχραντε, πρὸς τὸν Υἱόν ἀπαίρουσα, ἐν δόξῃ σου καὶ Κύριον.

Χριστιανῶν ὑπερέυχου, τῶν πιστεῖ σε ἀνυμνούντων.

Ἀπόστιχα τῆς Θεοτόκου, ζῆτει τὰ ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος γ'.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς αὐτῆς Ἑορτῆς.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας.

Τ Τ Π Ι Κ Ο Ν

Εἴαν ἡ παρούσα Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς ε'. Δόξα, καὶ νῦν. Θεαρχίῳ νεύματι. Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς — Ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς Θεοτόκου, Ἐξηρεύετο ἡ καρδία μου. Εἰς τὰ Καθίσματα, Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἐν τῆς Ἑορτῆς. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν β'. Στιχολογίαν τὸ δὲ γ'. Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὸν Πολυέλεον, ψάλλεται δις. Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'. Ὅτε ἡ μετὰστασις. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, ἡ Ὑπακοὴ τῆς Ἑορτῆς χῦμα. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Πεποικιλμένη. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς ἡ δ'. Ὁδὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, κτλ. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος β'.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον; τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβὶμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψιστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τοῦ Θεοῦ ἀγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Τίνα τὰ φοβερά ἄσματα, ἃ προσῆζάν σοι τότε Παρθένε, κύκλῳ τῆς σῆς κλίνης ἱστάμενοι, πάντες οἱ τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι; καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες: Ἀπαίρει, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ὑψοῦται, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος· πύλαι ἐπάρθητε ὅπως, τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέλθῃ χαρᾷ, τῷ κόσμῳ ἀπαύστως, αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Πῶς πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος, κατανοεῖν τοῦ παντοκράτορος, καὶ τούτῳ, οἷά περ Μήτηρ συναγᾶλλεσθαι, Ἀγγελικῶν σε ταγματῶν, δορυφορησάντων ἀγνῇ, καὶ ψυχῶν Δικαίων· μεθ' ὧν αἵτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσιν

Ζήτει ἔμπροσθεν εἰς τὴν Λιτὴν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμῳ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάσθητι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Ἡ θροίσται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Δέσποινα ἀγαθὴ τὰς ἀγίας σὺ χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον πλάστην, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον: Ἐν τῇ Γεννήσει.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ τὴν ἀστάσιν.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτερουῦντες αὐτά.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῇ, τῆς Θεοτόκου τὸν ἅγιον τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον: Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν σὼν μυστηρίων ἀγνή! τοῦ Ὑψίστου Θρόνος, ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανόν, μετέστης σήμερον. Ἡ δόξα σου εὐπρεπὴς, Θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα χάρισι. Παρθένοι σὺν τῇ Μητρὶ, τοῦ Βασιλέως, πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξάζουσι Κοίμησιν, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Χερουβὶμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. Ἀγάλλονται γηγενεῖς ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κοσμοῦμενοι. Προσπίπτουσι βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις καὶ μέλπουσι: Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν οἱ Θεοφόροι Ἀπόστολοι ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι,

Ἦχος πλ. α'. Καταλαβόντες τὸ πανάχραντον, καὶ ζωαρχικόν σου σκήνος, ἐξόχως ἡσπάζοντο.

Ἦχος β'. Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις, σὺν τῷ οἰκείῳ Δεσπότη παραγενόμεναι,

Ἦχος πλ. β'. Τὸ Θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σῶμα προπέμπουσι, τῷ δέει κρατού-

μεναι· ὑπερκοσμίως δὲ προφύχοντο, καὶ ἀοράτως ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις ταξιαρχίαις: Ἰδοὺ ἡ παντάνασσα Θεόπαις παραγέγονεν.

Ἦχος γ'. Ἀρατε πύλας, καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, τὴν τοῦ ἀεινόου φωτὸς Μητέρα.

Ἦχος βαρύς. Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενὴς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν· ὧς ἀτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ταύτῃ ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον.

Ἦχος δ'. Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπερέχει πᾶσαν ἔννοιαν.

Ἦχος πλ. δ'. Διὸ ἄχραντε Θεοτόκε, αἰεὶ σὺν ζωηφόρῳ Βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρῆσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα.

Ἦχος α'. Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης.

Ἡ Σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον.

Ζήτηι ταῦτα τῇ ἡ. Σεπτεμβρίου. Σελ. 21.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διὸ περ πάντοθεν, θεία δύναμις περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ· ἣν καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Η τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης κτίσεως τιμωτέρα· ἡ δὲ ὑπερβάλλουσιν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ὑμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου.

Η πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς· ἡ Θεῶ προορισθεῖ-

σα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἀχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιτῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται· ἦν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἢ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἢ λαμπρὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτός, ἢ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος μακαρίσωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ τοῦ Υἱοῦ, τὴν ψυχὴν τὴν ἁμωμον ἐναπέθετο· ὅθεν τῇ Ἀγίᾳ Κοιμήσει αὐτῆς, ὁ κόσμος ἀνεζωοποιήθη, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἐορτάζων φαιδρῶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Θεοφάνους.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στησώμεθα· δεῦτε καταστέψωμεν ἄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφάπλοϊ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδίδουσα, τὴν εὐλογίαν στολίζει καὶ εὐπρέπειαν. Ἀγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι· Συγγενοῦς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάθῃ Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἐορταζόντων, τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Α"σατε λαοὶ, τῇ Μητρί τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄσατε· σήμερον γὰρ τὴν ὁλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος ἄνευ σποράς, παρατίθησιν· ὧ καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτοῦ ταῖς ἀγίαις χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένη ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν

οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θειμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Στιχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐμὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Δαυϊτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοὶ, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ. Ἀπενεχθήσονται, φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει. Ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται· ἦν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Οτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος Ἰσραάρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θείος τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις, ὕμνο-λογοῦντες τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. Ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγιοι, καὶ πρεσβύτατοι τῶν Ἀγγέλων Δυναμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφυῖαι ἀλλήλαις ἔλεγον· Ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξα-σθε τὴν τεκούσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποι-τὴν· δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διό περ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοι Πανύμνητε· Χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς· καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α'ναβόησον Δαυῖδ, τίς ἡ παροῦσα Ἑορτή; Ἦν ἀνύμνησα φησὶν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς ταῖς ἐκείθεν μοναῖς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνευ σποράς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι: Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο' πάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἡθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Παρμήνυτε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πληθῆ, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἦν πίστει ἐορταζόμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ε'ν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος· ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγενέουσα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι. Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ', ἥχου,

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἀκουσον θυγατερ, καὶ ἴδε.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ε'ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Ὅρα Σεπτεμβρίου ἡ. Σελ. 23.

Μετὰ δὲ τὸν Πεντηκοστὸν,

Δόξα. Ταῖς τῆς Παναχράντου πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Ο'τε ἡ Μετάστασις, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ἡντρεπίζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι, περικυκλοῦντες τὴν κλίνην τρόμῳ ἐώρων σε· καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκηνεῖ, θάμβει συν-

Antologio.

εἶχοντο· ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι: ὦ Παρθέने, ἐρῶ σε τρανῶς ἠπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, καὶ καταπλήττομαι, ἐν ἧ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. Ἀλλ' ὦ ἄχραντε, ἐκέτευε ἐκτενῶς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, τῷ σῶζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες· ὁ α'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ ὁ δ'. εἰς σ'. ὕστερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί. Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Πανηγυρίζετωσαν οἱ θεόφρονες.

Ποίημα Κυρίου Κοσμά.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**εποιικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερά καὶ
• εὐκλεὲς Παρθέने μνήμη σου, πάντας
• συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς,
• ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμ-
• πάνων, τῷ σῶ, ἄδοντας μονογενεῖ, ἐνδόξως
• ὅτι δεδόξασται.

Α'μφεπονεῖτο αὐτῶν τάξις, οὐρανοβαίμων ἐν
Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου· ἄφνω δὲ συρ-
ρεῦσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περά-
των Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν
ἄχραντε, σοὺ τὴν σεπτὴν Παρθέने μνήμην δο-
ξάζομεν.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύ-
σεως Ἀγνή, Θεὸν κηύσασα· ὅμως μιμου-
μένη, δὲ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν
ὑποκύπτεις τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνή-
σκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρη διαιωνίζουσα.

Κανὼν δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**'νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
• Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ
• Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
• νηγυρίζων· καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν
• Κοίμησιν.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριάμ τῇ Προφή-
τιδι, ὧδὴν τὴν ἐξόδιον νῦν ἀλαλάξατε· ἡ
Παρθένο γάρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν
οὐράνιον διαβιβάζεται.

Α'ξίως ὡς ἔμψυχον, σε οὐρανὸν ὑπεδέξαν-
το, οὐράνια Πάναγνε θεία σκηνώματα·
καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὠραϊσμένη, ὡς νύμ-
φη πανάμωμος τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η**'δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάν-
• των, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῇ
• ἀκραδάντων, τὴν Ἐκκλησίαν στηρίζον Χρι-

» στέ· μόνος γάρ εἰ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀνα-
» παυόμενος.

Γυναῖκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μη-
τέρα, Θεοῦ εἰδότες πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ
Ἀπόστολοι, πεφρικυῖαις ἤπτοντο χερσὶ, δόξη ἀ-
πασράπτουσαν, ὡς Θεοδόχον σκῆνος Θεώμενοι.

Υπέφθασε χερσὶ, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐ-
θαδούς, τομὴν ἢ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ
φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ, δό-
ξη τῆς Θεότητος, ἐν ᾗ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρη-
μάτισεν.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνεύματικόν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Θνητῆς ἐξ ὁσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει
κατάλληλον Ἀγνή, τὴν ἐξοδὸν διήνυσας·
τεκουῖσα δὲ τὴν ὄντως ζωὴν, πρὸς τὴν ζωὴν
μεθέστηκας, τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστατον;

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἀγ-
γέλων δὲ πληθὺς, πρὸς τὴν Σιών ἠπειγόν-
το, παντοδυναμῷ νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσποι-
να, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσαντες.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε
Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χρι-
στὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι εὐδόκησε. Μα-
κάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχον-
τες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ
ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες
βοῶμέν σοι: Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος
μετὰ σοῦ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ρ**ήσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρ-
» κωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου
» Χριστὴν, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν
» ἐξελεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος, ἐν ἀ-
» γαλλιάσει: Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ιδετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε· τὸ ὄρος γὰρ τὸ
ἅγιον, καὶ ἐμφανέστατον Θεοῦ, τῶν ἐπου-
ρανίων βουνῶν, ἐφ' ὑπερθεῖν αἵρεται, οὐρανὸς
ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ ἀφθάρτῳ χθονὶ
οἰκίζόμενος.

Ζωῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, ὁ θάνατός σου
γέγονε, διαβατήριον Ἀγνή, ἐκ τῆς ἐπικλή-
ρου, πρὸς θείαν ὄντως καὶ ἄρρευστον, μεθι-
στῶν σε ἄχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱὸν κα-
θορᾶν σου καὶ Κύριον.

Επλήρθησαν πύλαι οὐράνιαι, καὶ Ἄγγελοι
ἀνύμνησαν, καὶ ὑπεδέξατο Χριστὸς, τὸ
τῆς παρθενίας αὐτοῦ, μητρῶον κειμήλιον. Χε-
ρουβὶμ ὑπεῖξέ σοι, ἐν ἀγαλλιάσει· Σεραφὶμ δὲ
δοξάζει σε χαίροντα.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑ-
» ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
» ἐκραύγαζε: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θάμβος ἦν θείασσθαι τὸν οὐρανόν, τοῦ
παμβασιλέως τὸν ἐμψυχον, τοὺς κενεῶ-
νας, ὑπερχόμενον τῆς γῆς. Ὡς θαυμαστά τὰ
ἔργα σου! Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εν τῇ Μεταστάσει σου Μητερ Θεοῦ, τὸ εὐ-
ρυχωρότατον σῶμά σου, καὶ Θεοδόχον,
τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἱερωτάταις πτέρυξι,
φόβῳ καὶ χαρᾷ συνεκάλυπτον.

Εὶ ὁ ἀκατάληπτος ταύτης καρπὸς, δι' ἐν
οὐρανὸς ἐχρημάτισε, ταφὴν ὑπέστη, ἐκου-
σίως ὡς θνητὸς, πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται, ἡ
ἀπειρογάμως κυήσασα;

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ θείον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρετῶν
» σου Χριστέ διηγῆσομαι· ἐξ αἰδίου γὰρ
» δόξης συναἰδίων, καὶ ἐνυπόστατον λάμπας
» ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, τοῖς
» ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεὶς ἀνέτειλας
» ἥλιος.

Ως ἐπὶ νεφέλης Παρθένε, τῶν Ἀποστόλων
ὁ δῆμος ὀχοῦμενος, πρὸς τὴν Σιών ἐκ πε-
ράτων λειτουργῆσαί σοι, τῇ νεφέλῃ τῇ κούφῃ
ἠθροίζετο, ἀφ' ἧς ὁ Ὑψίστος Θεός, τοῖς ἐν σκό-
τει καὶ σκιᾷ, δικαιοσύνης ἔλαμψεν ἥλιος.

Σαλπίγγων θεόληπτοι γλῶσσαι, τῶν Θεολό-
γων ἀνδρῶν εὐηχέστερον, τῇ Θεοτόκῳ ἐ-
βόων τὸν ἐξοδὸν, ἐνηχοῦμεναι ὕμνον τῷ Πνεύ-
ματι: Χαίροις ἀκήρατε πηγὴ, τῆς τοῦ Θεοῦ
ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίας πάντων σαρκώσεως.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
» σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, γῆ-
»θεν μετέστης πρὸς αἰωνίους μονάς, καὶ πρὸς
» ἀτελεύτητον ζωὴν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σω-
»τηρίαν βραβεύοντα.

Κροτεῖτῳσαν σάλπιγγες, τῶν Θεολόγων σῆ-
μερον· γλῶσσαι δὲ πολυφθόγγος ἀνθρώ-
πων, νῦν εὐφημεῖτω· περιηχεῖτω ἀῆρ, ἀπείρω
λαμπόμενος φωτί· Ἄγγελοι ὑμνεῖτῳσαν, τῆς
Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

Τὸ σκεῦος διέπρεπε, τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὕμνοις σου, ὅλος ἐξισταίμενος Παρθένα, ἔκδημος, ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, τοῖς πᾶσι θεόληπτος καὶ ὢν, ὥντως καὶ δεικνύμενος, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ῖον ποντογενὲς, κητῶν ἐντόσθιον πῦρ,
» τῆς τριμέρου ταφῆς σου, τί προεικόνι-
» σμα, οὐ Ἰωῆς ὑποφῆτης ἀναδεύεται· σε-
» σωσμένος γὰρ ὡς καὶ προπέπωτα, ἀσινῆς
» ἐβόα· θύσωσοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε·

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Ἄναξ ὁ πάντων Θεός· ἐν γὰρ τῷ τίκτειν Παρθένον ὥσπερ ἐφυλάξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τὸ σῶμα διετήρησεν, ἀδιάφθορον, καὶ συνεδόξασε, θεία μεταστά-
σει, γέρα σοι ὥσπερ Υἱός, Μητρὶ χαριζόμενος.

Οἷντως σε ὡς φαεινὴν λυχνίαν, αὐλοῦ πυ-
ρός, θυμιατήριον θείου χρύσειον ἀνθρα-
κος, ἐν τοῖς Ἀγίων Ἀγίαις κατεσκήνωσε, στά-
μνον ῥάβδον τε πλάκα θεόγραφον, κιβωτὸν
ἀγίαν, τράπεζαν Λόγου ζωῆς, Παρθένα ὁ τό-
κος σου.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες
» ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος,
» δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
» τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Εκ σοῦ ζωὴ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς τῆς
παρθενίας μὴ λύσασα· πῶς οὖν τὸ ἄ-
χραντον, ζωαρχικόν τε σου σκήνωμα, τῆς τοῦ
θανάτου πείρας, γέγονε μέτοχον;

Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς τῆς αἰδίου
τετύχηκας· διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς τὴν
ζωὴν μεταδέθηκες, ἢ τὴν ζωὴν τεκούσα τὴν
ἐνυπόστατον.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ
προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος
καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς
Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν
οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τεῖχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ
τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν
ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐν-
σχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ἐχύρωσόν
με· σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς
αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ ὦν μοι δώρησαι γλῶτ-
ταν, προφορὰν, λογισμὸν ἀκαταίσχυτον· πᾶ-
σα γὰρ δόσις ἐλλείψεως παρὰ σοῦ καταπέμ-
πεται φωταγωγῇ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρ-
θενον.

Συναξάριον.

Τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη
τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδό-
ξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθέ-
νου Μαρίας.

Στίχοι.

Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,
τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκός.

Ζῇ αἰεὶ Θεομήτωρ, καὶ δεκάτῃ θάναε πέμπτῃ.

Οτε πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαβεῖν
εὐδόκησε τὴν ἰδίαν Μητέρα, τότε, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, δι'
Ἀγγέλου αὐτῇ τὴν ἀπὸ γῆς μετάστασιν γνωρίζων, και-
ρός, φησί, τὴν ἐμὴν προσλαβέσθαι Μητέρα πρὸς ἑμάντῃν.
Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ θορυβηθῆς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης
δέξαι τὸν λόγον, καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχῃ ζωὴν.
Καὶ δὴ τῷ πόθῳ τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν μεταστάσεως, ἐπὶ
τὸ ὅρος τῶν Ἑλαιῶν ἀνέεισι προσευχομένη μετὰ σκουδῆς·
(εἰώθει γὰρ συνεχῶς ἐν αὐτῷ ἀνιούσα προσεύχασθαι)
ἐφ' ᾧ καί τι παράδοξον τηλικαῦτα συμβαίνει γενέσθαι·
κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ ὅρος φυτὰ, καὶ ὡ-
σπερ ἐμφυχα δοῦλα τὸ προσῆκον σέβας τῇ Δεσποίνῃ ἀ-
ποπληροῦσι. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν, ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰ-
κίαν, καὶ εὐθὺς ἐσείσθη ἅπανα. Αὐτὴ δὲ πολλὰ φῶτα
ποιησαμένη, καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ συγκαλεῖ τοὺς
αὐτῆς συγγενεῖς τε καὶ γείτονας· σαροὶ πάσαν τὴν οἰ-
κίαν· ἑτοιμάζει τὴν κλίνην, καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν
ἐπιτελεῖ. Ἀἰετὰ ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν
λαληθέντα, περὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς αὐτῆς μεταστάσεως·
καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγαμένων, τὸ δοῦν αὐτῇ βραβεῖον
ὑποδεικνύει· τὸ δὲ ἦν φοίνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακλη-
θεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασαι, θρήνοις ἑαυτὰς σὺν
δάκρυσιν ἔλουσιν, καὶ μετ' οἰμωγῆς ὠλοφύροντο. Ὅμως
τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀπορρηνισθῆναι ταύτης,
ἐκέλευον. Ἡ δὲ οὐ μόνον αὐτὰς, ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν
κόσμον, μεταστᾶσα, περισκέπειν καὶ ἐφορᾶν διεβεβαίου-
το· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀφήρει τοῖς παραμυθητικοῖς
ῥήμασιν, οἷς πρὸς τοὺς περιστῶτας ἐλάλει. Ἐἶτα περὶ
τῶν αὐτῆς δύο χιτῶνων διατάσσεται, ὥς τε τὰς δύο πε-
νεχράς χήρας, ἀνὰ χιτῶνα λαβεῖν, αἱ τινες συνήθεις
αὐτῇ ἦσαν καὶ γνώριμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφὴν παρ'
αὐτῆς ἐκομίζοντο.

Ταῦτα οὕτω διεξιούσης αὐτῆς καὶ διατατταμένης, γί-
νεται ἄφω βροντῆς βραίας ἦχος, καὶ πλείστων ἐπιστα-
σία νεφελῶν, ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ
Μαθητὰς ἀφρόν τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερομένων·
ἐν αἷς ἦσαν καὶ οἱ θεόσοφοι Ἱεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀ-
ρεοπαγίτης, Ἱεροθεὺς τε ὁμοῦ, καὶ Τιμόθεος. Οἱ, ἐπεὶ
ἑμαυτοὺς τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦ-
τα πρὸς αὐτὴν διεξίασιν λέγοντες· Σέ, Δεσποίνα, μένου-

σαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθούμεθα· νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῇ μεδίστασαι πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαίρομεν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβρεχον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτούς: Μὴ, φίλοι Μαθηταὶ τοῦ ἑμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσησθε τὴν ἐμὴν χαρὰν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τὴ κλίνη, κηδεύσατε.

Τούτων οὕτω πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ Θεσπέσιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· ὃς καὶ πεσὼν πρὸς τοὺς πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε· καὶ ἀνοίξας αὐτοῦ τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτήν: Χαῖρε, λέγων, Μήτηρ τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ ἑμοῦ κηρύγματος ἡ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ καὶ τὸν Χριστὸν μὴ θεάσθαι, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκείνον ἐδόκουν θεωρεῖν. Εἶτα συντάσσεται πᾶσιν ἡ Παρθένος. Ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης. Σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς, ὡς ἡβουλήθη, σῶμα. Ὑπὲρ συστάσεως κόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται. Εὐλογίας τῆς δὲ αὐτῆς πληροὶ καὶ αὐτοὺς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφίησι.

Ἐπὶ τούτοις ἄρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέτρος· αἶρουνσιν οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κλινίδιον, καὶ οἱ μὲν προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὕμνων, οἱ δὲ ἐφίπονται, τὸ Θεοδόχον σῶμα πρὸς τὸ μνήμα προπέμποντες. Τότε δὴ τότε καὶ Ἀγγελοὶ ὕμνουντες ἠκούοντο, καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων τάξεων τὸν αἶρα ἐπλήρουν. Ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων Ἀρχοντες, τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερθείσαντες, πείθουσι πειρᾶσαι τὴν κλίνην περιτρέψαι εἰς γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτίθη σῶμα, καὶ τοῦτο καταβαλεῖν. Ἀλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς ἡ δίκη φθάσασα, ὁμμάτων τυφλώσει πάντας κολάζει. Ἐνα δὲ αὐτῶν καὶ χειφὼν ἀποστερεῖ ἀμφοτέρων, μανικώτερον ὀρμήσαντα, καὶ τοῦ ἑεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐναψάμενον· ὃς παρὰ τὴν κλίνην τὰς αὐθάδεις χεῖρας, κοπείσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, ἀπρωρημένας ἀφείς, ἔμεινεν ἐλεεινὸν θέαμα· ἕως οὗ πιστεύσας ἐξ ὅλης φυχῆς, καὶ θεραπείας τυχῶν, ἀποκατίστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιής. Οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι, πιστεύσασι, μέρος τι τοῦ παλλίου τῆς κλίνης ἐπιτεθῆν, τὴν ἴασιν ἰδωρήσατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, καταλαβόντες τὸ χωρίον Βεθσημανῆ, κατέβηκαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα, καὶ τρεῖς ἡμέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύστως Ἀγγελικῶν φωνῶν ὑπακούοντες.

Ἐπεὶ δὲ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν, εἰς τῶν Ἀποστόλων, ἀπολειφθῆς τῆς κηδείας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος, καὶ τρίτῃ παραγεγονῶς ἡμέρᾳ, ἡθύμει σφόδρα, καὶ συνεχεῖτο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιοῦσθαι, ὡν ἡξιώθησαν πάντες οἱ συναπόστολοι, κοινῇ ψήφῳ, ἕνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ἠνοιξαν, οὕτω δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάγιον καὶ πανάμωμον ἐκεῖνο σκῆνος, καὶ ἰδόντες ἐξέστησαν. Εὗρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ Ἀγίου σώματος,

μόνην δὲ τὴν σινδόνα φέροντα, παραμύθιον μείναςαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθέσεως ἀψευδὲς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν, ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεὶς τάφος οὕτως ὁράται καὶ προσκυνεῖται, σώματος μένον κενός, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,

Ἡς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ, θεῖος ἔρως ἀντιταπτόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε· τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν ὀσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος, μουσικοῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός: Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ εοτεύκτους πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμμένας τῷ θεῷ Πνεύματι, ἐν θυμῷ συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ τούτου Δεσπότης, τὴν τεκοῦσαν ἀσινῇ, τοῖς οὐρανίαις φυλάξας δόμοις, νῦν εἰσώκισατο, Σὺν αὐτῇ σκιρτῶντες βοῶμεν Χριστῷ: Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν κυμβάλοις χεῖλεσιν ἀγνοῖς, μουσικῇ τε καρδίᾳ φόρμιγγι ἐν εὐήχῳ σάλπιγγι, ὑψηλῆς διανοίας, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς, ἐν τῇ εὐσήμεῳ κλητῇ ἡμέρᾳ τῆς Μεταστάσεως, πρακτικαῖς κροτοῦντες βοῶμεν χερσίν: Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ θεόφρων ἥθροισται λαός· τῆς γὰρ δόξης Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, ἐκ Σιὼν μεθίσταται, πρὸς οὐράνιον ἰδόμενον, ἔνθα ἤχος καθαρὸς ἐορταζόντων, φωνὴ ἀφράστου ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ βοώντων Χριστῷ: Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ὑκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον: Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι τῆς Παρθένου τε, καὶ Θεομήτορος, τὴν μνήμην σέβοντες, πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, καὶ βασιλεῖς σὺν κριταῖς, μελωδήσατε: Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σαλπιδάτωσαν τῇ σάλπιγγι τοῦ Πνεύματος, ὅρη οὐράνια· ἀγαλλιάσθωσαν νῦν, βουνοί, καὶ σκιρτάτωσαν θεοὶ Ἀπόστολοι· ἡ Βασίλισσα, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται, σὺν αὐτῷ αἰεὶ κρατοῦσα.

Η πανίερος Μετάστασις τῆς Θείας σου, καὶ ἀκηράτου Μητρός, τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἄνω Δυναμέων, ἤθροισε τάγματα, συνευφραίνεσθαι, τοῖς ἐπὶ γῆς σοὶ μέλπουσιν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**λόγα δροσίζουσαν Ὅσιους, δυσσεβεῖς δὲ
» καταφλέγουσαν, Ἄγγελος Θεοῦ ὁ παν-
» σθενής, ἔδειξε Παισί· ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν
» εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου,
» καὶ ζωὴν βλυστάνουσιν τοῖς μέλπουσι: Τὸν
» Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι,
» καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρήμασιν εἶχοντο τῆς Θείας, κιβωτοῦ τοῦ ἀ-
γιασματος, πᾶσα ἡ πληθὺς τῶν Θεολό-
γων ἐν τῇ Σιών: Πῶ νῦν ἀπαίρει σκηνὴ κραυ-
γάζοντες, Θεοῦ τοῦ ζῶντος; Μὴ διαλίπῃς ἐπο-
πτεύουσα, τοὺς πίστει μέλποντας: Τὸν Δη-
μιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οπὺς ὑψώσασα τὰς χεῖρας, ἐκδημοῦσα ἡ
πανάμωμος, χεῖρας τὰς Θεὸν ἡγκαλις-
μένας, σωματικῶς ἐν παρρησίᾳ, ὡς Μητὴρ ἔ-
φησε πρὸς τὸν τεχθέντα: Οὓς μοι ἐκτίσω, εἰς
αἰῶνας φυλάττε βοῶντάς σοι: Τὸν Δημιουργὸν
μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυ-
ψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεῦτερος. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν: Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τὴν μνήμην σου ἄχραντε Παρθέने, Ἀρχαί
τε καὶ Ἐξουσίαι σὺν Δυναμέσιν, Ἄγγελοι
Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ
δοξάζουσι, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ· ἀνθρώπων
δὲ τὸ γένος ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ξένως οἰκήσας Θεοτόκε, ἐν τῇ ἀχράντῳ
νηδύν σου σαρκεμένος, οὗτος τὸ πανίερον,
πνεῦμά σου δεξάμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσεν,
ὡς ὀφειλέτης Υἱός· διὸ σὲ τὴν Παρθένον ὑμνῶ-
μεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν θαυμαμάτων, τῆς ἀει-
παρθένου τε καὶ Θεομήτορος! τάφον γὰρ
οἰκήσασα, ἔδειξε Παράδεισον· ὃ παρεστῶτες
σήμερον, χαίροντες ψάλλομεν: Τὸν Κύριον ὑ-
μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον, ὅπερ στιχολαγεῖται ἐν ἐκάστῳ
τροπαρίῳ τοῦ παρόντος Κανόνος.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοὶ
» Παρθέने ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τό-
» κος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ
» μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶ-
» σα, σώζοις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Εξίσταντο Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ Σιών
σκοπούμεναι, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, γυ-
ναικείαν ψυχὴν χειριζόμενον· τῇ γὰρ ἀχράντως
τεκούσῃ, υἱόπρεπῶς προσεφώνει: Δεῦρο σεμνὴ,
τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι.

Συνέστειλε χορὸς τῶν Ἀποστόλων, τὸ θεο-
δόχον Σῶμά σου, μετὰ δέους ὀρώντες, καὶ
φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι: Εἰς οὐρανίους
θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σώζοις
αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Κανὼν δεῦτερος.

Μεγαλυνάριον στιχολογούμενον καὶ αὐτὸ ὡς
τὸ ἀνωτέρω.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὀρώντες ἐξεπλήτ-
τοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δὲ,
» αὐλῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν
» Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω:
» Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή αἰ-
» πάρθενε.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θείῳ καὶ πίνον, ὄρει τοῦ
ζῶντος Θεοῦ, ἀγαλλιασώμεθα, τὴν Θεο-
τόκον ἐνοπτριζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λῖαν κρείτ-
τονα, καὶ θειοτέραν σκηνὴν, ὡς Μητέρα, ταύ-
την εἰς τὰ Ἁγία, τῶν Ἀγίων Χριστὸς μετα-
τίθησι.

Δεῦτε οἱ πιστοί, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν, τῆς
Θεομήτορος, καὶ περιπτυξώμεθα, καρδίας
χείλη ὄμματα μέτωπα, εἰλικρινῶς προσάπτον-
τες· καὶ ἀρυσώμεθα, ἰαμάτων, ἀφθονα χάρις-
ματα, ἐκ πηγῆς ἀεινᾶου βλυστάνοντα.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ὡδὴν τὴν ἐξοδὶον, Μήτηρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· καὶ τῇ φωτοφόρῳ σου, καὶ θείᾳ ἐπισκίασον χάριτι· τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, τὴν εἰρήνην, ἄφεςιν τοῖς μέλπουσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος γ'. ἐκ τρίτου.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέμου, παρὰ λαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγαλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὡδὴν σοι ἐξοδὶον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρὶ, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Εκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεύσαι σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἵρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι: Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Τὴν ζωὴν ἡ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον. δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομήτορ Θεόνυμφε.

Δόξα καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, μελωδοῦντες ἀνεβόων: Χαῖρε κεχαριτωμένη, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἄδεται καὶ ἅγιον Ἑλαιὸν τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ'. καὶ ζ'. Ὡδὴ.

Εἶδε δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. κτλ.

Στίχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. κτλ.
Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σου: Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις κτλ.

Στίχ. δ'. Ἠνίασε τὸ σκηνώμα αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτίμη ἡ καρδιά μου.

Ἐν τῇ Γεννήσει. κτλ.

Στίχ. β'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περί πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Ἄ εὔτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.

Σώσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστὸς, ψάλλοντάς σοι: Ἀλληλουϊά.

Ἀπολυτίκιον: Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Κοντάκιον: Τὴν ἐν πρεσβείαις, κτλ.

Εὐαγγέλιον, καὶ Ἀπόστολον,

Ζήτηε εἰς τὰς, ἡ. Σεπτεμβρίου. Σελ. 28.

Εἰς τὸ, Ἐξαίρετως: Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, κτλ.

Κοινωνικόν: Ποτήριον σωτηρίου, κτλ.

Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΛΑΙΕΣ

ΤΗ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδῆς τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ Ἀγίου Μανδηλίου καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Διομηδους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίας Εἰκόνος τρία.

Ἦχος β'. Ποίος; εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν, ἐποφόμεθα σου τὴν Εἰκόνα; ἦν τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεῦματα, βλέπειν ἀδεῶς οὐ δεδύνηται, θεϊκῷ φωτὶ ἀστραπτομένην· ἀπαίρει γὰρ ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμερον, καὶ πάλιν πρὸς Βασιλίδαν καὶ λαὸν εὐσεβῆ, ἐπιδημεῖ θεία νεύσει· ἥσπερ τῇ εἰσόδῳ ἐπιφαίνονται Βασιλεῖς, προσπίπτοντες ταύτῃ, μετὰ φόβου Χριστὲ καὶ πίστεως.

Ποίαις οἱ χοῖκοι ψαύσομεν, τῆς Εἰκόνος σου Λόγε παλάμαις; οἱ ῥευπωμένοι τοῖς πταίσμασι, τοῦ ἀνάμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν; αἱ ἐν μολυσμοῖς, τοῦ ἀπροσίτου; Καλύπτει τὰ Χερουβὶμ τὰς ὀφείας τρέμοντα· οὐ φέρει τὰ Σεραφίμ ὁρᾶν τὴν δόξαν σου· φόβῳ δουλεύει σοι κτίσις. Μὴ οὖν κατακρίνης ἀναξίως σου τὴν

Μορφήν, Χριστὲ τὴν φρικτὴν, ἀσπαζομένους ἡμᾶς ἐκ πίστεως.

Πάλιν Δεσποτικῆς πάρεστι, πανηγύρεως θεία ἡμέρα· ὁ γὰρ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, νῦν ἡμᾶς σαφῶς ἐπεσκέψατο, διὰ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ Εἰκόνος· ὁ ἄνω τοῖς Χερουβὶμ ὧν ἀθεώρητος, ὁρᾶται διὰ γραφῆς οἷς περ ὁμοίωται, Πατρὸς ἀχράντῳ δακτύλῳ, μορφωθείς ἀρρήτως, καθ' ὁμοίωσιν τὴν αὐτοῦ· ἦν πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνοῦντες ἀγιαζόμεθα.

Καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Ζήτηε εἰς Μάρτυρα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α'.

Ε' πρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου.

Ὅρα εἰς τὴν Αἰτὴν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἠθροίσται ἐκ περάτων, Γεθσημανῇ χωρίῳ, Μῆτερ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ Θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ὡ τῶν ὑπερφυῶν, Ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς μήτηρ, πρὸς τοῦτον θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγουσα τοὺς πίστει, αὐτὴν αἰεὶ δοξάζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον

Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Εἰκόνος. Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Τὸν Κανόνα τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου, ζήτηε εἰς Μάρτυρα.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, τρία.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ρημάτων τοῦ σεπτοῦ Γαβριὴλ, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν Ἀγνή, μεμνημένοι· ἀλλ' ὡς ἀχραντε σεμνή, καὶ Μῆτερ τοῦ Κυρίου, πρὸς τοῦτον μεταστᾶσα, μνεῖαν ποιῶν τῶν εὐφρυνόντων σε.

Η ἀπειρος σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, Θεοτόκε, ὠκοδόμησεν ἐκ σοῦ, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ· καὶ νῦν σε πρὸς αὐτοὺς, σκηναίς μετέθηκε πανύμνητε.

Ικέτης νῦν προσέρχομαι, σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, λυτρωθῆναι, ἐκ παντοίων πειρασμῶν· ἀλλ' ὡς Θεογεννητορ, συνοῦσα τῷ Υἱῷ σου, Χριστιανῶν τὸ γένος φύλαττε.

Καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. ζῆτει εἰς Μάρτυρα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'.
 Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα.

Ζῆτει ὡς ἀνωτέρω, εἰς τὴν Λιτὴν.

Ἀπόστιχα καὶ Δοξαστικόν, τὰ ἀνωτέρω· εἰς τὸν δὲ Ὅρθρον τὸν Κανόνα πάλιν τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου. Τὰ αὐτὰ ψάλλονται καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἡμέρας ὡς μεθέορτα, μέχρι τῆς ἀποδώσεως τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ ΙΗ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Φλώρου, καὶ Λαύρου.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων, ζῆτει εἰς Μάρτυρας.

Τῇ ΙΘ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίῳ παντακοσίων ἐννεμήκοντα τριῶν.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων, ζῆτει εἰς Μάρτυρας.

Τῇ Κ'. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου, ζῆτει εἰς Προφήτην.

Τῇ ΚΑ'. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων, ζῆτει εἰς Ἀπόστολον, καὶ εἰς Μάρτυρα Γυναῖκα.

Τῇ ΚΒ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου. Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου, εἰς Μάρτυρα.

Σήμερον, συμφάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λούπου, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν Ἑορτὴν, καὶ ζῆτει αὐτὴν εἰς Μάρτυρα.

Τῇ ΚΓ'. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λούπου.

Εἴν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ ἀπαράλλακτως, ἐκτὸς τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τοῦ Πολυελαίου.

Τῇ ΚΔ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχούς, μαθητοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἱερομάρτυρα.

Τῇ ΚΕ'. Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ἀποστόλους.

Τῇ ΚΣ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Μάρτυρας.

Τῇ ΚΖ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ ΚΗ'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Ὅσιον.

Τῇ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τέσσαρα, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀναιδεστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγῆς ὀρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὄρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ Κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο, ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. Ὡς συμποσίου μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ μαιφονίας πλήρους! Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεν-

νητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Ορχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου Διαβάλου, καὶ τὴν Κεφαλὴν σου Πρόδρομε, μισθὸν ἀφείλετο. Ὡς συμποσίου πλήρους αἱμάτων! Εἴθε μὴ ὥμοσας Ἡρώδη ἄνομε, ψεύδους ἐκγονε· εἰ δὲ καὶ ὥμοσας, μὴ εὐώρησας· κρεῖττον γὰρ ψευσάμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ ἀληθεύσαντα, τὴν Κάραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν. Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔδει σε ὦ Ἡρώδη, τὸν τῆς μοιχείας ἐλεγχον, δι' ἔρωτα σατανικόν, καὶ οἴστρον θηλυμανίας, θανάτῳ κατακρίναι· οὐκ ἔδει σε τούτου τὴν πάντιμον Κάραν, παρανόμῳ γυναικί, δι' ὅρκον ὀρχήσεως, παραδοῦναι σφαλερῶς. Ὡς! πῶς ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τελέσαι; πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγὴς ὀρχήστρια, ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου, ἐπὶ πίνακι βαστάζουσα ταύτην; Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται, πάλιν ταραττεται. Ὡς ὀρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμενετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε τοῦ σου Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γενεθλίων τελουμένων τοῦ ἀναιδεστάτου.

Ὡς ἀνωτέρω.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος: Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινότης αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ αἵμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ: Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθῆσεται, καὶ πᾶν ὅρος καὶ βουνὸς ταπεινωθῆσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὅρους ὑψηλοῦ

ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχυὶ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὕψωσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς· ἀλλὰ ἀνοιξω ἐκ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς. Ποιήσω τὴν ἐρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστήσάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ εἰς διψήσωσι δι' ἐρήμων, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφρανθήτω στείρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ᾠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ: Ἴδου ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν Ἀγγελόν μου πρὸς προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. Καὶ ἤξει εἰς τὸν ναὸν ἐαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσοδοῦ αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ, καὶ ὡς πόα πλυνόντων. Καὶ καθιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον. Καὶ προσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει· καὶ ἔσται μάρτυς ταχύς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῇ, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτόν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακώβ ἐξεκλίνετε νόμιμα, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἢ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπώντων με. Ἐπίγνωτε οὖν, καὶ μνησθήτε τοῦ νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετείλαμην αὐτῷ ἐν Χωρὲθ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, προστάγματα καὶ δικαιώματα. Καὶ ἰδού ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἢ ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς

πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην· λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 8. 7. **Δ**ίκαιος εἰάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Κατακρινεῖ δίκαιος ἀποθανόντων τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς· ὄφονται γὰρ τελευτὴν δικαίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουσι τί ἐβουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ. Ὅτι ρήξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θιμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται ἐν ὁδῷ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται. Ἐλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοὶ, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν. Τότε στήσεται ἐν παρρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόρους αὐτοῦ. Ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν στενάξουσιν καὶ ἐροῦσιν: Οὗτος ἦν, ὃν ἔσχομεν ποτὲ εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ αἱ ἄφρονες; Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον. Πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν ἁγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἐστίν; Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβου καὶ ἀπωλείας, καὶ ὠδεύσαμεν τρίβους ἀβάτους· τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἐγνώμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.
Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Τί σε καλέσωμεν Προφήτα; Ἀγγελον, Ἀπόστολον, ἢ Μάρτυρα; Ἀγγελον, ὅτι ὡς ἀσώματος διῆξας. Ἀπόστολον, ὅτι ἐμαθήτευσας τὰ ἔθνη. Μάρτυρα δὲ, ὅτι σοῦ ἡ κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτμήθη. Αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τῆς ἀποτμηθείσης κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τὰ μνημόσυνα τελέσωμεν, ποτὲ μὲν ἐπὶ πίνακι ἐκβλύζουσιν αἵματα, νυνὶ δὲ ἐν τοῖς πέρασι προχεοῦσιν αἵματα.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ ἀνοσιουργότροπος μήτηρ τοῦ φόνου, τὴν ἐξ ἀνόμου συμπλοκῆς, αὐτῆς πανασεληγῇ θυγατέρα, κατὰ τοῦ πάντων τῶν

Προφητῶν Θεοπροκρίτου μείζονος, φονοτρόπῳ συμβουλῇ ἐσκευώρητο. Τοῦ γὰρ ἐχθίστου Ἡρώδου τελούντος συμπόσιον, τοῦ ἑαυτοῦ ἀθεμίτου Γενεθλίου, μεθ' ὅρκου αἰτήσασθαι παρεσκεύασε, τὴν θαυματόβρυτον τοῦ Θεοκλήρυκος τιμίαν κεφαλὴν· ὃ καὶ τετέλεκεν ὁ παράφρων θυμελικοῦ ὀρχήματος, δούς αὐτῇ ἀντίμισθον εὐορκίας χάριν. Ὅμως οὐκ ἐπαύσατο ὁ μύστης τῆς Χριστοῦ παρουσίας, τὴν Θεοστύγῃ μίξιν αὐτῶν, καὶ μετὰ τὸ τέλος στηλιτεύειν, ἀλλ' ἐλέγχων ἐβόα: Οὐκ ἔξεστί σοι, λέγων, μοιχεύειν τοῦ ἀδελφοῦ σου Φιλίππου τὴν γυναῖκα. Ὡς γενεθλίου προφητοκτόνου, καὶ αἱμάτων γέμοντος συμποσίου! Ἡμεῖς δὲ εὐσεβοφρόνως, ἐν τῇ ἀποτομῇ τοῦ Προδρόμου, λευχειμονοῦντες ἐορτάσωμεν, ὡς ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἀγαλλιωμένοι· καὶ αἰτησώμεθα τοῦτον, ἐξευμενίσαι τῇ Τριάδι τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας ῥύσασθαι ἡμᾶς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῆς ἀνόμου πράξεως, τοὺς ἐλέγχους ἐκφυγεῖν ὁ Ἡρώδης βουλευθεῖς, τὴν κεφαλὴν σου Προδρόμε, παρανόμῳ γυναικὶ παρεδίδου σφαλερῶς· οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δειλαῖος στηλιτεύων ἑαυτόν, ἐπὶ δίσκου περιφέρων αὐτήν. Ἀλλ' ὡς ἀγνείας πρακτικὸς διδάσκαλος, καὶ μετανοίας ὁδηγὸς σωτήριος, πρέσβευε Βαπτιστὰ τῷ Χριστῷ, ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώσασθαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον: Μακαρίζομέν σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, Ἰωάννη Βαπτιστὰ, ἐκτμηθεῖς σου τὴν κάραν, τὴν γῆν ἡγίασας· ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσας, καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας. Ὡς παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Διὰ τὸν νόμον κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης, ὦ πανάγιε Ἰωάννη· ἡλεξας βασιλέα δυσσεβῆ παρανομήσαντα, παρρησίᾳ ἀμέμπτῳ· διὸ θαυμάζουσίν σε στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων· δοξάζουσίν σε χοροὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων· τιμῶμεν σου καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον μνήμην πανένδοξε, δοξάζοντες τὴν Ἀγίαν Τριάδα, τὴν σὲ γεφανώσασαν, Πρόδρόμε μακάριε.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ο ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ μείζων Προφητῶν γενόμενος, ἐκ κοιλίας Μητρὸς ὁ ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου, σήμερον ὑπ' ἀνόμου Βασιλέως, τὴν κάραν ἀπετμήθη· καὶ τὴν ἀσέμνως ὀρχησαμένην Κόρην, τρανῶς καὶ πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέξας, ἡσχυνε τῆς ἀμαρτίας τὴν φαλαγγα· καὶ διὰ τοῦτο βοῶμεν: Βαπτιστὰ Ἰωάννη, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, σὺ Βασιλεῖς ἡλεξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι· διὸ παίγνιον ἀνόμου γυναικὸς, ἐπείσε τὸν Ἡρώδην ἀποτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν· καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομά σου. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α' νύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεόν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἵροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

—ΕΞΑΚΤΕ—

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν μεσίτην συμφώνως νόμου καὶ χάριτος, οἱ πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν· ὅτι μετάνοιαν ἡμῖν προσκήρυξε, καὶ Ἡρώδην ἐμφανῶς, στηλιτεύσας εὐθαρσῶς, τὴν κάραν αὐτοῦ ἐτμήθη· καὶ ἄρτι ζῶν μετ' Ἀγγέλων, Χριστῷ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τόκος ὁ τῆς λοχείας σου, ἐν σοὶ ἐγνωρίσται ἀγνὴ αἰεπαρθένε· καταπλήττει

μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἐκ μήτρας Προφήτην ἀναδειχθέντα ἡμῖν, καὶ ἐκ στείρας φωστῆρα τῇ οἰκουμένη φαιδρῶς, προελθόντα ἐν ὧδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τοῦ Χριστοῦ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ κκηφόρον ἀθλητὴν, τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δούλόν σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνὴ καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ τῆς στείρας ἐκλάμπας ψήφῳ Θεοῦ, καὶ δεσμᾷ διαρρήξας γλώσσης πατρὸς, ἔδειξας τὸν ἥλιον, ἐωσφόρον αὐγάζοντα· καὶ λαοῖς ἐν ἐρήμῳ, τὸν Κτίστην ἐκήρυξας, τὸν ἀμνὸν τὸν αἵροντα, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλέα ἐλέγξας, τὴν ἐνδοξὴν κάραν σου, ἀπετμήθης αἰδίμμε, Ἰωάννη πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν.

Ὅρα σελ. 391.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Ἦ ἡ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης.

Ζήτηι τῇ κδ'. Φεβρουαρίου Σελ. 383.

Μετὰ δὲ τὸν Πεντηκοστὸν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Προδρόμου πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ.

Ζήτηι τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Μετὰ τοῦτο ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου.

τόκου εἰς ε'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες εἰς ἡ.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Τὸν ἀπὸ νηδύος στείρωτικῆς, φανέντα Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, κυοφορηθέντος ἀπορρήτως, τὸν ἱερὸν ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.

Τοὺς ὅρους τῆς φύσεως ὑπερβαῖς, τῆς δικαιοσύνης, συνετήρησας τοὺς δεσμούς, παράνομον μίξιν διελέγχων, μὴ δεδοικῶς βασιλέων θρασύτητα.

Τοῦ νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφεῖς, τὴν νομεθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς νόμου σφραγὶς ἐπισφραγίζων, ἀντικατέστης πρὸς μῦσος ἀκόλαστον.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Κανὼν δεύτερος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας.

Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν Θεῖον εὐφημήσωμεν.

Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνον, τὸ καύμημα τοῦ νέου λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν Θεῖον εὐφημήσωμεν.

Επὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, ἀγγελικῶς χορεύσωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Διὰ παντὸς Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ ἱκέτευε, ἀρρήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Θεόν, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Καταβασία: Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ασμενον ἀναίδειαν, τῷ μεθυσμῷ πλησθὲν κόριον, Δός μοι φησὶ, Κάραν Ἰωάννου, τῷ Ἡρώδῃ ἀνέκραξε.

Ηπαῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράνομον τέρψασα, τὸν Ἡρώδην, πρὸς φόνον ἀνθέλκει, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ως αἰθλιότητος, Ἡρώδῃ ἄφρον καὶ ἄνομε! ποῖα τόλμη, κόρης ἀσελγούσης, φόνον ἄδικον ἐπραξας;

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Δεύτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Παλαιᾶς ὡς μεσίτης, καὶ τῆς καινῆς Πρόδρομος, εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων σὺ προῖσάμενος, μίξιν παράνομον, τυραννικὴν διελέγξας, εὐκλεῶς τὸν θάνατον χαίρων διήνυσας.

Εκ Μητρὸς παρανόμου, προβιβασθὲν κόριον, ἐκβεδακχευμένον τῇ μέθῃ, Ἡρώδῃ ἔφησε: Δὸς ἐπὶ πίνακι, τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου, τῇ μητρὶ χαρίσασθαι δῶρον ποθαύμενον.

Τοὺς ἐλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀναιδὴς τύραννος, τῆς Θεοφρουρήτου σου γλώττης, ἐνδοξε Πρόδρομε, κόρη προδίδωσι, θυμελικῶν ὀρχημάτων, τὴν σεπτὴν σου ἑπαθλον Κάραν αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Ενοικήσας Παρθένῳ, σωματικῶς Κύριε, ὡς φθῆς τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε Θεοθῆναί σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοὶ, καθαρῷ συνειδότι, ὡς ἐνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν Κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα. Ἔτερον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστῆς, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, ταῖς διανοίαις τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ σφραγὶς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδῆς, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι συμφώνως, τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν: Προφῆτα κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρεσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν, ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Οὐκ ἐνεγκὼν, τὸ τῶν ἐλέγχων ἀπότομον, ὁ τοῦ νόμου, ταῖς ποιναῖς ὑπεύθυνος, αὐ

παρρησίαν θεοσεβῆ, ὁ ταῖς ἀσελγείαις, τῶν ἡδονῶν συμφυρμένοις, δεσμήσας συνετήρει, τὸν αὐλῶς τοῖς ἄνω, πρὸ τοῦ τέλους χοροῖς συναπτόμενον.

Ψυχολαβῆ, μέθην καὶ οἶστρον ἀκόλαστον ἐκνοσήσας, ἐκδοτος ὁ δειλαιος, τοῖς χορικοῖς, κρότοις τῶν ποδῶν, ἀποδεδειγμένος, φρονεὺς Προφήτου γεγένηται· συνέλαβε γὰρ μέθην, ἀσωτίας μητέρα, καὶ δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεκε.

Οὕτως ἐν σοὶ, οὐ διεψεύσθη ἡ θεία φωνή· τῶν Προφητῶν σὺ γὰρ περισσότερος, ὡς προφητείας ἀξιωθείς, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖ τῷ τοῦ σώματος, καὶ τὸν προφητευθέντα, ὑπὸ σοῦ Θεὸν Λόγον, καὶ ἰδὼν καὶ βαπτίσας ἐν σώματι.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον αἰγνὴν σε γινώσκοντας.

Δεύτερος. Ἐξ ὅρους κατασκίου.

Οὐκ ἔφερε τοὺς σοὺς, ἐλέγχους ὁ Ἡρώδης, θειράπον τοῦ Χριστοῦ, παμμάκαρ Ἰωάννη· ὅθεν ὀπλίζει τὸν ἄδικον πρὸς σέ φόνον, οὐκ αἰδεσθεῖς σου τὸ σεβάσμιον.

Οἶστρω καὶ τῇ μέθῃ, ὁμοῦ βεβακχευμένος, ὁ ἄδικος βασιλεὺς, σέ παμμάκαρ παρανόμως, θανατηφόρῳ ἀπάγει ψήφῳ Προφήτα, οὐκ αἰδεσθεῖς σου τὸ σεβάσμιον.

Τῆς κόρης ὁ δεινός, ὑπαχθεῖς τοῖς λόγοις, Ἡρώδης δυσσεβῆς, τῇ μοιχαλίδι δῶρον, τὴν Κεφαλὴν σου Προφήτα ὄντως παρέχει, ἀφ' ἧς πηγάζεις χάριν πᾶσιν ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, ἀγία Θεοτόκε· χαῖρε ἡ χαράν, κηύσασα τῷ κόσμῳ· χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε αἰγνή.

Ωδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις, ἄθλον τῆς ὀρχήσεως τῆς κακοδαίμονος, τῆς ὡμῆς λεαίνης, ὁ ὠμότερος σκύμνος ἠτήσατο, ἦν καὶ θῆρες πάντες, ἐν ἐρημίαις νύλαβοῦντο, Κεφαλὴν τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ωτῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ ἀκαταλήπτων κριμάτων Φιλάνθρωπε! ὅτι τοῦ ἐκ μήτρας, πεφηνότος δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ

συναυξηθέντος, τῇ σωφροσύνῃ καὶ ἀγνείᾳ, ἀσελγὲς κατωρχήσατο κόριον.

Προσφιλές, καὶ οἰκεῖον, τῷ τὴν συζυγίαν τὴν ἄσεμνον σπέργοντι, γενεσίων πότοις, καὶ Προφήτου συνάψαι ἀναίρεσιν, καὶ κρατῆρα πλήρη, προφητικῶν τοῖς φιληδόνοις, καὶ αἰγίων αἱμάτων κεράσασθαι. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σέ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Δεύτερος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ορχήσεως ἐδίδοτο μίσθωμα, τῆς ἀπάτης, τῇ κόρῃ ἐν πίνακι, Προδρόμου Κάρα· ὦ ἄνοια!

Τῷ λύθρῳ σταζομένης τῆς Κάρας σου, θεοκῆρυξ, μοιχαλὶς ἐτέρπετο, φρονοῦσα μέγα· ὦ ἄνοια!

Σιγᾶν σου μὲν τὴν γλῶτταν ὑπέλαβεν, ὁ Ἡρώδης· ἡ δὲ καὶ σιγήσασα, πλέον ἐλέγχει πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκήυσας.

Ωδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν, προκινδυνεύων μακάριε, ἐλέγχῳ παιδαγωγεῖς, τὸν παρανομήσαντα· οὐ γὰρ ἔφυσ κάλαμος, δυσμενῶν πνευμάτων, ῥιπιζόμενος προσπνεύσει.

Τῷ λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ κεφαλὴ σταζομένη σου, ἠνέχθη τῶν πορνικῶν, αἰγῶν εἰς μίσθωμα, Ἡρώδην ἐλέγχουσα, καὶ μετὰ τὸ τέλος, ὡς τὴν φύσιν συνθολώσαντα.

Ερήμους περιπολῶν, θριξὶ καμήλου σκεπόμενος, τὰς μὲν ὡς φωτολαμπές, κατῳκείς ἀνάκτορον, τὰς δὲ ὡς βασιλείον, περιφέρων κόσμον, τῶν παθῶν κατεβασίλευσας.

Θεοτοκίον.

Ρυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννητορ αἰγνή· καὶ τυχοῖμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ Θεοῦ.

Δεύτερος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Επήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν, Ἰωάννη ἐνδοξε, θεία διδάγματα, τὸν αἰμὸν τὸν τοῦ Θεοῦ καταγγείλας ἡμῖν.

Σεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς, ἀψευδὲς ὑπόδειγμα, μέμνησο Πρόδρομε, τῶν ὑμνούντων σε Χριστῷ παριστάμενος.

Πρεσβείαις σου Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Προδρόμε, κόσμον εἰρήνευσον, διασωζὼν ἐκ κινδύνων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κηύσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντακίον, Ἦχος πλ. αΐ.

Η τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκή, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ τοῦ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν. Θρηνεῖτω οὖν Ἡρωδιάς ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ γενέσια τοῦ Ἡρώδου πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια· ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφῶντων, ἡ κεφαλὴ τοῦ νηστεύοντος παρετέθη, ὥσπερ ἔδεσμα. Τῇ χαρᾷ συνήφθη λύπη, καὶ τῷ γέλῳτι ἐκράθη πικρὸς ὀδυρμός· ὅτι τὴν κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ πίνακι φέρουσα, ἐπὶ πάντων εἰσῆλθεν ὡς εἶπεν ἡ παῖς· καὶ διὰ οἷστρον, θρῆνος ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς ἀριστήσασιν τότε σὺν τῷ βασιλεῖ· οὐ γὰρ ἔτερψεν ἐκείνους, οὔτε Ἡρώδην αὐτὸν· φησὶ γὰρ· Ἐλυπήθησαν λύπην ἐκ ἀληθινήν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Συναξάριον.

Τῇ εἰκοστῇ ἐννάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Τέμνει κεφαλὴν χεὶρ μαιφόνος ξίφει.

Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτῃ Προδρόμου τάμεν αὐχένα χαλκός.

Ος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὲρ πάντας εἶναι ὑπὸ Χριστοῦ, καὶ Προφήτου περισσότερος· προσκίρτησας ἀπὸ γαστροῦ, καὶ τοῖς ἐν γῇ, καὶ ἐν τῷ Ἀδῇ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Οὗτος ἦν υἱὸς Ζαχαρίου τοῦ Ἀρχιερέως καὶ Ἑλισάβετ, ἐξ ἐπαγγελίας Γαβριὴλ τεχθεὶς· ἐτμήθη δὲ τὴν τιμίαν κεφαλὴν ὑπὸ Ἡρώδου, διὰ τὴν παράνομον μίξιν τῆς Ἡρωδιάδος. Οὗτος, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς νυδύος ἀγιωσύνης περικείμενος, ἀγνείαν εἰσοικεσάμενος, σωφροσύνην ἀσπασάμενος, ἀτροφίαν ἀσκήσας, καὶ πάσης ἀνθρώπων ἐπιμιξίας ἀπερρώγως, καὶ τὴν ἔρημον ὡς πόλιν εἰκήσας, θηρίοις συνδιαιτώμενος, καμῆλας θριξί

σκεπόμενος, δερματίνῃ ζώνῃ περισφγγόμενος, καὶ ἰσκαπηνοῖς τὸ τῆς τροφῆς κεκτημένος αὐτόματον, μελέτην δὲ διηνεκῇ τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον ποιούμενος, ἡγήτο τῆς αὐτοῦ φυλακῆς καὶ τηρήσεως, πάντα δεύτερα καὶ ὑποδεί· ὁ τοὺς ὅρους ὑπερβάς τῆς φύσεως, καὶ τὸν καθαρὸν καὶ ἀμόλυντον καὶ πάσης ἐπέκεινα φύσεως βαπτίσας Χριστόν.

Τοῖνον, ὁ πολὺς ἐν ἀκολασίᾳ Ἡρώδης, τοῦ Ἰουδαίου τετραρχῶν ἐδάφους, τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φιλίππου γυναῖκα πρὸς γάμον ἡγάγετο. Θείῳ οὖν κινήσει ζήλῳ ὁ Προφήτης, καὶ ἀληθείας ὅπλοις φραξάμενος, ἔλεγε πρὸς τὸν τύραννον· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἐντεῦθεν, φυλακὴ καὶ δεσμὰ περὶ τὸν Ἅγιον, τοῦ μανικοῦ γυναιχοῦ πρὸς τοῦτο τὸν ἔραστήν συνελάσαντος. Ὄθεν Γενεθλίων τελουμένων, καὶ πότου θαψιλοῦς καὶ φιληδόνου πρὸς παραφροσύνην ἐκκυλίσαντος τὸν ἐστιάτορα, ὀρχήσεις γίνεται ἑταιρικοῦ θυγατρίου, καὶ μισθός, Προφήτου ἀναίρεσις. Αὐτίκα οὖν ἤχθη ἐπὶ πίνακος ἡ τοῦ Δικαίου κεφαλὴ, καὶ ἐπεδόθη μαχλώσῃ καὶ μοιχαλίδι γυναικί, ἔτι τὸ αἷμα στάζουσα, καὶ τὰ αὐτὰ φεγγομένη. Ἐτελείτο δὲ ταῦτα ἐν τῇ Σεβαστῇ πόλει ἀπεχούσῃ τῆς Ἱερουσαλήμ ἡμέρας ὀδόν. Ἐνθα καὶ ὁ μετ' ἐκείνῳ ἄρξας Τετράρχης τοὺς ἀνακτορικοὺς ἐπήξατο δόμους, καὶ ὁ προφητοκτόνος ἐτελέσθη πότος. Ἐκεῖ καὶ τὸ προφητικὸν ἐκείνο καὶ ἅγιον περισταλὲν παρὰ τῶν ἰδίων μαθητῶν, ἀπεκρύπτετο σῶμα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου Χριστέ πρεσβείαις, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ακόλαστον ὄρεξιν, δεινὴν τε μέθην καθοπλισάμενος, προσβαλὼν κατερρύαγες, πρὸς ἐγκρατείας πύργον ἀκλόνητον, καὶ σωφροσύνης πρὸς πόλιν ἀπόρθητον, τὸν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστὴν, Ἡρώδῃ ἄνομε.

Οὐκ ἔφριξε Πρόδρομε, οὐ συνεστάλη οὐ κατενάρκησεν, ἡ μεμαθητευμένη, τῷ Διαβόλῳ τὴν σὴν προσφέρουσα, τιμίαν Κάραν, ἀναδῶς ἐν πίνακι, προβιβασμοῖς μητρικοῖς ἐκμοχλευθεῖσα τὸν νοῦν.

Ως λύχνος προέλαμψας· προαπεστάλης δὲ ὥσπερ Ἄγγελος· ὡς Προφήτης κηρύττεις, ἀμνὸν Θεοῦ τὸν φανέντα Χριστόν· ὡς Μάρτυς ξίφει κεφαλὴν ἐκτέμησαι, προκαταγγέλλων αὐτὸν καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ νεκροῖς.

Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς καταδίκης τοῦ πάλαι πτώματος, τὴν φανείσαν αἰτίαν, ἐλευθερίας σὲ Μητροπάρθενε, σὺν τῷ Υἱῷ σου τῷ δόντι ἀντίλυτρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν αἰεὶ δοξάζομεν.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Δούλος Δεσπότης παρουσίαν, ἑσφόρος τῆς ἡλίου προμηνύων, Ἰωάννης εἰς Ἄδου, ἀνεδράμε κραυγάζων: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω τῆς Ἡρώδου ἀφροσύνης! τὸν ἰσάγγελον ἐν σώματι αὐτῷ, τῷ ἀσέμνῳ γυναικί, ὡς παίγνιον δωρεῖται: Εὐλογητὸς εἰ κράζοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέξαι με Ἄγιε Ἀγίων, λιτανεύοντα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῷ Δεσπότη βοᾷ, ὁ Πρόδρομος κραυγάζων: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα Ἀγνή, ὧ πάντες μελωδοῦμεν: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμνον.

Ο προδραμὼν τοῦ τόκου σου, καὶ τοῦ θείου παθήματος, ἐν τοῖς κατωτάτοις, διὰ ξίφους γίνεται, Προφήτης καὶ Ἄγγελος, καὶ τῆς ἐκεῖ εἰσόδου σου, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, Ἰωάννης κραυγάζων: Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, καὶ τυφλοὶ τὸ φωσφόρον, αἰχμαλῶται τὸν ῥύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Παρθενικῆς γεννήσεως, προδραμὼν ἐκ στερώσεως, νῦν τῆς ἐκουσίου, τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, ὑπῆρξας σταυρώσεως, προοδευτῆς ἐκτμήσεως, τῆς κεφαλικῆς, τοῖς ἐν τῷ Ἄδῃ κραυγάζων: Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν φωτοδότην, αἰχμαλῶται τὸν ῥύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Τῆς κεφαλῆς τοῦ σώματος, ἐκτμηθείσης σου Πρόδρομε, ἡ τῆς σῆς σαρκὸς, ψυχὴ ἡγεμονεύουσα, ἐκ ταύτης διήρητο· ἀλλ' ἡ Θεότης ἐκ τῆς σαρκὸς, τοῦ Ἑμμανουὴλ οὐ διηρέθη ἐντεῦθεν, ὅσπου οὐ συνετρίβη, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότη, διὸ ὑπερυψοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τὰς ὤτειλας τῇ συμπαθεῖ πρεσβείᾳ σου, Παρθένε ἐξάλειψον, καὶ πεπτωκότα ἔγειρον· σῶσόν με πανάμωμε τὸν ἄσωτον σῶσον· σὺ γάρ μου εἰ προστάτις, καὶ ἀντίληψις μόνη, ἀγνή εὐλογημένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Παρανομῶν ὁ τύραννος, Ἡρώδης ὁ αἰχμαλωτιστής, καὶ εἰς εὐωχίαν, γενεσίων παρα-

τραπεῖς τὴν παῖδα ὀρχήσασθαι, παρασκευάζει δροκοῖς αὐτήν, πείσας πᾶσαν αἵτησιν, αὐτῆς ἐκπληρῶσαι· ἡ δὲ ἐκβιθασθεῖσα, διδαχαῖς ταῖς μητρώαις, ἐν πίνανι αἰτεῖται, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Μαιφονίας ἔγκλημα, ἑαυτῷ κληρωσάμενος, κολασιν ἀπέραντον, Ἡρώδης ὁ ἄθλιος, ὁ ἀναξ εἰσπράττεται, παρανομήσας ἄθεσμα· ἔδεσμα γὰρ ὥσπερ, τῇ τραπέζῃ προσάγει, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου, ἀπελέγχουσαν τοῦτον, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο φαεινὸς Ἀπόστολος, τοῦ Κυρίου καὶ Προδρόμος, μάκαρ Ἰωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, λιταῖς σου περισώζε, τοὺς ἐκτελοῦντας πόθῳ σου, μνήμην τὴν φαιδρὰν, καὶ φωτοφόρον βοῶντας: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιοτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κηρύσσουσα, Κόρη Παναγία, τὸν Ἁγίοις Ἁγίων, δι' οἰκτον γενόμενον, ὅπερ ἐσμέν ἀφύρτως βροτοί, σῶσαι τοὺς αὐτῷ, ἀναβοῶντας ἀπαύστως: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ ζ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εφριξε φαλαγὴ πονηρὰ, καὶ ὁ ταύτης πρωτοστάτης Διάβολος, τὴν θεολόγον σου, Προφῆτα γλῶσσαν Χριστὸν κηρύττουσαν, καὶ διὰ κόρης ἀσελγοῦς, Ἡρώδην ἀνέπεισε, καρατομήσαι σε· ἀλλ' ἡμεῖς σε οἱ πιεσοὶ μεγαλύνομεν.

Φάραγξ μὲν φύσις ταπεινὴ, ἀνυψώθη, καὶ βουνὸς τεταπεινῶται, ἡ τοῦ θανάτου ὀφρὺς· φωνὴ βοῶντος γὰρ ἀνακέκραγεν, ἐν τοῖς ἐρήμοις τοῦ φωτός, τοῦ Ἄδου σκηνώμασι: Τὰς πύλας ἄρατε· Βασιλεὺς γὰρ δυνατὸς εἰσελεύσεται.

Φρίττουσι πάθη τῶν βροτῶν, καὶ τῷ φόβῳ δραπετεύουσι Δαίμονες, τὴν ἐπισκίασιν, τῆς ἐκ Θεοῦ σοὶ δοθείσης χάριτος· ἀμφοτέρων πειρασμῶν, τὴν ποίμνην σου φυλάττε, Κυρίου Πρόδρομε, τὴν ἐν πίστει σε αἰεὶ μεγαλύνουσαν.

Θεοτοκίον.

Εντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλεὺς Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσραηλῆτην λαὸν, καθυποτάσσων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῷ ὀρθοδόξῳ βασιλεῖ, νίκας χαριζόμενος, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Λόγε Θεοῦ.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Φωνὴ βοῶντος ἔφυσ ὁ Βαπτιστὰ· ἐκ Προφήτου Προφήτης γὰρ ἔλαμψας, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε πᾶσι βοῶν· καὶ τὸν Ἡρώδην ἤλεγξας, πράττοντα ἀσέμνως τὰ ἀσελγῆ· διὸ καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, προέδραμες κηρύττων, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μητὸς Ἡρωδιάδος ἐκβιβασθέν, ἀναιδέστατον κόριον ἤτησε, τοῦ Βαπτιστοῦ, κάραν ἐκτμηθῆναι τὴν ἱεράν· τότε Ἡρώδης τάχιστα, ἔδεσμα καθάπερ παρατεθέν, προστάττει ἐν τρυβλίῳ, δοθῆναι ὡς περ δῶρον, τούτου ἐλέγχουσαν τὴν ἄνοιαν.

Ως Μάρτυς καὶ Προφήτης καὶ Βαπτιστής, ὡς φωνή τε καὶ λύχνος καὶ Ἄγγελος, ὑπὸ Θεοῦ, μείζων Προφητῶν τε μαρτυρηθεὶς, δυσώπησον τὸν Κύριον, ρύσασθαι παντοίων ἐκ πειρασμῶν, καὶ βλάβης ἐναντίας, τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντας, σοῦ τὴν φωσφόρον μνήμην Πρόδρομο.

Θεοτοκίον.

Ωράθης ὁ Παρθένης Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τὸν ἐν Προφήταις μείζονα γνωρισθέντα, καὶ Ἀποστόλων πρόκριτον γεγονότα, ὕμνοις ἐγκωμίων στεφανώσωμεν, τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος· τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτμήθη, διὰ τὸν νόμον Κυρίου.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο ἀσελγῆς Ἡρώδης, τὸν τῆς ἀγνείας φυτουργόν, σὲ Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, καρατομήσας δολερῶς, σοῦ τοὺς ἐλέγχους τῆς γλώττης, τεμεῖν οὐκ ἴσχυσεν ὅλως.

Θεοτοκίον.

Η τὴν ἀράν τοῦ κόσμου, τῷ θείῳ τόκῳ σου σεμνῇ, ἐξαφανίσασα ποίμνην, σὲ λιτανεύουσιν πιστῶς, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ρῦσαι πρεσβείαις σου Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἱεράν Κεφαλὴν, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, ἀσελγὲς ἀκόλαστον, περιέφερε κόριον· τὴν ἐλέγξασαν, γλώσσαν παράνομον, τῇ μοιχαλίδι μητρὶ

προσέφερεν. Ὁ τῆς ἀφάτου σε, ἀνοχῆς φιλάνθρωπε! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ω τῆς Ἡρώδου παρώσεως! ὁ ἀτιμάσας Θεόν, ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσεσι, τὴν τῶν ὀρκῶν τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται· καὶ τῇ μοιχείᾳ, φόνον προστίθῃσιν, ὁ σκυθρωπαίνει σχηματιζόμενος. Ὁ τῆς ἀφάτου σου, συμπαθείας Δέσποτα· δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ω τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως! τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, πορνικῆς ὀρχήσεως, ἀναδείκνυται ἑπαθλόν· ἡ θεωλόγος, γλῶσσα προσφθέγγεται, καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, Χριστοῦ προάγγελος. Ὁ τῆς ἀρρήτου σου, προμηθείας Δέσποτα· δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται, πάλιν ταραττεται. Ὁ ὄρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστής ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε, τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σύ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὡδή γ. καὶ ε'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρης ὁ Ἰωάννης:

Ζῆτει εἰς τὰς Ἱωρὰς τῶν Θεοφαν. Σελ. 281.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασι- κερ. 14
λεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, (φανερὸν γὰρ ἐγένετο
τὸ ὄνομα αὐτοῦ,) καὶ ἔλεγεν· Ὅτι Ἰωάννης ὁ
βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο
ἐνεργῶσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον·
Ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Ὅτι

Προφήτης ἐστίν, ἢ ὡς εἰς τῶν Προφητῶν. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν· Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτος ἐστίν, αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας, ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. Ἐλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ· Ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἠθέληεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο. Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβέτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, καὶ ἠδέως αὐτοῦ ἤκουε. Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ· δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐισελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ, καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἰτήσόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι. Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· Ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἕως ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου. Ἡ δὲ ἐξεληθούσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστῆ. Καὶ ἐισελθούσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν Βασιλέα, ἠτήσατο λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ Βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τῆς συνανακειμένων, οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ Βασιλεὺς σπεκουλάτωρα, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι τὴν Κεφαλὴν αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν Κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ ἀκούσαντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤλθον, καὶ ἦραν τὸ πτώμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. Καὶ συνάγονται οἱ Ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσται δίκαιος.

Τῇ Α'. Τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Antologio.

67

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους, ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου, γ'. καὶ τῶν Ἀγίων, γ'.

Ω' τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω' τῆς Ἡρώδου παρώσεως.

Ω' τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται, πάλιν ταραττεται.

Ὅρα ὀπίσθεν εἰς τοὺς Αἴνους.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, τοῦ Ἀγίου, ἐκ τῶν Ἰδιομέλων αὐτοῦ, οἶον βούλη. Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν Ἀγίων· τὴν Ἀκολουθίαν αὐτῶν ζῆτει εἰς Ἱεράρχας.

Τῇ ΑΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Καταθεσίων τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχου ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς χενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Η σορὸς ἡ κατέχουσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἀγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἐκάστην γνωρίζεται· ἐνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Τὴν ἀγίαν κατάθεσιν, Θεοτόκε τῆς Ζώνης σου, Ἑορτὴν κεκτήμεθα εὐφραυνόμενοι· ὅτι τῇ πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἡξίωσας, ἱερὰν περιβολὴν, φυλακτῆριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον, ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Ιδε τέπος περίδοξος, ἴδε οἶκος αἰείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύριται τῆς Θεόπαιδος, Ζώνη τιμία ἐν χάριτι· προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἰλασμόν, προφανῶς ἀπαρύσασθε, καὶ βοηθήσατε, εὐχαρίστω καρδίᾳ· Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Ως στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἀγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο· καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς Δείας δόξης αὐτοῦ· χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε τῶν εἰς σέ προστρεχόντων λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προτόμοια.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας τῇ πόλει σου, Ζώνη, τὴν σὴν ὑπὲρ ἐνδοξῆς, ἀσφαλέστατον σύνδεσμον, ταύτην περιέπουσας, ἐκ παντὸς κινδύνου, Δείας ἐνεργείας· καὶ ἀπροσμάχητον ἐχθροῖς, διατηροῦσαν αὐτὴν κραυγάζουσας· Ἰσχύς μου καὶ κραταίωμα, καὶ εὐπρέπες ἀγαλλίαμα, ὁ Υἱός σου καὶ Κύριος, μόνος ἔστιν ὁ Εὐσπλαγχνος. Στίχ. Ἠγίασε τὰ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος.

Τίμιον διάδημα, οἱ εὐσεβῶς βασιλεύοντες, τὴν σὴν Ζώνην πανάχραντε, φαιδρῶς περικείμενοι, ἐν τοῖς σοῖς καυχῶνται, Δείois μεγαλείois, καὶ φοβερῶτατοι ἐχθροῖς, τοῖς πολεμοῦσιν αἰεὶ γνωρίζονται· καὶ σὲ ὑμνοῦντες κράζουσι, τῷ ὑπὲρ λόγον τεχθέντι ἐκ σοῦ· Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Περίζωσον δύναμιν, ἡμᾶς Παρθέne τῇ Ζώνῃ σου, κατ' ἐχθρῶν ἐνισχύουσα, πάθη ὑπατάττουσα, καταταυραννοῦντα, καὶ ἐκπολεμοῦντα, καὶ νικητήρια ἡμῖν, δι' ἀπαθείας αἰεὶ παρέχουσα, τοῦ καθαρῶς δοξάζειν σε, καὶ τῷ Υἱῷ σου βοᾶν ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἁγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες Δαυϊτικὴν μελωδίαν, τῇ νεάνιδι Νύμφῃ τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου. Ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατακόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν, τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπαρθέne, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταίαν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτήν, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους, ὑμνοῦμεν οἱ πιστοὶ, Παναγία Παρθέne, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, νοσημάτων τὴν ἴασιν, καὶ κραυγάζομεν· Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ἡ λύτρωσις, τῶν σὲ τιμώντων ὑπάρχεις, Μαρία θεόκλητε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς τιμίας Ζώνης σου τῇ καταθέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι· Χαῖρε Παρθέne, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ παρόντες δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου, ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ Καταβασίας· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, κ. τ. λ.

Κανὼν πρῶτος. Ποίημα τοῦ Κυροῦ Γεωργίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Λαμπαδα, φωτοφανῇ τὴν ἄδυτον, ὁ τῆς Παρθένου ναὸς, ὡς οὐρανὸς εὐράμενος φαιδρὸς, τὴν ὑπέρλαμπρον Ζώνην αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν θαυμαμάτων αἰδριάζει αὐγαῖς.

Ισχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, Δείαν ὡς ὄντως Ζώνην νοητῶς, ἐζωσμένη ἡ πόλις σου, τὸ κράτος ἀδιάσπαστον, ἔχει· διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοί.

Γῆς παλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς κιβωτοῦ, Θεογεννητορ ὥφθη τοῖς ἐν γῇ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Αρώματα, μυστικὰ προχέονται, ἐν τῷ ναοῦ τῆς Ἀγνῆς· ἐκ τῆς τιμίας σήμερον σοροῦ,

καὶ πληροῦσι τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐωδίας ἅπαν-
τας, τοὺς μετὰ πόθου προσιόντας αὐτῇ.

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Ἰσχύν με τὴν σὴν ζῶσον, ἀγνὴ Παρθένε.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἰσχύν με θείαν εὐσεβῶς περίζωσον, ὕμνολο-
γοῦντά σου, τὴν ἱεράν Ζώνην, θεῖον χρημα-
τίζουσαν, τῇ πόλει σου περίζωσμα, καὶ κρα-
ταίωμα Κόρη, καὶ ἀρράγες περιτείχισμα, ἄ-
χραντε Παρθένε τῇ ποιμνῇ σου.

Σὺ τὸν Θεὸν τὸν δυνατόν ἐκύησας, περιζων-
νόντα, τοὺς εὐσεβεῖς πάντας, δύναμιν
Πανάμωμε· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν θείαν
σου Ζώνην, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι, χάριν ἀ-
παντλοῦμεν καὶ ἔλεος.

Χαρμονικῶς τῇ καταθέσει σήμερον, περιχο-
ρεύσωμεν, τῆς ἱεῖας Ζώνης, τῆς ἀγνῆς
Θεόπαιδος· ἐξ ἧς ἡμῖν περίζωσμα, ἀφθαρσίας
ὕφανθη, καὶ ἀδιάρρηκτον ἔνδυμα, καὶ περιβολὴ
ἀδιάσπαστος.

Υπὸ τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς Πανάμωμε, προ-
στρέχει δύναμιν· ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην,
καταφεύγει πάντοτε· πᾶσι γενοῦ βοήθεια· καὶ
τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι δίδου αἰτήματα,
σώζουσα δεινῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς συναφείας πρὸς
Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἀγνῆς σήμερον
Ζώνην, καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Αἱ ἑνναοὶ ὄχετοί, ἐκ τῆς ἀχράντου σου σο-
ροῦ ῥέοντες, τῶν χαρισμάτων Ἀγνῆ, πάν-
τας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσιν.

Ἰάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυύμνητος ἡμῖν
σήμερον, τῆς ὑπερτίμου Ἀγνῆς, Ζώνη ἀνα-
βρύει ἐν χάριτι.

Ως δρόσος ἑωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἀγνῆ
ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν καίμινον, τῶν σὲ
ἀνυμνούντων κοιμίζει αἰεὶ.

Δεύτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νευργεῖται καρδίᾳ, πίστει θερμῇ ψαύου-
σα, Ζώνη ἱερά τῆς Παρθένου, καὶ περι-
ζώννυται, δύναμιν ἀμαχόν, κατὰ παθῶν ἀκα-
θάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε, ἄτρωτος μέ-
νουσα.

Μένει ἀφθορος ἔτι, ἡ ἱερά Ζώνη σου, ἥτις
σου τὸ ἄχραντον σῶμα, Κόρη διέζωσε,
καθαγιαζούσα, τοὺς εὐσεβῶς προσιόντας, καὶ
φθορᾶς ἐξαίρουσα, νόσων καὶ θλίψεων.

Εἰ χρημάτισας οἶκος, περικαλλὴς ἄχραντε,
Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐν
ἀγίῳ σου, οἶκῳ εὐδόκησας, Ζώνην τὴν σὴν ἐν-
τεθῆναι· ἦν κατασπαζόμενοι ἀγιαζόμεθα.

Τὴν τιμίαν σου Ζώνην, τιμητικῶς ἅπαντες,
ἐν ἀγαλλιάσει καρθίας, περιπτυσσόμεθα,
τιμὴν ὑπάρχουσαν, πάντων πιστῶν Θεοτόκε,
ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου, ψάυσασα σῶματι.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, ἡ Ἐκ-
κλησία σου φαιδρῶς ἐορτάζει· καὶ ἐκτε-
νῶς κραυγάζει σοι Παρθένε Ἀγνή: Ἀπαντας
περίσωζε, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας· θραῦσον τὰ
φρυάγματα, τῶν ἀθίων βαρβάρων, καὶ τὴν ἡ-
μῶν κυβέρνησον ζωὴν, πράττειν Κυρίου τὰ θεῖα
διελήματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Οἱ τῶν θαυματῶν ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς
πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς
ἐξ Ἑδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χά-
ριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν
ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ
εὐχαρίστως κράζομεν αἰεὶ: Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπίς
τῶν ὑμνούντων σε.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ως ὑπέρτιμον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ Ποιη-
τὴς καὶ Κτίστης σε, πηξάμενος ὥσπερ,
ἄστροις κατεκόσμησε, τὰς θείας ἐλλάμψεις,
αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Σὲ κραταίωμα ἡ πόλις σου Θεοτόκε, καὶ
ἀσφαλὴ κρηπὶδα, ἔχουσα τῇ θείᾳ, Ζώνῃ
σου συνέχεται, δεσμὸν ἀδιάσπαστον, ταύτην ἐν
πολέμοις προτείνουσα.

Απὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννητορ, πρὸς
οὐρανὸν ἡ θεία, Ζώνη σου τῷ πόθῳ, τὰν
τῆς ἀναφθέντας θερμῶς· διό σε δοξάζομεν, ὡς
αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Ἰδοὺ χάρις ἀνεξάντλητος, δεῦτε πάντες, εἰλι-
κρινεῖ καρδίᾳ, ἀρύσασθε πίστει, νάματα
πηγάζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τοῖς σεπτῆς
σοροῦ τῆς πανάγνου Μητρός.

Δεύτερος. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ηρῆς πρὸς φῶς, ἄδυτον μεταχωρήσασα·
ἔλιπες δέ, τοῖς σὲ μακαρίζουσιν, ἀντὶ
τοῦ σώματός σου Ἀγνή, τὴν τιμίαν Ζώνην, πη-
γὴν θαυματῶν ὑπάρχουσαν, καὶ τόπον σωτη-
ρίας, καὶ χαράκωμα ταύτης, τῆς τιμώσης σε
πόλεως ἄχραντε.

Νέον ἡμεῖς, ὡς οὐρανὸν ὑπερχόμεθα, σοῦ
τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τεθησαύριται, καθάπερ

ἥλιος φωταυγής, σοῦ ἡ Δεία Ζώνη, βολαῖς θαυμαμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ πάντων τὰς καρδίας, καταυγάζουσα Κόρη, καὶ παθῶν τὴν ὁμίχλην διώκουσα.

Σὺ κιβωτός, τοῦ νοητοῦ ἁγιασματος, χρηματίζεις, ἄχραντε πανύμνητε· καὶ τὴν τιμίαν ταύτην σορὸν, ἔχουσαν τὴν Ζώνην, ἣν περιούσα ἐφόρεσας, παρέχεις τῷ λαῷ σου, καταφύγιον πᾶσι, καὶ πηγὴν ἰαμάτων ἀκένωτον.

Ηκε τῇ σῇ, πόλει πολυόλβον δώρημα, ἡ τιμία, Ζώνη σου πανύμνητε, καὶ κατετέθη περιφανῶς, ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τούτῳ τῷ θείῳ οἴκῳ σου· καὶ γέγονε μεγίστης, Ἑορτῆς Θεοτόκε, τοῖς θερμῶς σε ποθοῦσιν ὑπόθεσις.

Νόμου σκιαί, καὶ Προφητῶν τὰ αἰνίγματα, προεδῆλουν, ἔσεσθαί σε πάναγνε, Θεοῦ Μητέρα παναληθῆ, δι' ἧς ἡ κατάρρα, ἀπεστειρώθη καὶ ἦνθησε, τελεία εὐλογία, καὶ σωτήριος χάρις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ὑμνοῦσί σε.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς

Σὺ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγαλυνας· σὺ ὑψωσας ὑπὲρ πάσας, νοεραῖς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Η χάρις τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται, πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σοροῦ σου, τοῖς πίστει προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοί, βασιλεῖς περιζώννυνται· σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ πόλις αὐχοῦσα, τῇ Ζώνῃ σου σεμνύνεται.

Γνωστή σου ἀληθῶς, ἡ χάρις ἀναδέδεικται, πανάχραντε παραδόξως, ἐνεργοῦσα δυνάμεις, καὶ τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Δεύτερος. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ζώνης Δείας θεείσης, σήμερον ἐν οἴκῳ σου Θεοχαρίτωτε, συνεπανετέθη, ἀγαθῶν πᾶσα δόσις τοῖς χρήζουσι· καὶ πληροῦται πᾶς τις, ἁγιασμοῦ ὁ προσπελάζων, τὰς αἰτήσεις πιστῶς κομιζόμενος.

Ωραιώθης Παρθέने, Λόγον ὡραιότατον ἀποκνήσασα· καὶ τῷ σῷ ὡραίῳ, τούτῳ οἴκῳ τεθῆναι εὐδόκησας, τὴν ὡραίαν Ζώνην, ἣτις τὸ σὸν ὡραῖον σῶμα, Θεοτόκε ὡραίως διέζωσε.

Σοῦ ὁ Ἅγιος οἶκος, ἄλλος ὥς Παράδεισος πᾶσι γνωρίζεται, μέσον κεκτημένος, ὥσπερ εὖοσμον ῥόδον τὴν Ζώνην σου, εὐωδίας Δείας, ἀποπληροῦσαν τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων Πανάμωμε.

Ομβρου Δείου νεφέλη, γέγονας Πανάμωμε ἐναποστάζουσα, σωτηρίας ὕδωρ, καὶ

τὴν γῆν χερσωθεῖσαν ἐγκλήμασι, πρὸς καρποφορίαν, μεταγαγοῦσα εὐσεβείας· διὰ τοῦτο πιστῶς σε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ολὴν σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος· ὅλην ἀνύψωσε μόνην· ὅλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τὸν ναόν τε σὺν Ζώνῃ καὶ Δείᾳ σορῷ.

Νάουσιν, ἐκ πελάγους τὰ ρεῖθρα τῆς χάριτος, ἐκ σῆς σοροῦ τῆς ἀχράντου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν περικυκλοῦσιν, ἀρδεύοντα, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου.

Ισχύν σε, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, περιζώννυνται δόξαν, τὴν σεπτὴν σου Ζώνην Θεοκυῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Δεύτερος. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Νέον τέτοκας ἡμῖν, ὡς παιδίον τὸν πρὸ πάντων αἰώνων· καὶ καινουργεῖς καρδίας, ἀμαρτίας παλαιώσιν, δεξαμένας καινισμόν, τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας, Ζώνης σου Κόρη ἀειπάρθενε.

Αγιός σου ὁ ναός, θαυμαστός δικαιοσύνη ὑπάρχει· ὅς τις τὴν θαυμαστήν σου, Ζώνην θαύματα βρύουσαν, κεκτημένος τοῖς πιστοῖς, πέλαγος δεικνύται ἰαμάτων, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Γέγηθε πᾶσα ψυχὴ, συνιοῦσα ἐν Ἀγίῳ ναῷ σου· καὶ ἐν αὐτῷ ὁρῶσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου, ὥσπερ ἥλιον φαιδρὸν, φέγγος ἀστράπτουσας χαρισμάτων, τοῦ παντουργοῦ καὶ Δείου Πνεύματος.

Νεύρωσον ἡμῶν Ἀγνή, τὰς καρδίας παρεδείσας παντοίων, ἀμαρτιῶν ἰδέαις, καὶ περιζώσον δύναμιν, τοὺς τὴν Ζώνην σου πιστῶς, ὡς πολυτίμητον κεκτημένους, καὶ ἀναφαίρετον θησαυρίσμα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Ὁ Οἶκος.

Τίς γηγενῶν τὰ σὰ μεγαλεῖα διηγήσεται λόγος; ποία γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ οὐδὲ οὐράνιος· ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δεῖξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρπων χελέων τὰ ἄσματα, καὶ δίδου μοι θείαν χάριν, εὐφημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην Δέσποινα, δι' ἧς κό-

σμος ἀγάλλεται, σὺν Ἀγγέλοις ὕμνων σου τα
δαύματα, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπαρθένος.

Συναξάριον.

Τῇ τριακοστῇ πρώτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀνά-
μνησις τῆς ἐν τῇ Ἀγία σορῷ καταθέσεως τῆς
τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ
σεβασμίῳ αὐτῆς οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκο-
πρατείοις, ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς
Ζήλας, ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἔτι δὲ
καὶ τοῦ γεγονότος θαύματος, διὰ τῆς ἐπιθέσεως
τῆς τιμίας Ζώνης, εἰς τὴν Βασιλίδα Ζωὴν, τὴν
σύζυγον Λέοντος τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι.

Χρυσὴν κορωνίδ' οἶα, σεμνὴ Παρθένε,
Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζωὴν τέλει.

Θέντο σορῷ Ζωὴν πρώτη Πανάγνου τρια-
κοστῇ.

Οὗ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου υἱός Ἀρκάδιος, τὴν τιμίαν
ζώνην τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐξ Ἱεροσολύμων ἐξαγα-
γὼν, φυλαττομένην ἐκῆσε μέχρι τοῦ τότε καιροῦ, μετὰ
καὶ τῆς τιμίας Ἐσθῆτος, ἐπὶ παρθένου γυναικὸς τινος,
καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποκομίσας, κατέθετο ἐν λαμ-
πρᾷ θήκῃ· ἣν καὶ ἐκάλεσεν Ἀγίαν Σορόν. Χρένων
δὲ διελθόντων τριακοσίων δέκα, Λέων ὁ Βασιλεὺς ἤνοι-
ξε τὴν ἀγίαν ταύτην Σορόν, διὰ τὴν τοῦτου σύζυγον
Ζωὴν, ἐνοχλουμένην ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου· ἥτις καὶ
ἠξιώθη θείας ὀπασίας: Ὡς, εἰ ἐπιτεθῇ ἡ τιμία Ζώνη
ἐπ' αὐτῇ, τεύξεται τῆς ἰάσεως. Εὐρέθη οὖν ἡ τιμία Ζώνη,
ὡς νεοῦφαντος ἀποστίλβουσα, σφραγίδα ἔχουσα διὰ χρυ-
σίνης βούλλης καὶ κωδῆκελλον (ὑπόμνημα σύντομον, ἢ
τοῦ Λατινικοῦ Codicellum), ἐμφαίνοντα λεπτομερῶς τὸν
τε χρόνον, τὴν ἰνδικτιῶνα, καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐν
Κωνσταντινουπόλει προσεκομίσθη ἡ Ἀγία ζώνη· καὶ
πῶς ἐτέθη χερσὶ τοῦ Βασιλέως ἔνδον τῆς θήκης ἐπ' αὐ-
τοῦ σφραγισθεῖσα· ἣν καὶ ἀσπασάμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ
διὰ χειρὸς τοῦ τῆνικαῦτα Πατριάρχου ἀνωθεν τῆς Βα-
σιλίσσης ὑφαπλωθεῖσα, ἐλευθερίαν τοῦ νοσήματος εἰργά-
σατο· καὶ πάντες τὸν Σωτῆρα Χριστὸν δοξάσαντες, καὶ
τῇ πανάγῳ αὐτοῦ Μητρὶ ὕμνους εὐχαριστηρίους ἀποδόν-
τες, κατέθεντο τὴν ἀγίαν ζώνην ἐν τῇ τιμῇ Σορῷ, ἐν
ᾗ προῦκῃρχε.

Ταῖς τῆς ἀχράντου Μητρὸς σου πρεσβείαις
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὺ ὡς ἥλιος, δικαιοσύνης μόνος ὢν φωτουρ-
γέ, θείως τὸν ναὸν ἐφαίδρυνας τῆς σε-

μνῆς, τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασιν· ἐν ᾧ ἀ-
νίσχουσα, τὰς ἀκτῖνας ἐκλάμπει ἡ Ζώνη
αὐτῆς.

Χρυσὴν ὡς στάμνον, τὴν σὴν σορόν κυ-
κλοῦντες μόνη Ἀγνή, θείας ἀληθῶς μετέ-
χομεν νῦν τρυφῆς, τῶν χαρίτων παντευλόγητε,
καὶ τῶν συμβόλων σου, ὑπερτέραν ὡς οὔσαν
τιμῶμεν αὐτήν.

Ὑπερβλύζουσιν, οἱ τῶν θαυμάτων Κόρη
πάνανγε, χάριν ἀληθῶς κρατήρες σου
ταῖς πιστοῖς, καὶ ἀφθόνως τῆς τιμίας σου, σο-
ροῦ προέρχονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ νοητοὶ
ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ
ἐπὶ γῆς· δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυ-
στικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, ὑπερένδο-
ξον, ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν Ζωὴν αὐτῆς.

Δεύτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἡ πάντων Βασίλισσα, πρὸς οὐρανίους σκη-
ναῖς ἀπαίρουσα, καταλέλοιπεν ὄλβον, τῇ
Βασιλίδι πασῶν τῶν πόλεων, τὴν ταύτης Ζω-
νὴν, δι' ἧς περισώζεται, ἐπιδρομῆς ὁρατῶν καὶ
ἀοράτων ἐχθρῶν.

Πηγὴ νῦν προσέλθωμεν, ἀποσταζούση χά-
ριν καὶ ἔλεως, τῇ σορῷ τῇ τιμῇ, τῇ κα-
τεχούσῃ Ζωὴν τὴν πάντιμον, τῆς τιμησάσης
ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τιμίῳ τόκῳ αὐτῆς, Παρ-
θένου τε καὶ Μητρὸς.

Ἀνεῖτε τὸν Κύριον, Δυναμίεις πᾶσαι αἱ ἐ-
πουράνιαι, καὶ τὴν τοῦτον τεκοῦσαν,
ἀνθρώπων γλῶσσαι πᾶσαι δοξάσατε, ὅτι τὴν
Ζωὴν αὐτῆς ἐδωρήσατο, καταφυγὴν ἀληθῆ,
καὶ σωτηρίαν πιστοῖς.

Ῥανάτωσαν ἄνωθεν, δικαιοσύνην νεφέλαι
σήμερον, καταθέσει τῇ Ζώνης τῆς σῆς,
νεφέλη θεοχαρίτωτε καὶ μελωδείῳ ψυχῇ πᾶ-
σα χαίρουσα: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἡ'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δαυιδ.

Πλάκας θείας πάλαι κιθωτός, χειρὶ γρα-
φείσας Θεοῦ, συνέσχε πάνανγε· ἡ σὴ δὲ
ἀχραντε Δέσποινα, σεβασμία καὶ τιμία σορὸς,
Ζωὴν κατέχει τὴν αὐτὴν, τὸν νομοθέτην ἐν
σοί, συγκατασχοῦσαν. Φρικτὸν τὸ μυστήριον!

Ἀγγελοι πανάχραντε ἀγνή, νῦν συγχορεύου-
σιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ, καὶ περιέπου-
σι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἀγίαν σου Ζωὴν,
ἣν πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνῃ πολλῇ, προσ-
κυνοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν τὴν δόξαν τοῦ γέ-
νους ἡμῶν.

Ράβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστή-
σασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ, ἡ πολυτίμη-
τος ἄχραντε, μυροθήκη, ἡ τοῦ Πνεύματος, ὁ
Δησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀρωμάτων πηγὴ,
ἐξ ἧς μύρον, τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ἡ Δεῖα
σορός.

Υμνοῦσι πανάχραντε Ἀγνή, τὰ μεγαλεῖα
τὰ σὰ, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ, ἀνακηρύττου-
σιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρα-
νῶς, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, καὶ τῶν Μαρτύ-
ρων χοροὶ· μεθ' ὧν πίστει, σὲ προσκυνοῦντες
δοξάζομεν.

Δεύτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Θρόνος καθάπερ ἅγιος, ἡ σορός ἀνατίθεται,
ἔνδον ἐν αἰδύτοις, ἱεροῖς φαιδρότατα, τῆς
μόνης Θεόπαιδος, καὶ Βασιλίδος πάντων ἀγνῆς,
Ζώνην κεκτημένη, ἐπαναπαυομένην· ἐξ ἧς τοῖς
κοπιῶσιν, ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις, ἀνάπαυσις
τελεία, προέρχεται ἀφθόνως.

Επὶ τῆς γῆς τὸν Κύριον, ἱερῶς ἐσωμάτω-
σας, καὶ χερσὶν ἀγίαις, ἀληθῶς διέζωσας,
τὸν περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβοῦντας δύναμιν·
νῦν δὲ ἀναβάσσα, οὐρανῶν ὑπεράνω, κατέλι-
πες ἀνθρώποις, τὴν τιμίαν σου Ζώνην, Παρθένε
Θεοτόκε, κραταίωμα καὶ σκέπη.

Νενοσηκόσιν ἱάμα, ὀλισθαίνουσι στήριγμα,
καὶ τοῖς ῥαθυμοῦσιν, εὐθυμία ἐνθεος, κυ-
βέρνησις πλέουσι, πεπλανημένοις ἐπιστροφή, ἡ
παρεπομένη τῇ τιμίᾳ σου Ζώνη, ἀγνή Παρθένε
χάρις, ἀληθῶς χρηματίζει· ἦν πίστει προσκν-
νοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιτελοῦντες σήμερον, τὴν ἀγίαν καταθέ-
σιν, Ζώνης σου τῆς Δείας, ἱεράν πανήγυ-
ριν, οἱ δοῦλοί σου ἄγομεν· καὶ ἐν χαρᾷ βοῶμέν-
σαι: Χαῖρε Θεοτόκε, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ
πάντων τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς μελωδούν-
των: Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Θάλαμος ὑπέρτιμος ὄντως, Θεογεννήτορ ἡ
σορός σου, ὥφθη τὴν ἀγίαν σου Ζώνην,
παρθενηκὴν τε καὶ νυμφικὴν ὡς στολὴν, ἀξίως
περιέχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς Δη-
σαυρόν.

Ενθεον διαῖδημα κάλλους, ἡ Ἐκκλησία Θεο-
τόκε, ἀναδησαμένη τὴν Δείαν, καὶ πα-
ναγίαν Ζώνην σου σήμερον, βασιλικῶς εὐφραί-
νεται, καὶ ὠραίζεται τῇ δόξῃ σου.

Ναὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν οὐρανῶν
τὴν εὐκοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρ-

θένου, κατεκληφότες τῶν χαρισμάτων αὐγαῖς,
ὥσπερ ἀστέρων κάλλεσι, καταλαμπόμενοι φαι-
δρύνθητε.

Εχει τὴν ἀγίαν σου Ζώνην, Θεογεννήτορ ἡ
σὴ πόλις, σύνδεσμον εἰρήνης καὶ τεῖχος,
καὶ τῶν δογμάτων Δείαν ἐνότητα, καὶ ὀρθο-
δόξων καύχημα, καὶ Βασιλέων τροπαιοῦχημα.

Υμνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνεί-
καστόν σου χάριν· σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς
σοφίας, ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς
σὲ τιμῶσιν ἄχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τό-
κον σου.

Δεύτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτω ὁ οὐρανός.

Ιδοὺ ἡ Δεῖα κλίνη τοῦ Σολομῶν, δυνατοὶ ἦν
κυκλοῦσιν ἐξήκοντα, ῥήσει Γραφῶν, οἱ ἅ-
περ ἐν κλίνῃ βασιλικῇ, σορῶ τιμίᾳ σήμερον,
Ζώνην ἀνακλίνει τὴν ἑαυτῆς, ἀνάκλησιν εἰς
πάντων, τῶν τεταπεινωμένων, καὶ εὐσεβούν-
των περιποίησιν.

Ως πόλις Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, περὶ ἧς
ἐλαλήθη παράδοξα, ἔθου τῇ σῇ, πόλει
δῶρον τίμιον καὶ σεπτόν, τὴν παναγίαν Ζώνην
σου, πάντων εἰς κραταίωμα τῶν πιστῶν· δι' ἧς
οἱ στεφηφόροι, τροποῦνται πολεμίους, ὀρθοδο-
ξία διαλαμπόντες.

Σταλάξατε τὰ ὄρη νῦν γλυκασμόν, καὶ βου-
νοὶ εὐφροσύνην αἰώνιον, Πατριαρχῶν, δῆ-
μοι καὶ Μαρτύρων πάντες χοροὶ, τῶν Προφη-
τῶν ὁ σύλλογος, Δείων Ἀποστόλων δῆμος
σεπτός, εὐφρανῆτε σὺν πᾶσιν, ἡμῖν τῇ κατα-
θέσει, τῆς Δείας Ζώνης τῆς Θεόπαιδος.

Ηγίαςας τὰ πάντα διὰ τῆς σῆς, Παναγία
Παρθένε κυήσεως· καὶ νῦν ἡμῖν, δέδωκας
εἰς πλείονα φωτισμόν, τὴν παναγίαν Ζώνην
σου· ἧς τῇ καταθέσει πᾶσα ἡ γῆ, χορεύει καὶ
γεγαίρει, σὲ τὴν χαρᾶς ἀρρήτου, ἀποπληροῦσαν
τὸ ἀνθρώπινον.

Φιλίας με δολίας τῆς τῶν παθῶν, καὶ ἐχθροῦ
καθ' ἐκάστην πειράζοντος, ἀμαρτιῶν, βιά-
ρει ῥαθυμίας τε χαλεπῆς, ἀπαγωγῆς πανάχραν-
τε, καὶ αἰχμαλωσίας καὶ προνομῆς, τῷ σῷ
προσπεφευγότα, ἐλέει διὰ τάχους, ὡς συμπα-
Δῆς Ἀγνή ἀπάλλαξον.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ο πάντα ὑπὲρ ἐννοίαν, τὰ σὰ ποιήσας ἄ-
χραντε, τὴν σὴν Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην, ἐ-
τίμησεν, ἀφθαρσία, τῇ πόλει σου κραταίωμα,
δοὺς ταύτην καὶ ἀσφάλειαν· ἧς καὶ νῦν τὴν
κατάθεσιν, περιχαρῶς ἐκτελοῦντες, πανηγυρί-
ζομεν πόθῳ.

Ἕτερον ὅμοιον.

Κυρία πάντων πέλουσα, τῶν ποτημάτων Δέσποινα, καὶ πλήρης ὄντως σοφίας, τῆς ὑπερφώτου ὡς Μήτηρ. Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, φωτὸς καὶ θείας γνώσεως, καὶ χάριτός με πλήρωσον, τῇ συμπληρώσει τῶν ὕμνων, σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσέμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ὑπέρλαμπρον στέφανον, Θεοτόκε πανάχραντε, τὴν ἀγίαν Ζώνην σου περιέχετο, ἡ Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σήμερον, καὶ χορεῖει μυστικῶς, ἐκβοῶσά σοι Δέσποινα: Χαῖρε στέφανε, καὶ διαδῆμα θείον· χαῖρε μόνη, τοῦ πληρώματός μου δόξα, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος.

Σὺ πανάχραντε Δέσποινα, κραταιὸν περιτείχισμα, ἀρράγες τε στήριγμα καὶ διάσωσμα, τῷ σὺ λαῷ καὶ τῇ πόλει σου, ὑπάρχουσα δέδωκας, ὡς φαιδρὰν περιβολήν, τὴν

ὑπέρτιμον Ζώνην σου, περισώζουσιν, συμφορῶν ἐκ παντοίων τοὺς ἐν πίστει, καὶ ζεύσῃ προθυμία, ταύτην τιμῶντας θρόνυμφε.

Ονάδος σου πανάχραντε, ὡς πηγὴ ἀνεξάντλητος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέδεικται· οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως προχέονται, τῆς ἀγίας σου σοφοῦ, καὶ πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευφραίνουσι, πᾶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σοὶ βοώντων: Ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη, καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Ως στέφανον ὑπέρλαμπρον.

Ζῆτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Ἀπόστολος.

Ζῆτει καὶ. Νοεμβρίου, Σελ. 130.

Καὶ Εὐαγγέλιον· ζῆτει ἡ. Σεπτεμβρίου, Σελ. 23.

Κοινωνικόν:

Ποτήριον Σωτηρίου λήψομαι.

Τέλος τῶν ἐν τῷ Μηνολογίῳ διαφόρων Ἀκολουθιῶν.

ΕΤΑΓΓΕΛΙΑ

ΕΩΘΙΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ

ΕΩΘΙΝΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Κεφ. κτ. 16. **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα Μαθηταὶ ἐπο-
ρεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ
ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐ-
τόν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν.
Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέ-
γων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ, καὶ
ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάν-
τα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα
ὅσα ἐνετείλαμην ὑμῖν. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν
εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας
τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. ις. 1. **Δ**ιαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου, καὶ
Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι
ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτ' τῆς
μῆρας Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀ-
νατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυ-
τάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς
θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι, θεω-
ροῦσιν ὅτι ἀποκεκylισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέ-
γας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον,
εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιῷς, πε-
ριβεβλημένον στολὴν λευκὴν· καὶ ἐξεθαμβήθη-
σαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰη-
σοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμέ-
νον· ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπου
ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπατε τοῖς Μα-
θηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑ-

μᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτόν ὄψεσθε,
καθὼς εἶπεν ὑμῖν· Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυ-
γον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος
καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφο-
βοῦντο γάρ.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. ις. 9. **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, πρῶτ' **Κεφ. ις. 9.**
πρῶτ' Σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ
Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.
Ἐκείνη πορευθεῖσα, ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ
γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι. Καὶ οἱ
ἀκούσαντες ὅτι ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπί-
στησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περι-
πατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευο-
μένοις εἰς ἀγρόν. Καὶ οἱ ἀπελθόντες, ἀπήγ-
γειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.
Ὑστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐ-
φανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν,
καὶ σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς θεωροῦμένοις αὐ-
τόν ἐγνηγεμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα,
κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ
πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ
ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς
πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει. Ἐν τῷ ὀ-
νόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λα-
λήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· καὶ ὅταν θανάσι-
μόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβῃ· ἐπὶ ἁρ-
ώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξου-
σιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐ-
τοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν
ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες,
ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος,
καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος, διὰ τῶν ἐπακολου-
θούντων σημείων. Ἀμήν.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κ.ρ.
κδ. 1. **Τ**ῇ μὲν τῶν Σαββάτων, ὁρθρου βαθείας, ἤλθον Γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ εἰσελθοῦσαι, οὐχ εὗρον τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς Ἑνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν, ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίσθουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κ.ρ.
δ. 12. **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην, ἀπέχουσιν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἡ ὄνομα Ἑμμαοῦς. Καὶ αὐτοὶ ὁμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγινῶναι αὐτόν.

Ἀπολογία.

Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Ἀρχόντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτὸς ἔστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ Γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθρῆαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἤλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν Ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθον τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ Γυναῖκες εἶπον· αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς Γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν, λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθῆσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διηνοιγεν ἡμῖν τὰς Γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς Ἑνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

^{Κεφ. 24. 36.} **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἐμφοβοὶ γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμὶ· ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδτε· ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμέ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἐτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχέτε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθίος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὐ τοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ Προφήταις, καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διηγόρει αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γεγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες, καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

^{Κεφ. 11.} **Τ**ῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ

μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ παρακύψας, βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδαρίον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθνίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς, ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν Γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτόν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ Μαθηταί.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

^{Κεφ. 11.} **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω· ὥς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰπούσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐπεὶ δὲ δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκαν αὐτόν, καὶ ἐγὼ αὐτόν ἄρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη, λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται Διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μήμου ἄπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρας ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς

Μαθηταῖς, ὅτι εώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ο ὥστε ὁψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταί, ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἃν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἃν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ, εἰς ἐκ τῶν Δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι εώρακάς με πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ ^{Κεφ. κα. 2.} Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριᾶδος· ἐφανερώσας δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῦειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωῖας δὲ ἤδη γενομένης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ Μαθηταί, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶ. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διέζώσατο, (ἦν γὰρ γυμνός,) καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, (οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηγῶν διακοσίων,) σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀφαρίων, ὧν ἐπίασατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε, ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν Μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ διδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Ταῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς, ἐκ νεκρῶν.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ.
κα. 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς ταῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν· καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δευτέρου· Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου· Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμήν ἀμήν λέγω σοι, ὅτε ἤς νεώτερος, ἐζώνυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπῃ ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσῃ, καὶ οἴσῃ ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦ-

το δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε. Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολουθεῖ μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι καὶ δὲ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἃτινα εἰάν γραφῇται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα Βιβλία. Ἀμήν.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α Ι

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΤΙΝΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΤ ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΩΝ ΒΑΤΩΝ.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ α. Κάθισμα τοῦ Ψαλ-
τηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ἰστώμεν Στίχος ι.
καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτε-
ροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς σιω-
πάγε· καὶ πάντες αἰρόντες, τὸν Σταυρόν σου λέ-
γομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου,
Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο ἔχων Θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ὁ
τοῦ Θεοῦ Πατὸς Ἀγίος, καὶ Υἱὸς συναϊδίας,
ἐπὶ πῶλον ἀλόγου, ἐμετρίασε σήμερον, ἐν Βηθανίᾳ ἐλ-
θών. Ὅθεν παῖδες Ἑβραίων, κλάδους χερσὶ κατέχοντες
εὐφήμου φωνῇ. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς σήμερον, πᾶς ὁ εἶος Ἰσραὴλ, ἡ ἐξ
ἐθνῶν Ἐκκλησία, μετὰ τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου
ἐκβοήσωμεν. Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυσσε θύ-
γατερ Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς σου, ἔρχεται
σοι πρᾶϋς καὶ σώζων, καὶ ἐπιβεβηκώς ἐπὶ πῶλον ὄ-
νου, υἱὸν ὑποζυγίου· ἑόρταξε τὰ τῶν παιδῶν, κλά-
δους χερσὶ κατέχουσα εὐφήμουν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψί-
στοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν, τὴν σὴν προτυπούμενος ἡ-
μῖν, ἡγεiras θανόντα τῇ προστάξει σου, τὸν ἁ-
πνουν Λάζαρον, τὸν φίλον ἀγαθὸ ἐκ τοῦ μνήματος,
τεταρταῖον ὁδωδότα. Ὅθεν καὶ τῷ πῶλῳ ἐπιβάς συμ-
βολικῶς, ὥσπερ ἐπ' ὀχήματος φερόμενος, τὰ ἔθνη τε

μαιρόμενος Σωτήρ. Ὅθεν καὶ τὴν αἴνεσιν προσφέρει, ὁ
ἡγαπημένος Ἰσραὴλ, ἐκ στομάτων θηλαζόντων, καὶ νη-
πίων ἀπάκων, καθορώντων σε Χριστὲ, εἰσερχόμενος εἰς
τὴν ἁγίαν Πόλιν, πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βη-
θανίαν, καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐ-
τοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Κύριε, ποῦ θέλεις, ἐτοιμάσωμέν
σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; Ὁ δὲ ἀπέστειλε αὐτούς. Ἀ-
πέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην, καὶ εὐρήσετε ἄνθρω-
πον, κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα· ἀκολουθήσατε αὐ-
τῷ, καὶ τῷ οἰκοδεσπότῃ εἴπατε· Ὁ Διδάσκαλος λέ-
γει· Πρὸς σὲ ποιῶ τὸ Πάσχα, μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.
Δόξα. Σήμερον ἡ χάρις, ὡς ἀνωτέρω.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Ἦχος πλ. β.
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Καὶ τὰ Ἀναγνώσμα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εκάλισεν Ἰακώβ τοὺς υἱαὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Σὺ Κεφ.
μδ'. 1.
νάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσεται
ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. Ἀθροίσθητε καὶ ἀκού-
σατε υἱοὶ Ἰακώβ· ἀκούσατε Ἰσραὴλ τοῦ πατρὸς ὑμῶν.
Γούδα, σὲ αἰνέσουσιν οἱ ἀδελφοί σου· αἱ χεῖρές σου
ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου· προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ
τοῦ πατρὸς σου. Σκύμνος λέοντος Γούδα, ἐκ βλαστοῦ
υἱέ μου ἀνέβης· ἀναπείσων, ἐκοιμήθη ὡς λέων, καὶ ὡς
σκύμνος, τίς ἐγερεῖ αὐτόν; Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ
Γούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν
ἔλθῃ ὃ ἀπόκειται· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν. Δε-
σμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἔλικι
τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ· πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στο-
λὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐ-
τοῦ. Χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου, καὶ
λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ, ἡ γάλα.

Προφητείας Σοφονίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ. 14. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ· εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλήμ. Περιεῖλε Κύριος καὶ ἀδικήματά σου, λελότρωταί σε ἐν χειρὶ ἐχθρῶν σου. Βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου· οὐκ ὄφει κακὰ οὐκέτι. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρει Κύριος τὴν Ἱερουσαλήμ· θάρσει Σιών, μὴ παρείσθωσαι αἱ χεῖρές σου· Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοὶ δυνατός σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ· καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ ἐν τέρψει· ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς συναῶν τοὺς συντετριμμένους σου. Οὐαὶ! τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν; Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἐνεκά σου, λέγει Κύριος, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· καὶ σώσω τὴν ἐκπεπισμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι· καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα, καὶ ὄνομαστός ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. σ. 9. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται· σου δίκαιος, καὶ σώζων· αὐτὸς πρῶτος, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. Καὶ ἐξολοθρεύσει ἄρματα ἐξ Ἐφραὶμ, καὶ ἵππων ἐξ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐξολοθρευθήσεται τόξον πολυμικρόν· καὶ πληῖθος καὶ εἰρήνη ἐξ ἰθρῶν· καὶ κατάρξει ἀπὸ ὑδάτων ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως διεχθολῶν γῆς. Καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης σου, ἐξαπέστεις λαὸς τοὺς δεσμίους σου ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ. Καθήσεισθε ἐν ὀχυρώματι δεσμοῖς τῆς συναγωγῆς· καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικίας σου, διπλαῖ ἀνταποδώσω σοι, λέγει Κύριος· διότι, ἐνέτεινά σε ἐμαυτῷ· Γούδα ὡς τόξον, ἐπλησα τὸν Ἐφραὶμ· καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιών, ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ φιλαφήσω σε, ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ. Καὶ Κύριος ὀφθήσεται ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βαλὼν αὐτοὺς· καὶ Κυρίας ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπίζει, καὶ τορעάσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ. Καὶ Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπίζει αὐτῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ καὶ τοὺς Ἀποστόλους διδάξαν, λαλεῖν ἑτέρας ξέναις γλώσσαις, αὐτὸ τοὺς παῖδας τῶν Ἑβραίων τοὺς ἀπειροκάτους, προτρέπεται κραυγάζειν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο συνάναρχος, καὶ συναΐδιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ πῶλου ἀλόγου, ἦλθε σήμερον καθεζόμενος ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ· ὃν τὰ Χερουβὶμ μετὰ δέους ἀτεινῆσαι οὐ δύνανται· Παῖδες ἀνευφήμησαν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, τὸν αἶνον μυστικῶς ἀναμείλ-

ποντες· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, τῷ ἐλθόντι σωσαι ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἡ φωνὴ σου ἠκούσθη Κύριε, εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Ἰσραὴλ. Ὡσαννά καὶ τὸν Λάζαρον, τετραήμερον ἡγείρας· οἱ δὲ παῖδες τῶν Ἑβραίων ἔκραζον· Ὡσαννά, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Εἰσερχομένου σου Κύριε εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν, ἐπὶ πάλου καθεζόμενος, ἔσπευδες εἰσεῖν ἐπὶ τὸ πάθος, ἵνα πληρώσῃς νόμον, καὶ Προφῆτας· οἱ δὲ παῖδες τῶν Ἑβραίων, τῆς Ἀναστάσεως τὴν εἰρήνην προκηρύσσοντες, ὑμνούντων σε μετὰ κλάδων, καὶ βαΐων λέγοντες· Εὐλογημένος εἰ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δόξα σοι Χριστέ, τῷ ἐν ὑψίστοις καθεζομένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ νῦν προσδοκωμένῳ, μετὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ. Διὸ εὐφραίνονται θύγατερ Σιών· ἀγαλλονται τὰ ἔθνη τῆς γῆς· κλάδους κατέχουσι Παῖδες, χιτῶνας οἱ Μαθηταί, καὶ πᾶσα ἡ οἰκουμένη, ἐδιδάχθη τοῦ βοᾶν σοι· Εὐλογημένος εἰ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος γ'.

Πρὸ ἐξ ἡμερῶν, τοῦ γενέσθαι τὸ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθαθαῖα, ἀνακαλέσασθαι τὸν τεθνεῶτα, τετραήμερον Λάζαρον, καὶ προκηρύξαι τὴν Ἀνάστασιν· ὑπὸντησαν αὐτῷ καὶ αἱ γυναῖκες, Μάρθα καὶ Μαρία, ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου, ἀναβοῶσαι πρὸς αὐτόν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός. Τότε λέγει πρὸς αὐτάς· Οὐ προεῖπον ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται· ὑποδείξατέ μοι, ποῦ τεθήκατε αὐτόν· καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν, ὁ Κτίστης τῶν πάντων· Λάζαρε δεῦρο ἔξω.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαὶ ἐν τῷ Νάρθηκι.

Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα, Ἦχος τλ. δ'.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Βασιλεὺς σου, παραγέγονεν ἐν δικαιοσύνῃ, ἐπὶ πάλου καθεζόμενος, ὑπὸ Παίδων ἀνυμνούμενος· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος, εἰ, ὁ ἔχων πληῖθος οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων.

Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον, ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, πληρῶσαι τὴν γραφὴν· καὶ πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶ βαΐα, τοὺς δὲ χιτῶνας ὑπεστρώνυσαν αὐτῷ, γινώσκοντες, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεός ἡμῶν· ὃ τὰ Χερουβὶμ βεβᾶ ἀπαύστως· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἰ, ὁ ἔχων πληῖθος οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τὸ ὄνομα σου.

Ο τοὺς Χερουβὶμ ἐπασχούμενος, καὶ ὑμνοῦμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, ἐπέβης ἐπὶ πᾶσαν Δαυϊτικῶς

ἀγαθὴ καὶ Παῖδες σὲ ἐνύμουν θειοπρεπῶς· Ἰουδαῖοι ἐβλασφήμουν παρανόμως· τὸ ἀκάθεκτον τῶν ἐθνῶν, ἡ καθέδρα τοῦ πῶλου προετύπηται, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν μεταποιούμενον. Δόξα σοι Χριστέ, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε, καὶ πάντες αἵροντες, τὸν Σταυρὸν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὡς σπανὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον Χριστέ ὁ Θεός· Ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡς σπανὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δίς.

Ἔτερον, Ἦχος δ΄.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ὡς σπανὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἀπαξ.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα,

Ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετὰ κλάδων νουτῶς, κενθαρμομένοι τὰς ψυχὰς, ὡς οἱ παῖδες τὸν Χριστὸν, ἀνυμνήσωμεν πιστῶς, μεγαλοφώνως κραυγάζοντες τῷ Δεσπότῃ· Εὐλογημένος εἰ Σωτὴρ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐλθὼν, τοῦ σῶσαι τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, πνευματικῶς γενόμενος φιλάνθρωπε, νέος Ἀδάμ, ὡς εὐδόκησας· ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Ἔτερον Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σύμερον.

Ταρταῖον Λάζαρον ἐκ τοῦ μνημείου, ἀναστήσας Κύριε, πάντας ἐδίδου βοᾶν· Μετὰ βαίως καὶ κλάδων σοι· Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα, Ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ φίλῳ σου Χριστέ, δάκρυα ραίνεις μυστικῶς, καὶ ἐγείρεις ἐκ νεκρῶν, Λάζαρον κείμενον θνητὸν· ἐν ᾧ συμπάθειαν ἐδείξας φιλάνθρωπῶς· μαθόντες δὲ τὴν σὴν, παρουσίαν Σωτὴρ, τὰ πλῆθι τῶν βρεφῶν ἐξῆλθον σήμερον, ἐν ταῖς χερσὶ κατέχοντά βατὰ, τὸ

Ὡς σπανὰ σοι κραυγάζοντα· Εὐλογημένος εἰ, ὅτι τὸν κόσμον, εἰς τὸ σῶσαι ἐλήλυθας.

Ἔτερον, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ανίστατε συμφώνως, οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων, ἐπέβη νῦν τῷ πῶλῳ, καὶ ἔρχεται θέλων ἐν Σταυρῷ, πατάξαι τοὺς ἐχθρούς ὡς δυνατός· διὰ τοῦτο καὶ οἱ Παῖδες, μετὰ βαίως κράζουσι τὸν ὕμνον· Δόξα σοι τῷ ἐλθόντι νικητῇ· δόξα σοι τῷ σωτῆρι Χριστῷ· δόξα σοι τῷ εὐλογημένῳ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλαιον, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὸ προσταχθέν.

Ο ἐπὶ θρόνου Ἡερουβὶμ καὶ ἐπὶ πῶλου, ἐπικάζεις δι' ἡμᾶς καὶ πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκούσαν φθάσας, σήμερον ἀκούει, τῶν Παίδων ἀναφωνούντων τὸ Ὡς σπανὰ, τῶν ὄχλων ἀναβοώντων, Υἱὲ Δαυὶδ, σπῆυσον σῶσαι οὓς ἔπλασας, εὐλαγημένε Ἰησοῦ· εἰς ταῦτα γὰρ ἐλήλυθας, ὅπως γράμην τὴν δόξαν σου.

Δίς.

Ἀναγνώσιν δὲ ποιῶμεν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, τοὺς περὶ τῆς ἑορτῆς Λόγους ξέ. καὶ ξς.

Εἶνα τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ.

Ἦχου· καὶ Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσθη αἰνόν· Στιχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τὸ ὄνομα σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἤγειρεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθεν εἰς Βηθθαγνῆ, πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ἀπέστειλε δύο Μαθητάς, λέγων αὐτοῖς· Πορεύθητε εἰς τὴν κώμην, τὴν ἀπέναντι ὑμῶν καὶ εὐθὺς εὐρήσετε ὄνον δεδεμένον, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς, λύσαντες, ἀγάγετέ μοι. Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπητι, εἰρεῖτε, ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει· εὐθὺς δὲ ἀποστείλετε αὐτούς. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδοὺ, ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται εἰς σοι πραῦς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. Περιεθέντες δὲ οἱ Μαθηταί, καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἤγαγον τὴν ὄνον, καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισαν ἐπάνω αὐτῶν. Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἑστρωσας ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ. Οἱ δὲ ὄχλοι, οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον, λέγοντες· Ὡς σπανὰ τῷ Υἱῷ Δαυὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡς σπανὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσελθόντες αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη

πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστὶν οὗτος; Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας. Ἰδόντες δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς τὰ θαυμάσια, ἃ ἐποίησε καὶ τοὺς παῖδας κρᾶζοντας ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ λέγοντας, Ὡσαννά τῷ Υἱῷ Δαυὶδ, ἠγαγκτήσαν· καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκούεις, τί οὗτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε, ὅτι, Ἐκ στόματος νηπιῶν καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον; Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ κούσθη ἐκεῖ.

Αἰάστασιν Χριστοῦ, οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθύς τὸν Ν.

Καὶ μετ' αὐτὸν, Δόξα, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς εἰσέρχεται ἐν πόλει Βηθανίᾳ, ἐν πῶλῳ καθήμενος, τὴν ἀλογίαν λύων, τῶν ἐθνῶν τὴν κήκιστον, πάλαι κειρωμένην.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός....

Καὶ τὸ Ἰδιόμειλον, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ὅρα εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς δὲ ἀσπάζονται οἱ Ἀδελφοὶ τὸ Εὐαγγέλιον,

διατίμει ὁ Ἠγούμενος τὰ Βαῖα.

Ο' Κατὼν, ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὡσαννά Χριστὸς εὐλογημένος Θεός.

Λέγομεν δὲ τοὺς Εἰρμούς ἀνα β'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀνα δ'. ἢ ζ'. ὅτε εἰσὶ δύο.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

„ Ὡφθησαν, αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου νοτῆτος ἅμειροι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαινούσης, τὰ θεμέλια· τῇ καταγίδι νεύματι, ταύτης γὰρ ἐπέτιμης, περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσης, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε.

Τροπάρια.

Στόματος, ἐκ νηπιῶν ἀκάκων, καὶ θηλαζόντων αἶνον, τῶν σῶν οἰκετῶν κατηρτίσω, καταλύσαι τὸν ἀντίπαλον, καὶ ἐκδικῆσαι πάθει Σταυροῦ, τὴν πτώσιν τοῦ πάλαι Ἀδὰμ, διὰ ξύλου ἀναστῆσαι, τοῦτον δὲ ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε.

Αἰνισιν, Ἐκκλησία ὁσίῳν, τῷ ἐνοικοῦντι, Σιών σοι Χριστέ προσφέρει· ἐν σοὶ δὲ Ἰσραὴλ, τῷ ποιητῇ αὐτοῦ χαίρει· καὶ ὅρη, ἔθνη ἀντίτυπα λιθοκάρδια, ἐκ προσώπου σου ἠγαλλιάσαντο, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε.

Καταβασία: Ὡφθησαν αἱ πηγαί.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

„ Νέουσιν ἀκρότομον, προστάγματι σῷ, στερεὰν ἐθύλασε πέτραν, Ἰσραηλῆτις λαός· ἡ δὲ πέτρα σύ Χριστέ, ὑπάρχεις καὶ ζωὴ ἐν ᾧ ἑστερεώθη,

„ ἡ Ἐκκλησία κρᾶζουσα· Ὡσαννά εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος.

Τροπάρια.

Νεκρὸν τετραήμερον, προστάγματι σῷ, ἐκ νεκρῶν σύντρομος, Ἄδης ἀφῆκε Λάζαρον· ἡ ἀνάστασις Χριστέ, σὺ γὰρ καὶ ζωὴ, ἐν ᾧ ἑστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κρᾶζουσα· Ὡσαννά εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος.

Ἀσάτε λαοί, θεοπρεπῶς ἐν Σιών, καὶ εὐχὴν ἀπόδοτε, Χριστῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ· αὐτὸς ἔρχεται ἐν δόξῃ μετὰ κυρείας· ἐν ᾧ ἑστερεώθη ἡ Ἐκκλησία κρᾶζουσα· Ὡσαννά εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος.

Καταβασία: Νέουσιν ἀκρότομον.

Ἦ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. β'.

Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνέλαβον ὕστερον, οἱ ἀγνώμονες Χριστὸν, Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν· ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτω, ἀεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, διαπαντός βοήσωμεν αὐτῷ· Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Εἶτα ἀναγινώσκουμεν τὸν Λόγον τοῦ κυρίου

Ἀνδρίου Κρήτης.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

„ Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἔξει καὶ οὐ χρονεῖ, ἐξ ὅρους κατασκίου δασέος, „ Κόρης τικτούσης ἀπειράνδρου· Προφήτης πάλαι φησί. „ Διὸ πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ρῆξάτω εὐφροσύνη κραταιὰν ἐπ' ἔλεον, ὅρη καὶ πάντες βουνοί, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἐπικροτησάτω· Χριστὸν αἰνεῖτε ἔθνη· καὶ τοῦτον πάντες λαοί, ἐπαινοῦντες βοᾶτε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰσχύϊν ὁ βασιλεύων τῶν αἰώνων Κύριος, ἐνδεδυμένος ἔχει· τῆς τούτου ωραιότητός τε καὶ δόξης, ἀσύγκριτος ὑπάρχει, εὐπρέπεια ἐν Σιών. Διὸ πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σπιθαμῇ ὁ μετρήσας οὐρανόν, δρακὶ δὲ γῆν, Κύριος πάρεστι· Σιών γὰρ ἐξελέξατο· ἐν αὐτῇ δὲ οἰκεῖν καὶ βασιλεύειν, ἡρέτισατο λαὸν τῶν ἐν πίστει βοώντων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καταβασία: Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

„ Τὴν Σιών ἐπ' ὅρους ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελιζόμενος, „ καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὁ κηρύσσων, ἐν ἰσχύϊ, „ ὕψωσον φωνήν· Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

Τροπάρια.

Ο' ἐν τοῖς ὑψίστοις καθήμενος, ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ Θεός, καὶ ἐφορῶν ταπεινά, αὐτὸς ἔρχεται ἐν δόξῃ μετὰ κυρείας· καὶ πληρωθήσεται τὰ πάντα,

Δείκῃς αἰτίσεως αὐτοῦ· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σωτήριον ἔθνησιν.

Σὺν Θεοῦ ὄρος τὸ ἅγιον, καὶ Ἱερουσαλήμ, κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου ἄρον· καὶ ἴδε συνηγμένα τέκνα σου ἐν σοί· ἰδοὺ γὰρ ἤκασι μακρόθεν, προσκυνῆσαι τῷ Βασιλεῖ σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σωτήριον ἔθνησιν.

Καταβασία: Τὴν Σιών ἐπ' ὄρους.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐβόησαν, ἐν εὐφροσύνῃ δικαίων τὰ πνεύματα· ἔνυν τῷ κόσμῳ, διαθήκη καινὴ διατίθεται· καὶ ῥαντίσματι, καινουργείσθω λαὸς Θεοῦ αἵματος.

Τροπάρια.

Υπόδεξαι, Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ τὸ βασίλειον, καὶ ὁ βαίων, ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς θεασάσθω μέγα· καὶ ῥαντίσματι, καινουργείσθω λαὸς Θεοῦ αἵματος.

Λελυμένους, σοὺς δεσμίους Σιών ἐξαπόστειλον, καὶ ἐκ λάκκου, ἀγνωσίας ἀνδρὸς ἐξάγαγε· καὶ ῥαντίσματι, καινουργείσθω λαὸς Θεοῦ αἵματος.

Καταβασία: Ἐβόησαν ἐν εὐφροσύνῃ.

Κοντάκιον Ἀυτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῷ Θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχούμενος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν, προσεδέξω βοώντων σοί· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπειδὴ Ἀδὴν ἔδησας ἀθάνατε, καὶ Θάνατον ἐνέκρωσας, καὶ κόσμον ἀνίστησας, Βαίῳις τὰ νήπια ἀνευφύμουν σε Χριστέ, ὡς νικητὴν, κραυγάζοντά σοι σήμερον· Ὡσαννά τῷ Υἱῷ Δαυὶδ. Οὐκέτι γάρ φησι σφαγῆσονται βρέφη, διὰ τὸ βρέφος Μαρίας· ἀλλ' ὑπὲρ πάντων νηπίων, καὶ πρεσβύτων, μόνος σταυροῦσαι· οὐκέτι καθ' ἡμῶν χωρήσει τὸ ξίφος· ἡ σὴ γὰρ πλευρὰ ευγῆσται λόγχῃ. Ὅθεν ἀγαλλόμενοι, φαμέν· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τοῦ Πάσχα, ἐορτάζομεν τὴν περικφανὴ καὶ ὑπέρλαμπρον Ἑορτὴν τῶν Βαίων.

Στίχοι.

Πῶλῳ καθίσας, ὁ λόγῳ τείνας πόλον,
Βροτοὺς ἐκζητεῖ, λύσαι τῆς ἀλογίας.

Μετὰ τὸ ἐγερθῆναι τὸν Λάζαρον ἐκ νεκρῶν, πολλοὶ κατιδόντες τὸ γεγονός, ἐπίστευον εἰς τὸν Χριστόν. Καὶ δὴ κηροῦται ψῆφος τῇ τῶν Ἰουδαίων συναγωγῇ τὸν τε Χριστόν, καὶ αὐτὸν ἀποκτείνει τὸν Λάζαρον. Φεύγει τοίνυν ὁ Ἰησοῦς, χώραν τῇ κακίᾳ διδούς. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐν τῇ Ἑορτῇ τοῦ Πάσχα ἀποκτείνει τοῦτον μελέτην ἔθεντο. Καὶ χρόνου τῇ φυγῇ δοθέντος συχνοῦ, πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, φησὶν, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν

Απολογία.

Λάζαρος ὁ τεθνηκώς. Καίεισι ἀρίστου γενομένου, συνήθειον αὐτῷ καὶ ὁ Λάζαρος· ἡ δὲ ἀδελφὴ αὐτοῦ Μαρία τοῖς ποσὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ μύρον κατέχευε. Καὶ τῇ ἐπαύριον, στέλλει τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ ἄζοντας τὴν ὄνον, καὶ τὸν πῶλον. Καὶ δὴ ὁ ἔχων θρόνον τὸν οὐρανόν, ἐπιβεβηκώς τῷ πῶλῳ, εἰσῆει τὴν Ἱερουσαλήμ. Οἱ δὲ παῖδες τῶν Ἑβραίων, καὶ αὐτοὶ ὑπὲρρίπτον αὐτῷ τὰ ἱμάτια, καὶ κλάδους φοινίκων· τοὺς μὲν, κόπτοντες, ἄλλους δὲ, ταῖς χερσὶ περιφέροντες, ἐβόων αὐτὸν προπύμνοντες· Ὡσαννά τῷ Υἱῷ Δαυὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Τοῦτο δὲ γέγονε, τὰς ἐκείνων γλώσσας κινήσαντος τοῦ παναγίου Πνεύματος, εἰς αἶνον καὶ εὐφημίαν Χριστοῦ. Ἐδήλουν δὲ διὰ τῶν Βαίων, οἰοῦν τῶν κλάδων, (Βαίον γὰρ παρ' Ἑβραίοις ὁ ἀπαλὸς κλάδος λέγεται,) τὴν κατὰ Θανάτου τοῦ Χριστοῦ προσημεινέντων νίκην. Εἰωθὲς γὰρ ἦν, τοὺς νικητὰς ἀγώνων, ἢ πολέμων τινῶν, κλάδοις δένδρων αἰεθαλλῶν, ἐν ταῖς ἐπινικίαις προπομπαῖς τιμᾶσθαι καὶ περιάγεσθαι. Ἡνίστατο δὲ ὁ πῶλος, τὸν ἐξ ἐθνῶν ἡμᾶς λαόν, ἐφ' οὗ κακῶς ὁ Χριστὸς καὶ ἐπαναπαυθεῖς, τροπαιοῦχος καὶ νικητὴς Βασιλεὺς τε πάσης τῆς γῆς ἀνηγόρευται. Περὶ ταύτης τῆς Ἑορτῆς καὶ ὁ Προφήτης ἔλεγε Ζαχαρίας· Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι πρᾶς, καὶ ἐπιβεβηκώς ἐπὶ ἵποζυγιον καὶ πῶλον ὄνου, υἱὸν ἵποζυγίου. Καὶ ὁ Δαυὶδ πάλιν περὶ τῶν Παίδων· Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων, κατηρτίσω αἶνον. Ἀλλ' εἰσιόντος φησὶ τοῦ Χριστοῦ, εἰσέσθῃ πᾶσα Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς ἀμυναν οἱ ὄχλοι ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων διερεθισθέντες, ἐσκέπουν αὐτὸν ἀνελεῖν. Ὁ δ' ἐλάνθανε κρυπτόμενος, καὶ φαινόμενος, διὰ παραβολῶν ἐλάλει αὐτοῖς.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικητὰς ἡμᾶς τῶν παραλόγων παθῶν ποίησον, καὶ τὴν σὴν ἐναργῇ κατὰ Θανάτου νίκην, τὴν φαιδράν σου καὶ ζωφόρον Ἀνάστασιν ἰδεῖν καταξίωσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμαιοὺς σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνέδρευσαν· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Γοιυπετοῦντες οἱ λαοὶ, καὶ σὺν Μαθηταῖς γενηθότες, μετὰ βαίων Ὡσαννά, τῷ Υἱῷ Δαυὶδ ἔκραζον· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπειροκάκος πληθὺς, ἔτι νηπιᾷζουσα φύσις, Θεοπρεπῶς σε Βασιλεῦ, Ἰσραὴλ καὶ Ἀγγέλων ἀνύμνησεν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Μετὰ βαίων σε Χριστέ, κλάδοις ἐπεκρότεις τὰ πλήθη, εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Βασιλεὺς τῶν αἰώνων ἐβόατε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία: Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ωδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐυφράνθητι Ἱερουσαλήμ· πανηγυρίσατε οἱ ἅγιοι πάντες Σιών· ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν δυνάμεων ἦλθεν· ἐλαβεῖσθω πᾶσα

„ ἡ γῆ, ἐκ προσώπου αὐτοῦ καὶ βοάτω· Πάντα τὰ
„ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Νέον πῶλον ἐπιβεβηκώς, ὁ Βασιλεὺς σου Σιών, ἐ-
πίστη Χριστός· τὴν γὰρ ἀλόγιστον εἰδώλων
πλάνην λύσαι, καὶ τὴν ἀκάθεκτον ὁρμὴν ἀναστεῖλαι,
πάντων ἔθνων παραγέγονεν, εἰς τὸ μέλπειν· Πάντα τὰ
ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Θεὸς σου χαῖρε Σιών σφόδρα, ἐβασίλευσεν εἰς
τοῦς αἰῶνας Χριστός· οὗτος ὡς γέγραπται,
πραῦς καὶ σώζων, δίκαιος λυτρωτὴς ἡμῶν ἦλθεν ἐπὶ
πώλου, ἵππειον θράσος ὀλέσων ἐχθρῶν, μὴ βοώντων·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σπανίζεται Δεῖων περιβόλων, τὸ παράνομον συνέ-
δριον ἀπειθῶν· τὸν προσευχῆς Θεοῦ ἐπείπερ οἴ-
κον, σπύλαιον ἀπειργάσατο ληστῶν, ἐκ καρδίας τὸν
Λυτρωτὴν ἀποσάμενον· ὃ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα, ὑ-
μνεῖτε τὸν Κύριον.

Καταβασία· Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ.

Ὠδὴ 9. Ὁ Εἰρμός.

„ Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορ-
„ τὴν· καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν Χρι-
„ στὸν, μετὰ βαίτων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζοντες·
„ Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, σω-
„ τῆρος ἡμῶν.

Τροπάρια.

Εἴθνη ἵνα τί ἐφρυάξατε; Γραφεῖς, καὶ Ἱερεῖς τί
κενὰ ἐμελετήσατε; Τίς οὗτος εἰπόντες, ὃ Παῖ-
δες, μετὰ βαίτων καὶ κλάδων ὕμνοις κραυγάζουσιν·
Εὐλαγημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, σωτῆ-
ρος ἡμῶν.

Οὗτος ὁ Θεός, ὃ παρόμοιος αὐτεῖς, δικαίαν πᾶσαν
ὁδὸν ἐξευρών, δέδωκε τῷ ἡγαπημένῳ Ἰσραὴλ· με-
τὰ δὲ ταῦτα ἀνθρώποις συνανειστράφη ἐφθείς· εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, σωτῆρος ἡμῶν.

Κἀνδάλα τρίβου, τί ἐχόμενα ἡμῖν, τιθέατε ἀπει-
θεῖς; πόδες ὀξεῖς ὑμῶν, αἷμα διεκχέαι Δεσπότης·
ἀλλ' ἀναστήσεται πάντως, σῶσαι τοὺς κρίζοντας· Εὐλο-
γημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, σωτῆρος ἡμῶν.

Καταβασία· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐκ γ.

Εἰς τοὺς Διόνους, ἱστώμεν Στίχος 5. καὶ ψαλλόμε-
να πορύντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ'.

Ο πλεῖστος ὄχλος Κύριε ἐστρώνησον ἐν τῇ ὁδῷ, τὰ
ἱμάτια αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ
τῶν δένδρων καὶ ἐβάσταζον· σὶ προάγοντες δὲ καὶ οἱ
ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ
Δαυὶδ, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος,
ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δίς.

Ἦχος, ὁ αὐτός.

Μέλλοντός σου εἰσιέναι, εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν Κύριε,
τὰ κλάδη τῶν φυτῶν, οἱ λαοὶ ἐβάσταζον, σὶ
ὑμνοῦντες τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, ὁρῶντές σε ἐπὶ πῶ-
λου καδήμενον, ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐθεώρουν· καὶ
διὰ τοῦτο οὕτως ἐβόων· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐ-
λογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Δίς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Εξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοί, καὶ θεάσασθε
σήμερον, τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὡς ἐπὶ θρό-
νου ὑψηλοῦ, ἐπὶ πώλου εὐτελοῦς, τὴν Ἱερουσαλήμ προ-
σεπιβαίνοντα. Γενεὰ Ἰουδαίων ἄπιστε καὶ μοιχαλῖς,
δεῦρο, θεάσαι, ὃν εἶδεν Ἡσαΐας ἐν σαρκί, δι' ἡμᾶς πα-
ραγενόμενον, πῶς νυμφεύεται ὡς σῶφρονα, τὴν νέαν Σιών,
καὶ ἀποβάλλεται τὴν κατὰκριτον συναγωγὴν· ὡς ἐν
ἀφάρτῳ δὲ γάμῳ καὶ ἀμιάντῳ, ἀμιάντοι συνέδραμον,
εὐφημοῦντες οἱ ἀπειρόκακοι Παῖδες· μεθ' ὧν ὑμνοῦντες
βοήσωμεν, ὕμνον τὸν Ἀγγελικόν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψί-
στοις, τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ ἐκουσίου πάθους
σου, εἰς πίστῳσιν πάντων, προενδειξάμενος Χρι-
στὲ ὁ Θεός, τὸν μὲν Λάζαρον ἐν Βηθανίᾳ, τῇ κρα-
ταίᾳ δυνάμει σου, τετραήμερον νεκρὸν ἀνίστησας, καὶ
τυφλοῖς δὲ τὸ βλέπειν, ὡς φωτοδότης ἐδωρήσω Σωτήρ·
καὶ εἰς τὴν Πόλιν τὴν ἁγίαν, μετὰ τῶν σῶν Μαθη-
τῶν εἰσῆλθες, καδήμενος ἐπὶ πώλου ὄνου, τὰ τῶν
Προφητῶν ἐκπληρῶν κηρύγματα, ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ
ἐποχοῦμενος· καὶ παῖδες Ἑβραίων, μετὰ κλάδων καὶ
βαίτων προὑπνέτου σοι. Διὸ καὶ ἡμεῖς, κλάδους ἑ-
λαιῶν βαστάζοντες καὶ βαῖα, εὐχαρίστως σοι βοῶμεν·
Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα, καὶ ἡν, Ἦχος πλ. β'.

Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βη-
θανίαν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐ-
τοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Κύριε, ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν
σοι φαγεῖν τὸν Πάσχα; Ὁ δὲ ἀπέστειλεν αὐτούς·
Ἀπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην, καὶ εὐρήσετε ἄν-
θρωπον, κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα· ἀκολουθήσατε
αὐτῷ, καὶ τῷ οἰκοδεσπότη ἔπατε· Ὁ Διδάσκαλος λέ-
γει· Πρὸς σὲ ποιῶ τὸ Πάσχα, μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ Λιτὴ γίνεται ἔξω τοῦ Μοναστηρίου,
καὶ ἡ Κατήχησις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς
τῆς δεήσεώς μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, κίνδυνος Ἄδου
προσάν με.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου ἐπεκαλεσάμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος ε' αὐτός.

Στίχ. Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώ-
θην σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς.

Στίχ. Τὸ ἀναταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου ἐπεκαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο' μοιγενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός. ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύ-
ριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Ἀπολυτίκ. { Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους.
{ Συναφίντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος.

Κοντάκιον. Τῷ Θρόνῳ ἐν οὐρανῷ.

Μετά δὲ τὸ Τρισάγιον, τὸν Ἀπόστολον.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Αδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ, πάντοτε, πάλιν ἐρῶ, Κεφ. 4.
χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀν-
θρώποις· ὁ Κύριος ἐγγύς. Μὴδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν
παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, μετὰ εὐχαριστίας
τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζετε τῷ Θεῷ. Καὶ
ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρή-
σει τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χρῆ-
στῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ,
ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγαθὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα
εὐφημα, εἴτις ἀρετὴ, καὶ εἴτις ἔπαινος, ταῦτα λογι-
ζεσθε. Ἄ καὶ ἐμάθετε, καὶ παραλάβετε, καὶ ἠκού-
σατε, καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ
Θεὸς τῆς εἰρήνης, ἔσται μεθ' ἡμῶν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος α'.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Εὐαγγέλιον, ἐν τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Κεφ. 1.
Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ
νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δι᾿ ἑαυτοῦ ἐκεί, καὶ ἡ Μάρ-
θα δικαίῃ· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἡν τῶν συνανακειμένων
αὐτῷ. Ἡ αὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου ἁγίου
πιστικῆς πολυτέλειαν, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ,
καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ
δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει
οὖν εἰς ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰ-
σκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διὰ τί τοῦ-
το τὸ μύρον αὐτῇ ἐπράξεν τιμωρίαν θανάτου, καὶ ἐδόθη
πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν
ἐμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκο-
μον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν
ὁ Ἰησοῦς· Ἀφίε αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασ-
μοῦ μου τετήρηκεν αὐτό· τὰς πτωχὰς γὰρ πάντοτε
ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἐγὼ
οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ καὶ
ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λά-
ζαρον ἴδωμεν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ
οἱ Ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν· ὅτι
πολλοὶ δι' αὐτὸν ἐπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον
εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύρῃ ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς
τὴν ἑορτὴν, ἀκούσαντες ὅτι ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερο-
σόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φορέων, καὶ ἐξῆλθον
εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὁσαννὰ, εὐλο-

γημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Εὐρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνόματι ἐκά-
θισεν ἐπ' αὐτὸ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Μὴ φοβοῦ
θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ Βασιλεὺς σου ἐρχε-
ται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. Ταῦτα δὲ
οὐκ ἔγνωσαν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε
ἐδόξασθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν
ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐ-
μαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτι τὸν Λάζα-
ρον ἐφώτισεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νε-
κρῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤ-
κουσε τοῦτο αὐτὸν πεποιθέναι τὸ σημεῖον.
Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Κοινωνικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἰς τὴν τράπεζαν, παράκλησις τοῖς Ἀδελφοῖς,
καὶ ἐσθίωμεν ἰχθύας.

Τῇ ἈΓίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ ΤΟΤ ΠΑΣΧΑ

Περὶ ὥραν Ὁρθρου σημαίνουσι πάντα τὰ σήμαντρα.
Καὶ ὁ μὲν Ἐκκλησιάρχης διανέμει τοῖς Ἀδελφοῖς τὰ
κηρία· ὁ δὲ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Διακόνου λαμπροφωροῦσιν
ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτῶν στολὴν. Εἶτα, λαβόντων,
τοῦ μὲν Ἱερέως τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, τοῦ δὲ Διακόνου
θυμιατήριον, καὶ λαμπάδων προπορευομένων αὐτῶν, ἀ-
περχόμεθα πάντες εἰς τὸν Νάρθηκα, κρατοῦντες τὰ
κηρία ἡμέμενα, καὶ ψάλλοντες τὸ, **Τὴν Διάστασίν σου,**
Χριστὲ Σωτὴρ, κτλ. Καὶ ἐν μὲν τῷ Ναῷ, ἐναπομείας
μόνος ὁ Καθηλόπτης, ἅπτι τὰ κηρία πάντα, καὶ τὰς
καιδήλας· καὶ ποιήσας πυρεῖον, καὶ βαλὼν εἰς αὐτὸ
θυμίαμα, τίθουσιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ. Ἐν δὲ τῷ
Νάρθηκι, προσευρεπισμένου ὄντος Τετραποδίου ἔμπροσ-
θεν τῶν Βασιλικῶν Πυλῶν, οὐσῶν κεκλεισμένων, ἀπο-
τίθουσιν ὁ Ἱερεὺς ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ
ἀναγινώσκει συήθως τὸ Β'. Ἐσθιόν, Διαγενομένου
τοῦ Σαββάτου. Ὁρα Σελ. 536.

Μετὰ ταῦτα, λαβὼν εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, καὶ
θυμιῶν, λέγει.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίᾳ καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀ-
διαίρετῳ Τριάδι, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἡμῶν ἀποκρινομένων τὸ, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς
μεγαλοφώνως τὸ παρόν.

Τροπάριον, εἰς Ἦχον πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατή-
σας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν· χαρισάμενος.

Λέγεται δὲ τοῦτο τρεῖς ὑπὸ τῷ Ἱερεῖ καὶ τρεῖς
ὑπὸ τῶν Χορῶν ἅντι Στίχων. Εἰδ' οὕτω λέγει τοὺς
ἐπομένους Στίχους ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος· καθ' ἑκα-
στον δὲ Στίχον, ψάλλεται ὁμοίως ὑπὸ τῶν Χορῶν σὺν
αὐτῷ Τροπάριον.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν
οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐ-
τοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλείπεταισαν, ὡς
τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προ-
σώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀ-
γαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Δόξα, Χριστὸς ἀνέστη. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς γεγονωτέρα φωνῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας.

Ὁ Χορός.

Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν· χαρισάμενος.

Συναπτὴ μεγάλη· μεθ' ἣν ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι πρέ-
πει σοι πᾶσα δόξα, ... Καὶ ἀνοιχθεῖσιν τῶν πυλῶν,
εἰσοδεύει ὁ, τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, προπορευομένων
πάλιν τῶν λαμπάδων. Ὁ δὲ Προιστὴς, ἐφεπόμενος
μετὰ τῶν Ἀδελφῶν, ἄρχεται τοῦ Κανόνος. Ψάλλον-
ται δὲ οἱ μὲν Εἰρμοὶ ἀνά δύο, τὰ δὲ Τροπάρια, εἰς ἑβ'.

Ὁ Κανὼν, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Α**ναστάσεως ἡμέρα· λαμπρυνθῶμεν λαοί· Πάσ-
χα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς
ζῶην, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ Θεός,
ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Τροπάρια.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὁφείμεθα τῷ ἀ-
προσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξα-
στράπτοντα, καὶ Χαίρετε, φάσκοι, στανῶς ἀκουσά-
μεθα, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραίνεσθωσαν· γῆ δὲ ἀγαλ-
λιάσθω· ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατὸς τε ἅπας
καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Καταβασία· Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, γ'. Τὸ, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἅπαξ.
(ἅπερ λέγονται εἰς ὅλας τὰς ᾠδὰς) Εἶτα, Συναπτὴ
μικρά· μεθ' ἣν Ἐκφωνήσις.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Δ**εῦτε πόμια πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγό-
νου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφ' ἀθανάτου πηγῆς,
ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Τροπάρια.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶτος, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια. Ἐορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἰσπερεύεται.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι· συνεσταυρούμην σοι χθὲς· αὐτός με συνδόξασον Σωτῆρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καταβασία: Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Ἐκφώνησις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαρίας, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐκ φωτὶ αἰδῶ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωποι; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργαντα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὰ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θειγὸς Ἀββακούμ,
» **Ε**στῆτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαισφόρον Ἄγ-
» γελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ
» κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Αρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθελεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστὸς· ὡς βρωτὸς δέ, ἁμῶς προσηγόρευται, ἁμῶμος δέ, ὡς ἄγευστος κληδὸς, τὸ ἡμέτερον Πάσχα· καὶ ὡς Θεὸς ἀληθὴς, τέλειος λέλεκται.

Ως ἐνιάσιος ἁμῶς, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστός ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται. Πάσχα τὸ καθαρτήριο, καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὡραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἐλαμψεν Ἥλιος.

Ο Θεοπάτωρ μὲν Δαυὶδ, πρὸς τῆς σκιῶδους κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἁγίος, τὴν τῶν συμβόλων ἐκβασιν, ὁρῶντες εὐφρανθῶμεν ἐνθάδε, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία: Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἀγαθός.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίσωμεν ὄρθρου βαθείος καὶ ἀντὶ μύρου τὸν
» ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὁ-
» ψόμεθα, δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσι ζῶν ἀνατέλλοντα.

Τροπάρια.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδαρκέτες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδὶ, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσω-

μεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριο.

Καταβασία: Ὁρθρίσωμεν.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἡγίασται.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συ-
» νέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπε-
» δημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰω-
» νᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Τροπάρια.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμνάμενος, ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέψας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Σῶτερ μου τὸ ζῶντε καὶ ἄδυτον, ἱερεῖον ὡς Θεός, σιαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, συνα-
νέστησας, παγγενὴ τὸν Ἀδὰμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Καταβασία: Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ἐκφώνησις. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νεκρῆς, Χριστέ ὁ Θεός, Γυναιξὶ Μυροφόροις, φθιγγάμενος, Χαί-
ρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου ἥλιον δύναντα ποτὲ ἐν τάφῳ, πρόεφ-
θασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυρο-
φόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· Ὡ φίλαι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, σῶμα ζωκφόρον καὶ τε-
θαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδὰμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι, ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι· καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐν-
νελημένῳ· καὶ κλαύσωμεν, καὶ κρᾶζωμεν· Ὡ Δέσποτα, ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, αὐτὴν τὴν ζωκφόρον Ἀνάστασιν εορτάζομεν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πάλιν Ἄδου μόνος,
Λαβὼν ἀνῆλθε πολλὰ τῆς νύκτος σκύλα.

Τὴν παρούσαν Ἐορτὴν προσαγορεύομεν Πάσχα, ὅπερ, τῇ Ἑβραίων διαλέκτῳ, Διάβασις ἐρμηνεύεται· αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ Θεὸς ἀρχήδεν, τὸν κόσμον ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παρήγαγε. Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν καὶ τὸν Ἰσραηλίτην λαόν, τῆς Ἐρυθρᾶς διαβιβάσας, ἐκ τῶν τοῦ Φαραὼ ἀφαρπάξει χειρῶν. Ἐν ταύτῃ πάλιν ἐξ οὐρανοῦ

καταβάς, τῇ μητρὶ τῆς Παρθένου ἐνώκησε· καὶ νῦν τὸ ἀνθρώπινον σύμπαν, τῶν τοῦ Ἄδου ἀρπάσας πυθμένων, εἰς οὐρανοὺς ἀνεβίβασε, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα ἤγαγε τῆς ἀφθαρσίας. Πλὴν καταβάς εἰς Ἄδην, ὃ πάντας ἀνίστησεν, ἀλλ' εἶσαι πιστεῦσαι αὐτῷ ἡρετίσαντο· τὰς δὲ ψυχὰς τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἀγίων, βιαίως κρατούμενας παρὰ τοῦ Ἄδου, ἠλευθέρωσε, καὶ πᾶσι δέδωκε πρὸς οὐρανούς ἀνέναι. Διὰ τοῦτο, γεγηθότες ὑπερφύως, μετὰ λαμπρότητος τὴν Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν, τὴν χαρὰν εἰκονίζοντες, ἣν ἡ φύσις ἡμῶν διὰ σπλάγγνα ἐλείους Θεοῦ ἐπλούτησεν. Ὡσαύτως δὲ, καὶ τὴν τῆς ἔχθρας καταλύσιν, καὶ τὴν μετὰ Θεοῦ καὶ αὐτῶν τῶν Ἀγγέλων ἔνωσιν, ἀποδεικνύντες, τὸν συνήθη διαπρατιτόμεθα Ἀσπασμόν.

Ἡ δὲ τοῦ Κυρίου Ἀνάστασις γέγονεν οὕτω· τῶν στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸν τάφον, περὶ μέσον νυκτός, σεισμός γίνεται· κατελθὼν γὰρ Ἀγγελος, τὸν λίθον τῆς τοῦ μνημείου θύρας ἀφίστησιν. Ἀναθεωροῦντες τοίνυν αἱ φύλακες, φεύγουσι, καὶ πάροδος ἐντιῦθεν ταῖς Γυναξί γίνεται, περὶ τὸ τοῦ Σαββάτου ὄψε, οἰοῦναι περὶ τὸ μέσον τῆς τοῦ Σαββάτου νυκτός. Καὶ πρῶτον μὲν ἡ ἀνάστασις τῇ τοῦ Θεοῦ Μητρὶ γνωρίμος γίνεται, ἀπεναντίας καθημένη τοῦ τάφου, ὡς φησὶν ὁ Ματθαῖος, σὺν τῇ Μαγδαληνῇ· ἀλλ' ἵνα μὴ ἡ ἀνάστασις ἀμφιβάλλοιτο, διὰ τὴν πρὸς τὴν Μητέρα οἰκείωσιν, οἱ Εὐαγγελισταὶ φασί· Πρῶτον φαίνεται τῇ Μαγδαληνῇ Μαρίᾳ. Ἀυτὴ καὶ τὸν ἐν τῷ λίθῳ Ἀγγελοῦ εἶδε, καὶ παρακύψασα πάλιν, τοὺς ἔνδον ὄρα· οἱ δὲ καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἀνάστασιν καταγγέλλουσιν. Ἠγέρθη γὰρ φασίν· οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Τρέχει οὖν, ταῦτα ἀκούσασα, καὶ πρὸς τοὺς διαπύρους τῶν μαθητῶν, Πέτρον καὶ Ἰωάννην, ἔρχεται, καὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῖς εὐαγγελίζεται. Ὑποστρεφούσης δὲ ταύτης μετὰ τῆς ἄλλης Μαρίας, ὑπῆντησεν αὐταῖς ὁ Χριστὸς λέγων· Χαίρετε· ἔδει γὰρ τὸ φύλον, τὸ πρῶτον ἀκούσαν, Ἐν λύπαις τέξη τέκνα· αὐτὸ τούτῳ πρῶτον καὶ τὴν χαρὰν ἐνωτίσασθαι. Αἱ δὲ, τῷ πᾶσι νικώμεναι, προσέρχονται, καὶ τῶν ἀχράντων αὐτοῦ ποδῶν ἄπτονται, ἀκριβέστερον γινώσκειν βουλόμεναι. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι πρὸς τὸν τάφον γίνονται· καὶ ὁ μὲν Πέτρος, παρακύψας μένον περὶ τὸ μνημεῖον, ἀπῆλθεν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἔνδον γίνεται, καὶ περιεργότερον βλέπει, τῆς τε συνδόνος ἄπτεται, καὶ τοῦ σουδαρίου. (*)

Πάλιν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ περὶ ὄρθρον ἦκει μετ' ἑτέρων γυναικῶν, τὰ ἐραδύντα πιστώσασθαι ἀκριβέστερον. Περὶ δὲ ἔξω ἐστῶσα, ὠδύρετο· ἔνδον δὲ τοῦ τάφου παρακύψασα, ἐρᾷ δύο Ἀγγέλους, ἀστράπτοντας τῇ λαμπρότητι, καὶ ὥσπερ ἐπιτιμώντας αὐτῇ, καὶ λέγοντας· Γύναι, τί κλαίεις, τίνα ζητεῖς; Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνόν, τὸν ἐσταυρωμένον; ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· καὶ εὐθέως ἀνίστησιν ἑμφασι, ἰδόντες τὸν Κύριον. Διὸ ἐκείνη στραφεῖσα ἐπισθεν, βλέπει τὸν Χριστὸν ἐστῶτα· κηπουρόν δὲ εἶναι αὐτὴν οἰηθεῖσα, (ὅτι ἐν τῷ κήπῳ τὸ μνημα ἦν) λέγει· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκαν αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ. Αὖτις δὲ πρὸς τοὺς Ἀγγέλους νευσάσης, ὁ Σωτὴρ, Μαρίᾳ, φησὶ πρὸς τὴν Μαγδαληνὴν. Ἡ δὲ, τῆς γλυκείας καὶ συνήθους τοῦ Χριστοῦ αἰσθημένη φωνῆς, ἀφασθαι αὐτοῦ ἤθελεν· ὁ δὲ λέγει· Μὴ μου ἅπτου· οὕτω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου, καθὼς αὐτὴ λογίζη, ἐτι ἀνθρώπον με εἶναι ὑπολαμβάνουσα· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς, ὅσα τε εἶδες καὶ ἤκουσας· καὶ τοῦτο μὲν ἡ Μαγδαληνὴ πράσσει. Ἐπιφωσκούσης δὲ πάλιν ἡμέρας, περὶ τὸν τάφον σὺν

ταῖς λοιπαῖς γίνεται. Αἱ δὲ περὶ Ἰωάννην καὶ Σαλώμην, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου, ἦλθον· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ἐν τῇ φάσει ἢ περὶ τὸν τάφον τῶν γυναικῶν ἔλευσιν γέγονεν, ἐν αἷς ἦν καὶ ἡ Θεοτόκος· αὕτη γὰρ ἔστιν, ἣν Ἰωσὴ λέγει Μαρίαν τὸ Εὐαγγέλιον· τοῦ Ἰωσήφ δὲ ἦν υἱὸς οὗτος ὁ Ἰωσὴς. Ἐν ἀδήλῳ μέντοι ἐστίν, ὅποια ὥρα ἀνέστη ὁ Κύριος· τινὲς μὲν γὰρ ἐν πρώτῃ ἀλεκτρούων ὥρῃ λέγουσιν· ἄλλοι δὲ ὅτε ὁ σεισμός γέγονε· καὶ διαφόρως ἑτέροι.

Τούτων δὲ οὕτω γεγεννημένων, ἰδοὺ τινὲς τῶν ἀπὸ τῆς κουστωδίας, ἐλθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσι τὰ διαπεπραγμένα· οἱ δὲ, ἀργυρίοις τούτους δεξιωσάμενοι, πείθουσιν ἀνείπειν, ὡς οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτόν. Κατὰ δὲ τὴν ἐσπέραν τῆς παρούσης ἡμέρας, τῶν Μαθητῶν εἰς ἐν ἡθροισμένων, διὰ τὸν Ἰουδαϊκὸν φόβον, καὶ τῶν θυρῶν ἀσφαλῶς κεκλεισμένων, εἰσσι πρὸς αὐτοὺς ὁ Χριστὸς· ὅτι ἐν ἀφάρτῳ ἦν σώματι· καὶ τὴν Εἰρήνην, τὸ σύνθημα, τοῖς εὐαγγελίζεται. Οἱ δὲ, τοῦτον ἰδόντες, ἐπερβαλλόντως ἐχάρησαν· καὶ διὰ τοῦ ἐμφυσηματος, τελώτερον τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐνέργειαν δέχονται.

Πῶς δὲ τριήμερος ἡ τοῦ Κυρίου ἀνάστασις, γίνωσκε οὕτως· Ἡ ἐσπέρα τῆς Πέμπτης, καὶ ἡ ἡμέρα τῆς Παρασκευῆς, (οὕτω γὰρ τὸ νυχθήμερον οἱ Ἑβραῖοι μετροῦσιν,) ἡμέρα μία. Τῆς Παρασκευῆς πάλιν ἡ νύξ, καὶ τὸ Σάββατον ὅλον, ἕτερον νυχθήμερον· ἰδοὺ ἡμέρα δευτέρα. Ἐτερον νυχθήμερον πάλιν ἡ τοῦ Σαββάτου νύξ, καὶ ἡ τῆς Κυριακῆς ἡμέρα· (ἀπὸ μέρους γὰρ τῆς ἀρχῆς τὸ ὅλον καταλαμβάνεται) ἄλλο νυχθήμερον· ἰδοὺ καὶ ἡμέρα τρίτη. Ἡ καὶ οὕτω. Τρίτῃ ὥρᾳ τῆς Παρασκευῆς ἐσταύρωται ὁ Χριστός· εἴτα, ἀπὸ ἑκτῆς ὥρας ἕως ἐνάτης, σκότος ἐγένετο· τοῦτο νύκτα νόησον· ἰδοὺ ἀπὸ τρίτης ἕως ἐνάτης, ἐν νυχθήμερον. Εἴτα πάλιν μετὰ τὸ σκότος, ἡμέρα, καὶ ἡ νύξ τῆς Παρασκευῆς· ἰδοὺ δύο νυχθήμερα. Ἡ ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, καὶ ἡ νύξ αὐτοῦ πάλιν, ἰδοὺ τρία νυχθήμερα. Εἰδὲ εἰς τὴν τρίτην ἐπαγγελία μὲν εὐεργετησάμεν ἡμᾶς ὁ Σωτὴρ, συντομώτερον διεπράξατο τὴν εὐεργεσίαν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς, Ἀνάστασιν Χριστοῦ Θεασάμενοι, γ'. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, γ'. Εἴτα τὰς λοιπὰς Ὁδὰς τοῦ Κανόου.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γένόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει ἐμπρὸς ἡμῶν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Γυναῖκες μετὰ κύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον· ὃν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν, χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὰ μυστήρια, σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδὲ τὴν καθάρεισιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰώνιου ἀπαρχῆς, καὶ σκεπτόντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡς ὅντως ἱστά καὶ πανέροτος, αὐτῇ ἡ σωτηρία, νύξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφάνου ἡμέρας, τῆς

Τοῦτο, ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ κατὰ Λουκᾶ Εὐαγγελίου (κδ. 12)· ἀλλ' ὅρα τὴν ἀκριβετέραν περὶ τούτου ἱστορίαν, (Ἰωάν. κ'. 3-8).

ἐγέρσεως οὐσα προάγγελος, ἐν ᾗ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς, πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Καταβασία: Ὁ Παῖδας ἐν καμίνου.

Εκφώνησις. Εἰπὲν τὸ κράτος.

Ωδὴ β'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄντη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὴς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῇ, καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεως, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Δεῦτε τοῦ καμνοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος τῆς Θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοιτωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀρσὴν κίχλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἠκασί σοι, θιοφειγείς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἰώας τὰ τέκνα σου, ἐν σὲ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ παντοκράτωρ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσει φύσις, ὑπερούσι καὶ ὑπέρθε, εἰς σὲ βεβαπτίσαμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Αὕτη ἡ κλητὴ.

Εκφώνησις. Ὅτι εὐλόγηται.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἁγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τροπάρια.

Θεῖας ὦ φίλης, ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ ἐπηγγείλω ἔσσεσθαι, μέχρι τέρματων αἰῶνος Χριστέ· ἢ οἱ πιστοὶ, ἀγαγόντες ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῃ, ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας σου.

Καταβασία: Φωτίζου φωτίζου.

Εκφώνησις. Ὅτι σὲ αἰνεῖσι.

Ἐξαποστειλάριον Αὐτόμελον, Πίχος β'.

Σαρκεὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἑξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον. Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον. Τικ γ'.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχ. η'. καὶ ψάλλομεν Στίχ. η'. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου. δ'. καὶ τοῦ Πάσχα δ'. Τῆς Ὀκτωήχου, Πίχος α'. ἀχόμεθα δὲ ἀπὸ τοῦ Στίχ. Ἀνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ.

Υμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ δεῖξαι σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀνάστας ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ὁ τὸν Ἄδην σκολεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξιώσον ἡμᾶς, ἐν καθάρῃ καρδίᾳ, ἑμεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Τὴν θειοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δεξάσσοις, ὑμνοῦμέν σε, Χριστέ. Ἐτέχθης ἐν Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ. Ἐπαυεις ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἑκούσιως ὑπῆμεις σταυρὸν. Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστίδος προελθὼν, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον. Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν

Στίχων αὐτῶν, Πίχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδεδεικται· Πάσχα καπνὸς ἅγιος· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσιμον. Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής· Πάσχα ἁμωμον· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν. Πάσχα, πάντας ἁγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός.

Δεῦτε ἀπὸ Θεᾶς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρὰς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστὸν. Θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς κυμφίον προσερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί.

Ἀποστολὴ Γυναῖκες, ὁρῶν βαθείας, ἐπιστάσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ ζωοδότου, εἶδον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγγάμενος, αὐταῖς αὐτὸς ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὴν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνητε τὸν ἀφθαρτον ἐν τῇ φθορᾷ; ἀπειθούσαι κηρύξατε τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν.

Πάσχα τὸ τέρπον· Πάσχα Κυρίου, Πάσχα Πάσχα πανσεβάσιμον ἡμῖν ἀνέτειλε· Πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὦ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡς περ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστὸς, τὰ Γύναια χαρὰς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα, καὶ νῦν,

Πίχος ὁ αὐτός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῷ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἰπώμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ τριτοῦ, καὶ ψάλλομεν

μεν τοῦτο πολλάκις, ἄχρις ἂν ἀσπάσωνται οἱ Ἀδελφοὶ ἀλλήλους· ὁ δὲ Ἀσπασμὸς γίνεται οὕτω.

Λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἵσταται πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ἁγίου Βήματος· ὁ δὲ Καθηνούμενος, ἐλθὼν, καὶ ἀσπασάμενος τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ τὸν Ἱερέα, λαμβάνει αὐτὸ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἵσταται ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως. Εἴτα οἱ Ἀδελφοὶ πάντες, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, ἀσπάζονται πρῶτον τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἴτα τὸν Ἱερέα, καὶ τὸν Καθηνούμενον, καὶ ἵστανται ἀκκίνοι εἰθα ἂν τύχῃσι, καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους.

Μετὰ γοῦν τὸν Ἀσπασμὸν, ἀναγιγνώσκεται ὁ κατηχητικὸς Λόγος τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ τοῦ Ἡγουμένου, ἢ τοῦ Ἐκκλησιάρχου· ἵστανται δὲ οἱ Ἀδελφοὶ ἅπαντες, καὶ ἐπακροῶνται τῆς ἀναγνώσεως.

Τῷ ἐν ἁγίοις Πατρὶς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, Λόγος κατηχητικὸς εἰς τὴν ἁγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς ἐνδόξου καὶ σωτηριώδους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαύτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἴ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθὲν χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴ τις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαύτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας ἐργάσατο, διχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴ τις μετὰ τὴν τρίτην ἤλθεν, εὐχαρίστως ἑορτασάτω. Εἴ τις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιούται. Εἴ τις ὑπέρβηκεν εἰς τὴν ἑνάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴ τις εἰς μόνον ἔφθασε τὴν ἐνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδυτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἑσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον. Ἀναπαύει τὸν τῆς ἐνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης. Καὶ τὸν ὑστερον ἐλεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει. Κάκεινῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται. Καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται. Καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν, εἰσελθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι καὶ δεῦτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνεῖτω πένιαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς οδυρέσθω πταίσματα· συφγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνατος. Ἔσβεσεν αὐτὸν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην, ὁ κα-

τελθὼν εἰς τὸν Ἄδην. Ἐπικράνεν αὐτὸν, γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβάπτισεν· Ὁ Ἄδης, φησὶν, ἐπικράνθη, συκαρτήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῷ περιέτυχεν. Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήντησεν οὐρανῷ. Ἐλαβεν, ὅπερ ἐβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἐβλεπε. Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου Ἄδην τὸ νίκος; Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ πεπτῶκας δαίμονες. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζῶν πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα ψάλλομεν τὸ Τροπάριον τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῶν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, αἱ Ὡραι, τὰ Ἀπόδειπνα, καὶ τὸ Μεσονυκτικόν, ψάλλονται οὕτω.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'· εἴτα.

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἄγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου Χριστέ προσκυνούμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἴ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἤλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἐκ γ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λῆθον ἀπεκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμιτε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγγάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Εν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρός καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Δόξα.

Ως ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, ὅντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος Χριστέ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, Χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις παρὰ μὲν Δέσποινα.

Τό, Κύριε ἐλέησον, μί. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Καὶ πάλιν ὁμοίως, τό, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. καὶ τὰ λοιπά. Τρισεύεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία, ἐν ταῖς Ὥραις, καὶ τοῖς Ἀποδείπνοις, καὶ τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ἡ δὲ τῆς Λειτουργίας Ἀκολουθία γίνεται ταχύτερον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ψάλλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Εἰπάτε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁμοῦ οἱ δύο Χοροὶ ὑψιλοτέρα φωνῇ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Antologio.

70

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλείπτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. Αὕτη ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Εἰσοδικόν.

Εν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

Εἶτα τό, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν Εκ γ'.

Ἡ Ὑπακοή, Προλαβοῦσαι τὸ ὄρθρον.

Τὸ Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες.

Ἀντί δὲ τοῦ Τρισαγίου,

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.

Ἀλληλούϊα.

Καὶ μετὰ ταῦτα, τὸν Ἀπόστολον.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ'.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων ὧν κεφ. α. 1.
Θεόφιλε, ὃν ᾤξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε, καὶ διδάσκειν, ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη. Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτόν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ῥητάνομος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναυλιζόμενος, παρηγγέλει αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου· Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες, ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς, οὓς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν

τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. Ἀλλὰ λήψοθε δύναμιν, ἐπελθόν-
τος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσονται μοι
μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ
καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος δ'.

Σὺ Κύριε ἀναστὰς οἰκτιρήσεις τὴν Σιών.

Στίχ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. α. 1. **Ε**ν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν
Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς
τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ
ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ
ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ
σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐ-
γένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐ-
τῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυ-
ρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐ-
τοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ
τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάν-
τα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κό-
σμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσ-
μος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι
αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύου-
σιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ
ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ'
ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο,
καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν
αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός·) πλήρης
χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ,
καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω
μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου
ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλά-
βομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μω-
σέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ἐγένετο.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Κοινωνικόν.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Ἀπὸ τοῦ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον,
καὶ τοῦ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, λέγεται τὸ Χριστὸς
ἀνέστη. Ὡσαύτως καὶ ἀντὶ τοῦ, Ὑψώσω σε ὁ Θεός
μου, ἐν τῇ τραπέζῃ, ἐν ᾗ γίνεται παράκλησις τοῖς
Ἀδελφοῖς μεγάλη εἰς πάντα.

Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν πάντας, προσκομίζει ὁ διαταχθεὶς
Ἀδελφὸς ἄρτον ὁλόκληρον, καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐν τῷ Πα-
ναγαριῷ· καὶ λαβὼν τὴν ἐξ ἔθους συγχώρησιν λαμβά-
νει τὸν ἄρτον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ μικρὸν ὑψώσας
αὐτόν, ἐκφωνεῖ, λέγων· Χριστὸς ἀνέστη. Καὶ ἡμῶν

ἀνταποκρινομένων, Ἀληθῶς ἀνέστη· ἐκεῖνος πάλιν
χαράττει Σταυρὸν μετὰ τοῦ ἄρτου, λέγων· Προσκυνοῦ-
μεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον Ἐγερσιν. Καὶ ἡμεῖς
τὴν Ὑπακοήν, καὶ τὸ Κοντάκιον· καὶ ψάλλομεν τοῦ,
Χριστὸς ἀνέστη, ἀσπαζόμεθα τὸν ἄρτον. Οὐκ ἐσθίω-
μεν δὲ αὐτὸν σήμερον, ἀλλ' ὑψοῦμεν μένον κατ' ἐκάστην,
μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινισίμου· καὶ τότε κλώ-
μεν αὐτόν καὶ ἐσθίομεν.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΜΤΗ ΤΗΣ 5' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΤΗΣ 5' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ Τετάρτῃ Ἑσπέραις, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς
τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλο-
μεν τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος πλ. β'.

Ο' Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοῦς·

Κύριε, τῇ σῇ Ἀναλήψει.

Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι ὡς εἶδόν σε.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Κύριε, αἱ οἰκουμῆαι πληρώσας.

Ἀπόστιχα, Ἦχος α'.

Ἀνελθὼν εἰς οὐρανοῦς, ὅθεν καὶ κατήλθεις.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ἀνῆλθες Χριστέ πρὸς τὸν ἄταρχον.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε.

Οἱ Ἄγγελοί σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Ετέχθης, ὡς αὐτὸς ἀθέλησας.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ζήτε ταῦτα πάντα εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

— ❧ —

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώ-
μεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰ-
διόμελα, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'.

Ο' Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοῦς, ἵνα πέμψῃ τὸν
Παράκλητον τῷ κόσμῳ. Οἱ οὐρανοὶ ἠτοίβασαν
τὸν Θρόνον αὐτοῦ· νεφέλαι, τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ. Ἄγ-
γελοι θαυμάζουσιν, ἄνθρωπον ὁρῶντες ὑπεράνω αὐτῶν.
Ο' Πατὴρ ἐκδέχεται, ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναΐδιον.
Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, κελύει πᾶσι τοῖς Ἀγγέλοις

αὐτοῦ· Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ὅτι ἀνέβη Χριστὸς, ὅπου ἦν τὸ πρότερον.

Κύριε, τῇ σῇ ἀναλήψει, ἐξεπλάγησαν τὰ Χερουβὶμ, θεωρήσαντά σε τὸν Θεόν, ἐπὶ νεφελῶν ἀνερχόμενον, τὸν ἐπ' αὐτῶν καθεζόμενον· καὶ δοξάζομέν σε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· δοξά σοι.

Εν τοῖς ὅροις τοῖς ἁγίοις, θεωροῦντές σου τὰς ὑψώσεις Χριστέ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀνυμνοῦμέν σου τῇ φωτεινῇ τοῦ προσώπου μορφῇ· προσκυνοῦμέν σου τὰ Παθήματα· τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν, τὴν ἐνδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες· ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ Ἀπόστολοι ὡς εἶδόν σε, ἐν νεφέλαις ἑπαρόμενον, ὀδυρμοῖς δακρύων, ζωοδότα Χριστέ, κατηφείας πληρούμενσι, θρηνοῦντες ἔλεγον· Δέσποτα, μὴ εἰσῆς ἡμᾶς ὀρφανούς, οὓς δι' αὐτοῦ ἠγάπησας δούλους σου, ὡς εὐσπλαγχνός· ἀλλ' ἀπόστειλον, ὡς ὑπέσχου ἡμῖν, τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, φωταγωγοῦν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυστήριον, παρалаβὼν τοὺς σοὺς Μαθητάς, εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνελάμβανες· καὶ ἰδοὺ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ παρῆλθες. Ὁ δὲ ἐμὲ πτωχεύσας κατ' ἐμὲ, καὶ ἀναβάς, ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐξαπόστειλον, φωτίζεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν μὴ χωρισθεῖς, γλυκύτατε Ἰησοῦ, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος συναναστραφεῖς, σήμερον ἀπ' ὅρους τῶν Ἐλαιῶν, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ· καὶ τὴν πεσοῦσαν φήσιν ἡμῶν, συμπαθῶς ἀνύψωσας, τῷ Πατρὶ συνεκάθισας. Ὅθεν αἱ οὐράναι τῶν ἀσωμάτων τάξεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, ἐξίσταντο θαμβεῖ· καὶ τρόμῳ συνεχόμεναι, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἐμεγάλυνον. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου συγκατάβασιν, καὶ τὴν ἀφ' ἡμῶν Ἀνάληψιν δοξολογοῦντες, ἱκετεύομεν, λέγοντες· Ὁ τοὺς Μαθητάς καὶ τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, χαρᾶς ἀπείρου πλήσας ἐν τῇ σῇ ἀναλήψει, καὶ ἡμᾶς ἀξιώσον, τῶν ἐκλεκτῶν σου τῆς χαρᾶς, εὐχαῖς αὐτῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Εἰσόδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν· Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β. 2 **Τ**άδε λέγει Κύριος· Ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ἐμφανὲς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἁκρῶν τῶν ὀρέων· καὶ ὑψωθείσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν· καὶ ἤξουσιν ἐπ' αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ πορεύσονται λαοὶ πολλοί, καὶ ἐροῦσι· Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰωκὰβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορεύσόμεθα ἐν αὐτῇ.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Πορεύεσθε, περιέλθετε διὰ τῶν κεφαλῶν μου· σκευάσατε τὴν ὁδὸν μου, καὶ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου, καὶ τοὺς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ διερρίψατε· ἐξάρατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη. Ἰδοὺ ὁ Κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ σου παραγέγονεν, ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν μεθ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸ προσώπου αὐτοῦ. Καὶ καλέσει αὐτὸν Λαὸν ἅγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ Κυρίου· σὺ δὲ κληθήσῃ, Ἐπιζητούμενη πόλις, καὶ σὺν ἐγκαταλειμμένη. Τίς οὗτος ὁ παρρηγιόμοσος ἐξ Ἐδῶμ; ἐρύθημα ἱματίων αὐτοῦ ἐκ Βοσφόρου· οὕτως ὡραίος ἐν στολῇ αὐτοῦ, βοᾷ μετὰ ἰσχύος πολλῆς· Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου. Διὰ τί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ; Πλήρης καταπεπατημένης· ληνὸν ἐπάτησα μονώτατος, καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ. Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἀναμνήσω τὴν αἰνεσίαν Κυρίου ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι. Κύριος, κριτὴς ἀγαθός, τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ· ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν· Οὐχὶ λαός μου ἐστέ; τέκνα, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσωσι· καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν. Οὐ πρέσβυς, οὐδὲ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσεν αὐτούς, διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ φείδестαι αὐτῶν. Αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς, καὶ ὑπερύψωσεν αὐτούς, πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται Κυρίου, καὶ στήσονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τὸ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ, ἐξ ἀνατολῶν ἡλίου. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, τὸ ἡμίση αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὸ ἡμίση αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην· ἐν θέρει καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτω. Καὶ ἔσται Κύριος εἰς Βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔσται Κύριος εἰς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν, κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβαᾶ ἕως Ῥεμμὼν, κατὰ νότον Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὑψωθείσεται, καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου μνηεῖ, ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμὴν, ἕως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώτης, ἕως τῆς πύλης τοῦ Γομόρ καὶ ἕως τοῦ πύργου Ἀδαμὴλ, καὶ ἕως τοῦ πύργου τῶν γωνιῶν, καὶ ἕως τῶν ἐποληνίων τοῦ Βασιλέως. Κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀνάθεμα οὐκέτι ἔσται, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ πεπαισθότως.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμ. Ἦχος α'.

Ανελθὼν εἰς οὐρανοὺς, ὅθεν καὶ κατήλθες, μὴ εἰσῆς ἡμᾶς ὀρφανούς Κύριε· ἐλθέτω σου τὸ Πνεῦ-

μα, φέρον εἰρήνην τῷ κόσμῳ· δείξον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ἔργα δυνάμεώς σου, Κύριε φιλεῦθωπε.

Ὁ αὐτός.

Ανὴρ Χριστέ, πρὸς τὸν ἀναρχὸν Πατέρα σου, ὁ τῶν ἀπεριγράπτων αὐτοῦ κέλπων μὴ χωρισθεῖς, καὶ προσθήκη αἱ δυνάμεις, τῇ αἰνέσει τοῦ Τρισαγίου οὐκ ἐδέξαντο· ἀλλ' ἕνα Υἱόν, καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν, ἐγνώρισάν σε Κύριε, μονογενὴ τοῦ Πατρός· ἐν πλήθει σῶν οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Οἱ Ἀγγελοὶ σου Κύριε, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτός ἐστι Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν· οὗτος ἐλεύσεται πάλιν, ὃν ᾤοντο ἐδεῖσθαι αὐτόν, πορευόμενον εἰς οὐρανόν· λατρεύσατε αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἦχος δ'.

Οτε παραγέγονας ἐπὶ τὸ ὄρος, Χριστέ, τῶν Ἑλαιοῶν, Πατὴρ ἐπιτελέσαι τὴν εὐδοκίαν, ἐξέστησαν οἱ οὐράνιοι Ἀγγελοι, καὶ ἔφριξαν οἱ καταχθόνιοι· παρίσταντο δὲ οἱ Μαθηταί, μετὰ χαρᾶς ἑντρομοι, ὡς ἐλάλεις αὐτοῖς· ὡς θρόνος δὲ ἡτοίμαστο ἐξ ἐναντίας, νεφέλη προσμένουσα· πύλας δὲ ὁ οὐρανὸς διαπετάσας, τῷ κάλλει ἐφαίνετο· καὶ ἡ γῆ τοὺς κρυπτήρας ἀνακαλύπτει, Ἀδὰμ τὴν κατάβασιν ὡς γνωσθῆναι, καὶ τὴν αὐθις ἀνάβασιν. Ἀλλ' ἔχρη μὲν ὑφ' οὗτο, ὡς ὑπὸ χειρὸς· στόμαξ δὲ μεγάλα ἠυλόγει, ὡς ἠκούετο· νεφέλη ὑπελάμβανε, καὶ οὐρανὸς ἔνδον σε ὑπεδέξατο. Ἔργον τοῦτο Κύριε ἐργάσω, μέγα καὶ παράδοξον, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὴν καταβάσαν φύσιν τοῦ Ἀδὰμ, εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς, ὁ Θεός, καινοποιήσας σεαυτῷ, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἀνήγαγες σήμερον· ὡς ἀγαπήσας γὰρ, συνεκτίθεις· ὡς συμπαθήσας δὲ, ἠνώσας σεαυτῷ· ὡς ἐνώσας συνέπαθες· ὡς ἀπαθὴς παθὼν δὲ, συνεδόξασας. Ἀλλ' οἱ Ἀσώματοι. Τίς ἐστὶν οὗτος, ἔλεγον, ὁ ὠραῖος ἀνὴρ; ἀλλ' οὐκ ἄνθρωπος μόνον, Θεὸς δὲ καὶ ἄνθρωπος, τὸ συναμφοτέρηρον τὸ φαινόμενον. Ὅθεν ἑξαλλοὶ Ἀγγελοι, ἐν στολαῖς περιιπτάμενοι, τοὺς Μαθητάς, Ἄνδρες, ἐβόων, Γαλιλαῖοι, ὅς ἀφ' ὑμῶν πεπόρευται, οὗτος Ἰησοῦς ἄνθρωπος Θεός, Θεάνθρωπος πάλιν ἐλεύσεται, κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν· πιστοῖς δὲ δωρούμενος ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Οτε ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Μαθητῶν ὁράντων, αἱ νεφέλαι ὑπελάμβανόν σε μετὰ σαρκὸς· πύλαι ἐπήρθησαν αἱ οὐράνιοι· ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων ἔχαιρεν ἐν ἀγαλλιάσει· αἱ ἀνώτεροι δυνάμεις ἔκραζον, λέγουσαι· Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,

καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Οἱ δὲ Μαθηταί, ἐκπληττόμενοι ἔλεγον· Μὴ χωρισθῆς ἡμῶν, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ πανάγιον, τὸ ὁδηγοῦν καὶ στηρίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε, τὸ μυστήριον τὸ ἀπὸ τῶν αἰώνων περυσμῆνον, καὶ ἀπὸ γενεῶν, πληρώσας ὡς ἀγαθός, ἡλθες μετὰ τῶν Μαθητῶν σου ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἑλαιοῶν, ἔχων τὴν τεκοῦσάν σε, τὸν ποιητὴν καὶ πάντων δημιουργόν· τὴν γὰρ ἐν τῷ πάθει σου μητρικῶς πάντων ὑπεραλγέσας, ἔδει καὶ τῇ δόξῃ τῆς σαρκὸς σου ὑπερβαλλούσης ἀπολαῦσαι χαρᾶς· ἥς καὶ ἡμεῖς μετασχόντες, τῇ εἰς οὐρανούς ἀνόδῳ σου Δέσποτα, τὸ μέγα σου ἔλεος, τὸ εἰς ἡμᾶς γεγοσὸς δοξάζομεν.

Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Ετέχθης, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας· ἐφάνης, ὡς αὐτὸς ἡβουλήθης· ἔπαθες σαρκί, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τὸν θάνατον· ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν· καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα Θεῖον, τοῦ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Αναλαμβάνομένου σου Χριστέ, ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιοῶν, αἱ δυνάμεις ὁρώσαι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ ἐβόων· Τίς ἐστὶν οὗτος; καὶ φησὶ πρὸς αὐτάς· Οὗτός ἐστιν ὁ κραταιὸς καὶ δυναστὴς, οὗτός ἐστιν ὁ δυνατὸς ἐν πολέμῳ, οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Καὶ ἵνα τί αὐτοῦ ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια; Ἐκ Βοσὸρ ἦκει, ὅπερ ἐστὶ τῆς σαρκὸς. Αὐτὸς δὲ ὡς Θεός, ἐν δεξιᾷ καθίσας τῆς μεγαλωσύνης, ἀπέστειλας ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἵνα ὁδηγήσῃ καὶ σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀρέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιοῶν Χριστέ ὁ Θεός, ἐνώπιον τῶν σῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν τῇ Θεότητι· καὶ ἀπέστειλας αὐτοῖς Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τοῦ ἀνυψῶσαι τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδὰμ, καὶ ἀποστεῖλαι Πνεῦμα Παράκλητον, τοῦ ἀγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. Ἐκ γ'.

Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αγγέλων θαυμαζόντων, τῆς ἀνόδου τὸ ξένον, καὶ
Μαθητῶν ἐκπληττομένων, τὸ φρικτὸν τῆς ἐπαρ-
σεως, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὡς Θεός, καὶ πύλαι σοι
ἐπήρθησαν Σωτὴρ· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρα-
νῶν ἐθαύμαζον βοᾶσαι· Δόξα τῇ καταβάσει σου
Σωτὴρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ Ἀναλήψει
σου, μόνε φιλόνηδρως.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ο προαιώνιος, Θεὸς καὶ ἀναρχος, ἦν περ ἀνείλη-
φε, φύσιν ἀνθρώπειον, θεοποιήσας μυστικῶς,
σήμερον ἀνελήφθη. Ἀγγελοι προτρέχοντες, Ἀποστόλοι
ἐδείκνυσαν, τοῦτον πορευόμενον, εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης
πολλῆς· αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες ἔλεγον· Δόξῳ Θεῷ
τῷ ἀναληφθέντι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Κατελθὼν οὐρανόθεν εἰς τὰ ἐπίγεια, καὶ τὴν κά-
τω κειμένην ἐν τῇ τοῦ Ἄδου φρουρᾷ, συνανα-
στήσας ὡς Θεός, Ἀδαμιαίαν μορφήν, τῇ Ἀναλήψει
σου Χριστέ, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν, τῷ θρόνῳ τῷ
πατρικῷ σου, συγκαθέδρον ἀπειργάσω, ὡς ἐλεήμων καὶ
φιλόνηδρος.

Τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'.
Ἦχος. Εἵτα,

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλ-
πιγγος.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη προτίσασθε χεῖρας.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν Γ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς.

Ὅρα Σελ. 536.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ὁ Πεντη-
κοστός.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβεΐαις.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβεΐαις,

Εἵτα, Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κ. τ. λ.

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἐν οὐρανοῖς, αἱ ἄνω δυνάμεις, τὴν ἡμετέραν
φύσιν θεώμεναι, θαυμάζουσαι τοῦ ξένου τρόπου
τὴν ἄνοδον, διηπόρου ἀλλήλαις λέγουσαι· Τίς οὗτος ὁ
παραγενόμενος; Βλέπουσαι δὲ τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, τὰς
οὐρανίους πύλας αἶρειν διεκτελεύοντο. Μεθ' ὧν ἀπαύ-
στως ὑμνοῦμέν σε, τὸν μετὰ σαρκὸς ἐκεῖθεν πάλιν ἐρ-
χόμενον, ὡς κριτὴν τῶν πάντων, καὶ Θεὸν παντοδύ-
ναμον.

Οἱ Κανόνες· ὁ πλ. α'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ ὁ
δ'. εἰς ζ'. Ὁ παρὼν, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαὸν, ποσὶν
ἄβροχοις ὀδηγήσαντι, καὶ Φαραὶ πανστρα-
τιᾷ καταποντίσαντι· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δε-
δόξασται.

Τροπάρια.

Ασώμεν πάντες λαοί, τῷ ἐπὶ ὤμων Χερουβὶμ ἀ-
ναληφθέντι, μετὰ δόξης Χριστῷ, καὶ συγκαθί-
σαντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς. Ὡδὴν ἐπινίκιον,
ὅτι δεδοξασται.

Τὸν μεσίτην Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων Χριστὸν, χοροὶ
Ἀγγέλων θεασάμενοι, μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις
ἐξεπλήττοντο, συμφῶνως δὲ ἀνάμελπον, ὕμνον ἐπινίκιον.

Τῷ ὀφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, καὶ νόμον
δόντι τῷ θεόπτη Μωσεῖ, τῶν Ἑλαιῶν ἐκ τοῦ
ὄρους ἀναληφθέντι σαρκί, αὐτῷ πάντες ἄσωμεν, ὅτι
δοδόξασται.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ,
καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος, μὴ ἐκφει-
τήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περι-
στάσεως, σῶσαι οὓς ἐπλασεν.

Ἐτερος Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, οὗ ἡ ἀκροστιχὴς
κατὰ Ἀλφάβητον· ἐν δὲ τῇ ἡ. καὶ ζ'. ὠδῇ. Ὡδὴ
Ἰωσήφ.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ανέστης τριήμερος, ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος, καὶ
ῥῥῥῥῥῥ τοῖς ἑνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς,
καὶ ἀνέδραμες, Χριστέ πρὸς τὸν Πατέρα, νεφέλῃ ὁ-
χούμενος ὁ τοῦ παντὸς ποιητής.

Βοᾷ ἐμφανέστατα, ψάλλον Δαυὶδ ὁ θεόπνευστος·
Ἀνέβη ὁ Κύριος πρὸς τὰ οὐράνια, ἐν ἀλαλαγ-
μῷ, καὶ σάλπιγγος ἠχήσει, καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον
Πατέρα ἔφθασε.

Γηράσαντα Κύριε, κόσμον πολλοῖς ἁμαρτήμασι, και-
νίσας τῷ πάθει σου καὶ τῇ ἐγέρσει σου, ἀνελή-
λυθας, ὀχούμενος νεφέλῃ, πρὸς τὰ ἐπουράνια· δόξα τῇ
δόξῃ σου.

Θεοτοκίον.

Δεσπότην ἐκύησας, πάντων, πανάμωμε Δέσποινα,
τὸν πάθος ἐκούσιον καταδεξάμενον, καὶ ἀνελθόν-
τα πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα· ὃν περ οὐ κατέλιπε, καὶ
σάρκα εἴληφε.

Καταβασία.

Θεῖα καλυφθεῖς ὁ βραδύγλωσσος γνώφω,
Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον.

Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὀμματος νόου,

Ὅρᾳ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος

Γνώσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἅσμασιν.

ᾠδὴ γ. Ὁ Εἰρμός.

„ Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερήσόν μου
 „ τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου,
 „ τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν.

Τροπάρια.

Ανῆλθες ζωοδότα Χριστέ, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ
 ἀνύψωσας, ἡμῶν τὸ γένος φιλόνηρωπε, τῇ ἀφάτῳ
 εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων Σωτὴρ, βροτείαν φύσιν
 Θεασάμεναι, συνανιούσάν σοι, ἀπαύστως, ἐκπλητ-
 τόμεναι ἀνύμνουν σε.

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων χοροί, Χριστέ, ὁρῶντες μετὰ
 σώματος, ἀναληφθέντα, καὶ ἀνύμνουν, τὴν ἀγίαν
 σου Ἀνάληψιν.

Τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, Χριστέ, φθορᾷ πεσοῦσαν
 ἐξανέστησας, καὶ τῇ ἀνόδῳ σου ὑψώσας, καὶ
 σαυτῷ ἡμᾶς ἐδόξασας. Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγό-
 νων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦν-
 τὰς σε Μπτέρα Θεοῦ.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἐπάρατε πύλας οὐρανοῦς, ἰδοὺ παραγέγονε Χριστός,
 ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, σῶμα φορέσας γῆινον,
 ταῖς ἀνωτέrais ἐλεγον, δυνάμεισιν αἱ κατώτεραι.

Ζητήσας Χριστέ τὸν πλανηθέντα, ἀπάτη τοῦ ὀφθαλμοῦ
 Ἀδάμ, ὡς τοῦτον ἐνδυσάμενος, ἀνῆλθες καὶ ἐ-
 κάθισας, ἐκ δεξιῶν ὡς σύνθρωνος, Πατρός, ὑμνοῦντων
 Ἀγγέλων σε.

Ἡ γῆ ἐορτάζει καὶ χορεύει, ἀγάλλεται καὶ ὁ οὐ-
 ρανὸς, τῇ Ἀναλήψει σήμερον, τοῦ ποιητοῦ τῆς
 κτίσεως, τοῦ προφανῶς ἐνώσαντος, τὰ διεστῶτα βου-
 λήματι. Θεοτοκίον.

Θανάτου τεκοῦσα καθαιρέτην, τὸν μόνον ἀθάνατον
 Θεόν, Παρθενομήτορ πάναγνε, τοῦτον ἀεὶ ἰκέτευε,
 τὰ θανατοῦντα πάθῃ με, ἀπονεκρῶσαι καὶ σῶσαί με.

Καταβασία.

Ἐρρήξε γαστρὸς ἡτεκνωμένης πέδας,
 Ὑβριν τε δυσκάρδεκτον εὐτεκνουμένης,
 Μόνη προσευχὴ τῆς προφητίδος πάλαι
 Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συνεττριμμένον,
 Πρὸς τὸν δυνάστην καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐπιβὰς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν, καταλείψας εἰρή-
 νην τοῖς ἐπὶ γῆς, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, τοῦ
 Πατρός δεξιόθεν, ὡς ὁμοούσιος τούτῳ, ὑπάρχων καὶ
 Πνεύματι· ἐν σαρκὶ γὰρ ὤφθης, ἀλλ' ἄτρεπτος ἔμεινας·
 ὅθεν ἀναμένεις, συντελείας τὸ πέρας, τοῦ κρῖναι ἐρχό-
 μενος, ἐπὶ γῆς κόσμον ἅπαντα. Δικαιοκρίτα Κύριε,
 φεῖσαι τῶν ψυχῶν, ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δω-
 ρούμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων ταῖς δούλοις σου. Δίς.

ᾠδὴ δ. Ὁ Εἰρμός.

Ἐἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας τοῦ
 Σταυροῦ σου, ὡς Παράδεισος ἠροίγη δι' αὐτοῦ,
 καὶ ἐβόησα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς, τὸν
 Παράκλητον ἡμῶν ἐκ τοῦ Πατρός ἀποστεῖλαι·
 διὸ βοῶμεν· Δόξα Χριστῇ τῇ Ἀναλήψει σου.

Ὡς ἀνῆλθεν ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὸν Πατέρα σὺν σαρκί,
 κατεπλάγησαν αὐτῷ, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί,
 καὶ ἐβόησαν· Δόξα Χριστῇ τῇ Ἀναλήψει σου.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, ταῖς ἀνωτέrais ἐβόων·
 Ἀβύλας ἄρατε Χριστῷ, τῷ ἡμέτερῳ Βασιλεῖ· ὃν
 ἀνυμνοῦμεν, ἅμα σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω·
 ἀλλὰ Μήτηρ μὲν ἐστὶ, Παρθένος δὲ διέμεινεν·
 ἦν ἀνυμνοῦντες, Χαῖρε Θεοτόκε, κραυγάζομεν.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἰησοῦς ὁ ζωοδότης, προσλαβὼν οὓς ἠγάπησεν, Ἐ-
 λαιῶν εἰς ὅρος, ἄνισι, καὶ τούτους εὐλόγησε, καὶ
 τοὺς πατρώους νεφέλῃ ἐποχούμενος, κόλπους ἔφθασεν,
 οὓς οὐδαμῶς καταλέλοιπε.

Κόσμος ὅλος ἐορτάζει, ὁρατὸς καὶ ἀόρατος, ἐν Ἀ-
 γαλλιᾷ· Ἀγγελοι σκιρτῶσι καὶ ἄνθρωποι,
 δοξολογοῦντες ἀπαύστως τὴν Ἀνάληψιν, τοῦ σαρκὶ ἐ-
 νωθέντος ἡμῶν ἀγαθότητι.

Λύσας κράτος τοῦ θανάτου, ὡς ἀθάνατος Κύριος,
 τὴν ἀθανασίαν, πᾶσιν ἐδωρήσω φιλόνηρωπε, καὶ
 ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, καθορώντων σε, τῶν σεπτῶν Μα-
 ρτυρῶν, Ἰησοῦ παντοδύναμι.

Θεοτοκίον.

Μακαρία ἡ κοιλία, σοῦ Πανάμωμε γέγονε· τὸν
 γὰρ τὴν κοιλίαν, Ἄδου παραδόξως κενώσαντα,
 ἀνερμηνεύτως χωρῆσαι κατηξιώσαι· ὃν ἰκέτευε, σῶσαι
 ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία.

Ἀναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου μόνος.
 Λόγος προελθὼν, Πατρός ἐξ ἀναιτίου,
 Ἰσοσθενὲς σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
 Νηρητὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης.
 Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε. Ὁ Εἰρμός.

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι, Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς·
 σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ
 οἶδαμεν. Τροπάρια.

Πληρώσας εὐφροσύνης τὰ σύμματα, ἐλεῆμον, ταῖς
 ἅνῳ Δυνάμει μετὰ σαρκὸς ἐπεδήμησας.

Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, αἰρόμενον σὲ ἰδοῦσαι, Τὰς
 πύλας ἐκραύγαζον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν ἄρατε.

Απόστολοι ἰδόντες, ὑψούμενον τὸν Σωτῆρα, ἐν τρώμῳ ἐκραύγαζον· Τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμεν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύνσας.

Ἄλλος. Ἐξίστη τὰ σύμπαντα.

Νεκρώσας τὸν θάνατον, τῷ σῶ θανάτῳ Κύριε, λαβὼν οὓς ἠγάπησας ἀνῆλθες, τοῦ Ἑλαιῶνος εἰς ὅρος ἅγιον, κἀκεῖθεν ἀνέδραμες Χριστέ, πρὸς τὸν σὸν Γεννῆτορα νεφέλῃ ἐποχοούμενος.

Εξῆν σου ἡ γέννησις, ξῆν σου ἡ ἀνάστασις, ξῆν καὶ φρικτὴ σου ζωοδότα, ἡ ἐκ τοῦ ὅρους Θεία Ἀνάληψις, ἣν ἐξεικονίζων Ἡλιοῦ, τέθριππος ἀνῆρχετο, ἀνυμνῶν σε φιλάνθρωπε.

Οῦτως ἐφθέγγοντο, τοῖς Ἀποστόλοις, Ἄγγελοι· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί θαμβεῖσθε, τῇ ἀναλήψει τοῦ ζωοδότου Χριστοῦ; οὗτος ἤξει πάλιν ἐπὶ γῆς, κρῖναι κόσμον ἅπαντα, ὡς κριτὴς δικαιοτάτος.

Θεοτοκίον.

Παρθένον φυλάξας σε, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορον, ἅγιοι Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, Θεογεννητορ, ὃν οὐ κατέλιπεν, εἰ καὶ σάρκα ἐλάβεν ἐκ σοῦ, ἐννοῦν τε καὶ ἐμψυχον, διὰ ἔλεος ἄφατον.

Καταβασία.

Λιτῆριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Παρίπνοον δεξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ω τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·
Νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξελέλυθε νόμος,
Η γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ὡδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

„**Ε**κύκλωσέ με ἄβυσσος· ταφὴ μοι τὸ κῆτος ἐγένετο·
„**Ε**γὼ δὲ ὀβόησα πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον,
„ καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου, Κύριε. Τροπάρια.

Εσκήρτισαν Ἀπόστολοι, ὁρῶντες μετάρσιον σήμερον, τὸν κτίστην αἰρόμενον, ἐλπίδι τοῦ Πνεύματος, καὶ φόβῳ ἐκραζον· Δόξα τῇ ἀνόδῳ σου.

Επέστησαν οἱ Ἄγγελοι, βοῶντες Χριστέ, τοῖς Μαθηταῖς σου· Ὁν τρόπον κατείδετε Χριστὸν ἀνιρχόμενον, σαρκὶ ἐλεύσεται, δίκαιος πάντων κριτὴς.

Ως εἶδόν σε Σωτῆρ ἡμῶν, Δυνάμεις αἱ οὐράνιαι, εἰς ὧς αἰρόμενοι σύσσωμον, ἐκραύγαζον λέγουσαι· Μεγάλῃ Δέσποτα, ἡ φιλάνθρωπίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Βάπτει σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὅρος καὶ κλίμακα ἐμψυχον, καὶ πύλιν οὐράνιον, ἕξιως δοξάζομεν, Μαρία ἐνδοξε, ὁρθοδόξων καύχημα.

Ἄλλος. Τὴν Θεῖαν ταύτην.

Ρανάτωσαν ἡμῖν ἄνωθεν, νεφέλαι εὐφροσύνης αἰώνιον· Χριστὸς νεφέλῃ γάρ, ὡς Χερουβὶμ ἐποχοούμενος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα ἄγεισι σήμερον.

Σαρκὸς φανερὸς ὁμοιώματι, τὰ πρῶτα διεστῶτα συνηγάγες, εἰς ἐν φιλάνθρωπε· καὶ ἀνελήφθης ὁρῶντων σε, τῶν Μαθητῶν οἰκτίρμον, πρὸς τὰ οὐράνια.

Τί ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, σαρκὸς τοῦ ἐνωθέντος παχύτητι; ἅγιοι Ἄγγελοι, Χριστὸν ὁρῶντες, ἐφθέγγοντο, πάθους τιμίῳ Θεῷ φέροντα σύμβολα.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν Κόρη τὴν σύλληψιν, ὑμνοῦμέν σου τὴν ἄρρητον γέννησιν, δι' ἧς ἐρρύσθημεν, καταφθορᾶς καὶ κακώσεως, καὶ ζοφερᾶς τοῦ Ἄδου, ἀγνὴ καθεύξεως.

Καταβασία.

Ιλασμός ἡμῖν Χριστέ καὶ σωτηρία,
Ὁ Δεσπότης ἔλαμφας ἐκ τῆς Παρθένου,
Γὼς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου,
Στέρνων Ἰωάνν τῆς φθορᾶς διαρπάσης,
Ὁλον τὸν Ἀδὰμ παγγενὴ πεπτωκότα.

Κοντάκιον, Αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς τέφρας τῷ χοῖ παραχωροῦντες, δεῦτε ἀνανήψωμεν, καὶ εἰς ὕψος ἐπάρωμεν, ὄμματα καὶ νοήματα· πετάσωμεν τὰς ὀφεις ὁμοῦ καὶ τὰς αἰσθήσεις, ἐπὶ τὰς οὐρανίους πύλας οἱ θνητοὶ· νομίσωμεν εἶναι τοῦ Ἑλαιῶνος εἰς ὅρος, καὶ ἀτενίζειν τῷ λυτρουμένῳ ἐπὶ νεφέλης ἐποχομένῳ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Κύριος εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμεν· ἐκεῖ καὶ ὁ φιλόδωρος τὰς δωρεὰς διένειμε τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καλέσας ὡς Πατὴρ, καὶ στηρίζας αὐτούς· ὁδηγήσας ὡς υἱοὺς, καὶ λέξας πρὸς αὐτὴν· Οὐ χωρίζομαι ὑμῶν· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου,

Εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Πέμπτῃ τῆς ἑκτῆς Ἑβδομάδος ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν Ἀνάληψιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Εξ δεξιᾶς κάθισας πατρικῆς Λόγε,
Μύσταις παρασχὼν πίστιν ἀσφαλιστέραν.

Επειδὴ γὰρ τοῖς Μαθηταῖς συνὼν πρὸ τοῦ παθεῖν, τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐπηγγελματο παρουσίαν, εἰπὼν· Συμφέρει ἵνα ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται. Καὶ πάλιν· Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, διδάξει ὑμᾶς πάντα τὴν ἀλήθειαν· διὰ τοῦτο,

μετὰ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι, ἐν ἡμέραις τεσσαράκοντα αὐτοῖς ὀπτανόμενος, οὐκ αἰεὶ, ἀλλ' ἐκ διαλειμμάτων, συνεσθίων τε αὐτοῖς καὶ πίνων, βεβαιότεραν τὴν ἀνάστασιν παριστῶν· τὸ τελευταῖον, πολλὰ περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βασιλείας ἐπαγγελλόμενος, παρήγγειλε τοῖς ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλ' ἐκεῖσε μένοντας, τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος παρουσίαν ἐκδέχεσθαι, βαπτισθησόμενους καὶ δι' αὐτοῦ· ἐν ὕδατι γὰρ καὶ μόνῳ ἦσαν βαπτισθέντες τοπρύτερον ὑπὸ Ἰωάννου, (καὶ ἐσύτερον ὁ Ἐπιφάνιος Κύπρου ιστόρησεν, ὅτι ὁ μὲν Θεολόγος Ἰωάννης τὴν Θεοτόκον βαπτίζει· ὁ Πέτρος δὲ, καὶ αὐτὸ πάλιν, τοὺς τῶν Ἀποστόλων λοιπούς.) Παρήγγειλε δὲ αὐτοῖς μένειν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα ἐκεῖσε πρῶτον τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου βεβαιωθῇ, μήπως, εἰς ἀλλοτρίους ἀπίοντες τόπους, εὐχερῶς διαβάλλοιτο· καὶ ἔτι ἐχρῆν, καθάπερ εἴ τινας στρατιώτας, ἐντεῦθεν παρασκευασθῆναι τοῖς ὁπλοῖς τοῦ Πνεύματος, καὶ οὕτως εἰς μάχην χωρῆσαι τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπεὶ δ' ὁ καιρὸς ἐπέστη τῆς ἀναλήψεως, ἐξάγει μὲν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἔρος τῶν Ἑλαιῶν (καλεῖται δὲ οὕτως, ὅτι πλείστας ἐλαίας κατόφυτον ἦν·) καὶ διαλεγόμενος αὐτοῖς περὶ τῆς εἰς τὰ πέρατα αὐτοῦ ἀνακηρύξεως, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς ἀκαταλύτου αὐτοῦ βασιλείας, τῆς ἐν τῷ μέλλοντι, ἐπειδὴ κακείνους τὰ θέοντα ἐρωτᾶν μέλλοντας ἑώρα, παρούσης ἐκεῖσε καὶ τῆς ἀχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, ἐφίστησιν Ἀγγέλους αὐτοῖς, τὴν εἰς οὐρανούς ἀνοδὸν ὑποδείξοντας. Καὶ δὴ, βλεπόντων, ἐπήρθη ἐκ τοῦ μέσου αὐτῶν, νεφέλης ἐκείνον ὑπολαβοῦσης· καὶ οὕτως, ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων παραπεμπόμενος, διακελευομένων ἀλλήλοις, τὴν τῶν οὐρανίων θυρῶν ἐπαρσιν, καὶ καταπληττομένων τὸ ἐξ αἱμάτων τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἐρυθρὸν, ἀνέβη καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, θεώσας τὴν σάρκα· καὶ θαρρῶ λέγειν, ποιήσας ταύτην ὁμόθεον, δι' ἧς ἡμεῖς κατηλλαγήμεν, τῆς ἀρχίας ἐχθρῶν διαλυθείσης. Τοῖς μέντοι Ἀποστόλοις Ἀγγελοι, ἐν εἰδει ἀνδρῶν, ἐπέστησαν λέγοντες· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε καταπληττόμενοι, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀτενίζοντες; οὗτος, ὃν βλέπετε μετὰ σαρκὸς Θεὸν τὸν Ἰησοῦν, οὕτως ἐλεύσεται πάλιν, μετὰ σαρκὸς δηλαδὴ· πλὴν οὐχ ὡς πρότερον πενιχρῶς τε καὶ ἡσυχῇ, ἀλλὰ μετὰ δόξης μεγάλης, καθὼς νῦν ὁρᾶτε ὑπὸ Ἀγγέλων παραπεμπόμενον.

Τότε οἱ Ἀπόστολοι τῷ ἀτενίζειν ἀποκαμέντες, ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ ἔρους τῶν Ἑλαιῶν· ἔγγιστα δὲ τοῦτο ἐστὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, δισχιλίους τεσσαράκοντα ποδῶν βήμασι διέχον αὐτῆς· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἡ τοῦ Σαββάτου ὁδός. Οὕτω δὲ νευομοδιέτῃ τῷ Μωϋσῇ, ἐπὶ τοσούτοις βήμασι τῷ Σαββάτῳ περιπατεῖν· ὅτι περ καὶ ἡ Σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, τοσούτοις βήμασι ποδῶν ὑπῆρχεν ἀφισαμένη τῆς τῶν Ἰουδαίων παρεμβολῆς· ἐξῆν γὰρ ἐκεῖσε καὶ ἐν Σαββάτῳ ἀπιέναι τινὰς προσκυνήσοντας, καὶ μὴ πλέον τὴν πορείαν ἐκτείνειν· διὰ τοῦτο ἐκλήθη καὶ Σαββάτου ὁδός. Δοκεῖ δέ τισιν ἐντεῦθεν, ὅτι καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀνάληψις, ἐν Σαββάτῳ ἐγένετο, ὅπερ τῶς ἀπίθανον.

ὑποστρέψαντες δὲ οἱ Ἀπόστολοι, ἀνέβησαν ἐν τῷ ὑπερφῶ, ἐν ᾧ ἦσαν καταμένοντες, σὺν ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, καὶ τῇ τοῦ Λόγου Μητρί, νηστεία, καὶ προσευχῇ, καὶ δεήσει σχολάζοντες, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐκδεχόμενοι, ὡς ἡ ὑπόσχεσις.

Ο' ἀναληφθεὶς ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο' ἐν καμίνῳ πυρὸς, τοὺς ὑμολόγους σώσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ο' ἐν νεφέλῃ φωτὸς ἀναληφθεὶς καὶ σῶσας κόσμον, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ε' πὶ τῶν ὤμων Χριστέ, τὴν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, ἀναληφθεὶς, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσήγαγες.

Ο' ἀνελθὼν ἐν σαρκί, πρὸς τὸν ἀσώματος Πατέρα, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τ' ἡν νεκρωθεῖσαν ἡμῶν, τῇ ἀμαρτίᾳ φύσιν ἄρας, τῷ σῷ ἰδίῳ Πατρὶ Σῶτερ προσήγαγες.

Θεοτοκίον.

Ο' ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ἡν Θεοτόκον ἀπειργάσω, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος, Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Φ' ωτεινὴ σε, φῶς ὑπάρχοντα ὑπέλαβε, νεφέλῃ Κυρίου, ἀπὸ τῆς γῆς ὑπὲρ νοῦν, ἀναλαμβανόμενος· καὶ ἐπουράνιοι, δῆμοι ἦνυσαν, σὺν Ἀποστόλοις λέγοντες· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Χ' εἶρας ἅπαντες, γηθόμενοι κροτήσωμεν, τῇ Ἀναλήψει Χριστοῦ, καὶ ἀλαλάζωμεν· Ἀνέβη ὁ Κύριος, ἐν φωνῇ σάλπιγγος, καὶ ἐκάθισεν, ἐκ δεξιῶν ὡς σὺν θρονος, τοῦ Πατρὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψ' ἄλλων πάλαι, Μωϋσῆς ὁ μέγας ἔκραξε· Προσκυνήσατέ τον, ἀνεχομένῳ Χριστῷ, οὐράνιοι Ἀγγελοι, ὡς τοῦ παντὸς Βασιλεῖ, ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ω' θαυμάτων, παραδόξων πῶς ἐχώρησας, Θεὸν ἀχώρητον, Θεοχαρίτωτε, τὸν σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ μετὰ δόξης πολλῆς, οὐράνια, ἀναληφθέντα σήμερον, καὶ ζωώσαντα ἀνθρώπους. Καταβασία.

Σ' ὁμῶνον ἐθρόνησεν ὀργάνων μέλος, Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας.

Η' τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,

Σ' εβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριάς, μόνη,

Ι' σοσθενῆς, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τ' ὃν ἐν Πατρὶ πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τ' ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἀναπτάντα ζωοδότην Χριστόν, εἰς οὐρανούς μετὰ δόξης, καὶ Πατρὶ συγκαθεζόμενον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τ' ὃν ἐκ δουλείας τὴν κτίσιν, τῶν εἰδώλων λυτρώσαντον, καὶ παραστήσαντα ταύτην, ἐλευθέραν τῷ ἰδίῳ Πατρὶ, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν αὐτοῦ καταβάσει καθελόντα τὸν ἀντίπαλον, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀναβάσει, ἀνυψώσαντα τὸν ἄνθρωπον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε ἀγνή, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν τούτοις, ἐποχούμενον βαστάσασα· ὃν σὺν ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ωφθησαν οἱ νόες Ἀποστόλοις, ἐν τῇ ἀναλήψει καὶ ἐφθέγγοντο· **Τί** ἐνατενίζοντες, ἴστασθε θαμβούμενοι; οὗτος ὁ ἀνερχόμενος εἰς τὰ οὐράνια, ἐλεύσεται καὶ πάλιν τοῦ κρῖναι, τοὺς ἐν γῇ ἀνθρώπους, κριτὴς ὑπάρχων μόνος.

Δῶμεν τῷ Θεῷ μεγαλυσύνην, αἰνέσεως συμφωνία ἀλαλάζωμεν, ᾄσωμεν, χορεύσωμεν, χεῖρας τε κροτήσωμεν· Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς οὐρανοὺς ἀπὸ γῆς, Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων ὑμνούντων, τοῦτον ὡς Δεσπότην, καὶ ποιητὴν τῶν ὅλων.

Ἦρθη ὑπεράνω τῶν Ἀγγέλων, ἡ φύσις ἡμῶν ἡ παλαιὰ ἐκπτωτος, καὶ θρόνῳ ἐνίδρυται, θείῳ ὑπὲρ ἔννοιαν· Δεῦτε πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀνακραῶμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ ὁ Υἱὸς σου Θεοτόκε, σκυλεύσας Σταυρῷ αὐτοῦ τὸν θάνατον, ἀνέστη τριήμερος, καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐμφανισθεὶς ἀνέδραμε, πρὸς τὰ οὐράνια· μεθ' οὗ σε προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Λύει τὰ δεσμά καὶ δροσίξει τὴν φλόγα, Ὁ τρισσοφεγγὴς τῆς Θεαρχίας τύπος. Ὑμνοῦσι Παῖδες· εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον, Σατήρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην, Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Σ**ὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, Μητέρα Θεοῦ, τὴν „ ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κυήσασαν, οἱ „ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Σὺ τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεόν, οἱ Ἀπόστολοι βλέποντες, ἐνθέως ὑψούμενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες ἐμεγάλυνον.

Σὺ τὴν Θεωθεῖσαν σάρκα, ὁρῶντες Χριστέ, ἐν τῷ ὕψει οἱ Ἀγγελοι, ἀλλήλοις διένευσον· Ἀληθῶς αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σὲ τῶν ἀσωμάτων τάξεις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐν νεφέλαις αἱρόμενον, ἰδοῦσαι ἐκραύγαζον· Τῷ τῆς δόξης Βασιλεῖ πύλας ἄρατε.

Antologio.

71

Σὺ τὸν καταβάντα ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ τὸν ἄνθρωπον σώσαντα, καὶ τὴν ἀναβάσει σου ἀνυψώσαντα, τοῦτον μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μητὴρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν ἐκύησας σήμερον, ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον, σὺν Ἀγγέλοις ὁρῶσα ἐμεγάλυνες.

Εἰρμός ἄλλος. Ἄπας γηγενής.

Μεγαλυνάριον.

Ἀγγελοι, τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότη, ὁρῶντες ἐξεπλήκτοντο· πῶς μετὰ δόξης ἐπῆρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ωτῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ κατάληψιν! ὦ μυστηρίου ὀφρικτοῦ! πάντων ὁ δεσπότης γὰρ, ἐκ γῆς ἀπαϊρων πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς Μαθηταῖς ἀπέστειλε, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ φωτίσαν, τούτων τὴν διάνοιαν, καὶ πυρίνους τέλεσαν ἐν χάριτι.

Ἀγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότη.

Σίφει Μαθητῶν, ὁ Κύριος ἔφησεν· Ὑμεῖς καθίσατε, εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ἐκπέμψω ὑμῖν Παράκλητον, ἄλλον Πατρί τὸν σύνθρονον, καὶ μοι ὁμότιμον, ὃν ὁρᾶτε, ἀναλαμβανόμενον, καὶ νεφέλῃ φωτός ἐποχούμενον.

Ἀγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότη.

Ἦρθη ἐμφανῶς, ἡ μεγαλοπρέπεια, ἄνωθεν τῶν οὐρανῶν, τοῦ σαρκὶ πτωχεύσαντος, καὶ συνεδρία Πατρὸς τετίμηται, φύσις ἡμῶν ἡ ἐκπτωτος. Πανηγυρίσωμεν, καὶ συμφώνως πάντες ἀλαλάζωμεν, καὶ κροτήσωμεν χεῖρας γηγόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἐκλάμψαν πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀπέτειλε, καὶ τὴν ἀμαυρότητα, τῆς ἀθείας πᾶσαν διέλυσε, καὶ τοὺς νυκτὶ καθεύδοντας ἐφωταγώγησε· διὰ τοῦτο, πάντες κατὰ χρέος σε, εἰς αἰῶνας αἰεὶ μακαρίζομεν.

Καταβασία.

Χαίροις Ἀνασσα, μητροπάρθενον κλέος. Ἄπαν γὰρ εὐδύνητον εὐλαλον στόμα ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἄξιός· Ἐγγιγὰ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον Νεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον, Αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Τὸν Μαθητῶν ὁρῶντων σε ἀνελήφθης, Χριστέ, πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων. Ἀγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· Ἄρατε πύλας, ἄρατε· ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνῆλθε, πρὸ τὴν ἀρχίφωτον δόξαν.

Ἦχος γ'.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες, ἱστώμεν Στίχ' δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης Θεῷ ἐποχούμενῳ, κραυγάζοντες τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος· ὁ συ-

ναΐδιος Λόγος, ἅγιος εἶ· καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πα-
νάγιον.
Δίς.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων, κατανοοῦντες Σωτὴρ, τὸ
τῆς ἀνόδου ξένον, διηπόρουν ἀλλήλοις· Τίς ἡ
Θεὰ αὕτη; ἄνθρωπος μὲν, τῇ μορφῇ ὁ ὁρώμενος· ὡς δὲ
Θεός, ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Οἱ Γαλιλαῖοι ὁρῶντες, ἀναληφθέντα σε, ἀπὸ τοῦ
Ἑλαιῶνος, μετὰ σώματος Λόγε, ἤκουον Ἀγγέ-
λων, βοῶντων αὐτοῖς· Τί ἐστήκατε βλέποντες; οὐ-
τος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκός, καθ' ὃν τρόπον ἐ-
θεάσασθε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Ετέχθης, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας· ἐφάνης, ὡς αὐτὸς ἠ-
βουλήθης· ἐπαθες σαρκί, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐκ νεκρῶν
ἀνέστης, πατήσας τὸν θάνατον· ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ
τὰ σύμπαντα πληρῶν· καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα
Θεῖον, τοῦ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ὁ τι Κύριος ὑψίστος, φοβερός,

Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοῦς
πόδας ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ὁ αὐτός.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡ-
μῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ....

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Στίχ. β'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ με-
λέτη τῆς καρδίας μου σύνεσις.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Στίχ. γ'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω
ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.
Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Εἰσοδικόν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ὁλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν...

Τὸ Τρισάγιον· καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος βαρὺς.

Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ὡς κεφ. α. 1.
Θεόφιλε, ὃν ᾤξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδά-
σκει, ἄχρι ἥς ἡμέρας ἐντελεάμενος τοῖς Ἀποστόλοις
διὰ Πνεύματος ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθῃ. Οἷς
καὶ παρέστησε ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν,
ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα, ὅπτα-
νόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ
Θεοῦ. Καὶ συναυλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ
Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐ-
παγγελίαν τοῦ Πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου· Ὅτι Ἰωάν-
νης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν
Πνεύματι ἁγίῳ, οὗ μετὰ πολλὰς ταῦτας ἡμέρας. Οἱ
μὲν οὖν συνελθόντες, ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύ-
ριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασι-
λείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν
ἐστὶ γινῶναι χρόνους, ἢ καιροὺς, οὓς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν
τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν, ἐπελθόντος
τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἑσσεσθέ μοι μάρτυ-
ρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ
Σαμαρίᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰ-
πὼν, βλεπόντων αὐτῶν, ἐπῆρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν
αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀτενίζοντες
ἦσαν εἰς τὸν οὐρανόν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ἄν-
δρες δύο παρεστήκησαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῇτι λευκῇ. Οἱ
καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέπον-
τες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ'
ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται πάλιν, ὃν πρό-
πον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.
Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ ὁρῶν τοῦ κα-
λουμένου Ἑλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, Σαβ-
βάτου ἔχον ὁδόν.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος β'.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ὁλαλαγμῷ.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν γ'. ἐκ τοῦ Λουκᾶν.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς.

Ὅρα Σελ. 538.

Κοινωνικόν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλ-
πιγγος. Ἀλληλούϊα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ
Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλ-
λομεν τοὺς γ'. πρώτους, Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν, κτλ.
δευτεροῦντες τὸ ἐν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε τὸ Πνεῦμα σου κατέπεμψας.

Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν.

Εἰς τοὺς Προφῆταις ἀνήγγειλας ἡμῖν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με.

Εἰς ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνολογήσωμεν.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐλογητὸς εἰς Χριστὲ Θεὸς ἡμῶν.

Ζήτει ταῦτα πάντα εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν.

Καὶ Ἀπολυσις.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προΐμιακόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ι.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοὺς γ'. πρώτους,
δευτεροῦντες τὸ α'. εἶτα τοὺς ε'. δευτέρους, δευτεροῦ-
ντες πάλιν τὸ α'. Ἦχος α'.

Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν, καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν,
καὶ προθεσμίαν ἐπαγγελίας, καὶ ἐλπίδος συμ-
πλήρωσιν· καὶ τὸ μυστήριον ὅσον· Ὡς μέγατε καὶ
σεβάσμιον. Διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργέ τοῦ παντός
Κύριε, δόξα σοι. Δίς.

Γλώσσαις ἀλλογενῶν, ἐκαινούργησας Χριστὲ τοὺς
σοὺς Μαθητὰς, ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι, τὸν
ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· βρῦει προφη-
τείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδί-
δαξεν, ἀλιεῖς Θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τὸν
Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁμοούσιε καὶ ὁμόθρονε, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐ-
πουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριά-
δα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε. Δίς.

Εἰς τοὺς Προφῆταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας,
καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χά-
ρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ
μετὰ ταῦτα· καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

Εἰς ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε, τὸν Σωτῆρα τοῦ
κόσμου, καὶ κλίνας γόνυ προσκυνήσω σου, τὴν
ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἑσπέρᾳ, καὶ πρῶτ', καὶ μεσημ-
βρία, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογήσω σε, Κύριε.

Εἰς ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ τῆς
ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνοῦ-
μέν σε τὸν ἀναρχον Πατέρα, καὶ τὸν συνἀναρχον Υἱόν,
καὶ τὸ συναῖδιον καὶ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον,
καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνολογήσωμεν, Πατέρα, καὶ Υἱόν,
σὺν ἁγίῳ Πνεύματι· οὕτω γὰρ ἐκήρυξαν πάντες
οἱ Προφῆται, καὶ Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων.

Δόξα, καὶ νῦν Ἦχος πλ. δ'.

Λέοντος Δεσπότης.

Δεῦτε λαοί, τὴν τρισυπόστατον Θεότητα προσκυ-
νησωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν ἁγίῳ Πνεύμα-
τι· Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱόν, συναῖδιον καὶ
σύνθρονον, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ᾧ ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν
Υἱῷ δόξαζομενον· μία δύναμις, μία οὐσία, μία Θεό-
της, ᾧ προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεός,
ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργεία τοῦ ἁ-
γίου Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρὸς, δι' οὗ τὸν Πατέρα
ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν
κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ παράκλητον Πνεῦμα, τὸ
ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαύομενον.
Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Εἰσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Καὶ μετὰ τὸ Προκείμενον
τῆς ἡμέρας, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Συνάγαγέ μοι ἑβδομή-
κοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ,
οὓς σὺ αὐτὸς οἶδας, ὅτι οὗτοι εἰσὶ πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ, καὶ γραμματεῖς αὐτῶν· καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς
τὴν Σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ
σοῦ. Καὶ καταβήσομαι, καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ,
καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοί, καὶ ἐ-

Κεφ.
α. 16

πιθήσω ἐπ' αὐτούς, καὶ συναντιλήφονται μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ Λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτούς σὺ μόνος. Καὶ συνήγαγε Μωσῆς ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτούς κύκλῳ τῆς Σικνηῆς. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε πρὸς Μωσῆν, καὶ παρέλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἐβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους. Ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο τὸ Πνεῦμα ἐπ' αὐτούς, καὶ προεφίτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ οὐκέτι προσέθεντο. Καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ· ὄνομα τῷ ἐνὶ Ἑλδαδ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδάδ· καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτούς τὸ Πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον εἰς τὴν Σικνην· καὶ προεφίτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε τῷ Μωσῇ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, λέγων· Ἑλδαδ καὶ Μωδάδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ὁ παρεστηκὼς Μωσῇ, ὁ ἐκ λεκτὸς αὐτοῦ, εἶπε· Κύριε Μωσῆ, κώλησον αὐτούς· καὶ εἶπεν αὐτῷ Μωσῆς· Μὴ ζηλοῖς σύ μοι; καὶ τίς δώη πάντα τὸν λαὸν Κυρίου προφήτας, ὅταν δῶ Κύριος τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς.

Προφητείας Ἰωὴλ τὸν Ἀνάγνωσμα.

^{κερ.}
^{β. 23.} **Τ**άδε λέγει Κύριος· Τὰ τέκνα Σιών, χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην· καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν· καὶ πλησθύνονται αἱ ἄλωνες σίτου, καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου· καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν, ὃν κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ ὁ βροῦχος, καὶ ἡ κρυσίβη, καὶ ἡ κάμψη, ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς· καὶ φάγεσθε ἐσθίουντες, καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃς ἐποίησε μεθ' ὑμῶν θαυμάσια, καὶ οὐ μὴ κατασχυρῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτε πλὴν ἐμοῦ· καὶ οὐ μὴ κατασχυρῇ ἕτε ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανέσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται. Καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι· καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα, καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφησεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιφανῇ· καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, ^{κερ.}
^{λε. 24.} καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ ἐίσταξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν· καὶ ῥανθῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθαρὸν, καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθαρῶ ὑμᾶς· καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ὑμῖν· καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην· καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε, καὶ ποιήσητε· καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ γὰρ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμιλα, Ἦχος β.

Εν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα· καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνυ προσκυνήσω σου, τὴν ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἐσπέρᾳ, καὶ πρῶτῃ, καὶ μεσημβρίᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογήσω σε, Κύριε.

Εν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἀναρχὸν Πατέρα, καὶ τὸν συνἀναρχον Υἱόν, καὶ τὸ συναΐδιον καὶ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον, καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ.

Οτε τὸ Πνεῦμά σου κατέπεμψας Κύριε, καθεμένους τοῖς Ἀποστόλοις, τότε οἱ τῶν Ἑβραίων παῖδες θεωροῦντες, ἐξίσταντο θάμβει· ἤκουον γὰρ αὐτῶν φθεγγομένων, ἑτέραις ξέναις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐχορήγει αὐτοῖς· ἰδιῶται γὰρ ὄντες, ἐσοφίσθησαν· καὶ τὰ ἔθνη πρὸς πίστιν ζωγρήσαντες, τὰ θεῖα ἐρρηγόρευον· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι· Ὁ ἐπὶ γῆς ἐφθείς, καὶ ἐκ τῆς πλάνης σώσας ἡμᾶς Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Ἰδιόμιλα. Ἦχος πλ. β.

Αγνοοῦντα τὰ ἔθνη Κύριε, τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἐν τοῖς Ἀποστόλοις σου γενομένην δύναμιν, τὴν ἐναλλαγὴν τῶν γλωσσῶν, μέθην εἶναι ἐνομίζον· ἡμεῖς δὲ στήριχθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἀπαύστως οὕτω λέγομεν· Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, δεόμεθα, φιλεῖνδρωπε.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ

Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Κύριε, τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἡ ἐπιφοίτησις, τοῦς Ἀποστόλους σου ἐμφορήσασα, ἐν ἑτέραις γλώσσαις λαλεῖν παρεσκεύασεν· ὅθεν τὰ παράδοξα, ταῖς μὲν ἀπίστοις, μέθην ἐνομίζετο, τοῖς δὲ πιστοῖς, πρόξε-

νον σωτηρίας· οὐ τῆς ἐλλάμψεως καὶ ἡμᾶς ἀξιώσον, δεόμεθα, φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μ ἡ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Β ασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθε, καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ.

Γ λῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν, διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυργοποιίας· γλῶσσαι δὲ νῦν ἐσοφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς Θεογνωσίας. Ἐκεῖ κατεδίκασε τοὺς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι, ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τοὺς ἀλιεῖς τῷ Πνεύματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία, πρὸς τιμωρίαν· ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ.

Εὐλογητός, εἰ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σάηνευσας· φιλάνθρωπε, δόξα σοι. **Ἐκ γ'.**

Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοὶ, καὶ τελευταίαν ἐορτὴν, ἐορτάσωμεν φαιδρῶς· αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις, καὶ προθεσμίας· ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ, τοῦ Παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὥσπερ ἐν εἴδει γλωσσῶν, καὶ Μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ τούτους οὐρανομίστας ἀνέδειξε. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε. **Δίς.**

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογ. Κάθισμα, ὁμοιον.

Η τοῦ Πνεύματος πηγὴ, ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῇ, εἰς πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη νοητῶς, τοὺς Ἀποστόλους ἐδρόσιζε φωταγωγοῦσα· καὶ γέγονεν αὐτοῖς, νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ, φωτίζουσα αὐτούς, καὶ ἐστίζουσα φλόξ, δι' ὧν ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν χάριν, διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε. **Δίς.**

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Μετὰ τὴν ἔγερσιν, Χριστέ, τὴν ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὴν πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, θείαν ἀνάληψιν, τοῖς θεόπταις τὴν δόξαν σου κατέπεμψας οἰκτίρμον, Πνεῦμα εὐθεὶς ἐγκαίνισας τοῖς Μαθηταῖς· ὅθεν ὥσπερ καθάρα

μουσουργικῇ, πᾶσιν ἐτρανολόγησαν, τῷ θείῳ πλήκτρῳ μυστικῶς, Σῶτερ τὰ ἀπηχήματα, καὶ τὴν οἰκονομίαν σου. **Δίς.**

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀσβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ.

Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Στίχ. Κ ὕρις εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ο ὕσης ὀφίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστιν εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· **Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἂν τινὼν ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινὼν κρατῆτε, κενκρατῆνται.**

Α' ἡσάσασιν Χριστοῦ, οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθύς τὸν Ν.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐ λήσόν με ὁ Θεός....

Β ασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθε, καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ Κανόνες. Ὁ βαρὺς μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ἡ. καὶ ὁ δ'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ζ'.

Κανὼν ὁ βαρὺς, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος βαρὺς. Ὁ Εἰρμός.

Πόντω ἐκάλυψε Φαραὶ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντρέβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι· ἄσσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδοξάσται.

Τροπάρια.

Εργῶ, ὡς πάλαι τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγελίω, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα ἐξαποστείλας Χριστέ, ἐλάμψας τῷ κόσμῳ φῶς, φιλάνθρωπε.

Ν ὁμῶ τὸ πάλαι προκηρυχθὲν καὶ Προφῆταις, ἐπληρώθη· τοῦ θείου Πνεύματος σήμερον, πᾶσι γὰρ πιστοῖς χάρις ἐκκέχεται.

Ἄλλος ἑτερος Κανὼν Ἰαμβικός.

Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλά, οὗ ἡ Ἀ-
κοστικὴ διαστίχων Ἠρωειγγείων.

Θειογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον,
Ἐκ γενέτου κόλπων ἦκας ἐπιχθονίοις,
Ὅσα πυρὸς γλώσσησι φέρον Θεότητος αἴλου,
Σῆμα τῆς φύτης, καὶ χάριν ὕμνοπόλοις,
Ὡδὴ δ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θεῖω καλυφθεῖς ὁ βραδύγλωσσος γρόφω,
Ἐρρήτορεύσε τὸν Θεόγραφον νόμον·
Γλῶν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου,
Ὅρᾳ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος
Γνώσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Εφ' ἡ σιγή τὸν καὶ σιβάσμον στόμα·
Νοσφισμὸς ὑμῖν οὐ γενήσεται φίλοις·
Ἐγὼ γὰρ εἰς Πατρῶν ὑψίστου Θρόνον,
Συνεδριάζων, ἐκχεῶ τοῦ Πνεύματος,
Λάμψαι προδοῦσι τὴν χάριν τὴν ἁφθονον.

Ο ῥος βεβηκὼς, ἀτρεκέστατος Λόγος,
Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν·
Ἔργον γὰρ ἐκπεράνας, εὐφρανεν φίλους,
Προῆ βιαία καὶ πυρὸς γλωττήμασι,
Νείμας τὸ Πνεῦμα Χριστὸς, ὡς ὑπέσχετο.

Καταβασία. Πόντῳ ἐκάλυψε.
Θεῖω καλυφθεῖς.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

„**Τ**ὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς, Χριστέ,
„ ὅπως ἂν ἐνδύσῃσθε, ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερου-
„ σαλήμ· ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα
„ τὸ ἐμὸν τε καὶ Πατρὸς ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεω-
„ θήσεσθε. Τροπάρια.

Η τοῦ Θείου Πνεύματος ἐπιδημήσασα δύναμις, τὴν
μερισθεῖσαν πάλαι φωνὴν, κακῶς ὁμοιοποιούντων,
εἰς μίαν ἁρμονίαν Θεῖως συνῆψε, γνώσιν συνετιζούσα
πιστοὺς τῆς Τριάδος, ἐν ᾗ ἐστερωώθημεν.

Εἰρμός ἄλλος.

Ερρήξε γαστρός ὑπεκνωμένης πέδας,
Ὑβρις τε δυσκάθεκτον εὐτεκνωμένης,
Μόνῃ προσευχῇ τῆς προφητίδος πάλαι
Ἀννης, φερύσης πνεῦμα συντετριμμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Α λυπτὸς ἐστὶν ἡ Θεαρχικωτάτη.
Ῥήτρας γὰρ ἐξέφηνε τοὺς ἀγραμμάτους,
Ἄλλης σοφιστὰς συστομίζοντας λόγῳ,
Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαιρουμένους,
Λαοὺς ἀπείρους, ἀστραπῇ τοῦ Πνεύματος.

Η ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους,
Τὸ πανσθενουργόφωτον ἁφθιτον σέλας,
Ὁ δὲ τὴν δι' Ὑψὺ πατρικῆς ἐξουσίας,
Νῦν ἐμφανίζει συμφυῆ φρυκτωρίαν,
Πυρῶδες ἦχος ἐν Σιών τοῖς ἔθνεσιν.

Καταβασία. Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν.
Ἐρρήξε γαστρός.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ο ἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταὶ χαρὰς ἐπλήσθησαν, καὶ
Θάρσος ἔλαβον, οἱ πρώην δειλιῶντες, ὡς τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον σήμερον ἐξ ὕψους, κατήλθεν ἐπὶ τὸν
οἶκον τῶν Μαθητῶν, καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει πρὸς
τοὺς λαοὺς· γλῶσσαι γὰρ διεσπάρησαν, ὁρώμεναι ὡ-
σεὶ πυρὸς, καὶ τούτους οὐ κατέφλεξαν, ἀλλὰ μᾶλλον
ἐδρόσισαν. Δίς.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

„**Κ**ατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου Χρι-
„ στέ ἔλευσιν, ἀνέβόα· Τὴν σὴν εἰσακήκοα
„ Κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι τοὺς χρι-
„ στοὺς σου ἐκλήλυθας.

Τροπάρια.

Ο ἐν Προφήταις λαλήσας, καὶ διὰ νόμου κρυψ-
θεῖς, πρώην τοῖς ἀτελέσι, Θεὸς ἀληθὴς ὁ Πα-
ράκλητος, τοῖς τοῦ Λόγου ὑπηρεταῖς καὶ μάρτυσι,
γνωρίζεται σήμερον.

Σ ῆμα Θεότητος φέρον, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν πυρὶ,
Πνεῦμα κατεμερίσθη, καὶ ξέναις ἐν γλώσσαις
ἐνέφηνεν, ὡς πατρόθεν Θεῖον σθένος, ἐρχόμενον ἐστὶν
αὐτοκέλευστον.

Εἰρμός ἄλλος.

Α νὰξ ἀνάκτων, οἶον ἐξ οἴου μόνος,
Λόγος προελθὼν Πατρός ἐξ ἀναιτίου,
Ἰσοσθενὲς σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

Λ ουτρὸν τὸ Θεῖον τῆς παλιγγενεσίας,
Λόγῳ κεραννύς συντεθειμένη φύσει,
Ὁμβροβλυτεῖς μοι ρεῖθρον ἐξ ἀκηράτου,
Νευγμένης σου πλευρᾶς, ᾧ Θεοῦ Λόγε,
Ἐπισφραγίζων τῇ ζήσει τοῦ Πνεύματος.

Κ ἀμπτεῖ τὰ πάντα τῷ Παρακλήτῳ γόνυ,
Γάμφετε Πατρός, Πατρὶ συμφυστάτῳ·
Ἐν γὰρ προσώποις οἶδε τριτοῖς οὐσίαν,
Νημερτὲς ἀπρότιτον, ἄχρονον, μίαν·
Ἐλαμψε φῶς γὰρ ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος.

Τ ελεῖσθε πάντες τῇ Θεαρχικωτάτῃ,
Ὅσοι λατρευαὶ τῆς τριφεγγοῦς οὐσίας.
Ὑπερφυῶς τελεῖ γὰρ ὡς εὐεργέτης,
Καὶ πυρσολαμπεῖς Χριστὸς εἰς σωτηρίαν,
Ὁ λην πορίζων τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Κατανοῶν, ὁ Προφήτης.

Καταβασία. Ἀνὰ ἀνάκτων.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

„**Τ**ὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθέν, Κύριε, ἐν γαστρὶ
„ τῶν Προφητῶν, καὶ κυηθέν ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα

„σωτηρίας, ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει καθαράς,
„καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὺς ἐγκαινίζεται· φῶς γὰρ
„καὶ εἰρήνη, διότι τὰ σὰ προστάγματα.

Τροπάρια.

Η ἐπιφοιτήσασα ἰσχύς σήμερον, αὕτη Πνεῦμα ἁ-
γαθόν· Πνεῦμα σοφίας Θεοῦ· Πνεῦμα ἐκ Πα-
τρὸς ἐκπορευτόν, καὶ δι' Υἱοῦ πιστοῖς ἡμῖν πεφηνός·
μεταδοτικόν, ἐν οἷς κατοικίζεται φύσει, τῆς ἐν ᾗ κα-
τοπτεύεται ἀγιότητος.

Εἰρμός ἄλλος.

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ὡς τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·
Νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξελήλυθε νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Καθώσπερ εὐδόκησεν αὐτεξουσίως,
Ἐδέσποτον κάτεισι Πνεῦμα πατρώθεν,
Σοφίζον ἐν γλώσσησι τοὺς Ἀποστόλους,
Ἐπισφραγίζον τὸν φερέσβιον Λόγον,
Πατροσθενὲς ξύμμορφον, ὃν Σωτὴρ ἔφη.

Ιᾗτο τὰς φρένας μὲν ἐξ ἁμαρτίας,
Χ αὐτῷ κατεσκήυαζε τῶν Ἀποστόλων,
Θεὸς Λόγος πάνταρχος ἄχραντον δόμον·
Ὁμοσθενεὺς δὲ καὶ συνουσιούμενου,
Νῦν ἐγκατοικίζεται Πνεύματος φάος.

Καταβασία. Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθέν.
Λυτήριον κάθαρσιν.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

„**Ν**αυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων,
„συμπλοῖς ποντούμενος ἁμαρτίαις, καὶ ψυχο-
„φθόρῳ θνήσκει προσριπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωάννης Χριστέ
„βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Εκ τοῦ Πνεύματός σου, σάρκα ἐπὶ πᾶσαν, ὡς εἶ-
πας, πλουσίως ἐξέχεας, καὶ ἐπληρώθη τῆς σῆς
ἡ σύμπασα γνώσεως Κύριε· ἔτι ἐκ Πατρὸς Υἱὸς ἀρ-
ρέυστως ἔφυς, καὶ τὸν Πνεῦμα ἀμερίστως πρέσιν.

Εἰρμός ἄλλος.

Ιλασμός ἡμῖν Χριστέ καὶ σωτηρία,
Ὁ Δεσπότης ἑλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
Γ'ν ὡς Προφήτην θνήσκει ἐκ θαλαττίου,
Σπέρνων Ἰωάνν τῆς φθορᾶς διαρπάξης,
Ὁλον τὸν Ἀδὰμ παγγενὴ πεπτωκότα.

Ιμερτόν ἡμῖν εὐθὺς ἐν τοῖς ἐγκάτοις,
Αἰωνίως ἔξουσι Πνεῦμα καίνισαις,
Πατροπροβλήτως πάντοτε ζυνημένον,
Υἱὸς ἀπεχθοῦς καυστικὸν μολυσμάτων,
Ρ'ύπου τε φρενῶν ρυπτικὸν Παντοκράτορ.

Ορεκτὸν ἀξίωμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Συνωίταις μίμνουσι σὴν παρουσίαν,

Γνώρισμα Πνεῦμα πατρογενήτου Λόγου,
Δέσχην ἀπηνῆ τῶν ἐθνῶν ποπτυσμάτων,
Ωκιστα δεικνὺς, πυρπνόως καθιδρύεις.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Καταβασία. Ἰλασμός ἡμῖν Χριστέ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχευε, διμερίζον
ἔθνη ὁ Ὑψίστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας
διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως
δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ὁ Οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθερὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δού-
λοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα
ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ
μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ ἀεὶ
ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ
ὥσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕ-
τω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν οἰκτίρμων,
ἵνα συνημμένοι σοι, ὑμνῶμεν καὶ δοξάζωμεν τὸ πανά-
γιον Πνεῦμα.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου,

Εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Ὀγδόῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα,
τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν.

Στίχοι.

Προῦν βιαία γλωσσοπυρσεύτως νέμει,
Χριστὸς τὸ θεῖον Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις.

Ἐκκέχεται μεγάλῳ ἐνὶ ἡματι Πνεῦμ' ἀλιεῦσι.

Καὶ ταύτην τὴν ἐορτὴν ἀπὸ τῶν Ἑβραϊκῶν παρειλή-
φαμεν Βίβλων· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τὴν παρ' αὐτοῖς Πεν-
τηκοστὴν ἐορτάζουσι, τιμώντες τὸν ἑβδομον ἀριθμόν, καὶ
ἔτι, μετὰ τὸ Πάσχα, πεντήκοντα ἡμέρας διαβιβάσαντες,
τὸν Νόμον ἔλαβον· οὕτω καὶ ἡμεῖς, μετὰ τὸ Πάσχα, πεν-
τήκοντα ἡμέρας ἐορτάζοντες, τὸ πανάγιον Πνεῦμα λαμ-
βάνομεν, νομοθετοῦν καὶ ὁδηγοῦν εἰς πᾶσαν ἀλήθειαν,
καὶ τὰ ἀρέσκοντα τῷ Θεῷ διαταττόμενον.

Ἰστέον δὲ, ὡς παρ' Ἑβραίοις τρεῖς ἦσαν ἑορταί· τὸ
Πάσχα, ἡ Πεντηκοστή, καὶ ἡ Σκηνοπηγία. Τὸ μὲν οὖν
Πάσχα, εἰς ἀνάμνησιν ἐποιοῦν τῆς διαβάσεως τῆς Ἑρυ-
θρᾶς θαλάσσης· τὸ γὰρ Πάσχα διάβασις ἐρμηνεύεται·
ἐδήλου δὲ ἡ τοιαύτη ἐορτὴ τὴν ἡμετέραν, ἀπὸ τῆς σκο-
τεινῆς ἁμαρτίας, πρὸς τὸν Παράδεισον αὐδῆς διάβασιν
καὶ ἐπάνοδον.

Τὴν δὲ Πεντηκοστὴν ἐώρταζον, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐν
τῇ ἐρήμῳ κακοπαθείας αὐτῶν, καὶ ὅπως διὰ πολλῶν θλί-
ψεων εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας εἰσῆχθησαν· τότε γὰρ
καὶ καρποῦ, σίτου, καὶ οἴνου ἀπήλασαν· καὶ ἐδήλου τὴν
ἡμετέραν ἐξ ἀπιστίας κάκωσιν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
εἰσέλευσιν· τότε γὰρ καὶ ἡμεῖς τοῦ Δεσποτικοῦ μεταλαμ-
βάνομεν Σώματος καὶ Αἵματος· Οἱ μὲν οὖν διὰ ταύτην
τὴν αἰτίαν λέγουσι τὴν παρ' Ἑβραίοις Πεντηκοστὴν ἐορ-
τάζεσθαι. Οἱ δὲ, εἰς τιμὴν, ὡς φασί, τῶν πεντήκοντα ἡ-
μερῶν, ἃς νηστεύσας ὁ Μωϋσῆς, τὸν θεόγραφον Νόμον

ἐδέξατο· ἐνταυτῷ μεμνημένοι καὶ τῆς μοσχοθυσίας, καὶ τῶν ἄλλων, ἅπερ, ὅτε Μωϋσῆς ἀνιών ἐν τῷ ὄρει, καὶ κατιῶν διεπράξατο. Ἐτέροις δὲ ἔδοξε τὴν Πεντηκοστὴν παρ' Ἑβραίοις ἐπισημαίνειν, διὰ τὴν τοῦ ἑπτά τιμὴν, ὡς εἴρηται· αὐτὸς γὰρ ἐφ' ἑαυτὸν ἑπτάκις συντιθέμενος, ποιεῖ τὴν πεντήκοντα μιᾶς δεούσης ἡμέρας· Οὐκ ἐν ἡμέραις δὲ μόνον τῆς Πεντηκοστῆς ἡ τιμὴ, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐνιαυτούς, ἐξ ὧν ὁ παρ' ἐκείνοις Ἰωβηλαῖος γεννᾶται· ἑπταπλασιαζομένων γὰρ τῶν ἐτῶν, οὗτος γίνεται· ὅτε καὶ τὴν γῆν ἀσπορος ἀφιάσι, καὶ ζώοις παρέχουσιν ἀνεσιν, καὶ τοῖς ὠνητοῖς τῶν δούλων ἀναχωρεῖν ἐπιτρέπουσι.

Τρίτη δὲ ἑορτὴ ἡ Σκηνοπηγία, ἑορταζομένη μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν· μετὰ πέντε θηλονότι μῆνας τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα. Ἐτελεῖτο δὲ αὕτη, εἰς μνήμην τῆς ἡμέρας, καδ' ἦν Μωϋσῆς πρῶτον ἔπηξε τὴν ἐν ὄρει Σινᾷ ἐραθεῖσαν διὰ νεφέλης, καὶ κατασκευασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Βεσελεὴλ, Σκηνὴν· σκηνὰς γὰρ καὶ οὗτοι διαπραττόμενοι, τὴν αὐτὴν ἐπετέλουν ἑορτὴν, καὶ ἐν ἀγροῖς διάγοντες, καὶ εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τοὺς καρποὺς τῶν ἰδίων συνεκόμενον πόνων. Ἐν ταύτῃ δοκεῖ καὶ Δαυὶδ τοὺς ὑπὲρ τῶν ληνῶν ἐπιγράφει Ψαλμοὺς. Τύπος δὲ ἦν αὕτη τῆς ἡμῶν ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, ὅτε, διαλυθέντων τῶν σωματικῶν ἡμῶν σκηνῶν, καὶ αὐτῶν συμπηγνυμένων, τῶν ἰδίων πόνων τοὺς καρποὺς ἀπολαύσομεν, πανηγυρίζοντες ἐν ταῖς αἰωνίοις σκηναῖς.

Χρὴ δὲ εἶδέναι, ὡς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς τελουμένης, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῖς Μαθηταῖς ἐπεδήμησεν. Ἐπεὶ δὲ τοῖς ἁγίοις Πατράσιν ἔδοξε μερίσαι τὰς ἑορτάς, διὰ τὸ μεγαλεῖον τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιῶντος Πνεύματος, ὅτι ἐν ἐστὶ τῆς ἁγίας καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος, ἰδοὺ καὶ ἡμεῖς εἰς αὐριον, ὅπως τὸ Πνεῦμα, τὸ ἅγιον ἐπεδήμησε, λέγομεν.

Τῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων πρεσβεΐαις, Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

„ Ὁ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντες ὅσιοι Παῖ-
„ δες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον, διὰ τῆς ὕ-
„ μνωδίας, οὕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
„ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ρητορευόντων τὰ Θεῖα μεγαλεῖα τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Πνεύματος ἡ ἐνέργεια, ἐνομιζέτο μέθῃ τοῖς ἀπιστοῦσι· δι' ἧς Τριάς γνωρίζεται, εἰς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἀδιαίρετον φύσιν ὁρθοδόξως Θεολογοῦμεν, Θεὸν Πατέρα τὸν ἀναρχόν, τῆς αὐτῆς ἐξουσίας Λόγον καὶ Πνεῦμα, Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰρμός ἄλλος.

Συμφωνον ἐθρόνησεν ὀργάνων μέλος,
Σβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας·
Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
Σβασμιάζει τοῦ βοῶν· Τριάς μόνη,
Βοσθενῆς, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Φωνὴν προφητῶν φθεγγον ἡγρονκίτες,
Φασκον οἰνότευκτον ἄφρονες μέθην,
Ρῆσις ξηνηκούσθησαν ὡς Ἀποστόλων.

Ὁ εὐσεβεῖς δὲ σοὶ βοῶμεν ἐνθέρως·

Νουργὲ τοῦ σύμπαντος, εὐλογητὸς εἶ.

Θῆσιν κατεβρόντησεν ὁ βλέπων ὄπα,

Ἐθους Ἰωὴλ τοῦ θαρραλινωτάτου,

Ὡς ἐκχέω, φήσαντος οἵαπερ Λόγου,

Ἐν Πνεύματός μου, συμβοήσουσι· Φύσις,

Ἡ τρισσοφειγγόφωτος, εὐλογητὸς εἶ.

Τρίτῃ μὲν εὐμοίρησεν ὠρῶν τὴν χάριν.

Ὡς ὑπεμφάνειε τρεῖς ὑποστάσεις.

Σβειν ἐν ἀπλότῃ τῆς ἐξουσίας·

Ἀλλ' ἐν μιᾷ νῦν ἡμερῶν τῇ κυρίᾳ,

Υὸς, Πατὴρ, καὶ Πνεῦμα, εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Ὁ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Συμφωνον ἐθρόνησεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

„ Ἀφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος

„ Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ

„ Μωσῇ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους

„ τῷ πυρὶ ὑμνωδούς· ἔδειξε· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύ-
„ ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Τροπάρια.

Ζωτικῆς ἐξ ὕψους βιαίας φερομένης, ἠχητικῶς τοῦ

Πνεύματος τοῦ παναγίου, ἀλειῦσι πνοῆς, πυρίνων

εἶδει γλωσσῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἐρρήτορευόντο·

Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε

εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ μὴ θιγομένη προβαίνοντες ἐν ὄρει, μὴ πεφρικό-

„ τες πῦρ δειματοῦν, δεῦτε καὶ στῶμεν ἐν τῷ ὄρει

„ Σιών, ἐν πόλει ζωῆς Θεοῦ, πνευματοφόροις Μαθηταῖς

„ νῦν συγχορευόντες· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,

καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος.

Λύει τὰ δεσμά, καὶ δροσίξει τὴν φλόγα.

Ὁ τιρσοφειγγὴς τῆς θαρραλίας τύπος.

Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον,

Στῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,

Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Μνήμην ὁ Χριστὸς τῶν βροτοσάων ἐπῶν,

Ἐπατρακουσθεῖς τοῖς Ἀποστόλοις ἔφη,

Ἐν Πνεύμα τεύχει γλωσσοπυρσεύτῳ θεῷ,

Ἐρίζον· εὐλογητὸν οἰκειομένην,

Ἡλοτριωμένη δὲ μέλπει σε κτίσις.

Σωτηριωδῶς, αὐτοδεσπότης ἰδὼν,

Σφῆς αὐτολαμπές, καὶ παρεκτικὸν φάους

Ὑπάρχον, ἥες ἐμφοροῦν Ἀποστόλοις,

Τμῆεν ὡς ἄημα· τοῖς σοῖς οἰκέταις

Ἀλιπαρημένον δὲ Πνεῦμα προσνέμοις.

Ἡσε Προφητῶν πνευματέμφορον στόμα,

Ἡ σε σωματωδῶς, ὦ μέδων, ἐνδημίαν,

Καὶ Πνεῦμα κόλπῳ πατρικῶν προηγμένον,

Ἀκτιστοσυμπλοσυργουσύνθρονον σέθεν,
Γαίς ἐνανθρωπήσεως πιστοῖς σέβας.

Καταβασία. Ἀφλεκτος πυρί.
Λύει τὰ δεσμά.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

„Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα κυφορήσασα, καὶ παντεχ-
„νήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μητερ ἀπει-
„ρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χω-
„ρίον τοῦ ἀπείρου πλαστοουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἐπὶ παφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἄρματος, ὁ ζηλω-
τῆς καὶ πυρίπνου χαίρων ὀχοούμενος, τὴν νῦν ἐκ-
λάμψαν ἐπίπνοιαν ἐδήλου, ἐξ ὕψους Ἀποστόλοις,
ὕψος καταλαμφθέντες, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Νόμου τῶν φύσεων δίχα ξένον ἠκούετο· τῶν Μαθη-
τῶν τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηχουμένης, Πνεύματος
Χάριτι ποικίλως, ἐνηχοῦντο λαοί, φυλαὶ καὶ γλώσσαι,
τὰ θεῖα μεγαλεῖα, τῆς Τριάδος γνῶσιν μουύμενοι.

Εἰρμός ἄλλος.

Χαίροις Ἀνασσα μητροπάρθενον κλῆος.
Ἄπαν γὰρ εὐδύνητον εὐλαλον στόμα
Ρήπρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως.

Ἰλγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον
Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Υἱὸν εἰς τὴν φυσίξωον Κόρην·
Μόνη γὰρ ἐν δύνῃσι κεκρύφει Λόγον,
Νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα τὴν βροτῶν φύσιν.

Ὅς δεξιῶς κλισμοῖσι νῦν ἰδρυμένος
Πατρός, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ὅσους ἐπνευσεν ἡ θεορρύτος χάρις.
Λάμποντες, ἀστράπτοντες, ἡλλοιωμένοι,
Ὅς θνεῖαν ἀλλοίωσιν εὐπρεπεστάτην,
Γσοσθενοῦσαν τὴν ἄτμητον εἰδότες,
Σοφὴν τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

Καταβασία. Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα
Χαίροις Ἀνασσα.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος γ'.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ
δι' Υἱοῦ ἐνδημήσαν, τοῖς ἀγραμμάτοις Μαθηταῖς,
τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, σῶσον ἀγίασον πάντας. Δίς.

Ἔτερον, Ἦχος δ' αὐτός.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦ-
μα, ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίραις τοῖς Ἀποστόλοις
ἐπέμφθη· καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ κόσμος φωταγωγεῖται,
Τριάδα σέβειν ἁγίαν. Ἀπαξ.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχ. ζ'. καὶ ψάλλομεν τὰ
παρόντα Στιχ. Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος δ'.

Παράδοξα σήμερον, εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει
Δαυὶδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατῆλθε τὸ ἅγιον ἐν πυ-
ρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγ-
Antologio.

ξατο· φησὶ γὰρ· Συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ Χρι-
στοῦ, ἐγένετο ἦχος, καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς,
καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ πάν-
τες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι,
ξένοις διδάγμασι, τῆς ἁγίας Τριάδος.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἦν μὲν αἰὶ, καὶ ἔστι, καὶ ἔ-
σται, οὔτε ἀρχάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' αἰὶ
Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον·
ζωὴ, καὶ ζωοποιοῦν· φῶς, καὶ φωτὸς χορηγόν· αὐτά-
γαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζε-
ται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκει-
ται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις τῆς
ἁγίας Τριάδος.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ ζῶσα πη-
γὴ νοερά· Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως· ἀγα-
θόν, εὐθές, νοερὸν, ἡγεμονεῦον, καθαῖρον τὰ πταίσματα·
Θεὸς, καὶ θεοποιῶν· πῦρ ἐκ πυρὸς προϊὼν, λαλοῦν ἐ-
νεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφῆται ἅπαν-
τες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθη-
σαν. Ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον εἰς
μονὰς χαρισμάτων.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀλη-
θείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν,
ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός· ἐλθέ, καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κη-
λῆδος, καὶ σῶσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλισις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα ταῦτα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ
χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεῦγεται ῥῆμα, καὶ νύξ συκ-
τὴ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Οὐκ εἰσὶ λαλῖαι, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούον-
ται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν,
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα
αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον, Β'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐπακούσαι σου Κύριος, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπε-
ρασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Τακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι.

Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ
Σιών ἀντιτάξαιτό σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ.

Στίχ. Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτω-
μά σου πιανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον, Γ'. Ἦχος πλ δ'.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βα-
σιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσε-
ται σφόδρα.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐ-
τῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐκ
ἐστέρησας αὐτόν.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χριστότη-
τος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον
ἐκ λίθου τιμίου.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα
ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Υ' ψάλητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου ἄσομεν καὶ ψα-
λοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Κοντάκιον.

Ὁ τε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Ὁ σοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 1. **Ε**ν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς,
ἦσαν ἅπαντες οἱ Ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ
αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος, ὥσπερ-

φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον,
οὗ ἦσαν καθήμενοι. Καὶ ὠφθῆσαν αὐτοῖς διαμεριζόμε-
ναι γλώσσαι ὡσεὶ πυρὸς, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον
αὐτῶν. Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἀγίου,
καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα
ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσα-
λὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παν-
τὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Γενομένης δὲ τῆς φω-
νῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤ-
κουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.
Ἐξίσταντο δὲ πάντες, καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς
ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες
Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ
διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐγενήθημεν; Πάρθοι καὶ Μηδοὶ
καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν,
Γουδαίαν τε, καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,
Φρυγίαν τε, καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη
τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥω-
μαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀρα-
βες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσ-
σαις, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος α'.

Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς, εἰστή-
κει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε, λέγων· Ἐάντις διψᾷ, ἐρχέ-
σθω πρὸς με, καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κα-
θὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ
ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. (Ταῦτα δὲ εἶπε περὶ τοῦ
Πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς
αὐτόν· οὕτω γὰρ ἦν Πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐ-
δέπω ἐδοξάσθη). Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαν-
τες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφή-
της. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλλοι δὲ
ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστός ἐρχε-
ται; οὐχὶ ἡ Γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δα-
υὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ
Χριστός ἐρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι'
αὐτόν. Τινὲς δὲ ἠθέλον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ'
οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ
ὑπηρεταὶ πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ εἶ-
πον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὕτω ἠγάγατε αὐτόν; Ἀπεκρί-
θησαν οἱ ὑπηρεταὶ· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρω-
πος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ
Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μή τις ἐκ τῶν
ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων;
ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατά-
ρατοί εἰσι. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτοὺς ὁ ἐλθὼν νυκ-
τὸς πρὸς αὐτόν, εἰς ὧν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν.

κρίνει τὸν ἄνθρωπον, εἰ μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότε-
ρον καὶ γνῶ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ·
Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον, καὶ ἴδε,
ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. Πάλιν
οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε λέγων· Ἐγὼ εἰμὶ τὸ φῶς
τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν
τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Κοινωνικόν.

Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εἰδεῖα.
Ἀλληλουῖα.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Σημαίνει ταχύτερον διὰ τὴν τῆς γονυκλισίας
Ἀκολουθίαν.

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ
τοῦ Διακόνου, εἰ ἔστιν· εἰδὲ μὴ, ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Εἰ εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης.....

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας
τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ.

Υπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὴν
χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν κλινόντων τὰς καρδίας αὐτῶν ἐνώπιον Κυ-
ρίου, καὶ τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἐνισχυθῆναι ἡμᾶς πρὸς τελείωσιν εὐαρεστή-
σεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι πλοῦσια τὰ ἐλεῖν αὐτοῦ ἐφ'
ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ δεχθῆναι τὴν γονυκλισίαν ἡμῶν, ὡς Θυσίαμα
ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν χρηζόντων τῆς παρ' αὐτοῦ βοηθείας, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης....

Ἀντιλαβῶ, σῶσον, ἐλέησον,.....

Τῆς Παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης...

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ
αἰ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Σίχ. 5. καὶ ψάλ-
λομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'. δευτεροῦντες
αὐτὰ, Ἦχος δ'.

Παραδόξα σήμερον, εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει
Δαυὶδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατέβη τὸ ἅγιον ἐν πυ-
ρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ Σειγὸς Λευκᾶς ἀπεφθέγ-
ξατο· φησὶ γάρ· Συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ Χρι-
στοῦ, ἐγένετο ἦχος, καθάπερ φερομένης βιαίας προῆς,

καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ πάν-
τες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι,
ξένοις διδάγμασι τῆς ἁγίας Τριάδος.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἦν μὲν αἰ, καὶ ἔστι, καὶ
ἔσται, οὔτε ἀρχόμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' αἰ
Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον·
ζωὴ, καὶ ζωοποιοῦν· φῶς, καὶ φωτὸς χωρηγόν· αὐτά-
γαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζε-
ται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκε-
ται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις τῆς
ἁγίας Τριάδος.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ ζωσα πηγὴ
νοερά. Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν,
εὐθές, νοερὸν, ἡγεμονεῖον, καθάϊρον τὰ πταίσματα.
Θεός, καὶ Θεοποιοῦν· πῦρ, ἐκ πυρὸς προῖεν, λαλοῦν, ἐ-
νεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφῆται ἄ-
παντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐστέφ-
ησαν. Ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον,
εἰς νομὰς χαρισμάτων.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε· Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀλη-
θείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν,
ὁ Θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χωρηγός· ἐλθε, καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κη-
λίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος τὸ, Φῶς ἱλαρόν· καὶ τὸ Προκείμενον.

Ἦχος βαρύς.

Τὸς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου.

Τὸς Θεὸς μέγας.

Στίχ. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις
τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

Τὸς Θεὸς μέγας.

Στίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

Τὸς Θεὸς μέγας.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτε, καὶ ἔτι κλινάσθαι τὰ γόνατα, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινόντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς, καὶ ἀσκε-
πῶν ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς ἀπὸ τοῦ
Βήματος μεγαλοφώνως, εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ἀχραντε, ἀμίαντε, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε,
ἀνεξίχιαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρη-
τε, ἀνεξίκακε Κύριε· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν
ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν
θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς· ὁ
πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων.
Σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Δέσποτα φιλάν-
θρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σω-

τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώ-
πους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ
τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος ἁγίου,
καὶ Μαρίας τῆς αἰσιμαρθέου, καὶ ἐνδοξοῦ Θεοτόκου·
ὃς πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις
ὑποδεικνύς, ἵνα τὸ σωτήριον ὑφίστατο πάθος παρέ-
σχεν ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἁμαρτωλοῖς,
καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν, ἐν αὐχένος
καὶ γονάτων κλίσεις, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων,
καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Αὐτὸς οὖν, πολυέλεε
καὶ φιλόανθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπι-
καλεσώμεθα σέ· ἐξαιρέτως δὲ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς
Πεντηκοστῆς, ἐν ἧ, μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡ-
μῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι
ἐν δεξιᾷ σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κατέπεμψε τὸ ἁ-
γίον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀπο-
στόλους· ὃ καὶ ἐπάθισεν ἐφ' ἑνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ
ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκένωτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ
ἐλάλησαν ἐτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ προε-
φήτευσαν. Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνή-
σθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ κατακρίτων, καὶ ἐπί-
στρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκίαν
συμπάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν. Δέξαι ἡ-
μᾶς προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τὸ, Ἠμάρτομεν.
Ἐπὶ σέ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς
ἡμῶν, Θεὸς ἡμῶν σύ εἶ· ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιό-
τητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας,
ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας· Ἀλλὰ θαρρύνοντες
τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, κράζομεν· Ἀμαρτίας νεότητος ἡ-
μῶν, καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῆς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν
καθάρισον ἡμᾶς. Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρως·
ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡ-
μᾶς· πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς
σέ ἐπιστρέψαι, καὶ πρόσχες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χά-
ριτι. Ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς
σου· ἀντίθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου, τῷ πλή-
θει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους
ἀγίου σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν περιστῶτα,
καὶ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος· ἐπί-
σκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς
καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἀσφαλίσαι τὴν ζωὴν ἡ-
μῶν τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς νόμοις σου. Ἀγγέλω πιστῶ
φύλακι παρακατάθου τὸν λαόν σου· πάντας ἡμᾶς συνά-
γαγε εἰς τὴν Βασιλείαν σου· δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλ-
πίζουσιν ἐπὶ σέ· ἄφες αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήμα-
τα· καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἀγίου σου Πνεύ-
ματος· διάλυσον τὰς κατ' ἡμῶν μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, Δέσποτα παντοκράτωρ ὁ φω-
τίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν

νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρὸς, ὁ τὸ μήκος
τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγί-
σαι ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτὸς· ἐπάκουσον τῆς δεήσεως
ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγ-
χωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα,
πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ κατὰ πέμ-
ψον τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις Ἀγ-
γέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου· πε-
ριχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ
δυνάμει σου· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ
πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου, δὲ ἡ-
μῖν καὶ τὴν παρούσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκ-
τί, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδά-
λιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
ἡμῶν· πρεσβεΐαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων
τῶν Ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλ-
ξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν....

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Σὺν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς....

Ὁ Διάκονος.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς....

Ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος....

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρή-
νην δεδοκῶς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ πανα-
γίου Πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπα-
ρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς αἰὶ πα-
ρέχων, ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς
μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ
τὰ τούτων χεῖλη πυρίναις στομῶσας γλώσσαις, δι' ὧν
πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν Θεογνωσίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ,
εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτί-
σθημεν, καὶ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν,
καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ,
καὶ ὑπερφουεῖ ἐνεργείᾳ, τὴν εἰς σέ πίστιν ἐμαθητεύθη-
μεν, καὶ σέ Θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, ἐν μιᾷ Θεότητι, καὶ δυνάμει, καὶ ἐξουσίᾳ
κατenuγάσθημεν. Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς,
ὁ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως αὐτῷ ἀπαράλλακτος, καὶ
ἀμετακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς
χάριτος, διάνοιξον καμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη, καὶ

δίδαξόν με, πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχασθαι. Σὺ γὰρ εἶ, ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλῆθος, ἀλλ' ἢ σὴ εὐσπλαγχνία νικήσῃ τούτων τὸ ἄμετρον· ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρίσταί σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶσαν ῥήματι τὴν κτίσιν ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὐδίας τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἑμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς· Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος· Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἑμοῖς ἐπισκιάσον ἔργοις· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας μου στήριζον ὀλισθηρόν· ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ, πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενος, καταξιώθω ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς αἰὲ μνημονεύειν ἐν δόξῳ, καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας· καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου ἐναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα, ὅτι περ, ὅσα ἂν τις αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρός. Διὸ καὶ γὰρ ὁ ἁμαρτωλὸς, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα· "Ὅσα ἡξάμην, ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναί, Κύριε, ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός· ὅτε σὺ εἶ, ὁ δίδους ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ, ὁ συμπαθὴς, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγωνὸς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός, καὶ τοῖς κάμπτουςι πρὸς σὲ γόνυ, ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλάγχχως, ἰλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ, Κύριε, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου· ἀγιάσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς σου· μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἄλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάξῃς πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἑαυτῶν, Δέσποτα, χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα· καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας· πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων, ὡς θυμίαμα δεικτόν, ἀναλαμβάνομενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενός ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπερευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξιώσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσ-

γινόμενης. Χάρισται ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθίλωσον ἐν τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα, καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαίδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Εὐδοκία, καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα τὸ, Καταξιώσον, Κύριε.

Μετὰ δὲ τοῦτο, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Η αἰένως βρούσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ συναϊδίας τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ὑπερέκτα πλεῖστας, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ θανάτου δεσμούς αλύτους, καὶ κλεῖθρα Ἄδου διαρρήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλῆθῃ καταπατήσας· ὁ προσαγαγὼν σεαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα δούς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἁμαρτίας ἁψαυστόν τε καὶ ἄβατον, καὶ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης, καὶ ἀνεκδιηγήτου ἱεουργίας, ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος· ὁ εἰς Ἄδου καταβάς, καὶ μοχλοὺς αἰώνιους συντρίψας, καὶ τοῖς κάτω καθήμενοις ἄνοδον ὑποδείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκοντα, Θεοσόφῳ δειλάσματι ἀγκιστρεύσας, καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσβέστω, καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ, διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατασφαλίσάμενος ἰσχύος· ἡ μεγαλῶνυμος σοφία τοῦ Πατρὸς· ὁ τοῖς ἐπηρεάζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους. Σὺ, δόξης ἀεναοῦ Κύριε καὶ Πατὴρ υἱοῦ Υἱὸς ἀγαπητέ· αἰδίδιον φῶς, ἐξ αἰδίδιου φωτός· ἥλιος δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκείων τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν, ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κράτος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου κατέχεις πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε

καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργείας, συνισταμένης τε καὶ πάλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκείθεν μεταστάσεως· ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἰστών, κατὰ γὰρ εἰς Ἄδου καὶ ἀνάγκων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δικαστείᾳ· ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν· ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πλυνένας, ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ, καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ μυστήριον τῆς ἀγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου, καὶ ἀδιαίρετου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ παρουσίαν τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἐν εἶδει πυρίνων γλυσσῶν, ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ Εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς καὶ κύρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας Θεολογίας· ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείᾳ Ἑορτῇ καὶ σωτηριώδει, ἱλασμοὺς ἱκεσίους, ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν Ἄδῃ καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατεχομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιερῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σὺ καταπέμπεσθαι· ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ οἰκτρῶν δεομένων σου· καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός· καὶ κατὰ τάξιν τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων, καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀξιώσον αὐτούς· ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, ἔδὲ οἱ ἐν Ἄδῃ ἐξομολόγησιν παρρησιάζονται προσφέρειν σοι, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν σε καὶ ἱκετεύομεν, καὶ τὰς ἱλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ἐπισυνάπει καὶ ταύτῃ τὴν Εὐχὴν.

Ο Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στήναι ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασιῶν σου, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου· καὶ παράσχου χάριν, τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσεγγεῖν σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν, ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποίησον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν· ἵνα, τὸ τῆς ἀμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν· καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὅπλα τοῦ φωτός

ἀντιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι, σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλόανθρωπον, Θεόν. Σὺ γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἀπάντων καὶ ποιητὰ, ἢ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων, καὶ ἡ μετὰ ταῦτα συνάφεια, καὶ ἀνάπαυσις ἢ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἱ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται· ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος, καὶ φιλόανθρωπος κριτής, καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος· ὁ καὶ κοιωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκατάβασιν ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἱκευσίῳ εἰς πείραν καταστῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοήθης· διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀπάθειαν. Δέξαι οὖν, Δέσποτα, δεήσεις καὶ ἱκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς πατέρας ἐκάστου, καὶ μητέρας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφὰς καὶ τέκνα, καὶ εἴτε ἄλλο ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς προαναπαυσάμενας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ κατὰ τάξιν τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰωκὼβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς ἀγίας σου μόνάς· συνέγειρον καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ὥρισας, κατὰ τὰς ἀγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸ Θεὸν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετὰστασις ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμνδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις, καὶ χαρά. Εἰδὲ καί τι ἡμάρτομεν εἰς σὲ, ἴλωες γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς· διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἢ ἡ ζωὴ αὐτοῦ· εἰμὴ μόνος σὺ, ὁ ἐπὶ γῆς φανείς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, ἄνεις, ἄφεις, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς, καὶ τοῖς κινήμασι· καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι, ἡμῶν δὲ τοὺς περιστῶντας εὐλόγησον,

τέλος αγαθόν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγχνα καὶ φιλανθρωπίας δεικνύων ἡμῖν, ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ σου παρουσίᾳ· καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Ο ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψίστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασία, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρήσας ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει καὶ τὴν ἐσπερινήν σοι λατρείαν προσαγαγεῖν. Αὐτὸς, φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα εἰρηνικὴν· ἐνδύσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός· ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινου· καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδώρησω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἴνα, καὶ ἐν ταῖς κοίταις ἡμῶν καταυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου· καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἰκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης...

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Σὺ γὰρ εἰ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ μὲν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινήν, κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος....

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς, καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπίδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλάνθρωπῳ κριτῇ οἱ σοὶ δούλοι τὰς ἑαυτῶν ἐκλιναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας, καὶ διαλογισμῶν ματαιῶν, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶτα ἐκφωνεῖ.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ παρόντα Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα,

Ἦχος γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ γλώσσαι γεγόνασιν· Ἰουδαῖοι γὰρ, ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστὸς, ἀπιστία νοσήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τοῦ Θεοῦ φωτός οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν, φθειγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ· μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι στηριχθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

Νῦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται· Ἀποστόλων γὰρ χορείας ἀρχάμενον, ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν, τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφύπλωσε, καὶ πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνῳ τῷ εἶδει τοῖς Μαθηταῖς διανέμον τὰς γλώσσας, εἰς ὑμνωδίαν καὶ δόξαν Θεοῦ· διὸ τὰς καρδίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει στηριχθέντες τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, δυσωποῦμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Νῦν περιβάλλοντα κράτος, οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὧντος Ἀπόστολοι· ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ Παράκλητος, ἐν αὐτοῖς καινισόμενος, μυστικῇ καινότητι γνώσεως· ἥν ταῖς ξέναις φωναῖς, καὶ ὑψηλοῖς κερύττοις, τὴν αἰδίου φύσιν τε καὶ ἀπλὴν, τρισυπόστατον σέβειν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ, ἡμᾶς ἐκδιδάσκουσι· διὸ φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι, Πατέρα προσκυνήσωμεν, σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δυσωποῦντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε λαοί, τὴν τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν ἁγίῳ Πνεύματι· Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱόν, συναΐδιον καὶ σύνηθρονον, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία δύναμις, μία οὐσία, μία Θεότης, ἣν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργεία τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρὸς, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ παρόκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον, Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον· καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ...

Ἐκ γ'.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν οὕτως.

Ο ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπείαν παροσλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τὸ, τε θεῶν, καὶ ἁγίων, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφήμων Θεοκηρύκων, καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΑΚΟΛΟΤΘΙΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΙ

Τ Η Σ Ο Κ Τ Ω Η Χ Ο Υ

Η Χ Ο Σ Α'.

Τ Ω Σ Α Β Β Α Τ Ω Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ.

Μετά τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ α'. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν Στιχ. τῆς 'Οκτῶνῃ, 'Αναστάσιμα γ'. καὶ 'Ανατολικά δ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι 'Αγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὅτι μόνος εἶ ὁ δειξας, ἐν κόσμῳ τὴν 'Ανάστασιν.

Κυκλώσατε 'Χαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξάζοντες αὐτοῦ, τὴν ἐκ νεκρῶν 'Ανάστασιν· ἔτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

'Ετερα Στιχηρὰ, 'Ανατολίου Πατριάρχου.

Εὐφράνθητε οὐρανοί, σαλπίζατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην· ἰδοὺ γὰρ ὁ 'Εμμανουὴλ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τῷ σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζωὴν ἐδίδους, θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν 'Αδὰμ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν σαρκὶ ἐκουσίως, σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες: Στήριξον ὀρθοδοξίαν τὴν 'Εκκλησίαν σου Χριστέ, καὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ, παριστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν, τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὅτι σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θάνατον ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ κόσμῳ θωρήσῃ τὴν 'Ανάστασιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναἰθιον Λόγον, τὸν ἐκ παρθενικῆς νηδύος, προελθόντα ἀφράστως,

Antologio.

I *

καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως καταδέξαμενον, καὶ ἀναστάντα ἐν δόξῃ, ὑμνήσωμεν λέγοντες: Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα τοῦ Μηναίου, εἰ ἔστιν 'Εορτὴ, εἰδὲ μὴ,

Δόξα, καὶ νῦν τὸ παρὸν Θεοτοκίον

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρείσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν 'Ασωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανὸς καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἐχθρας κατελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχουσαι, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ἐπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς Παντοδύναμος.

Μετά δὲ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, κ. τ. λ. ψάλλομεν τὸ 'Αναστάσιμον Στιχ. τῶν 'Αποστίχων.

Τῷ πάθει σου Χριστέ, παθὼν ἡλευθερώθημεν, καὶ τῇ 'Αναστάσει σου, ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Κύριε δόξα σοι.

'Ετερα κατὰ 'Αλφάβητον.

Α'γαλιάσθω ἡ κτίσις, οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, χεῖρας κροτείτω τὰ ἔθνη μετ' εὐφροσύνης· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὸν θάνατον νεκρώσας, ζωὴν ἡμῖν ἐθωρήσατο, πεπτωκότα τὸν 'Αδὰμ, παγγενὴ ἀναστήσας ὡς φιλάνθρωπος.

Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἀκατάληπτε, ἐκὼν ἐσταύρωσαι διὰ φιλανθρωπίαν· ἐν ὁ ἄθης συναντήσας κάτωθεν ἐπικράνθη, καὶ δικαίων ψυχαὶ δεξιάμεναι ἠγαλλίασαντο. 'Αδὰμ δὲ ἰδὼν σε τὸν Κτίστην ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη. 'Ω τοῦ θαύματος! πῶς θανάτου ἐγεύσατο ἡ τῶν ἀπάντων ζωὴ· ἀλλ' ἢ ὡς ἠβουλήθη, κόσμον φωτίσαι, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Γυναῖκες Μυροφόροι, μύρα φέρουσαι, μετὰ σπουδῆς καὶ ὀδυρμοῦ, τὸν τάφον σου κατέλαβον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, παρὰ δὲ τοῦ 'Αγγέλου μαθοῦσαι τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῖς 'Αποστόλοις ἔλεγον: 'Ανέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ιδού πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἡσαίου πρόρρησις· Παρθένος γὰρ ἐγέννησας, καὶ μετὰ τέκον ὡς πρὸ τέκου διέμεινας· Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς, διὰ καὶ φύσει ἐκαινοτόμησε. Ἀλλ' ὦ Θεομήτορ, ἱκεσίας σῶν δούλων, σὴν τεμένει προσφερομένας σοι μὴ παρίδῃς· ἀλλ' ὡς τὸν εὐσπλαγχνον, σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα, σοῖς ἱκέταις σπλαγχνίσθητι, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβέβωσαν σοι ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθρυγαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ἔλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῇ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τέκνου σου.

Τῇ Κυριακῇ Πρωτῇ.

Εἰς τὸ Μεσονυκτικόν, Κανὼν Τριαδικός, εὐ ἡ ἀκροστ.
Μίαν σε μέλπω τὴν τρισηλίον φύσιν.

Ποίημα Μητροφάνους.

Ὡδὴ α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχὴν, τὰ Σεραφίμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν, ἀναρχον, ἀΐδιον, ποιητικὴν ἀπάντων, ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς γεραίρει τοῖς ᾠσμασιν.

Ἦνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπὴ σου δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον, κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμέρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ λόγον, καὶ πνεῦμα δούς ὡς φιλόανθρωπος.

Ανωθεν δεικνὺς μοναδικόν, Θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι. Δεῦτε καταβάντες, αὐτῶν τὰς γλώσσας συγχέωμεν.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατὴρ, εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγέρεται· Λόγος δὲ συνἀναρχος, ὁ συμφυὴς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκασιν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὤφθης τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος, θεολογίας τὸ ἀχραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας· καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεόν, καὶ τρισηλίον.

Εκ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀρρεβύτως Πάτερ ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτός Υἱός ἀπαράλλακτος, καὶ Πνεῦμα θεῖον, φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνούμεν πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Μονὰς ἡ Τριάς ὑπερφῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν, ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις φωναῖς, ἀσίγητον ἐκβόσσαις αἰνεσιν· αἷς συμφώνως ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ χρονικῶς ἀνευ σποράς, προῆλθεν ὁ ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείθεος, καὶ μίαν φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διὸ σε δοξάζομεν.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐδές, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν ἀκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανείας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνεδρίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρογάμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἰνδιαίτητα.

Ὡδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Λάμψον μοι Θεαρχία τρισηλίε λάμψεσι, σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν Θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Πρότερον οὐρανούς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῷ, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος τῷ συμφωεῖ· μεθ' ὧν δεσπόξεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπῇ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Ως ἔπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, Θεαρχικῇ, παντουργικῇ, Τριάς ἀσύγχυτε μονάς, συντίστον, φωτίστον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θελημα σου τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθόν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε, Θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ καταναγάζοντα τοὺς γηγενεῖς τῆς τρισηλίου Θεότητος, τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμψεσιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ητὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον, ἀπρόσιτος τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτίσιν ἐλλάμπεσθαι, ταῖς σαῖς αἰγλαῖς φωτίστον, Τριάς ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Νῦν ἡ φύσις ἐνική Θεαρχία τρισηλίε, ἀνυμνεῖ σε, ἣν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μίαν φύσιν, καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον, ἵνα Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὁρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ρήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἀχραντε, τὸν σὸν τέκον τὸν ἀπόρρητον, καὶ δυσερμηνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαιίας, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Ὡδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ισόρροπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἡ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως μονάς, πέφυκας ἀπλή, καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἔγαθῇ ἐπέστησας, ἐξ οὐκ ἔντων ἀκατήληπτε Τριάς, εἴτα καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας· ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῆσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Ηλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους πανσθενῶς, ἄχραντε Παρθένε θεονύμφευτε· ἀλλὰ καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῆσαι ζωώσεως.

Καθίσματα. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Τριάδα τὴν σεπτήν, καὶ ἀμέριστον φύσιν, προσώποις ἐν τρισὶ, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος, προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ δοξάσωμεν, ὡς ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἰκτερον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ ὀλισθαίνουσας, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Ὤδὴ ζ'. Σὲ νοστήν Θεοτόκε.

Λόγε Θεοῦ, συμφυεῖς ἀπαύγασμα, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρὰ σοῦ, θουργὸν ἰνοίκησιν, ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερὸν, τοῖς δαίμοσί με δίδων, καὶ πάθει.

Γνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πύλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὖτις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα· ὅλῃ καὶ νῦν, τῷ θείῳ με συνείτison Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ο Χερουβὶμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ἐν γαστρί σου παρθενικῇ, ὤκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος· ἀλλὰ καὶ νῦν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

Ὤδὴ η'. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Νεύματι θουργικῷ Κύριε πάντων, τρισπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανούς ἐξείτινας ὥσιν ἄρρῖν, εἶτα καὶ γῆς, ἀπηώρησας τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί· διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σὴ φιλάνθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν ποθὺ εἰς αἰῶνας.

Φώτισον θειάρχικόν φῶς τοὺς ὁμνοῦντας, τὸ τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὖτις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σᾶς, φωτοδοτίδας ἀκτίνας ἐπιβλέπεις αἰεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκίαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψώ σε πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υψωσιν εἰς οὐρανούς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολὴ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ὧ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Σῶσον ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην, διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον.

Γνα τὸν βυθὸν τὸν ἀπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, δίδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς τοῖς σοῖς δούλοις, ὡς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν, ὁ ἐν τρισὶ θειαρχικαῖς ὑποστάσει, μόνος εἰς Θεός, ἀληθινὸς πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστροπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντες, Γυναῖξί τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καὶ θανάτου· σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μένῳ Θεῷ ἡμῶν.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκασίως Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθεὶς, ὡς θνητὸς ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. σὲ γὰρ ἐφριξαν, οἱ πύλαροι οἱ τοῦ ἄδου, σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα. Σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντες.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο ὄρθριαί, καὶ Ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξηστραπτε ζῶν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπειθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς μόνος κραταῖος καὶ δυνατός, καὶ φθαρίντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Εν τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς, ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἐνέστης τριήμερος Σωτὴρ, καὶ ἡγείρας Ἀδάμ ἐκ τῆς φθορᾶς· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβέβων σοι ζωοδότα· Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ Ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Μαρία τὸ σεπτὲν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνδότησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων, [καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα προστασία, καὶ σώξεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Η τοῦ Ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παραδείσον ἐσύλησεν, ὁ δὲ Ἑρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν. Ὅτι ἀνίστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαντος ὁ θείος πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὐσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὥσπερ Πατρί, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ Τριάδι μονοκρατορίᾳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὕψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξη τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενεὶς γὰρ ἐστὶ Πατρί, καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Επὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὁδεύσωμεν εἰς τὰς ἀυλὰς τοῦ Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Επὶ οἶκον Δαυὶδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθῆσονται ἅπασαι, αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρίτε ἀξίον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν· μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρήσιαίσομαι ἐν αὐτῷ.

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Καὶ μετὰ τὸν Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις,

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἰτα, Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς, προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'. ὁ Σταυροαναστάσιμος εἰς γ'. τῆς Θεοτόκου εἰς γ'. καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Σοὺ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾷ, Θεοπρεπῶς ἐν ἰσχυρί δεξιᾷ δόξασται· αὕτη γὰρ ἀθάνατε, ὡς πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔδραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις ἐδὲν βυθοῦ καὶ νουργήσασα.

Τροπάρια.

Ὅ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοῶς, Θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρένμου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσεῖληφας.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνέσει θεία ψυχὴν μοι ἐνδείξ, καὶ λύσας αἰώνιων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ. Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος. Χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῇ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστόν, τῷ κόσμῳ κηήσασα.

Ἄλλος Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Χριστὸς γεννᾶται

Χριστὸς Θεοῖ με σαρκούμενος, Χριστὸς με ἀνυψοῖ ταπεινούμενος, Χριστὸς ἀπαθὴ ἐργάζεται, πάσχων ὁ ζωοδότης, φύσει σαρκὸς· ὅθεν ἀναμέλπω, χαριστήριον αἰδὴν· ὅτι δεδόξασται.

Χριστὸς ὑψοῖ με σταυρούμενος, Χριστὸς συνανιστᾷ με νεκρούμενος, Χριστὸς μοι ζωὴν χαρίζειται· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, χεῖρας κροτῶν, ἄδω τῷ Σωτηρί, ἐπινίκιον αἰδὴν· ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Θεὸν Παρθένη συνέλαβες, Χριστόν ἐν παρθενίᾳ δὲ τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα πάντα γενε, ἕνα τῇ ὑποστάσει μονογενῇ, ἐν δυσὶν οὐσίαις, γνωριζόμενον Υἱόν, ὅτι δεδόξασται.

Ἄλλος Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Σοὺ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾷ.

Ποίαν σοι ἐπάξιον αἰδὴν, ἡ ἡμετέρα προσοίσει ἀσθένεια; εἰμὴ τὴν χαρμόσυνον, ἣν Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυσταγώγησε. Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένη Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Τῇ ἀειπαρθένῳ καὶ Μητρὶ, τοῦ Βασιλέως τῶν ἁνῶν Ἀντάμεων, ἐκ καθαρωτάτης καρδίας πιστοὶ, πνευματικῶς βοήσωμεν. Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένη Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Ἄλλος Κανὼν ἡ ἄβυσσος τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου κηήσεως πάντα γενε· πίστει ἀδιστάκτῳ οὖν, εἰλικρινῶς προσφερόμεν σοι λέγοντες. Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένη Μήτηρ ἀνύμφευτε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περί· ζωσόν με ἐξ ὕψους δυνάμειν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἄγιος, ὁ νὰς ὁ ἐμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Θεὸς μου ὑπάρχων ἀγαθὴ, πεσόντα κατωκτείρῃσας καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠυδόκησας, ἀνυψώσας με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι· Ἄγιος, ὁ τῆς δόξης Κυρίου, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστὲ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῖν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας· καὶ νεκρῶς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἡμφίαςας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν σλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένη διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἐμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σὲ βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, φλεγόμενην ἀκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῶρ δεξαμένην τὸ ἄσπεκτον.

Κανὼν Σταυροαν. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τῷ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸ πλανώμενον πρόβατον ἄραντι, καὶ καθελόντι διὰ ξύλου, τὴν αὐτοῦ ἀμαρτίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν. Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέραν ἡμῶν, Ἄγιος εἰ Κύριε.

Τῷ ἀναγαγόντι, τὸν ποιμένα τὸν μέγαν ἐξ ἄδου Χριστόν, καὶ τῇ αὐτοῦ ἱεραρχίᾳ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, σαφῶς τὰ ἔθνη ποιμάναντι, ἐν ἀληθείᾳ, καὶ θείῳ πιστοὶ, πνεύματι λατρεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τῷ ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως βουλήσει Υἱῷ, καὶ τὴν τεκοῦσαν μετὰ τόκον, θείῃ δύναστεῖα, ἀγνὴν παρθένον φυλάξαντι, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶμεν Θεῷ· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Κανὼν, τῆς Θεοτόκου. Ὁ μόνος εἰδὼς.

Νεφέλην σε κούφην ἀψευδῶς, Παρθένη ὀνομάζομεν, προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσιν· ἐλήλυθε γὰρ ἐπὶ σοὶ Κύριος, καθελεῖν Αἴγυπτιαν, πλάνης χειροποίητα, καὶ φωτίσαι τοὺς ταῦτα λατρεύοντας.

Σὲ ἐσφραγισμένην ἀληθῶς, χορὸς Προφητικὸς πηγὴν τε κεκλεισμένην, πύλην ὀνόμασε, τῆς παρθενίας τῆς σῆς Πανύμνητε, τηλαυγῶς τὰ σύμβολα, ἡμῖν διαγράφοντα, ἣν ἐφύλαξας καὶ μετὰ γέννησιν.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, ὡς θείμεις ἀξιούμενος, ὁ Γαβριὴλ Παρθένη πανάμωμι, περιχαρῇ σοι φωνὴν ἐκόμισε, τὴν τοῦ Λόγου σύλληψιν, ἐμφανῶς μηνύουσαν, καὶ τὸν ἄφραστον τέκον κηρύττουσαν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ κατάσκιον, προβλεπτικὸς οἰς ὁ Ἀββακούμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἄγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Τίς οὗτος Σωτὴρ ὁ ἐξ Ἑδῶμ ἀφικόμενος, αἰσθηφορῶν ἐξ ἀκανθῶν, πεφοινιγμένος τὴν στολὴν, ἐν ξύλῳ κρεμάμενος; Τοῦ Ἰσραὴλ ὑπάρχει οὗτος ὁ Ἄγιος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἰδετε λαὸς τῶν ἀπειθῶν, καὶ αἰσχυνίθητε· ὅν ὡς κακοῦργον γὰρ ὑμεῖς, ἀναρτηθῆναι ἐν σταυρῷ, Πιλάτῳ ἠτήσασθε φρενοβλαβῶς, θανάτου λύσας τὴν δυνάμειν, θεοπρεπῶς ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

Θεοτοκίον.

Ἐύλον σε Παρθένη τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· οὐ γὰρ τῆς βρώσεως καρπὸς, θανατηφόρος τοῖς βροτοῖς, ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ἀλλὰ ζωῆς τῆς αἰδίου ἀπόλαυσις, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κανὼν Σταυροαν. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Τίς οὗτος ὡραίος ἐξ Ἑδῶμ, καὶ τοῦτο τὸ ἐρύθημα, τῶν ἱματίων ἐξ ἀμπέλου Βοσῶρ; Ὁραῖος ἐστὶ Θεός, ὡς βροτὸς δὲ αἵματι σαρκὸς, τὴν στολὴν πεφοινιγμένος, ὃ μελωδοῦμεν πιστοὶ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Χριστός τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, φανείς Ἀρχιερεὺς ἡμῶν, τὴν ἁμαρτίαν διεσκέδασε, καὶ δείξας ξένην ὁδόν, τῷ ἰδίῳ αἵματι, εἰς κρείττονα καὶ τελειοτέραν εἰσέδραμεσκηνήν, πρόδρομος ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὐας τὴν πάλαι ὀφειλὴν, ἀπήτησας Πανύμνητε, τῷ δὲ ἡμᾶς φανέντι νέῳ Ἀδὰμ· ἐνώσας γὰρ ἑαυτῷ, ἐξ ἀγνῆς συλλήψεως, σάρκα νοερὰν ἐμψυχωμένην, ἐκ σοῦ προήλθε Χριστός, εἰς τὸ συναμφοτέρου Κύριος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Ακουε θαυμάτων οὐρανῷ, ἐνωτίζου δὲ ἡ γῆ, ὅτι θυγάτηρ χοῖκου, τοῦ πεπτωκότος μὲν Ἀδὰμ, Θεοῦ ἐχρημάτισε, τοῦ ἑαυτῆς δημιουργοῦ τε λοχεύτρια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Υμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ φρικτόν σου μυστήριον· ὑπερκοσμίους γὰρ λαθὼν, ταξιαρχίας ἐπὶ σὲ, ὁ ὢν καταβέβηκεν, ὡς ὑετός ὁ ἐπὶ πόκον Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Αγίων ἁγία Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνατίταλκεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, ἐν ἐκδυσώπει σαθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὤδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

«**Ο** φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ παιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φωτίσων φωτὶ, τῆς σῆς Θεογνωσίας, τῶν ἐρροδοῦσας ὑμνοῦντων σε.»

Τροπάρια.

Τ

Τ

Θεοτοκίον.

Τ

Κανὼν Σταυροαν. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ωπλοῦτος καὶ βάθος σοφίας Θεοῦ! τοὺς σοφοὺς ὁ δρασσόμενος Κύριος, τῆς τούτων πανουργίας, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς· παθὼν γὰρ ἐκουσίως, σαρκὸς ἐξ ἀσθενείας, ἐξ ἰδίας ἰσχύος, ζωοποιὸς νεκρὸς ἐγήγερται.

Θεὸς ὢν ἐνοῦται σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ σταυροῦται καὶ θνήσκει καὶ θάπτεται, καὶ αὖτις ἐξανίσταται, καὶ ἀνεισι φαιδρῶς, σαρκὶ σὺν τῇ ἰδίᾳ, Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, μετ' ἧς ἤξει καὶ σώσει, τοὺς εὐσεβῶς αὐτῷ λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Αγίων ἁγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγίων τὸν Ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἀγιάζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν· διό σε Βασιλίδαν, καὶ Δέσποιναν ἀπάντων ὡς Μητέρα τοῦ Κτίστου, τῶν ποιημάτων καταγγέλλομεν.

Κανὼν, τῆς Θεοτόκου. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Εὐφραίνονται οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὀρώσαι σε, ὁ γὰρ λόγος αὐταῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα. τῷ γὰρ τέκῳ ἡνῶνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Κινεῖσθωσαν πᾶσαι γλῶσσαι βροτεῖαι καὶ ἔννοιαί πρὸς ἱπαινον τοῦ βροτῶν ἀληθῶς καλλωπίσματος· ἡ Παρθένος πάρεστι σαφῶς, δοξάζουσα τοὺς πιστεῖ, ταύτης ὑμνοῦντας τὰ θαύματα.

Δοξάζεται ὕμνος ἅπας σοφῶν καὶ ἐγκώμιον, τῇ Παρθένῳ καὶ Μητρί τοῦ Θεοῦ προσφερόμενος· τῆς γὰρ δόξης γέγονεν, αὕτη νὰς τῆς ὑπερθέου, ἣν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Ὤδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Σώσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.»

Τροπάρια.

Τ

Ανήγαγες ἡμᾶς ἐξ ἄδου Κύριε, τὸ κῆτος χειρωσάμενος, τὸ παμφάγον Παντοδύναμι, τῷ σῷ κράτει καθελὼν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· σὺ γὰρ ζωὴ καὶ φῶς ὑπάρχεις, καὶ ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ὄχραντε, τοῦ γένους οἱ Προπάτορες, τὴν Ἐδέμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Κανὼν Σταυροαν. Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν.

Νοῦς ὢν ἀπαθής, καὶ ὁ ὕλος μίγνυται, Χριστὸς ὁ Θεὸς τῷ ἀνθρωπίνῳ νοῖ, μεσιτεύοντι, θείᾳ φύσει σαρκὸς τε παχύτητι, καὶ ὅλῳ μοι ἀτρέπτως ὅλος ἡνῶται, ἵνα σωτηρίαν ὅλῳ μοι, τῷ πεσόντι ὀρέξῃ σταυρούμενος.

Πίπτει περυνισθεὶς, Ἀδὰμ καὶ συντρίβεται, ἐλπίθει ψευθεὶς πάλαι θεώσεως, ἀλλ' ἀνίσταται, τῇ ἐνώσει τοῦ Λόγου Θεούμενος, καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν κομίζεται, θρόνῳ ὡς Υἱὸς δοξάζεται, συνεδρεύων Πατρίτι, καὶ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Κόλπων οὐκ ἐκστάς, ἀνάρχου Γεννήτορος, ἐν κόλποις Ἀγνῆς Κόρης αὐλίζεται, καὶ καθίσταται, ὁ ἀμήτωρ ἀπάτωρ σαρκούμενος, ὁ τῆς δικαιοσύνης βασιλεύων Θεός· τοῦτου ἀγενεαλόγητος, ἡ φρικτὴ γενεὰ καὶ ἀπερρήτος.

Κανὼν, τῆς Θεοτόκου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Παρίστανται δουλοπρεπῶς τῷ τέκῳ σου, αἱ τάξεις αἱ οὐράνιαι, ἐκπληττόμεναι ἀξίως τὸ τῆς σῆς ἀσπύρου λοχείας Ἀειπάρθενε· σὺ γὰρ ἀγνή καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σοῦ Πάναγνε· ὁ τὰ σύμπαντα βουλῆματι ποιῶν, ἐτῶν Ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα, παραγαγὼν ἐκ τοῦ μήδοντος, ὡς παντοδύναμος.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, καρπῷ Θεοχαρίτωτε, καὶ πεπάτηται ὁ ἄθης προφανῶς, καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλευθερώθημεν· διὸ βοῶ· Τὰ πάθη λύσον τὰ τῆς καρδίας μου.

Κοντάκιον. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Εξανεστής ὡς Θεὸς ἐκ τοῦ τάφου ἐν δέξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεῖι Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· Σὺ εἰ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τ

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Σ**ὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ πιστοί·
« ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος ὁ-
« λον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρὶ σου ὀνέπλασεν, ὁ
« αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Εφριξε γῆ, ἀπεστράφη ἥλιος, καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς,
διεῖράγη τὸ τοῦ ναοῦ θείον καταπέτασμα, πέτραι
δὲ ἐσχίσθησαν· διὰ σταυροῦ γὰρ ἦρται ὁ δίκαιος, ὁ αἰ-
νετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γεγονώς, ὡσεὶ ἀβοήθητος, καὶ τραυματίας ἐν νε-
κροῖς, ἐκουσίως τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ ὑπερυψούμενος, πάν-
τας ἠλευθέρωσας, καὶ κραταιὰ χεὶρὶ συνανέστησας, ὁ
αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ, αἰεζώου νάματος. Χαῖρε Παράδεισε τρυ-
φῆς. Χαῖρε τείχος τὸ τῶν πιστῶν. Χαῖρε Ἀπειρό-
γαμει. Χαῖρε ἡ παγκόσμιος χαρὰ, δι' ἧς ἡμῖν ἐξανέτει-
λεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν Σταυροῦ. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Πάλαι μὲν κατηράθη τῷ τοῦ Ἀβελ, φοινιχθεῖσα αἵ-
ματι, ἀδελφοκτόνῳ γῆ χειρὶ, θεορρότῳ δὲ σου Αἵ-
ματι, εὐλογεῖτω ῥαντισθεῖσα, καὶ σκιρτώσα βοᾷ· Ὁ τῶν
Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θρηνεῖτω Ἰουδαίων ὁ ἀντίθεος λαὸς, τὸ τάλμημα τῆς
ἀναιρέσεως Χριστοῦ, τὰ δὲ ἔθνη εὐφραίνεσθωσαν,
καὶ κροτεῖτωσαν τὰς χεῖρας, καὶ βοάτωσαν· Ὁ τῶν Πα-
τέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰδοὺ ταῖς Μυροφόροις ἐξαστράπτων, ἀνεβόα Ἀγγελος·
Τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, δεῦτε ἴδετε τὰ σύμβολα,
τὰς σινδόνας καὶ τὸν τάφον, καὶ βοήσατε· Ὁ τῶν Πα-
τέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν, τῆς Θεοτόκου. Σὲ νοητὴν.

Σὲ Ἰακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ·
διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὥρθη
τοῖς ἀνθρώποις τε, συνανεστράφη ὡς ἠυδόκησεν, ὁ αἰνε-
τὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Χαῖρε σεμνὴ, τοῦ Ἀδάμ τὸ κώδιον· ἐκ σοῦ προήλθεν
ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος,
ἔλυνε με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον,
ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νέος Ἀδάμ, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, ὁ προαιώνιος
Θεός, ἐχρημάτισεν ἀληθῶς· ἐν περ νῦν ἰκέτευε, τὸν
παλαιωθέντα με, ἀνακαινίσαι κραυγάζοντα· Ὁ αἰνετὸς
τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ε**ν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ
« κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέ-
« στιλβον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
« τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
« αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ο βουλήσει ἅπαντα ποιῶν, ὁ καὶ μετασκευάζων, ἐκ-
τρέπων σκιὰν θανάτου, εἰς αἰώνιον ζωὴν, τῷ πά-
θει σου Λόγε Θεοῦ. Σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύ-
ριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ καθεῖλες σύντριμμα Χριστέ, καὶ τὴν παλαιπωρίαν
ἐν πύλαις, καὶ ὀχυρώμασι τοῦ ἄδου, ἀναστὰς ἐκ
τάφου τριήμερος. Σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύ-
ριον ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας
τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολῦτιμον Χρι-
στὸν, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροῦ. Θαύματος ὑπερφῶς.

Δεῦτε λαοὶ προσκυνήσωμεν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔστησαν
ἄχραντοι πόδες, καὶ ἐν ξύλῳ θείῳ Χριστοῦ πα-
λάμαι ζωοποιαί, ἐξετάθησαν εἰς πάντων σωτηρίαν βρο-
τῶν, καὶ τάφον ζωῆς κυκλοῦντες μέλψωμεν· Εὐλογεῖτω
ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ηλεγκται τῶν θεοκτόνων Ἰουδαίων, ἡ παράνομος σν-
κοφαντία· ὃν γὰρ πλάνον ἔφησαν, ἐξηγέρθη ὡς
δυνατὸς, μυκτηρίσας τῶν ἀνόμων τὰ σφραγίσματα. Διὲ
γεγηθότες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τρισὶν ἐν ἀγιασμοῖς θεολογοῦντες, τῆς μίᾳς κυριότη-
τος δόξαν, Σεραφὶμ τὰ ἄχραντα, μετὰ δέους δου-
λοπρεπῶς, τρισυπόστατον δοξάζουσι Θεότητα· μεθ' ὧν
καὶ ἡμεῖς εὐσεβούντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις
πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν, τῆς Θεοτόκου. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Τὴν παστάδα τὴν φωτεινὴν, ἐξ ἧς ὁ τῶν ἀπάντων
Δεσπότης, ὥσπερ νυμφίος προεληλύθε Χριστὸς ὑ-
μνήσωμεν ἅπαντες ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε θρόνε ἐνδοξε Θεοῦ· πιστῶν χαῖρε τὸ τείχος,
δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει ἐξανέτειλε Χριστὸς τοῖς
σε μακαρίζουσι, καὶ βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Σωτηρίας αἴτιον ἡμῖν, τὸν Κύριον τεκοῦσα, ἰκέτευε ὑπὲρ
πάντων, τῶν βοῶντων ἐκτενῶς, Παρθένη πανύμνητε·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη, Βάτος
« ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρα-
« σμῶν ἀγριαίνουσιν, κατασβέσαι αὐτοῦ με τὴν καμι-
« νον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ωπὼς ὁ λαὸς ὁ ἄνομος, ὁ ἀπειθὴς καὶ πονηρὰ βου-
λευσάμενος, τὸν ἀλάστορα, καὶ ἀσεβῆ ἐδικαίωσε,
τὸν δὲ Δίκαιον ξύλῳ κατέκρινε, τὸν Κύριον τῆς δόξης!
Ὅν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Σῶτερ ὁ Ἀμνὸς ὁ ἄμωμος, ὁ τὴν τοῦ κόσμου ἀμαρ-
τίαν ἀράμενος, σὲ δοξάζομεν τὸν ἀναστάντα τριτή-
μερον, σὺν Πατρί τε καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι, καὶ Κύ-
ριον τῆς δόξης, θεολογοῦντες μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τὸν λαόν σου Κύριε, ὃν περ ἐκτήσω τῷ τιμίῳ
σου αἵματι, κατ' ἐχθρῶν ἰσχὺν τῷ Βασιλεῖ χαρι-
ζόμενος, καὶ ταῖς σαῖς Ἐκκλησίαις φιλάνθρωπε, βρα-
βεύων τὴν εἰρήνην, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσι.

Κανὼν Σταυροῦ. Μυστήριον ξένον.

Δεδόξασται τῇ ἀπορόρητῳ δυνάμει σου, ὁ Σταυρὸς σου
Κύριε· σοῦ γὰρ τὸ ἀσθενές, ὑπὲρ δύνανται πᾶσιν
ἐδείχθη· δι' οὗ δυνατοὶ μὲν καταβέβληνται εἰς γῆν, καὶ
πτωχοὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνακομίζονται.

Νενέκρωται ὁ ἀμειδῆς ἡμῶν θάνατος ἐκ νεκρῶν ἀνά-
στασιν, σὺ γὰρ ἐπιφανεῖς, τοῖς ἐν ᾄδῃ Χριστέ ἐ-
δωρήσω· διὸ ὡς ζῶν σε καὶ ἀνάστασιν, καὶ φῶς τὸ
ἐνυπόστατον, ὑμνοῦντες μεγαλύνωμεν.

Η ἄναρχος φύσις καὶ ἀπεριόριστος, ἐν τρισὶ γνωρί-
ζεται, μόναις θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι· μία Θεό-
της, Πατρί, Υἱῷ τε, καὶ Πνεύματι, ἐφ' ἧ ὁ θεόφρων Βα-
σιλεὺς, πεποιθῶς σώζεται.

Κανὼν, τῆς Θεοτόκου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ρίζης ἐκ Δαυὶδ ἐβλάστησας, προφητικῶς Παρθένη τοῦ
Θεοπάτορος· ἀλλὰ καὶ Δαυὶδ, ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδό-

ξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν, ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Απας ἐγκωμίων Πάναγνε, νόμος ἡττῶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα, παρ' ἱκετῶν ἀναξίων σου, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μετ' εὐμενίας τὸ ἐφύμνιον.

Ωτὼν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθέने μόνη ὑπὲρ τὸν ἥλιον, πᾶσι δέδωκας, κατανοεῖν τὸ καινότερον θαῦμα Πάναγνε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτου. Διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Εἰτα ψάλλομεν τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς δὲ τοὺς Αἶνους, τὰ παρόντα Στιχ. Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Στίχων, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα, Στιχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου· καὶ τὸ, Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Υμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον Πάθος καὶ δοξαζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Οσταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μένος πατοδύναμος.

Οτὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Τὴν Θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ. Ἐτίχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί. Ἐπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἰκουσίως ὑπέμεινας σταυρὸν. Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον. Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερα Ἀνατολίου Πατριάρχου.

Οτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, τότε ἐνεκρώθη τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ· ἡ κτίσις ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου, καὶ ὁ ἄδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου· τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀνίστησας, καὶ τῷ Ληστῇ τὸν Παραδείσον ἡνοιξας. Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Οδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς, τὸ μνημά σου κατέλαβον αἱ τίμιαι Γυναῖκες· εὐροῦσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεωγμένον, καὶ μαθοῦται παρὰ τοῦ Ἀγγέλου τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θαῦμα, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν τῶν παθῶν θείαν μωλόπωσιν, σοῦ προσκυνοῦμεν Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὴν ἐν τῇ Σιών δεσποτικὴν ἱερωργίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων, Θεοφανῶς γεγεννημένην· τοὺς γὰρ ἐν σκέτει καθεύδοντας, ὁ ἥλιος ἐφώτισας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἀνίσπερον χειραγωγῶν ἑλλαμψιν, Κύριε δόξα σοι.

Τὸ φιλοτάραχον γένος τῶν Ἰουδαίων, ἐνωτίσασθε· Ποῦ εἰσὶν οἱ Πιλάτῳ προσελθόντες; εἰπωσιν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται· ποῦ εἰσὶν αἱ σφραγίδες τοῦ μνημάτων; ποῦ μετετέθη ὁ ταφεὶς; ποῦ ἐπράθη ὁ ἄπρατος; πῶς ἐσυλήθη ὁ θησαυρός; τί συκοφαντεῖτε τὴν ἔγερσιν τοῦ Σταυρωθέντος, παράνομοι Ἰουδαῖοι; Ἀνέστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθέने· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης ἡχημαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακίκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐξωποιεθήμεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλομεν.

Τροπάριον, Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· κα-

θελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκης ἰδῶκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδὰμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μου κρίζοντα, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶ σου τὰ Παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν Ἀνάστασιν, σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ Ληστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς. Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εσταυρώθης ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετίθης ἑκὼν· ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, Μνήσθητί μου κρίζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ναὸν σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, ἐξανέστησας Χριστέ ὁ Θεός, Μνήσθητί μου κρίζοντας, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μυροφόροι ἦλθον κλαίονσαι, ἐπὶ τὸ μνημά σου Χριστέ ὁ Θεός, λίαν πρωῒ, καὶ ἐν λευκοῖς, εὗρον ἄγγελον καθημένον, τί ζητεῖτε κρίζοντα; ἐξανέστη Χριστός, μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Οἱ Ἀπόστολοί σου Κύριε, ἐπὶ τὸ ἔρος οὐ ἐτάξω αὐτοῖς, παραγενέμενοι Σωτήρ, σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν· οὓς, καὶ ἐξαπέστειλας, εἰς τὰ ἔθνη διδάσκειν, καὶ βαπτίζειν αὐτούς. Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον ὁμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κρίζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἱκεσίαν ὁ Λαὸς σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμούς σου δὲς ἡμῖν Ἀγαθὲ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Τέλος τοῦ Πρώτου Ἦχου.

Τέχνη μελουργός, σοὺς ἀγαθεῖσα κρέτους,
Πρώτην νέμει σοι τάξιν· ὦ τῆς ἀξίας.
Ἦχος ὁ Πρῶτος μουσικῇ κληθεὶς τέχνη,
Πρῶτος παρ' ἡμῶν εὐλογεῖσθω τοῖς λόγοις.
Τὰ πρῶτα Πρῶτε τῶν καλῶν λαχὼν φέρεις,
Πρωτεῖα νίκης πανταχοῦ πάντων ἔχεις.

ΚΑΘΗΜΕΝΟΙΣ ΤΟΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Η Χ Ο Σ Β΄.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, διῶτε προσκυνήσωμεν. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε· καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτήρ ἡμῶν, τὸ κατ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου

τὸ κράτος κατήργησε. Προσκυνούμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον Ἑγερσιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστὶ, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ φοβερά, καὶ κραταιὰ δύναμις, πάλιν ἔρχεται, κρίναι κόσμον, ὃν ἐπλασε.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς Γυναιξί· Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γὰρ, καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος· διὸ σε προσκυνούμεν τὸν μόνον ἀθάνατον, Ζωοδότα Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εν τῷ σταυρῷ σου κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο σοὶ βοῶμεν· Εὐεργέτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ηνοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄθου ἰδόντες σε ἐπηξάν· πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασας, καὶ ἐξηγάγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Τ

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρήλαυν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωυσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα.

Η Ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Διὰ ξύλου Σῶτερ κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κράτος θανάτου τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, ἐφώτισας δὲ τὰ γένος ἡμῶν τῇ ἐγέρσει σου· διὸ βοῶμέν σοι· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εν τῷ σταυρῷ Χριστέ φανείς κατηλωμένος, ἡλλοίωσας κάλλος κτισμάτων· καὶ τὸ μὲν ὅπανθρωπον στρατιῶται δεικνύμενοι, λέγχῃ πλευράν σου ἐκέντησαν· Ἐβραῖοι δὲ σφραγίσαι τάφον ᾗτήσαντο, τὴν σὴν ἐξουσίαν οὐκ ἐπιστάμενοι· ἀλλ' ὁ δὲ οἶκτον σπλάγχχνων σου καταδεξάμενος ταφὴν, καὶ τριήμερος ἀναστὰς, Κύριε δόξα σοι.

Ζωοδότα Χριστέ, ἐκουσίως πάθος ὑποστάς διὰ θνητοῦς, ἐν ἄθῃ δὲ κατελθὼν ὡς δυνατός, τοὺς ἐκεῖ τὴν ἔλευσιν μένοντας τὴν σὴν, ἀφαρπάσας ὡς ἐκ χειρὸς κραταιοῦ, Παράδεισον ἀνθ' ἄθου, οἰκεῖν δεδώρησαι. Διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι, τὴν σὴν τριήμερον Ἑγερσιν, δώρησαι ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ω θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω μητέρα, ἀνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἅπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλὴ τὸ κυθεῖν· ὃν ὡς βρέφος Πάναγγεσαις ὠλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παρρῆσιαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Οτε κατήλας πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄθῃ ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότη-

τος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μητέρα ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Κυριακῇ Πρωί.

Εν τῷ Μεσουκτικῷ, Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Τὸ τρισσὸν ὕμνῳ τῆς Θεαρχίας σέλας.

ᾠδὴ α'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν, φύσιν τῆς Θεότητος, ἁσματικῶς ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Τοῦ ἐλέους πύλας ἀνεξάντλητον, οὐσιώδες ὡς ἔχουσα, τοὺς σὲ προσκυνούντας φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Ο πηγὴ καὶ ρίζα πεφυκῶς, ὁ Πατὴρ ὡς αἷτιος, τῆς ἐν Υἱῷ καὶ ἀγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μου πῆγασον σέλας, καὶ μεθέξει λάμπρυνον, σῆς θεουργοῦ ἐλλάμψεως.

Τριφεγγὴς Μονὰς Θεαρχικὴ, πᾶσαν διασκέδασον, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν· φωτεινῶν ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις· καὶ ποιήσον, τῆς σῆς ἀπροσίτου, δόξης με ναόν, καὶ σκηνὴν ἀχραντον.

Θεοτοκίον.

Ροῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθυῖας ἄσπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης Ἀχραντε, σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ σου ὁ Θεὸς Λόγος, φιλανθρώπως ἀνέπλασε, καὶ τὴν Θεαρχίαν τριφῶτον ἡμᾶς ἐμυσταγωγῆσεν.

ᾠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ισότητι τῆς φύσεως Θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς σὺ προελθούσα, ἀρρεβῆστως πέφυκας· σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλην σου Κύριε.

Σὺ τάξεις τὰς αὐλοὺς καὶ οὐρανίους, ὑπέστησας ὡς ἔσοπτρα τοῦ σου κάλλους, Τριάς ἡ ἀδιαίρετος μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύστως σε. ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πληνίου στόματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στερέωσον τῆς πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ πλάτυνον ἀγάπης σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν σῶν δούλων, Μονὰς τρισήλιε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧ περ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνθῆμεν.

Θεοτοκίον.

Ο πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας, τῆς κτίσεως, ἐν μήτρᾳ σου οὐσιώθη, ἀπείρῳ ἀγαθότητι Θεοτόκε· καὶ φῶς τρισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς Θεότητος, καὶ κυριότητος.

Κάθισμα.

Οτε κατ' ἀρχὰς τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ Λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ ἐβόησας εὐσπλαγχνε· Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν· τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπάρῃ δημιουργόν. Διὸ βοῶμέν σοι· Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οτε πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σου Πάναγγε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατάκησε, καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασιν βασιλείαν οὐρανῶν· διὸ βοῶμέν σοι· Θεοτόκε ἀγνή, χαίρε Δέσποινα.

ᾠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε· ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις αἰλοὶ ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριάς Μονὰς ἀναρχε· ἀλλ' οὖν ἡμεῖς πληνὴ γλώττη,

τὴν σὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει, καὶ δοξάζομεν.

Υπάρχων, πλαστοργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτωρ τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς πανδερκὴς ἀδυναμίαν· διὸ κατοικτείρησον τὸν δούλόν σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Μονάδος, ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς ἰδικῶς ἔχοντα, καὶ μεριστῶς τὰς ὑποστάσεις· ἀλλ' οὖν ἡνωμένα καὶ ἀμέριστα, ἐν τῇ βουλῇ, καὶ δόξῃ, καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε, καθαρὸν καὶ ἄχραντον, ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ παντοργὸς εὐρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος, ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς φιλόνηθρωπος.

Ὤδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Ως ὀλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ἔντα τῆς σῆς προνοίας, τὰς εἰρηνοδώρους ἀπλῶν ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίους Βασίλει· τῆς εἰρήνης, φρούρησέν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου· σὺ γὰρ εἰ ζωὴ, καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Τῷ Μωϋσῇ, ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὠφθης πυρὸς ἐν εἴδει, ἄγγελος ἐκλήθης Πατὴρ ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου προδηλῶν παρουσίαν, δι' ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κράτος Θεαρχίας μιᾶς τρισυπόστατον.

Η φυσικῇ, συναϊδίῳ δόξαν προβαλλομένη, μοναρχικωτάτῃ Τριάδι ἁγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας ὀρθοδόξῳ σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον, ἀναρχὸν καὶ μίαν, αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Συνεκτικὸς, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος, πάντων τῶν αἰῶνων ἐν τῇ γαστρί σου, Παρθενομήτορ συνεσχέδη ἀφράστως, τοὺς ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος πρὸς τὸ ἐνικόν τῆς μιᾶς κυριότητος.

Ὤδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θελτὰ τοῦ ἑλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας Θεὶ τρισήλιε, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Εν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπερινόητον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, φωτοδόταδα αἴγλην μοι βράβευσον.

Θεοτοκίον.

Απορρήτως Παρθένη ὁ Ὑψιστος, ἀνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, τὸν ἀνθρώπον, ὀλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα. Εἰσπληχνίας.

Εὐπλαγχνίας τὸ πῖλαγος ἡμῖν ὑφαπλώσας, ὑπόδεξαι ἡμᾶς Ἐλεήμον· βλέπον εἰς λαὸν τὸν σὲ δοξάζοντα, δέξαι τὰς ὁδὰς τῶν αἰτουμένων σε, Τριάδι Μονάδι ἀναρχῇ· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εὐπλαγχνίας κηύσασα πηγὴν, συμπαθὴς σὺ ὑπάρχεις ἀγαθὴ Θεοτόκε· σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνῃ ἀντίλπισ, σὺ τῶν λυπομένων ἢ παρακλήσις· διὸ σοὶ νῦν ἀπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὐρεῖν λύσιν δεινῶν οἱ πλοῦτοῦντες μόνην σε βοήθειαν.

Ὤδὴ ζ΄. Εἰκόνοιο χρυσῆς.

Ρυθμίζεις αἰεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιάς πρὸς ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ τρισυπόστατος Κύριος. Δείξον οὖν κάμου τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε θερμῶς καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς.

Χοροὶ νοεροὶ, τῶν αὐτῶν οὐσιῶν ταῖς σαῖς ἀκτίσι, Θεὶ μονάρχα καὶ τρισήλιε, καταυγαζόμενοι γίνονται, δέξει δευτερεύοντα φῶτα· ὧν κάμοι ταῖς ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δείξον φῶς, ὡς φωτουργὸς τριλαμπής.

Antologio.

2 *

Θεοτοκίον.

Γένειν ἡμᾶς, καὶ ὑφούν πρὸς οὐρανὸν μὴ διαλίπης, τοὺς σὲ φιλοῦντας, ὁ δὲ ἄφατον φιλανθρωπίαν γενόμενος ἀνθρώπος, ἐν μήτρᾳ Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν ἀνθρώπον, καὶ θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

Ὤδὴ η΄. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Απρόσιτε Τριάς, συναϊδίε συνάναρχε Θεαρχία, ἡ ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλήν τῶν φωσφόρων ἰδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργητον. τῶν ἀντικειμένων βουλήν, καὶ συντήρησαν τοὺς σοὺς δούλους, ἀνεπηρέατους αἰεὶ, Κύριε πάντων.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισήλιε, μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν κόσμον, καὶ συντηροῦσα ἐν ἀλωβήτῳ τάξει παντελεῖ, ἐνοίκησον τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως, σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφία τοῦ Πατρὸς, ἀκατάληπτε ἀνέκφραστε Θεοῦ Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἀλλοιώσας, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ τὴν ἐνιαίαν Τριάδα ἐδίδαξας πάντας σέβειν, ὡς κυριαρχίαν ἀπάντων τῶν αἰώνων.

Ὤδὴ θ΄. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστήρα.

Εκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱός, φῶς ἐξανέτειλε, καὶ συμφυὲς φῶς Πνεῦμα ἐκπεπόρευται, ἀπορρήτως Θεοπρεπῶς, ἀρρέυστου τῆς γεννήσεως, πιστευομένης· ἅμα δὲ, καὶ τῆς ἀφρόστου ἐκπορεύσεως.

Αμφὸν τὰς καρδίας, τρισήλιε Θεότης τῶν ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς σύνεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν, καὶ δοξάζειν σε.

Απειρος τῇ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεός, ἀπειρον πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν, ὡς ἔχων κατωκτείρησας, Τριάδι πρώην· οὕτω καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Σώσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπηρείας καὶ κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ Προσώποις ἀνυμνούμενος, ἀνεκφράστως, μοναδικῶς, Θεὸς καὶ παντοδύναμος, καὶ τὴν σὴν ποίμνην φυλάττει, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσι.

—ΟΙΚΕΙΟΝ—

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρῇ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἀγγελος ἐβόα. Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθορὰς ἰδεῖχθαι ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάζατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Υπερδοξαμένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένη, ὑμνοῦμεν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἡξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπέλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξαλογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστόν τὸν Θεόν ἡμῶν, καὶ μένον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν λίθον τοῦ μνημάτων, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι, Κύριε δέξα σοι.

Δόξα.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, σὺν Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινὴν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης ἡχμαλώτίζεται, ἡ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νεκρώεται, ἡ Εὐα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐξωποιοῦμεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδόκησας, δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνηματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ἐξίστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν. Ὅτι ὀνέστη ὁ Κύριος, θωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σέ Σωτήρ· σῶσόν με σὴ ἐπιλάμψει.

Ελέησον ἡμᾶς τοὺς πταίνοντάς σοι πολλὰ καθ' ἑκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρό τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιαζεῖν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γάρ ἐστιν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰμὴ ἐτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἡμᾶς, καὶ ἀνθρωποκτόνους;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν σὸν δούλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινούνται, καὶ γὰρ αἱ ἐχθροὶ μου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, εὐόκασιν ὅρει τῷ ἀγίῳ, οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελιάρ.

Εν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάντωσαν οἱ θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἐὰν Χριστὸς, τῇ ῥάβδῳ τὸν κληρὸν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, προσπηγάξει πᾶσα σοφία, ἔνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἁγίοις καταστέφονται Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ἐρώσι.

Προκείμενον.

Εξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προσταγμάτι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Στίχ. Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Καὶ ὁ Πεντηκοστός.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος. Ὡδὴ α' Ὁ Εἰρμός.

Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτὶ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιάν ἢ ὑπέροπλος δυνάμεις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν καμμοχθήρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τροπάρια.

Ο τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθὲ, ᾧ ἀπεγραφάμεθα, τῇ ἐντολῇ σὴ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ περιπέπτωκε· τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου, καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Αυτρωτὴς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ Ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς ἀειπαρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ἠυδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ετερος Σταυροαναγ. οὐ ἡ ἀκροστιχίς, σὺν τοῖς Εἰρμοῖς. Ἄδω τὸν αἶνον τῷ φερεσβίῳ Λόγῳ.

Ἀτριπτον ἀσυνήδη.

Δύναμεις ἀσθενούσιν, ἀνάστασις πεσοῦσι, καὶ ἀφθαρσία τοῖς τεθνεώσι, γέγονας Χριστὲ τῆς σαρκὸς τῷ πάθει σου· ὅτι δεδοξασται.

Οκτερε τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα, καὶ ἀνέστησε συντριβεῖσαν, ὁ πλαστοουργὸς Θεὸς καὶ καινουργός, νεκρωθεὶς ὁ γέγονεν· ὅτι δεδοξασται.

Ἐτερος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὐ ἡ ἀκροστ.

Ἄδω τὸν αἶνον τῷ φερεσβίῳ Κόρῃ.

Ἀτριπτον ἀσυνήδη.

Αύλος πάλαι κλίμαξ, καὶ ξένως χερσωθεῖσα, ἐδὸς θαλάσσης, τὴν σὴν ἰθλήου γέννησιν Ἀγνή· ἦν ὑμνοῦμεν ἅπαντες· ὅτι δεδοξασται.

Δύναμεις τοῦ Ὑψίστου, ὑπόστασις τελεία, Θεοῦ σοφία, σωματωθεῖσα Ἀχραντε ἐκ σοῦ, τοῖς βροτοῖς ὠμίλησεν· ὅτι δεδοξασται.

Οδεύσε διὰ πύλης, ἀβάτου κεκλησιμένης, τῆς σῆς νηδύος, δικαιοσύνης Ἥλιος Ἀγνή, καὶ τῷ κόσμῳ ἐλαμψεν· ὅτι δεδοξασται.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμός.

Εξήντησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἔθνων στείρουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Ηκτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Εκ χορὸς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἐπλασας, καὶ συντριβεῖντά παλιν, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἀμαρτίαν Χριστὲ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξίστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ἄλλος. Τόξον συνετρίβη.

Ο πάντων ἐπέκεινα Χριστὸς, ἡλάττωται βραχὺ, τῷ πάθει τῷ τῆς σαρκὸς, τῆς Ἀγγέλων φύσεως.

Νεκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθεὶς, ἐκλάμπων Γυναίξί, στεφάνῳ δόξης Χριστὲ, ὥφθης τῆς ἐγέρσεως.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ο χρόνου ἐπέκεινα παντός, ὡς χρόνων Ποιητὴς, ἐκ σοῦ Παρθένε ἐκὼν, βρέφος πεπλαστούργηται.

Νηδὺν πλατυτέραν οὐρανῶν, ὑμνήσωμεν πιστοί· δι' ἧς Ἀδὰμ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, χαίρων πεπολίτευται.

Ὡδὴ δ' Ὁ Εἰρμός.

Ελήλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς, οὐ Ἀγγελος, ἀλλ' αὐτός ὁ Κύριος, σессαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Παρίστασαι ὡς κριτὸς, ὁ Θεός μου τῷ βήματι, οὐ κραυγᾶν Δέσποτα, κρίσιν ἐνάγων τοῖς ἔθνεσιν, ἦν διὰ τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένη ἐργάσω σωτηρίαν Χριστὲ.

Τῷ πάθει σου τοῦ ἐχθροῦ, αἱ ῥομφαίαι ἐξέλιπον, τῶν ὑπεναντίων δέ, ἐν τῇ εἰς ἄδου καθόδῳ σου, πόλεις κατήρθησαν, καὶ τοῦ τυράννου τὸ θράσος καταβίβληται.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα σωτηρίας, καὶ τείχος ἀκράθαντον, Θεο-
τόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ
ταῖς πρῆβειαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν. Ἀκήκοα Κύριε.

Ιδοῦσα ἐν ξύλῳ σε, Χριστέ, παγέντα Παρθένος, ἡ ἀνω-
δύνως σὲ κηύσασα, τὰς μητρικὰς ἐδύνας ὑπέμεινε.
Νενίκηται θάνατος, νεκρὸς σκυλεύει ἄδου τὰς πύλας·
τοῦ παμφάγου γὰρ ῥαγέντος μοι, τὰ ὑπὲρ φύσιν
πάντα δεδώρηται.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ιδοῦ ὑπερύψωται, τὸ θεῖον ὄρος οἰκῶ Κυρίου, ὑπεράνω
τῶν δυνάμεων, ἡ Θεομήτωρ ἐμφανέστατα.

Νομίμων τῆς φύσεως, Παρθένη ἄτερ μόνη τεκοῦσα,
τὸν δεσπόζοντα τῆς κτίσεως, κατηξιώθης θείας
κλήσεως.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

«**Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ ὁ
«**Θ**εός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἄρ-
«**χ**ίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγω-
«**γ**ὴν ἐσχέκαμεν.

Τροπάρια.

Ως κέδρος Χριστέ, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα συνέτρι-
ψας, ἐκουσίως Δέσποτα, ἐν τῇ κυπαρίσσῳ ὡς νηδό-
κησας, καὶ τῇ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, σαρκὶ συνανυφούμενος.

Εν λάκκῳ Χριστέ, κατωτάτῳ ἔθεντό σε, ἄπνουν νε-
κρὸν· ἀλλ' οἰκίῳ μάλωπι, ἐπιλεησμένους τραυμα-
τίας Σωτὴρ, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, σωτῶ συνεξα-
μίστησας.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὲν, Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθένη ἀγνή,
αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστά-
σεως, ἐπὶ σοὶ πεπειθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ἄλλος. Ὁ ἀνδραξ τῷ Ἡσαΐα.

Νηστεύειν ἀπανηρόμενος, Ἀδάμ γεύεται, θανατηφό-
ρου τοῦ ξύλου ὁ πρότερος· ἀλλὰ τούτου τὴν ἁμαρ-
τίαν ἐξαφανίζει, σταυρωθεὶς ὁ δευτέρος.

Τὴν φύσιν παθητός, καὶ θνητὸς γέγονας, ὁ ἀπαθὴς
τῇ αὐτῇ Θεότητι, ἀφθαρτίσας νενεκρωμένους. Χρι-
στὲ, κευθμώνων ἄδου ἐξανέστησας.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Νεφέλαι τῆς εὐφροσύνης, γλυκασμὸν ῥάνατε, τοῖς ἐπὶ
λῆγῃς, ὅτι παιδίον δέδοται, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν
αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθείς Θεὸς ἡμῶν.

Τῷ βίῳ καὶ τῷ σαρκίῳ μου, τὸ φῶς ἔλαμψε, καὶ τὸ
στύγνόν τῆς ἁμαρτίας ἔλυσε, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς
Παρθένου, ἀνευ σποράς, σωματωθεὶς ὁ Ὑψίστος.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξι-
«**χ**νίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἁ-
«**β**υσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ως κακοῦργος ὁ δίκαιος κέκριται, καὶ μετὰ ἀνόμων
τῷ ξύλῳ προσήλωται, τοῖς ὑπευθύνοις ἀφισιν, τῷ οἰ-
κίῳ δωρούμενος αἵματι.

Δὶ ἐνὸς μὲν ἀνθρώπου τοῦ πρώτου Ἀδάμ, πάλαι εἰς
τὸν κόσμον εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, καὶ δι' ἐνὸς Ἀνά-
στασις, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ πεφανέρωται.

Θεοτοκίον.

Α'πειράνδρως Παρθένη ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις παρ-
θένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ,
καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κανὼν. Ἦχου ῥημάτων.

Φύλακας ἔδου τῷ πταισάντι, τὰ Χερουβὶμ τοῦ ξύλου
τῆς ζωῆς· ἀλλ' ἰδόντα σε τὰς πύλας ἠνοιξαν· ὡφθη
γὰρ ἐδοιοῦν, τῷ Ληστῇ Παράδεισον.

Ερημὸς ἄδης καὶ ἄπορος, διὰ θανάτου γέγονεν ἐνός·
ἐν πολὺν γὰρ πλοῦτον ἐδησαύρισεν, εἰς ὑπὲρ πάντων
ἡμῶν, ὁ Χριστὸς ἐκένωσε.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Φύσις ἀνθρώπων δουλεύουσα, τῇ ἁμαρτίᾳ Δέσποινα
ἀγνή, διὰ σοῦ ἐλευθερίας ἔτυχε· σὸς γὰρ Υἱὸς ὡς
ἀμνός, ὑπὲρ πάντων τίθεται.

Ε'πιβοῶμεθα πάντες, σὲ τὴν ἀληθῆ Μητέρα τοῦ Θεοῦ,
παροργίσαντας οἰκίας λύτρωσαι· μόνη γὰρ πρὸς τὸν
Υἱόν, παρρησίαν κέκτησαι.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Α'νέστης Σωτὴρ, ἐκ τάφου Παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰ-
δὼν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο,
καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδάμ συνα-
γάλλεται, καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἰ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις πάν-
των, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βοτῶν, καὶ πάντα συνανέστη-
σας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ
ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόν-
τες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν
τῇ σῇ Ἀναστάσει φιλόανθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζο-
μεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ κόσμος
Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεί.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Α**'ντίθεον πρέσταγμα παρανομούντος, τυράννου με-
«**τ**άρσιον, τὴν φλέγα ἀνερρίπισε· Χριστὸς δὲ ἐφί-
«**π**λωσε θεοσεβέσι παισὶ, ἰδρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ
«**ὦ**ν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Οὐκ ἔφερες Δέσποτα δι' εὐσπλαγχνίαν, θανάτῳ τὸν ἄν-
θρωπον καθορᾶν τυραννούμενον· ἀλλ' ἤλθες καὶ
ἔσωσας ἰδίῳ αἵματι, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ὦν εὐλογη-
μένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ιδόντες σε ἐπτήξαν ἡμιφισμένον, στολὴν ἐκδικήσεως, οἱ
πυλωροὶ τοῦ ἄδου Χριστέ· ἀγνώμονα τύραννον, οἰκί-
την Δέσποτα, ἤλθες γὰρ χειρώσασθαι, ὁ ὦν εὐλογημένος
καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Α'γίῳν Ἀγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνην κηύσασαν
Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένη ἀμόλυντε, Μητὲρ
ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν
τῷ θεῷ τέκῳ σου.

Κανὼν. Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Ε'κρινε τὸν Προπάτορα πάλαι, ἐν τῇ Ἐδέμ παρχοῇ·
ἀλλ' ἐκουσίως ἐκρίθη, τῷ παραβάντι λῶν τὸ ἔγκλη-
μα, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σέσωκας τὸν τρωθέντα τῇ γλώσσῃ, τῇ ἰοβόλῃ ἐν Ἐδέμ,
τὸ ἐθελούσιον δῆγμα, τῷ ἐκουσίῳ πάθει ἰάσω γὰρ,
ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Βαίνοντα ἐν σκιά με θανάτου, ἀνεκαλίσω πρὸς τὸ φῶς,
τὸν σκοτεινόμορφον ἄδην, τῇ ἀστραπῇ βαλὼν τῆς
Θεότητος, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Εώρα ἐν νυκτὶ Ἰακώβ· μὲν ὡς ἐν αἰνίγματι Θεὸν σε-
σαρκωμένον, ἐκ σοῦ δὲ ἐν φρυκτωρίᾳ ὡφθη τοῖς μέλ-
πουσιν· Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σύμβολα τῆς ἐν σοὶ ἀπορρήτου, προκαταγγέλλων συμ-
πλοκῆς, τῷ Ἰακώβ προσπαλαίει, δι' ἧς ἐκὼν ἠνώθη
ἀνθρώποις Ἀγνή, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ
ὑπερένδοξος.

Βέβηλος ὁ μὴ ἕνα κηρύττων, τὸν τῆς Παρθένου σε
Υἱόν, τῆς πανυμνήτου Τριᾶδος, καὶ ἀδιστακτῶ γνῶ-
μη, καὶ γλώττῃ βοῶν· Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς
καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

« **Κ**άμινος ποτέ, πυρός ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας δι-
« μέριξε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους
« καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς θροσίζουσα, ψάλλοντας.
« Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Αἷματι Χριστέ, τῷ σῷ πεφοινιγμένῳ, τὴν τῆς σαρκὸς
σου καθαρῶντα στολήν, ἐν τρόμῳ ἐξίσταντο, τὴν πολ-
λὴν μακραθυμίαν σου, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα κρά-
ζοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τοῦ Κυρίου.

Σύ μου τὸ θνητόν, ἐνέδυσας Οἰκτίρμον, ἀθανάσιον τῇ
ἐγέρσει σου· διὸ ἀγαλλόμενος, εὐχαρίστως ἀναμείλπει
σοι, ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς Χριστέ κράζω σοι· Κατεπόθει ὄντως
εἰς νίκος ὁ θάνατος.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, Θεανδρικῶς
πολιτευσάμενον, ἀσπάρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως
ἀπεκύησας, Θεογεννήτορ, Πάναγνε· ὅθεν σε σωτηρίαν παν-
τῶν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Κανὼν Σταυροῦν. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Ωράθης ἐν σταυρῷ, κατηλούμενος ὁ πλάσιος ἐν ἑλέει,
ἐκὼν ἐτάφης δέ, καὶ τριήμερος ἐξανέστης, καὶ ἐλυ-
τρώσω πάντας τοὺς βροτοὺς φιλόνηρωπε, πιστεῖ μελωδούν-
τας· Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αυτοῦται τῆς φθορᾶς, ὑπελθὼν τὰ καταχθόνια Θεοῦ
Λόγε, ὃν περ διέπλκας, δυνάμει σου Χριστέ μου
θεῖα, καὶ ἀφθαρτίσας, δόξης αἰδίου μέτοχον, τῆς σῆς
ἀπειργάσω, Ὑμνεῖτω κραυγάζοντα πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπε-
ρυψούτω Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός·

Ωράθη ἐπὶ γῆς, διὰ σοῦ καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναν-
στράφη, ὁ ἀγαθότητι ἀσύγκριτος καὶ δυνάμει· ὃ
μελωδούντες πάντες οἱ πιστοὶ κραυγάζομεν· Ἡ οὐσιωθεῖ-
σα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κυρίως σε ἀγνήν, κταγγέλλοντες δοξάζομεν Θεοτόκε·
σύ γὰρ τὸν ἕνα ἀπεκύησας, τῆς Τριάδος σεταρχω-
μένον, ὃ σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ Πνεύματι πάντες μελωδού-
μεν· Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ 2. Ὁ Εἰρμός.

« **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεός καὶ Κύριος, σαρ-
« κωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμέ-
« να φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πα-
« νύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ως ἐν Παραδείσῳ φυτευθὲν, ἐν τῷ κρανίῳ Σωτῆρ, τὰ
τρισόλβιον ξύλον τοῦ σοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, αἷμα-
τι καὶ ὕδατι θείῳ, ὡς ἐκ πηγῆς τῆς θείας πλευρᾶς σου,
Χριστέ ἀρδευόμενον, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐξήνυσες.

Καθεῖλες δυνάστας, σταυρωθεὶς ὁ Παντοδύναμος, καὶ
τὴν κάτω κειμένην, ἐν τῇ τοῦ ἁδου φρουρᾷ, φύσιν
τῶν ἀνθρώπων ὑψώσας, τῷ πατρικῷ ἐνίδρυσας θρόνῳ·
μεθ' ἧς σε ἐρχόμενον, προσκυνούμεντες μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως
ὑμνοῦντες πιστοὶ δοξάσωμεν, ὁπμηταν ὑπέρθεον φύ-
σιν, τρισσοφεγγῇ, ἀνέσπερον· ἀγλήν, τὴν μένην ἀκήρα-
τον, τὴν τὸ φῶς ἡμῖν ἐκλάμψασαν.

Κανὼν Σταυροῦν. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Εν μέσῳ τῶν καταδίκων, ὡς ἀμνὸς ἀνηρτήθης, Χρι-
στὲ ἐπὶ κρανίου τοῦ σταυροῦ, λόγχῃ πλευρὰν ἐκκεν-
τούμενος, τὴν ζωὴν ἐδώρήσω, ἡμῖν τοῖς χοῖκοις ὡς ἀγα-
θός, τοῖς ἐν πίστει τιμῶσι, τὴν θείαν σου Ἀνάστασιν.

Τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, δυνάμει
καταργήσαντα Θεὸν, πάντες πιστοὶ προσκυνήσωμεν,
διε τοὺς ἀπ' αἰῶνος, νεκροὺς συνεξανέστησε, καὶ τοῖς πᾶσι
παρέχει, ζωὴν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κανὼν τῆς Θεατόκου. Ὁλος ὑπάρχεις.

Ράβδος ἰσχύος δίδεται, φύσει τῇ σαθρᾷ, Λέγος Θεοῦ,
ἐν μήτρᾳ σου Ἀγνή, καὶ ταύτην ἀνέστησε πρὸς ἄδην
ἐλισθήσασαν· διὸ σε Πάναγνε, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ην ἡρετίσω Δέσποτα, δέξαι συμπαθῶς, πρέσβιν Μη-
τέρα σὴν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σοῦ τῆς χρηστότητος, τὰ
σύμπαντα πλησθήσονται, ἵνα σε ἅπαντες, ὡς ἐργέτην
μεγαλύνωμεν.

Εἰς τοὺς Αἵνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Πᾶσα πνοή, καὶ πᾶσα κτίσις σὲ δοξάζει Κύριε· ὅτι
διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δεί-
ξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μό-
νος φιλόνηρωπος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι. Πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν,
τηροῦντες τὸν Βασιλέα; διατὶ γὰρ ὁ λίθος, οὐκ ἐφύ-
λαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; Ἡ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ
ἀναστάντα προσκυνήτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν. Δόξα τῷ
πλήθει τῶν οἰκτερμῶν σου, Σωτῆρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἀγγελος ἐκάθισεν εἰς
τὸν λίθον τοῦ μνήματος, αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσαστο
εἰπὼν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτῆρ τοῦ κόσμου,
καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίρετε λαοὶ καὶ
ἀγαλλιᾶσθε.

Αγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε,
τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν. Ἀγγελος δὲ τὸν λίθον
τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν·
ὁ μὲν, ἀντὶ τῆς λύτης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων· ὁ
δὲ, ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν· διὸ
βοῶμέν σοι. Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων Κύριε, δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εῤῥοναν μύρα μετὰ δακρῶν, ἐπὶ τὸ μνημῆμά σου αἱ
Γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χαρῆς τὸ σπῆμα αὐτῶν, ἐν
τῷ λέγειν· Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ανέστησαν ἔθνη καὶ λαοί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ ἐν
τῷ ἁδῇ τριημερεύσαντα· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ.
τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, δι' ἧς πεφώτισται, πάντα τοῦ
κόσμου τὰ πέρατα.

Εσταυρώθης, ἐτάφης, Χριστέ ὡς ἡβουλήθης, ἐσκύλευ-
σας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, δωροῦμέ-
νος τῷ κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Οὕτως παράνομοι, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μείζονος
ἡμᾶς θαύματος ἡξιώσασθε. Ἐχουσι τὴν γνώσιν οἱ
φύλακες. Σήμερον προῆλθε τοῦ μνήματος, καὶ ἔλεγον·
Εἶπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθεν εἰς Μαθηταίς, καὶ
ἐκλεψαυ αὐτόν. Καὶ τίς κλέπτει μακρόν, μάλιστα δὲ καὶ
γυμνόν; Αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεός, καταλιπὼν
καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Δεῖτε ἴδετε, Ἰουδαῖοι,
πῶς οὐ διέρρηξε τὰς σφραγίδας, ὁ τὸν θάνατον πατήσας,
καὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν δω-
ροῦμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὅρα σελ. 8.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρίσμοι.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Ληστοῦ καὶ βοῶμεν σοι·
Μνησθῆτι ἡμῶν Σωτῆρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν Σταυρὸν σοι προσάγομεν, εἰς πταισμάτων συγχώ-
ρησιν, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν κατεβέβη φιλόνηρωπε.

Digitized by Google

Ρώδης φύσις ὑμνεῖ σε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ τρί-
φωτον, Πλαστουργὸν ἀναλλοίωτον, καὶ βοᾷ σοι· Δέ-
σποτα, παντοδαπῆς με τροπῆς ῥῦσαι, καὶ σῶσόν με.

Γσηγοροῦντες τοῖς λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν Ἀπο-
στόλων τε, καὶ κηρύκων τῆς πίστεως, ἰσουργὸν Τριά-
δα σε, δοξολογοῦμεν πιστῶς, Θεὲ τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Απὸ τοῦ θρόνου κατήλθε τοῦ ὑψηλοῦ, ὁ Χριστὸς τὸν
ἄνθρωπον, ἀνυψῶν ὡς φιλόανθρωπος, διὰ σοῦ Πα-
νάχραντέ, καὶ τὸ τρισήλιον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Καθίσματα. Τὴν ὡραιότητα.

Ο ὑπερούσιος καὶ μόνος Κύριος, Χριστὸς ἀπαύγασμα
τοῦ προανάρχου Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ Θεότα-
τον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν,
ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπίστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, τρισυπό-
στατε Κύριε. Ὡς ἔχων ἔξουσίαν τὸ πλάσμα σου, σῶσον
ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δέξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται
ὁ δι' ἀγαθότητά, τὸ κατ' ἡμᾶς οὐσιωθεῖς, καὶ μεί-
νας ὅπερ πέφυκεν· ὅθεν καὶ Θεάνθρωπον, τοῦτον σέβον-
τες Πάναγνε, σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοτόκον κηρύττο-
μεν, δοξάζοντες τὸ μέγιστον θαῦμα, τῆς σῆς ἀσπόρου
κνήσεως.

ᾠδὴ δ'. Ἐξου πρὸς ἡμᾶς.

Στέλεχος διττὸν, ἐκ Πατρὸς ὡς ῥίζης ἐβλάστησεν, ὁ
Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθεῖς, οἱ συμφυεῖς βλαστοί,
καὶ θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συνάναρχα, ὡς τρία εἶναι φῶ-
τα τῆς Θεότητος.

Στίφη νοερῶν, οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀπερι-
νόητον Θεόν, μεθ' ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες. Τριάς
ὑπερούσιε, τοὺς σοὺς οἰκέτας σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Εθέλξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν Πολυέλεε. Λέγε τοῦ
Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σωματωθεῖς ἀτρέπτως, καὶ τρίφωτον,
τὴν μίαν Θεότητα μυσταγωγήσας· ὅθεν σε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τὸν ἕνα κυριάρχην εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαΐας Θεόν,
ἐν τρισὶ προσώποις δοξολογοῦμενον, ἀχράντοις φω-
ναῖς Σεραφίμ, ἀπεστάλη τοῦ κηρύξαι παρευθὺς, τρίφωτον
οὐσίαν, καὶ μονάδα τρισήλιον.

Η πάντων ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τὴν φύσιν ἐξ οὐκ
ὄντων τὸ πρῖν, ὑποστησάμενη Μονὰς Τρισίλιε, τοὺς
ἕνα Θεόν σε πιστῶς εὐφημοῦντας, ἐκ παντοίων πειρασμῶν,
ἐκλυτρωσάμενη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα φωτοφόρον καὶ καθαρὸν, Παρθένε γεγонуῖαν
Θεοῦ, σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ καὶ μακαρίζομεν· ἐκ σοῦ
γὰρ ἐτέχθη Χριστὸς, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσει διτταῖς,
ὁ εἰς τῆς Τριάδος, καὶ τῆς δόξης ὧν Κύριος.

ᾠδὴ ς'. Ἀβυσσος ἐσχάτη.

Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἀβραάμ, κατηξιώθη τυπικῶς ὑ-
ποδέξασθαι, ἐνικὸν μὲν Κύριον, ἐν τρισὶν ὑποστά-
σειν, ὑπερούσιον, ἀνδρικαῖς δὲ μορφώσεσι.

Γῶνον καρδίας ὧν οἰκετῶν, πρὸς φῶς τὸ ἀπρόσιτον,
ὡ τρισήλιε Κύριε, καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν παράσχου
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι, τὸ σὸν κάλλος τὸ
ἀόρητον. Θεοτοκίον.

Ανοιξόν τὰς πύλας μοι τοῦ φωτός, τοῦ κηθέντος ἐκ
νηδύος σου Ἀχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον, ἀκτίνα
τῆς Θεότητος, καὶ δοξάζω σε, τὴν ὁλόφωτον Δέσποιναν.

Καθίσματα. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίου, τὸ τρισήλιον ὑμνοῦμεν κρά-
τος, καὶ τρισαγίας φωναῖς ἐκβοήσωμεν· Ἅγιος εἶ,
ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος. Ἅγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρ-
χος. Πνεῦμα ὅγιον, ὁ εἰς ἀμερῆς Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάν-
των ποιητὴς καὶ φιλόανθρωπος.

Δέξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον, πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος ἐν τῇ
γαστρὶ σου, καὶ ἰσαρκώθη, καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος,
μὴ ὑπομείνας φρυμὲν ἢ διαίρεισιν, τῆς θεϊκῆς καὶ ἀτρέπ-
του Θεότητος, Κέρη πάναγνε· διὸ Θεοτόκον σε πιστῶς,
κηρύττομεν αἰεὶ, καὶ δοξάζομεν.

ᾠδὴ ζ'. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ναέν με δεῖξον τῆς σῆς Θεότητος Δέσποτα, τῆς τριλαμ-
ποῦς ὅλον φωτεινόν, ἀμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δει-
νῆς, καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμψουσιν,
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφήν μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν
ὑποστατικαῖς, καὶ διαιρεταῖς ιδιότησι, Πατὴρ, καὶ
Υἱός, καὶ Πνεύματος, Εὐλογητὸς εἰ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εφάνη τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ θρυ-
πάλαι τῇ Μαμβρή, τῆς φιλοξενίας μισθόν τὸν Ἰσαάκ
ἀντιδοῦς δι' ἔλεον· ὃν περ καὶ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν
τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Εφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ Παντουρ-
γὸς ἀγαθοεργῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀχράντου σου
γαστρὸς, καὶ ἡμᾶς ἐδέωσεν, εὐλογημένη πάναγνε, Θεο-
τόκε πανάχραντε.

ᾠδὴ η'. Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Ανάρχου Πατρὸς ὡς ἐκ ῥίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα
συνανάρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου
θεαρχίας, ἔδειξαν τῆς Τριάδος, δόξαν μίαν τε καὶ δύ-
ναμιν, ἣν ὑμνοῦμεν πάντες, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρῦθμίζεις ταῖς σαῖς φρυκτωρίαις, τῷ ξίει οὐρανίους,
ἀναμείλπειν ἀσιγήτως, τρισαγίαις ἄσμασι θείοις, Πά-
τερ, Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τρίφωτον, κράτος
καὶ ἰσόρροπον· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χρησμεῖ Προφητῶν τὸν σὸν τέκον, πόρρωθεν ἰδόντες,
Θεοτόκε ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς,
γεννηθέντα Δέσποινα, καὶ συμφώνως τοῦτον ὑμνοῦμεν ὡς
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Καίνδον τὸ θαῦμα.

Γοεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισσολαμπήν, αἱ θεοειδεῖς τῶν
ἁλῶν· ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα τὸ ἀπρόσιτον φῶς, καὶ
ὑμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι· ταύταις συμφώνως, μοναδικῇ
Τριάδι σε δοξάζομεν.

Απλέω πόθῳ καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νεορὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ
λαβόντες καὶ λογικὴν, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα Θεὲ
τῶν ἀπάντων, τὴν ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς, καὶ τριττὴν
προσώποις, ἐξ ἑλῆς τῆς καρδίας· διὸ Οἰκτίρμον, ὡς πο-
λυέλεος ἡμᾶς οἰκτεῖρον.

Θεοτοκίον.

Ναέν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφειγγυῶς σου
Θεαρχίας φωτεινῇ, καθαρῶς λατρεύειν σοι τῷ Κτί-
στη τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν θεωρὸν
προσβείαις τῆς μένης Θεοτόκου· ἣν ἐπαξίως, ὡς ὑπερέν-
δοξον μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμη-
μένων, ὁ πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς
πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρείσαν φύσιν τοῦ γέ-
νους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκ ἔτι θάνατε κυ-
ριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ὄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνισχύσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἡτταν ἀνακαλούμενος, ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκάμιον, προσαγάγω ἐμάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετά τὴν β'. Στιχολογίαν, ἑτέρα.

Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς θεότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον Πατρὸς σου Κύριε, εἰς ἐαυτὸν καταπλαγεῖς, ὁ ἄδης ἐπωδύρετο. Τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρείσαν ὑπόστασιν· βλέπων τὸν ἀόρατον, μυστικῶς πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὐς κατέχω κραυγάζουσι· Δόξα Χριστὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς Ἑγέρσεως, θεολογούμεν οἱ πιστοί, ἀπόρρητον μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται· γένος δὲ ἀνθρώπινον, ἀφ' ἁρσῆς ἐνδίδυται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρί καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρί σου μυστικῶς, ἐχώρησας Θεομήτορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἐγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετά τὸν Ἀμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Ε'κπλήττων τῇ ὁράσει, θροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα εἰ ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη, κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος· καμὲ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Λόγε.

Ε'ν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες δάκρυσιν ἐνθάρους, θριοῦσι στάχυν, ἐν χαρᾷ αἰεζώτας.

Δόξα καὶ νῦν.

Α'γίω Πνεύματι, πάσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρί καὶ Υἱῷ συναστράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ε'ὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκόν τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέπουτος, οὐδὲς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς, τῷ Πνεύματι υἱοποιητῶς σοὶ τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρί, οἱ Ἅγιοι πάντοτε εἰσι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίω Πνεύματι, ἐνθωρεῖται πᾶσα ἀγιότης σοφία· οὐ· σοὶ πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ ὡς Πατρί τε, καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι τριβους βαδιοῦνται, τῶν ἐντολῶν φάγονται, ζωηράν γὰρ παγκαρπίαν

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου εὐφρανθήσεται, καθαρῶν σου ποιμέναρχα, τὰ ἔγγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίω Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάση τῇ κτίσει· σὺν Πατρί γὰρ ἀνυμνείται, καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι· Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατόρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχος. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν· Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Καὶ ὁ Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ὡδή α'. Ὁ Εἰρμός.

Ο' τὰ ὕδατα πάλαι νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμὼν θάλασσαν Ἰσραὴλ· λίθη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν· Ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ο' τὴν γῆν κατακρίνας, τῷ παραβάντι, ἰδρώτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρὸς, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν· Ὅτι δεδόξασται.

Νικητὴς τροπαιοῦχος, κατὰ θανάτου ὁ θάνατος, θεοικῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμφυχωμένην λαβὼν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακείς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν· Ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Α'ληθῆ Θεοτόκον, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζει σε, τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ, ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ κατ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Ἔτερος Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἄσμα καινόν.

Γένος βροτῶν αἵματι θείῳ, δεδουλωμένον τυράννῳ φιλαρμαρτήμονι, Χριστὸς ἐξηγόρασε, καὶ θεοποιήσας ἀνεκαίνισεν· Ὅτι δεδόξασται.

Ω'ς μὲν θνητὸς θανάτου θέλων, ὁ τῆς ζωῆς ταμιεύχος Χριστὸς ἐγεύσατο· ὡς ὦν δὲ ἀθάνατος φύσει, τοὺς νεκροὺς ἐζωοποίησεν· Ὅτι δεδόξασται.

Ἔτερος τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστ. σὺν τοῖς Εἰρμῶς.

Ἄδω τρίτον μέλισμα, σοὶ Θεοτόκε.

Ἄσμα καινόν.

Γόνυ κάμπτει ἅπαντα φύσις, ἐπουρανίων Παρθένε, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σὺν τοῖς ἐπιγείοις τε, ἀξιοπρεπῶς τὰ καταχθένια· Ὅτι δεδόξασται.

Ω' συναλλαγμάτων τῶν ἐν σοὶ· ἀγαθῶν γὰρ ἀφθένως, παρεκτικὸς ὡς Θεός, Πνεῦμα θείου δούς ἡμῖν, σάρκα ἐκ σοῦ Κόρη προσελάβετο· Ὅτι δεδόξασται.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο' ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ· Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σὴ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βέθρον γὰρ, ὃν ὀρίζας εἰσπίπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δὲ, Χριστὲ τὸ κίρας, ἐν τῇ σὴ Ἀναστάσει.

Γῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε, τὰς θαλάσσας φιλόανθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γὰρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἐμφυχος τοῦ αἰεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανιστράφη.

Κανὼν. Τόξον ἰθραυσας.

Ρ'ύφης ἄχραντε Σταυρὶ, εἰδωλικῶν ἐδείχθης σὺ καθαρμάτων, ὅτι Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, ἐν σοὶ χείρας ἐξέπτασε.

Ι'να πάντες εἰ πιστοί, τὸ ζωοδόχον μνῆμα σὲ προσκυνούμεν, τίθαπται ἐν σοὶ, καὶ ἐγήγερται Χριστὸς, ὃν τὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ράβδος ῥίξης Ἰεσσαί, προφητικῶς βλαστήσασα, ἡ Παρθένος, ἄνθος σε Χριστέ, ἐξανέτειλεν ἡμῖν. Ἄγιος εἰ Κύριε.

Γνα θείας κοινωνούς, τοὺς γηγενεῖς ἐργάσῃ, ἐκ τῆς Παρθένου, σάρκα τὴν ἡμῶν, σὺ ἐπτωχεύσας λαβὼν. Ἄγιος εἰ Κύριε.

Ὤδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἔθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε, τὸν μονογενῆ γάρ σου Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας. Διό σοι κραυγάζομεν ευχαριστοῦντες. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Στίγματα Χριστέ, συμπαθῶς καὶ μώλωπας ἤνεγκας, ὕβριν ραπισμάτων καρτερῶν, καὶ μακροθύμως φέρων ἐμπτύσματα· δι' ὧν κατειργάσω μοι τὴν σωτηρίαν. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σώματι θνητῷ, ἡ ζωὴ θανάτῳ ὠμίλησας, τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ στεναγμοῦ πενήτων σου ἐνεκεν· καὶ φθίρας τὸν φθείραντα, δεδοξασμένη, πάντας συνανέστησας, μόνη φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Μνήσθητι Χριστέ, ἥς ἐκτήσω ποίμνης τῷ πάθει σου, τῆς δεδοξασμένης σου Μητρὸς, τὰς συμπαθεῖς ἐντεύξεις δεξιόμενος, καὶ ἐπισκεψάμενος κεκακωμένην ῥύσαι, τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν Σταυροῦ. Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον.

Οπλάσας κατ' εἰκόνα σου, φιλάνθρωπε τὸν ἄνθρωπον, καὶ νεκρωθέντα τῇ ἁμαρτίᾳ, διὰ τῆς παραβάσεως, σταυρωθεὶς ἐν Κρανίῳ διέσωσας.

Νεκροὺς μὲν οὖς κατέπιεν, ὁ θάνατος ἀπέδωκε, κατέλυθη δὲ καὶ τὸ τοῦ ἄδου, φθοροποιὸν βασίλειον, ἀναστάντος ἐκ τάφου σου Κύριε.

Κανὼν. Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Οστήσας ἔρη Δέσποτα, ζυγῷ τῆς θείας γνωσεως, λελατόμησαι ἐκ τῆς Παρθένου, λίθος χειρῶν ἀνευθεν, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Νοσοῦσαν ἐθεράπευσας, ἡμῶν τὴν φύσιν Δέσποτα, δραστηκώτατον ἐν τῇ Παρθένῳ, ταύτῃ ἐνώσας φάρμακον, τὴν σὴν ἀχραντὸν Λόγε Θεότητα.

Μερίσμου εἰ ὁ Κύριος, καὶ κληρὸς ἐπιπόθητος, ὁ ἐνώσας με ἐκ τῆς Παρθένου, Λόγε τῇ ὑποστάσει σου, τῇ σαρκὶ χρηματίσας ὑπόστασις.

Ὤδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς σὲ ἐρθρίζω, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργόν, τὴν ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην· διότι φῶς τὰ προστάγματά σου, ἐν οἷς με καθοδήγησον. Τροπάρια.

Κριτὴ ἀδίκῳ, Ἑβραίων φθόνῳ, προδοθεὶς ὁ Παντεπόπτης, καὶ ἅπασαν δικαίως κρίνων τὴν γῆν, τὸν Ἀδὰμ τῆς πάλαι, ἐρρύσω κατακρίσεις.

Τὴν σὴν εἰρήνην, ταῖς Ἐκκλησίαις σου Χριστέ, τῇ αἰτητῇ τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ὁ ἐν νεκρῶν ἀναστὰς παράσχου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σκηνὴ ἁγία, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, ὡς τὸν ἐν πάσῃ ἀχώρητον τῇ κτίσει, Λόγον Θεοῦ δεξαμένη, μόνῃ εἰδείχθης ἀειπαρθένος.

Κανὼν Σταυροῦ. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Λόγῃ πλευράν, ὦ Χριστέ μου, νυγείς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὑλίκου πᾶσι βροτοῖς γεγонуῖαν πρόξινον, τῆς κατάρας ἡλευθέρωσας.

Γσος Πατρί, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων, τὸν ἱερὸν ἐξανέστησας δόμον, τοῦ παναχράντου σου, καὶ πάνσεπτου σώματος, ἐκ νεκρῶν Χριστέ Σωτὴρ ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Λόγος Θεοῦ, ὁ Υἱός σου Παρθένη, δημιουργὸς Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, σὺ δημιούργημα, εἰ καὶ σάρκα ἐμψυχον, ἐαυτῷ ἐκ σοῦ διέπλασεν.

Γσος Πατρί, ὁ Υἱός τῆς Παρθένου, Λόγος Θεοῦ ὑπόστασις τελεία, ἐν δύο φύσεσιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, Θεὸς τέλειος καὶ ἄνθρωπος.

Ὤδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄβυσσος ἐσχάτῃ ἁμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Ἰίετρον με, Κυβερνήτα διάσωσον. Τροπάρια.

Αβυσσος ἐλείους καὶ οἰκτιρμῶν ἐκύκλωσέ με, τῇ εὐσπλαγχνῷ καὶ ἐλεῶν σου· σαρκωθεὶς γὰρ Δέσποτα, καὶ γεγυγὼς ἐν δούλου μορφῇ ἰεουργήσας, καὶ σεαυτῷ συνεδόξασας.

Νέκρωσιν ὑπέστη ὁ νεκρωτής, τὸν νεκρωθέντα ζωοθέντα θεώμενος, τῆς σῆς Ἀναστάσεως, ταῦτα Χριστέ τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ πάθους σου, τοῦ ἀχράντου τὰ ἱερά. Θεοτοκίον.

Πάναγνε ἡ μόνη τῷ Πλαστοργῷ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὑπὲρ νοῦν μεσιτεύσασα, τὸν Υἱόν σου ἱλεων, τοῖς ἐπαικώσι δούλοις σου, καὶ ὑπέρμαχον χρηματίσαι· δυνάπῃ σου. Κανὼν Σταυροῦ. Σκηνώσεως.

Μώλωπων σὺ πειρασθεῖς, ἄδου τραυματίας, πάθει Σταυροῦ συνανέστησας· ἔθεν σοι κραυγάζω· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου φιλάνθρωπε.

Ανοίγονται σοι Χριστέ, φέβω πύλαι ἄδου, σκευὴ ἐκ θροῦ δὲ ἀρπάζονται· ἔθεν σοι Γυναῖκες ὑπὸντησαν, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμεναι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Μορφοῦται τὸ κατ' ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀκηράτου Κόρης. ὁ σχήματι ἄμοιρος, σχήματι ὑπάρξας καὶ πράγματι, μὴ τραπείς τὴν Θεότητα ἀνθρώπος.

Αβύσσου ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς καταιγίδος Πάναγνε, τῶν παθῶν ῥύσαι με· πέφυκας λιμὴν γὰρ καὶ ἄβυσσος τῶν θαυμάτων, τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι.

Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εξανίστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δὲ καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου. Ὁ Οἶκος.

Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστῃ, καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτούς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συναυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐκ θροῦ τὰς ἐπάσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θεῷ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς, τρεῖς Παῖδας ἐδρόσισας, ἐν τῇ φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ, τῷ φωτιστικῷ τῆς Θεότητος πυρὶ, καὶ ἡμᾶς καταύγασον· Εὐλογητὸς εἰ κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάρια.

Ερράγη τὸ τοῦ ναοῦ, φαίδρον καταπέτασμα, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ δημιουργοῦ, τὴν ἐγκεκρυμμένην τῷ γράμματι δηλοῦν, τοῖς πιστοῖς ἀλήθειαν· Εὐλογητὸς εἰ κράζουσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, ῥανίδες θεορρόυτοι, ζωοποιῶν αἵματος Χριστέ, οἰκονομικῶς ἀποστάξουσιν εἰς γῆν, τοὺς ἐκ γῆς ἀνέπλασας· Εὐλογητὸς εἰ κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τριαδικόν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγαθόν, Πατρί συνοδοξάζωμεν, καὶ τῷ Υἱῷ τῷ μονογενεῖ, μίαν ἐν τρισὶ πιστοὶ σέβοντες ἀρχὴν, καὶ μίαν Θεότητα· Εὐλογητὸς εἰ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Σοβαρὸς ὁ τύραννος.

Οὐ φιλὸν ὁ ἥλιος, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἄνθρωπον, ἀλλὰ Θεὸν σκοτίζεται, σαρκαρῶμενον ἐρῶν, ὃ καὶ ψάλλομεν. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ισχυρὸν Θεότητι, δεδεγμένος ἄδης ὁ δαίμονος, τὸν ἀφ' ἁρσίας πάροχον, ψυχὰς δικαίων βοῶσας ἡμεσιν. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θησαυρὸς πολύτιμος, εὐλογίας Πάναγνε πέφυκας, τοῖς καθαῖς καρδίαις, σὲ ὁμολογοῦσι Θεογεννητρίαν· καὶ γὰρ ἐκ σοῦ σαρκαρῶται, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ο τῆς δόξης Κύριος, καὶ κρατῶν τῶν ἁνῶ δυνάμεων, ὁ σὺν Πατρὶ καθήμενος, παρθενικαῖς ταῖς χερσὶ φερόμενος. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ιταμὸς ὁ θάνατος, ἀλλὰ τοῦτόν σοι ὁμιλήσαντα, ἐκ τῆς Παρθένου ὤλεσας, Θεοῦπόστατος σὰρξ γεγόμενος. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον πάντες σε, τὸν Θεὸν κηρύσσας ἐγνώμεν· τὸν τῆς Τριάδος ἕνα γὰρ, σαρκαρῶμενον, ἐκ σοῦ γεγέννηκας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ἄστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ Θεοσεβεία προσετῶτες
Ἄνεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον
ἔμελπον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κό-
ριον.

Τροπάρια.

Ερράγη ναοῦ ἡ παιδρότης, ὅτε ὁ σταυρὸς σου ἐπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἡ κτίσις συνεκλονεῖτο, φόβῳ ἀναμέλπουσα. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ανέστης Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὸν πεπτωκέντα τῇ ἀπάτῃ, διὰ ξύλου ἀνωρθώσω, θεῖα δυνάμει κράζοντα, καὶ λέγοντα. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθη, ἔμφυχον χωρίον κιβωτὸς τῆς τοῦ Ποιητῆν τοῖς βροτοῖς γὰρ, Θεογεννητορ ἄχραντε κατήλλαξας. Καὶ ὁξίως πάντα τὰ ἔργα ὕμνουμέν σοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐνύλου φλόγα πυρός.

Ο λόγος οὐ παθητός, ἀπαθὴς γὰρ τῇ Θεότητι, πάσχει σαρκὶ δὲ Θεός, ὃ καὶ ψάλλομεν. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Υπνώσας μὲν ὡς θνητός, ἐξηγέρθης ὡς ἀθάνατος Σῶ-
τερ, καὶ σώξεις θανάτου τοὺς μέλποντας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τριαδικόν.

Ατρεῦόμεν εὐσεβῶς τρισυπόστατον Θεότητα, ἐνιζομένην ἀπαύστως, καὶ ψάλλομεν. Εὐλογεῖτε πάντα ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ητάξεις τὰς νοεράς, οἷα Μήτηρ ὑπεράρασα, καὶ πλησίον Θεοῦ χρηματίσασα, εὐλογοῦμεν εὐλογημένην Παρθένη τὸν τόκον σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ κάλλος τὸ φυσικόν, ὠραιότερον ἀνεδείξας, ἐξαστράπτουσα σάρκα Θεότητος. Εὐλογοῦμεν εὐλογημένην Παρθένη τὸν τόκον σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 3'. Ὁ Εἰρμός.

Καινὸν τὸ θαῦμα, καὶ θεοπρεπές· τῆς Παρθένου γὰρ
τὴν κεκλεισμένην πύλην, σαφῶς διόδευε Κύριος·

Antologio.

3 *

ἢ γυμνὸς τῇ εἰσόδῳ, καὶ σαρκοφόρος ὡφθῇ ἐν ἐξόδῳ Θεός,
ἢ καὶ μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη. Ταύτην ἀφράστως, ὡς
ἢ Θεομήτορα μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Φρικτὸν ιδέσθαι σὲ τὸν Ποιητὴν, ἐπὶ ξύλου ἀναρτη-
θέντα Λόγε Θεῷ, σαρκικῶς δὲ πάσχοντα Θεὸν
ὑπὲρ δούλων, καὶ ἐν μνημεῖῳ ἄπθουν κατακείμενον, νε-
κρῶς δὲ τοῦ ἄδου λευκότεα. Ὅθεν Χριστὲ, σὲ ὡς Παν-
τοδύναμον μεγαλύνομεν.

Φθορὰς θανάτου ἴσωςας Χριστὲ, τοὺς Προπάτορας,
κατατεθεῖς ἐν τάφῳ νεκρός, καὶ ζωὴν ἐξήνθησας,
νεκροὺς ἀναστήσας, χειραγωγήσας φύσιν τὴν βροτείαν
πρὸς φῶς, καὶ θεῖαν ἐνδύσας ἀφθαρσίαν. Ὅθεν πηγὴν σε
φωτὸς αἰεζῶμεν μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ θρόνος ὡφθῆς τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ὡκησεν ὁ ἐν
ὑψίστοις πέλων, τεχθεὶς ἀπειράνδρως Πάναγνε, σαρ-
κὸς μὴ ἀνοίξας ὅλως σου πύλας. Ὅθεν ταῖς ἀλήκτοις σε-
μνῇ, λιταῖς σου τὰ φύλα τῶν βαρβάρων, θάττον εἰς τέλος,
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν καυπόταξον.

Ἄλλος. Οἱ τῷ γλυκεῖ.

Γέρας βροτοῖς, ἐξ ἀτίμου θανάτου, πᾶσιν ἐπήγασας,
οὐ διὰ σταυρώσεως Σῶτερ γευσάμενος, τῇ οὐσίᾳ τῇ
θνητῇ ἀφθαρσίαν μοι ἰδωρήσω, Χριστὲ ὁ Θεὸς ὡς φι-
λάνθρωπος.

Εσώσας με ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου Χριστὲ, καὶ ὑψώσας,
καὶ Πατρὶ προσήγαγες τῷ σῷ Γεννητορι, δεξιᾷ τε τῇ
αὐτοῦ συνεκάθισας, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Κέρος τῶν σῶν ἐφυμνίων Παρθένη, τοῖς εὐαγέσι πι-
στοῖς, ὅλως οὐ προσγίνεται· πόθῳ γὰρ πόθον αἰεὶ
θεῖον, καὶ πνευματικὸν προσλαμβάνοντες, ὡς Μητέρα
Θεοῦ μεγαλύνομεν.

Εθου ἡμῖν ἀκαταίσχυντον πρέσβιν, τὴν σὲ τεκοῦσαν
Χριστὲ. Ταύτης ταῖς ἐντεύξεσιν, ἱλεων νέμοις ἡμῖν,
Πνεῦμα μεταδοτικὸν ἀγαθότητος, ἐκ Πατρὸς διὰ σοῦ
προερχόμενον.

Εἰς τοὺς Αἵνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Δῶτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ, μυστηρίου
τὴν δύναμιν. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ
Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἱτάφη, καὶ ἀνέ-
στη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σώσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προ-
σκυνήσωμεν.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακες σου Κύ-
ριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν
θῶρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν Ἀνά-
στασιν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρὰς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν
πείραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ, ἐπὶ τῷ
μνήμα ἦλθεν· εὗρεν ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον,
τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα καὶ λέγοντα. Τί ζητεῖτε τὸν
ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ἔτι ἀλλ' ἐγήγερται,
καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Εν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ἐφώμεθα φῶς φιλάνθρωπε.
Ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν
ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τὸν
μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Υμνον ἐωθινόν, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὰ δάκρυα
προσέφερον Κύριε· εὐωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχου-
σαι, τὸ μνήμα σου κατέλαβον, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα
μυρίσαι σπουδάζουσαι. Ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λί-
θον, αὐταῖς εὐηγγελίσατο. Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν
νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, ἀνέστη ὡς Θεός, πα-
ρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Εξαστράπτων Ἀγγελος, ἐπὶ τὸ μνημά σου τὸ ζωοποιόν, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν. Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ λυτρωτής, ἐσκύλευσε τὸν ἄδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, ὡς μόνος Θεός καὶ Παντοδύναμος.

Εἰς τὸ μνημά σε ἐπέζητησεν, ἐλθοῦσα τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ· μὴ εἰρουσα δὲ ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ βοῶσα. Οἱμοὶ Σωτὴρ μου! πῶς ἐκλάπης πάντων Βασιλεῦ; Ζεῦγος δὲ ζωοφόρων Ἀγγέλων, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου ἐβόα. Τί κλαίεις ὦ Γύναι; Κλαίω φησὶν, ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου τοῦ τάφου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Αὕτῃ δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατεῖθέ σε, εὐθέως ἐβόα. Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Εβραῖοι συνέκλεισαν ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωὴν. Ληστής δὲ ἀνέωξεν ἐν τῇ γλώσσει τὴν τρυφὴν, κραυγάζων καὶ λέγων. Ὁ μετ' ἐμοῦ δι' ἐμὲ σταυρωθεὶς, συνεκρέματό μοι ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἐφαίνετό μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος. Αὐτὸς γάρ ἐστι Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὄρα σελ. 8.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρίσμοι.

Αΐτησάντα Χριστέ τὴν ἐντολήν σου, τὸν Προπάτορα Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Ληστήν οἰκτίρμων, ἐμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα. Μνήσθητι μου Σωτὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Αμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῇ τοῦ θανάτου κατεδίκασας ἀρᾷ, ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος· ἐν δὲ τῷ σώματί σου, ἀναμαρτήτως Δέσποτα παθὼν, τοὺς θνητοὺς ἐξώσας κράζοντας. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Αναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, συνεξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε· τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν, τὴν δυναστείαν ὤλεσας Σωτὴρ. Διὰ τοῦτο πιστεῖ σοι κράζομεν. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τ

Τ

Εν τῷ ὄρει Μωϋσῆς, χεῖρας ἀπλώσας, προετύπου τὸν Σταυρὸν, τὸν Ἀμαλήκ τροπώσας· ἡμεῖς δὲ πιστεῖ τοῦτον, κατὰ δαιμόνων ὄπλον κραταῖον, εἰληφότες πάντες κραυγάζομεν. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τ

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χ

Τέλος τοῦ Τρίτου Ἦχου.

Εἰ καὶ τρίτος σὺ, πλήν πρὸς ἀνδρικοὺς πόνους, Σύνεγγυς εἶ πῶς, τοῦ προάρχοντος Τρίτε. Ἀκομφος, ἀπλούς, ἀνδρικός πάνυ Τρίτε, Πάφηνος ὄντως, καὶ σὲ τιμῶμεν Τρίτε. Πλήθους κατάρχων, ἰσαρίθμου σοί, Τρίτε, Πλήθει προσήκεις προσφυῶς ἡμμοσμένῳ.

Ἦχος Δ'.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπερας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρὸν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστέ ὁ Θεός, τὴν τριήμερὸν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν Παντοδύναμι, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνυδον, καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος. Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτὴρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἐκουσίως προσηλωθεὶς, καὶ εἰς ἄδου κατελθὼν δυνατὲ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ ὡς Θεός διέρρηξας. Διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες. Παντοδύναμι Κύριε δόξα σοι.

Πύλας ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῶ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας. Γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον ἐκ φθορᾶς ἡλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν πάντες ἐλάβομεν κράζοντες. Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφείς καὶ ἀναστὰς, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Αγγελοὶ καὶ ἄνθρωποι Σωτὴρ, τὴν σὴν ὕμνοισι τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς κατηνυγᾶσθῃ, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἑχθροῦ, πάντες ἐλυτρώθημεν κράζοντες. Ζωοποιεῖ παντοδύναμι Σωτὴρ, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς συνέθλασας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας. Διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κύριε ἡ ἐκ Πατρὸς σου γέννησις, ἄχρονος ὑπάρχει καὶ αἰδῖος· ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἀφρατος ἀνθρώποις, καὶ ἀνερμήνευτος· καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος, φοβερά Διαβόλω, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ. Θάνατον γὰρ πατήσας, τριήμερος ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδὲν σὲ θεοπάτωρ Προφήτης Δαυὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοὶ ποιήσαντι. Παρίστη ἡ Βασιλίσσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθάρεισαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρὼν, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καὶ σῶσῃ Θεότοκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλοῦσιον ἔλεος.

Ἀπόστιχα.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας, καὶ κατελθὼν ἐν τῷ ἄδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιόν, καὶ σωτήριόν σου ἔγερσιν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Κρεμνόμενος ἐπὶ ξύλου μόνε Δυνατὲ, πᾶσαν κτίσιν ἐσάλειψας· τεθεὶς ἐν τάφῳ δὲ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τόφοις ἀνέστησας, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν δωρούμενος τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. Διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν τριήμερόν σου ἔγερσιν.

Λὰς παράνομος Χριστὲ, σὲ προδοὺς τῷ Πιλάτῳ, σταυρωθῆναι κατεδίκασεν, ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην φανεῖς. Ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας ταφὴν, αὐτεξουσίως ἀνέστης τριήμερος, ὡς Θεὸς δωρούμενος ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετά δακρύων Γυναῖκες, καταλαβοῦσαι τὸ μνῆμα, σὲ ἐπεζήτησαν· μὴ εὐροῦσαι δὲ, ἐλοφύρομεναι μετὰ κλαυθμοῦ βοᾶσαι ἔλεγον. Οἱμοὶ Σωτὴρ ἡμῶν, Βασιλεὺς τῶν ἀπάντων! πῶς ἐκλάπη; ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηφόρον Σῶμά σου; Ἀγγελοῦ δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο· Μὴ κλαίετε, φησὶν, ἀλλ' ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δέξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεῖδον παρακλήσεις σῶν ἱκετῶν Παναμάωμε, παύεσσα δεινῶν ἡμῶν ἁναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μένην ἀσφάλῃ, καὶ βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα, μὴ αἰσχυρῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοῶντων. Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ, καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθεῖται αἱ τοῦ Κυρίου Μαθητρίαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον. Ἐσκέπεται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε ταῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἱκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΓ'.

Εἰς τὸ Μετонуκτικόν, Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τέταρτος ὕμνος τῷ Θεῷ. Μητροφάνους.

Ὡδὴ α'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριάδα Θεαρχικὴν δοξάζομεν, ταῖς ὑποστάσεσι, μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τριῶν, συναῖθιον σύνθρονον, ἣν δυσωποῦντες λέγομεν. Σῶσον τοὺς πιστεῖ σε δοξάζοντας.

Εχρίσθη ὑπὲρ Πατρὸς, τῷ Πνεύματι ἀγαλιάσεως, Θεουργικῶς ἐλαίῳ ὁ Υἱός, καὶ βροτὸς ἐχημάτησε, καὶ τῆς μίας Θεότητος, τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξε.

Τὸ κάλλος τῆς ἀπρόσιτου δόξης σου, Μονὰς τρισήλιε, τὰ Σεραφίμ οὐ φέρονται ἔραν, συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ἁσμασιν, ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Αφράστως τὸν Ποιητὴν, γεγέννηκας τῶν ὅλων Πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς, τοὺς βροτοὺς

καὶ θανάτου φθορὰς· καὶ διὰ σοῦ ἐπέγνωμεν, ἵνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ρώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἀγίοις τοπρίν Ἀποστόλοις σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστὲ, παρὰ Πατρός τὸν Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηνας φύσιν τρισήλιον.

Τῷ Πατριάρχῃ, Ἀβραάμ ὅτε ὤφθης ἐν σχήματι, ἀνδρικῶς τριττῇ Μονᾷ, τὸ ἀπαράλλακτον ἐδειξας, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ κυριότητος.

Ο χαρακτήρῃ, ἐν τρισὶν εἰς Θεὸς πιστευόμενος, ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινέητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσεσιν, ἐνικὴν καὶ τριλαμπῇ, τὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ σὲ μακαρίζομεν τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα Τριαδικόν. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε ἄκτιστε καὶ ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου οἰκτεῖρον, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων· σὲ γὰρ Κύριε μόνον, λυτρωτὴν, καὶ Δεσπότην, κεκτήμεθα βοῶντες. Γενοῦ ἡμῖν ἔλεος.

Δέξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν, Παρθένε κυκλοῦμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, αἰετὶ περιπίπτοντες, μόνῃν σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, ἐν πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν. Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Υπερουσίον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφίμ σὲ δοξάζομεν, ὡς ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀπρόσιτον, ὡς ἰσάροπον, δόξῃ Θεὸς ἀκατάληπτε.

Μεριστὴν οὖσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι, ἀπερίοριστον μόνῃν, ἀπερίγραπτον, ἀνυμνοῦμέν σε, τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Νεὺς ὁ ἀναρχὸς τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγέννηκε, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε, καὶ διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Οπτανόμενος τοῖς παλαί, τυπικῶς προκατήγγειλε, τὴν ἐκ σοῦ Παρθένης, σάρκωσιν ὁ Λόγος· ἀλλ' ὕστερον, ἐπιφανείς τοις ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν, τρισυπόστατον μίαν ἀρχὴν ἐφάνερωσεν.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεότητος, μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις ζωαρχικὰς συμφύεις, σέβομεν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, συναῖθιον ὑπαρξίν.

Τὸ σέλας Τρισήλιον, τῆς οὐσιώδους αἴγλης σου, λάμψον ἐνιαιία μοι Θεότης, ἄκτιστε φύσις, καὶ φωτουργαία πηγὴ, πάσης φωτοδότιδος ἀυγῆς, ἵνα κατοπτρίζωμαι, σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἀρρήτον.

Ως μόνον ὑπάρχοντα, δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην, πάνσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν· ἔθεν καὶ βοῶμεν σοὶ πιστῶς. Δέσποτα τρισήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος, πρὶν φθαρῆναι ἄνθρωπον, ὁ δὲ ἀγαθότατα Παρθένη, πλάσας καὶ δείξας εἰκόνας θεῖαν μορφήν, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν τρισαριθμὸν, Θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ῥοδή ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ενέφηεν, ὁ Πατήρ ἐκλαλῶν τὴν υἱότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὁρώμενον. Διὰ τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν.

Ως εἶδ' σε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνοῦμενον, Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐπέγνων, τῆς μιᾶς Θεαρχίας ὑπόστασιν.

Μετάρσιον, ὑψηλὲ Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν καρδίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα τῆς σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Ηξίωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ Παρθένου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῆς θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα Τριαδικόν. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς, φρενοῦντες κηρύττομεν, ἀναρχον βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν· ἥν περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν. Τριάς ὁμοούσιε σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεόν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφῶς ἐν σαρκί, Θεάνθρωπον Ἀχραντς· ὃθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν. Τῆς δόξης τῆς αἰωνίου πάντας ἀξίωσον.

Ῥοδή ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοεράς, τάξεις ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσοурγοῖς ὑποστάσεσι.

Ρήσεις Ἀγίων, Ὑποφωτῶν σε πάλαι συμβολικῶς, ἵνα τῶν αἰώνων πάντων δημιουργόν, προεδήλωσαν ἀνέκφραστον, Θεόν καὶ Κύριον, Θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι.

Θεοτοκίον.

Ο κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ παντουργός, ὡφθης τοῖς ἀνθρώποις, ἄνθρωπος, ἐξ ἀγνῆς Θεομήτορος, τὸν ἄνθρωπον ἀνακαλούμενος, πρὸς μετουσίαν τῆς σῆς Θεότητος.

Ῥοδή η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Φῶς μοναρχικόν καὶ τριλαμπές, οὐσία ἀναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον, καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτεινὸν καὶ καθαρὸν, δεῖξόν με κράζοντα. Εὐλογοῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Απὸ τῶν ποικίλων με παθῶν Τριάς ἀμέριστε, Μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σου θεϊκαῖς, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοὺς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, καὶ Λόγος σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, οὐσία δύναμις ὑπαρξίς, ὑπερούσιε ἀνέκφραστε, μεγαλουργε Τριάς Μονὰς, φροῦρει τὴν ποίμνην σου, ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλάνθρωπος.

Ῥοδή θ'. Ἀπας γηγενής.

Ολὴν νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλαστοργόν καὶ ῥύστην μου, Μονάρχα τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι. Σῶσέν με τὸν δούλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων.

Υψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σέ τὸν Ὑψιστον· φώτισον σαῖς λάμπεσιν, ἀχράντοις Πατέρα Λόγε Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς δόξης Ἡλίου, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε, τὸν μονάρχην Θεόν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πιστεύοντας Κύρια, καὶ καταγγέλλοντας, ἀναρχον αἰθιον, οὐσίαν μίαν, τρία δὲ πρόσωπα, Θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα, σῆς κυριότητος, καὶ τῆς θείας δόξης σου ἀξίωσαν, ταῖς λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

— — —

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν. Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Αναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι. Ἄρα ἐκλάπη ὁ τῷ Ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισαν; ἄρα ἠγέρθη ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; Ἀληθῶς ἀνίστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν ᾧ παρίχων ζῶν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Κατεπλάγῃ Ἰωσήφ.

Εκουσία σου βουλῇ, σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνηματί καινῶ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον. Ὄθεν δεισμευθεῖς ἐ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσकुλεύετο, καὶ σὶ ἐν ᾧ πάντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου. Χριστὸς ἀνίστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, αὐτόμειλον.

Κατεπλάγῃ Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πέκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνηστὴρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαξε. Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ανίστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ ἄδου Σωτήρ, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ Ἀναστάσει τῇ σῇ, Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν. Ἐθραυσας ἐν ἰσχυί, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἰδείξας ἐλεήμων, τὴν Ἀνάστασιν πᾶσι. Διὸ σε καὶ δοξάζομεν μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγῃ Ἰωσήφ.

Εκ τῶν ἄνω κατελθὼν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῇ πέτρᾳ προσελθὼν, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λεωχειμῶν ἀνεκραύγαξε ταῖς κλαίουσας. Παύσασθε ἡμεῖς τῆς θρηνηθῶς κραυγῆς. ἔχουσαι αἰεὶ, τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγέργεται. Διὸ βοᾶτε τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνίστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μένῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀπάτῳ χρηστέτητι, καὶ σὲ ὡς ἄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστὴν. Ὅτι ἀνίστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἴλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμῶ με πάθῃ· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνηθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσκαζε ἀπεξηραμένοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Εκείραξά σοι Κύριε θερμῶς, ἐκ βάθους ψυχῆς μου·
καμοὶ γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ὤτα.

Επὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερός
ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα,
ἀδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Η καρδιά μου πρὸς σέ Λόγε ὑψώθῃτω, καὶ οὐδὲν θί-
ξει με, τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν, πρὸς χαμαιζήλιαν.

Επὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ
σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῶα δόγματα,
ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει. Προκείμενον.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐνε-
κεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Καὶ Ὁ Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος. Ὡδή α'. Ὁ Εἰρμός.

«**Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πύλας, ἀβρέχοις ἰχνισιν,
«ὁ παλαιὸς πεζύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως
«χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτρο-
«πώσατο.

Τροπάρια.

Υψώθης τὴν ἡμετέραν ἐκπτώσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν
τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώ-
μενος, πανολεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Εν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός,
ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑ-
πῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρός καὶ Πνεύματος, πάντα πλη-
ρῶν ὁ ὑπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Ασπύρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θεοῦ Πνεύ-
ματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειληφας Υἱόν, καὶ σαρκί
ἀπεικύνσας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σαυ-
ἀπάτορα.

Ἔτερος Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ιάσω τὸ συντριμμα, τῆς ἀνθρωπότητος Κύριε, τῷ θεῷ
σου αἵματι, ἀνασκεύσας αὐτήν, καὶ συνείρψας, δυ-
νάστην ἐν ἰσχύϊ, τὸν πάλαι συντρίψαντα, σοὶ τὸ πλα-
στούργημα.

Νεκρῶν ἑξανάστασις, διὰ νεκρώσεως γέγονας· ἰσχύς
γὰρ ἀφ' ἧς τῆς θανάτωσεως, ὁμιλήσασα, ζωὴ
τῇ αἰωνίῳ, τῷ πάντων δισπόζοντι σεσαρκωμένῳ Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος ὑπέρτερος, τῶν οὐρανίων δυνάμεων, ὁ θεὸς
σου γέγονεν, οἶκος ὁ ἑμψυχος, ἡ ἐν μητρὰ σε, βα-
στάσασα Παρθένος, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἔτερος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον,

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς, σὺν τοῖς Εἰρμοῖς.

Τέταρτος ὕμνος τῇ πανευκλεῖ Κόρῃ.

Τριστάτας κραταιούς.

Εσείσθησαν λαοί, ἱταράχθησαν ἔθνη, βασιλεῖαι κρα-
ταίει δὲ ἔκλιναν Ἀγνὴ, ἐκ τοῦ φόβου τοῦ τέκνου
σου· ἦλθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ καθεῖλε τὸν τύραν-
νον, καὶ τὸν κόσμον φθορῆς ἐλυτρώσατο.

Τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ, ἐ σικῶν ἐν ὑψίστοις, τοῖς βροτέις
συγκαταβάς, ἡγίασε Χριστὰς, καὶ ἀσάλευτον ἔδειξε·
μόνη γὰρ μετὰ τὸν τόκον, παρθένης κειμήλιον, ἡ τῶν
Κτίστην τεκοῦσα διέμεινεν.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κρα-
«ζουσα. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή καὶ
«στερέωμα.

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς ἄμπελος,
ἐπὶ σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Ως μέγας ὡς φοβερός, ὡς τὸ τοῦ ἄδου κατὰ γλῶσσαν φρύ-
«γμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξε-
«γήγερται.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρό-
«ξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοὶ τὸ Χαῖρε προ-
«σάγομεν.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ιδοὺ ἀναμίστους μοι ὁ ὄφης, ὀδόντας ἐνέπειρε Σωτήρ,
οὓς παντοκράτορ Δέσποτα, ἡλοῖς χειρῶν σου ἔλλασας,
ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, Ἄγιον πλήν σου φιλόανθρωπε.

Ωράθης φιλόανθρωπε βουλήσει, ἐν τάφῳ νεκρὸς ζωοποιός,
καὶ πύλας ἀνεπίτασας, ἄδου ταῖς ἀπ' αἰώνων ψυχαῖς,
ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, Ἄγιον πλήν σου φιλόανθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ανῆρωτος ἄρουρα ὠράθης, τὸν στάχυν τεκοῦσα τῆς
ζωῆς, τὸν πᾶσι τοῖς μετέχουσιν, ἀθανασίας πρόξε-
νον, τὸν ἐν ἁγίοις Ἅγιον, ἁγίως ἀναπαυόμενον.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ἀφ' ὕψους κατήλθες.

Ρύπτειται βροτῶν ἡ οὐσία, διὰ σοῦ ὁμιλήσασα, ἀστέκτω
θεῷ πυρὶ, ὡς ἱερουργίας πάναγνε Παρθένη ἐν σοί,
ἄρτος ἐξοπτηθεῖσα, τῷ καὶ σὲ ἀλώβητον διαφυλάξαντι.

Τίς αὕτη ἡ ἐν τῷ πλησίον τοῦ Θεοῦ, ὡς ὑπερβάσα
ἅπαντα, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα; ἡ μόνη ἐν
τῷ κάλλει τῆς παρθενίας, οἷα Μήτηρ λάμπουσα τοῦ
Παντοκράτορος.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ σταυροῦ τὸν
«ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἴστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς
«εἰκότως κραυγάζουσα. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ανελήλυθας τὰ πάθη μου θεραπεύσων, ἐπὶ σταυροῦ τῷ
πάθει τῆς ἀχράντου σαρκός σου, ἣν ἐκὼν ἐφόρεσας·
διό σοι κραυγάζομεν. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αναμαρτήτου ὁ θάνατος γεγενημένος, ζωοποιῶν τε σώ-
ματος τοῦ σοῦ ἐπαξίως, Δέσποτα νενέκρωται· ἡμεῖς
δὲ βοῶμέν σοι. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένη, καὶ μετὰ τέκον ὤρ-
θης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ
Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτως κραυγάζομεν.

Ἄλλος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Νενομοθετημένος ὢν Ἰσραὴλ, σὲ Χριστέ τὸν νομοθε-
τήσαντα, Θεὸν οὐκ ἔγνω, ἀλλ' ὡς ἄνομον σταυρῷ,
παρανομῶν προσέπηξεν, ὁ νομοθεσίας ἀνάξιος.

Η τεθεωμένη σου Σῶτερ ψυχῇ, ἄδου θησαυροὺς προ-
νομήσασα, τὰς ἀπ' αἰῶνος συνανέστησε ψυχὰς· τὸ
ζωηφόρον σῶμα δέ, πῶσιν ἀφθαρσίαν ἐπήγαγε.

Θεοτοκίον.

Σὶ τὴν ἀειπαρθένον καὶ ἀληθῆ, πάντες Θεοτόκον δοξά-
ζομεν, ἣν προετίπου, τῷ θεόπτη Μωϋσῇ, ἀκαταφλέκ-
τως πάναγνε, βάτος τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα.

Κανὼν, τῆς Θεοτόκου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Συναναστρέφει ἀνθρώποις, ὁραθεὶς ὁ ἀόρατος, ἐν μορφῇ
ὑπάρχων, τῆς ἀκαταλήπτου Θεότητος, καὶ μορφω-
θεὶς ἐκ σοῦ Κόρη τὸ ἀλλότριον, τοὺς εἰδότες σε, σώζει
ἀγνὴν Θεομήτορα.

Υπεδέξατο ἐν ὕλῃ, ἡ Παρθένος τὸν αἶλον, ἐν μεθέξει ὕ-
λης, βρέφος ἐξ αὐτῆς χρηματίσαντα. Ὅθεν ἐν δύο οὐ-
σίαις εἰς γνωρίζεται, σαρκοφόρος Θεός, καὶ βροτὸς ὑπερήσιος.

Μετά τόκον σε Παρθένον, ὁ Παρθέινον οἰκήσας σε, καὶ τεχθεὶς ἀσπόρως, Λόγος καὶ Θεὸς διεσώσατο, καὶ ἐν τῷ τίκτειν παρθένον διεφύλαξεν, ὡς Δεσπότης, καὶ δημιουργὸς πάσης κτίσεως.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

· Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς
· Σὺ ἄγρον ἐπιστρέφον ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πῖ-
· στει ἀνυμνοῦντας σε.

Τροπάρια.

· Σὺ Κύριε πρὸς γῆν, συμπαθῶς κατελήλυθας· σὺ ὕψω-
· σας τὴν πεσοῦσαν, τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, ἐν ξύλῳ
· ἀναρτῶμενος.

· Σὺ ἡράς μου Χριστέ, τῶν πταισμάτων τὸ ἔγκλημα, σὺ
· ἔλυσας τὰς ὁδύνας, τοῦ θανάτου οἰκτίρμον, τῇ
· θείᾳ ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

· Σὺ ὄπλον ἀρράγεις, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγ-
· κυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνημφε
· κεικήμεθα.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εδέξατο ὅλον σε, Ἄδης ἐ ἄφρων στόματι· ξύλῳ γὰρ
· παγέντα σε ἀθρήσας, λόγχῃ νυγέντα, ἄπνουν τὸν
· ζῶντα Θεόν, ψιλὸν ἐλογίσατο βροτὸν· ἔγνω πειρασθεὶς δὲ
· σοῦ, τὴν ἰσχύν τῆς Θεότητος.

· Λυθέντα φιλόνηφτε, σοῦ τὸν ναὸν τοῦ σώματος, τὰ-
· φος μερισάμενος καὶ Ἄδης, ἄκοντες ἄμφω δίκας
· εἰσπράττονται, ὁ μὲν τῶν Ἀγίων σου ψυχάς, σώματα δὲ
· ἕτερος, συνεκπέμπων ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

· Ἰδοὺ νῦν πεπληρωται, ἡ τοῦ Προφήτου πρόρρησις· Σὺ
· γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ
· πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑ-
· μνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Νῦν ἀναστήσομαι.

· Οἶκον τῆς δόξης σε, ἔρας Θεοῦ, ἅγιον Ἀγνή, νύμφην
· παστάδα, ναὸν ἀγιάσματος, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ,
· ἐν σοὶ οἰκήσας, καὶ Παράδεισον τρυφῆς, αἰδίου ἡμῶν
· ἐργάσατο.

· Σάρκα ἐξ αἵματος παρθενικοῦ, εἰληφας Χριστέ, ἀσ-
· πορον ἄχραντον, καὶ ἐνυπόστατον, λογικὴν καὶ νοε-
· ράν, ἐμφυχωμένην, ἐνεργῇ, θελητικῇ, αὐτοδέσποτον, καὶ
· αὐτεξούσιον.

· Τύραννον φρόνημα παρθενικῇ, ἡτichνε γαστήρ· βρέφος
· ἀσπίδων γὰρ, τρώγλην ψυχέλεθρον, ἐξηρεύνησε χεῖρι,
· καὶ ἀποστάτην ἀλαζόνα καθελὼν, τῶν πιστῶν, τοῖς πο-
· σὶν ὑπέταξεν.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

· Ὁύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία
· βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαριμένη, τῷ
· δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

· Ἀνῆλθες, ἐν σταυρῷ δυναστεῖαν ζωσάμενος, καὶ συμ-
· πλακεῖς τῷ τυρανῷ, ὡς Θεὸς ἐξ ὕψους κατέρραξας,
· τὸν Ἀδὰμ δὲ, ἀηττήτῳ παλάμῃ ἀνέστησας.

· Ἀνέστης, ἐξαστράπτων ὡραίος ἐκ τάφου Χριστέ, καὶ
· διεσκέδασας πάντας, τοὺς ἐχθροὺς τῇ θείᾳ σου δυ-
· ναστείᾳ, καὶ τὰ πάντα, ὡς Θεὸς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

· Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ἔτι
· Παρθένος ἐν μήτρᾳ τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα,
· ἀπειράνθρωπος, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Ἄλλος. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

· Διήνοιξε φάρυγγα ὁ ἄδης, καὶ καταπέπικέ με, καὶ
· ψυχὴν ἐπλάτυνεν ὁ ἄφρων· ἀλλ' ὁ Χριστὸς καταβάς
· ἀνήγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόνηφτος.

Εἴλω ὁ θάνατος θανάτῳ· ὁ γὰρ θανὼν ἀνέστη, ἀφ-
· θαρσίαν μοι δεδωρημένος, ἐμφανισθεὶς γυναιξὶ προ-
· φθέγγεται, τὴν χαρὰν δὲ ὁ ἀθάνατος.

Θεοτοκίον.

· Ἀστέκτου Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρά νηδὺς σου, ἀ-
· ναδέδεικται ὡς Θεοτόκε· ἡ ἀδεῶς οὐρανῶν τὰ τέγ-
· ματα, ἀτενίσαι οὐ δεδύνηται.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

· Πάλαι μὲν ἠπάτησεν ὁ ὄφεις, καὶ ἐθανάτωσέ με, διὰ
· τῆς προμήτορός μου Εὐας· νῦν δὲ Ἀγνή, διὰ σοῦ
· ὁ πλάσας με, ἐκ φθορᾶς ἀνεκαλέσατο.

· Ἀβυσσὸς σε ἀβυσσον ἀρρήτως, τῆς εὐσπλαγχνίας Κόρης,
· ἐκλεκτὴν ἀνέδειξε θαυματίαν, καὶ γὰρ ἐκ σοῦ, ἀ-
· στραπὴ Θεότητος, μαργαρίτης Χριστὸς ἔλαμψε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

· Ὁ σωτὴρ καὶ ῥύστης μου ἀπὸ τοῦ τάφου οἰκτίρμων,
· ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς,
· καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης ἀνέστη
· τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

· Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τρι-
· ἡμερον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον
· συνθλάσαντα τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώ-
· σαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ
· τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾷ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάν-
· τες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς. Αὐ-
· τὸς γὰρ ὡς μόνος κραταῖος Θεὸς καὶ Δεσπότης ἀνέστη
· τριήμερος.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

· Ἐν τῇ καμίνῳ, ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πό-
· νη εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ φλογὶ, πυρπολοῦμενοι
· ἐκκαύγαζον· Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου
· Κύριε.

Τροπάρια.

· Πρὸς ἀφθαρσίαν, ἡ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται, θείῳ
· λουσαμένη. αἵματι τοῦ Χριστοῦ, εὐχαρίστως ἀνα-
· μέλπουσα· Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου
· Κύριε.

· Ως ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, ὄντως καὶ
· παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότε-
· ρος, Χριστέ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον.

· Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαίρει·
· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυ-
· γάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, ὑπάρχεις πανά-
· μωμε Δέσποινα.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴ κτίσει.

· Ἐταπείνωσας, ἐν ξύλῳ ἀναρτῶμενος, ὄμμα μετέωρον,
· καὶ ἐπηρμένην ἐφρῶν, εἰς γῆν καταβέβληκας, σώ-
· σας τὸν ἄνθρωπον, ὑπερύμνητε. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
· καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

· Τῇ δυνάμει σου, τὸ κέρας ἡμῶν ὕψωσον, τῶν λατρε-
· ὄντων σοι, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, καὶ ἄδου κενώσας
· πρὶν, τὸν πολυάνθρωπον πλοῦτον Δέσποτα, ὁ τῶν Πα-
· τέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τριαδικόν.

· Ρῆσει θείαις, ἐπόμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητην,
· ὥσπερ λαμπᾶσι τρισὶν, ἀσύγchτον, ἄτμητον, αἰγλήν
· ἀνέσπερον, τὴν φωτίζουσαν, πᾶσαν τὴν κτίσιν ψάλλου-
· σάν. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

· Ἐλκει με πρὸς ὑμνωδίαν, πόθου τοῦ παρθενικοῦ, τὸ
· πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, βοᾷν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ·
· Εὐλογημένη Κύριος, μετὰ σοῦ τῶν δυνάμεων.

· Ὑπερτέρα τῶν κτισμάτων, ὥφθης ὡς τὸν Ποιητὴν τε-
· κοῦσα καὶ Κύριον· διό σε βοῶ Θεοτόκε· Εὐλογη-
· μένη Κύριος, μετὰ σοῦ τῶν δυνάμεων.

Τριαδικόν.

Κυριότητά σε μίαν, σέβων ἐν ἀγιασμοῖς τρισὶν, ἀδι-
αίρετον, ὡμῶ Τρισυπόστατε φύσις, Εὐλογημένη κρά-
ζων σοι, ἢ τὸ πᾶν διΐδυνουσα.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

« **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα ἐν λόκ-
« **κ**ῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν
« περιζωσάμενοι, αἱ εὐσεβείας ἔρασταὶ Παῖδες κραυγά-
« ζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Χεῖρας ἐκπετάσας ἐν σταυρῷ, τὰ ἔδνη ἅπαντα ἐπισυ-
νήγαγες, καὶ μίαν ἰδεῖσας Δέσποτα, Ἐκκλησίαν
ἀνυμνοῦσάν σε, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, συμφώνως ψάλ-
λουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λευχείμων ὠράθη γυναιξί, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀ-
ναστάσεως, καταστραπτόμενος Ἄγγελος. Τί τὸν ζών-
τα ἐν τῷ τάφῳ βοῶν ἐπιζητεῖτε ὡς θνητόν; ὅπως ἡγέρθη
Χριστός, ὃ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πόσῃς γενεαῖς, Παρθένη ἀχραντε, Μήτηρ
ἰδεῖχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἰνδιαίτημα
Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φω-
τός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγείς ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὴν ἀδικὸν βλέπουσα σφαγὴν σου, ἡ κτίσις κατηφιῶσα
ἐκωδύρετο, γῆς ταρασσομένης γὰρ, ζέφον ὡς ἱμά-
τιον, μελεμβαφίς ὁ ἥλιος περιβάλλετο· ἡμεῖς δέ σε ἀ-
παύστως ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ο συγκαταβάς μοι μέχρις ἄδου, καὶ πᾶσιν ὁδοποιή-
σας τὴν Ἀνάστασιν, αὐτὶς ἀναβέβηκας, ἄρας με
ἐπ' ὤμων σου, καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες. Ὅθεν κραυγά-
ζω σοι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Νῶν πρῶτον καὶ αἷτιον ἀπάντων, Πατέρα μόνον ἀ-
ναίτιον δοξάζωμεν, Λόγον τε τὸν ἀναρχὸν Πνεῦμα
τὸ παράκλητον, ἵνα Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ ποιητὴν τοῦ
παντός, Τριάδα συμφῶν προσκυνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Εκ πλευράς τοῦ Ἀδάμ πλαστουργήσας σε, ἐκ τῆς σῆς
παρθενίας σεσάρκωται, ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος, ὃν
ὑμνοῦντες βοῶμεν· Πόντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε
τὸν Κύριον.

Εν σκηνῇ Ἀβραάμ ἐθεάσατο, τὰ ἐν σοὶ Θεοτόκε μυ-
στήριον· τὸν γὰρ Υἱόν σου ἄσχατον, ὑπέδεξατο μέλ-
πων· Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ισαρίθμους Τριάδος διέσωσε, τὸ τῆς σῆς παρθενίας
προχάραγμα· ἐν γὰρ παρθένοις σώμασι, κατεπάτουν
τὴν φλόγα, Κόρη βοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Λ**ίθος ἀχειρόμητος ἔρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρ-
« **θ**ένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς
« διεστῶσας φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε με-
« γαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ολον με ἀνείληφας ὅλως, ἐν συναφείᾳ ἀσυγχύτως, ὅλῳ
μοι δίδους ὁ Θεός μου, τὴν σωτηρίαν διὰ τοῦ
Πάθους σου, οὐ ἐν σταυρῷ ὑπέμεινας, σωματικῶς δι' εὐ-
σπλαγχνίαν πολλήν.

Οἱ σοὶ Μαθηταὶ καθορῶντες, ἀνεωγμένον σου τὸν τά-
φον, καὶ τῆς Θεοφόρου σινδόνας, κεκενωμένας τῇ
Ἀναστάσει σου, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἔλεγον· Ὅντως ἐγήγε-
ται ὁ Κύριος.

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα,
πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν, ἐν ἀσυγχύτοις ταῖς

ὑποστάσεσι, ἰσοσθενῇ, ὁμότιμον, ἣν εὐσεβοῦντες μεγα-
λύνομεν.

Εἰρμός ἄλλος. Ἄπας γηγενής.

Δὼλῳ τῆς Ἑδέμ, ἐρπύσας ὁ ὄφιν με, εἶλεν αἰχμάλω-
τον, πρὸς τὴν τοῦ Κρανίου δὲ, κρατίστην πέτραν
τοῦτον ἠθάφησεν, ὁ Παντοκράτωρ Κύριος, καθάπερ νή-
πιον· τῆς τρυφῆς δὲ αὐθίς μοι τὴν εἴσοδον, διὰ ξύλου
Σταυροῦ ἀνεπέτασεν.

Εξου κραταιὰ, ἐχθροῦ ἐχυρώματα, νῦν εἰς ἐρήμωσιν·
τῇ παναλκιστάτῃ δὲ, χειρὶ τὸν πλοῦτον τούτου διήρ-
πασας, ἐκ κενεῶνων ἄδου με, συναναστήσας Χριστέ, καὶ
τὸν πάλαι, ἀμετρα καυχώμενον, ὡς γελίου παιζόμενον
ἔδειξας.

Ιθι τοῦ πτωχοῦ, λαοῦ σου τὴν κἄκωσιν ἐπισκεψόμενος,
τῇ συμπαθεστάτῃ δὲ, καὶ κραταιᾷ σου χειρὶ δυνάμω-
σον, τὸν Σταυροφόρον Ἀνακτα, κατὰ βλασφημῶν ἐχθρῶν,
ἐξελέσθαι, σοῦ τὴν περιούσιον, κληρουχίαν Χριστέ ὡς
φιλάνθρωπος.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Κρυπτὸν θείον.

Ορῶμεν ὡς κρινόν σε τῇ ἀλευργίδι, βεβαμμένην Ἀ-
χραντε, τοῦ θείου Πνεύματος, τῶν ἀκανθῶν ἐν
μέσῳ ἐκλάμπουσας, καὶ εὐωδίας πληροῦσας, τοὺς σὲ γνη-
σίως μεγαλύνοντας.

Ρευστήν προσλαβόμενος βροτείαν φύσιν, ἐκ τῆς σῆς
Πανάμωμε γαστρὸς ὁ ἀφθαρτος, ἐν ἑαυτῷ ἀνέδει-
ξεν ἄρρευστον, δι' εὐσπλαγχνίαν. Διὸ σε ὡς Θεοτόκον
μεγαλύνομεν.

Η πάντων δεσπόχουσα τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου
δώρησαι, τὰ νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῆ τεθείσα
ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύ-
νομεν.

Εἰς τοὺς Αἵνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ο σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ
τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου
τὴν Ἀνάστασιν.

Εν τῷ σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἡ-
λευθέρωσας ἡμᾶς· καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν
φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, Διάβολον κατήργησας· ἐν δὲ
τῇ ἐγέρσει σου, χαρὰς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. Διὸ βοῶμεν
σοι· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ. Σωτήρ, ἐδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ
τὴν ἀληθειάν σου, καὶ ῥύσαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων
τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς
πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλάνθρωπε
Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀγίων σου.

Τῶν πατρικῶν σου κόλπων, μὴ χωρισθεῖς Μονογενὲς
Αἷμα τοῦ Θεοῦ, ἡλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλάνθρωπίαν,
ἄνθρωπος γεγόμενος ἀτρέπτως, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον
ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· ἀναστὰς δὲ ἐκ
νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων,
ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ἡμῖν, ἀθανασίαν πραγμα-
τευσάμενος Σωτήρ, καὶ ἐν τάφῳ ὤκησας, ἵνα ἡμᾶς
τοῦ ἄδου ἐλευθέρωσας, συναναστήσας ἑαυτῷ, παθῶν μὲν
ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός· διὰ τοῦτο βοῶμεν·
Δόξα σοι, ζωοδότα Κύριε, μόνε φιλάνθρωπε.

Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτήρ, ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ σταυ-
ρὸς σου ἐπάγη. Ἐφριξαν ἄδου πυλωροὶ, ὅτε ἐν τῷ
μνημείῳ ὡς θνητὸς κατετέθης· καὶ γὰρ τοῦ θανάτου
καταργήσας τὴν ἰσχύν, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν ἀφθαρσίαν
παρέσχες τῇ ἀναστάσει σου Σωτήρ. Ζωοδότα Κύριε δό-
ξα σοι.

Επεθύμησαν γυναῖκες, ἰδεῖν σου τὴν ἀνάστασιν, Χρι-
στὲ ὁ Θεός. Ἦλθε προλαβοῦσα Μαρία ἡ Μαγδαλη-

νή· εὗρε τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν Ἀγγέλον καθέζομενον καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη ὡς Θεός, ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Ποῦ ἐστὶν Ἰησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε φυλάττειν; εἶπατε Ἰουδαῖοι· Ποῦ ἐστὶν, ἐν ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι, τὸν λίθον σφραγίσαντες; Δέτε τὸν νεκρὸν, οἱ τὴν ζωὴν ἀρνησάμενοι· δότε τὸν ταφέντα, ἢ πιστεύσατε τῷ ἀναστάντι. Καὶ ὑμεῖς σιγήσητε τοῦ Κυρίου τὴν ἔγερσιν, οἱ λίθοι κεκράζονταί, μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ μνήματος. Μέγα σου τὸ ἔλεος! Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὅρα σελ. 8.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἀποικὸς, διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστής Παραδείσου ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητί μου βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Οὕψωθεις ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ κατ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύρια, Ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ σταυρῷ τῇ λόγχῃ διέρρηξας, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκείσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν τοῦ ἄδου τῇ Ἀναστάσει σου· δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλάνθρωπε Κύριε καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Οὕψωθεις καὶ ἀναστὰς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, ἐξαναστήσας μόνε ἀθάνατε, καὶ εἰς μετάνοιαν, ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ἑλῆς καρδίας μου, καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει αἰεὶ κραυγάζειν σοι· Μνήσθητί μου Σωτήρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δι' ἡμᾶς ὁ ἀπαθής, παθητὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἰκουσίως ἐν σταυρῷ, προσηλωθεὶς ἡμᾶς συνανέστησε. Διὸ καὶ δοξάζομεν, σὺν τῷ Σταυρῷ τὸ Πάθος καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἀνεπλασθημεν, δι' ὧν καὶ σωζόμεθα ἀνακραζόντες. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ ἄδου κράτος σκυλεύσαντα, καὶ ὁραθέντα γυναιξί, Μυροφόροις λέγοντα, Χαίρετε, πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, κραυγάζοντες πάντοτε, Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἄγιον, ἐμοφρόνως οἱ πιστοὶ, δοξολογεῖν ἀξίως ἐξώμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ἰποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλὴν ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον· δι' ἧς ἐκλυτρουόμεθα τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου Χριστὲ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνανσαν ἄφθορον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβίαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δώρησαι πάντοτε τοῖς βοῶσί σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τέλος τοῦ Τετάρτου Ἦχου.

Πανηγυριστής, καὶ χορευτής ὦν, φέρεις,
Τέταρτον εὐχὸς μουσικωτάτῃ κρίσει.
Σὺ τοὺς χορευτὰς δεξιούμενος πλάττεις,
Φωνὰς βραβεύεις, καὶ κροτῶν ἐν κυμβαλοῖς
Σὺ τὸν Τέταρτον Ἦχον, ὡς εὐφωνίας
Πλήρη, χορευτῶν εὐλογεῖς τὰ στίφη.

Η Χ Ο Σ Π Λ Α'.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστὲ, διάβολον ἡσχυνας, καὶ διὰ τῆς Ἀναστασιῶς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἡμιβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Δοξάζομέν σε Μονογενές.

Ο τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη. Ἐφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἄδου, καὶ ἐπὶ ἠρώρησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελθούσῃ γὰρ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει· Ἀνακαλύπτεσθε.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν, σαρκὶ παθὼν, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἵνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Ἑπτὰ Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Εσπερινὴν προσκύνησιν, προσφερομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, ὡς ἐν ἐσπέτρῳ διὰ σαρκὸς, λάμπαντι τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις ἄδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκείσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι, Φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμὸς ἐκ πλάνης σίσωσται, χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, φεύγει Δαιμόνων πλάνη, Ἀδὰμ πσιῶν ἀνίσταται, Διάβολος κατήργηται.

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρανόμων. Καλύψατε Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἶπατε· Ὅτι, ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεκρὸς. Τίς εἶδε; τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτὶ, μάλιστα ἐμυρνωμένον καὶ γυμνόν, καταλιπόντα, καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ; Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι. Μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν Προφητῶν, καὶ γινώτε, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἀληθῶς, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου καὶ παντοδύναμος.

Κύριε ὁ τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν θάνατον πατήσας Σωτήρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον, τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτὶ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος· ἐνθαδὲ Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος. Τότε τὸν βυθὸν ἐπέβυσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ· νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος. Ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ ἔμεινεν ἄβατος· ἡ ἀμεικτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ ἔμεινεν ἄφθορος. Ὁ ὢν καὶ προῶν, καὶ φανείς ὡς ἄνθρωπος Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστιχα.

Σὶ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἁσμάτων μεγαλύνομεν ὅτι σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλόανθρωπος Κύριος, σκυλεύσας Ἄδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Νυγίσης σου τῆς πλευρᾶς ζωοδότα, κρουνοὺς ἀφίσεις, πᾶσιν ἐξέβλυσας ζωῆς καὶ σωτηρίας. Σαρκὶ δὲ θάνατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωροῦμενος· οἰκήσας τάφῳ δὲ, ἡμᾶς ἡλευθέρωσας, συναναστήσας σεαυτῷ ἐνδόξως ὡς Θεός. Διὰ τοῦτο βοῶμεν· Φιλόανθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Εἰνῇ σου ἡ Σταῖρωσις, καὶ ἡ ἐν Ἄδου κἀσθός, φιλόανθρωπε ὑπάρχει. Σκυλεύσας γὰρ αὐτόν, καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους συναναστήσας σεαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός, τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τούτου ἡξίωσας. Διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι, τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, Παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν ὡς μένος εὐσπλαγχνός.

Οὐ δὲ ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ ἀνάστησον ἐκ πταισμάτων χαλασῶν Φιλόανθρωπε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὺς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον, καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθέने πάνσεμνε, δι' ἧς ὁ λυτρωτῆς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θείων οὐς ἔπλασε κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κερταμένη, ἀδιαλείπτως πρίσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρί καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοί, καὶ προσκυνήσωμεν. Ὅτι ἠλθόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείρει τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖχος καὶ σκίπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχείμας λιμῆν, καὶ ἀπειρέγαμε. Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἑλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τέκον σου.

Τῇ Κυριακῇ Πρωί.

Εἰς τὸ Μεσονυκτικόν, Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κανὼν ὁ πέμπτος Φωτὶ τῷ τρισήλῳ.

ᾠδὴ α'. Ἰκτον καὶ ἀναβάτην.

Κράτος τῆς ἐνιαίας, καὶ τρισηλίου μορφῆς, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον, Θεὲ παντοδύναμι, καὶ πρὸς τὴν σὴν Δέσποτα, μετεώρισον δόξαν ἄφραστον.

Ανω σε τῶν Ἀγγέλων διάκοσμοι νοεροί, ἀσιγήτως ὑμνοῦσι ἐν τριναγίοις ἁσμασι, Μονάδα τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερούσιον παντοδύναμον.

Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης, γλυκύτατον φωτουργόν τῇ ψυχῇ μου παράσχου, Τριάς Μονὰς ἀρχίφωτε, καὶ θείαν κατάνωξιν καρδαρτικὴν, Δέσποτα πολυέλεε, πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ωσπερ ἐπὶ τῶν πόκον κατῆλθεν ἀφορητὴ, οὐρανόθεν Παρθέने, ὁ ὑπὸς ἐν μήτρᾳ σου ὁ Θεός, καὶ ἔσωσε ξηρανθεῖσαν ἀπασαν, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν Ἀχραντε.

Antologio.

4 *

ᾠδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἀπ' οὐδενός.

Νοήσας τὰς νοεράς οὐσίας ὑπέστησας, ὑμνοδοὺς ἀπαύστως τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεὲ, καὶ παντουργεῖ· ἀλλὰ καὶ τῶν πηλίνων, καὶ γηγενῶν δέξαι τὴν δέησιν, καὶ τὴν ἰκεσίαν ὡς εὐσπλαγχνός.

Οπάσης κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, τοῖς ὀλοουμένοις ἡμῖν καὶ μέλπουσι, τὴν ἀνεξιχνίαστον πηγὴν, τῆς σῆς ἀγαθωσύνης, πλημμελημάτων δὸς συγχώρησιν, καὶ τὴν σωτηρίαν ὡς εὐσπλαγχνός.

Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα δοξαζόμεν, ἐν ἀπαρτάλκτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν ἐνικόν καὶ τριλαμπὴ Κόριον τῶν ἀπάντων, ὡς οἱ Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι, παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Εφάνης τῷ Μωϋσῇ, ἐν βάτῳ ὡς Ἀγγελος, βουλῆς τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος, σοῦ τὴν ἐκ Παρθένου προδηλῶν σάρκωσιν, Θεοῦ Λόγε, δι' ἧς ἡμᾶς μετεστοιχείωσας, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἀνεβίβασας.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ελεῆμων ὑπάρχεις Τριάς ἀμέριστε· ἐλεεῖς γὰρ τοὺς πάντας, ὡς παντοδύναμος, καὶ πανοικτίρμων συμπαθῆς καὶ πολυέλεος. Διὸ προσφεύγομεν πρὸς σέ οἱ ἁμαρτήμασι πολλοῖς, βαρούμενοι, κεκραγόντες· Ἰλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ ῥύσαι πάντας πόσης κολάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Παναγία Παρθέने ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει εἰς σέ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν σου νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τοὺς πάντας σῶζειν ὡς οὐσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, αἰεὶ χρωμένη Θεοχαριτώτε.

ᾠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν.

Μυῖται τῆς μιᾶς κυριότητος, τὸ τριφαῖς ὁ Δανιὴλ, Χριστόν κριτὴν θρασυάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαίνον τὴν ὄρασιν.

Πηλίοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι, τὸν ὑπερούσιον Θεόν, τριαδικόν ὑποστάσει, μοναδικόν τε τῇ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἔρος τὸ θασὺ καὶ κατὰσκιον, ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἀβρααμ, ἐξ οὗ προήλθεν ὁ Ἅγιος, τὸν δυσθεώρητον τέκον, ἐθῆλου σῆς Παρθέने συλλήψεως.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Οὐ δὲ ἀγαθότητα κτίσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ κατ' εἰκόνα τὴν σὴν ποιήσας, ἐν ἐμοὶ κατοίκησον, τρίφωτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθός καὶ εὐσπλαγχνός.

Σύ με καθοδήγησον Μονὰς τρισήλιε, πρὸς τρίβους θείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως πλήρωσον, ὡς φύσει Θεός ἀπειροδύναμος.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον τῆς μιᾶς φύσεως, μεμερισμένον τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπὲς ἀνέσπερον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καταύγασον ταῖς αἴγλαις σου.

Θεοτοκίον.

Ως κατεῖδε πάλαι σε, Ἀγνή πανάχραντε, ὁ Ὑποφῆτης, βλέπουσαν πύλην, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, εὐθύς σε ἐπέγνω Θεοῦ κατοικητήριον.

ᾠδὴ ς'. Μαينوμένην κλύδωνι.

Τριφαῖς ὑπάρχουσα, Θεαρχία ὑποστατικῶς, ἐνιαία πίφυκας ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσουργὲς καὶ κατ' οὐσίαν καὶ βούλησιν.

Ικανῶς ἐδήλωσεν, ὁ Προφήτης ἄδων τῷ Πατρί· Σὺ φωτὶ ἐφόμεθα τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Υἱόν, ἕνα Θεόν τὸν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων Δέσποτα Θεέ, ἐνικέ καὶ τρίφωτε, κατάπεμψον σοῖς ὑμνηταῖς, πρεσβείαις τῆς Θεομητορός.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τρισήλιον σέλας δοξολογήσωμεν, καὶ ἀπλὴν τὴν Τριάδα νῦν προσκυνήσωμεν· ὅτι ἰφώτισεν ἡμᾶς, καὶ ἠλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης, εἰδῶλων πάντα τὸν κόσμον, καὶ βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Απορήσας ἐκ πάντων πρὸς σὲ κατέφυγον, τὴν ἐλπίδα ἀπάντων, καὶ τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν, κράζων τέ, "Ἡμαρτον· ἀλλ' ἐπιμένω τοῖς χείροσιν, ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος. Ἐλέησόν με πρὸ τέλους, ἐπιστρέψόν με καὶ ῥύσαι, πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

Ὡδή ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ως ἰλέους ἄβυσσον, κεκτημένος Κύριε, καὶ πύλας ἀπειρον, Οἰκτίρμον ἠλέησον, τοὺς ἕνα σε ὑμνοῦντας, τριλαμπὴ Θεὸν τῶν ὅλων.

Δίς.

Τὸν ἀπερινόητον, ἐνικόν καὶ τρίφωτον, Θεόν σε καὶ Κύριον, ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι: Παράσχου τοῖς σοῖς δούλοις, ἱλασμόν ἁμαρτημάτων.

Θεοτοκίον.

Ράδαμνον ἐβλάστησας, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἄνθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν συναϊδίον, Παρθένε τὸν διδόντα, τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ὡδή η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ινα τῆς μιᾶς ἀνακαλύψης πάλαι, σαφῶς κυριότητος, τριτην ὑπόστασιν, ὡφθης Θεέ μου, ἐν σχήματι ἀνθρώπων, Ἀβραάμ ὑμνοῦντι, σὸν κράτος ἐνιαιῶν.

Δίς.

Σὺ με πρὸς τὰς σὰς θεουργικὰς ἀκτίνας, δέρκειν καταξίωσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῦ ἐμμερεῖν σοι αἰεὶ Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον.

Ηστράφας ἡμῖν τῆς τρισηλίου δόξης, τὸν ἕνα Πανύμνητε, Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυοῦντα τὴν μίαν Θεαρχίαν, ἐν τρισὶ προσώποις ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ'. Ἡσαῖα χόρευε.

Αλῆαι σε βρέτται, κατ' ἀξίαν ἀναρχε Μονάς, οὐ σθένουσιν ὑμνεῖν· πλὴν ὡς ἐφικτόν, τολμῶντες ἐκ πίστεως, Θεαρχικὴ σύνθρονε Τριάς, δόξαν προσφέρομεν, τῷ σὸν κράτει, καὶ τὴν αἰνεσιν.

Δίς.

Ισορρόπα δόξη σε, τὸν μονάρχην τρίφωτον Θεόν, δοξάζει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, ἀχράντοις ἐν στόμασι· μεθ' ὧν ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, πρόσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ως ἄγνη καὶ ἁμωμος, καὶ Παρθένος τέτοκας Υἱόν, λυτρούμενος ἡμᾶς ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν ἀναλλοίωτον. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἀφεςιν ἡμῖν τῶν παραπτώσεων, τοῦτον δοῦναι καὶ δικέτευε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετά τὴν α. Στιχογίαν, Καθίσματα

Ἀναστάσιμα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν Ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν, ὅτι συνήγειρε νεκροὺς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχύον διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ᾧ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὸ μνήμα· ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ἕρος καὶ θεοβάδιστον. Χαῖρε ἐμψυχε βάτε, καὶ ἀκατάφλεκτη. Χαῖρε ἡ μένη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν. Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκῆσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετά τὴν β'. Στιχολογία, ἑτέρα.

Κύριε μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόησεν: Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, καὶ γὰρ ἐδειλίασα. Ἀποστόλης ἐδεόλγησε, καὶ γὰρ ἡρνησάμην σε. Ἄρα καλέσεις με τοῦ λοιποῦ μαθητῆν; ἡ πάλιν δείξεις με ἀλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μετανοοῦντά με δείξει ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Κύριε ἐν μίᾳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν κατὰ δίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὡς Ἐλεῆμον. Ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος. Ἐδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν ἱερεσιν. Ὑπερυψοῦσθε Σωτῆρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Νύμφη Θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὐδίας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοί, καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. Καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μετά τὸ Ἀμωμόν, ἡ Ὑπακοή.

Αγγελικὴ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκὴ ἐγείρει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργούντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, Δαυϊτικῶς ἄδω σοι Σωτῆρ μου. Ῥῦσαι μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεῖκῳ ἔρωτι, πτερουμένοις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὁρατά τε σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὴς γὰρ ἐν τῇ Τριάδι ἐν ἑστὶν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὅρη ψυχὴ ἀρθῶμεν· δεῦρο ἐκείσε, ὅθεν βοήθεια ἦκει.

Δεξιὰ σου χεὶρ καὶ Χριστὶ ἵπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν. Σὺ εἰ Θεός, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'.

Επὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου, χαρὰς πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Επὶ οἶκον Δαυὶδ, τὰ φανερά τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐν ψυχούται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅματε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Καὶ μετὰ τὸν Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ὡδή α'. Ὁ Εἰρμός.

Ιππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συν-
Ιτρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξ-
Ιτίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ἔμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Σὲ ἡ ἀκανθφορός Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν
εὐεργέτα πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ ἰστο-
φάνωσι, τῷ γεννάρχη λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.
Η γειράς με πεισόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλιθεῖς, ζωοδότα
ἀπτότως, καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ
ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐ-
δίαςας.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρρα, ἡ λύπη πέπνυται· ἡ γὰρ εὐλογη-
μένη, καὶ κεχαριτωμένη, πιστοῖς χαρὰν ἐξανέτειλεν,
εὐλογεῖαν πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασιν.

Ἐτερος Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ῥδὴ α'. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ βουλήσει σταυρῷ, προσηλωθέντι σαρκί, καὶ τῆς
ἀρχαίας ἀποφάσεως, τὸν διὰ ξύλου πεισόντα ἐλευθε-
ρώσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδέξασται.

Τῷ ἐκ τάφου νεκρῷ, ἐξαναστάντι, Χριστῷ, καὶ τὸν
πεισόντα συνεγείραντι, καὶ συνεδρία Πατρικὴ κατα-
κοσμήσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδέξασται.

Θεοτοκίον.

Αἴχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ
ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα
Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, πάσης περιστάσεως, σῶσαι
οὓς ἔπλασε.

Ἐτερος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Φῶς ἡ τεκοῦσα, φώτισόν με Παρθένε.

Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Φῶς τὸ κατασκηνώσαν ἐν σοὶ Πανάχραντε, καὶ φω-
τίσαν τὸν κόσμον μαρμαρυγαῖς Θεότητος, Χριστὸν
ἡδυσώπησον, φωτισθῆναι ἅπαντας, τοὺς ὑμνοῦντάς σε
Μητροπάρθενε.

Ως ὠραῖζομένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, ἡ Κεχαριτω-
μένη, καλλοποιὸν εὐπρέπειαν, τῇ αἰγλῇ τοῦ Πνεύ-
ματος, ὑπέδξω Πάναγνε, τὸν τὰ σύμπαντα καλλώπισαντα.

Σὲ πάλαι προτυποῦσα, ἡ Βάτος ἡ ἐν Σινᾷ, οὐκ ἐφλέχ-
θη Παρθένε, τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα· παρθένος γὰρ τέ-
τοκας, καὶ παρθένος ἔμεινας, ὑπὲρ ἔννοιαν Μητροπάρθενε.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦ **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προσταξεί σου, καὶ
μετεωρίσας ἀσχήτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλυ-
τον Χριστὲ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν
σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόνηρωπε.

Τροπάρια.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν
τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασιν Χρι-
στὲ, ὁξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἡμεῖψαντο,
παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν
τάφῳ Χριστὲ κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστὰς,
πᾶσι πιστοῖς παρέσχες, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἀ-
νωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Σὲ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκη-
ράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρι-
κῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένου γὰρ ἐκύησας, Λό-
γον ἐρσοδόξως κηρύττομεν.

Ἄλλος. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ.

Ανέστης ἐκ τοῦ τάφου Χριστέ, φθορᾶς θανάτου λυ-
τρωσάμενος, τοὺς ἀνυμνοῦντας ζωοδότα, τὴν ἐκσό-
σιόν σου Σταύρωσιν.

Μυρίσαι σου τὸ σῶμα Χριστέ, αἱ Μυροφόροι κατεπί-
γοντα, καὶ μὴ εὐροῦσαι ἐπίστρεφον, ἀνυμνοῦσαι
σου τὴν ἔγερσιν.

Θεοτοκίον.

Γκέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν σαρκωθέντα ἐκ λαγόνων
σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε
Παρθένε ὁγνή.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Η κλίμαξ, ἡ πρὸς ἡμᾶς κατέβη ὁ Ὑψιστος, τὴν φθα-
ρεῖσαν φύσιν ἐπανορθώσασθαι, σὺ ἀριθνητότατα Σι-
μνῇ, πᾶσι νῦν καθωράθης· διὰ σοῦ γὰρ ὁ ὑπεράγαθος,
κόσμῳ ὁμιλῆσαι ἠδόκησε.

Τὸ πάλαι προορισθὲν Παρθένε μυστήριον, καὶ πρὸ
τῶν αἰώνων προγινωσκόμενον, τῷ πάντα γινώσκοντι
Θεῷ, χρόνων νῦν ἐπ' ἐσχάτων, ἐν τῇ νηδύϊ σου Πανά-
μωμε, πέρας εἰληφῶς ἀναδέδεικται.

Ελύθη ἡ τῆς ἀρᾶς τῆς πάλαι κατάκρισις, σοῦ τῇ με-
σιτεῖα Παρθένε ἄχραντε· ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ὀφθεῖς,
πᾶσι τὴν εὐλογίαν, ὡς ὑπεράγαθος ἀνέβλυσε, ἴμνη τῶν
βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦ **Τ**ὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ
Ἄββακοῦμ, Χριστὲ ἐν τρόμῳ ἐβέβα σοι· Εἰς σω-
τηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Τῆς Μερρᾶς τὰ πικρότατα νάματα, ὡς ἐν εἰκόνι προ-
τυπῶν, τὸν ἄχραντόν σου Σταυρὸν ἀγαθὲ, τῆς ἀ-
μαρτίας νεκροῦντα, τὴν γεῦσιν διὰ ξύλου ἐγλίκννας.

Σταυρὸν κατὰ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, κατὰ γλυκείας
ἰδωδῆς, χολὴν Σωτῆρ μου προσέειπαι, κατὰ φθορᾶς
δὲ θανάτου, τὸ αἷμά σου τὸ θεῖον ἐξέχεας.

Θεοτοκίον.

Εκτός μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γα-
στρί, καὶ πρὶν ὠδινήσαι τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον
παρθένος, Θεὸν ἀρκῆ τεκοῦσα, πεφύλαξαι.

Ἐτερος Σταυροαναστ. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Ως ἐπάγη ἐπὶ γῆς, ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ Σταυρὸς, συνε-
τρίβησαν μοχλοὶ, καὶ πυλωροὶ αἰώνιοι, καὶ ἐβέη-
σαν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ως κατήλθεν ὁ Σωτὴρ, πρὸς τοὺς δεσμίους ὡς θνη-
τοὺς, συνανέστησαν αὐτῷ, οἱ ἀπ' αἰῶνος θανόντες,
καὶ ἐβόησαν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Η Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω· ἀλλὰ
μήτηρ μὲν ἐστὶ, παρθένος δὲ διέμεινε· ἦν ἀνυμ-
νοῦντες, Χαίρε Θεοτόκε κραυγάζομεν.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Καρδιά νῶ, ψυχῇ τε, καὶ στέματι, ὁμολογῶν πανευσε-
βῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἀγνήν, τὴν σωτηρίαν
καρποῦμαι, καὶ σώζομαι Παρθένε πρεσβείαις σου.

Οκτίσας ἐκ μὴ ὄντων τὰ σύμπαντα, ἐκ σοῦ κτισ-
θῆναι τῆς Ἀγνῆς, ὡς εὐεργέτης ἠδόκησε, πρὸς
σωτηρίαν τῶν πίσει, καὶ πέθῃ σε ὑμνοῦντων Πανάμωμε.

Υμνοῦσι τὸν σὸν τόκον Πανάμωμε, οἱ ὑπερκόσμι
χοροὶ, τῇ σωτηρίᾳ γηθόμενοι, τῶν ἀληθῆ Θεοτό-
τόκον, φρονούντων σε Παρθένε ἀμόλυντε.

Σὲ ῥάβδον Ἡσαΐας ὠνόμασεν, ἐλ ἧς ἐβλάστησεν ἡμῖν,
ὡραῖον ἄνθος Χριστὸς ὁ Θεός, πρὸς σωτηρίαν τῶν
πίστει, καὶ πόθῳ προστρεχόντων τῇ σκέπῃ σου.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦ **Ο** ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρί-
ζω, καὶ σοὶ κραυγάζω· Τὴν ψυχὴν μου φώτισον,
τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστὲ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Ο τῆς δόξης Κύριος, ἐν ἀδοξίας μορφῇ, ἐπὶ τοῦ ξύ-
λου ἡτιμωμένος, ἐκουσίως κρίμαται, τὴν θείαν μοι
δόξαν, ἀφράστως προμηθεύμενος.

Σὺ με μετημφιάσας, πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστὲ φθορᾶς
θανάτου ἀδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ γευσάμενος, καὶ ἐ-
ξανατείλας τοῦ μνήματος τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκοῦσα Χρι-
στὸν ἀσπύρως, ἐλευθέραν ἔδρασας, ἀρᾶς, Θεοτόκε, τὴν
φύσιν τοῦ Προπάτορος.

Ἄλλος. Σταυροῦν. Ὁρρίζοντες βαῶμεν σοι Κύριε.
Εξέτεινας τὰς χεῖρας Σωτῆρ ἡμῶν, ἐπὶ τοῦ ξύλου
 πάντας προσκαλούμενος, πρὸς αὐτὸν ὡς φιλάν-
 θρωπος.

Εσκύλευσας τὸν Ἄδην Σωτῆρ ἡμῶν, τῇ ταφῇ σου, καὶ
 τῇ ἀναστάσει σου, χαρὰς τὰ πάντα ἐπλήρωσας.
 Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ
 τὸν Θεόν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Απαντες Προφῆταί σε, σαφῶς προηγγείλαν, γεννησομί-
 νην Θεοῦ Μητέρα, Θεοτόκε πάνσεμνε· μόνη γὰρ
 εὐρέθης, ἀγνή τελείως ἁμώμος.

Φωτεινὴν νεφέλην σε, τοῦ ζώντος ὕδατος, ἡμῖν τὸν ὁμ-
 βρον τῆς ἀφθαρσίας, τὸν Χριστὸν ὁμβρήσαντα,
 τοῖς ἀπεγνωσμένοις, Σεμνὴ ἐπιγινώσκουμεν.

Ως πλησίον ὤλην σε, καλὴν καὶ ἁμώμον, ἐσφραγισμέ-
 νην τῇ παρθένιᾳ, καθαρῶς ἠγάπησεν, ἐν σοὶ ὁ
 σκηνώσας Θεός, ὡς μόνος εὐσπλαγχνός.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄλλος. Σταυροῦν. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς.
Μαινομένην κλύδωνι ψυχοφθέρῳ, Δέσποτα Χριστέ,
 τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ
 φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνός.

Τροπάρια.

Εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ γεννάρχης, Δέσποτα Χρι-
 στέ, παρηκόου βρώσεως γευσάμενος, καὶ πρὸς ζῶντι
 ἀνήκται διὰ τοῦ πάθους σου.

Ηζὼν κατήνησας, πρὸς τὸν Ἄδην, Δέσποτα Χριστέ,
 καὶ φθορὰ τῶ φθείραντι γευόμενος, διὰ φθορᾶς
 ἐπήγαγας τὴν ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Η Παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα, ἔμεινεν ἀγνή, ἐν
 χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς Παρ-
 θένος Μητὴρ βαστάσασα.

Ἄλλος. Σταυροῦν. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Εξέτεινας παλάμας σου, συνάγων μακρὰν διεσπῶτά σου,
 ἔθνων τὰ συστήματα, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, τῷ ζω-
 ηφόρῳ Σταυρῷ σου ὡς φιλάνθρωπος.

Εσκύλευσας τὸν θάνατον, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου, συνέ-
 τριψας. Ἀδάμ δὲ ὁ δέσμιος, λυθεὶς ἀνέβόα σοι·
 Διέσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Βάτου σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμφυ-
 χον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρίαν
 ἑνδοξή, Ὁρθοδόξων καύχημα.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Μαινομένην κλύδωνι.

Τοῦ παντός ὁ αἴτιος, καὶ τὸ εἶναι, πᾶσι παρασχών,
 ὡς αἰτίαν ἔσχηκε σαρκούμενος, τὸ κατ' ἡμᾶς, σὲ
 Θεομήτορ πανάμωμε.

Γαμάτων Δέσποινα, ψυχотρέφον βρούσαν πηγὴν, τοῖς
 πιστῶς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου τῇ εὐκλείᾳ, γινώ-
 σκομέν σε πανάμωμε.

Σωτηρίας αἴτιον, ζωοδέτην, τέτοκας ἡμῖν, αἰωνίαν
 λύτρωσιν δωρούμενον, τοῖς ἀληθῶς σὲ Θεοτόκον κη-
 ρύττουσι.

Κοντάκιον. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Πρὸς τὸν Ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς
 πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανάτους
 ὡς κτίστης συνεξάνεστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χρι-
 στέ συντρίψας, καὶ Ἀδάμ τῆς κατάρας ἐρρύσω φιλάν-
 θρωπε. Διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ακούσασαι Γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπε-
 βάλλοντο τὸν θρήνον, προσχαρεῖς γινόμεναι, καὶ
 σύντρομοι τὴν Ἀνάστασιν ἔβλεπον. Καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προ-
 σήγγισεν αὐταῖς λέγων τὸ· Χαίρετε, θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν

κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρύσαμην. Σπουδά-
 σατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι
 προάγω ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρύξαι. Διὸ
 πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα
 κατέσβεισε, τοὺς Παῖδας ἐθρόσισε, συμφώνως με-
 λῳδοῦντας· Ὁ Θεός εὐλογητός εἰ.

Τροπάρια.

Σάρκα περιζέμενος, ὡς ἀγκίστρον θείαν, τῇ θείᾳ δυ-
 νάμει σου, τὸν ὄφιν καθεύκοντα, ἀνάγων τοὺς βο-
 ῶντας· Ὁ Θεός εὐλογητός εἰ.

Ο τῆς γῆς τὴν ἀπλετον, οὐσιώσας σύστασιν, ἐν τάφῳ
 καλύπτεται, σαρκὶ ὁ ἀχώρητος, ὃ πάντες μελωδοῦ-
 μεν· Ὁ Θεός εὐλογητός εἰ.

Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Πανάμωμε
 τέτοκας, Θεὸν σωματούμενον, ὃ πάντες μελωδοῦμεν·
 Ὁ Θεός εὐλογητός εἰ.

Ἄλλος. Σταυροῦν. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς.

Ο διὰ ξύλου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδῶλων λύσας πλά-
 νην, εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, κατ' ἐκ τοὺς ἐν Ἄδῃ συνεγείρας,
 εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ Θεοτόκον ταύτην δει-
 ξας, εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ο ἀπεριόριστος, διαμείνας ἀτρεπτος, σαρκὶ κατ' ὑπό-
 στασιν, ἠνωθῇ ὡς εὐσπλαγχνός, ἐν σοὶ τῇ Πανα-
 γίᾳ, ὁ μόνος εὐλογημένος.

Νύμφην σε πανάμωμον, Θεοτόκε Δέσποινα, συμφώνως
 δοξάζομεν, καὶ θρόνον τοῦ Κτίστου σου, ὃ πάντες
 μελωδοῦμεν· Ὁ Θεός εὐλογητός εἰ.

Μήτηρ τοῦ Παντάνακτος, ἀγνισθεῖσα Πνεύματι, Παρ-
 θένε γεγέννησαι, τοῦ σὲ πλαστοουργήσαντος· ὃ πάν-
 τες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεός εὐλογητός εἰ.

Εσώσέ με Κύριος, Θεομήτορ ἀχραντε, σαρκὸς περιβό-
 λαιον, ἐκ σοῦ περιζέμενος, ὃ πάντες μελωδοῦμεν·
 Ὁ Θεός εὐλογητός εἰ.

Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Σοὶ τῷ Παντοουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον
 πλέξαντες, χορεῖαν ἑμμελον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν
 Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σὺ τὸ θειοτόκον, τοῦ σωτηρίου πάθους, ἀπηύξω ποτήριον,
 ὡς περ ἀβυσσὸν· δύο θείας, δυοὶ γὰρ καταλλή-
 λαις, φέρεις ταῖς οὐσίαις, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τοῦ παντοουργοῦ, τῇ καταβάσει Ἀδης, Χριστέ κα-
 καγέλαστος γεγονώς, ἡμεσε, πάντας τοὺς πάλαι, τῇ
 πλάνῃ νεκρωθέντας, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Θεανδρικῶς τῷ Λόγῳ τεκοῦσαν τὸν Κύ-
 ριον, καὶ παρθευούσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε
 εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Σταυροῦν. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν ἐν σταυρῷ ἐκουσίως, τὰς παλάμας ἐκπετάσαντα,
 καὶ τὰ δεσμά τοῦ θανάτου διαρρήξαντα Χριστὸν
 τὸν Θεόν, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὡς νυμφίον ἐκ τάφου, ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν
 Θεόν, καὶ Μυροφόραις ὀφθέντα, καὶ χαρὰν αὐταῖς
 φεγγάζομεν, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε ἀγνή, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν τοῖτοῖς ἐποχούμενον βαστάσασα, ὃν σὺν Ἀσώματοις βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Πέπαυται τὰ νῦν, ἡ Προπατόρων λύπη, χαρὰν τε ξαμένης σου τῆς Θεομήτορος. Ὅθεν ἀπαύστως, ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴδει σὺν ἡμῖν, τῶν ἀσώματων δῆμος, Παρθένε τὸν τόκον σου τὸν ἀκατάληπτον, μίαν χορείαν, στησάμενοι σὺν πόθῳ, καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρεῖθρον διαυγές, ἀθανασίας Κόρη, ἐκ σοῦ ἐξηγήλυθεν, ὁ πάντων Κόριος, ῥύπον ἐκπλύνων, τῶν πίστει σὲ ἡμυλόντων, καὶ ὑπερυψόντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεῖον ἀληθῶς, καὶ φωτοφόρον θρόνον, καὶ πλάκα τῆς χάριτος, ὁμολογοῦμέν σε Λόγον Παρθένε, Πατὴρ ὡς δεξαμένην· ἐν ὑπερυψούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ 9'. Ὁ Εἰρμός.

Ἡσαῖα χόρειε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρί, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ· ἐν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Τὸν πεπόντα ἄνθρωπον, ἀνεδέξω Δέσποτα Χριστέ, ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ὅλον συναφείς· μόνος ἀμαρτίας δὲ μὴ μετασχών, ὅλον ἐκ φθορᾶς, σὺ ἑλευθέρωσας, τοῖς ἀχράντοις σου παθήμασι.

Θεοτόκω αἵματι, κενωθέντι Δέσποτα Χριστέ, ἐκ σῆς ἀχράντου πλευρᾶς, καὶ ζωοποιού, θυσία μὲν πέπαιται εἰδωλική· πᾶσα δὲ ἡ γῆ, σοῦ τῆς αἰνέσεως, τὴν θυσίαν ἀναφέρονται.

Θεοτοκίον.

Οὐ Θεὸν ἀσώματον, οὐδὲ πάλιν ἄνθρωπον ψιλόν, προσήγαγεν ἡ ἀγνή, Κόρη καὶ σεμνή, ἀλλ' ἄνθρωπον τέλειον καὶ ἀψευδῆ, τέλειον Θεόν· ὃν μεγαλύνομεν, σὺν Πατρί· τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἄλλος. Σταυροαν. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Σὲ τὸν ἐν σταυρῷ, τὰ πάθη δεξιόμενον, καὶ θανάτῳ συντρίψαντα, τοῦ Ἀδου τὴν δύναμιν, οἱ πιστοὶ ὀρδοδέξως μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν ἀναστάντα ἐκ τάφου τριήμερον, καὶ τὸν Ἀδην σκυλεύσαντα, καὶ κόσμον φωτίσαντα, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐκύησας αἰτῆσαι, πταισμάτων τὴν ἀφῆσιν, δωρηθῆναι τοῖς· πῆσται ἀνυμνοῦσί σε.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ἡσαῖα χόρειε.

Εξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, ἐτυρώθη σὰρξ ὑπερφύως, τῷ πάντων Δημιουργῷ καὶ μονογενεῖ, Υἱῷ τοῦ Γεννητορος, οὐκ ἐξ ἀνδρός, ἀνευ δὲ σπορᾶς, ἔννοους, καὶ ἑμψυχός, Θεοτόκε ἀειπαρθένε.

Νεμομένην ἔστησας, τοῦ θανάτου· ἄσχετον ὁρμήν, γεννήσασα σαρκικῶς, ὄντως ὑπὲρ νοῦν, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἡ προσβαλὼν στόματι πικρῷ, Ἀδὴς κατήργηται, Παναγία Μητροπαρθένε.

Εν θρόνῳ καθήμενος, ὁ Υἱός σου, τῷ δεσποτικῷ, χρυσοῖς σε ἐν κροσσωτοῖς, θείαις ἀρεταῖς, παιδρῶς διαλάμπουσας, ἐκ δεξιῶν ἔστησεν αὐτοῦ, νέμων τὰ αἶσια, ὡς Μητρί σοι Παναμώμητε.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προήλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἰσαρκώθης, οἱ ἀσώματί σου Ἀγγελοι. Οὐκ ἤσθεντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφοτέρω γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι.

πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ Μυστήριον. Ὁ ἀνυμνοῦσιν, ἀπέδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσπᾶ διαρρήξας τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριήμερου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος! Ἀκατάληπτε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνήμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα, καὶ προσελθοῦσαι, εὗρον Ἀγγέλον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων: Ἀνέστη ὁ Κύριος, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ὥσπερ ἐξήλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς Μαθητάς σου, δεικνύνων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πύλην, ὥστε κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας. Ὡς ἐκ σπέρματος Δαυτὸς, μῶλωπας ὑπήνεγκας· ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κίσμεν ἡλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος! Ἀκατάληπτε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Κύριε, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ Ποιητὴς τῶν πάντων, ὁ δι' ἡμᾶς σταύρωσιν, καὶ ταφὴν σαρκὶ καταδεξόμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἀδου ἑλευθερώσῃς πάντας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδμεν.

Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα, τίς διηγήσεται; ἢ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτά σου Μυστήρια; Ἐνανθρωπήσας γὰρ δι' ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὰ κράτος ἐφανέρωσας τῆς δυνάμεώς σου· ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου, τῷ Ληστῇ Παράδεισον ἠνοιξας, καὶ ἐν τῇ ταφῇ σου, τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἀδου συνέτριψας, καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει σου τὰ σίμπαντα ἐπλούτισας. Εὐσπλαγχνε δόξα σοι.

Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, λίαν πρῶτ', ἐπεζήτητον σε μυρίσαι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς Ἀποστόλοις μηνύσαι ἐμφανῶς, ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ ἰλασμέν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ θεοδέγμονος τάφου, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους οἱ φύλακες ἔλεγον: Ὡς τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλῆς! φυλάττειν τὸν ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην ἐκοπιάσατε· κρύψαι τὴν ἀνάστασιν τοῦ σταυρωθέντος βουλόμενοι, τρανῶς ἐφανερῶσατε. Ὡς τοῦ ὑμῶν ματαιόφρονος συνεδρίου! Τί πάλιν κρύψαι συμβουλευέσθε, ὃ οὐ κρύπτεται; Μᾶλλον δὲ παρ' ἡμῶν ἀκούσατε, καὶ πιστεῦσαι θελήσατε τῶν γενομένων τὴν ἀληθειαν. Ἀγγελος ἀστραπηφόρος οὐρανῶθεν κατελθὼν, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, οὗ τῷ φόβῳ νεκρώσει συνεσχέθημεν, καὶ φωνήσας ταῖς κραταιόφροσι Μυροφόροις, ἔλεγε γυναῖξιν: Οὐχ ὁράτε τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, τοῦ Ἀδου τε τὴν κένωσιν; Τί τὸν τὸ νίκος τοῦ Ἀδου καταργήσαντα, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θνητὸν ἐπιζητεῖτε; Εὐαγγελίσασθε δὲ ταχὺ πορευθεῖσαι, τοῖς Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, ἀφύβως κραυγάζουσαι: Ὁντως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Σελ. 7.

Μετά δὲ τὴν Δοξολογίαν, Τροπάριον, Ἠχος πλ. δ'.

Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμά διαρρήξας τοῦ Ἀδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος. Ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκομένῃ, μόνε Πολυέλεε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Ο Ληστής ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὁμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας: Μνησθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ζῶν ἀνθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ξηράναντα τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, ὡς σωτήρα καὶ Δημιουργόν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ Θανάτῳ σου Χριστὲ, Θανάτου ἔλυσας τὴν δύναμιν, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, σὲ ὑμνοῦντας τὸν ἀληθινόν Θεόν, καὶ Σωτήρα ἡμῶν.

Επὶ τὸ μνημῆμά σου Χριστὲ, παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναί, ἐπεζητούν σε ζωοδότα μυρίσαι, καὶ ὤφθη ταύταις Ἄγγελος βοῶν: Ἀνίστη ὁ Κύριος.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, ἐν μέσῳ δύο καταδίκων ληστών, ὁ μὲν εἰς βλασφημιῶν σε, κατεκρίθη δικαίως· ὁ δὲ ἄλλο σὲ ὁμολογῶν, Παράδεισον ἤκησεν.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χαρὸν, παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναί, ἀνεβόησαν: Ὁ Χριστὸς ἀνίστη. Ὡς Δεσπότην καὶ δημιουργόν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα.

Τριάς ἀμέριστε Μονάς, ἡ πανταυργὸς καὶ παντοδύναμος, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱός, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνοῦμεν τὸν ἀληθινόν Θεόν, καὶ Σωτήρα ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἐμφυχε ναὶ Θεοῦ, καὶ πύλη ἀδιόδευτε. Χαῖρε ἀφλεκτε, καὶ πυρίμορφε Θρόνε. Χαῖρε Μήτηρ τοῦ Ἐμμανουήλ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τέλος τοῦ Πλαγίου Πρώτου Ἦχου.

Θρηνηδὸς· εἴ αὖ, καὶ φλοικτίρμων ὄσαν.
 Ἀλλ' εἰς τὰ πολλὰ καὶ χορεύεις· εὐρυδμῶν.
 Ὁ μουσικὸς νοῦς, ὃν ἐγνώρισεν τέχνη,
 Τίς ἡ παρεκκλίνουσα κλήσις πλαγίων.
 Ἠμῶν σε τάξι, ἀλλὰ πρῶτον τοῦ μόνου,
 Ἐχει σε· καὶ λέγει σε, πρῶτα πλαγίων.

Η Χ Θ Σ ΠΛ Β.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Νίκην ἔχων Χριστὲ, τὴν κατὰ τοῦ Ἄδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει Θανάτου κατημένους, ἀναναστήσης σεαυτῷ, ὃ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτός. Παντοδύναμι Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστὸς Θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν, ἀνίστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἰδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες, τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν: Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπράσιτον φῶς, παντοδύναμι Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἀμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς· ἐν τῷ ἅδῃ; ἐπάτησας Θάνατον· εἰς τὸ βάσθη τὸ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἦ, χεῖρ σου Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Εν τῷ Σταυρῷ σου Χριστὲ καυχώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν, καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἀνικαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, δωρούμενος ἡμῖν, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Η ταφή σου Κύριε, τὰ δεσμά τοῦ ἄδου συντρίψασα διέρρηξεν· ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις, τὸν κόσμον ἐφώτισε. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἄγνης προήλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τιμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτιτε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα.

Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστὲ Σωτήρ, Ἄγγελοι δμνοῦσιν ἐν οὐρανῷ· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξείωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοῦς τοῦ Ἄδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ρεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστὸς, ἐκπορεύσασαι δέλων, σταυρῷ προσπήγνυται καὶ τάφῳ τίθεται, ὃν Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ δακρύων ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον: Οἴμοι Σωτήρ τῶν πάντων! πῶς κατεδέξα τάφῳ οἰκήσαι; οἰκήσας δὲ θείων, πῶς ἐκλάττης; πῶς μετετέθης παῖς δὲ τόπος τὰ σὸν ζωηφόρον κατέκρυψε σῶμα; Ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου ἡμῖν, ἐμφάνθη, καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν τὸν ἀδυρμέν τῶν δακρύων. Θρηνοῦσαι δὲ αὐταῖς, Ἄγγελος πρὸς αὐτάς ἀπεδόθηκε: Τῶν θρήνων παυσάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις εἶπατε, ὅτι ἀνίστη ὁ Κύριος, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἔλασμον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρωθεὶς ὡς ἡβουλήθη Χριστὲ, καὶ τὸν θάνατον τῇ ταφῇ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης, ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, τῷ κόσμῳ δωρούμενος, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς. υἱοδίας προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρῆνι κατάρτας, τὸν Ἄδου ἡλευθέρωσεν. Διό σοι πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μηρίτε, καὶ Παρθένω ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Αγγελικάι δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἀχραντὸν σου Σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἅδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπὸντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο τὴν εὐλογημένην καλίσας σου Μητέρα, ἡλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκυσία βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θείων τὸν Ἄδου, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις: Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὗρέθη ἡ ἀπολλυμένη δραχμή. Ὁ πάντα σεφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΓ'.

Εἰς τὸ Μεσονυχτικόν. Κανὼν Τριαδικ. οὐ ἡ Ἀκροσ.

Τὸν ἔκταν ὕμνον προσφέρω σοι, Θεότης.

Ὤδὴ α'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν Θεαρχικάς, ἐνιαίας φύσεως, ἀπαράλλακτον μορφήν, ἀγαθὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τῶν πταισμάτων ἱλασμόν ἡμῖν δωρόμενον.

Ο ὑπερούσιος μένος καὶ τριλαμπής, χαρακτηῖσι Κύριος ἐν Θεότητι μιᾷ, πεφυκὼς συντίττον ἡμᾶς, καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς θείας ἰλλάμψεως.

Νυμφοστολίσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἰδυνῶν, Ἐκκλησίαν ἵνα σε, τρισυπόστατον Θεόν, προσκυνεῖν ἐδίδαξεν, ἐξ οὗ, καὶ ὅτι οὐκ ἐπὶ, καὶ ἐν αὐτῷ πάντα γέγονεν.

Θεοτοκίον.

Εκ τῆς γαστρὸς σου προήλθεν ὁ νοητὸς, Θεοτόκε Ἥλιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τριφαῖς Θεότητος αὐγαῖς· ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Ὤδὴ γ'. Οὐκ ἴστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Κοσμήσας τρίφωτε Θεὲ, τάξεις τὰς οὐρανίους, κατεσκεύασας μέλπειν, τρισαγίαις σε φωναῖς· δέξαι μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦντας σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Τὴν μόνην ἀτρεπτον τριττὴν, σύμμορφον ἐνιαίαν, Θεαρχίαν ὑμνοῦντες, λιτάζομεν σε θερμῶς, ἀμαρτημάτων πολλῶν, καταπέμψαι νῦν ἡμῖν συγχώρησιν.

Ο νοῦς ὁ ἀναρχὸς Πατήρ, σύμμορφε Θεοῦ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τὸ ἀγαθόν καὶ εὐδὲς, τοὺς ἀνυμνοῦντας πιστῶς, τὸ σὲν κράτος, φρουρήσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Νομὴν ἀνίστατε φθορᾶς, ἄνθρωπος κατ' οὐσίαν, γεγὼνώς ὁ Θεὸς μου, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἀγνή, καὶ τοὺς γεννάρχας τῆς πρὶν, καταδίκης, μόνος ἡλευθέρωσε.

Καθίσματα. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεὲ, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν· ἴδε τὴν ἡμῶν ταπείνωσιν ὡς οἰκτιρῶν, καὶ σπλαγχνισθῆτι φιλόανθρωπε πανάγαθε· οὐδαμέθεν γὰρ ἐλπίζομεν, συγχωρήσεως τεύξασθαι, τῶν κακῶν ὧν ἡμάρτομεν. Διὸ γενεὴ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα ἁγνή, ἐπίβλεψον Θεοτόκε, ἴδε τῶν ἡμῶν τραυμάτων τὰς ἀληθινὰς, καὶ σπλαγχνισθῆτι πανάχραντε, καὶ ἴσασαι τοῦ συνειδότος τὴν καίσωνα, τῷ σὺ εἰς δροσίζουσα, καὶ βῶσα τοῖς δούλοις σου· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὤδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Υφοῦ διάνοιαν, Μονὰς ἢ τρίφωτος, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν τῶν ὑμνητῶν, θάττον ἀναβίβασον, καὶ τῆς ἰλλάμψεως τῆς σῆς, καὶ λαμπρότητος ἀξίωσον.

Μετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ κακίας με πάσης πρὸς ἀρετὴν, μόνῃ ἀσχημάτιστε, καὶ ἀναλλοίωτε Τριάς, ταῖς σαῖς αἰγλαῖς καταλάμπρυνον.

Νοήσας πρότερον, σοφῶς ὑπέστησας, τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις λειτουργικάς, σοῦ τῆς ἀγαθότητος, ἢ τρισυπόστατος Μονὰς, μεθ' ὧν δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει ἄκτιστος, Θεὸς αἰδίδιος, τὴν κτιστὴν τῶν ἀνθρώπων προσειληφώς, φύσιν ἀνεμέρφωσεν, ἐν τῇ ἀγίᾳ σου γαστρὶ, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὤδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθί.

Νοοῦντες φύσιν Θεαρχικὴν, καὶ προνοητικὴν καὶ σωστικὴν πάντων ὑπάρχουσαν Δέσποτα, τρίφωτόν τε μίαν πρὸς σὲ ὁρμίζομεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες τῶν παρπτύσεων.

Πατήρ ὁ ἀναρχὸς καὶ Θεός, καὶ ὁ συναΐδιος Υἱός, Πνεῦμα τὸ ἅγιον στήριξον, μοναρχικωτάτῃ Τριάς τοὺς σοὺς ὑμνητάς, καὶ πάσης ἐπηρείας ῥύσαι καὶ θλίψεως.

Ρυθμίζων λάμψεσι θουργοῖς, καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς τρισυπόστατου Θεότητος, Ἦλιε τῆς δόξης καθοδηγῶν με αἰεὶ, καὶ θείας βασιλείας μέτοχον ποίησον. Θεοτοκίον.

Ο πάντα φέρων καὶ συντηρῶν, τῇ παντοδυνάμει σου χειρὶ, Λόγε Θεοῦ ἀναλλοίωτε, φρούρει καὶ συντήρει τοὺς σὲ δοξάζοντας, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

Ὤδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Σοφίαν καὶ σύνεσιν, Θεαρχία τριφαῖς, τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρησαι, καὶ τοῦ κάλλους ἀκτίσι τοῦ φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξίωσον.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' οὐσίαν τριλαμπές, παντοκρατὴς ἀπρέσιτον, τὰς καρδίας καταύγασον τῶν πιστῶς, αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θεῖαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον. Θεοτοκίον.

Εν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἀειπάρθενε σαφῶς, ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος, τῶν ἀπάντων, καὶ μίαν τρισσολαμβάνη, μορφήν τῆς Θεότητος, προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο. Καθίσμα. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱέ, σὺν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, βλέψον εἰς ἡμᾶς τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, καὶ δοξάζοντας τὸ κράτος σου εὐσπλαγχνε, σὺν τοῖς πυρίνοις οἱ πῆλιν· ἄλλον γὰρ πλὴν σου οὐκ οἶδαμεν· καὶ βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς Πανύμνητε Θεοτόκε, λάμψον φωτισμὸν καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον τὴν ποίμνην σου πανάχραντε· ὅσα γὰρ θέλεις, καὶ δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὐσα τοῦ Κτίστου σου, καὶ βέησον τοῖς αἰτοῦσί σε· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὤδὴ ζ'. Δροσοβόλον.

Ρωμαλαίαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, τρίφωτε χαρακτηῖσι Μονὰς, τοῦ φυλάττειν σου, καὶ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολάς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνοῦμενος, ἀφράστως ἐνιαῖος Θεός, τοῖς προσώποις δὲ τῆς Τριάδος φέρων ἀριθμόν, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Συμφυὴ καὶ συναΐδον δοξάζομεν, ἵνα σε κατ' οὐσίαν Θεόν, ιδιότησιν ἀσχηγύτως ὑποστατικαῖς, Τριάς τὸ διάφορον ἀπλῶς, προβαλλομένην ἐν μαρφῇ ἀπαράλλάκτῳ σαφῶς. Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ὁ ὑπερούσιος προσειληφεν, Ἀχραντε ἐκ γαστρὸς σου ἁγνῆς, τὸ ἡμέτερον φιλοανθρώπως φύραμα σαφῶς, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν· Εὐλογημένη ἡ Θεῶν σαρκὶ κηύσασα.

Ὤδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ιλασμόν τῶν πταισμάτων θάττον παράσχου μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριάς καὶ Μονὰς τρισυπόστατε, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελήτην τοῦ ἐλέους καταγγελλόμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων πάντας ἐλέησον, τρίφωτε Μονὰς, καὶ Τριάς ὑπεράγαθε, τοὺς δοξολογούντας τὴν σὴν ἀγαθωσύνην.

Εκ φωτὸς αἰδίου φῶς συναΐδιον, τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκπορευτῷ φωτὶ πιστεῖ δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιατρὸν τοῖς ἀνθρώποις Ἀχραντε τίτοκας, παντοδύναμον Λόγον Χριστόν τὸν Κύριον, τῆς προγονικῆς πληγῆς πάντα ἰώμενον τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Οῦραν αἱ τάξεις Χερουβὶμ Δέσποτα, κάλλους τοῦ σφῶ τὴν δόξαν· οὐ δύναμει πτέρυξι, κατακαλυπτόμεναι, ἀπαύστως τριττὸν ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόστατον, τῆς σῆς Θεαρχίας ἐνικῆς κράτος δοξάζουσαι.

Τὰς σὰς ἐλλάμψεις ἄδυτε Ἥλιε, σὼν οἰκετῶν παράσχου ταῖς καρδίαις, καὶ φωτίσον τὰς ψυχὰς, καὶ λύτρωσαι πταισμάτων πολλῶν, μόνε παντελεήμων, καὶ τρισυπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ηὼς ὁμότιμον καὶ τρισηλίον, καὶ φωτουργὸν Θεότης πεφυκυῖα, καταύγασον τοὺς πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆς ζοφερᾶς ῥύσαι κακοπραγίας, καὶ καταξίωσον τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνῶν, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Σοφῶς τὸν ἀνθρώπον πρὶν διέπλασεν, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένης, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε, διὰ σοῦ Πανένμητε, καὶ θείου φωτός, αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου, πάντας ἐπλήρωσε, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ πίστει δοξάζοντας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ Ἄδου ὀδυρομένου ἡ Μαρία Ἰβόα πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους· Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελώνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς ἀναστάσεως λόγον. Ἀνίστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε παρίστατο τῷ τάφῳ σου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρὸν σε νομίζουσα ἔλεγε· Ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον ζωὴν; ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν. Ἡ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἡ σὺν ἐμοὶ κραυγάζατε· Ὁ ἐν νεκροῖς, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας, δέξα σοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προΐστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαυὶδ τὸν τέκον σου Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑέτος ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου· καὶ ἐβλάστησας ἀνευ σπορᾶς γῆς ἁγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἑτέρα.

Ηὼς ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς Βασιλέα ὑπνούντα στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστὸν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀορασίᾳ πατάξας, ἀνίστη ὁ Κύριος.

Δέξα.

Προΐστορεῖ ὁ Ἰωάννης τὸν τάφον σου, καὶ ἐρμηνεύει Σιμεὼν τὴν ἱερεῖν τὴν ἑνθεον, ἀθάνατε Κύριε. Κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας Ἄδου τὰς πύλας· ἀνίστης δι' ἀνεν φθορᾶς ὡς Δεσπότης, τοῦ κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένη, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἰκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Τῷ ἰκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἡνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εν τῷ οὐρανῷ, τοὺς ὀθαλμούς μου αἶρω πρὸς σὲ Λόγε· οἰκτιρεῖν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ελήσων ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὐχρηστα, σκευὴ σου Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αἴγιον Πνεύματι πανσωστικῇ αἰτίᾳ, εἴ τιτι τοῦτων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο, ἐχθροῦ παλαιοῦ· οἱ νικῶντες γὰρ ἐνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ μου ληφθεῖτω ἡ ψυχὴ, ὡς στρουθίου Λόγε. Οἶμοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτημῶν ὑπάρχων;

Δόξα, καὶ νῦν.

Αἴγιον Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύνησις, εἰρήνη, καὶ εὐλογία· ἰσουργὸν γὰρ τῷ Πατρί ἐστι, καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθρᾶς φοβεροὶ, καὶ πᾶσι θυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὀρώσιν.

Εν ἀνεμίαις χείρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κληρὸς, ἐπικούρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αἴγιον Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἄνω στρατηγαί προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἰλθὶ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρέσches.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Καὶ μετὰ τὸν Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ω**ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνε-
σι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν πονταύμενον
«**Θ**εῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα, ἄσωμεν. Τροπάρια.

Εκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα. Διὸ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ἄδωμεν.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπευνίς ἡ τελευτὴ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνὴν, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, εἰδείχθης Δέσποινα.

Ἔτερος Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Κύματι θαλάσσης.

Βήματι Πιλάτου, παρίσταται θείων, ἀνόμῳ κρίματι, ὥσπερ κριτὸς ὁ Κριτὴς· καὶ ἐκ χειρὸς ἀδικίας, εἰς τὸ πρόσωπον ῥαπίζεται ὁ Θεός, ἐν φρίττουσιν ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια.

Ηπλῶσας τὰς θείας παλάμας σου Σῶτερ, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου, καὶ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καὶ συνηγάγω τὰ ἔθνη, εἰς ἐπίγνωσίν σου Δέσποτα, προσκυνῶντα Κύριε, τὴν ἐνδοξὴν σου Σταύρωσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ιστατο δακρύων, πηγὰς ἀφείσα, ἡ Ὑπεράμωμος, ἐν τῷ Σταυρῷ σου Σωτήρ, τὰς ἐκ πλευρᾶς σου ῥανίδας, τῶν αἱμάτων καθορώσα Χριστέ, καὶ τὴν σὴν ἀνείκαστον συμπάθειαν δοξάζουσα.

Ἔτερος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Μήτηρ Θεοῦ, τὴν ἀφθονόν μοι δὲς χάριν.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Μεταλαβούσα ἡ Εὐὰ τῆς τοῦ φυτοῦ, παρηγόου βρώσεως, ἐπεισάγει τὴν ἀράν· ἀλλ' αὐτὴν διέλυσας Ἀγνὴν, εὐλογίας ἀπαρχὴν Χριστὸν κηύσασα.

Η μαργαρίτην τῆς θείας ἐξαστραπῆς, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τῶν παθῶν μου τὴν ἀχλὺν, καὶ πταισμάτων τάραχον Ἀγνή, διασκέδασον φωτὶ τῆς σῆς λαμπρότητος.

Τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν ὁ Ἰακώβ, τὸν ἐκ σοῦ σαρκοῦμενον, προεώρα μυστικῶς, νοεροῖς τοῖς ὀμμασι Θεόν, τὸν ῥυσάμενον ἡμᾶς τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εκλειοπύτων ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ Ἰούδα Παναγνε, ὁ Υἱός σου καὶ Θεός, προελθὼν ἡγούμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀληθῶς νῦν ἐβασίλευσεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ἐφώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ, ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος κραταιῶς συνείχετο.

Θανάτῳ θανάτος λυθεῖς, κείται δεῖλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἐνθεον προσβολὴν, νεκρῶται ὁ ἰσχυρός, καὶ θωρεῖται πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα. Θεὸν γὰρ ὑπερφῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα μένεις ἀειπάρθενος.

Ἐτερος Σταυροαναστάς. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Τάφῳ τριημερεύσας, ἀνίστησας ζωοποιῶ ἐγέρσει, τοὺς πρὶν θανατωθέντας, καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἡγάλλοντο· Ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἡλθες Κύριε κραυγάζοντες.

Δέξα τῇ σῇ ἐγέρσει, Σωτὴρ ἡμῶν, ὅτι ἡμᾶς ἐξ Ἄδου, καὶ φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου ἐρρύσω ὡς Παντοδύναμος, καὶ μαλωδῶντες λέγομεν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλόνηρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὡς ἐβλεψας τιτρωσκόμου λόγχῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν, Ὑπεραγία Πανάμωμε, καὶ θαμβουμένη ἔλεγες· Τί σοι ἀπίδωκε, τέκνον, ὁ δῆμος ὁ παράνομος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Ρευστήν μου σάρκα καὶ θνητὴν, Πάναγνε Θεομήτορ, ἐκ γαστρός σου ἀφράστως, προσλαβὼν ὁ ἀγαθός, καὶ ἀφθαρτίσας αὐτήν, αἰωνίως ἐαυτῷ συνέδησεν.

Θεὸν σαρκούμενον ἐκ σοῦ, καθορῶντες Παρθένη, ἐξεπλήττοντο φόβῳ, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, καὶ Μητέρα Θεοῦ, ἀσιγήτοις ὕμνοις σε γεραίρουσιν.

Εξέστη ὁρος νοητὸν, βλέπων σε ὁ Προφήτης, Δανιὴλ ἐξ οὗ λίθος, ἐτμήθη ἀνευ χειρῶν, καὶ τῶν Δαιμόνων βωμοὺς, Θεομήτορ, κραταιῶς συνέτριψεν.

Ουσθένει, λόγος σε βροτῶν, εὔτε γλώσσα Παρθένη, εἰφημῆσαι ἀξίως· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνευ σποράς, ὁ ζωοδότης Χριστός, σαρκωθῆναι Πάναγνε ἡδόκησε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεός καὶ Κύριος, ἡ σειπή « **Ε**κκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ « διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον ἠνθήσει, Χριστὲ τῆς ὄντως ζωῆς· ὁ Σταυρός γὰρ ἐπάγη καὶ ἀρδευθεῖς, αἵματι καὶ ὕδατι, ἐξ ἀκηράτου σου πλευράς, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Οὕκετι ὅφρις μοι ψευδῶς τὴν θείαν ὑποβάλλει· Χριστὸς γὰρ ὁ Θεουργός, τῆς ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον, τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Θεοτοκίον.

Ως ὄντως ἀφθειγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεπῶς, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε μυστήρια.

Antologio.

5 *

Ἄλλος, Σταυροαν. Τὸν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν.

Τὸν τίμιόν σου Σταυρὸν σίβομεν, καὶ τοὺς ἥλους Χριστέ, καὶ τὴν ἀγίαν λόγχην, σὺν τῷ καλᾷ στίφανον, τὸν ἐξ ἀκανθῶν, δι' ὧν ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου φθορᾶς ἐρρύσθημεν.

Τάφῳ Σωτὴρ σε ὑπεδέξατο, ἐκουσίως νεκρὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὀφθέντα· ἀλλ' οὐδαμῶς δεδυνήται Λόγε κατασχεῖν· ὡς Θεός γὰρ ἀνίστης, σῶζων τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοκῆτορ ἀειπάρθενε, καὶ Σωτὴρα Χριστὸν, βροτοῖς ἀποτεκοῦσα, κινδύνων καὶ κολάσεων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς προσφείγοντας πίστει, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Ἄλλος, Τῆς Θεοτόκου. Χριστός μου δύναμις.

Υμνοῦμεν Ἀχραντε, σὲ τὴν πανάμωμον, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες καὶ εὐσεβῶς, μέλποντες κραυγάζομεν. Εὐλογημένη ἡ Θεόν, ἀειπάρθενε κυήσασα.

Τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Παρθένη τέτοκας, τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου διὰ σαρκός, φαῖνον παμρακάριστε, καὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε χαρὰν ἀειπάρθενε ἐπήγασας.

Η χάρις ἠνθήσεν, ὁ νόμος πέπαυται, διὰ σοῦ Παναγία· σὺ γὰρ Ἀγνή, τέτοκας τὸν Κύριον, τὸν παρέχμενον ἡμῖν, ἀειπάρθενε τὴν ἀφῆσιν.

Νεκρὸν με ἔδειξε, φυτοῦ ἀπέγευσίς, τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε, ἀνίστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

« **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρριζόντων « σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι « Λόγε Θεοῦ τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων « ἀνακαλούμενον.

Τροπάρια.

Υποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβίμ, νῦν καὶ ἡ γλογίνη ῥομφαία Δέσποτα, νῶτά μοι δίδωσι, σὲ ἰδόντα Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, Ληστὴ ὁδοποιήσαντα τὸν Παράδεισον.

Οὕκετι δίδοικα τὴν εἰς γῆν, Δέσποτα Χριστέ ὑποστροφὴν· σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπιλεησμένον δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας τῇ Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον κειμήμεθα, τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Ἐτερος, Σταυροαν. Θεοφανείας σου Χριστέ.

Βρώσει τοῦ ξύλου ἐν Ἐδέμ, ἀπατηθεῖς εἰς φθοράν κατὰ λίσσιν, ὁ γεννάρχης παρακούσας Κύριε, ἐντολῆς τῆς σῆς ὑπεράγαθε· ἀλλὰ τοῦτον διὰ Σταυροῦ πάλιν ἀνήγαγες, εἰς τὸ πρῶτον κάλλος, ὑπὸ τοῦ Πατρὸς Σῶτερ γενόμενος.

Τῷ σῷ θανάτῳ ἀγαθὲ, τὸ τοῦ θανάτου ἠφάνισται κράτος, καὶ πηγὴ ζωῆς ἡμῖν ἀνέβλυσε, καὶ ἀθανασία δεδώρηται. Διὰ τοῦτό σου τὴν Ταφὴν καὶ τὴν Ἀνάστασιν πίστει προσκυνοῦμεν, δι' ἧς ὡς Θεός, κόσμον πάντα κατεφώτισας.

Θεοτοκίον.

Οκατοικῶν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ποιτὴς τῶν πάντων Κύριος, ἐν τῇ σῇ Πανάμωμῃ κατώκησεν, ἀπορρήτως μητέρα δοξάσας σε, ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ἁγιωτέραν τε Ταγμάτων αὐλῶν. Διὸ νῦν οἱ ἐπὶ γῆς σὲ μακαρίζομεν.

Ἄλλος, Τῆς Θεοτόκου. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ.

Αγνεία λάμψασα τηλαυγῶς, θείον ἐνδίαίτημα, τοῦ Δεσπότης Πανύμνητε γέγονας· σὺ γὰρ μόνῃ Μητρί ἐδείχθης Θεοῦ, ἀγκάλαις ὥσπερ βρέφος τοῦτον βαστάσασα.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοητὸν, τῆς ὡραιότητος σου ψυχῆς, Νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κατεσπαραγίσμενη τῇ παρθένῃ σεμνῇ, καὶ φέγγει τῆς ἀγνείας κόσμον φαίδρυνουσα.

Θρηνεῖτω σύστημα δυσσεβῶν, τῶν μὴ κηρυκτάντων σε διαρρήδην ἀγνή Θεομήτορα· σὺ γὰρ πύλη Θείου φωτός ἐδείχθης ἡμῖν, τὸν ζόφον τῶν πταισμάτων διασκεδάζουσα.

Ῥοδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

* **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψομένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδῷ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τοῖς μὲν ἡλοῖς τὴν ἀράν, τὴν καθ' ἡμῶν ἐξηλείψας, τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τὴν πλευράν, Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, διαρρήξας τὸν κόσμον ἡλευθέρωσας.

Αδάμ κατενήνεκται, δι' ἀπάτης περυνισθεῖς, πρὸς τὸ τοῦ Ἀδου βράχθρον· ἀλλ' ὁ φύσει Θεός τε καὶ συμπαθής, κατήλθες πρὸς ἱερυναν, καὶ ἐπ' ὧμων βαστάσας συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Η πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄσπατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ἔτερος, Σταυροαν. Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Χριστοκτόνος, καὶ προφητοκτόνος, ἔφυ Ἑβραίων ἡ πληθὺς· ὡς γὰρ Προφήτας πάλαι, ἀληθείας ὄντας μυστικὰς ἀκτίνας, κτείνειν οὐκ ἰδεοῖκε, οὕτω καὶ νῦν τὸν Κύριον, ὃν ἐκήρυττον ἐκεῖνοι τότε, φθόνῳ βαλλόμενοι ἐκτείναν. Ἀλλ' ἡμῖν γέγονε, ζωὴ αὐτοῦ ἡ νέκρωσις.

Συνεσχέθης, ἀλλ' οὐ κατεσχέθης, Σῶτερ ἐν τῷ μνήματι· εἰ γὰρ καὶ ἰκουσίως, ἀπεγύσω τοῦ θανάτου Λόγε, ἀλλ' ἀνέστης ὡς Θεὸς ἀθάνατος, συνεγείρας τοὺς δεσμίους τοὺς ἐν Ἀδῇ, καὶ χαρὰν γυναιξὶν ἀντὶ τῆς λύπης, τῆς πρὶν ἀνταλλαξάμενος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ατίμὸν σου, καὶ ἐκλείπον ὥφθη, εἶδος σαρκὸς παρὰ βροτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους· τῆς Θεότητος καὶ γὰρ οὐσία, ὡραῖος κάλλει τῷ Δαυὶδ ἐδείκνυστο. Ἀλλὰ ῥάβδῳ σου τῆς Βασιλείας, ἐχθρῶν συντρίψας ἰσχὺν, (ἔλεγεν ἡ Ἀγνή), ὦ Υἱέ μου καὶ Θεέ, τάφου ἀνάστηθι.

Ἄλλος, Τῆς Θεοτόκου. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ο μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Μητροπάρθενε.

Νεκροῦται ὁ θάνατος, καταργεῖται καὶ φθορά, τὸ τοῦ Ἀδάμ κατάκριμα, τῷ καρπῷ σου ὦ Δέσποινα, προσβαλὼν· ζωὴν γὰρ ἐγέννησας, ἐκ φθορᾶς λυτρουμένην τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ο νόμος ἠσθένησε, καὶ παρήλθεν ἡ σκιά, τῆς ὑπέρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, ἐκφανθείσης μοι χάριτος τῆς ἐκ σοῦ, Παρθένε κυήσεως, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος πολυμήνυτε.

Κοντάκιον. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ τοὺς τεθνεώτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμένων ὁ Ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν Ἀνάστασιν ἐβράβευσε τῷ βροτείῳ φεράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις, καὶ ζωὴ καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Τάφην σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν· ὅτι τὸν Ἀδὴν ἰδὼν θάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ Ἀδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελεῖντα ἐχθροῦ τὸ

κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βολῶν τοῦ ἔφρους, καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς. Ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσβῶς τὴν Ἀνάστασιν σου, δι' ἧς ἰσωσας ἡμᾶς ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Ῥοδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

* **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἀγγέλους τοῖς ὁσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλθαίους δὲ καταφλέγον· πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἱππεῖσι βοᾷ· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Οδυρόμενος τῷ πάθει σου ὁ Ἥλιος, ζόφον περιβάλλετο, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν Δέσποτα τὴν γῆν, τὸ φῶς συνεσκότασε βοᾷ· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ημφιάσαντο Χριστὲ τῇ καταβάσει σου, φέγγος τὰ κατὰ χθόνια· Ὁ Προπάτωρ δὲ θυμηδίας ἐμπλεὺς ἐφθῆς, χορεύων ἰσκήρτησε βοῶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Μήτηρ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάση τῇ οἰκουμένην παιδρὸν· τὸν γὰρ Κτίστην σὺ τῶν ἀπάντων τέτοκας Θεόν· ὃν αἰτῆσαι Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερος, Σταυροαν. Ἀφραστον θάῤημα.

Ω ξένου τρόπου! τὸν Ἰσραὴλ ὁ ῥυσάμενος, ἐκ δουλείας τῆς τοῦ Φαραῶ, σταυροῦται ἐκὼν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ λύει σειρὰς ἀμπλακημάτων· ὃ πίστει μελωδοῦμεν· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Σὲ τὸν Σωτῆρα, ἐν τῷ Κρανίῳ ἱσταύρωσαν, παρανόμων παῖδες ἀσεβεῖς, τὸν πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Εἷας τῆς πάλαι, ἐλευθερίαν κυήσασα, τῆς κατάρτας λύεις τὸν Ἀδὰμ, Παρθένε Ἀγνή. Διὸ μετ' Ἀγγέλων σε, σὺν τῷ Υἱῷ σου ὑμνοῦμεν, καὶ βοῶμεν· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

Ἄλλος, Τῆς Θεοτόκου. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμιнос οὐκ ἐφλέξε, γέννησιν προτυπούσα τὴν σὴν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ σὲ μὴ φλέξαν, ὤκησεν ἐν σοί, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾷ· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακαρίζουσι τὰ πέρατα σέ, Πάναγνε, Μήτηρ, ὡς προσηύτησας, φωτιζόμενα φωτοβέλοις λάμπεισι ταῖς σαῖς, καὶ χάριτι μέλποντα βοᾷ· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο λειψίους μὲν ὀδόντας μοι ἐνέπειρεν, ὅφρις ὁ πονηρότατος· ἀλλ' αὐτοὺς ὁ σὸς Θεομήτωρ ἐβλάσεν Υἱός, ἰσχὺν δέ μοι δέδωκε βοᾷ· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γλαστήριον τῆς φύσεως σὺ πέφυκας, μόνη Θεομακάριστε· τὸν ἐπ' ὧμων γὰρ Χερουβὶμ καθήμενον Θεόν, ἀγκάλαις βαστάζουσα βοᾷς· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥοδή η'. Ὁ Εἰρμός.

* **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὀσίοις ὁρῶσιν ἐπήγασας, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ ὕδατος ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ ὁρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Γουδαίων τὸν πάλαι προφητοκτόνον λαόν, Θεοκτόνον ὁ φθόνος νῦν ἀπειργάσατο, σὲ ἐπὶ σταυροῦ ἀνακρήσαντα Λόγε Θεοῦ, ἐν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανίους ἀψίδας οὐ καταλείποις, καὶ εἰς Ἄδην φοιτή-
σας, ὅλον συνήγειρας, κείμενον Χριστὲ ἐν σαπρίᾳ τὸν
ἄνθρωπον, σὲ ὑπερυψοῦντα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εκ φωτός φωτοδότην Λόγον συνέλαβας, καὶ τεκοῦσα
ἀφράτως, τοῦτον δεδέξασαι. Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ
Κόρη θείον ἐσκήνωσεν. Ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ἐτερος, Σταυρασαν. Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ.

Εφριε πᾶσα ἀκρότης, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν ἦλθεν ἐπὶ
γῆς, τοῦ Ἄδου τὴν ἰσχύν χειρώσασθαι, διὰ Σταυροῦ
καὶ ταφῆς, καὶ πάντας διεγείρει κραυγάζειν. Οἱ Παί-
δες ὠλογοῦτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαιται Ἄδου τυραννίς, καὶ τὸ βασιλεῖον ἐξουδένωται
λοιπὸν. Σταυρῷ γὰρ ἐπὶ γῆς πηγνύμενος, ὁ ἐπὶ πᾶν-
των Θεός, τὴν τούτου δυναστείαν καθεῖλεν. Ὁ Παῖδες
ὠλογοῦτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ω τῆς ἀφάτου σου Χριστέ, φιλανθρωπότητος, καὶ ἀρ-
ρήτων ἀγαθῶν! Ἐμὶ γὰρ καθορῶν ὀλλύμενον, ἐν τῇ
τοῦ Ἄδου φρουρᾷ, τὰ πάθη ὑπομείνας ἱερώσω. Διό σὲ ὠ-
λογοῦμεν, τὸν τῶν ὅλων Δισπότην, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ἐν φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Διαχρύσω ἱσθῆτι ὥσπερ Βασίλισσαν, ὁ Υἱός σου λαμ-
πρύνας αἶγλη τοῦ Πνεύματος, σὲ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἱστη-
σε Πάναγνε. Ὁν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο θειότητι μόνῳ κόσμον πηξάμενος, ἐξ ἀχράντου
σου μήτρας σάρκα δανείζεται, ἀνωθεν αὐτὴν ἀνα-
πλάσαι βουλόμενος. Ὁν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συναφείας τοῦ Λόγου πρὸς με τὸν ἄνθρωπον, ἰνδιαιτήμα
θεῖον Πάναγνε πέφυκας, λάμψασα σαφῶς παρθενίας
λαμπρότησιν. Ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χρυσανγῆς σε λυχνία προδιετύπωσε, δεξαμένην ἀφράτως
φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γινώσκει τῇ αὐτοῦ καταναγάζων τὰ
σύμπαντα. Ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν, Ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 3'. Ὁ Εἰρμός.

* **Θ**εὸν ἄνθρωποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ἐν οὐ τολμᾷ Ἀχ-
* γίλων ἀπειλῆσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάνα-
* γνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεταρκωμένος· ὃν μεγαλύνου-
* μες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Παθῶν ἀμέτοχος σὺ διέμεινας, Λόγε Θεοῦ, σαρκὶ προ-
σομιλήσας τοῖς πάθεσιν· ἀλλὰ λείπεις τῶν παθῶν τὸν
ἄνθρωπον, πάθεσι χρηματίσας, πάθος Σωτὴρ ἡμῶν· μό-
νος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθῆς, καὶ παντοδύναμος.

Φθορὰν θανάτου καταδεξάμενος, διαφθορὰς ἐπαθήσας
τὸ σῶμά σου ἄγνωστον· ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς καὶ θεία
ψυχὴ, Δέσποτα ἐν τῷ Ἄδῃ, οὐ καταλείπεται· ἀλλ' ὥσπερ
ἐξ ὕπνου ἀνστήσας, ἡμᾶς συνήγειρας.

Τριαδικόν.

Θεὸν Πατέρα, Υἱὸν συνἀναρχον, πάντες βροτοὶ ἐν χει-
λεσιν ἄγνοῖς μὲν δοξάζομεν, τὴν δὲ ἀρρήτον καὶ
ὑπερένδοξον, Πνεύματος παναχίου, δύναμιν σέβομεν· μόνῃ
γὰρ ὑπάρχεις πανσθενής, Τριάς ἀχώριστος.

Ἐτερος, Σταυρασαν. Μὴ ἐποδύραμμαι Μητέρα.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες, ὡς θνητὸς ζωοδότα, ἀλλὰ
τοῦ Ἄδου τὴν ἰσχύν, δαίλυσας Χριστέ, συνεγείρας
νεκρούς, εὐς καὶ συγκατέπιε, καὶ ἀνάστασιν πᾶσι παρ-
σχῆς ὡς Θεός, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνουσι.

Αγαλλιάσθω ἡ κτίσις, καὶ ἀνθίστω ὡς κρίνον· ὁ γὰρ
Χριστὸς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἠγέρθη ὡς Θεός. Πῶ σου
θάνατος νῦν τὸ κέντρον; κράζομεν· ποῦ σου Ἄδης τὸ ἔνδιον;
καθεῖλέ σε εἰς γῆν, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ὡς εὐσπλαγγυτός.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ κατέχεις ὡς βρέφος, ἐν
ταῖς χειρσί τὸν ἐκ χειρὸς, ρυόμενον ἡμᾶς, πολεμίου
ἐχθροῦ, ἀχραντὴ Δέσποινα· καὶ ὁρᾷς ἐπὶ ξύλου, ὑψοῦμε-
νον Σταυροῦ, τὸν βόθρου ἐκ κακίας ἡμᾶς ὑψώσαντα.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Θεὸν ἄνθρωποις ἰδεῖν.

Αστὴρ ἐκλάμπων ἀνυαῖς Θεότητος, ἐξ Ἰακώβ τοῖς ζέφω
κρατουμένοις ἀνέτειλε, διὰ σοῦ νῦν Πάναγνε Χρη-
στός ὁ Θεός, Λόγος σεταρκωμένος· ὃ φωτιζόμενοι, σὺν
ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ρώσθεις δυνάμει τῇ σῇ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ψῆν
πραθύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα. Ἀλλὰ ταύτην πρόσ-
δεξαι Παρθένε ἀγνή, χάριν ἀντιδιδάουσα, σοῦ τῆς πολύ-
φωτον, ἐκ τῶν σκηρᾶτων θησαυρῶν Θεομαρίστε.

Ιστός ἐδείχθης σαφῶς Θεότητος, ἐν ᾧ στολὴν τοῦ σώ-
ματος ὁ Λόγος ἐξέφανε, θειουργήσας τὴν ἐμὴν Παρ-
θένη μορφήν, ἣν περ ἐνδεδυμένος, πάντας διέσωσε, τοὺς ἐκ
διανοίας καθαρᾶς, σὲ μεγαλύνοντας.

Νεκροῖς ἀνάστασις νῦν διδωρήται, διὰ τῆς σῆς ἀφρά-
στου, καὶ ἀρρήτου κησέως, Θεοτόκε Πάναγνε· ζωὴ
γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα περικαιμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ
τοῦ θανάτου αἰμιδὲς, σαφῶς διέλυσε.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ο Σταυρὸς σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ
λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα
Θεὸν ἡμῶν ὕμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Η ταφή σου Δέσποτα, Παράδεισος ἡνοιξε τῷ γένει τῶν
ἄνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀνα-
στάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὺν Πατρί, καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν
ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς οὐτὸν ἐκβοῶμεν· Σὺ
ζωὴ ὑπάρχεις ἡμῶν καὶ ἀνάστασις. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται,
συνεγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν. Διό σὲ καὶ δοξά-
ζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀ-
νάστασιν.

Ἐτέρα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Κύριε, μέγα καὶ φοβερόν ὑπάρχεις, τῆς σῆς Ἀναστά-
σεως τὰ μυστήριον. Οὕτω γὰρ προήλθες ἐκ τοῦ τά-
φου, ὡς νομφίος ἐκ παστάδος, θανάτῳ θάνατον λύσας,
ἵνα τὸν Ἀδάμ ἐλευθερώσῃς. Ὅθεν ἐν οὐρανοῖς Ἀγγελοι
χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσιν, τὴν εἰς ἡ-
μᾶς γενομένην, εὐσπλαγγνίαν σου Φιλάνθρωπε.

Ο παρανόμος Ἰουδαῖος, ποῦ εἰσὶν αἱ σφραγίδες, καὶ
τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις; Οὐκ ἐκ-
λάπη ὁ θησαυρός, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός· αὐτοὶ δὲ κα-
τησχύνθητε, ἀρνησάμενοι Χριστὸν, τὸν Κύριον τῆς δόξης,
τὸν παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.
Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Σφραγισθέντος τοῦ μνήματος, πῶς ἐσπλήθητε Ἰουδαῖοι;
Φύλακας καταστήσαντες, καὶ σημεῖα θέντες; Τῶν θυ-
ρῶν κεκλεισμένων, προήλθεν ὁ Βασιλεὺς. Ἡ ὡς νεκρὸν
παρστήσατε ἢ ὡς Θεὸν προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελωδούν-
τες· Δέξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Τὸ ζωοδόχον σου μῆμα, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὁδυ-
ρόμεναι κατέλαβον Κύριε, καὶ μύρα βαπτίζουσαι,
τὰ σῶμά σου τὸ ἀχραντὸν μυρίσαι ἐπέζητουν. Εὐρον δὲ
φωτοφόρον Ἀγγελον, ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρὸς
αὐτὰς φεγγόμενον, καὶ λέγοντα· Τί θακρίετε τὸν ἐκ
πλευρᾶς πηγάζσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν; τί ἐπζητεῖτε
ὥσπερ θνητὸν ἐν μνήματι τὸν ἀθάνατον; Δραμοῦσαι δὲ
μᾶλλον, ἀπαγγεῖλατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τῆς αὐτοῦ ἐν-
δόξου Ἀναστάσεως, τὴν παγκόσμιον ἁρμονίαν. Ἐν ἡ καὶ
ἡμᾶς Σωτὴρ φωτίσας, δώρησαι ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.
Καὶ τὰ λοιπὰ ὅρα σελ. 30.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ἔταν ἱλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Διὰ ξύλου τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθέντα, διὰ ξύλου Σταυροῦ πάλιν ἰσώσας, Ληστὴν βοῶντα: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ προσηλωθέντα, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ῥυσάμενον, συμφώνως πάντες, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Αἴτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συντρίψας Ζωοδότα, ἀνέστησας ἅπαντας, Σωτὴρ βοῶντας: Δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Μνήσθητί μου ὁ τὸν Θάνατον σκυλεύσας, τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρὰς τὰ πάντα, πληρώσας ὡς εὐσπλαγχνος.

Μυροφόροι ἐν τῷ μνήματι ἔλθοῦσαι, τοῦ Ἀγγέλου κραυγάζοντος ἡκούον: Χριστὸς ἀνέστη, φωτίσας τὰ σύμπαντα. Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν δοξολογοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λέγοντες: Τριάς Ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ἀρρήτως ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένη σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τέλος τοῦ Πλαγίου Δευτέρου Ἦχου.

Ἐκτος μελωδός, ἀλλ' ὑπέρπρωτος παλαιός,
Ὁ Δεύτερος οὖ, τῶν μελῶν δευτερευόν.
Τὰς ἡδονὰς οὐ διπλασύνδτους φέρεις,
Τοῦ Δευτέρου πῶς δευτερευόν δευτέρως.
Σὲ τὸν μελιχρὸν, τὸν γλυκύν, τὸν τέττιγα,
Τὸν ἐν πλαγίοις Δεύτερον, τίς οὐ φιλεῖ;

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρίψαντι Θανάτου τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων κραυγάζοντες: Δημιουργί, καὶ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ, καὶ ταφὴν δὲ ἡμᾶς, Θάνατον δὲ ὡς Θεός, Θάνατον ἐνέκρωσας. Διὸ προσκυνῶμεν τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν. Κύριε δόξα σοι.

Απόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν βοῶντες τὴν αἰεσιν τὴν Ἀγγελικὴν: Αὕτη ἢ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, αὐτὸς ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας. Ὁ πατὴρ δὲ ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Κἂν συνελήφθης Χριστέ, ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ σύ μου εἶ Θεός, καὶ οὐκ αἰσχύνομαι. Ἐραστίχθης τὸν νῶτον, οὐκ ἀρναῖματ. Σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ οὐ κρύπτω. Εἰς τὴν ἔγερσίν σου καυχῶμαι ὁ γὰρ Θάνατός σου ξωή μου, Παντοδύναμη καὶ φιλάνθρωπε. Κύριε δόξα σοι.

Δαιμόνιαν προφητείαν ἐκπληρῶν, Χριστὸς, μεγαλειότητά, ἐν Σιών τὴν οἰκίαν, Μαθηταῖς ἐξεκάλυψεν, αἰνετὸν δεικνὺς ἑαυτὸν, καὶ δοξαζόμενον αἰεὶ, σὺν Πατρί τε, καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λό-

γον ὕστερον δὲ δι' ἡμᾶς σαρκαρῶμενον, καὶ νεκρωθέντα ὡς ἄνθρωπον, καὶ ἀναστάντα κατ' ἐξουσίαν ὡς φιλάνθρωπον.

Κατῆλθες ἐν τῷ Ἀδῇ Χριστέ ὡς ἡβουλήθης, ἐσχύλευσας τὸν Θάνατον, ὡς Θεός καὶ Δεσπότης, καὶ ἀνέστης τριήμερος, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῶν τοῦ Ἀἵματος δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Εν τάφῳ κατετέθης ὡς ὑπνῶν Κύριε, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ Θανάτου, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε ἔμεινας δὲ παρθένος ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐρμηνεύσαι γλῶσσα οὐ δύναται. Παραδόξου γὰρ οὐσης τῆς συλλήψεως Ἀγνή, ἀκατάληπός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως ὅπου γὰρ βυβύλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξεις. Διόσε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθα σου ἐκτενῶς: Πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπόστιχα.

Ανέστης ἐκ τοῦ τάφου Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σαρκί σου. Κύριε δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα πάντα, δεῦτε προσκυνήσωμεν. Ἐκ τῆς τοῦ Ἀἵματος γὰρ τυραννίδος, ἡμᾶς ἡλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτοῦ τριήμερου ἐγέρσεως, ζῶν ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υπὸ τὸν Ἀδῆν κατελθὼν Χριστέ, Θάνατον ἐσχύλευσας, καὶ τριήμερος ἀναστὰς, ἡμᾶς στανανέστησας, δοξάζοντας τὴν σὴν παντοδύναμον ἔγερσιν, Κύριε φιλάνθρωπε.

Φοβερός ὡφθης Κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν. Ἀναστὰς δὲ τριήμερος ὡς δυνατὸς, τὸν Ἀδὰμ συνανέστησας, κραυγάζοντα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπη, πάντες οἱ γηγενεῖς, προσπεφυγότες βοῶμέν σοι: Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν, ῥύσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν Θάνατον, ἠνέφξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρήνον μετέβαλεις, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας: Ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ὀνάγαγε. Σὺ γὰρ τοὺς διπυδνούς τῇ ἁμαρτίᾳ ἰσώσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν. Ἡ πρό τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκου πάλιν μένει Παρθένος.

Τῇ Κυριακῇ Πρωί.

Εἰς τὸ Μεσονυκτικόν, Κανὼν Τριαδικ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Αἰνῶ Τριάς σὲ τὴν μοναρχικὴν φύσιν.

Ὡδὴ α'. Νεύσει σου πρὸς γεωδή.

Ανοιξόν μου τὸ στόμα, τὸ νοερόν τῆς καρδίας, καὶ χεῖλη τὰ ἔνυλα, πρὸς αἰνεσίν σου τρίψωτε, μία Θεότης ἀπάντων, ἀδελφὸν σοὶ ὡδὴν φωτοργεῖ χαριστήριον.

Γὶνα τὸ ὑπερβάλλον, τῆς σῆς χρηστότητος δείξης, διπλασας ἄνθρωπον, Τριάς ἀπειροδύναμη, μόνην εἰκόνα πληνῆν, σοῦ τῆς ἀρχικῆς πλαστοργεῖ Κυριότητος.

Νοὺς ὁ ἀναρχος Λόγον, συναϊδίως γεννήσας, καὶ Πνεῦμα συνἀναρχον, ἐκλάμψας κατηξίωσεν, ἕνα Θεὸν κατ' οὐσίαν σύμμορφον, ἡμᾶς προσκυνεῖν τρισυπέστατον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ἐπὶ τῆς βάτου, τῷ Μωϋσῇ Θεοῦ Λόγε, ὡς πῦρ καθαρτήριον, μὴ φλέγον διὰ τὸ σύνολον, τὴν ἐκ Παρθένου προτυπῶν σου σάρκωσιν, δι' ἧς τοὺς βροτοὺς ἀνέμορφωσας.

Ὡδὴ γ'. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς.

Τὸν ἐνικὸν καὶ τριλαμπή, καὶ παντουργόν σε Δεσπότην, ἀνυμνοῦντες τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πειρασμῶν αἰτοῦμεν λύτρωσιν, ἀπειροδύναμε Θεέ. Μὴ οὖν παρίδῃς τοὺς πίστει, σοὺ τὴν ἀγαθότητα δοξάζοντας.

Ρᾶδαμνος ὠφθης ἐκ Πατρὸς, ὡς ἀπὸ ρίζης ἀνάρχου, Θεὸς Λόγος καὶ ἰσοσθενής, σὺν τῷ συμφυεῖ καὶ θείῳ Πνεύματι· καὶ διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, τριαδικὴν τοῖς προσώποις, μίαν Κυριότητα δοξάζομεν.

Ισοκλεῖ καὶ συμφυῇ, τὴν τρισυπόστατον φύσιν, ἀμερίστως καὶ διαιρετικῶς, καὶ μοναρχικὴν Τριάδα, πάντες σε δοξολογοῦμεν οἱ πιστοί, καὶ προσκυνοῦντες αἰτοῦμεν, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Αναλλοιώτως τοῖς βροτοῖς, ὁμοιωθεὶς κατὰ πάντα, Θεοῦ Λόγε, Κόρης ἐξ ἀγνῆς, προήλθες σαφῶς, καὶ πᾶσιν ἔδειξας τὴν Θεαρχίαν τριλαμπή, καὶ ἐνικὴν τῇ οὐσίᾳ, τῶν ἀπαρallάκτων ὑποστάσεων.

Κάθισμα Τριαδικόν. Ὁ δὲ ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Ημαρτηκότητας ἐλέησεν, Τριάς ἀγία τοὺς δούλους σου, καὶ δέξαι μετανοοῦντάς σοι εὐσπλαγχνε, καὶ συγχωρήσεις ἀξιώσον.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὰς κακωθείσας ψυχὰς ἡμῶν ταῖς ἁμαρτίαις, ἀγάθυνον Πάναγνε Θεοτόκε, καὶ λύτρωσαι παισιμάτων, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Θεονούμψευτε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Πατρικὸς κόλπος.

Συνεκτικὴ τρίφωτε Μονάς, Θεαρχικὴ καὶ σωστικὴ τῶν ὅλων, τοὺς ὑμνωδοὺς νῦν περιφύρησον, καὶ σῶσον ἐκ θλίψεως, καὶ παθῶν, καὶ πάσης κακώσεως.

Σημαντικῶν λέξεων τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου τριφαοῦς Θεότητος, ἀποροῦντες ἀνυμνοῦμέν σε, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ δοξάζομέν σου τὴν δύναμιν.

Επὶ τῆς γῆς ὡς ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτων τοῖς χοροῖς, Μονάς Τριάς, ἀμερίστως σε μερίζομεν, καὶ πόθῳ δοξάζομεν, ὡς τῶν ἔντων πάντων δεσπόουσαν.

Θεοτοκίον.

Τῆς Πατρικῆς δόξης οὐκ ἐκστάς, εἰς τὴν ἡμῶν ἐσχάτην κατηλθες ἐκὼν, σαρκωθεὶς ὁ Ὑπερούσιος, καὶ πάντας ἀνύψωσας, πρὸς τὴν θείαν δόξαν, ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὡδὴ ε'. Οἱ ὀρθίζοντες.

Ηἀρχίφωτος φύσις, Τριάς τοῖς χαρακτηῖσι, καὶ Μονάς ἐν βουλήσει, καὶ δόξῃ, καὶ τιμῇ, κραταίωσον ἡμᾶς, εἰς τὴν σὴν ἀγότητα.

Νοῦν καὶ Λόγον· καὶ Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεαρχίαν καὶ τρισήλιον φύσιν, δοξάζοντες αἰτοῦμεν, ρυθθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Μορφωθεὶς Θεοῦ Λόγε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἀγίας Παρθένου, Τριάδα ἐν Μονάδι, ἰδίδαξας ὑμνεῖν, σύμμορφον καὶ σύνθρονον.

Ὡδὴ ς'. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Ομοδόξῳ κράτει, τὴν μοναρχικὴν Θεαρχίαν, τρισὶν ὑποστάσεσι πεφυκνῖαν, ἀπαρallάκτως ἀλλήλαις δοξάζομεν, τὴν διαφορὰν ἐχούσαις μόνην, τῆς ὑπαρκτικῆς ἐκάστης ιδιότητος.

Νοεραὶ σὲ τάξεις, τῶν Ἀγγελικῶν διακρίσεων, αἰνοῦσι τρισήλιε Μοναρχία· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐν πηλίνοις στόμασιν, ὡς ποιητικὴν ἀπάντων μόνην, ἀνυμνολογοῦμεν καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Απορόρητῳ λόγῳ, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἠλίου Πατρὸς, ἄλλος ἥλιος πρὸ αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου ἐσχάτως ἀνέτειλε, καὶ μοναδικὸν τρισὶ προσώποις, τὸν ἀπερινόητον Θεὸν ἐδίδαξε.

Κάθισμα Τριαδικόν. Πυρὸς φωτεινότερον.

Τριάς ὁμοούσιε, Μονάς τρισυπόστατε, ἐλέησον οὓς ἔπλασας ἀθάνατε, καταφλέγουσα κακίας τῶν πταιόντων, καὶ φωτίζουσα καρδίας τῶν ὑμνοῦντων, τὴν εὐσπλαγχνίαν σου. Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πυρὸς φωτεινότερον, φωτὸς ἐναργέστερον, τὸ ἔλεος τῆς χάριτός σου Δέσποινα, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ θροσίζον διανοίας τῶν ὑμνοῦντων, τὰ μεγαλεῖά σου Θεοτόκε πανάμωμε.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Ρήσεσι θείων Προφητῶν, πειθαρχοῦντες ἕνα σε μόνον, Θεὸν τῶν ὅλων δοξάζομεν, ἐν τρισὶ χαρακτηῖσιν, οὕτω βεῶντες: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χοῖκοις χεῖλεσιν ἡμεῖς, σὺν αὐλοῖς τάξεσιν ὕμνοις, Τριάς ἀγία σε μέλπομεν, ἐν Μονάδι οὐσίας ἀναβεῶντες: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ινα ὁ πλάσας τὸν Ἀδὰμ, ἀναπλάσῃ Πάναγνε πάλιν, ἐκ σοῦ σαφῶς ἐνηνθρώπησε, τοὺς ἀνθρώπους θείως, οὕτω βοῶντας: Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιτίας σου.

Ὡδὴ η'. Ἀφλεκτος πυρί.

Κρατεῖς τοῦ παντός, ἡ τρίτῃ καὶ ἐνιαίᾳ, Κυριαρχία ἀναρχε, καὶ διϊθύνεις οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Διό με φίλτρῳ τῷ σῷ, κατατελγόμενον αἶε, φύλαξον ψάλλειν σοι: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηλίου βολαῖς, τριλαμποῦς καταυγασθῆναι, φωτουργικαῖς ἀξίωσον, τῶν ὑμνωδῶν σου τὰς καρδίας, καὶ νῦν ὄραν τὸ κάλλος τὸ σόν, Τριάς Μονάς ὡς ἐφικτόν, δώρησαι πάντοτε, πάντων τῶν πίστει πρεπούση, τὴν σὴν μεγαλωσύνην, ἀνυμνολογοῦντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ναὸν με τῆς σῆς, τριφαοῦς ποίησον αἰγλης, ἀγαθουργέ φιλάνθρωπε, καὶ μετουσίας καὶ μεθέξεως, ἀπρόσιτον τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις, καὶ σαρκὸς πάθει, Δέσποτα δεῖξον Μονάρχα Θεέ μου, καὶ Κύριε τῆς δόξης, τοῦ ὑμνολογεῖν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς Θεαρχικόν, ἐκ γαστρός σου ἀνατείλαν, Παρθενομήτορ ἀχραντε, πάντα τὸν κόσμον τρισηλίῳ φωτὶ κατηύγασε, καὶ τὴν γῆν καθάπερ ἄλλον οὐρανὸν ἔδειξε ψάλλουσαν: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος.

Υφηγορεῖν καὶ ὑμνεῖν ἀξίως σε, ὃν ἐν ὑψίστοις ἀπαύστως, Σεραφίμ ἀνυμνοῦσιν, οὐκ ἐξισχύομεν οἱ πῆλιν· πλὴν ὡς Δεσπότην τῶν ὅλων τολμῶντες, καὶ φιλανθρωπότατον Θεὸν μεγαλύνομεν.

Σωματικῆς ἀλγηδόνος λύτρωσαι, καὶ ψυχικῆς ἐμπαθείας, τοὺς ὑμνωδοὺς σου, μοναδικὴ Τριάς ἀχώριστε, καὶ διαφυλάττεσθαι ἀτρώτους, ἐκ πάντων τῶν βιωτικῶν πειρατηρίων ἀξίωσον.

Ισοσθενὴς Θεαρχία τρίφωτε, προῖσχομένη τὸ κράτος, ἀπαρallάκτων κάλλος, τῆς οὐσιώδους ἀγαθότητος,

δὸς τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν τοῖς δούλοις, καὶ τῶν
πειρασμῶν καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νεῦν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκὸς τὸ φύραμα, προσειληφώς
Θεοτόκε, ἐκ σῆς μητέρας ἀχράντου, ὁ Θεὸς Λόγος
κατ' ἀλήθειαν ἀνθρώπου ὡφθη, καὶ θείας οὐσίας, κοι-
νωνῶν τὸν ἀνθρώπου, σαφῶς ἐναπέφηνε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν. Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Η ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ
ἐπέκειτο. Ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, σατιῶνται ἐφύλαττον
Χριστὸν, καὶ Ἀγγελοὶ ἐδόξαζον ὡς Θεὸν ἀθάνατον.
Γυναῖκες δὲ ἐκράνταρον: Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ
κόσμῳ τὰ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τῇ τριτημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ
φθαρίνα τὸν ἀνθρώπου, τῇ ζωφύρῳ ἐγέρσει σου,
ἀναστήσας Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλόανθρωπος δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀναστάντα Χριστὸν
τὸν Θεόν, καὶ κατελάντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος,
ἀπαύστως ἰκέτευε Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἑτέρα.

Ε'αφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέ-
τειλες Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμέ-
νων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἡ πάντων Ἀνάστασις,
Πνεῦμα εὐξῆς δὲ αὐτῶν, ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὰ μέ-
γα σου ἔλεος.

Δόξα.

Ε'πὶ τὰ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες, μετὰ δακρύων μύρα
φέρωσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε τὸν τῶν
ἁλῶν Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς: Τίς ἀποκλείσει ἡμῖν
τὸν λίθον; αὐίστη ὁ μεγάλης βουλῆς Ἀγγελος, πατήσας
τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαίρε κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προ-
στασίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Ἐκ σοῦ γὰρ ἡ
σαρκώθη ὁ Αὐτρωτὴς τοῦ κόσμου. Μόνη γὰρ ὑπάρχεις,
Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη.
πρέσβευε Χριστῶν τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ
αἰκουμένῃ.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Ο ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας σταυρὸν
σωματικῶς, σώσον με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ
Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν, Σιών, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, καὶ με-
τὰ Σωτὴρ ζωώσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Εν τῷ νάτῳ ὁ σπείρων. Θλίψεις, κηστείας μετὰ δα-
κρύων, αὐτὸς χαρὰς δρέφεται, δράγματα αἰεζωσ-
προφίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίω Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων ἡσυχασμάτων, ἐξ
οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος. Αὐτῷ αἰνεῖς, δόξα, τι-
μὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ αἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μά-
την κοπιῶμεν. πλὴν χάρις αὐτοῦ, οὐ πρᾶξις, οὐ λό-
γος τελείται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς οἱ Ἅγιοι πνευματοκινήτως,
ἀναβλαστῶσι πατρῷα δόγματα υἱοθεσίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίω Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει πρὸ πάν-
των γὰρ Θεός, τῶν ὅλων Κυριότης, φῶς ἐπρόσιτον,
ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὐρόντες, νῦν
καὶ αἰεὶ μακαριούνται, δόξη ἀκηράτῃ.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἱγ-
κονά σου, χαίρει, εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ
Χριστῷ Ποιμενάρχα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίω Πνεύματι βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δέξης,
κριμάτων βάθος μέγα, ὁμέδοξον Πατρί, καὶ Υἱῷ.
λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον.

Ανάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ
ἐπιλάβῃ τῶν πινύτων σου εἰς τέλος.

Στίχος. Ἐξομολογήσασαί σοι Κύριε.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστα-
σιν Χριστοῦ, θεασάμενοι.

Εἶτα τὸν Ν'. Ψαλμόν.

Κανὼν ὁ Ἀναστόσιμος.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἡ πρὶν
εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε, ὅθεν ἀβρόχως
πεξεύσας, ἀδελφὸν Ἰσραὴλ σοι ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἡ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκων
θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κυρίου ὅθεν ὁ ἄρχων
τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβηται.

Αδὴς σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων,
συντρίψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασαι.
ὅθεν Σωτὴρ τὰς ἐδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης
τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Αέλυνται αἱ ἐδύνας, αἱ τῆς Προμήτορος Εἵας, ἐδύνας
λαβοῦσα γὰρ, ἀπειρογάμως τέτοκας. Ὅθεν σαφῶς
Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες σε, πάντες δοξάζομεν.

Ἔτερος Σταυροαναστάσιμος. Πόντος ἐκάλυψε.

Δύω πηγάς ἡμῖν, ἐν σταυρῷ ἀνέβλυσεν, ὁ Σωτὴρ ζω-
φόρους, ἐκ τῆς αὐτοῦ νυγείσης πλευρας. Ἄσωμεν
αὐτῷ, ὅτι δεδοξασται.

Τάφον οἰκήσας, καὶ ἀναστὰς τριήμερος, ἀφ' ἑαυτοῦ
παρίσχειν, ἀπικοχλὴν Χριστὸς τοῖς θνητοῖς. Ἄσωμεν
αὐτῷ, ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Μόνη παρθένος, καὶ μετὰ τόκον, ἐδείχθης τὸν γάρ
Κτίστην τοῦ κόσμου, σεσαρκωμένον τέτοκας. Χαί-
ρέ σοι διὰ πάντες κραυγάζομεν.

Ἔτερος τῆς Θεοτόκου, κατὰ Ἀλφάβητον.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Αβύσσον ἢ τεκοῦσα, τῆς εὐσπλαχνίας Παρθένε, ψυ-
χὴν μου καταύγασον, τῇ φωτοφόρῳ λάμπει σου, ὅπως
ἀξίως ὑμνήσω, τῶν σῶν θαυμασίων τὴν ἀβύσσον.

Βέλει τῆς ἀμαρτίας, κατατραπέντας ὁ Λόγος, ἡμᾶς
θεασάμενος, ὡς εὐεργέτης ἄκτιριν. Ὅθεν ἀφράστως
ἐνοῦται, Πάναγνε σαρκί, τῇ ἐκ σοῦ ὁ Ὑπέρθεος.

Γέγονε τῷ θανάτῳ, κατασχεθεῖσα ἡ φύσις, φθαρτὴ
καὶ ἐπίκηρος, ἡ τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε. σὺ δὲ
ζωὴν συλλαβοῦσα, ταύτην ἐκ φθορᾶς, πρὸς ζωὴν ἐπανή-
γαγες.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο κατ' ἀρχὰς τοῖς οὐρανούς, παντοδυνάμεισε λόγῳ,
στερεώσας Κύριε Σωτὴρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ
θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἁσ-
λευτῷ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσαν.

Τροπάρια.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίαν τοῖς πιστοῖς· δι' ἧς τῷ σῷ Ἐλεήμονι, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Σύμε καθήρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίφ δήγματι Χριστέ, καὶ ἐδειξας φῶς ἐν σκότει, παλαιοὶ κατωκισμένω καὶ φθορᾷ· διὰ σταυροῦ γὰρ εἰς Ἀθὴν, καταβιβηκώς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρὸς, ταῖς ἱεσίσαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβυσον Σωτήρ, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὁ οὐρανοὺς τῷ λέγω.

Ο ἐν Σταυρῷ τὰ πάθη ὑπομείνας, καὶ τῷ Ἀγαστῇ τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ὡς εὐεργέτης καὶ Θεός, στερίωσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλημά σου μόνι Φιλάνθρωπε.

Ο ἀναστάς τριήμερος ἐκ τάφου, καὶ τὴν ζωὴν τῷ κόσμῳ ἀνατείλας, ὡς ζωοδότης καὶ Θεός, στερίωσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλημά σου, μόνι φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Η τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ τῆς ἀρᾶς τὴν Εὐὰν ῥυσάμενη, Παρθενομῆτορ Μαρίαμ, δυσώπησον τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεόν, σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὁ κατ' ἀρχάς.

Δράκων ἐρπύσας ἐξ Ἑδέμ, ἐμὲ θείως πόθῳ, δελεάσας ἐρρίψεν εἰς γῆν· ἀλλ' ὁ συμπαθὴς καὶ φύσει εὐσπλαγχνος, κατοικτειρήσας Θεουργεῖ, ἐν τῇ γαστρὶ σου σκηνώσας, καὶ ὁμοιωθεὶς μοι Μητροπάρθενε.

Εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς σῆς κοιλίας Παρθένε, Θεότοκε πάντων ἡ χαρὰ· χαρὰν γὰρ παντὶ τῷ κόσμῳ τέτοκας, καὶ εὐφροσύνην ἀληθῶς, διασκεδάζουσα λύπην, τὴν τῆς ἀμαρτίας Θεοκλύμψευτε.

Ζωὴν αἰώνιον καὶ φῶς, Θεογεννήτορ Παρθένε, καὶ εἰρήνην τέτοκας ἡμῖν, τὴν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπων πέλεμον, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ Θεόν, καταπραΰνουσαν πίστει, καὶ ἐμολογίᾳ τῇ τῆς χάριτος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο Πατρικὸς κόλπος μὴ λιπὼν, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός, τὸ Μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδέξασά σε μόνι φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Τὸν ἑαυτοῦ νῶτον δεδωκώς, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς εἰς μᾶστιγας, δούλου πατρίσαντος, αἰκίζεται Δεσπότης ἀνεύθυνος, διαλύων μου τὰ ἐγκλήματα.

Παρεστηκώς βήματι κριτῶν παρανομοῦντων, ὡς κριτὸς εὐθύνεται, καὶ ῥαπίζεται πηλὴν χειρὶ, ὁ πλάσας τὸν ἀνθρώπον ὡς Θεός, καὶ κρίνων δικαίως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Ως ἀληθῶς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Υἱὸν ἱκέτευε, πρὸς σωτήριον ἰδῆναι με λιμένα Παλάμωμε, τοῦ αὐτοῦ ἐνδοξου θέλματος.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Κατανῶν ὁ Προφήτης.

Ο μὴ εἰδὼς ἀμαρτίαν, καὶ διὰ ταύτην γεγινώς Κύριε, ὁ οὐκ ἦσθα, μορφοῦσαι λαβὼν τὸ ἀλλότριον, ἵνα σώσης τὸν κόσμον, καὶ κτείνης δελεάσας τὸν τύραννον.

Επὶ σταυροῦ ἀνηρτήθη, καὶ τοῦ προπάτορος Ἀδάμ ἔλυσας ἀμαρτίαν· ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Θεοτοκίον.

Σὺ γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, θνήσκεις· ζωαῖς δὲ τὸν Ἀδὰμ γνώμη τὸν πλανηθέντα, καὶ γὰρ κατέπηξε

θανάτος τὴν ἰσχύν σου, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς φθαρέντας ἐλήλυθας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὁ Πατρικὸς κόλπος.

Η ἐκλεκτὴ ὅλη καὶ καλὴ, ἀναφανείσα τῷ Θεῷ πρὸ κτίσεως τῇ λαμπρότητι Πανύμνητε, τῆς φωτοχυσίας σου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε καταφαίδρυνον.

Θεὸν βροτοῖς τέτοκας Ἀγνή, σισαρκωμένον ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, τὸν λυτρούμενον πταισμάτων πολλῶν, τοὺς πόθῳ γεραίροντας καὶ ὑμνοῦντάς σε Μητροπάρθενε.

Γερουργεῖ φύσις λογικὴ, τῷ ἀνατείλαντι ἐκ σοῦ Πανύμνητε, τὸ μυστήριον τὸ ἀφραστον τῆς κρυφίας σου, μυθεῖσα νῦν Παμμακάριστε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Νῦξ ἀφεγγής τοῖς ἀπίστοις Χριστέ, τοῖς δὲ πιστοῖς ἡ φωτισμός, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου. Διὰ τοῦτο πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Υπὲρ σῶν δούλων πιπράσκη Χριστέ, καὶ ῥαπισμὸν καρτερεῖς, ἐλευθερίας πρόξενον, τοῖς μελωδοῖσι· πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τῇ θείᾳ σου δυνάμει Χριστέ, δι' ἀσθενείας σαρκὸς, τὸν ἰσχυρὸν κατέβαλες, καὶ νικητὴν με θανάτου Σῶτερ, δι' Ἀναστάσεως ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐγέννησας Μήτηρ Ἀγνή, σισαρκωμένον ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς Πανύμνητε· ἐπεὶ οὐκ ἔγνωσ ἀρρένος εὐνήν, ἀλλ' ἐξ Ἀγίου κύεις Πνεύματος.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Κύριε ὁ Θεός μου.

Ο ἅνθρωποι ἐν τοῖς ἀνόμοις λογισθεῖς, ὑψώθη ἐν τῷ Κρανίῳ φωστῆρες ἐκρίπτοντο, καὶ διεκλονεῖτο ἡ γῆ, καὶ ναοὺ παιδρότης ἐρράγη, Ἑβραίων δηλοῦσα τὴν ἐκπτώσιν.

Σὲ τὸν ἐξανελόντα, τοῦ τυράννου πᾶσαν τὴν δυναστείαν, ἰσχυρὸν Θεότητος τῆς ἀκατάλυτου σου, καὶ νεκροὺς τῇ σὴ Ἀναστάσει ἐγείραντα, ὕμνοις δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, Πανύμνητε Θεότοκε, τοῖς πίστει καὶ πόθῳ σε, ὕμνοις εὐφημοῦσιν αἰεὶ, ἱλασμόν ταῖς σαῖς ἱεσίσαις, τῶν παραπτωμάτων κατὰ-πεμψον.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Κλίμακα θεωρήσας, Ἰακώβ πρὸς ὕψος ἱστηριγμένην, εἰκόνα μεμύηται τῆς Ἀπειρογάμου σου· διὰ σοῦ γὰρ Θεός ἀνθρώποις ὠμίλησε, Πάναγνε Δέσποινα.

Λύτρωσιν αἰώνιον, διὰ σοῦ Παρθένε νῦν εὐρηκότες, προθύμως βοῶμέν σοι, τὸ Χαῖρε Θεόνυμφε· καὶ τῷ σῷ φωτὶ γεγηθότες Πανύμνητε, ὕμνοις σε μέλομεν.

Μόνον σε ὁ Νυμφίος, ἀκανθῶν ἐν μίσῳ κρίνων Παρθένε, εὐρὼν διαλάμπουσιν ἀγνείας στείλπνότητι, καὶ φωτὶ τῷ τῆς παρθενίας πανάμωμε, νύμφην προσήκατο.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων συμ-
πλοοῖς ποντοῦμενος ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθέρῳ
θηρὶ προσριπτομενος, ὡς ὁ Ἰωάννης Χριστὶ βοῶ σοι·
Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Εμνημένεόν σου, αἱ κατακλεισθεῖσαι τῷ Ἀθῇ ψυχαί, καὶ ἐκλείπουσαι τῶν Δικαίων, καὶ παρὰ σοῦ σωτηρίαν προσήχοντο· ἦν διὰ Σταυροῦ Χριστὶ παρέσχες τοῖς καταχθονίοις, ἐπιβάς ὡς εὐσπλαγχνος.

Πρὸς τὸν ἐμψυχόν σου, καὶ ἀχειροποίητον δόμον, λυθέντα παθήμασιν, ἐπιβλέψαι πάλιν χορὸς Ἀποστόλων ἀπήλπισεν· ἀλλ' ὑπὲρ ἐλπίδα προσκυνήσας, ἀνεγερμένον πανταχοῦ ἐκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἀφράστου τόκου, σοῦ τῆς Παναμώμου τὸν τρόπον, Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ δι' ὑμᾶς, τίς ἐρμηνεύσαι ἀνθρώπων δυνήσεται; ἔτι ὁ Θεὸς ἀπεριγράπτως, Λόγος ἐνωθεὶς σοι, σὰρξ ἐκ σοῦ ἐγένετο.

Ἔτερος Σταυροαναστ. Ὁ Ἰωάννης ἐκ κοιλίας.

Εν τῷ Σταυρῷ ὑφωθεὶς, Σωτὴρ ἐκυσίως, τὸ τοῦ ἐχθροῦ ἠχημαλώτευσας κράτος, ἐν τούτῳ προσηλώσας, τῆς ἀμαρτίας Ἀγαθὴ τὸ χειρόγραφον.

Εκ τῶν νεκρῶν ἀναστὰς Σωτὴρ ἐξουσία, συνήγειρας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, δωρησάμενος ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος. Θεοτοκίον.

Οὐν ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωπούσα μὴ παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Ἀγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Νομικοὶ σὲ τύποι, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προρρήσεις, σαφῶς προεμνησθόν, τεξομένην τὸν Εὐεργέτην Ἀγνὴν, πάσης κτίσεως, τὸν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως, εὐεργετηκότα τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε.

Ενωθέντα πάλαι, ἐξ ἐπιβουλῆς βροτοκτόνου, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον, τῆς ἐνθέου τοῦ Παραδείσου τρυφῆς Ἀπειρόγαμε, αὐθις ἐπανήγαγες τεκοῦσα, τὸν ἐκ παρβασείας ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Οβουλῇ σου θεία, δημιουργικῇ τε δυνάμει, τὸ πᾶν συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ τῆς γαστρός σου Ἀγνὴν προελήλυθε, καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου, θεαρχικωτάταις ἀστραπαῖς κατέλαμψε.

Κοντάκιον. Οὐκ ἔτι φλογίνη.

Οὐκ ἔτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς. Χριστὸς γὰρ κατήλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ. Δεσμεῖται ὁ Ἄδης. Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται. Ἐπέστη, λέγοντες Σωτὴρ, τοῖς ἐν πίστει. Ἐξέρχου οἱ πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ετρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τὸν ἕνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο· πυλωροὶ δὲ Ἄδου ἰδόντες σε ἐπτήξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφῆταις χαίρουσα, ψάλλει σοι ἐπινίκιον ᾠδὴν, τῷ Λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν, Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ: Ἐύλον τοῦτον εἰσήγαγεν. Ἐξέρχου οἱ πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄμινον Παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξεν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες, καὶ λέγοντες: Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Εὐλῳ νεκροῦται Ἀδάμ ἐκυσίως, παρακοὴν ἐργασάμενος, ὑπακοὴ δὲ Χριστοῦ ἀναπέπλασται· δι' ἐμὲ σταυροῦται γὰρ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπερένδοξος.

Σὲ ἀναστάντα Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, ἡ κτίσις πᾶσα ἀνύμνησε· σὺ γὰρ ζωὴν τοῖς ἐν Ἀδὴ ἐξήνθησας, τοῖς νεκροῖς Ἀνάστασιν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φῶς, ὁ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θυγάτηρ Ἀδάμ τοῦ φθαρέντος. Χαῖρε ἡ μόνη Θεόνυμφε. Χαῖρε δι' ἧς ἡ φθορὰ ἐξωστράχισται, ἡ Θεὸν κηύσασα. Ὁν δυσώπει Ἀγνὴν, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἔτερος Σταυροαναστ. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ο ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀμαρτίας κέντρον ἀμβλύνας, καὶ τῆς Ἀδάμ παραβασείας τὸ χειρόγραφον λύσας, λόγχῃ πλευρᾶς σου, εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο τὴν πλευρὰν διανυγείς, καὶ ῥανίσιν αἵματος θείου, τὴν γῆν καθάρας τοῖς αἵμασι, τῆς εἰδωλομανίας

καταχρανθεῖσαν, εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὸν πρὸ Ἡλίου φωτισμόν, ἀνατέλλεις κόσμῳ Θεοκυήτορ Χριστόν, τοῦ σκότους ῥυσάμενον, καὶ φωτίζοντα πάντας Θεογνωσία: Εὐλογητὸς, εἰ κράζοντάς, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔτερος, τῆς Θεοτόκου. Κάμινον Παῖδες.

Πεποικιλμένον διάχρυσον κόσμον, σὲ κεκτημένην ἡγάπησεν, ὁ πλαστοργὸς σου Παρθένε καὶ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ρύπτεται Κόρη τὸν ἀνδρακα πάλαι, ὁ Ἡσαΐας δεξιόμενος, συμβολικῶς τὸν σὲν τέκον θεώμενος, τὸν ὑπερυψούμενον, τῶν Πατέρων Θεόν, καὶ ὑπερένδοξον.

Σύμβολα πάλαι τοῦ θείου σου τέκου, θεοὶ Πραφῆται θεώμενοι, χαρμονικῶς ἀνυμνοῦντες ἐκράυγαζον: Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄφλεκτος πυρὶ, ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσαν, βάτον Θεόν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεί, καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρὶ, ὁ μωδοῦς ἔδειξε: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Αχραντος ἀμνός, λογικὸς ὑπὲρ τοῦ κόσμου, σφαγιασθεὶς κατέπαυσε, τὰ κατὰ νόμον προσφερόμενα, καθάρας τοῦτον χωρὶς παραπτωμάτων ὡς Θεός, εἰς αἰεὶ κράζοντα: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αφθαρτος οὐκ οὖσα πρὸ πάθους, ἡ ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κτίστου σὰρξ ἡμῶν, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν, ἀπρόσιτος τῇ φθορᾷ κατεσκευάσθη, καὶ θνητοὺς καινουργεῖ κράζοντας: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ καθαρὸν, καὶ πανάμωμον Παρθένε, τὸ ῥυπαρὸν καὶ ἔμμυσον, τῆς οἰκουμένης ἀπεκάθηρε, καὶ γενοῦν τῆς ἡμῶν, πρὸς τὸν Θεὸν καταλλαγῆς αἰτία Παναγνε: Πάντα τὰ ἔργα διό σε, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος Σταυροαναστ. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Τὸν ὑπομείναντα ἐκυσίως τὰ πάθη, καὶ ἐν σταυρῷ προσηλωθέντα βουλῇ σου, καὶ λύσαντα τὰς τοῦ Ἄδου δυνάμεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν καταργήσαντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ ἀναστάντα ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν μόνον εὐσπλαγχνον καὶ προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου τεχθέντα, καὶ λύσαντα τὴν ἀρχαίαν κατάραν, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ἀφλεκτος πυρὶ.

Τῷ φέγγει τοῦ σου τοκετοῦ, τὴν οἰκουμένην ξενοπρεπῶς ἐφώτισας, Θεογεννήτωρ· τὸν γὰρ ὄντως Θεόν, ἀγκάλαις φέρεις ταῖς σαῖς, καταλαμπρύνοντα πιστοὺς τοὺς αἰεὶ κράζοντας: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνοῦμεν Ἀγνὴν εὐσεβῶς τὴν σὴν γαστέρα, τὴν τὸν Θεὸν χωρήσανσαν, ἀνερμηνεύτως σωματούμενον, τὸν δόντα πᾶσι πιστοῖς, Θεογνωσίας φωτισμόν, τοῖς αἰεὶ κράζουσι: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὲς σου ταῖς μαρμαρυγαῖς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φωτοειδεῖς ἀπέργασαι, φωτογεννήτορ Θεοτόκε ὀγγή,

φωτός γάρ ὤφθης σκηνή, καταφαιδρύνουσα φωτί, τοὺς αἰε κρᾶζοντας: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή 9'. Ὁ Εἰρμός.

Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ πείρα κυφορήσασα, καὶ παν-
τεχνήμονι Λόγῳ, σάρκα θανείσασα, Μητὲρ ἀ-
πείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου,
χωρίου τοῦ ἀπείρου Πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὅι τῇ Θεότητι πάθῃ προσαρμύζοντες, ἐπιστομίζεσθε πάντες ἀλλοτριόφρονες. Κύριον δόξης γάρ, σαρκὶ ἐσταυρωμένον, ἀσταύρωτον δὲ φύσει, τῇ θείᾳ, ὡς ἐν δύο ἓνα φύσει μεγαλύνομεν.

Ὅι τῶν σωμάτων τὴν ἔγερσιν ἀδεήσαντες, πρὸς τὸ Χριστοῦ πορευθέντες μνῆμα διδάχθητε, ὅτι νενέ-
κρωται, καὶ ἐγήγερται πάλιν, ἡ σὰρξ τοῦ Ζωοδότου, εἰς πίστωσιν ἐσχάτης Ἀναστάσεως, ἣν ἐλπίζομεν.

Τριαδικόν.

Ὁ ὑ Θεοτήτων Τριάδα, ἀλλ' ὑποστάσεων, οὐδὲ Μονάδα προσώπων, ἀλλὰ Θεότητος, σέβοντες τίμνομεν, τοὺς ταύτην διαιροῦντας· συγχέομεν δὲ πάλιν, τοὺς σύγχυσιν τολμῶντας, κατὰ ταύτης, ἣν μεγαλύνομεν.

Ἐτερος Σταυροσάνας. Μητὲρ Θεοῦ καὶ Παρθένης.

Φῶς ἐκ φωτός Πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης, ἀχρόνως ἐκλάμψαν, ὡς ἐν σκότει τῷ βίῳ, τῷ ἀνθρωπίνῳ Χριστὸς ἔλαμψε, καὶ τὸ διῶκον ἀπήλασε σκότος. Ὁν ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Πάθῃ σαρκός, καὶ ἰσχύϊ Θεότητος, ἐν Χριστῷ καθο-
ρῶντες, οἱ φρονούντες τὴν μίαν σύνθετον φύσιν, αἰ-
σχυνίσθωσαν· ὁ γὰρ αὐτός, ὡς μὲν ἀνθρώπος θνήσκει, ὡς δὲ τοὺς πάντος Δημιουργός ἐξανίσταται.

Θεοτοκίον.

Πλήν σου Θεόν, οὐ γινώσκω ἕτερον, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐξ ἑδῶν με ἀπίστων, οἰκίαν Νύμφην ἐκλεξα-
μενος. Δίδου οὖν Λόγε πιστοῖς σωτηρίαν, σοῦ τῆς κη-
σάσεως, πρεσβεῖαις ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Χαρὰς ἡμῖν αἰώνιου πρόξενος, καὶ εὐφροσύνης ἰδέιχ-
θης, αἰετάρθεις Κόρη, τὸν Λυτρωτὴν κυφορήσα-
σα, τὸν ἀληθεία, καὶ Πνεύματι θείῳ, τοὺς αὐτὸν τιμῶν-
τας, ὡς Θεὸν ἐκλυτρούμενον.

Ψάλλον Δαυὶδ, σὲ προπάτωρ Πάναγνε, σὲ κιβωτὸν
ὀνομάζει, ἀγιάσματος θείου, ὑπερφῶς Θεὸν χωρή-
σαν, τὸν ἐν Πατρίοις καθήμενον κόλποις. Ὁν ἀκατα-
παύστως οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὡς ἀληθῶς ὑπερτέρα πέφυκας, πάσης τῆς κτίσεως
Κόρη· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων σωματικῶς ἡ-
μῖν ἐγέννησας. Ὁθεν ὡς Μητὲρ τοῦ μόνου Δεσπότου, φί-
ρεις κατὰ πάντων ἀρχικῶς τὸ ἐνίκημα.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά.
Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην. Αἰνεῖτε οὐρανοὶ
Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἀ-
γιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μένον ἀναμάρτητον.

Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες οὐ παύομεθα.
Αὐτός γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.
Ἄγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δείξας τὴν Ἀνάστασιν.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀντα-
πέδωκεν ἡμῖν; Αἱ ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, διὰ
τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ
ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν: Πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ Εὐεργέτης·
πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτής, πρὸς τοὺς ἐν
σκότει καθημένους ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης. Ἐπὶ τὸν
σταυρὸν ὁ ἀπαθής, ἐπὶ τὸν ἄδην τὸ φῶς· ἐπὶ τὸν θά-

νατον ἡ ζωὴ· ἡ Ἀνάστασις διὰ τοὺς πισόντας. Πρὸς ἐν
βοήσωμεν: Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτου τὸ κρά-
τος κατήργησας, τῇ κραταίᾳ δυνάμει σου, καὶ συ-
νήγειρας νεκροὺς, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδον-
τας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς
τοῦ παντός, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐφρανθώμεν ἐν
τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ, ὅτι συνέγειρε νεκροὺς, ἐκ πᾶν-
τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσατο τῷ κόσμῳ ὡς
Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξαστράπτων Ἄγγελος, ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο, τὸ ζωο-
δόχου μνήματος, καὶ Γυναιξὶ Μυροφόροις ἐγγεγί-
ζετο λέγων: Ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν.
Ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· τῷ δὲ κόσμῳ παρέχει, ζωὴν αἰώνιον,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τί ἀπεδοκιμάσετε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαίον, ὃ πα-
ράνομοι Ἰουδαῖοι; Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ
Θεὸς ἐν Σιών, ὃ ἐκ πέτρας πηγᾶσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ,
καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν.
Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃ ἐξ ὀρύς παρ' ἐνικοῦ ἀποπηδήσας,
ἀντὶ θελήματος ἀνδρός, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἐρχό-
μενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν παλαιὸν
τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δανιὴλ, καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ
βασιλεία.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὅρα σελ. 30.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρώσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας
καρπός. Χριστὸς ἐστὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ
φαγὼν οὐ θνήσκει, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ληστῇ: Μνήσθη-
τί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἐν τῷ σταυρῷ ὑψωθείς Οἰκτίρμον, τοῦ Ἀδάμ τὸ χει-
ρόγραφο, τῆς παλαιᾶς ἀμαρτίας ἐξήλειψας, καὶ ἔσω-
σας ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν· ὅθεν ἀνυ-
μνοῦμέν σε, εὐεργέτα Κύριε.

Προσῆλθωσας ἐν σταυρῷ Οἰκτίρμον, τὰς ἡμῶν ἀμαρ-
τίας Χριστέ, καὶ διὰ τοῦ σου θανάτου, τὸν θάνα-
τον ἐνέκρωσας, ἐγείρας τοὺς τεθνεώτας ἐκ νεκρῶν· ὅθεν
προσκυνοῦμέν σου, τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Ἐξέχευ τὸν ἰὸν ἐ ἔφης, ἀκοαῖς ταῖς τῆς Εὐδίας πότε·
Ἐ Χριστὸς δὲ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐπήγαγε τῷ
τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς τὸν γλυκασμόν. Μνήσθητί μου Κύ-
ριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἐν μνήματι ὡς θνητός ἐτίθης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων
Ἐ Χριστέ, καὶ ἔθλασας τοῦ Ἄδου τοὺς μοχλοὺς, καὶ
ἀναστὰς ἐν δόξῃ τριήμερος ὡς δυνατός, πάντας κατεφώ-
τισας. Δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Ὁ Κύριος ἀναστὰς τριήμερος ἐκ νεκρῶν, ἐδωρήσατο
εἰρήνην τὴν ἰδίαν τοῖς Μαθηταῖς, καὶ τούτους εὐ-
λογήσας· ἐξαπέστειλεν εἰπών: Πάντας προσαγάγετε, εἰς
τὴν βασιλείαν μου.

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, φῶς τὸ Πνεῦ-
μα τὸ Ἅγιον, ἀλλ' ἐν φῶς τὰ τρία. Εἰς γὰρ Θεός
ἐν τρισὶ μὲν προσώποις, μιᾷ δὲ φύσει καὶ ἀρχῇ, ἀτμη-
τος, ἀσύγχυτος, πέλων προαιώνιος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκύησας τὸν Υἱόν, καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ
ἐπὶ γῆς, ὡς οἶδε Θεοτόκε ὁ αὐτός. Διὸ Παρθενο-

μήτωρ, οἱ θωπίζοντες διὰ σου, Χαῖρέ σοι κραυγάζοντες, τῶν Χριστιανῶν ἡ ἐκκλῆς.

Τέλος τοῦ Βαρίους Ἦχου.

Ὁπληκτικῆς φωνῆς οἰκτεῖν μέλος,
Ὁ τοῦ βαρύου σὺ, καὶ ἡσυχίας φέρεις.
Ἦχον τὸν ἀπλοῦν τὸν βαρύου ἐπώνυμον,
Ὁ τοὺς λογισμοὺς ἐν βοαῖς μισῶν, φιλεῖ.
Ἀνδρῶν δὲ ἄσμα, δευτερότροπε βρέμεις.
Ποικίλος δὲ ὢν, ὁ ἀπλοῦς ἔχεις φίλους.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκείραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Εσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστέ προσφέρωμεν, ὅτι κηδεύσας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπερρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε Σιών ἁγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον· σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφισιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἑτέρα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Ο ἐκ Θεοῦ Πατρός Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεῖς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου σαρκωθεῖς, βουλήσει σταύρωσιν θάνατον ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδαμῆϊαν γένος, ἐκ τῆς τοῦ Ἀδου τυραννίδος, καὶ ἐδώρησω τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δέξα σοι Χριστέ Σωτήρ, Υἱὲ Θεοῦ Μονογενές, ὁ προσταγαίς ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος.

Σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, παντοδύναμε Σωτήρ. Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλ' ἐπάκουτον, καὶ σώσον ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν διὰ φιλάνθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανειστράφη. Ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἐστὶν Υἱὸς διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ἐμδολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα.

Ανῆλθες ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ· ἤλθες ἐπὶ θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, πρὸς τοὺς ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, πρὸς τοὺς πεισέντας ἢ πάντων ἀνάστασις. Ὁ φωτισμός, καὶ ὁ σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἁλ-

λῆλων διέτεμε· τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς, ἐκ Ἀδου κατελεύσας, ὃν καὶ ἐσκύλευσε, τάφῳ δὲ θαρβύλῳ, αὐτὸς οἶδε τὸ ἅγιον Σῶμα, τοῦ Ἀνθρωποῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἀδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδώρησω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ω Δέσποτα τῶν πάντων, ἀκατάληπτε Ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ σταυροῦ παθὼν, ἡμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγαγας· ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, χειρὶ παντοδυνάμῳ. Δόξα τῇ σῇ τριήμερῳ ἐγίρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἱλασμέν ἁμαρτιῶν, ὡς μέγας εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένη, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺν οἰκετῶν παρακλησίαις δέχου Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χωρηγοῦσα, καταρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθέρωσας τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θάνατον τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλάνθρωπίαν σου Ἐλεημον· δείξαι τὴν τεκούσαν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σώσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον

ΤΗ ΚΥΓΙΑΚῃ ΠΡΩΓ΄.

Εἰς τὸ Μεσονυχτικόν. Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τριάς Μονὰς σώσεν με τὸν σὸν οἰκίτην.

Ὡδὴ α'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῷ τρισηλίῳ βασιλεῖ, καὶ πρύτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ παντός, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ μονάρχῃ προσκίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ἄδοντες.

Ρήσεις τὰς θείας, καὶ χρησμούς τοὺς ἁνωθεν, μεμνημένοι σαφῶς, θαρραλὴν φύσιν, ἐνικὴν δοξάζομεν, αἰθιδιον συνάναρχον, ἐν τριῇ τοῖς προσώποις, Πατρί, Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματι, δημιουργικὴν παντοδύναμον.

Ιερομύστης Ἀβραὰμ γεγόμενος, ἱεροτύπως τὸ πρῖν, τὸν ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, καὶ τῶν τριῶν ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαῖον ἐγνώρισε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν κατ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε, καὶ ἄτρεπτον, κατ' ἄμφω διαμείναντα· ἐν δυσώπει ἀπαύστως, ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεόν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ θρόνου Ἡσαίας κατεῖδεν, ὑψηλοῦ καὶ Χερουβίμ, καὶ Σεραφίμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις, μοναδικὸν τρισυπόστατον.

Μόνον πατρεῖν ὡς ἐκ νοῦ, γεγεννημένον τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθόν ἀπορρήτως, καταλλήλῳ λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι, κατεληφότες, ἕνα, Θεὸν τρισῆλον εἰσομεν.

Ο ὡς ἀγέννητος Πατήρ, καὶ τῆς ἰδίας αὐσίας, τὸ ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρέυστως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ φωτός, ἱκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυῆς φῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθη καθαρός, Παρθενομήτορ Μαρία, τοῦ τὰ πάντα πανοθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος· ὃν ἐξέλεσάι μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸ προσταχθέν.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς τελεταρχίας, τὰς δυναστείας τοῖς πιστοῖς νῦν εὐφημοῦμεν· ὅτι νῦν καὶ μὴν τὸ πᾶν συννέστησε, τὰς ἀνω χοροστασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω Γεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν τὸ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ, Θεὲ ὑπεράγαθε. Δόξα ἕμνος τῷ κρίτει σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν ἢ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰς αἰὶ τῇ ἁμαρτίᾳ, ταῖς ποσβολαῖς τοῦ θολοῦ, καὶ τῇ ῥαθυμίᾳ, στερέωσον τὴν καρδίαν μου ἀγαθῇ, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως καὶ γὰρ, εὐχαρίστως δοξάζω σε, Θεογεννήτορ Μαριάμ. Ἐλέησον τὴν ποίμνην σου, ἣν ἐκτίσω πανάμωμε.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Α'νατολή, ἐπιφανείσα Θεότητος, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγὴ νύκτα τῶν παθῶν, καὶ διακαιοσύνης, τὸν ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπὴ δὲ προσώποις· ὃν ὑμνεῦμεν αἰὶ καὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς στόμασι τὸν ἀνυμνοῦμενον, τοῖς πηλύνοις, χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικόν καὶ τριαδικόν, Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ ὑποστάσει, βρωντες· Ὡς Παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου, ἰλασμόν, καὶ ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Συνεκτικῇ, πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε, πανοικτιρμῶν, εὐσπλαγγε φιάνθρωπε, Τριάς σεπτῇ, καὶ θεαρχικῇ, μή μου ἐπιλήση. τοῦ σοῦ ἱκέτου τὸ σύνολον, μηδὲ διασκειδάσης, ἣν δέδωκε σοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Οραῖαν σε, Πάναγνε μόνην εὐράμενος, ἐξ αἰῶνος, Λόγος, ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακώβ, Κόρη καλλονὴν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγγίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων· ὃν δυσιπεί ἀπαύστως, ἀπὸ πασῶν ῥυσθῆναί με θλίψεως.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Συναΐδια τρία, Πρόσωπα δοξάζομεν, ἓνα δὲ Κύριον, σὲ, τὴν θείαν φύσιν, διαροῦντες ἀπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν· Θεαρχικῇ Τριάς ἀγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ολοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον ὄντως ἀλλοίωσιν· διὰ τοῦτο κράζω· Ζωαρχικῇ Τριάς ἀγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Νυσταγμῷ βαρυνθῆντα, τῷ τῆς ἁμαρτίας με, καὶ συνωδούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνου, ὡς φιάνθρωπος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελέμων, Θεαρχικῇ Τριάς ἀγία, κατοικτιέρησον καὶ διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε πανάμωμε θεοχαρίτω, ταῖς σοῖς ἱκεσίαις, τὸν Υἱόν καὶ Θεόν σου καὶ Κύριον, ἐξιλίωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν πταισμάτων, τὸν σὸν δούλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ὡδὴ ς'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ε'πουρανίων νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι, μοναρχικῇ τοῦ παντός, Τριάς υπερούσιε, τρισαγίοις ἅσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλύνοις ἡμῶν στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἀνθρώπου διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον, προσκυνῶ, καὶ σέβω, καὶ ὑμνῶ, καὶ μεγαλύνω σε.

Ο Παντοκράτωρ Θεὸς, καὶ μόνος ἀπεριόριστος, ἐνοίκησον ἐν ἐμοί, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισηλίε Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθη Θεοῦ τῷ ἀχωρήτῳ Πανάχραντε, ναὸν καὶ τῆς αὐτοῦ, δεῖξαι θείας χάριτος, Παναγία Δέσποινα, ταῖς σοῖς ἱκεσίαις, καὶ συντήρησον ἀλώβητον.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἀναρχον πιστοί, Υἱὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα θεῖον ἀληθῶς ὁμολογοῦμεν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἀπλὴν ἀγίαν καὶ συμφυῆ, βρωντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις· Ἅγιος εἰ, Πάτερ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ σεπτῷ. Ἐλέησον οὖς ἐπλασας κατ' εἰκόνα σου Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰὶ Θεοτάκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἄγνη καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τότεόν σου κεχαριτωμένη, βρωντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελήμον ὡς ἀγαθῇ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίῳ φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως· μὴ αἰσχυρῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σοφία ἀρρήτων σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος, σωρίαν τὸν σὸν δούλον, ἡλεημένον ἀνάδειξόν με, καὶ νῦν καθάπερ πάλαι, καὶ ῥῖσαι κακώσεως, Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν.

Ο'νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατήρ καὶ Λόγος ὁ γεννηθείς ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκατάληπτος ἱκπορευτὸν πεφυκός, Θεὲ Μονάρχα τρισηλίε ψάλλω σοι· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἁμαρτίας πίων τὸ φάρμακον, καὶ προστρέχω σοι πίστι, τῇ τετοκυῖα τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς· ταῖς σοῖς πρεσβείαις τὸν δαυλόν σου ζώωσον, καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν, λύτρωσαι μόνη Ἀγνή.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ο φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπές, καὶ τρισηλίον, καὶ μοναρχικόν, μονοκρατὲς ἀπλούστατον, Θεός ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν σκοτεινὴν, καὶ ζοφεράν μου καρδίαν, καταύγασον καὶ δεῖξον, φωταυγὴ καὶ φωσφόρον, ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γερωτάταις πτέρυξι, Σεραφὴμ οἱ θειότατοι, πρόσωπα καὶ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν δόξαν οὐ φέροντες, τοῦ ἀμνηάνου κάλλου σου, ἀγαθαρχικῇ, θεαρχικῇ Μοναρχίᾳ, Τριάς ὑπεραγία· πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν καὶ δοξάζειν, πιστῶς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κυριαρχίαν ἀναρχον, πανοθενῆ καὶ πανάγαθον, τελεταρχικὴν, ἀγαθουργὸν ἀόριστον, αἰτίαν ἀναίτιον, ποιητικὴν αἰτίον, προνοητικὴν, καὶ σωστικὴν τῶν ἀπάντων, Μονάδα κατ' οὐσίαν, καὶ τριάδα προσώποις, δοξάζω σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Επὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ, παρθενικῆς γεννήσεως, Πανάχραντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπῆλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς καὶ ζοφεράς σκοτομῆνης. Διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ θεαρχίας, καταύγασον ταῖς αἴγλαις, καὶ φρούρει τὸν σὸν δούλον.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τὴν πάντων βασιλίδα καὶ παντουργόν, ὑπεράρχιον φύσιν ὑπέρχρονον, ζωαρχικὴν, εὐσπλαγγον φιάν-

ἄρωπον ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογοῦν-
τες ἀμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν.

Η μία Κυριότης καὶ τριλαμπής, ἐνικὴ θεαρχία τρι-
σήμε, τοὺς ὑμνητάς, πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθο-
πρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασ-
μῶν καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θάττον τὴν εἰρήνην, παρά-
σχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ τὴν ἑνωσιν.

Θεοτοκίον.

Νηδὺν Χριστὶ Σωτῆρ μου παρθενικὴν, ἐνοικήσας ἐφά-
νης τῷ κόσμῳ σου, θαυδρικῶς, ἀτρεπτος ἀσύγχυτος
ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων
εἶναι σαφῶς. Διὸ τῆς σὲ τεκούσης, πρεσβείαις τὴν εἰρή-
νην, πάσῃ τῇ ποιμνῇ σου πρυτάνευσον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ανέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ὁπάντων, καὶ Ἀγγε-
λος φωτός, ταῖς Γυναίξιν ἐβόα: Παύσασθε τῶν θα-
κρῶν, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦ-
σαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας τῶσαι
ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Αναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις προ-
σέταξας Γυναίξιν, κηρύξαι τὴν ἑγερσιν, Ἀποστόλοις
ὡς γέγραπται· καὶ ὁρμαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνη-
ματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὅρων κατεπληττετο· ὅθεν
καὶ κατεῖδε, τὰ ὀθόνια μόνα· οὐδεὶς γὰρ βλέπειν δύ-
ναται, ἐν νυκτί τὰ προκείμενα, καὶ πιστεύσας ἐβόησε·
Δόξα σοι Χριστὶ ὁ Θεός, ὅτι σῶζεις ἅπαντας Σωτῆρ ἡ-
μῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος
τὴν φωταυγῇ, νεφέλῃν ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλί-
μακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν,
τῆς οἰκουμένης ὅλης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία,
ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις, τῶν ἀρχαίων
ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ: Πρέσβευε τῷ σῷ
Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐπισβεῶς προσκυνούσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἑτέρα.

Ανθρώποι τὸ μνημᾶ σου Σωτῆρ ἐσφραγίσαντο, Ἀγγε-
λος τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες
ἐθαύσαντο ἐξηγερούμενον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὐταὶ εὐηγγελίσαν-
το, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών, ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν
ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε
δόξα σοι.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς αἱ Γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς Ἀγ-
γελικῆς ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον: Παύσασθε τῶν θακρῶν,
καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦσαι·
Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός,
τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγε-
λων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένη
ναὶ, καὶ παράδεισε λογικῇ, παρθενικὸν καύχημα. ἐξ ἧς
Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ Παιδίον γίγσκειν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑ-
πάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίη-
σε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέρα οὐρανῶν ἀπειργάσατο.
Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις. Δέξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἀρμεν, ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστάσαι τῷ μνηματι,
τὸν Δεσπότην ἐξήτεον ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον, καὶ

χαρὰς εὐαγγέλια ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀπο-
στόλοις ἐμνήνουν, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, παρίχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς
φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθὼς ἐν σοὶ, Κύριε, τροποῦ-
μαι τοῦτον.

Οἱ μισούντες Σιών, γεννηθήτωσαν δὴ πρὶν ἐκσπασθῆ-
ναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστὸς αἰχίνιας αὐ-
τῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός Θεός
μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτό, καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Η καρδία μου τῷ φόβῳ σου σκεπείσθω, ταπεινοφρονοῦ-
σα, μὴ ὑψωθείς, ἀποπέσῃ ἐκ σοῦ πανοικτίμων.

Επὶ τὸν Κύριον, ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, οὐ δώσει τότε,
ὅτε πυρὶ τὰ πάντα κρινεῖ, καὶ κολάσει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶς τις θείος βλέπει καὶ προλέγει,
τετατουργεῖ ὕψιστα, ἐν τρισὶν ἑνα Θεὸν μίλπων· εἰ
γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ Θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Εκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες κλινέν μοι τὸ οὖς σου
βοῶντι, καὶ καθαρον, πρὶν ἄρῃς με ἀπὸ τῶν ἐνθύνδε.

Επὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὐθις ἀναλύ-
σει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἡ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, θεολογία Μονὰς τρισαγία· ὁ Πατὴρ
γὰρ ἀναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρένως, καὶ τὸ
Πνεῦμα σύμμορφον σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ιδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν
ἀδελφούς ἅμα· ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγελίκατο
ζωὴν αἰώνιον.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν
κελεύει, μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ἐνοειδὲ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρη-
νοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γάρ ἐστι, Πατρί τε καὶ
Υἱῷ ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών, εἰς
γενεὰν καὶ γενεὰν.

Στίχος. Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν
Χριστοῦ θεασάμενοι. Καὶ μετὰ τὸν Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός

„ Ἀρματηλάτην Φαρχὴν ἐβύθισε, τετατουργούσα ποτὲ,
„ Μωσαϊκὴν ῥάβδος, σταυροτύπως πληξάσα, καὶ διε-
„ λούσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πιζὼν ὁδίτην
„ διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμείποντα.

Τροπάρια.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ Θεότητα, πῶς μὴ θαυμά-
σωμεν; ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν,
καὶ ἀφθαρσίαν βλύχουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν
ἀθάνατον στᾶχθουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἰδίου.

Ως εὐπρεπὴς ταῖς Γυναίξιν ὁ Ἀγγελος, νῦν ἐπιφάνι-
σται, καὶ τηλαυγῇ φέρων, τῆς ἐμφυτου σύμβελα,
αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς
Ἀναστάσεως, κράζων: Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν,
ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνὴ δὲ

διαμεύσασα, Θεοτόκε Παρθένε. Διό σε πάντες γεραίρομεν, σὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ἐτερος Κανὼν Σταυροαναστ. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Επὴρθησαν πύλαι ἑδυνηραὶ, καὶ ἔφριξαν Ἄδου καθο-
ρῶντες οἱ πυλωροί, ἐν τοῖς κατωτάτοις τὸν ἐν ὕψει,
ἐπὶ τῶν ἀπάντων ἐπέκεινα φύσεως.

Εξέστησαν τάξεις Ἀγγελικαί, ὁρῶσαι ἐν θρόνῳ, ἰδρυ-
μένην τῷ πατρικῷ, τὴν ἐκπρωτον φύσιν τῶν ἀνθρώ-
πων, τὴν καθευργμένην ἐκ τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ,
εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων
ὡσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ἐτερος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον,
κατὰ Ἀλφάβητον. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένη τὸν αἰθιόν, καὶ
ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῖσα ὑμνοῦμέν σε.

Βότριν σε ζωφόρον, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποστάζοντα,
γλυκασμὸν σωτηρίας, ἡ Παρθένος Χριστέ ἀπεκύησε.

Γένος Ἀδαμιαῖον, πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μακαριότητα,
διὰ σοῦ ἀνηγμένον, Θεοτόκε ἀξίως δοξάζει σε.

Ὤδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οστερεώσας καὶ ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει,
καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἰδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ
με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι
πλὴν σου, Ἅγιος, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Κατακριθὲντα τὸν Ἀδὰμ, τῇ γούσει τῆς ἀμαρτίας,
τῆς σαρκὸς σου τὸ σωτήριον πάθος, ἰδικαίωσε Χρι-
στὶ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῆς τοῦ θανάτου πείρας,
πέφνης ὁ ἀναμάρτητος.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ
θανάτου καὶ σκιᾷ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς,
καὶ τῇ αὐτοῦ Θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ
σκεῦη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα,
Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνῃ ἰδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν,
ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντα. Διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις
Ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Ἄλλος, Σταυροαναστάσιμος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Απειθήσαντα πρῶην τῇ ἐντολῇ Κύριε, τοῦ πεποιηκέτος
με ὄντως σὺ ἀπεξένωσας· ὃν μορφωσάμενος, ὑπακοήν
τε παιδεύσας, σεαυτῷ οἰκείωσας διὰ σταυρώσεως.

Οσοφία τὰ πάντα προεγνωκῶς Κύριε, καὶ τῇ σῇ συ-
νέσει, συμπήξας τὰ ὑποχρόνια, οὐκ ἀπηξιώσας,
συγκαταβάσει σου Λόγε, τοῦ Θεοῦ ἀναστῆσαι τὸν κατ'
εἰκόνα σου.

Θεοτοκίον.

Ενοικήσας Παρθένω σωματικῶς Κύριε, ὡφθης τοῖς
ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θραυθναί σε· ἦν καὶ ἀνέδει-
ξας, ὡς ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε
φιλάνθρωπε.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς
προσβολὰς ἀποκρουμένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Εὗας τῆς προμήτορος, σὺ ἐπανόρθωσις γέγονας, τὸν
ἀρχηγόν, τῆς ζωῆς τῷ κόσμῳ, Θεοτόκε κηρύσας.

Ζῶσον δυναστείαν με, ἡ ἀληθῶς Θεὸν Πάναγνε, τὴν
τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ τεκοῖσα, ἐνυπόστατον δύναμιν.

Ὤδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

* Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός
μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ
λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. Διὸ
σὺν τῷ Προφῆτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω. Τῇ δυ-
νάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σὺ δυσμενῇ, ὄντα με λίαν ἡγάπησας, σὺ κενώσας, ξένη
καταβέβηκας, ἐπὶ τῆς γῆς εὐσπλαγχνε Σωτῆρ, τῆς
ἰσχυρίας μου τὴν ὕβριν μὴ ἀνηνάμενος, καὶ μείνας ἐν
τῷ ὕψει, τῆς ἀφράστου σου δόξης, τὸν πρὶν ἠτιμωμένον
ἐδόξασας.

Τὶς καθορῶν, Δέσποτα νῦν οὐκ ἐξίσταται, διὰ πά-
θους, θάνατον λυόμενον, διὰ σταυροῦ, φεύγουσαν
φθορὰν, καὶ διὰ θανάτου, τὸν Ἄδην πλοῦτου κενούμενον·
τῆς θείας δυναστείας, σοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου, τὸ ἐξαί-
σιον ἔργον φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καίχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προ-
στάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τείχος καὶ
λιμὴν. Πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανά-
μωμε, καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ,
Θεοτόκον ἀγνὴν σε γινώσκοντας.

Ἄλλος, Σταυροαν. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῷ σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ τῶν παρανόμων παῖδες
φιλάνθρωπε· δι' οὗ ἔσωσας ὡς εὐσπλαγχνος, τοὺς
δοξάζοντάς σου τὰ Παθήματα.

Ανάστας ἐκ τοῦ μνήματος, πάντας συνανέστησας τοὺς
ἐν Ἄδῃ νεκροὺς, καὶ ἐφώτισας ὡς εὐσπλαγχνος, τοὺς
δοξάζοντάς σου τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἀχραντε Μαρία, τοῦτον δυσώ-
πησον, τοῖς ἱκέταις σου δωρήσασθαι, τῶν πλημμε-
λημάτων τὴν συγχώρησιν.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ητὸν στάχυν βλαστήσας, τὸν ζωοποιὸν ἀνέρωτος
ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε,
σώζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πῶντες γινώσκο-
μεν· τὸν γὰρ ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης ἀει-
πάρθενε.

Ιλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρ-
τητος, καὶ εἰρηνεύσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρε-
σβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ὤδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

* Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ
ἄδυτον, καὶ ἐκαλύψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν
δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐν-
τολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Περιδέσθαι ἡνίσχου, χλαῖναν πρὸ τοῦ πάθους σου Σῶ-
τερ παιζόμενος, τὴν τοῦ Πρωτοπλάστου, περιστέλλων
ἀσχήμονα γυμνωσιν, καὶ γυμνὸς παγῆναι, ἐν τῷ Σταυρῷ
ἀπαμφιάζων, τὸν χιτῶνα Χριστέ τῆς νεκρώσεως.

Εκ χοῆς τοῦ θανάτου, σὺ τὴν πεπτωκυῖάν μου ἀνέκο-
δόμησας, ἀναστὰς οὐσίαν, καὶ ἀγῆρω Χριστέ κατε-
σκεύασας, ἀναδείξας πάλιν, βασιλικὴν ὡσπερ εἰκόνα, ἀφ-
θαρσίας φωτὶ ἀπαστράπτουσαν.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημέ-
νη Πάναγνε, συγγενοὺς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ
παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὺ καὶ μόνῃ, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν
Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Ἐτερος, Σταυροαναστάσιμος. Φώτισον ἡμᾶς.

Οδήγησον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ·
δι' αὐτοῦ γὰρ σοὶ προσπίπτομεν. Τὴν σὴν εἰρήνην
παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Κυβέρνησον ἡμῶν, τὴν ζωὴν νῦν ὁ Θεός ἡμῶν, τῶν
ὑμνούντων σου τὴν ἔγερσιν, καὶ τὴν εἰρήνην παρά-
σχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Δυσώπησον Ἀγνὴ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπει-
ρόγαμε Μαρία σεμνὴ, τοῦ καταπέμψαι ἡμῖν τοῖς
πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου. Ὁρθρίζοντες.

Κατείνασον τὸν ἄσπατον, κλύδωνα τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κηύσασα, τὸν Κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Λατρεύουσιν τῷ τόκῳ σου, Ἀχραντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφρανόν.

Ὁδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦ Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου,
Ἦ καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι πρὸς
Ἦ σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτη-
Ἦ ρίαις μου.

Τροπάρια.

Διὰ ξύλου κραταιῶς, καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκακος, αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς, Χριστὲ κραταιότερος, Σταυρῷ καταβέβληκας, δειγματίσας τοῦτον, τὸν πεισύντα δὲ ἀνέστησας.

Σὺ ὠκτεiras τὴν Σιών, ἐξανατείλας τοῦ μνήματος, καὶ νῦν ἀντὶ παλαιᾶς, τελέσας ὡς εὐσπλαγχνος, τῷ θείῳ σου αἵματι, καὶ νῦν βασιλεύεις, ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστὲ.

Θεοτοκίον.

Ρυσθεῖναι τῶν δεινῶν, πταισμάτων τὰς ἱκεσίαις σου, Θεογεννήτορ ἀγνὴ, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος, Σταυροαναστάσιμος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Παλάμας ἐν τῷ σταυρῷ ἐξηπλώσας, ἱατρῶν τὴν ἀκρατῶς ταθείσαν, ἐν τῇ Ἑδῇ, χεῖρα τοῦ Πρωτοπλάστου, καὶ τῆς ἰδίας χολῆς ἀντεγύτω Χριστὲ, καὶ ἔσωσας ὡς δυνατὸς, τοὺς δοξαζοντάς σου τὰ Παθήματα.

Θανάτου ὁ Αὐτρωτὴς ἐγύσατο, τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, ἔπος, καὶ τῆς φθορᾶς τὸ βασιλεῖον λύση, καὶ τοῖς ἐν Ἀδου φοιτήσας ἀνέστη Χριστὸς καὶ ἔσωσεν ὡς κραταίος, τοὺς ὑμνοῦντας αὐτοῦ τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύση ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ σου Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι πιστῶν στήριγμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κραταιοῦμεθα, καὶ πόθῳ σὲ καὶ τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα ἀφράστως δοξαζόμεν.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτόν, καὶ παστᾶδα ἔμφυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Εοάνων καταλύτης ὡς Θεός, γεγονώς ὁ τόκος σου Μαρία Θεόνυμφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι.

Ο λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ τὰς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, οὐράνιον κλίμακα διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκεν.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὴς τῆς φύσεως.

Εξαναστὸς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνήκοντας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πύρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ Ἀδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας μακρόθυμε, Γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμύνησας τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλόανθρωπε. Διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου, Πολυέλεε.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦ Θεοῦ συγκαταβάς, τὸ πῦρ ἡδέσθη ἐν Βαβυλῶνι
Ἦ ποτὶ διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔφαλλον: Εὐ-
Ἦ λογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Η ἐνδοξος κένωσις, ὁ θάκος πλοῦτος τῆς σῆς πτωχείας Χριστὲ, καταπλήττει Ἀγγέλους, Σταυρῷ ὀρώντάς σε καθελόμενον, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ θείᾳ καθόδῳ σου, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθέντα, καὶ τὸ σκέτος ἡλάθη τὸ πρὶν διώκον: ὅθεν ἀπέστησαν, οἱ ἀπ' αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Α πάντων μὲν Κύριον, ἐνός δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὁρθοδόξως Πατέρα, διολογούντες σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότεσι σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐδὲς, συμφυὲς, καὶ συναῖδιον.

Ἄλλος, Σταυροαναστ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σωτηρίαν ἐργάσω, μέσον τῆς εἰκουμένης Χριστὲ, προφητικῶς βοῶμεν. Ὑψωθείς γὰρ ἐν ξύλῳ πάντας ἀνελκίσω, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α ναστάς ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐξ ὕπνου Οἰκτιρῶν, κόσμον συνήγειρας. Ἡ κτίσις ἐπιστάθη, διὰ τῶν Ἀποστόλων, κηρυττόντων τὴν ἔγερσιν: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Γουργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος, καὶ συναΐδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατὴρ τῇ εὐδοκίᾳ, πλαστουργεῖται, καὶ Πνεύματος. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθείς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. Διὸ σοῦ τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκου, ὀρθοδόξως κραυγάζομεν: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Ράβδος ἔφης Παρθένε, Ἰεσταὶ ἐκ τῆς ρίζης ἡ παμ- μακάριστος, καρπὸν ἀνθηφορεύσα, σωτήριον τοῖς πίστει, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Σοφίας ἐμπλήσον πάντας, καὶ δυνάμειος θείας ἡ ἐνυπόστατος, σοφία τοῦ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τοὺς ἐν πίστει σοὶ ψάλλοντας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Ὁδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦ Ἐπαπλάσιως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος,
Ἦ τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε: δυνάμει δὲ
Ἦ κρείττονι, περιωθέντας τούτους ἰδὼν, Τὸν δημιουργὸν
Ἦ καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀ-
Ἦ νυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ἡ ὑπέρθεος δύναμις, ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε: σαρκὶ γὰρ γεσάμενος, ὑπὲρ παντὸς θανάτου Σταυροῦ, ἔλυσε τοῦ Ἀδου τὴν ἰσχύν: ὃν ἀπαύστως, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ο σταυρωθεὶς ἐγήγερται, ὁ μέγας λαὸς πέπτωκεν, ὁ καταπεσὼν, καὶ συντριβὴς ἀνείρθηται, φθορὰ ἐξωστράκισται, καὶ ἀφθαρσίαν ἠνθῆσεν: ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ, τὸ θνητὸν κατεπόθη. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαὴ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσιν, αἶγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἀναρχον, ὁμοφυᾶτε Λόγον Πατὴρ, καὶ συμβασιλεύον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος, Σταυροαναστ. Νικηταὶ τυράννου.

Τὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, χειρὰς μοι ἐκτείναντα τῷ γυμνωθέντι, καὶ καλούμενόν με, τῇ αὐτοῦ εὐτυχίῳ θάλαψαι γυμνώσει, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν ἐκ κατωτάτου, Ἄδου με ὑψώσαντα τὸν πεπτωκότα, καὶ τῇ ὑψιθρόνῳ, δόξῃ τοῦ Γεννήτορος τιμηκότα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ Παρθένη, τοῦ παραπεσόντος με ὥφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν. Ὁν ὑμνεῖμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τῶν ἐναντίων τὰς θελκτικὰς καὶ φλογώδεις, καὶ ἡμῶν κατὰσβesson βολίδας, ὅπως σε ὑμνῶμεν Ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπερυψῶς τὸν Δημιουργόν, καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένη. Ὁν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτιστικὴν σε καὶ χρυσαυγὴ τὸ σκηνώσαν, ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον Παρθένη, εἶδει λαμπάδα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**ξίστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ἔτι Θεός, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν. Διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίας μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Τῇ θείᾳ καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἀπλοῦς, πεφυκῶς συντεθῆς προσλήψει σαρκός, ἐν σεαυτῷ, ταύτην ἐπεστήσας Λόγε Θεοῦ, καὶ πεπονθὼς ὡς ἄνθρωπος, ἔμεινας ἐκτός πάθους ὡς Θεός. Διό σε ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Πατέρα κατ' οὐσίαν τὴν θείκην, ὡς δὲ φύσει γεγέννητος ἄνθρωπος, ἔφησ Θεόν, ὑψίστη τοῖς δούλοις συγκατιῶν, ἔξαναστὰς τοῦ μνήματος, χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν, τιθεὶς τὸν κατὰ φύσιν, Θεόν τε καὶ Δεσπότην, μεθ' οὗ σὶ πάντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ωράθης ὡ Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξάτο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ἐν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἄλλος, Σταυραν. Ἐφριξε πάσα ἀκοή.

Θεοῦ σε φύσει τὸν Υἱόν, συλληφθέντα ἐν γαστρὶ ἐπιστάμιδα, τῆς Θεομήτορος, καὶ γεγονότα δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, καὶ καθορῶντες ἐν Σταυρῷ, τῇ φύσει μὲν πάσχοντα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμείναντα.

Λέλυται σκότος ἀμειδές· ἐκ τοῦ Ἀδου γὰρ ἀνέτειλεν ἡλῖος, δικαιοσύνης Χριστός, τῆς γῆς φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, λάμπων Θεότητος αἰγαῖς, οὐράνιος ἄνθρωπος, Θεός ἐπίγειος. Ὁν ἐν φύσει διτταῖς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Εντεινε καὶ κατενεδεῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσραηλιτὴν λαόν, καθυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, φίλευσεβούντι βασιλεῖ, ὡς ὄπλον ἀνίκητον ἐπαγομένῳ σοι, σὺν τῇ λόγῃ τὸν Σταυρὸν χαριζόμενος.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαρὰς καὶ εὐφροσύνης, πλήρης σου ἡ μνήμη, τοῖς προσκυνοῦσιν ἱάματα βρύουσα, καὶ εὐσεβῶς Θεοτόκον σὶ καταγγέλλουσι.

Ψαλμοῖς σε ἠνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸν Χαῖρέ σοι κράζομεν· σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Ωραῖος Θεοτόκε, ἔφη ὁ καρπός σου, οὐχὶ φθορὰς τοῖς μετέχουσι πρόξενος, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σὶ μεγαλύνουσιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρίστης ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπείλειφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἡλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλόανθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοι σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶταί σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς θησαυρὸν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο· ἀλλὰ ἀνέστης, καὶ παρίσχεις, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρὸν σου ἡμῖν δίδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν, ἔτι νεκροὺς ἀνίστα, καὶ θάνατον κατήργησε. Διὰ τοῦτο προσκυνῶμεν, τὴν Ταφὴν σου καὶ τὴν Ἑγερσιν.

Ο Ἀγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν Ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ Γύναια ἐφώνησε λέγων· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεός ὢν, καὶ τῇ οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδωρήσατο.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Επαθες διὰ σταυροῦ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι, ταφὴν κατεδέξω τρίήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀθανάτισας, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου φιλόανθρωπε.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω, καὶ ἠνυμνῶ Χριστέ τὴν σὴν ἐκ τάφου Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡλευθέρωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν τοῦ Ἀδου αλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ζωοδόχον σου μνῆμα φρουροῦντες παρόνομοι, σὺν τῇ κουστωδίᾳ ἐσφραγίσαντο τοῦτο. Σὺ δὲ ὡς ἀθάνατος Θεός, καὶ παντοδύναμος, ἀνέστης τριήμερος.

Πορευθέντος σου ἐν πύλαις Ἀδου Κύριε, καὶ ταύτας συντρίψαντος, ὁ αἰχμαλώτος οὕτως ἐβόα· Τίς ἐστὶν οὗτος, ἔτι σὺ καταδικάζεται ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς σκυνὴν κατέλυσε τοῦ θανάτου τὸ δεισματοῦριον; Ἐδεξάμην αὐτὸν ὡς θνητὸν, καὶ τρέμω ὡς Θεόν. Παντοδύναμι Σωτὴρ ἐλήσων ἡμᾶς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ἔρα σελ. 30.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ μακαρίσμοι.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μένε οἰκτίρμων, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Ακουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐᾷ, ὅτι ὁ γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ἡμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Εὐλῶ προσπαγείς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδάμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδούς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Σήμερον Χριστός, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, παρέχων ἀφθαρσίαν· καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Χαίρετε σοφαί, Γυναικες Μυραφῆροι, πρῶται τὴν Χριστοῦ, Ἀνάστασιν ἰδοῦσαι, καὶ τοῖς αὐτοῦ ἀπαγγέλλασαι Ἀποστόλοις, παντὲς τοῦ κόσμου τὴν ἀνάκλησιν.

Φίλοι τοῦ Χριστοῦ, Ἀπόστολοι φανέντες, σύνθρονοι αὐτοῦ, ἐσόμενοι τῇ δόξῃ, ἐν παρρησίᾳ αὐτῷ ἡμᾶς παραστῆναι, ὡς Μαθηταὶ αὐτοῦ πρεσβεύσατε. Δόξα.

Αναρχε Τριάς, ἀμέριστο οὐσία, σύνθρονε Μονάς, ἐμέτιμε τῇ δόξῃ, ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ βασιλεία, σῶζε τοὺς πιστεῖ ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Χαῖρε τοῦ Θεοῦ, εὐρύχωρον χωρίον. Χαῖρε κιβωτὶ,
 τῆς Νίας Διαθήκης. Χαῖρε ἡ ἑγχρυστος στάμνος,
 ἐξ ἧς τὸ Μάμμα, πᾶσιν ἰδόθη τὸ οὐράνιον.

Τέλος τοῦ Πλ. Δ'. Ἦχος.

Ἦχων σφραγὶς Τίταρτε σὺ τῶν πλαγίων,
 Ὡς ἐν σεαυτῇ πᾶν καλὸν μέλος φέρων.
 Ἀνευρύεις σὺ τοὺς κρότους τῶν ἀσμάτων,
 Ἦχων κορωνίς, ὡς ὑπάρχων, καὶ τέλος.
 Ὡς ἄκρον ἐν φθόγγοις τε, καὶ φωνῶν στάσει,
 Ἀκρον σε φωνῆς δις σε καλῶ, καὶ τέλος.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ ΕΩΘΙΝΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ, ΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ.

Τὰ μὲν Ἑωθινά, εἰσι ποίημα Λέοντος Βασιλέως· τὰ δὲ Ἐξαποστειλάρια,
 τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου Βασιλέως.

Ἰστέον, ὅτι πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκάστου Ἐξαποστειλαρίου, λέγομεν πάντοτε τὸ παρὸν Ἀντίφωνον εἰς Ἦχον β'. Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, (ἐκ γ') εἰτα ἐπισυνάπτομεν εὐθύς. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. (Ἀπαξ)

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πῖ-
 σται Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν
 τῶν ἄνω καὶ κάτω· μάθωκεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν
 εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ,
 καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς Μύσταις ὡς ὑ-
 πέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Θεοτοκίον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέχαιρες, Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι Χρι-
 στὸν ἐώρακας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον κα-
 θῶς εἶπεν· οἷς καὶ ὠφθη διδάσκων, καὶ φανερῶν, τὰ
 κρείττονα, καὶ βαπτίζειν κελεύων, ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ Υἱῷ,
 καὶ Πνεύματι τοῦ πιστεύειν, αὐτοῦ ἡμᾶς τὴν Ἑγερσιν, καὶ
 δόξάζειν σε Κόρη.

ΕΩΘΙΝΟΝ Α'. ΗΧΟΣ Α'.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χα-
 μόθεν ἑπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος· καὶ προσκυνήσαν-
 τες αὐτὸν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν, πανταχοῦ διδάχ-
 θέντες, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρύττειν τὴν
 ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀποκατά-
 στασιν· οἷς καὶ συνδικαιωνίζειν, ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο,
 Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφό-
 ροι ἔχαιρον· εἶδον γὰρ Νεανίσκον, καθημένον ἐν
 τῷ τάφῳ, καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἰδοὺ Χριστὸς ἐγήγε-
 ρται· εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ, τοῖς Μαθηταῖς. Ἐν τῷ ὄρει
 φθάσατε Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε
 τοῖς Φίλοις.

Θεοτοκίον.

Αγγελος μὲν ἐκόμισε, τῇ Παρθένῳ τὸ Χαῖρε, πρὸ σῆς
 Χριστὶ συλλήψεως· Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον, ἐκύλισέ
 σου τοῦ τάφου. Ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γὰρ, χαρὰς ἀφράστου

σύμβολα· ἐδὲ ἀντὶ θανάτου, σὲ χορηγόν, τῆς ζωῆς κη-
 ρύττων· καὶ μεγαλύνων, καὶ λέγων τὴν Ἀνάστασιν, Γε-
 ναιξὶ καὶ τοῖς Μύσταις.

ΕΩΘΙΝΟΝ Β'. ΗΧΟΣ Β'.

Μετὰ μύρων προσελθοῦσαις, ταῖς περὶ τὴν Μαρίαν
 Γυναῖξί, καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἴσται αὐταῖς
 τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὥραθη ὁ λίθος μετρημένος, καὶ θεῖος
 Νεανίας, καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς.
 Ἠγέρθη γὰρ φησιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύττει τοῖς
 κηρύξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν,
 καὶ ὀψεσθαι αὐτὸν, ὀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην
 καὶ Κύριον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ'.

Οτι Χριστὸς ἐγήγερται, μὴ τις διαπιστεῖτω· ἐφάνη τῇ
 Μαρίᾳ γὰρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἄγρον ἀ-
 πιούσι· Μύσταις δὲ πάλιν ὠφθη, ἀνακειμένοις ἐνδεκα-
 οὺς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοὺς, ὅθεν καταβέβηκεν
 ἀνελήφθη, ἐκικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθει τῶν σημείων.
 Θεοτοκίον.

Ο ἀνατείλας Ἥλιος, ἐκ παστοῦ ὡς νυμφίος, ἀπὸ τοῦ
 τάφου σήμερον, καὶ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ θά-
 νατον καταργήσας, σὲ τεκούσης πρεσβείαις, φῶς ἡμῖν ἐ-
 ξαπόστειλον, φῶς φωτίζου καρδίας, καὶ τὰς ψυχὰς, φῶς
 βαδίζειν ἅπαντας ἐμβιβάζον, ἐν τριβόις προσταγμάτων
 σου, καὶ ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'. ΗΧΟΣ Γ'.

Τῆς Μαгдаληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελι-
 ζομένης, ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ ἐμφάνειαν, δια-
 πιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκλη-
 ρόν· ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι,
 πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο. Καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς
 τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα· οἱ δὲ ἐκήρυττον παν-
 ταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φω-
 τισθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σου τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνά-
 στασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ'.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωῇ
 φόρῳ μνηματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεισε
 Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὄφιν· τοῦ οὐρανοῦ δισ-
 πόζοντος, ἑγερσιν διδάχθωμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, ἐν μνη-
 μείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πρᾶχθὲν θαυμά-
 σαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέπει.

Θεοτοκίον.

Τὸ Χαίρετε φθεγξάμενος, διημεῖψω τὴν λύπην, τῶν
 Προπατόρων Κύριε, τὴν χαρὰν ἀντεισάγων, ἐγέρσειώς
 σου ἐν κόσμῳ. Ταύτης οὖν ζωοδότα, διὰ τῆς κηυσάσης
 σε, φῶς φωτίζου καρδίας, φῶς οἰκτιρμῶν, τῶν σὼν ἐξα-
 πόστειλον τοῦ βοᾶν σοι· Φιλάνθρωπε, Θεάνθρωπε, δόξα
 τῇ σῇ ἐγέρσει.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'. ΗΧΟΣ Δ'.

Ορθρος ἦν βαθύς, καὶ αἱ Γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνη-
 μά σου Χριστέ, ἀλλὰ τὸ σῶμα οὐχ εὗρεθαι τὸ πο-
 θούμενον αὐταῖς. Διὸ ἀπορουμέναις, οἱ ταῖς ἀστραπτού-
 σαις ἐσθήσεισιν ἐπιστάντες, τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νε-
 κρῶν ζητεῖτε ἔλεγον. Ἠγέρθη ὡς προεῖπε. τί ἀμνημονεῖτε
 τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; Οἷς πεισθεῖσαι, τὰ ὀραθέντα ἐκ-
 ρυττον· ἀλλ' ἰδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια· οὕτως ἦσαν ἔτι
 νωθεῖς οἱ Μαθηταί. Ἀλλ' ὁ Πέτρος ἱδραμε, καὶ ἰδὼν
 ἰδόξασέ σου, πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια.

ΕΞΑΠΟΣΤΙΛΑΡΙΟΝ Ε΄.

Η ζωὴ καὶ ἐδὸς Χριστὸς, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα, καὶ τῷ Λουκᾷ συνώδευεν, οἷς περ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἑμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον· ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καίεσθαι ἐτύγχανον, ὅτε τοῦτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ γραφαῖς ἡρμήνευεν, ἃ ὑπέστη. Μεθ' ὧν, Ἠγέρθη κράζωμεν, ὡφθητε καὶ τῷ Πέτρῳ. Θεοτοκίον.

Υμῶ σου τὸ ἀμέτρητον, ἔλεος Ποιητᾶ μου, ὅτι σάντων ἐκένωσας, τοῦ φορέσαι, καὶ σῶσαι, φύσιν βροτῶν κακώθεισαν, καὶ Θεὸς ὧν ἠνέσχου, ἐκ τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος, κατ' ἐμὲ τοῦ γενέσθαι, κατελθεῖν μέχρις Ἀδου θύλων με τοῦ σωθῆναι, πρεσβεΐαις τῆς τεκούσης σε, Δέσποτα πανοικτίρμον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ε΄. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄.

Ω τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ! πῶς Πέτρῳ μὲν τοῖς ὀθονίοις μόνοις, ἔδωκας ἐννοῆσαί σου τὴν Ἀνάστασιν, Λουκᾷ δὲ καὶ Κλεόπα συμπορεύομενος ὠμίλεις, καὶ ὁμιλῶν οὐκ εὐθείως ἑαυτὸν φανεροῖς· διὸ καὶ ὀνειδίξῃ, ὡς μόνος παροικῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ μὴ μετέχων τῶν ἐν τέλει βουλευμάτων αὐτῆς. Ἀλλ' ὁ πάντα πρὸς τὸ τοῦ πλάσματος συμφέρον οἰκονομῶν, καὶ τὰς περὶ σοῦ προφητείας ἀνέπτυξας, καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν ἄρτον, ἐγνώσθη αὐτοῖς· ὧν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι πρὸς γνῶσιν σου ἀνεφλέγοντο· οἱ καὶ τοῖς Μαθηταῖς συνηθροισμένοις ἤδη, τρανῶς ἐκήρυττόν σου τὴν Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἐλήσεν ἡμᾶς.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Σ΄.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ εἰ κατ' οὐσίαν, ἐν μέσῳ στάς ἐδίδασκες, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, καὶ βρώσεως συμμετέσχες, βάπτισμα μετανοίας. Εὐθύς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω. Ὑπέρβει Θεάνθρωπε, δέξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Θεοτοκίον.

Ο ποιητῆς τῆς κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν ἀπάντων, σάρκα βροτείαν ἔλαβεν, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων, σοῦ Παναγία Παρθέने. Καὶ γὰρ φθαρῆσαν μου ὅλην τὴν φύσιν ἐκαινούργησε, πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τόκου, καταλιπὼν μετὰ τέκον. Ὅθεν πιστῶς σε πάντες, ἀνευφημοῦμεν, κράζοντες· Χαῖρε Δέσποινα κόσμου.

ΕΩΘΙΝΟΝ Σ΄. ΗΧΟΣ ΠΛ. Β΄.

Η ὁντως εἰρήνη σὺ Χριστέ, πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, εἰρήνην τὴν σὴν διδόεις, μετὰ τὴν ἔγερσιν Μαθηταῖς, ἐμπόβους ἔδειξας αὐτοῖς, δόξαντας πνεῦμα ὁρᾶν. Ἀλλὰ κατέστειλας τὸν τάραχον αὐτὸν τῆς ψυχῆς, δείξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου· πλὴν ἀπιστούντων ἔτι, τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ διδασχῶν ἀναμνήσει, διήνοιξας αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· οἷς καὶ τὴν πατρικὴν ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος, καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς, διεστῆς πρὸς οὐρανόν. Διὸ σὺν αὐτοῖς προσκυνούμεν σε, Κύριε δέξα σοι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ΄.

Οτι ἦσαν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος, μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα, ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὗρον τὰ ὀθόνια, ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἣν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων· διὸ πάλιν ἠσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον. Θεοτοκίον.

Μεγάλα καὶ παράδοξα, δι' ἐμὲ κατειργάσω, Χριστέ μου πολυέλεε. Ἐκ Παρθένου γὰρ Κέρης, ἐτέχθης

Antologio.

7 *

ἀνερμηνεύτως, καὶ σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θάνατον ὑπομείνας, ἐξανέστης ἐν δόξῃ, καὶ τὴν ἡμῶν, φύσιν ἡλευθέρωσας τοῦ θανάτου. Δέξα Χριστέ τῇ δόξῃ σου, δέξα τῇ σῇ δυνάμει.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ΄. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Ιδοὺ σκοτία καὶ πρωΐ, καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἔστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὑφ' οὗ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς; ἀλλ' ὅρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου γραφῆς. Μεθ' ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η΄.

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἔξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῖσα, ὡς κηπουρὸν ἐκπρώτα· Κύριε ποῦ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; Κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτὸν, τὸν Σωτῆρα ἡκουσε· Μή μου ἄπτου. Πρὸς τὸν Πατέρα ἀπειμι, εἰπέ τοῖς Ἀδελφοῖς μου.

Θεοτοκίον.

Τριάδος Κόρη τίτοκας, ἀπορρήτως τὸν ἕνα, διπλοῦν τῇ φύσει πέλοντα, καὶ διπλοῦν ἐνεργείᾳ, καὶ ἕνα τῇ ὑποστάσει. Τοῦτον οὖν ἐκδυσώπει, αἰεὶ ὑπὲρ τῶν πίστει σε, προσκυνούντων ἐκ πάσης, ἐπιβρυλῆς, τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσασθαι, ἔτι πάντες, πρὸς σὲ νῦν καταφεύγομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η΄. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα, οὐ μάτην χεῖνται θερμῶς. Ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδασκόντων Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὀψεως τῆς σῆς ὡς Ἰησοῦ. Ἀλλ' ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενῆς· διὸ καὶ ἀποπέμπεται, μὴ προσβαῖναι σοὶ Χριστέ. Ἀλλ' ὁμῶς κήρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς Μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν πρὸς τὸν πατρῶον κληρὸν ἀνοδὸν ἀπαγγέλλουσα. Μεθ' ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ΄.

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς ἐσῆλθες, τοὺς Ἀποστόλους ἐπλησας, Πνεύματος Παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμψύσθας· οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἀμαρτίας εἰρηκας. Καὶ ὁκτῶ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευράν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας, καὶ τὰς χεῖρας. Μεθ' οὗ βοῶμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἐβλεψας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριῆμερον Θεόνυμφε, Παναγία Παρθέने, ἀπασαν θλίψιν ἀπέδου, ἣν ὑπέστης ὡς Μήτηρ, ὅτε κατεῖδες πάσχοντα, καὶ χαρὰς ἐμπλησθεῖσα, σὺν τοῖς αὐτοῦ, Μαθηταῖς γεραίρουσα τοῦτον ὕμνεις. Διὸ τοὺς Θεοτόκον σε, νῦν κηρύττοντας σῶζε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Θ΄. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄.

Ως ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὕσης ὀφίας Σαββάτων, ἐφίστασαι τοῖς φίλοις Χριστέ, καὶ θαύμασι θαῦμα βεβαίοις, τῇ κεκλεισμένῃ εἰσέδῳ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν. Ἀλλ' ἐπλησας χαρὰς τοὺς Μαθητάς, καὶ Πνεύματος Ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν ἱναιμας ἀφέσεως ἀμαρτιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν, γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἀφῇσιν πταισμάτων, εὐσπλαγχνε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζηβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγρην· οἱ Χριστοῦ τῇ προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλήθος εἰλκον ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνοὺς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχητο· οἷς τὸ τρίτον, φανείς, καὶ ἄρτον ἐδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθρώπων. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀναστάντα Κύριον, τριήμερον ἐκ τοῦ τάφου, Παρθένη κατεκίτευε, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, καὶ πόθῳ μακαριζόντων. Σὲ γὰρ ἔχομεν πάντες, καταφυγὴν σωτήριον, καὶ μεσίτην πρὸς τοῦτον· κληρὸς γὰρ σὲς, καὶ οἰκείται πέλομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἅπαντες ἀφορῶμεν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Μετά τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες ὡς εἰκὸς ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου Χριστέ οἱ Μαθηταί, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν· καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. Ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ἐφανερωθεὶς, ὡς Δεσπότης πάντων, δεξιοῖς τὰ δίκτυα κελύεις βαλεῖν. Καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς, καὶ πλήθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ δεῖπνον ξένον ἔτοιμον ἐν γῇ. Οὐ μετασχόντων τότε σου τῶν Μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον, ἐντροφεῖσθαι φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ'.

Μετά τὴν θείαν ἱερωσίαν, τρίς τῷ Πέτρῳ φιλεῖς με, πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων, προβάλλεται ποιμέναρχην. Ὃς ἰδὼν ὃν ἡγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην· Οὗτος δὲ τίς; Ἐὰν θείλω ἔφησε μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

Θεοτοκίον.

Ὁ φοβερόν μυστήριον, ὃ παράδοξον θαῦμα! διὰ θανάτου θάνατος, παντελῶς ἠφανίσθη. Τίς οὖν μὴ ἀνυμνήσει σου, καὶ τίς μὴ προσκυνήσει σου τὴν Ἀνάστασιν Λόγε, καὶ τὴν ἀγνῶς, ὡς σαρκὶ τεκοῦσάν σε Θεοτόκον; ἥς ταῖς πρεσβείαις ἅπαντας, λύτρωσαι τῆς γείννης.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Φανερῶν ἑαυτὸν τοῖς Μαθηταῖς σου Σωτήρ, μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, Σίμωνι δίδωκας τὴν τῶν προβάτων νομὴν, εἰς ἀγάπης ἀντίκτησιν, τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αἰτῶν. Οἷο καὶ ἔλεγες· Εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὴν φιλόστοργον, περὶ τοῦ ἄλλου Μαθητοῦ ἐπυνθάνετο· Ὡν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, τὴν ποίμνην σου διαφύλαττε, ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτήν.

ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΙΑ

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ι Α

Ψαλλόμενα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ὅταν τύχη Ἀλληλούϊα, μετὰ τῶν Στιχηρῶν τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν λαχόντος Ἀγίου, καὶ κατὰ τὸν Ἦχον αὐτῶν.

Εἰς τὸ, Κύριε Ἐκέκραξα, Στιχηρά Προσόμοια -
Θεοτοκία. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ψυχῆς μου σὺ εἶ ἡ χαρμονή, καὶ τὸ ἀγαλλίαμα, σὺ τῶν παθῶν μου τὸ ἴαμα, κόρη Θεόνυμφε, τῶν ἀρρώστημάτων, τῆς ψυχῆς μου Πανάγνε, ταχεῖα θεραπεία καὶ λύτρωσις, τῶν συνεχόντων με, πειρασμῶν, καὶ καταφύγιον, ἐν ἀνάγκαις· διὸ μεγαλύνω σε.

Ελέους ἡ ἄβυσσος ἐμέ, τὸν βυθὸν γενόμενον, ἀκαθαρσίας ἐλέησον, καὶ λύσον πάντα μου, τῶν παθῶν τὸν ῥύπον, δάκρυσι καθαίρουσα, καὶ θεία καταλύξει λαμπρύνουσα· δι' ἧς μοι δώρησαι, ταπεινὸν τῷ ὄντι φρένημα, καὶ καρδίας συντριβὴν σωτήριον.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, μόνη ἐχρημάτισας, τοῦ ἐκ Πατρὸς ἀνατεῖλαντος· ὅθεν κραυγάζω σοι. Τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς με κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως Ἀχραντε.

Εἰτα τὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἔτερα Θεοτοκία Προσόμοια

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένη, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Τῆς εὐσπλαγχνίας ἡ πύλη, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, μὴ ὑπερίδῃς πίστει, ἱκετεύω σε Κόρη, οἵκτειρον ἐν τάχει καὶ σῶσον αὐτήν, τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων μου, καὶ ἐγκαινίσασα χάριν σὴν ἐπ' ἐμοί, καταγαλῖσον Παρθένη ἀγνή.

Χριστιανῶν προστασία ἡ ἀκαταίσχυτος, ἡ σωτηρία πάντων, ἡ ἐλπίς τῶν περάτων, βοήθησον σοῖς δούλοις· δύνασαι γάρ, ὅσα θέλεις Πανάχραντε· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Ἔτερα Θεοτοκία Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σὺ εἶ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπίς, Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, ἐν πί-

στει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἔχθρου, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, θλίψεως, ῥυσθῇμεν πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεόνυμφε.

Μένη τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ἀνθρώπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. Διὸ δυσωπῶ σε, τῶν παρενοχλούντων με παθῶν ἐξάρπασον· ὅπως τὴν στενὴν εὐθυστόμω, τρίβον διανύσας πρὸς πλάτος, φθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος.

Δεῖξον εἰς ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, τὴν εὐσπλαγχνίαν σου· δέξαι παναμώμητε, καὶ τὰς δεήσεις ἡμῶν, εἰς λαὸν ἁμαρτήσαντα, καὶ ἀπεγνωσμένον, ὅπως λυτρωθῇμεν ἐκ πάσης θλίψεως. Σὲ γὰρ πᾶσα κτίσις δοξάζει, καὶ ἀνακηρύττει σε ὄντως, μέγα ἰλαστήριον καὶ καύχημα.

Ἔτερα Θεοτοκία Προσόμοια.

Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Παθῶν με τρικυμία Δέσποινα χειμάζουσι, καὶ κλύδων με ταραττεῖ, βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας. Δός μοι χεῖρα βοηθείας καὶ διάσωσόν με, καὶ τὰ θειὰ ἀπέλασον, καὶ ἱδυνον πρὸς λιμένα γαλήνης.

Τῶν θείων Προφητῶν Ἀγνή χαῖρε τὸ καύχημα· χαῖρε παστὰς Κυρίου· χαῖρε νεφέλη κούφη· χαῖρε ἄχραντε Μήτηρ εὐλογημένη· χαῖρε κόσμου χαρὰ καὶ ἀντίληψις· χαῖρε νίκος ὀρθοδόξων Ἀνάκτων.

Τῶν θείων Ἀποστόλων· χαῖρε τὸ κραταίωμα· χαῖρε χρυσὴ λυχνία, καὶ μανναδόχε στάμνη· χαῖρε ἄνθος τῆς πίστεως Παρθένη· χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀρρήτως κυήσασα· χαῖρε θρόνε πύρινε τοῦ Ὑψίστου.

Ἔτερα Προσόμοια Θεοτοκία.

Ἦχος δ'. Ὡς γυναιὸν ἐν Μάρτυσι.

Επομβρίαις τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἀγίου Πανάμωμε, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρέσισον, ἡ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν, τὴν ἀμίτητον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἵκτιρμοῖς ἀποσμήχουσας, ἀποξήρανον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου καὶ χειμάρρουν, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς αἰεζώου πρεσβείαις σου.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθήμενον περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου Πανάμωμε, καὶ ἀξιώσον ποιῆν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὖροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὃ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Μυριάκις Πανάχραντε, ἐπεσχόμεν μετάνοιαν, τῶν ἐμῶν ποιήσασθαι παραπτώσεων, ἀλλ' οὐκ ἔῃ με ἡ φαῦλ' μου, τῶν κακῶν συνήθεια. Διὰ τοῦτέ σοι βοῶ, καὶ προσπίπτω καὶ δέομαι. Σὺ με Δέσποινα ἐξελοῦ τῆς τοιαύτης τυραννίδος, ὁδηγοῦσα πρὸς τὰ κρείττω, καὶ σωτηρίας ἐχόμενα.

Ἔτερα Προσόμοια Θεοτοκία.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Σὶ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυμήντε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον. Ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὃ ἀχρεῖος οἰκίτης σου.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς τάλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε. Καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρσον ἀγνῇ, καὶ τοῦ νοός μου στήσον τὸ ἄσφατον. Ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω σωζόμενος, ὃ ἀχρεῖος οἰκίτης σου.

Ζόρος φοβερώτατος, ὃ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου. Τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν, αἰὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει ἀγαθῇ· ἐξ ὧν με ῥύσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε· καὶ πρὸς λιμένα σωτηρίου, καὶ πρὸς φῶς τὰ ἀνέσπερον, τῶν Ἀγίων κατὰταξον.

Ἔτερα Θεοτοκία Προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Χαῖρε φωτὸς καθαρώτατον δοχεῖον· χαῖρε στύλε πόρινε, τὸν νοητὸν Ἰσραὴλ, ἔνδον εἰς θείαν κατόπασιν, εἰσαγομένη· χαῖρε νεφέλη, τὸν μέγαν ἥλιον, κόσμῳ διαυγάσασα, καὶ πρὸς τὸ ἄδυτον, φῶς τοῦς ἐν σκότει καθεύδοντας, τῆς ἀγνωσίας, μεταρρύθμισα παναμώμητε· χαῖρε Παρθένε· χαῖρε Πάνσεμνε· χαῖρε Μητὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὅν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε παιδρὸν ἐνδιαίτημα Κυρίου· χαῖρε θρόνε πόρινε· χαῖρε λυχνία χρυσή· χαῖρε κογχύλη ἡ βάψατα, ἐκ σῶν αἱμάτων, τῷ Βασιλεῖ πορφύραν θεότευκτον· χαῖρε πόλις ἑμψυχε, τίμιε ρτέφανε, καὶ κραταιὸν περιτείχισμα, βασιλευδόντων, ἐν εὐσεείᾳ· χαῖρε ἀνίκητον, στρατευομένων θάρσος Πάναγνε· χαῖρε πύλη Κυρίου πανύμνητε. Ὅν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φύσεως ὄρους καὶ νόμους ὑπερβάσα, τὸν Κτίστην τῆς φύσεως, ἀδιάφθόρως Ἀγνή, ἐν τῇ γαστρί σου συνέλαβες, μὴ γνοῦσα πείραν, ὅλως ἀνδρὸς Παρθένε ἀμόλυντε· καὶ τοῦτον ἐκύησας, εἰς σωτηρίαν βροτῶν· καὶ μετὰ τόκον διέμενας, ὡς πρὸ τοῦ τόκου, τῆς παρθενίας σῶα τὰ σήμαντρα, διατηρεῖσα· ἔντως μέγιστον, σοῦ τὸ θαῦμα καὶ ξένον καὶ ἄφραστον, καταπλήττον Ἀγγέλους, καὶ βροτῶν πᾶσαν διάνοιαν.

Ἔτερα Θεοτοκία Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἀνατόλῃ νοητῇ, ἡ ἐκλαγόνων τὸν Χριστὸν ἀνατείλασα, πληροῦντα τὴν οἰκουμένην, φωτὸς ἀρρήτου Ἀγνῇ, τὸ τῶν Ἀσωμάτων ἀγαλλίαμα, ἀμνὲν Θεοῦ αἱρόντα, ἁμαρτίας ἡ τέσσασα, παντὸς τοῦ κόσμου, τὸν τροφία Πανάμωμε, ἡ θηλάσασα, καὶ ἀγκάλαις κατέχουσα, μόνη ἡ ἀδιάφθορος, ἀγνή ἡ ἀμόλυντος· χαῖρε Ἀγία Ἀγίων, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, Ἀγνή δυσωποῦσα, καταπέμψαι τοῖς σοῖς δούλοις, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τῶν γηγενῶν ἡ ἐλπίς, γῇ ἐκλεκτῇ καὶ καθαρᾷ καὶ ἀμόλυντος· πηγὴ τε ἐσφραγισμένη, τοῦ Παρακλητοῦ σεμνῇ, οὐ ὑπάρχεις μόνη ἀειπάρθενε· ἐξ ἧς οἱ σεβόμενοι, σωτηρίαν εὐρίσκομεν· γένους βροτείου, ἡ ἀνάκλησις Ἀχραντε· γῇ κατάκαρπε, ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα· γέφυρα ἡ μετάγουσα, γαλήνην πρὸς εὐδιον, ἡ κυβερνήτης ἡ θεία, χειμαζομένων ἡ ἀγκυρα, λιμὴν ὃ ἐν ζάλῃ, τῶν ἐκ πόθου σε ζητούντων ὃ εὐδιδωτάτος.

Χαίροις βάτε πυρφόρε σεμνῇ, βασιλικῆς, φυλῆς φωτίσας Βασίλισσα, Παρθένε, τὸν Βασιλέα καὶ ποιητὴν τοῦ παντός, ὡς τεκοῦσα Κόρη Μητροπάρθενε, βωμούς ἀφανίσαντα, πῶν δαιμόνων ἐν χάριτι· χαίροις τὸν βότρυν, τῆς ζωῆς ἡ βλαστήσασα, τὸν ἐκβλύζοντα, ἀφθαρσίας τὴν ἄβυσσον· χαίροις ἡ ἀφανίσασα, βλαστήματα ἁπαντα, τῆς ἁμαρτίας, καὶ κόσμῳ, πηγὴν αἰίζων βλύσασα, βροτοῖς σωτηρίαν, τῷ ἀφάρτῳ τοκετῷ σου, μόνῃ Θεόνυμφε.

Ἔτερα Θεοτοκία Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὀλην ἀποθέμετοι.

Δῶρον Θεονύμφευτε, θείας μοι γνώσεως δίδου, καὶ τὸν νοῦν μου φωτίσον, καὶ τὴν γλῶτταν τράνωσον, τοῦ δοξάζειν σε, καὶ ὑμνεῖν ἄσμασι, τὴν μεγίστην χάριν, καὶ τὴν θείαν προστασίαν σου· ὡς γὰρ φιλάγαθος, προνοητικὴ τε τῆς φύσεως, ἡμῶν Θεοχαρίτωτε, θέλεις τὴν ἐκάστου ὠφέλειαν, καὶ τὴν σωτηρίαν· ἦν βράβευσον καμοὶ τῷ ἐκ ψυχῆς, καὶ ἐκ καρδίας προστρέχοντι, τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

Εχει πᾶς ὁ κόσμος σε, πρὸς τὸν Θεόν, ὃν ἀρρήτως, καὶ φρικτῶς ἐκύησας, σάρκα προσλαβόμενον ἐξ αἱμάτων σου, ἀγαθὴ Δέσποινα, ἀσφαλὴ γέφυραν, καὶ προστατὴν ἀκαταίσχυτον, πρέσβιν εὐήκοον, συμπαθῇ μεσίτην καὶ σύντονον· διό περ καὶ ὡς ἄνθρωποι, φύσις ἀσθενῆς ἁμαρτάνοντες, οὐδέποτε τούτου, ἀπίστημεν τῆς δόξης ἐπὶ σοί, τῆς σωτηρίας Πανάχραντε, τὰς ἐλπίδας θίμενοι.

Χαῖρε ῥίζα ἔνδοξε, χαῖρε ἡ ῥάβδος ἡ θεία, Ἀαρὼν βλαστήσασα, ἄνθος τὸ ἀμάραντον καὶ αἰίζων, εὐδαλῆς Παράδεισε, τῆς ζωῆς τὸ ξύλον, Ἰεσσαὶ ἐκ ῥίζης Ἀχραντε, ἐξανατείλασθ, Κόρη καὶ βροτοῦς διατρέφουσα, τῷ ἄρτῳ τῷ τῆς γνώσεως· χαῖρε ἡ πορφύρα ἡ πάντιμος, τοῦ Παμβασιλέως, Θεόνυμφε, διάδημα παιδρὸν, Ἀρχιερέων εὐπρέπεια· χαῖρε μόνη Ἀχραττε.

Ἔτερα Προσόμοια Θεοτοκία.

Ἦχος πλ. δ'. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα. Μὴ παρίδης, τὸν μικρὸν μου στεναγμένον, ἐν ὧρᾳ ἔταν κρίνη, ὃ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον· γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Παρθένε παναμώμητε, ἰκέτευε ὃν ἔτεκες, οἰκτειρῆσαι, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, καὶ τῇ μερίδι τάξαι, τῶν ἐκλεκτῶν ἐν ὧρᾳ, τῆς δίκης ἀκρᾷ ἀγαθότητι.

Εγώ Παρθένη ἀχραντε, τῇ σκέπῃ σου κατέφυγον, οἰκ-
τειρόν με, μιμουμένη σὸν Υἱόν, Θεόν σου καὶ Δε-
σπότην, καὶ τοῦ βορβόρου ῥῦσαι, καὶ τῆς ἰλῦος τῶν
πτασμάτων μου.

Ἑτέρα Προσόμοια Θεοτοκία.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, πῶς τὸν τῶν ὅλων Θεόν,
ἐν γαστρί σου ἐχώρησας; πῶς βρέφος ἐβάστασας,
τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός; ὅντως ἐκπλήττει νοῦν καὶ διά-
νοιαν, ἡ ὑπὲρ λόγον κυοφορία σου, ὦ παμμακάριστε,
Θεοτόκε ἀχραντε. Διὸ αὐτόν, πάντοτε ἱκέτευε, τοῦ ἐλεῆσαι
ἡμᾶς.

Χαίρε φωτὸς Θεῖον ἔχημα, φαινοτάτῃ λαμπρᾷ, καὶ
σκηνῇ ἀγιασματος, φῶς ἡμῖν ἀνέτειλεν, ἐξ ἀχράν-
του νηδύος σου, καταφωτίζον κόσμου τὰ πέρατα, καὶ ἀ-
γιάζον τῇ σῇ χρηστότητι· χαίρε κεφάλαιον, σωτηρίας
ἀχραντε· χαίρε φρικτὸν, ἀκουσμα καὶ λάλημα, τῶν πε-
παισμένων εἰς σέ.

Χαίρε Παρθένη πανάμωμη· χαίρε ζωῆς θησαυρὶ· χαί-
ρε ὅρος κατάσκιον· χαίρε στυλὲ πύρινη, καὶ νεφέλῃ
ἐπέρφωτε· παντὸς ῥυπώδους, χαίρε καθάρσιον· παντὸς
θρηνώδους· χαίρε καθαίρεισις· χαίρε ἀνύμφευτε· χαίρε
Μήτηρ ἀχραντε· χαίρε φλογμὸν, σβέσασα τῷ τόκῳ σου·
χαίρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Εἰς τὸν ἅγιον πνεῦμα ἀποστολὴν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΑΝΩΝΥΜΟΙ

Εἰς ἁγίους μὴ εορταζομένους.

Εἰς ἀποστολὸν.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ
Θεοτοκία γ', καὶ τὰ παρόντα Προσόμοια, γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλῶμεν.

Τί σε ὀνομάσω Ἀπόστολε; οὐρανόν; ὅτι τὴν δόξαν
διηγῆσω τοῦ Θεοῦ· ποταμόν; ὅτι τὴν κτίσιν καταρθεύεις
μυστικῶς· ἀστέρα; Ἐκκλησίαν καταυγάζοντα· κρατῆρα;
πόμα ἁγίον προχέοντα· φίλον Χριστοῦ γνησιώτατον· τῶν
Ἀσωμάτων ὁμόσκηνον, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Οὕτως θεηγόρε Ἀπόστολε, ἀπεστάλης ὡς βολίς, ἀπὸ
Χριστοῦ φωτεινῆς, τραυματίζουσα ἐχθρούς, τραυ-
ματισθείσῃς δὲ ψυχαῖς, προδήλως προμηνύουσα τὴν ἴα-
σιν. Διὸ σε καταχρίως μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου
σήμερον, ἐπιτελοῦμεν πανηγυρίν. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ενδόξε θεόπτα Ἀπόστολε, ὡραιώθησαν οἱ πόδες σου
σου Κυρίου τὰς ἐδοῦς, βηματίζοντες καλῶς, καὶ τὴν
ὁδὸν τοῦ δυσμενοῦς, στενούντες πλατυσμῷ τῆς Θείας γνῶ-
σεως, τοῦ Λόγου τοῦ ὁφθέντος ὕλη σώματος, καὶ Μαθη-
τὴν σε περιδοξόν, ἐκλεξαμένου μακάριε. Ω πρέσβευε τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ παρὸν ψάλλεται μόνον, ὅταν τις βούληται εορτάσαι ἅγιον τινὰ
Ἀπόστολον· εἰδὲ μὴ, Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον·
ὁμοίως καὶ ἐν ταῖς ἐπομέναις Ἀκολουθίαις τῶν ἁγίων.

Απόστολε τοῦ Σωτῆρος Πανεύφημε, τὸ δοχεῖον τῆς
πίστεως, υἱὲ παρακλήσεως, ἡ γαλήνη τῶν χειμαζο-
μένων· ἀπαίστως ἐν τῇ μνήμῃ σου παρρησίαν ἔχων,
ἱκέτευε ἐν εἰρήνῃ, φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἢ Κανὼν.

Ὤδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αέγω ἐνυπρόστατῳ, μεμαθητευμένῳ ἢ Ἀπόστολῳ τὴν
τοῦ κόσμου σοφίαν, ὡς ἀράχνης ἰστὸν διεσκέδασε.
Αρρήτα ἐμνήθης, καὶ τῶν ἀπαρρήτων κατηξίωσαι τοῦ
Χριστοῦ μυστηρίων, ὡς αὐτοῦ Μαθητῆς καὶ Ἀπό-
στολος.

Μέγας ἥλιος ὥφθης, φωτὶ τῷ μεγάλῳ ἀξιάγαστε, μεθ'
ἡμῶν γενομένη, ὁμιλήσας Ἀπόστολε ἐνδοξε.
Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰθιῶνα, καὶ
ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκούσα· ἐμνοῦμέν σε.

Ὤδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αέγω ἐσαγήνευσας, πρὸς λογικὴν Χριστοῦ τράπεζαν,
ἀναγαγὼν, τοὺς βεβυθισθένους, ἐν τῇ πλάνῃ Ἀπό-
στολε.

Εβλυσεν Ἀπόστολε, ἡ παμμακάριστος μνήμη σου,
θεουργικαῖς, θαυματοποιήσιν, τοῖς νοσοῦσιν ἰάματα.
Στέργων τὸν Διδάσκαλον, καὶ ὑπουργῶν αὐτοῦ νεύσε-
σι, παντουργικαῖς, πλάνης διασώξεις, τοὺς βροτοὺς
ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκισίαις σου Πάναγνε, τὰς
προσβολὰς, ἀποκρουσμένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖου Πνεύματος, τῇ φωταυγίᾳ, σκότος ἔλυσας πολυ-
θεῖας, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισας, ἀ-
ναβοήσας σωτήρια δόγματα, τῇ οἰκουμένῃ Ἀπόστολε
πάνσοφε· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον, ὁμοίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνῃ Πάναγνε Παρ-
θενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλου ὑπεράρασα·
τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρ-
κὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρρον πρεσβειῶν σου ἐνθέοις
νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Η ἀπειρόγαμος, ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χριστέ ἐρῶτά
σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς,
θρηνολογούσα ἔλεγε. Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων
ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων
σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; ὕμνῳ σου τὴν Θεῖαν
συγκατάβασιν.

Ὤδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ως φωστήρα τοῖς ἔθνεσιν, ὁ ζωαρχικὸς σε Λόγος ἀ-
πίστειλε, τὴν πολύθεον ἐλαύνοντα, τῶν εἰδώλων πλά-
νην Παμμακάριστε.

Η τοῦ Πνεύματος δύναμις, σοῦ τὸ ἀσθενὲς Ἀπόστολε
ῥώσασα, τῶν τυράννων δυνατώτερον, ἀληθείας λόγῳ
κατεσκέυασε.

Τοῦ Δεσπότη τοῖς πάθεσιν, ἐγκαλλωπιζόμενος ἢ Ἀ-
πόστολος, Παντοκράτορα καὶ Κύριον, τὸν ἐσταυρω-
μένον ἀνεκήρυξε.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύτ-
τομεν· τὸν γὰρ ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης
ἀειπάρθενε.

Ὤδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες.

Ωραῖοί σου οἱ πόδες Ἀπόστολε, τὴν εἰρήνην εὐαγγελι-
ζόμενοι, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσιν.

Δυναμὶ ἀπεδίδως καὶ πνεύματι, ἀληθείας χαίρων τὸ
μαρτύριον, τῆς βασιλείας Ἀπόστολε.

Επ' ὅρους ἀναβάς Παμμακάριστε, τῶν ἀρετῶν πᾶσι τε
τοῖς πέρασι, τὸ Εὐαγγέλιον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν
ματαιώσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφρανον.

ᾠδὴ ε'. Χιτώνά μοι παράσχου.

Α νήγγειλε τὴν δόξαν σου Χριστέ, ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος, καὶ πάντας ἐφώτισε, διὰ λόγου τῆς αὐτοῦ θείας χάριτος.

Ω ἥλιος ἐπιδράμις τὴν γῆν, Ἀπόστολε ἔνδοξε, τρισήλιον ἀκτιστον, καταγγέλλων τοῖς πιστοῖς φῶς Θεότητος.

Ν αὐν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτόν, καὶ παστάδα ἔμφυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λ ογικὸς οὐρανός σε, διηγήσαντα πᾶσι τὸν λυτρωτὴν τοῦ παντός, Θεὸν σισαρκωμένον, βροντήσας ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ βοᾶν προτραπόμενος. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ω ἥ τευκτος λύρα, ἡμεοσμένη τῷ Λόγῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, ἐνθάδε κροτουμένη, σὺν τοῖς ἔθνεσιν ἰθαλλες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ο τῶν λόγων σου σπόρος, ἐν ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων καταβλήθεις νοητῶς, καρπὸν τῆς εὐσεβείας, ἐπλήθυνε βοῶσαις, καὶ ὑμνοῦσαις Ἀπόστολε. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Θεοτοκίον.

Π αρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. Διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, ἐρπιδέξως κραυγάζομεν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἰ.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ο Μαθητὴς σου ὥσπερ ἀμνὸς πρὸς τυράννους, τοῦ τυτθῆναι ἤγετα βοῶν σοι. Σὲ ὑπερωψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε μυσταγωγῆσεν ἀληθῶς τὴν Τριάδα, ἐν μετὰ Θεότητι ὑμνεῖσθαι, καὶ ὑπερωψοῦσθαι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο συναϊδιος τῷ Πατρὶ Θεὸς Λόγος, φίλον σε καὶ κήρυκα καὶ μυστήν, ἔδειξε τῆς θείας, αὐτοῦ οἰκονομίας.

Θεοτοκίον.

Υ περφυῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τίτοκας Παρθένε. Ὄψεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Κ αθεῖλε τῇ φωσφόρῳ, ῥώμῃ τῆς Τριάδος, τὸ τῆς ζωφώδους ἀπάτης ἀχύρωμα, ὁ εὐκλεὴς τοῦ Σωτῆρος, Χριστοῦ Ἀπόστολος.

Σ υνήρθης Ἀποστόλων, μάκαρ καὶ Μαρτύρων, καὶ Ἀσωμάτων χορείαις γηθόμενος. Μεθ' ὧν δυσάπει σωθῆναι, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Σ υνήγαγες τὰ ἔθνη, τὰ ἐσκορπισμένα, δι' Ἀποστόλων καὶ θείων Μαρτύρων Χριστέ, καὶ τὴν βροτῶν Ἐκκλησίαν, σαυτῷ ἐνίδρυσας.

Θεοτοκίον.

Ω ραῖος Θεοτόκε, ἔφυ ὁ κασπός σου, οὐχὶ φοβᾶς τοῖς μετέχουσι πρόξενος, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σὲ μεγαλύνουσιν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτηε εἰ βούλῃ Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν, εἰς τὰς ἡ. τοῦ Ὀκτωβρίου,

Εἰς Ἀποστόλους.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ω ἥ αὐτόπαι καὶ Μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρίζεσθε ὡς ἀστράπαι γὰρ λαμπόμενοι, τῷ κόσμῳ ἐφάνετε, καὶ ὡς ὄρη

νοητὰ, γλυκασμὸν ἱσταλάξατε, ὡς αἰνῆσαι, ποταμοὶ Παρδείσου μερισθῆντες, τῶν ἔθνων τὰς Ἐκκλησίας, θείαις ποτίζετε νόμασι.

Ω ἥ βολίδες ἀστράπτουσαι, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφθόνως παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, μυστηρίων γινόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμένοι, θεοδίδακτον τὸν νόμον, ἱερομύσται πανόλβιοι.

Α λείων ὁ κάλαμος, φιλοσόφων τὸ φρύαγμα, καὶ ῥητόρων ῥέματα διατάραξε, θεοσοφίας διδάγματα, χαρίτων καὶ θόγματα, καὶ μυρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, Εὐαγγέλιον καὶ τρυφῆς αἰδίου μετουσίαν, καὶ Ἀγγέλων ἀπολαύσεις, καὶ διαμένουσιν εὐκλειαν.

Δόξα, εἰ βούλῃ, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. δ'.

Η ν διήλθετι κτίσιν φωτίζαντες, οἱ τοῦ Σωτῆρος Μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδῶλων ὡς ὕλην καταφλέξαντες, τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνώσιν σαγηνεύσαντες ἐσώσατε. Καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ, ὥπως ἰλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Χ ορεῖαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν σοι, προθυμουμένῳ Χριστέ, ταῖς ἱκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτίνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Ρ ὡσθέντες ῥώμῃ τῇ σῇ χάριτι, Χριστέ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔβραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοὶ σου Ἀπόστολοι, θεοειδῆς γενόμενοι, ταῖς ἀνευδόταις πρὸς σὲ νεύσεις.

Ρ ὡσθέντες ῥώμῃ τῇ σῇ καὶ χάριτι, Χριστέ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔβραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοὶ σου Ἀπόστολοι, θεοειδῆς γενόμενοι, ταῖς ἀνευδόταις πρὸς σὲ νεύσεις.

Γ ασεῖς ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνέματι, τὰ τῶν ἔθνων συστήματα τῇ σῇ, ἐπιγνώσει ἐξώγησαν, οἱ εὐκλεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτὶ σου κατελάμπρυναν.

Σ οφία μαθητευθέντες ἔνδοξοι, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τῇ οὐρανίῳ πᾶσαν προφανῶς, τῶν σοφῶν ἐμωράνατε, πολυλογίαν ἀχρηστον, τῇ συνταμίᾳ τοῦ κηρύγματος.

Θεοτοκίον.

Τ ἔν φύσει Δημιουργὸν ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἐνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε πανύμνητε. Ὅν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ο ῥάνια καὶ σεπτὰ, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς θέγματα, γλώσσαις πυρὸς φεγγόμενοι, Κήρυκες Χριστοῦ παρεδῶκατε.

Υ πείδειξας οὐρανοὺς, τοὺς Μαθητὰς σου λογικοὺς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδηγουμένους τοῖς πέρασιν.

Γ ραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδιγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκησαι, τοὺς νῦν ἡμᾶς πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Ε σκήνωσεν ἐν ὑμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Ἀχραντε· ἀνευ σπορᾶς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, τοὺς ἰχθύας ζω-
γροῦντες τοὺς λογικοὺς, τούτους προσηγάγετε, ἀπαρ-
χὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, πο-
θεῖντες ἐνδύσασθαι, μιμηταὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ πεφανέ-
ρωσθε. Ὁθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, Ἀπόστο-
λοι ἐνδοξοί, τὴν πανόρτον μνήμην ὑμῶν, καὶ συμφώνως
βοῶμεν ὑμῖν. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἰορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Κόρη καθί-
στρα βασιλική· κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε
θάλαμι, χλαμὶς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος,
ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε· χαῖρε Θεοτόκε,
δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ πᾶστας
ἀγλαέμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοδόμητον σκήνωμα·
χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε· χαῖρε μένη φυγῆς
μου διάσωσα.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεω-
ροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἡλάλαξε θαυμάσια, καὶ πι-
κρῶς ἀνακράζουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμε-
νος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης
σου τὴν σταύρωσιν· ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ
πηγὴ ἀγαθότητος· σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσι τὰ
θεῖα Παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ρημάτων θεῶν ὁ φθόγγος τῶν Ἀποστόλων, πυρσο-
φανῶς διηλθε τὴν οἰκουμένην πᾶσαν, πλάνης μὲν
τὴν ὕλην ἐμπιπρῶν, φωτίζων δὲ χάριτι, τὰ τῶν εὐσε-
βούντων συστήματα.

Αμαυρωθέντα τῷ ζόφῳ τῆς ἀθείας, θεοφειγεῖς φω-
στήρες, οἱ Μαθηταὶ φανέντες, κόσμον κατελάμπρυ-
ναν, ἀκτίσι τῆς χάριτος, καὶ μαρμαρυγαῖς τοῦ κη-
ρύγματος.

Ιερωτάταις λαμπᾶσιν ἡγαλῖσμένοι, τοῦ νοητοῦ Ἠλίου,
ὡς ἥλιος ἐν κόσμῳ, λάμπετε πανεύφημοι, φωτὶ τῆς
Θεότητος, πλάνης τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκοντες.

Ράβδον δυνάμειος ἔχοντες τὸν Σταυρόν σου, τὴν ἀλ-
μυράν τοῦ βίου, οἱ αὐτόπται σου Λόγε, θάλασσαν
διείτεμον, ὡς ἵπποι ταρασσόντες, τῆς πολυθείας τὰ κύ-
ματα.

Θεοτοκίον.

Ωραϊσμένος ποικίλῃ φωτοχυσίᾳ, ὁ οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος,
τοῦ σοῦ Βασιλείως, βασιλευόντων Χριστὶ, Παρθένος
ἡ ἄχραντος, νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τοὺς θεῖους σου Χριστὲ, καὶ πανσόφους θεράποντας,
φῶς ἰδεῖξας ἐν τῷ κόσμῳ, σὲ τὸ ἄδυτον φέγγος,
τοῖς πᾶσιν ἐξαγγέλλοντας.

Οὐ πᾶσαν ἀρετὴν, προφανῶς ἐξασκήσαντες, Ἀπόστο-
λοι τῆς ποικίλης, τῶν δαιμόνων κακίας, τοὺς βρό-
τους διελύσατε.

Υπέφνησαν ἡμῖν, τῆς Τριάδος τὴν ἑλλαμψιν, Θεότη-
τος ἐν μονάδι, οἱ κυρίναις ἐν γλώσσαις, φθεγγό-
μενοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγεις, κατ' ἰχθύων προβαλλόμεθα, σὲ ἄ-
γκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε
κεκτημέθα.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στηρίξας, τοὺς Μαθητὰς σοφία καὶ θαύμασι, δυνα-
τωτέρους εἰργάσω, τῆς Ἑλλήνων Σῶτερ ἐρεσχελίας,
καὶ τὰ τοῦτων, ἀπατηλὰ κατήργησαν δόγματα.

Οἱ θεῖοι, ποτάμοι τῆς Σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σω-
τηρίων ναμίστων, τὰς κοιλάδας πᾶσας τῆς Ἐκκλη-
σίας, σωτηρίου, ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ρεῖθρα πλουτήσαντες.
Φανέντες, ζωτικοὶ ὡς ἀστέρες πανόλβιοι, διασκεδάσα-
τε πᾶσαν, τὴν ζοφώδη πλάνην ταῖς φωτοβόλοις,
λαμπηδόσι, ηογνωσίας φέγγος ἀστράψαντες.

Θεοτοκίον.

Ο λην σε, περιστερὰν τελείαν καὶ πάγκαλον, καὶ τη-
λαυγὶς εὐρὴν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος, ὦ Θεο-
μήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Υπεδέχθησας τοὺς Μαθητὰς σου, πρὶν ὁ φύσει Θεός,
ὄντως κληρονόμους ἰδεῖξας πατρικῆς, κληρουχίας
ὑπεράγαθε, καὶ συνοδεύειν σοι, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότη
ἡνδύκῃσας.

Σοφίας χύμα, καρδίας πλάτος, καὶ γλῶτταν εὐλαλον,
Λόγε παρασχών, τοῖς θεοῖς σου Μαθηταῖς ἐξαπί-
στεilas, κηρύττοντας, τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας πᾶ-
σι τοῖς ἔθνεσιν.

Αναφανέντες ὥσπερ νεφέλαι, θεῖου φωτός, πᾶσιν ἐπομ-
βροῦσι ὕδωρ ζωοποιόν, οἱ Ἀπόστολοι κραυγάζοντες.
Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη τῇ θεῖᾳ δόξῃ, ὡφθης ἄχραντε, μόνῃ ἐξ
αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Θεοῦ, δεξαμένη Μητροπάρ-
θεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε
Δείποινα.

ᾠδὴ η'. Χείρας ἐκπαιτάσας.

Ο θεῖος καὶ πάνσοφος χορὸς, τῶν Ἀποστόλων Χρι-
στοῦ, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, ὡς ὕλην εὐπρηστον ἑ-
φλεξε, τῶν δαιμόνων τὰ σιβάσματα, καὶ τὰς καρδίας
τῶν πιστῶν, ἐφωταγώγησε τῶν βούλων. Πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Συμφώνως τοὺς θεῖους Μαθητὰς, καὶ Ἀποστόλους Χρι-
στοῦ, τοὺς τὰ οὐράνια ἡμῖν βροντήσαντας δόγματα,
τοὺς λειμῶνας τοὺς τῆς πίστεως, τοὺς εὐεργέτας τοὺς
κοινούς τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ Σωτῆρος τοὺς ὑπηρετάς,
ἐν ὕμνοις τιμῶμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικά, δοχεῖα τῶν ἀρετῶν, τὰς
τῶν βροτῶν ἀπαρχάς, τὰς τοῦ κηρύγματος σάλπιγ-
γας, τοὺς χειμάρρους τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, τὰς θεοφό-
ρους ἀστραπάς, τῶν ἱαμάτων πηγὰς, τοὺς ὡραίους πό-
δας, τοῦ Εὐαγγελίου τιμῶμεν.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενοῦται δι' ἡμᾶς, ἵνα πληρώσῃς αὐτοῦ
μετάσχωμεν· τῇ γὰρ παναχράντῳ μήτρᾳ σου, ὁ
ἀπερίληπτος Λόγος, τῶν πατρικῶν οὐκ αποστάς, κόλπῳ
σεσάρκωται. Ὁθεν πάντες, σὲ εὐλογούμεν, Μαρία Θεό-
νυμφε.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λύειν τὰ δεσμά τῶν πταισμάτων, τὴν ἐξουσίαν εἰλη-
φότες, παρὰ τοῦ Δεσπότη Θεόπαι, τὰς ἀμαρτίας
τῶν ἀνυμνοῦντων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψαντες, τῆς
σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ο λην τὴν τοῦ Πνεύματος αἵγλην, οὐσιωδῶς ὑμῖν φα-
νείσαν, πάντες ὑποδέξασθε σοφοί, ἐν ὑπερώῳ μυ-
σταγωγούμενοι, τὰ ὑψηλὰ διδάγματα, καὶ νῦν ἀξίως
μακαρίζεσθε.

Υμῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀναπασάμενος βρα-
βεύει, τοὺς ἀμαραντίνους στεφάνους, καὶ θεωρίας
θείας ἐμπίπλησιν. Ὁν περ νῦν δυσωπήσατε, τὰς Ἐκκλη-
σίας διασώζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκεὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα λό-
γῳ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων

εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἰδεῖξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητρο-
πάρθενε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτηε εἰ βούλη, ἅπαντα
τὰ εἰς τὰς ἡ. τοῦ Ὀκτωβρίου.

Εἰς Προφήτην.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Τὸν σὺν Προφήτην ὡς ἐμψυχον νεφέλην, ἰδεῖξας ἀ-
θάνατε ὕδωρ ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν ἔντως αἰώνιον,
ἐξαποστείλας, τοῖτον πλουσίως καὶ χαρισάμενος, τὸ Πνεύ-
μα τὸ ἅγιον καὶ ὁμοούσιον, σοὶ τῷ Πατρὶ Παντοκράτο-
ρι, καὶ τῷ Υἱῷ σου, τῷ ἐκ τῆς σῆς οὐσίας ἐκλάμψαντι·
δὲ οὐ προεῖπε τὴν σωτηρίαν, παρουσίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, ἐν τοῖς ἔθνεσι πᾶσι, σωτηρίαν προεῖπεν.

Ο τὴν ὁκτίνα τῆς Θεαρχικωτάτης, ἀγλῆς εἰσδεξάμε-
νος νοῦ καθαρότητι, καὶ θείων λόγων προσήγερτος,
καὶ προσημάντωρ, καὶ ὑποφῆτης θείας γενόμενος, στόμα
Θεοκίνητον ὡφθῆς τοῦ Πνεύματος, τὰ παρ' αὐτοῦ σοὶ δεικ-
νύμεθα, διαβιβάζων, καὶ σαφηνίζων πᾶσι τοῖς ἔθνεσι,
δοθησομένην σωτηρίαν, καὶ βασιλείαν Χριστοῦ πανσε-
βάσμι· ἐν ἡμέτερε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Θεοπτία λαμπόμενος ἀξία, καὶ προφητικῇ θεωρίᾳ
καὶ χάριτι, τιμημένος Θεόπνευστε, καὶ τῆς ἐν-
θέου, ἡξιομένος μακαριότητος, τῇ πρὸς τὸν πανάγαθον
νῦν παρρησία σου, καὶ συμπαθείᾳ χρησάμενος, καθεκτε-
τεύων, μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ τῶν πίστει σε, ἀνευφημοῦντων
καὶ τιμάντων σε, ὡς Θεογέρον σεπτόν, καὶ θεόληπτον, ἐκ
κινδύνων ῥυσθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, εἰ βούλη, τὸ παρὲν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης
οὐδέποτε χωρίζῃ, καὶ ἐκάστω ἀσθενοῦντι αἰεὶ πα-
ρίστασαι, ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην
εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος· αἰτῆσαι ἱλασμόν ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν.

Ὤδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Σε ὠσωποῦμεν Προφήτα τῷ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶτα βή-
ματι ἱκετεύειν ἑκτενῶς, φωτισμένῳ δωρήσασθαι ἡμῖν,
τοῖς ἐν πίστει τὴν σεπτὴν, ὑμνοῦσι μνήμην σου.

Οργανον θεῖον ἰδεῖχθῆς χωρητικόν, τῶν τοῦ Θεοῦ
Πνεύματος, φωτισμῶν καὶ δωρεῶν, ἀπολαύσας Πάν-
σοφ· διὰ, γεγηθότες οἱ πιστοί, σὲ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φαινοτάταις ἀκτίσι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμψας Ἡ-
λιος, ἐξ ἀγίας σου γαστρὸς, καταυγάζει Δέσποινα·
δὲ ὧν, φωτισθέντες σὲ Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

Ὤδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ο πάντα βλέπων ὡς Θεός, τῶν μελλόντων τὴν γνῶ-
σιν, καὶ τῶν γενησομένων, τὴν εἰδησίην σοὶ σαφῇ,
προφαίνει Θεοπρεπῶς, καὶ δεικνύει, μάκαρ ἀξιάγαστε.

Νεκρώσας μάκαρ σου τὸν νοῦν, εὐσεβεῖ παρρησία, τῷ
Πνεύματι τῷ θεῷ, ὑπέκλινας σεαυτὸν, καὶ γέγονας
δεκτικός, τῶν ἐκεῖθεν, θείων ἐπιλάμψεων.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ σε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι πίστει, τὴν τὸν ἁ-
χρονον Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκοῦσαν ὑπερ-
φῶς, καὶ παρθένον πάλιν διαμείνασαν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προφήτης ὁ σεπτός, ἐπιλάμψει θείαις, τὸν νοῦν φω-
τοειδῇ, κεκτημένος Θεοπίζει, τὰ μέλλοντα Πνεύμα-

τι, παναγίῳ φθεγγόμενος· τοῖτον σήμερον εὐσεβοφρόνως
τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, καρδίας
εὐθύτητι.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένη, ὃν ἔτεκες Θεόν,
ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς
ἄνω Δυνάμεσιν, δοῦναι ἄφεσιν ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ
διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξαζοῦσι.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμα-
νον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα, ἐφθίγγετο,
μητρικῶς ἀλαλάζουσα. Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον
Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἱκούσια πάθη, Θεὲ ἱπο-
ράγαδε;

Ὤδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ο πάντων Κύριος, ἡμῖν ἐπέφανε, κατὰ τὴν προφη-
τείαν, μάκαρ τὴν σὴν, πάντας προσκαλούμενος,
πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, καὶ δουλείας ἡλευθέρωσι.

Υπὸ τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος, προηγόρευσας λέ-
γων ὑπὸ ζυγόν, ἵνα προσκυνοῦντας τελείν, τοὺς ἱλο-
μένους τὴν πίστιν, καὶ Κυρίῳ τοὺς λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Μαρία πάναγνε, παθὼν τὴν σύγχυσιν, τῆς ἐμῆς δια-
νοίας, καὶ πειρασμῶν, ζάλην διασκέδασον, τῆς
ἀπαθείας τὴν πηγὴν, ἣ τεκοῦσα Μητροπάρθενε.

Ὤδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθέ.

Εξ ἀδικίας πρὸς ἀρετὴν, ἐκ τῆς τῶν παθῶν αἰχμα-
λωσίας με μάκαρ ἐπίστρεψον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις.
Προφήτα ἔνδοξε, καὶ πρὸς φῶς εὐσεβείας ἔργων κατεύ-
θυνον.

Καταλαμπρύνας σου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐ-
μορφίαις, ἐπιτηδεῖαν ἀνέδειξας, πρὸς λαμπηδόνας
τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ἐξ οὗ καὶ προφητείας χάριν ἐπλού-
τησας.

Θεοτοκίον.

Υποφωνοῦσι προφητικαί, ῥήσεις Παναγία, διὰ πλειό-
νων συμβόλων τὸν τέκον σου· ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις
ἡμεῖς θεώμενοι, κυρίως Θεοτόκον σε καταγγέλλομεν.

Ὤδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Δεχόμενος ἔνδοξε, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγάς, διαφα-
νές ὡς ἱσοπτρον, προφητείας ἐνθέου μαρμαρυγὰς, τῇ
κόσμῳ ἐξήστραψας, ὡς παρόντα Θεοπίζων τὰ ἐσόμενα.

Ο σὲς ἐπεδήμησε, Βασιλεὺς χαῖρε Σιών, καὶ κατα-
τέρπου βλέπουσα· καὶ τὸν κόσμον ἐράτισεν ἀστρα-
παῖς, ἰδίας Θεότητος, καὶ δαιμόνων τὴν πλάνην ἐθριάμ-
βευσε.

Θεοτοκίον.

Σαρκεὶς πληκότητι, ἐνωθεῖς ὁ ἐκ Πατρὸς, Μονογενὴς
ἐν μήτρᾳ σου, εἰς ἐκ δύο προήλθε δῖχα φθορᾶς, τη-
ρήσας ἀλώβητον, τὴν σεπτὴν παρθένην σου Πανύμνητε.

Ὤδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ανατέταλκεν ἡ μνήμη σου Θεοπέσιε, κόσμῳ καὶ ἀπὲρ
ἡλίου, καταυγάζουσα προφητείας χάριτι τῆς σῆς,
συμφώνως τοὺς ψάλλοντας Χριστῷ. Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γονιμωτέρας νεφέλης σὺ δεικνύμενος, ὄμβρον Θεογνω-
σίας ἡμῖν, ἐξανέτειλας, σωτηρίου μάκαρ ἐκ πηγῆς,
δὲ τῆς φωτιζόμεθα βοᾶν. Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ πάλαι τὸ εἶναι παρεχόμενος, πᾶσι θεῷ βου-
λήματι, ἀνακαλίσσασθαι βουληθεῖς τὸν ἄνθρωπον
Ἀγνῆς, ἐν σῇ κατεσκήνωσε γαστρὶ, εὐλογημένη ἡ Θεὸν
σαρκὶ κυήσασα.

Ὤδὴ η'. Ἐν φλογὶ τοῖς Ὁσίοις.

Ανακείμενος ὅλος τῷ Παντοκράτορι, τῆς προνοίας τοὺς
τρόπους μεμυσταγωγῆσαι, οἰκονομικῶς ἔδνη πάντα
παιδεύοντας. Ὄθεν σε ὑμνοῦμεν Προφήτα Θεογέρε.

Γκετήριον ὕμνον αἰεὶ προτάγαγε, ὑπὲρ τῶν σὶ ὑμνούντων Θεομακάριστοι, καὶ τῶν πειρασμῶν ἡμῶν λύσον τὸν τάραχον, ἵνα σὶ ὑμνῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα Θεὸν καὶ Κύριον, τοῦ θανάτου τὴν ῥύμην ἱστησας Πάναγνε, σὺ τὴν ἀκατασχέτως πάντας νεκρώσασαν. Ὅθεν σὶ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ε'ν γῇ πράξιόν σου κατεσκήνωσας, ἔνθα πολλῶν Ἀγγέλων ἐποπτεῖς λαμπρότητα, ὡς Προφῆτα πάνσοφε, θεία σου Χριστοῦ, πρᾶον γεγεννημένος, λάμπων τῇ χάριτι. Ὅθεν γεγηθέτες οἱ πιστοὶ σὶ μακαρίζομεν.

Τῶν σῶν περὶ ῥήσεων Παναοίδιμι, περιφανῶς ἐρῶντες γενομένην τὴν ἐκβασιν, τὴν δοθεῖσαν σοὶ χάριν θαυμάζομεν, καὶ τὴν τῆς διανοίας, σοῦ καθαρότητα, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς θεοειδὲς καταπλητόμεθα. Θεοτοκίον.

Ως σὺ οὐδέποτε κεχαρίτωται, ἐκ γενεῶν ἀρχαίων Θεομῆτορ πανάμωμι· σὺ γὰρ μόνη τὴν πασῶν ἀσύγκριτον, ἰσχὺς ἀγίωσύνην, καὶ καθαρότητα. Ὅθεν ἐπιδέξω τὸν Θεόν ἐν σοὶ σαρκούμενον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει εἰ βούλη, τὰ εἰς τὰς κ'. τοῦ Ἰουλίου.

Εἰς Προφῆτας.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Προφῆται πανένδοξοι ὑμεῖς, βασιλεῖς ἡλέγεσθε, λαὸν τε θράσει ἀντίστητε, Θεὸν κηρύττοντες, ἐν Τριάδι ἕνα, καὶ θερμῶς ἱλαύνοντες, τὴν πλάνην ἀπὸ γῆς τὴν πολυθεον. Καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Προφῆται πανένδοξοι ὑμεῖς, εὐσεβῶς πλανώμενοι, ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι, καὶ κακουχούμενοι, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ὡς Θεοῦ θειάποντες. Χριστῷ ἐν οὐρανοῖς συναυλίζεσθε. Καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Προφῆται πανένδοξοι ὑμεῖς, καρτερῶς πριέμενοι, βολαῖς τε λίθων βαλλέμενοι, καὶ θανατούμενοι, ἐν μαχαίρας φένω, εὐσεβείας ἕνεκα, λαμπροὶ διὰ τῶν ἀθλῶν γέγονατε. Καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, εἰ βούλη, τὸ παρὲν, Ἦχος πλ. δ'.

Τοὺς πρὶν προκαταγγείλαντας, τὴν παρουσίαν τοῦ Λόγου Προφῆτας εὐφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ τῆς Τριάδος τῷ φωτὶ ἐμπνευσθέντες, τοῖς πᾶσιν ἀνεκήρυξαν Χριστὸν σαρκὶ τιττέμενον, Θεὸν Ἐμμανουήλ, ἐκ Παρθένου Κόρης, ἐν πόλει Δαυὶδ· ὧν τὰς ἐκβάσεις θεώμενοι, συμφώνως αὐτοὺς μακαρίσωμεν, ὡς πρεσβευτὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Χορὸς κρατεῖσθω τῶν Προφητῶν εὐστόχως.

Ὤδὴ α'. Ἦχος πλ. α'.

Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Χάριν μοι δωρηθῆναι τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν σπῆν ὑμῶν μνήμην, ὑμνοῦντι τὸν παναίτιον, Χριστὸν ἐκετεύσατε, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς Προφῆται τῆς θείας χάριτος.

Οργανα θεοπνεύστων λογίων ἡχητικά, καὶ ἱσωπτρα τῆς θείας, μαρμαρυγῆς τὴν ἔμφασιν, ἐνθίως δεχόμενα, τοὺς Προφῆτας ἀπακτας, τοὺς θεοφόρους ἀνυμνήσωμεν.

Antologio.

8 *

Ρήματα τὰ τοῦ νόμου ἐν ἔρει τῷ τοῦ Σινᾶ, Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, παρὰ Θεοῦ δεξάμενος, τὴν ἔψιν ἐλάμπρυνε, θεοπτίας χάριτι, σημειούμενος ὁ θεοπίσιος.

Ομβροῖς θεογνωσίας τὴν θάλασσαν τῶν ἔθνων τῆς πολυθείας, χάριτι αἰ νεφέλαι Θεοῦ, μετ' ἡχοῦ κατέκλυσαν, μοναρχίας, δύναμιν, θεϊκῶς ἀνακηρύττοντες. Θεοτοκίον.

Σάλπιγγες θεηγόροι Μητέρα σὶ τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἰσχάτων αἰώνων, γενησομένην Πάναγνε, Προφῆται θεοπίζουσι, μυηθέντες ἄνωθεν, θεοτόκε τὰ σὰ μυστήρια.

Ὤδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐθενός.

Κιθάραι τοῦ Πνεύματος τῷ πλήκτρῳ κρουέμεναι, οἱ Προφῆται πάντες τὸ παναρμόνιον, μέλος τῆς σῆς γνώσεως Χριστέ, πῶσι θεολογούντες, τοῖς φιλοθεοῖς ἀναμέλπευσιν, ἄνωθεν πλουτούντες τὴν ἑλλαμψιν.

Ρομφαῖαι ἐξεγειρόμεναι τῇ προστάξει σου, οἱ Προφῆται πάντες τὴν πολυτάραχον, πλάνην διακόπτουσι Χριστέ, θεία σου δυναστεία, οἱ εὐσεβῶς περιζωσάμενοι, καὶ τὸ ἀκατάληπτον κράτος σου.

Οἱ θεῖοι καὶ οἱ νοητοὶ κρατῆρες τῆς γνώσεως, Προφῆται πάντες τὴν γῆν ἐμήθυσαν, προδιατυπώντες ἐμφανῶς, τῆς σῆς οἰκονομίας, τὸ δυσθεώρητον μυστήριον, ἄλλος ἀλλαχοῦ σὶ κηρύττοντες. Θεοτοκίον.

Τὸ πάλαι προορισθὲν Παρθένη μυστήριον, καὶ πρὸ τῶν αἰώνων προγινωσκόμενον, τῷ πάντα γινώσκοντι Θεῷ, χρένων νῦν ἐπ' ἰσχάτων, ἐν τῇ νηδύϊ σου Πανάμωμι, πέρας εἰληφῶς ἀναδέδουκται.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. β'.

Νῦν ὁ χορὸς τῶν Προφητῶν, μετὰ Μωσῇ καὶ Ἀαρών, εὐφροσύνην εὐφραίνεται σήμερον· ὅτι πέρας τῆς προφητείας ἐπαγαγὼν, λάμπει ὁ Σταυρὸς, ἐν ᾧ ἡμᾶς ἔσωσας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με δέόμενον, ἀντιλήψεως καὶ βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ· ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου· ἐλέησον με.

Σταυροθεοτοκίον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ω θαῦμα καινόν, ἰβόα ἢ Πανάμωμος, Σταυρῷ τὸν Υἱόν, ἰδοῦσα καθελωμένον· ἐδρακί τὰ σύμπαντα περιφέρων πάθος ὀφίσταται, καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται, ὁ πᾶσι παρέχων τὴν συγχώρησιν.

Ὤδὴ δ'. Τὴν θείαν ἱνεσίησας σου.

Ε'ν Πνεύματι Προφῆται θεώμενοι, τῆς ἀληθείας ἀπλανεῖς, φωστήρες ὠφθητε πάνσοφοι, καταφωτίζοντες πάντα, τὰ ἔθνη τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι.

Ιδοὺ νῦν τὰς ἐκβάσεις θεώμενοι, τῶν εἰρημένων ὑφ' ὑμῶν, Προφῆται θεῖοι δοξαζόμενοι, τὸν δι' ἡμᾶς κηρυχθέντα, καὶ ἔργῳ τὰς προρρήσεις πληρώσαντα.

Σοφία θεϊκὴ φωτιζόμενοι, τὴν τῶν ἐθνῶν προσαγωγὴν, τῇ θείᾳ χάριτι ἐγνωτε, τοῦ Ἰσραὴλ τε τὴν πτώσιν, καὶ πάντων τὴν ἐρήμωσιν.

Θεὸν σεσαρκωμένον ἐψέμενοι, ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, σταθέντες τοῦτον πανόλβιοι, κατηξιώθητε βλέπειν, ἐξ ὅρου κατασκήνου ἐρχόμενον.

Ὤδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ωρθρισε τὸ πνεῦμά σου, πρὸς τὸν καθεήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἐπηρμένου, Ἡσαΐα πάνσοφε, καὶ ταῖς ἀνωτάταις χορείαις συνανύμνησας.

Ρὰς γλώσσας τῷ Πνεύματι, κιχρώντες Ἅγιοι, τοῦς τοῦτου λόγους, τῇ οἰκουμένῃ, εὐσταθῶς κηρύττοντες, τῆς θεογνωσίας τὸ φέγγος ἐτρανώσατε.

Ωσπερ καταγώγια, Θεοῦ γενόμενοι, τὰ ὑπὲρ φύσιν τιλοῦντα τοῦτον, ἐν ὑμῖν ἰσχύκατε· ὃ νῦν παρεστῶτες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον.

Νοῦν αὐτοῦ τὸν πάνσοφον, καὶ τὴν ἀρχαίαν βουλήν, ὑμῖν Προφῆται τῆς ἀληθείας, ὁ Θεὸς ἐγνώρισεν, ὁ ἐκ τῆς Παρθένου, τεχθεὶς ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Ῥδὴ ε'. Μαινομένην κλύδωνι.

Πελιτεῖαν ἐνθεον, εὐσεβείας λόγον ἀληθῆ, κεκτημένοι κήρυκες γιγόνετε, παναληθεῖς, θείας σαρκώσεως ἄγιοι.

Ρώμην θείαν ἔχοντες, Βασιλείων ἀσχετον ὄρμην, καὶ θηρῶν τὰ στόματα ἐφράξατε, καὶ ἐκ γαστρὸς τοῦ κήτους σῶσι ἐρρύσθητε.

Οἱ ἐκ μήτρας Ἅγιοι, ἐν τῷ κόσμῳ λάμποντες παντὶ, ἀρετῆς διδάσκαλοι γιγόνετε, καὶ φυτουργοὶ Προφῆται πάντες πανόλβιοι.

Θεοτοκίον.

Φιλοθείους ἔχοντες, διανοίας γίννησιν τὴν σὴν, οἱ Προφῆται Δέσποινα προήγγειλαν, σὲ τυπικοῖς καὶ πολυτρόποις συμβόλοις Ἀγνή.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Η ἀπειροδύναμος, τοῦ Κυρίου δύναμις, ἐν λάκκῳ τοῦς λέοντας, σοφῶς ἐχαλιναγωγήσῃ, βῶντι τῷ Προφῆτῃ Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριάδος ἰσαριθμοὶ, τῆς σεπτῆς ὑπάρχοντες, τὴν φλόγα κατέσβησαν, οἱ πάνσοφοι Παῖδες σου, συμφώνως μελωδοῦντες Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως φωστῆρες, λάμποντες, ἀρετῶν ἐν ἀνθεσι, τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, Ἀβραάμ ἀπόγονοι, Προφῆται μελωδοῦντες Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως, ὑπερέβης Δέσποινα, τεκοῦσα τὸν Κύριον, τὸν μόνον δεσπόζοντα ὃ πάντες μελωδοῦμεν Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ενδον τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ὄντες, Προφῆται θεόληπτοι, χορείαν στήσαντες, πάντας τοὺς πίστει ἡμᾶς ἀνευφημοῦντας, ῥύσασθαι κινδύνων, Χριστὸν ἐκδυσωπεῖτε.

Υμνον οἱ πιστοὶ, τοῖς θεηγόροις πάσι, Προφῆταις προσφέρωμεν, χορείαν πλέξαντες, πάντες οἱ τούτων, τοῖς λόγοις στηριχθέντες, ἵνα ταῖς πρεσβείαις, αὐτῶν διακαιωθῶμεν.

Σκευὴ νοητὰ, τῆς εὐωδίας πάντες, Προφῆται τοῦ Πνεύματος σαφῶς γενόμενοι, πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς γνῶσιν ὁδηγοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὴν τοῦ Πατρὸς, θεαρχικὴν ἀκτῖνα, Παρθένε γέγεννηκας, σαρκὸς προσλήμματι. Ὁθεν ἀπαύστως τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ἡσάτια χέρευε.

Ομοφρόνως δεῦτε νῦν, τοὺς Προφῆτας πάντας τοῦ Θεοῦ, θαυμάτων τοὺς τελεστάς, τῶν ὑπερφῶν, τὸ κλῆμα τὸ ἐντιμον, τὴν ἐκλογὴν, τὴν ἐξ Ἰακώβ, ὡς προκηρύξαντας, τὸν Χριστὸν ἀνευφημήσωμεν.

Χαρμονίης προάγγελοι, παγκοσμίου κήρυκες σαφῶς, καὶ γνώσεως παιδοὶ, θεοὶ θησαυροὶ, σοφίας γεγόνατε, παναληθεῖς, στόματα ἀγνὰ, γλῶσσαι τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου πανσεβάσμιου.

Ως Προφῆται πάνσοφοι, τὸν τῶν ὅλων κτίστην καὶ Θεόν, ὁρῶντες ὡς ἐφικτόν, καὶ τῇ παρ' αὐτοῦ αἴγλῃ φωτιζόμενοι, τοὺς τὴν ἡμῶν, μνήμην εὐλαβῶς, πίστει γεραιρόντας, ἐκ κινδύνων διασώσατε.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πρόξενος, τοῖς ἀνθρώποις γέγονας Ἀγνή, γεννήσασα σαρκικῶς, τὸν δημιουργόν, Σωτῆρα καὶ Κύ-

ριον, τὸν διὰ σοῦ, πᾶσιν ἱλασμόν, τοῖς μεγαλύνουσι, σὲ Παρθένε παρεχόμενον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει, εἰ θείης, τὰ εἰς τὰς κ' τοῦ Ἰουλίου.

ΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΑ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φοινιχθεῖσαν ἐν αἵματι, τῆς σαρκὸς σου ἐνδεδύσαι, πορφυρίδα ἐνδοξε θεία χάριτι· καὶ κορυφῇ σὴ διαδήμα, ἱπαναδησάμενος, ἀφ' ἀρσείας καὶ ζωῆς· τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τρόπαιον, Μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων ὥσπερ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διαπαντὲς εὐφραίνόμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης δοῖδιμε· τοῦ Σταυροῦ τὸ ἔπλον γάρ, συμφραξάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξεληλυθας, ἐχθροῦ πολεμήτορος, καὶ κατέρραξας αὐτὸν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφὼς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ Δεσπότου· καὶ εἰς αἰὶ βασιλεύοντος.

Τοῖς τιμίσις σου πάθει, πάθος τίμιον ἐνδοξε, ἀθλητὰ ἀήττητε ἐξεικένισας· καὶ νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω Μητρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, Ἀθλοφόρε γηθόμενος, καὶ θεούμενος, κατὰ μέθεξιν θείαν, διὰ τοῦτα, τὴν σεπτὴν σου καὶ ἁγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα, εἰ βούλῃ, τὸ παρόν, Ἦχος δ'.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου φοβερός ὁ θάνατος τοῖς ἀνθρώποις· μετὰ τὸ ἐνδοξον πάθος, φοβερός ὁ ἀνθρωπος τῷ θανάτῳ· οὕτως ἐνίσχυσεν ὁ Ἀθλοφόρος, αὐτῷ κατήργησε πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν. Αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις Χριστὶ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Ἰωσήφ.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χριστοῦ, διηγωνισμένος, ἡ ζωῆς ἐπιτυχεῖν, τῆς ἐπουρανίου βασιλείας, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεῶν αἰοῖδιμε.

Ηλλοίωσας δόγμα τυραννικόν, ἐνθέοις ἀγῶσιν· ἀλλὰ δέομαι Ἀθλητὰ, ταῖς σαῖς μεσιτείαις οἰκτιρόν με, πρὸς τὰ κακὰ ἀλλοιούμενον πάντοτε.

Ναὸς χρηματίσας τοῦ παντουργοῦ, τοὺς ἐν τῷ τεμένει, τῷ σεπτῷ σου Μάρτυς Χριστοῦ, ἀνυμνολογοῦντας ταῖς εὐχαῖς σου, κατοικητήρια δίδου τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενοῦται ἐν τῇ γαστρὶ, τῇ σὴ μὴ κενώσας, τοὺς πατρώους κόλπους Ἀγνή· τοῦτον οὖν δυσώπει σωτηρίας, καταξιῶσαι τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Ῥδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Γένος περιφάνειαν, καταλιπὼν Χριστοῦ ἔσπευσας, Μάρτυς θανεῖν, ὅπως ἀπολαύσῃς, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, τοῖς κινδυνεύουσι πάντοτε, ταῖς κοσμικαῖς, Μάρτυς ἐπηρεαῖς, καὶ δειναῖς περιστάσεσιν.

Ολβιος γενόμενος, καὶ φωτισμοῦ παντός ἐμπλεως, πάντας πλουτεῖν, τὴν δικαιοσύνην, Ἀθλοφόρε ἰκέτευε.

Θεοτοκίον.

Ηνεγκας τὸν ἀσταχυν, τὸν ἀγεώργητον Ἀχραντε, πάντων ἡμῶν, τρέφοντα καρδίας, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Αρετῶν ταῖς ἰδέαις καταστραπτόμενος, μαρτυρίῳ τῷ φέγγει ὠριαῖζόμενος, ὑπὲρ ἡλίου σοφὴ ἐκλάμπει

ἀδαράντινε, καὶ φωτίζεις ἀληθῶς τοὺς ἐκτελοῦντάς σου πιστῶς, τὴν μνῆμην τὴν φωτοφόρον, πανένδοξε Ἀθλοφόρε, καὶ προσκυνοῦντάς σου τὰ λείψανα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτω, τῶν Εἰδωλῶν ἡ πλάνη πάσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπότηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ καταχρίως σε αἰεὶ, ἱμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντίς σε μεγαλύνομεν.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νέμους θεῖους παρέβλεψα, καὶ παρανομίαις πάσαις συνέζησα· σπύσον Ἀγίε βοήθει μοι, τῷ κατεγνωσμένῳ ἱκετεύω σε.

Δισμευθεὶς διὰ Κύριον, πᾶσαν τὴν κακίαν ἐχθροῦ διέλυσας· ἐξ ἧς ἀπαντας περίσῳζε, τοὺς πιστῶς σε Μάρτυρας λιτανεύοντας.

Εν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν παραστῶμεν Κυρίῳ κρίνεσθαι, βοήθός ἡμῖν γενήθητι, τοῖς κατεγνωσμένοις Μάρτυς ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν σωματώσασα, τὸν ἀνερμηνεύτως ἐν σοὶ οἰκῆσαντα, τοῦτον αἰτῆσαι Πανάμωμε, αἰωνίου δόξης ἀξιώσαι με.

Ῥδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες.

Συνῶν ταῖς οὐρανίαις δυνάμεσιν, Ἀθλοφόρε, σωθῆναι ἱκέτευε, τοὺς ἐπὶ γῆς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ιάτρευσον βοῶ σοι αἰοῖδιμε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χρόνια, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλόανθρωπον.

Νομίμως ἐναθλήσας τοὺς νόμους, διαφυλάττειν ἡμᾶς ἐνδυνάμωσον, τοῦ Παντοκράτορος ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτάχε ἱκέτευε, τὸν Υἱόν σου, παισμάτων συγχώρησιν, ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἰλιος.

Ῥδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ,

Ανέτειλέ σοι σοφί, φῶς ἄδυτον ἐναθλήσαντι, καὶ εὐφροσύνης σκηναί, ἀγίαι ἐδέξαντο· ἐν αἷς αὐλιζέμενος, τῶν ἐπὶ τῆς γῆς σε, εὐφημοῦντων Μάρτυς μέμνησο.

Μεγάλους ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνίσας ἀθλοὺς αἰοῖδιμε, μεγάλων ἡμᾶς κακῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς σαῖς ἀπολύτρωσαι, ἱεραῖς πρεσβείαις, ἵνα πόθῳ σε δοξάζωμεν.

Μὴ δειξῇς με Ἰησοῦ, κατεγνωσμένον ἡνίκα σου, τῷ θρόνῳ τῷ φοβερῷ, Λόγι παραστήσομαι· ἀλλ' οἴκτειρον σῶσον με, θεαῖς μισιτείαις, τοῦ Ἀγίου πολυίλει.

Θεοτοκίον.

Αγίαςόν μου τὸν νοῦν, καὶ τὴν ψυχὴν φωταγώγησον, τὸν ἐν Ἀγίοις Θεόν, ἱπανακαυόμενον, ἀρρήτως κηρύσσασα, Παναγία Κόρη, Θεοτάχε αἰεπαράντινε.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Κοσμικῶν με σκανδάλων, καὶ παθῶν ἀτιμίας καὶ πάσης θλίψεως, Μαρτύρων χαρμωσύνη, δίδωσι καὶ δίδου, ἀναμέλπειν ἑκάστοτε. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Αγαθὸν μου προστατά, δυσχερεῖαις τοῦ βίου κλυδωνιζόμενον, μηδόλως με παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον εὐχαῖς σου, καὶ διάσωσον ψάλλοντα. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ραθυμίας ἀτόπου, καὶ δεινῆς ἀμαρτίας καὶ ἀμαυρώσεως, διάσωσον παμμάκαρ, προστρέχοντά σοι πίστει, τῇ θερμῇ ἀντιλήψει σου. Ὅπως τιμῶ σε πιστῶς, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δαπανήσας τὸν χρόνον, τῆς ζωῆς μου Παρθένε, ἐν ἀμελείᾳ πολλῇ, προσπίπτω καὶ βοῶ σοι. Διέγειρόν με

σῶσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ῥδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Εν πυρὶ βασάνων, ὡς χρυσὸς ἀήττητε ἰδοκιμάσθης, καὶ τῶν παθημάτων, τοῦ Χριστοῦ ἰσχυράγισμα βοῶν ἰδεῖχθης. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Χειμαζόμενόν με, καὶ δειλαζόμενον τοῦ ἀλλοτρίου, ταῖς δειναῖς ἀπάταις, προσευχαῖς σου Ἀγίε βοῶντα σῶσον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οτὴν δυναστείαν, πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος ἐξαφανίσας, τῆς αὐτοῦ με ῥύσαι, ἐνδοξε κακώσεως ἀναβοῶντα. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ εὐσπλαγχνίαν, ἀνθρώπων γενόμενον τὸν εὐεργέτην, ἀπορρήτως τίκεις, Θεοτάχε σῶζοντα τοὺς μελωδούντας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ινα σε θεαῖς ἐν φωναῖς, μακαρίζωμεν καλῶς ἐναθλήσαντα, Μάρτυς αἰοῖδιμε, καὶ τὰ τοῦ πλάνου κέντρα συντρίψαντα, σῶζε ἡμᾶς πολυειδῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων καὶ περιστάσεων, τοὺς προστατήν σε καλὸν εὐμοιρήσαντας.

Ως ὁρθρος ὡς ἡμερινός, ἐξανέτειλας ἀστὴρ παναοίδιμε, καὶ κατεφώτισας, ταῖς διδασκαῖς σου πάντα τὰ πέρατα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ δεινόν, σκότος ἐξηφάνισας.

Διό με φώτισον, ῥαθυμία τὴν ψυχὴν σκοτιζόμενον.

Στήριξον πόντας τοῖς πιστῶς, ἐν τῇ σκέπη σου αἰεὶ καταφεύγοντας, Μάρτυς αἰοῖδιμε, ὅπως τοῦ βίου ταῖς περιστάσεσι, καὶ μηχαναῖς τοῦ πονηροῦ, μὴ περιτρεπώμεθα, οἱ ἱησιῶς σε, μεγαλύνοντες ὁμοῦ καὶ δοξάζοντες.

Ηγγικε, πρόσεχε ψυχῇ, ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς κρίσεως, ὅταν τὸ ποῖημα, ἀχθῇ εἰς κρίσιν καθάπερ γέγραπται· καὶ τί ποιήσεις πονηροῖς ἔργοις ἐπιμένουσας; σπύσον καὶ βόησον. Τοῦ Ἀγίου με εὐχαῖς σῶσον Κύριε.

Θεοτοκίον.

Φρίττω σου μένε Βασιλεῦ, τὸ ἀδίκαστον ἐ τέλας κριτήριον· ἐν ᾧ με τήρησον, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου ἀκατάκριτον· ἐκδυσωπεῖ σε ἐκτενῶς, ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ ἀπορρήτως σε, σωματώσασα Χριστὶ πολυίλει.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτηι, εἰ θείης, τὰ εἰς τὰς κς'. τοῦ Ὀκτωβρίου.

Εἰς Μάρτυρας.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως καλῶς στρατευσάμενοι, Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, ἐαυτοὺς πανεύφημοι παρεδώκατε, ἐξελουσίως εἰς μάστιγας, καὶ βίαιον θάνατον, ἐπαγόμενοι χοροὺς, συμμαρτύρων μακάριοι, μεθ' ὧν εὐρατε, τὸ μακάριον τέλος, καὶ στεφάνους, ἀνεδήσασθε τῆς νίκης, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύοντες.

Ανεδέτως τυπτόμενοι, καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, καὶ κρηπῆσι πάντοθεν καθηλούμενοι, καὶ ἐν ὁδοῖς ἐλαυνόμενοι, εἰρκτῇ συγκλειόμενοι, καὶ ὡς θῦμα καθαρὸν, ταῖς ἐσχάταις ἐπώμενοι, προσηνέχθητε, δι' ἡμᾶς τῷ τυθέντι ὡς εὐάδῃ, ἱερεῖα ἐν τῇ ἄνω, τραπέζῃ Μάρτυρες ἐνδοξοί.

Καὶ χειρῶν παναοίδιμοι, καὶ ποδῶν τε στερούμενοι, κεφαλὰς τεμνόμενοι καὶ στρεβλοῦμενοι, καὶ πάσαις ἀλλαῖς κολάσεσι, καθυποβαλλόμενοι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριστόν, οὐ ξοάνοις ἐθύσατε· ἀλλὰ χαίροντες, τῆς ζωῆς τῆς προσκαίρου Ἀθλοφόροι, πρὸς οὐράνιον καὶ θεῖαν, μετεβιβάσθητε εὐκλειαν.

Δόξα, εἰ βούλη, τὸ παρὲν, Ἦχος γ'.

Γενναῖοι Μάρτυρες ἀληθείας, ὑμᾶς οὐ βία τυραννικῇ, οὐ θωπεία ἀπατηλῇ, οὐ μελῶν ἐκκοπαί, οὐδὲ θανά-

του ἀπειλαί, τῆς πρὸς τὸ θεῖον ἀγάπης χωρίσαι δεδι-
νῇται. Διὸ παρῆρσίαν ἔχοντες πρὸς Χριστὸν τὸν ἐπὶ
πάντων Θεόν, ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἀλγυνῶν βασάνων, αἰ-
τήσασθε παρὰ Χριστοῦ, λαβεῖν εὐχαῖς ὑμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Μακαρίζω σε Πάνταγε, τὴν βροτοὺς ἀφαρπάσασαν, ἐκ
βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως, ὑμνολογῶ σε Θεό-
νυμφε, τὴν αἰμακαρίσσον, καὶ δοξάζω σου σεμνὴ, τὴν ἀπόρ-
ρητον κήσιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κα-
τάραξ, ἡλευθέρωσας Παρθένη, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἡ, Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ως ἰώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου ἐν Σταυ-
ρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτεινίζουσα ἔλεγε.
Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωριῶν, ἀπολαύσαντες
Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἰάσης ἐν τῷ κόσμῳ·
ἀλλὰ σπεύσων ἀναστήναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Δόξα κροτεῖσθω Χριστὸς, ἡ τῶν Μαρτύρων.

Ὡδὴ α. Ἦχος β. Δεῦτε λαοί.

Δεῦτε πιστοί, ἅπαντες χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ θεοφθό-
γαῖς ἁσμάσι πανηγυρίσωμεν, τῶν Μαρτύρων ταῖς ἁ-
θλοῦς, Χριστὸν δοξολογούντες. Ὅτι δεδοξασται.

Οπλον ἡμῖν, θεῖον ἰδεῖχθαι καὶ καύχημα, τὸ τοῦ Σω-
τῆρος τρόπαιον ἡ ἀκαθαίρετος, τοῦ Σταυροῦ πανο-
πλία, δι' ἧς οἱ νικηφόροι ἰστεφανώθησαν.

Εἴφες καὶ κύρ, βέθρον σταυρόν τε καὶ θάνατον, τοῖς
ἁοιδόμοις Μάρτυσιν ἐπαντείνοντο, οἱ τοῦ θεοῦ διώκ-
ται, ζῶν πρὸς τὴν αἰμίνω αὐτοὺς ἐλαύνοντες.

Θεοτοκίον.

Αρτον ζωῆς, τέτοκας τὸν ἱπουράνιον, σισαρκωμένον
Πάνταγε τὸν ἐνυπόστατον, τοῦ Γεννήτορος Λόγων.
Διά σε τῶν Μαρτύρων, δῆμοι δοξάζουσι.

Ὡδὴ γ. Τῆς πίστεως ἐν πέτρα με.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι στρατιῶται, τῷ πάθει σου τῷ
θεῖῳ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν πολύθεον ἀθεῖαν,
ἐν πίστει κράζοντες. Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄ-
γιος, πλὴν σου Κύριε.

Ρανίσι θεοῦ αἵματος ῥαντισθέντες, θυσίαις οὐκ ἔχ-
ράνθητε δαιμονίων, θυσία προσηνέχθητε τῷ Κυρίῳ,
ὀλοκαυτούμενοι, καὶ πίστει κράζοντες. Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄ-
γιος, πλὴν σου Κύριε.

Ολον σε κεκτημένοι οἱ Ἀθλοφόροι, ταῖς ἑαυτῶν καρ-
δίαις εἰσχωκισθέντα, τρανοῦντες τὴν εὐσέβειαν ἀνε-
βῶν. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δικαίος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεῖουσιν μετὰ τέκον, πρὸς πίστιν τῆς
θεότητος τοῦ τεχθέντος, τεμῶμεν σε κραυγάζοντες τῷ
Υἱῷ σου. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
ἔστι δικαίος, πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ οἱ γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι
καλῶς τὸν Βελίαρ, ὀλοτελῶς ἐβύδισαν αἱμάτων ταῖς
ροαῖς· λίθοις γὰρ συνθλάμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξίφει, καὶ
πυρὶ καϊόμενοι, καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες, στεφανηφόροι
ὤφθησαν σαφῶς. Ὁθεν τιμῶνται, καὶ πίστει δοξάζονται.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ηπαναμώμητος ἀμῶς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν
Υἱὸν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεπεν ἐδύναις
τὴν ψυχὴν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα συντόνως.
Ποῦ σου τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμην

ὃν ἀπήλυσεν ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος
τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις· ὕμνῳ σου τὸ ὠσπλαγχνον.

Ὡδὴ δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εμιμήσαντο πάθος σου, τοῦ ἀπαθούς προθύμως τῷ θα-
νάτῳ, ἑατοὺς ἐκδόντες οἱ Ἀθλοφόροι σου.

Γκεινόντας πρόσδεξαι, τοὺς Ἀθλητάς, καὶ λύσιν τῶν
πταισμάτων, πειρασμῶν τε θείου, ἡμῖν πρὸς βίαις αὐτῶν.

Σεισιώπηται ἅπαντα, πλάνη δαιμόνων Χριστέ· Θεὸν γάρ
σε τὸν ὄντως ἀληθῆ, οἱ Μάρτυρες ἀνυμνοῦσαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε ἔσεβον, οἱ Ἀθληταὶ Θεὸν σισαρκωμένον,
τὸν Υἱόν σου Δέσποινά καταγγέλλοντες.

Ὡδὴ ε. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ωραιότατην στολὴν, πεφοινιγμένην εὐσεβῶς αἵματι, μαρ-
τυρικῶ, καὶ ἡμφισμένην, τῇ χάριτι τῇ σῇ, νῦν οἱ
Ἀθλοφόροι Χριστέ ἡμφιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ στίφουσι,
τοὺς Ἀθλητάς, τῷ πόθῳ κατάλληλον νέμοντος ἰσχύ·
δι' ἧς νικηφόροι ἰδεῖχθησαν Μάρτυρες.

Ράβδον δυνάμειος, τοῖς Ἀθλοφόροις τὸν Σταυρὸν δέ-
δωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν, κατακυριεύειν ἐποίησας τού-
τους· διὸ σου ὑμνοῦμεν Χριστέ, τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Γερουργὸν ἐκ Δαυὶδ, καταγομένην τὸν Χριστὸν τέτεκας.
Ὁθεν Ἀγνὴ, τῆς ἱερωσύνης μετατιθεμένης, ἀνάγκη καὶ
νόμου μετάρθεσιν γίνεσθαι.

Ὡδὴ ς. Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

Σάλπιγγος ἡχὴ κροτεῖται, πνευματικῇ ἐπαξίως, λογικῶν
χειλέων καρδία, ὕμνον ἐκπέμπουσα καὶ μέλπουσα,
τῶν Μαρτύρων τοὺς ἁθλοῦς.

Τέτρωνται τῶν ἀσεβούντων, καὶ δυσμενῶν αἱ καρδίαι·
Χριστὸς γὰρ ἐκτίνας τὸν Σταυρόν, ὡς τόξον ἀπέ-
στειλε, τοὺς Μάρτυρας, βέλη ἡκονημένα.

Οπλοῖς τῆς δικαιοσύνης, καὶ πίστεως αἱ γενναῖοι, ἐκυ-
τοὺς πρὸς πάλιν ἐχθρῶν, ἀσάρκων καθώπλισαν,
καὶ τέλεον ἐξηφάνισαν τοὺς τοῦσδε.

Θεοτοκίον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγαμεν, ὡς ἀρρήκτου
τείχος καὶ προστασίαν.

Ὡδὴ ζ. Εἰκόνας χρυσῆς.

Σαρκῶν Δανιὴλ, οὐ κατίσχυσαν ποτὲ λέντων στόματα,
ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου· ἐν τῇ χειρὶ
σου γὰρ Κύριε, ζῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, ἀγαλλιῶσαι
καὶ ψάλλουσαι. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ηφλὸς τοῖς τρισίν, ἐδρυσίζετο Παισὶν ἐν Βαβυλῶνι
ποτὲ, τοῖς Ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολύθεος, κατεμαράρι-
μετο κάρινος. Ὁθεν τὴν ἀπάτην ὀρῶντες, τεφρουμένην ἐκ-
ραΐγαζον· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστέ, ἐξιστάμενοι τῷ σῷ ὁ Ἀθλοφόροι σου,
ὥσπερ ἀνάλωτον περιεκείμενοι, τὸ τῆς σαρκὸς περιβε-
λαιον, βασάνων ἀλγυνῶν κατεφρόνου, σὰ ἐντροφῶντες, καὶ
λέγοντες· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως εὐπλοκος ἦν, καὶ ὠραίος ὁ χορὸς τῶν Ἀθλοφώρων
σου, ἡ πολυτίμητος καὶ θεόλεκτος, τῶν ἐκλεκτῶν σου
ὁμήγυρις, Πνεύματι τῷ σῷ κροτουμένη, καὶ εὐρύθμως χο-
ρεύουσα· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως τῆς σῆς, ὁμολογίας εὐσεβῶς ὑπερήθλησαν, οἱ
Ἀθλοφόροι σου αἰκίζόμενοι, καὶ θεοπνευστῶ χάριτι,
μίαν τρισυπέστατον φύσιν, θεολογούντες ἐκραύγαζον· Εὐ-
λογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η. Τὸν ἀρρήτῳ σοφία.

Μεμνησμένων τυράννων, τὴν δυσκάρδετον μανίαν, οἱ Ἀ-
θλοφόροι κατέβαλον, διαπρυσίως μελωδοῦντες· Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αννήψατε πλάσιοι, καὶ ἐπίγινωτε τὸν Κύριον ὄντως, οἱ ἑνδοξοὶ Ἀθλοφόροι ἀνεβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρητορεύειν μηδὲλως, μελετήσαντες οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, Πνεύματος δὲ Θεοῦ πλησθέντες ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν γενναίων Μαρτύρων, ὠραιώθησαν ἐν χάριτι οἱ πόδες, τρισυπόστατον, φύσιν εὐαγγελιζομένων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐγκωμίοις σε Ἀγνή, λαμπρῶς γεραίρουσι, πᾶσαι αἱ γενεαὶ· τὸν Κτιστὴν γὰρ τίτοκας. Ὡ θαῦμα φρικτόν, ἔργον παμμακάριστον!

Ὤδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Υλομανήσανσαν πάλαι, τῶν Εἰδώλων τὴν πλάνην, Χριστὲ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν, σὺ τῷ πυρὶ τῷ τῆς πίστεως καταφλέξας, Μαρτύρων τῆς εὐσεβείας ἡθροίσας χοροὺς, ἐπαξίως σὲ ὕμνοισι, παύστως μεγαλύνοντας.

Ρευστήν οἱ Μάρτυρες δόξαν, καὶ τὸν ἄστατον πλοῦτον, Χριστὲ καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον πλοῦτον εἰρόντες, αἰωνίων ἀγαθῶν, κληρονόμοι ἀξίως, ἐν οὐρανοῖς ἐγένοντο.

Ὡς ἐν ἐσπέρᾳ ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων ἡ πάλαι, τῆς πλάνης ὑποκύψασα ζυγοῖς, σοῦ ὑπὲρ φύσιν τεκούσης Ἀγνῆ, τὸν ἀπάντων Δεσπότην· ὃς ἐπιγείους κήρυκας σαφῶς, τῆς αὐτοῦ δεσποτείας τοὺς Μάρτυρας προβάλλεται.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένη, καὶ τῶν Ἀγίων τοὺς δῆμους, τὸν σὸν καθικετεύοντας Υἱόν, δέξαι ἡ μόνη ἐλπίς τῶν πιστῶν· καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὕμνοῖσι βράβευσον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτηι, εἰ θείης, τὰ εἰς τὰς κς'. τοῦ Ὁκτωβρίου.

ΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΗΝ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. β'.

Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ολος ἱερώτατος, καὶ φωτοφόρος ἐδείχθης, χρίσμα Θεοῦ ἁγίου, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι περικείμενος· καὶ παιδρῶς πάντοτε, προσχωρῶν Ὅσι, τῶν Ἀγίων εἰς τὰ Ἅγια, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς θαρραλὲς ἀστραπτόμενος, καὶ χάριτι μουσόμενος, τὰ σωτηριώδη μυστήρια, ὡς Ἱερομύστης, ὡς ὄντως Ἱεράρχης ἐκκλησίας, καὶ παρρησία θεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηστραψεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόσι, καὶ πιστοὺς ἐφώτισε, καὶ τῆς πλάνης ζόφωσιν διεσκέδασεν· ἀληθῶς ὥφθης γὰρ, φωταυγῆς ἡλίου, Ἱεράρχα παμμακάριστε· καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἐνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον, υἱὸς ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος ἁγίου γενόμενος. Ὁθεν σου τὴν μνήμην, τὴν θείαν καὶ φωσφόρον καὶ σεπτήν, ἐπιτελοῦντες ἀείμνηστε, πόθῳ σε γεραίρομεν.

Ονοῦς σου ταῖς νεύσεσι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον Θεόφρων, πίστει καλλυνόμενος, καὶ λαμπρῶς θεούμενος πανασίδιμε, ἐν ζωντῷ σώματι, καὶ φθαρτῷ πάσσοφι, ἀφθαρσίαν ἐμελέτησε, καὶ προσεκλήσατο, τὴν τῶν Ἀσωμάτων λαμπρότητα, παθῶν ἕξω γενόμενος, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος. Πάτερ Ἱεράρχα, σοφώτατε λαμπρότατε φωστήρ, καὶ πρεσβευτὰ τῶν τιμῶντων σου, πίστει τὰ μνημόσυνα.

Δόξα, εἰ βούλη, τὸ παρὸν, Ἦχος πλ. β'.

Εὐδούλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, εὐ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθὲν σοὶ τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ

σὲ ἰλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλῃ σοι οὐρανῶν ἠνέγκται· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν Ἄγιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν.

Ὤδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πλουτήσας Θεόπνευστε, πνευματικῶς τὰ μυστήρια, ἡρεῖω Μακάριε, δογμάτων λόγια· δι' ὧν γέγονας, ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς μάνδραν οὐράνιον, διαβιβάζων αὐτήν.

Πρὸς ὕψος ἀνέδραμες, τῶν τῆς Γραφῆς ἀναβάσεων, καὶ ταύτης κατώπτευσας, νοῦ καθαρότητι, τὸ ἀμήχανον, ἀπόρθητόν τε κάλλος, δι' οὗ ἐχηρμάτισας, ἱεραρχίας λαμπτήρ.

Τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ νοητοῦ Πάτερ ἔτυχες, φωτὸς καὶ κατηύγασας, τὰς διανοίας ἡμῶν, τὰς αἰρέσεις δι', ὁρδοτόμοις ἀκτίσι, τεφρώσας κατέφλεξας, διὰ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ο τόκος ἀπείρανδρος, ἐν σοὶ τελεῖται Πανάμωμε, ἐκ σοῦ ὁ ὑπέρθεος, Λόγος προέρχεται, καὶ τηρήσας σε, Παρθένον μετὰ τόκον, Θεὸς τε καὶ ἄνθρωπος, ὁράται τέλειος.

Ὤδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ακηλίδωτον τὸν νοῦν, τῇ ἀναλάμψει τῶν σεπτῶν πράξεων, ἔχων ἐδείχθης ἱσοπτρὸν, Ἱεράρχα θείας λαμπρότητος.

Τῇ χάριτι ἀληθῶς, τῇ ἐπ' ἐλπίδι τελεσθεῖς Ὅσι, ἱεραουργὸς γέγονας, τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος.

Τῶν λόγων σου τὸ τερπνόν, ὑπὲρ κηρίου γλυκασμὸν φέρουσα, ἡ Ἐκκλησία ἐνδοξε, ἐκπύει πικρίαν αἰρέσεων.

Θεοτοκίον.

Ὡς πύλῃν σε καὶ ναὸν, τῆς θείας δόξης κοινωνὸν σέβοντες, Μήτηρ Θεοῦ Πανάμωμε, πάντες τῶν κινδύνων λυτρούμεθα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμώνα τῶν λόγων τῶν θεοπνεύστων γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὁδηγούντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους περιασμοὺς ὑπομείναντα, Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμῆσωμεν καταχρέως· πρεσβεῖ γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χαῖρε πύλῃ Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τείχος καὶ σκέπη, τῶν προστρεχόντων εἰς σὲ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκούσα ἐν σαρκὶ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Εν Σταυρῷ σε ὁρώσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν· Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζωῶσαι θείων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὤδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῇ σαγήνῃ τῆς ἀληθείας, ὁμολογίας ζωγράφος Πάτερ· ὡς ἰχθύας δι' τῆς ποιμένης σου, ἱερὸν κατάστημα, Θεῷ θυσίαν προσήγαγες.

Σὺ δέκοψας κεφαλὰς, ὡς ἐν ἐκστάσει αἰρετικόντων, τὸ τῆς Πίστεως κεφάλαιον, Χριστὸν ἐπλίσχμενος· διὸ καὶ νίκης στέφος ἀνεπλήχθη σοι.

Ιεράρχης καὶ λειτουργός, τῆς θείας ὥφθης οἰκονομίας, καὶ τῆς δόξης τῶν τοῦ Πνεύματος χαρισμάτων, γέγονας μυσταγωγός, καὶ μύστης πανιερός.

Θεοτοκίον.

Σὲ τεῖχος ἐν πειρασμοῖς, καὶ θείαν σκίπην ἐν περιστάσει, Θεοτύμωτε κειτήμεθα, καὶ λιμένα εὐδίου, καὶ ἀσφαλὲς ψυχῶν ἱλαστήριον.

Ῥδὴ ι'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ θείος ποταμός, ἐγνωρίσθης τῇ ποιμένῃ σου, τὴν ἀρουραν καταρθεύων, τῶν ψυχῶν ἱεράρχα, τοῖς θείοις σου χαρίσμασιν.

Εξέλαμψας ἡμῖν, τῶν σῶν λόγων λαμπρότητα, σκιδάσας δὲ τὴν ὁμίχλην, τῶν ἀθέων δογμάτων, ἀστήρ ὥφθης ἀνέσπερος.

Χεῖρα σαῖς πρὸς Θεόν, ἱκεσίαις μοι ἔκτεινον, ἐν θλίψει βοηθείας, ἐν θείοις εὐχερίαις, πανεύφημε θεράπον Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Σὲ ἔκλον ἀρράγεις, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεοτύμωτε κειτήμεθα.

Ῥδὴ ι'. Ἐβέησε, προτυπῶν.

Τὴν ἄβυσσον, τῶν γραφῶν νοημάτων ἐξήντησας, καὶ τὸν πλοῦτον, τῶν ἐνθέων δογμάτων ἐπλούτησας, καὶ ἐξήρνας, ποταμούς ἱεράρχα αἰρίσεων.

Τῇ τραπίῃ, τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ παριστάμενος, καὶ τῆς θείας, εὐωχίας αὐτοῦ ἀξιούμενος, ἱκτενῶς μὴ παύσῃ, ἱλασμέν ἐξαίτων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὴν μάχαιραν, τῷ τοῦ Πνεύματος λόγῳ σπασάμενος, τῶν ἀθέων, νοημάτων καθεῖλεις τὰ ἔκφυλα, καὶ ἐρρίψας, Θεοφόρε πιστῶς τὰ νοήματα.

Θεοτοκίον.

Τῷ τόκῳ σου, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς ἀπηλλάγημεν· τὴν χαρὰν γάρ, ἐν γαστρί σου Παρθένε συνέλαβες, καὶ Θεὸν τεκοῦσα, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν ἐζείωσας.

Ῥδὴ ι'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ως τῆς σοφίας ἐραστής, ἔρωτι ἀσχήτῳ συνήφθης, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Χριστοῦ, ἱεράρχα· διὸ καὶ ἐκραύγαζες· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Εν τῇ τῆς Πίστεως στερρᾷ, ἴστησας τοὺς πόδας σου πέτρα· καὶ τρικυμίαις πειρασμῶν, ἀκατάσιστος ὥφθης καὶ ἑσάλλεις· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ποίμνης κατάρχων λογικῆς, ἔθρεψας αὐτὴν ἐν τῇ γλῶσῃ, τῶν ἀθανάτων διδασκῶν, καὶ πιστῶς σὺν αὐτῇ ἀνεκραύγαζες· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Ελπίς καὶ σκίπη καὶ λιμὴν, καὶ ἀκαταμάχητον τεῖχος, καὶ προστασία ἀσφαλῆς, τοῖς κραυγάζουσιν ὥφθης Πανάμωμε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ῥδὴ ι'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Τῷ ἐλαίῳ χρισθεὶς τῷ τοῦ Πνεύματος, ἱεράρχης Θεοῦ ἀναδείξαι, ὡς Ἀαρὼν μακάριε, καὶ ἐδίδασκες κράζειν· Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Απρόσιτῳ φωτὶ ἀστραπτόμενος, τὴν τῆς πλάνης ἀχλὺν ἀπειμείωσας· κάμῃ τὸν ζόφον σκιδάσαν, τῶν παθῶν ἱεράρχα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἵνα χαίρων δοξάζω τὴν μνήμην σου.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν τῷ τοῦ λόγου τερπνῷ, Θεοφάντωρ πιστῶς κατεκόσμησας, καὶ δὲ ἀμφοῖν ἐξέλαμψας, ἐκδιδάσκων κραυγάζειν· Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ως ἐκ ζαλῆς παθῶν κυματούμενοι, τῷ λιμένι τῷ σῷ καταφεύγομεν, Θεομήτορ Ἀνασσα, καὶ βοῶμεν ἀπαύστως. Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥδὴ ι'. Ἐποίησε κράτος.

Η εὐσημὸς σου γλῶσσα, ὥσπερ σάλπιγξ ὤηχος, φωνοῦσα τὸ τοῦ λόγου μυστικόν, διεγείρει τοὺς πιστοὺς καὶ καθοπλίζει θουργῶς, πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς.

Τὸ ἔνδυμα τὸ θείον στολισάμενος μυστικῶς, εἰσηλθὼς εἰς τὴν ἄνω νυμφικῶς, εὐωχίαν καὶ χαρὰν, καὶ ἀνεκλίθης σὺν Χριστῷ, Πάτερ πανόλβιε.

Αγάλλεται συμφώνως, καὶ σκιρτᾷ Πατέρων χορὸς ὡφραίνεται ἐμήγυρις πιστῶν, καὶ χορεύει μυστικῶς ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν τιμῶσάν σε πόλιν, ἡ τεκεῖσα τὸν τοῦ Θεοῦ ἀμνόν, καὶ ἀρχιποίμενα Χριστόν, ἐκ κινδύνων καὶ φθορᾶς, καὶ ἀμαρτίας παθῶν, λύτρωσαι Δέσποινα.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει εἰ βούλη, τὰ εἰς τὰς ιγ. τοῦ Νοεμβρίου.

Εἰς ἱεράρχας.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ῥς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως φωστῆρες αἰφωτοὶ, νοητοῦ στεριώματος, Ἐκκλησίας ἐνδοξεοὶ πανσεβάσμιοι, ταύτην ὁκτίσι φαιδρύνετε, δογμάτων τῆς Πίστεως, καὶ αἰρίσεως ἀχλὺν, ἀπελαύνετε Ὅσιοι, καὶ πρεσβεύετε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Φρυκτωρίαις τοῦ Πνεύματος, ἀστραφθέντες διάνοιαν, φωτοβόλοι ἥλιοι χρηματίσαντες, ὥσπερ ἀκτῖνας τὰ δόγματα, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἀπαστρέποντες πιστῶν, κτταυγάζετε πλήρωμα, καμμακάριστοι, καὶ διώκετε σέλιτος Θεοφόροι, τῶν αἰρίσεων δυνάμει, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος.

Τῆς Χριστοῦ ἐδιώξατε, νοητοὺς λύκους Ὅσιοι, Ἐκκλησίας τῇ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων ὑμῶν, καὶ ταύτην κύκλῳ τειχίσαντες, λόγων ὀχυρότητι, παραστήσαντες Χριστῷ, ἀσινῇ καὶ ἀλώβητον, οὐ πρεσβεύσατε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Δέξα, εἰ βούλη, τὰ παρὲν. Ἦχος κλ. δ'.

Ανθρώποι τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστοὶ θεράποντες, λειτουργοὶ Κυρίου, ἄνδρες ἐπιθυμιῶν, σκεπὴ ἐκλογῆς, στύλοι καὶ στηρίγματα τῆς Ἐκκλησίας, Βασιλείας κληρονόμοι, μὴ παρασιωπῇτε τοῦ βοᾶν, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ἡ Σταυροδεστοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν.

Ῥδὴ α'. Ἦχος κλ. δ'. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Τοὺς ἀνατεῖλαντας ἐν τῷ κόσμῳ, τοὺς ἱεράρχας τοὺς σοφοὺς, τοὺς τῆς βασιλείας διαλάμποντας δόγμασιν, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ δοξάσαντι αὐτοὺς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς διαπρέψαντας ἐν τῷ κόσμῳ, τῆς εὐσεβείας τῷ φωτὶ, καὶ τῆς ἀσβεβείας τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξαντας, τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, τοὺς ἱεράρχας μεγάλους τοῦ Κυρίου.

Ως παριστάμενοι σὺν Ἀγγέλοις τῷ ἀπροσίτῳ Βασιλεῖ, τοῖς ἐπιτελοῦσι τὴν ὑμῶν μνήμην ἱκετεύσατε, δοθῆναι τὸν ἱλασμόν, ἱεροκήρυκες ὄντες Θεοφόροι.

Θεοτοκίον.

Ως συλλαβεῖσα τὸν πρὸ αἰῶνων, ἀναρχον Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον Πανύμνητε, ἱκέτευε ἱκτενῶς, τοῦ λυτρωθῆαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στεριώσας λόγῳ.

Δι' ἐγκρατείας ὄντως καὶ προσευχῆς, ἀκλινεὺς ἀνῆλθετε εἰς ἀκρόπολιν, τῆς ἀρετῆς Θεοφόροι· ἐνθα τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν τρυφᾶτε αἰεὶ.

Ως παρήρσιαν ἔχοντες πρὸς τὸν Θεόν, Ἱεράρχαι ὅσοι
δυωπήσατε, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ σωθῆναι, τοὺς πίστει
ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην ὑμῶν.

Ως εὐσεβῶν δογμάτων καθηγηταί, καὶ σοφῶν λογίων
ἕφηγῃται ἀληθεῖς, τὸν στέφανον κομιεῖσθε τατὰ τῶν
αἰρίτειων Ὅσιοι.

Θεοτοκίον.

Ως οὐρανὸν καὶ θρόνον σε τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦμεν πάν-
τες Θεοκυητορ ἀγνή, ἐτι ἐκ σοῦ ἐπεφάνη Ἰησοῦς, ἡ
ὀλήθεια.

Οἱ Εἰρμός. Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς.

Καθίσμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκεῖν τίμια τῆς ἐγκρατείας, πλοῦτοι ἀσυλοὶ τῆς εὐσε-
βείας, ἀνεδείχθητε ἐντὺς μακάριοι, ἐν ἀπαθείᾳ τὸν
βίον παιδρύναντες, τοῖς διομένοις τὸν πλοῦτον ἐνεύματε,
Πατέρες ὅσοι, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτήσασθε, δωρηθῆναι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γινόμενος ἐν τῇ γα-
στρί σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμίνηκεν, ὁ
μετὰ τόκον παρθένον Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυ-
λάξας πανάμωμε, μένος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΣταυροΘεοτοκίον, ὁμοιον.

Η αμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενο-
τωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ
αὐτῆς ἀνωδύνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηθεῖσα
ἐκραύγαζεν. Οἶμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θείων ῥύ-
σασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ'. Μυστικῶς ὁ Προφήτης.

Τοὺς Ἱεράρχας πάντες καὶ σοφοὺς, ἐν ᾠδαῖς εὐφημή-
σωμεν λέγοντες. Θεοφόροι Κυρίου, ἐκτενῶς δυωπήειτε
σωθῆναι ἡμᾶς.

Ως εὐσεβῶν δογμάτων ὁδηγητὰς, φυτουργοὺς καὶ σο-
φοὺς Διδασκάλους, Ἱεράρχας τε ἔχοντες, Θεομακά-
ριστοι ἐντὺς, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην οἱ πιστοί, ἀρχηγίται τροφι-
μων αἰοίδιμοι, Ἱεράρχαι Κυρίου, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς
ἑορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Η ἀνύμφευτος Νύμφη καὶ ἀγνή, καὶ ἀλόχευτος Μη-
τηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸν ἀπαύστως πρίσβευε,
σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

ᾠδὴ ε'. Ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Ποιμαντικῶς χρισθέντες, τῆς εὐσεβείας τῷ μύρῳ Θεόσο-
φοι· ὅθεν ὡς Ἱεράρχας, πάντες εὐφημοῦμεν Θεόληπτοι.

Ως μιμηταί δειχθέντες, τῶν Ἀποστόλων Θεόφρονες
ἐνδοξοί, πόνοις καὶ ἀγρυπνίαις, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας
προΐστασθε λαοῦ.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν, καὶ Μωσὴν τὸν Θεόπτην ζηλώσαν-
τες, Πατέρες Ἱεροφάνται, τοὺς αἰρεσιάρχας ἡσχύνατε.

Θεοτοκίον.

Ως Βασιλίδα πάντων, καὶ Βασιλέα τῶν ἔλων κυρησα-
σαν, δεῦτε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, τὴν εὐλογημένην τι-
μήσωμεν.

ᾠδὴ ς'. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Τῆς Ἐκκλησίας τὴν δόξαν, κατεκοσμήσατε Πατέρες
μακάριοι, θείοις ὑμῶν δόγμασιν, αὐτὴν ἀπαστράπ-
τοντες, τὰς αἰρέσεις τε ἐκποδῶν ἐξήρατε.

Ως εὐσεβείας φωστῆρες, τῶν δογμάτων τῷ κάλλει ἡ-
στράψατε, καὶ ἔλῃς τῆς κτίσεως, Διδάσκαλοι ἐνδο-
ξοί, ἀμαυρώσαντες τὰς αἰρέσεις λόγῳ Θεοῦ.

Αντί μαχαίρας τῇ γλώττῃ, καὶ τῷ λόγῳ χρησάμενοι
Ὅσιοι, τὰ νόθα ἐκόψατε, διδάγματα ἅπαντα, καὶ
ἐτρανώσατε τὴν Τριάδα πᾶσι σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Ο τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας Χρι-
στὶ ὁ Θεός, καὶ τῶν πταισμάτων μου, ῥύσαι ὡς
φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Ὁ Εἰρμός.

Ως τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου Χρι-
στὶ ὁ Θεός, καὶ τῶν πταισμάτων μου, ῥύσαι ὡς
φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας.

Ο ἐπὶ γῆς φωστῆρας ἀναδείξας, τοὺς εὐσεβεῖς καὶ σο-
φοὺς Ἱεράρχας, εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ἀληθεῖς Ἱεράρχας ἐνθίου, ποιμνης τῆς σῆς, ποι-
μένας ἀναδείξας, εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τῶν παθῶν κατασβέσαντες φλόγα, καὶ τὰς ψυχὰς
ἐνθίως δροσισθέντες, δι' ἐγκρατείας καὶ ἀγρυπνίας,
καὶ πίστεως ἀληθοῦς, μνησθῆτε πάντων ἡμῶν.

Τὸς τῆς σαρκὸς θειὰς ἐπαναστάσεις, καταβαλόντες τῷ
Χριστῷ ἐκβοᾶτε· Εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῦ ἐχθροῦ
ῥυσάμενος τὸν κόσμον, εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Τὸν Μωσία, μιμούμενοι Πατέρες, ἐν τῷ ὄρει, προέβητε
καὶ γνώφῃ, τὸν νοητὸν τῆς χάριτος δεξαμένοι, νόμον
Ἱεράρχαι· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν ὑμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λαὸν Χριστοῦ, ποιμάναντες ὁσίως, τῆς Αἰγύπτου, τὴν
πλάνην ἐκφυγόντες, τὴν Βαβυλῶνα τῶν παθῶν ἀπω-
σασθε τὴν Σιών τὴν ἄνω, εὐρόντες κατοικίαν, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ως τῷ μύρῳ, χρισθέντες Ἱεράρχαι, τῆς ἐν λόγῳ, καὶ
ἔργῳ εὐσεβείας, ἱεουργεῖτε τὰ θεία Ἱερώτατοι· Ὅθεν
τὴν Τριάδα, ἐν μίᾳ οὐσίᾳ, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν μήτρᾳ, οἰκήσαντα Παρθένου, καὶ ἐν ταύτῃ,
φρικτῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἀνα-
καινίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Οἱ δὲ ἀπαθείας καὶ πίστεως καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγά-
πης λόγον, ἡμῖν ζωῆς τῆς αἰωνίου, ὑποδείξαντες
σοφοὶ Ἱεράρχαι, πρὸςβέυσθε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εν τῇ βακτηρίᾳ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, λαὸν ὡς
ποιμάναντες, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ διώξαντες
θεομάχους αἰρέσεις, πάντες Ἱεράρχαι, εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Ως τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρας καὶ Ἱεράρχας, ἐν ψαλ-
μοῖς καὶ ὕμνοις, τιμῶμεν ἅπαντες ἀσιγήτως, τὴν
σορὸν τῶν λειψάνων ὑμῶν, μακάριοι Πατέρες, ἀξίως με-
γαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ αἰέζων ῥεῖθρον τῆς ἀφθαρσίας, χαῖρε ἡ ὁ-
λόφωτος τοῦ ἡλίου νεφέλη, χαῖρε ὄχημα τῆς Θεότη-
τος ἔλῃς, χαῖρε κιβωτὲ τοῦ ἁγιάσματος.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ἔρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ
καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν
τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτηι, εἰ θείας, τὰ εἰς τὰς λ'.
τοῦ Ἰανουαρίου.

ΕΙΣ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον μακάριε βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος, τὴν ἱεράν σου καὶ ἔνθεον, στολήν ἐφαίδρυνας· ἐκ δυνάμεως γὰρ, εὐσεβῶς εἰς δύναμιν, εἰς δόξαν ἀπὸ δόξης προβέβηκας, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θυσίαν τὸ πρότερον Θεῷ, φέρων τὴν ἀναίμακτον, ὡς Ἱερεὺς ἐννομώτατος, ὡς ὀλοκάρπωμα, καὶ δεκτὴν θυσίαν, σεαυτὸν δὲ αἵματος, ὡς Μάρτυς ἀληθέστατος ὕστερον, Χριστῷ προσήγαγες, Θεορρήμον πανσεβάσμι. Ὅν δυνάμει ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Μαρτύρων στρατεύματα Χριστῷ, Πάτερ προσενήνοχας, ταῖς ὑποθήκαις σου ἔνδοξε, καὶ παραινέσεις, νουθετιῶν διδάσκων, καὶ σαφεῖς ὁπόδειγμα, Θεόφρον σεαυτὸν παρεχόμενος· μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δέξα, εἰ βούλη, τὸ παρόν, Ἦχος πλ. δ'.

Εν Ἱερεῦσι καὶ Μάρτυσι διαπρέψας Ὅσιε, πιστὸς ἀνδείχθης ποιμὴν, τοῦ Χριστοῦ πιών τὸ ποτήριον· διὸ ἐν ἐκατέρῃς εὐαρεστήσας αὐτῷ τῷ Χριστῷ, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, σὺν τοῖς ἄνω Λειτουργοῖς, ἐν φωτὶ νῦν ἀυλιζόμενος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δίπλοκον εὐσεβείας, τῆς ἱεραρχίας καὶ ἀθλήσεως, κομισάμενος στέφος, πρὸς Χριστοῦ μακαρίξῃ αἰοῖδιμε.

Σοὶ τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ, ὁ ἱεουργὸς σου ὡς περ ἄκακον, καὶ σεπτὸν ἱερεῖον, δι' ἀνέμων χειρῶν προσενήνεκται.

Ελυσας Ἱεράρχα, τῶν Αἰρετικῶν τὰ ἐχυρώματα, εὐσεβεὶ παρρήσιᾳ, καταγγέλλας Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκον, ἢ σεσαρκωμένον τὸν αἰθδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Ῥδὴ γ'. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Ωφθης ἱερώτατος, ἱεουργῶν τὸ πρὶν Ὅσιε, τὸν λυτρωτὴν, ἔπειτα ὡς θῦμα, αὐτῷ ἱεουργούμενος.

Γέγονας πιστότατος, οὐ μισθωτὸς ποιμὴν Ὅσιε, τὸ σεαυτοῦ, αἷμα προεκχέων, φιλοθέως τῆς ποιμένης σου.

Αρίστα ἐποίμανας, τὸ τοῦ Δεσπότου σου ποῖμνιον, Ἀρχιερεῦ. Ὄθεν ἐν τῷ τέπῳ, τῆς χλόης κατεσκήνωσας.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκισαῖς σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουμένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Θεῖα αἵματι, τὴν Ἐκκλησίαν, κατελάμπρυνας, ὡς ἀβλοφένος, Ἱερομάρτυς καὶ τὴν πλάνην κατήργησας, ὑπενεγκὼν τὰς βασάνους· στερότατα, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισας· ὅθεν ἅπαντες, τὴν μνήμην τὴν σὴν πανσεβάσμι, τελούντες ἐν πίστει, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Εἑνὸς γέγονα, τῶν ἐντολῶν σου, ὅλως πόθεισι, δεδουλωμένος, καὶ καθ' ἐκάστην ἀμαρτάνων ὁ δειλαῖος· συντετριμμένη ψυχῇ ἐκβοήσω σοι, νῦν μὲ συγγνώμης ἀξιώσου Δέσποτα, τὸν κατὰκριτον, διὰ τῆς ἀσπύργως τεκρίσης σε, ὁ μόνος ἰπάρχων πᾶσιν ἀνεξιχνίαστος.

Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος Παρθενότητῳ. Ὅρα ὁπισθεν Σελ. 63.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὰ τῶν λύκων συστήματα, ἄρνας ἐκτελὼν τῷ λόγῳ μακάριε, τεθανάτωσαι τῷ σώματι, τὸ δὲ πνεῦμα ἐξου ταῖς χερσὶ τοῦ Θεοῦ.

Ως εὐώδης καὶ πάνταγνος, καὶ τῷ Λυτρωτῇ δεκτὴ ἡ θυσία σου, καὶ ἰπρὸσάγοντος ἐνθέῳ φρενὶ, καὶ πρὸσσυγομένους παρανόμοις χερσὶ.

Κεχρισμένος μακάριε, ἱερατικῶ ἐν χρίσματι πρότερον, ἐτελέσθης καὶ τὸ δεύτερον, τῷ μαρτυρικῷ σου μακαρ αἵματι.

Θεοτοκίον.

Η τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοπιέν ἀνθρώπος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζῶν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ῥδὴ ε'. Ὁρθρίζοτες.

Αναίμακτον θυσίαν προσήνεγκας, τῷ Δεσπότῃ, σεαυτὸν δὲ δι' αἵματος, ἱκαρποφόρησας ἔνδοξε.

Η θεία μὲν γλῶσσά σου ἀπέσταξε σωτηρίαν, ὁ ροῦς δὲ τοῦ σοῦ αἵματος, πνευματικὴν ἀγαλλίασιν.

Τῶν λόγων σου ἡ χάρις στηρίζει, τὴν Ἐκκλησίαν, στίλον σε μακάριε, ὁρθοδοξίας τε ἰδρα σε.

Θεοτοκίον.

Λατρεύουσι τῷ τόκῳ σου ἄχραντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βρωτῶν τὰ συστήματα.

Ῥδὴ ς'. Χιτώνά μοι παράσχου.

Εβάπτισας ἐν ὕδασι λαοὺς, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, ὥσπερ βεβάπτισαι· ἱβαπτίσθης δὲ, τῷ σῷ αἵματι.

Μὴ παύσῃ τὰς ἐντεύξεις ἐκτελὼν, πρὸς Χριστὸν μακάριε, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου, καὶ τὸ αἷμα προτιθεῖς ἱκετήριον.

Ως κλῆμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἐκλεκτὸν καὶ ἐντιμον, κλειστόν ἐξήνθησας, τῷ Δεσπότῃ σου καρπὸν ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Εοάνων καταλύτης ὡς Θεός, γεγονώς ὁ τόκος σου Μαρία Θεόνυμφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ, καὶ Πνεύματι.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ως καλὴ ὡς δὲ πίων, ἡ θυσία σου ὠφθη Πάτερ αἰοῖδιμε· αὐτὸς γὰρ τῷ Δεσπότῃ, δι' αἵματος προσήχθης, ὡς προσάγων ἀναίμακτα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἰ.

Ποιμανθεὶς καὶ ποιμάνας, ἀμφοτέρωθεν Πάτερ, ὄλβον συνήθροισας· καὶ τοῦτον διεσώσω, τηρήσας, τὴν σφραγίδα, τῆς ἀθλήσεως μέλπων τε. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἰ.

Τρισυπόστατον φύσιν, ἐν πιστῶν Ἐκκλησίᾳ ἐθεολόγησας· καὶ ταύτῃ Θεοφύρε, ἀδίκων πρὸ βημάτων ἀναιρούμενος ἱψαλλεῖς· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἰ.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἔφυς Παρθένε, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης ἢ παμ· μακάριστος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσα, σωτήριον τοῖς πίστει, τῷ Ὑῖῳ σου κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἰ.

Ῥδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ιερομάρτυρος εὐκλειοῦς ἐν τῇ μνήμῃ, οἱ πιστοὶ εὐφραίνεσθε βιώντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Ἱεράρχην μαρτυρικῶ καθορώντες, εὐπρεπῶς κοσμούμενον στεφάνῳ, σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τῶν θαυμάτων σοι δωρεάν καὶ τὴν χάριν, ἐπαξίως νέμει ὁ Δεσπότης, ὃ Ἱερομάρτυς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπερφύως τὸν δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε. Ὅν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ δ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Σὺ, τοῖς μὲν προβάτοις, ποιμὴν πιστῶς ἀνεδείχθης· τῷ ποιμένι δὲ πρόβατον, προσαχθεὶς εἰς θυσίαν, καὶ διπλοῦν ἐκομίσω τὸ κλέος. Ὅθεν σε τιμῶμεν Παμμακάριστε.

Σὺ, τοὺς χαρακτῆρας, δι' ἐγκρατείας παμμάκαρ, εὐσεβείας τοῖς χρώμασιν, ἐαυτῷ ἐμόρφωσας, ἀλιθῶς τοῦ Θεοῦ κατ' εἰκόνα, τὴν ψυχὴν σου ἔδειξας μακάριε.

Σοὺ τὰς παραδόσεις, Πάτερ ἀτρώτους τηροῦντες, καὶ τὴν ἀθλήσιν σέβοντες, εὐσεβῶς τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῆς Θεότητος φύσει, ἁσμασιν ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τείχος, σὺ εἰ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σέ προστρέχόντων, σὺ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινούμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτηι, εἰ δέλης, τὰ εἰς τὰς 15'. τοῦ Ὀκτωβρίου.

ΕΙΣ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑΣ.

Στιχηρά προσόμοια, Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τῆς ἱερωσύνης τὴν στολὴν, ὄντως ἐλαμπρύνετε, τοῦ μαρτυρίου τοῖς αἵμασι, καὶ ἀμφοτέρωθεν, παιδρῶς ἀγασθέντες, σὺν Ἀγγέλοις ἄδετε, τῷ Κτίστῃ παρεστῶτες θεράποντες. Ὅν ἱκετεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόπνευστον ὄργανον ἡμῖν, ὄντως ἀνεδείχθητε, ἀναφωνοῦν τὰ ἀπόρρητα, θεῖα μυστήρια, τῆς Γραφῆς τῆς θείας, καὶ εἰδῶλον ἀνοίαν, ἐλέγχοντες, Χριστῷ προσηγάγετε· ὃν ἱκετεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡς μύρον τὰ αἵματα ὑμῶν, Χριστῷ προσηνέγκατε, ὡς δὲ αὐτὸν ἐκχυνόμενα, δι' ὧν μυρίζετε, τὰς καρδίας πάντων, τῶν πιστῶς ὑμνοῦντων ὑμᾶς, καὶ πόθῳ εὐρημούντων πανῖεροι, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, εἰ βούλη, τὸ παρόν, Ἦχος πλ. β'.

Ἱερεῖς ἐννομώτατοι, μέχρι τέλους ἐχρηματίσατε Παμμακάριστοι· ἱεουργοῦντες γὰρ τὰ θεῖα καὶ ἄρρητα μυστήρια, τὸ αἷμα ἐξεχέατε ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θύματα εὐπρόσδεκτα αὐτῷ προσήχθητε· διὸ παρρησίαν ἔχοντες, αὐτῷ ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων ὑμῶν τὴν θεῖαν μνήμην, καὶ τοὺς αὐτὴν γεραίροντας, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, ὁ Κανὼν.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἄρματα Φαραῶ.

Δεῦτε μαρτυρικαῖς, εὐφημήσωμεν ὡδαῖς τοὺς Ἱερομάρτυρας, θεοφειγῇ καθορώντες χάριτι, παιδρῶς ἐκλάμποντας, Χριστὸν δοξάζοντες πάντοτε.

Ὑμεῖς ποιμὴν λογικὴν πιστευθέντες, ταύτης ἐκμιμούμενοι, προκινδυνεύετε ὀρίστως· ὑμεῖς τὴν ψυχὴν προτεθεῖκατε, καὶ διπλῶ στέφει κεκόσμησθε.

Τῷ ἱερατικῷ, ἐκ προστάγματος αὐτοῦ, τῆς ἀγαλλιᾶσεως, προκεχρισμένοι ἐλαίῳ, τῷ μαρτυρικῷ πανίεροι, ἐπεσφραγίσθητε δι' αἵματος.

Θεοτοκίον.

Ἀφλεκτον Μωϋσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, βάτον ἐθεάσατο, τὴν ζωγραφούσαν Παρθένον, αἴγλην μὴ φλεχθεῖσαν θείου πυρός· καὶ γὰρ Θεὸν ἀπεκύησεν.

Antologio.

9 *

Ῥδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν.

Ἄρνας λογικοὺς ποιμάναντες, καὶ ὥσπερ ἀρνία τῶν προβάτων προτίθυσθε· τὸν ἀπάντων Ἀρχιποίμενα, καὶ Θεοῦ ἀμνὸν μιμούμενοι.

Γάλα λογικὸν πανῖεροι τοὺς ποιμαινομένους θεοπνεύστως ποτίσαντες, τοῦ Χριστοῦ δὲ τῆς μαρτυρίας, χαίροντες πεπώκατε ποτήριον.

Στίφους Ἀθλητῶν ἡγούμενοι, ὑπὲρ εὐσεβείας ὑπέδυτε τὰ σκάμματα ἵνα δοξάζοντες Θεὸν Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρέγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σαρκαρκαζόμενον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἀνθρώπου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωτῆρις παμφεγγεῖς, ὡς δειχθέντες τῷ κόσμῳ, φωτίζετε αἰγαῖς, τῶν ὑμῶν θείων λόγων, πιστῶν τὴν διάνοιαν, ἱεράρχαι πολυάθλοι. Ὅθεν ἅπαντες, τὴν ἱεράν τε καὶ θεῖαν, μνήμην σήμερον, χαρμονικῶς ἐκτελοῦμεν, καὶ πίστει γεγαίρομεν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφθεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κικτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρῶν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος, οἰκονομία σου αὐτῆς; δι' ἧς ἐσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα.

Ῥδὴ δ'. Τῆς ἐπὶ γῆς.

Τῶν ἀρετῶν ὑμῶν, ὡς πολὺπλοκος ἡ θεῖα σειρά· ὡς ποιμένες γὰρ καὶ Μάρτυρες ἐνδοξοὶ παρὰ Θεοῦ δοξάζησθε, σφόδρα ἐν αὐτῷ εὐφραινόμενοι.

Τῆς προσφορᾶς τοῦ Ἀβελ ὑπερβεβήκατε· λογικοὺς γὰρ προσενηνόχατε ἄρνας Χριστῷ· καὶ τὸ οἰκτεῖον αἷμα, χαίροντες τῷ Δεσπότη ἀπεδώκατε.

Ἀἱρετικόντων τὴν πολύφημον κακόνοιαν, διὰ τοῦ Πνεύματος τρεψάμενοι μακάριοι, ἱερμάρτυρες ὄριστοι, πόθῳ τοῦ Δεσπότη γενόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς εἶδον οἱ Ἀγγελοὶ Παρθένε ἄγνη, ἐκ τῆς γαστροῦ σου προελθόντα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐν εὐφροσύνῃ ἔλεγον· Δόξα τῇ κυήσει σου Δέσποινα.

Ῥδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἱερεῖς τε γεγέννησθε, καὶ Μάρτυρες ἱεράρχαι, καὶ διτταῖς λαμπρυνθέντες, ταῖς χάρισι πανεύφημοι.

Λῖθοι μὲν διαυγεῖς, ἐν χρυσῷ διαπρίπουσι, πνεύφημοι, τὸ δὲ φέγγος, τῆς ὑμῶν προστασίας, τῇ αἴγλῃ τῆς ἀθλήσεως.

Μύθους Ἑλληνικοὺς, εὐσεβῶς διηλέγεσθε, ὡς ἄριστοι τῶν Μαρτύρων, καὶ παρανόμων πλάνην, Ἑβραίων θεῖα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ὀρράγεις, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κικτήμεθα.

Ῥδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τεθύκατε, τῷ Σωτῆρι θυσίαν αἰνέσεως, ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων, ὡς Θεοῦ μεσίται καὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ προθύμως, τὰς ψυχὰς δι' αἱμάτων προσμύξαντες.

Εἰλήφατε, χαρισμάτων πληθὺν διὰ Πνεύματος, Ἱερομάρτυρες ὄντες, ἐν ἀνοίξει θείων ὑμῶν χειλέων, καὶ προσάγετε, εὐχαρίστως αὐτοὺς θανατούμενοι.

Ως θεῖον, τῶν Ἀθλητῶν σου Χριστὶ μου τὸ σύστημα, τῶν ἐπ' ἐλπίδι κειμένων, ὡς παρόντων ἤδη κατὰ τρυφάντων, καὶ ἡδίων, τῆς ζωῆς ἡγουμένων τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας.

Μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἱερατικαῖς φρυκτωρίαις, ἱερομάτυρες ἑμοῦ, τοὺς βοῶντας Χριστῷ νῦν φωτίζετε. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἰ.

Τὸν προγυνωσθέντα τηλαυγῶς, ἄθλον ἱερὸν τε Πατέρες, τοῦ μαρτυρίου καθορᾶν, ἐφεστῶτα τε χαίροντες κράζετε. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητός εἰ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνία βροτοῖς ἐμίλησαντα, ὑπερύμνητον Κύριον, οἱ πιστοὶ εὐσεβοφρόνως ὑμνολογοῦμεν.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ως λιπαρὸ καὶ πίον ἡ θυσία· οἱ καλοὶ γὰρ πεποιημένοι, προβάτου δίκην προσάγονται, τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικοῖς στεφάνοις ἐξαστράπτοντες, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, οἱ ἱεράρχαι ἀνέτειλαν· ὑμνεῖτε Παῖδες γηθοσύνως κραυγάζοντες· λαοὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ ἀπειλουμένου ἀποφάσει, οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, θανάτου χαίροντες ἐκραζον· Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν μόνον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπύρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε Παῖδες, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ τέκος σου ἄφθορος.

Ως πανευκλεῖς ἱερομάρτυρες, διςσὼ καταλαμπρύνετε τῷ φέγγει, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ἱεραρχίας καὶ τοῦ μαρτυρίου. Ὅθεν πάντες ὑμᾶς ἐπαξίως, μεγαλύνομεν μακάριοι.

Πηγὴν ἀναβλήσαντες διδαγμάτων, παμμακάριστοι Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, μαρτυρικῶς αἱμάτων τοὺς κρουνοὺς, ποταμῆδον τῷ Θεῷ προσφέρετε, Ὅθεν πάντες ὑμᾶς μεγαλύνομεν πανῖεροι.

Εδιδάξατε ἕνα Θεοφόροι, Θεὸν προσκυνεῖσθαι, ἐν Τριάδι, δημιουργὸν ἀπάντων, ὁρατῶν τε ποιημάτων καὶ ἀορατῶν, μαρτυρικῶς τε κοσμηθέντες διαδήματι.

Θεοτοκίον.

Αστράπτων σοι Ἀγγελος ἐπίστη, καὶ μαρμαρυγαῖς παρθενίας σφοδρῶς σου ἀντεστράφη, ἑαυτοῦ ὡς τῆς οἰκίας ἐπιμελεῖσθαι, δέξης τὸ Χαῖρε, διὸ φόβῳ σοι ἐφθέγγετο.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει, εἰ θέλῃς, τὰ εἰς τὰς κς. τοῦ Ὀκτωβρίου.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΝ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπηνήσω Θεόσφι, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίας, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερία τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπολουσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάκτον.

Πᾶθ' τὰ τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας ἡμάρτανες, καὶ συντόνου δεήσεως, καὶ ὄφιν τὸν δόλων, τῶν θακρῶν ἐμβροῖς, ἀπίπνιξας μάκαρ, καὶ εὐηρέστησας Θεῷ, ὑπερβαλλόντως Θεόφρων Ὅσιε. Διό σοι κατεπόσησται, ἱπουρανίοις χαρίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δρέμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρίπτως τετέλεικας, καὶ πῆν πίστιν τετήρηκας, ἐντεῦθεν καὶ στίφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοι ἡτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἱπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὧν καὶ νῦν ἡμᾶς τεύξασθαι, Θεοφόρε δυσώπησον.

Δόξα, εἰ βούλη, τὸ παρὸν, Ἦχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος, τῶν κατορθωμάτων σου. Διό ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εξελξέ σε ὁ πόθος ὁ δεσποτικός, καὶ τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς καταλείψας, ἐν Χριστῷ ἀναπαύῃ μακάριε. Ἦρθης Πάτερ πρὸς ὕψος, καὶ διαπεράσας τὸ μεσοτεῖχον, τῆς ἀκτίστου οὐσίας, καθαρῶς ἀπολαίεις μακάριε.

Αἴγλην αὔλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ σου δεξιόμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τὴν ἀγλίαν τῶν παθῶν ἐξηφάνισας.

Θεοτοκίον.

Γένος Ἀδαμιαῖον, πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μακαριότητα, διὰ σοῦ ἀνηγμένον. Θεοτόκε ἀξίως δοξάζει σε.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνστερνισάμενος Ὅσιε, καὶ καθαρθεὶς, ἀνδραξ Θεοφόρε, ἐπὶ γῆς ἐχρημάτισας.

Νέκρωσιν ἐνδίδυσσας, πρὸς τελευτῆς πικρῶν Ὅσιε, καὶ πρὸς ζωὴν, διὰ τοῦ θανάτου, ἐξεδήμησας ὀλιγον.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερόν Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἐδείξας δουλείας, τῶν παθῶν ἀταπεινῶτεν.

Θεοτοκίον.

Δὲς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουσμένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν πτωχείαν Ἰησοῦ, ἐπιποθήσας εὐσεβῶς, πλοῦτον ἔλιπες φθαρτόν, καὶ ρέουσιν ζωὴν σοφί, καὶ τὸν σταυρὸν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τρίβον τὴν στενὴν χαίρων διήνυσας, πικρῶν τὰς ἡδονὰς τὰς τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας Ἀγιε, ἀπάσης κακοπαθείας τε ἐφθασας, πρὸς πλάτος θεῖον, τοῦ Παραδείσου. Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Θεοτοκίον, ἑμοῖον.

Κατανύξει μου ψυχῆς, κλίνω σοι γόνυ ἀγαθῇ, καὶ λιτανεύων ἐκβῶ, πρόσχες καὶ ἴδε τὴν ἐμὴν, ἐν ἀμαρτίαις συγκύπτουσαν ταλαιπωρίαν· μολύναν γὰρ κακῶς, ψυχὴν καὶ σῶμά μου, ἐκδέχομαι λοιπὸν κατὰ τὰς πράξεις μου, τὰς φοβεράς ἐκείνας τε κολάσεις· σὺ οὖν Παρθένε βοήθει μοι, καὶ λύτρωσαί με Θεογεννητορ, ἐξ αὐτῶν ὅτι δύνασαι.

Σταυροθεοτοκίον, ἑμοῖον.

Η Παρθένος καὶ ἀμνὰς, δεασαμένη ἐν Σταυρῷ τὸν ἀσπύρως ἐξ αὐτῆς, Ἀμνὸν τεχθέντα ὑπὲρ πᾶν ἀναρτηθέντα καὶ λόγῃ διατρωθέντα, λύτης τετραμμένη τοῖς βίβειν, ἐβόα γοερῶς ὀλοῦζουσα· Τί τὸ καινὸν μυστή-

ριον; πῶς θνήσκεις, ἐ τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριος; Διὸ ἀπάστα, τὸν πεπτωκότα, συνεγείρας Προπάτορα.

Ὡδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁ Θεράπων σου Κύριε, τὴν πολυσχεδὴ ἀπώσατο μέριμναν, τὴν διάνοιαν ἀθέλωτον, ἐργαζόμενός σου καταγῶγιον.

Ἡρετίσῃ μακάριε, εὐαγγελικοῖς προστάγμασιν ἔπεισαι τὸν σταυρόν σου γὰρ ἀράμενος, τῷ Δεσπότη χαίρων ἠκολούθησας.

Ταπεινώσεως πτέρυξι, τὰς τοῦ δυσμενοῦς παγίδας συνέτριψας. Ὅθεν Ὅσιε ὑψούμενος, οὐρανοπολίτης ἐχρίματίσας.

Θεοτοκίον.

Ἰλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευστον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ὡδή ε'. Ὁρβρίζοντες.

Θυμὸν μὲν κατὰ μένου τοῦ ἔφειως Θεοφόρε, πᾶσαν διέτην ἔφεσιν, πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἔτρεψας.

Ἐμφρόνως τῆς αἰσθήσεως τοῦ σώματος κυβερνήτας, στήλην ἐχρημάτισας. τῶν ἀρετῶν παμμακάριστε.

Τὸν καύτωνα βραστάσας αἰοῖδιμε τῆς ἡμέρας, χαρὰς κατηξίωσαι, τῆς τοῦ Κυρίου σου Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφρανον.

Ὡδή ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Τοῦ ὁρῶντος Χριστέ ἡ προσβολή, οὐ τῷ θείῳ ἐβελξε σοὺ τὸν θεράποντα, οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν κατεπτότησιν.

Ἰσχυρὸν βιώσας ἐπὶ γῆς, πολιτείαν Ὅσιε, θείοις χαρίσμασιν, ἐκαστήτης δεξιᾷ παντοκράτορι.

Ἐγκράτειαν ἀένναον εὐχήν. κητεύμενος Ὅσιε, ἀγάπην ἀθέλωτον, ἀκλήιδωτον Θεοῦ ὠφθῆς ἔσοπτρον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σε τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, οὐράνιον κλίμακα διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκεν.

Ὡδή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἡδονὰς θανάτωτας, καὶ θυμὸν χαλινώσας, ὦ παμμακάριστε, ἐδέξω τὸ βραβεῖον, τῆς ἀνω κληρονομίας, καὶ βοᾷς εὐφραίνόμενος. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ἀρετῶν τὴν ἀρίστην, ἀκλινῶς διοδεύσας τρίβον αἰοῖδιμε, πρὸς πόλιν εἰσελαύνεις, Ἐδέμ τῆς ἀκηράτου, μελωδῶν εὐφραίνόμενος. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τῆς Τριάδος τὴν δόξαν, εὐσεβῶς καταγγείλας ὦ παμμακάριστε, φωτὶ τῷ τρισηλίῳ, τρυφᾷ ἐπαναπάνη, καὶ βοᾷς ἀγαλλόμενος. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἔφυς Παρθένε, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης ἡ παμμακάριστος, καρπὸν ἀνθηφόρουσα, σωτήριον τοῖς πίστει τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ὡδή η'. Τὸν Βασιλέα.

Τὸν ἐνυσχύσαντα θαυμαστῶς πρὸς ἀγῶνας, ἀσκητικούς τὸν Ὅσιον ἔμνεϊτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, μετελθὼν παμμάκαρ νῦν σὺν τούτοις, ἐν ἐπουρανίοις αὐλίζῃ εἰς αἰῶνας.

Θείαςος χαίρει τῶν μεναστῶν καὶ χορεύει, τῶν Ὀσίων δῆμος καὶ δικαίων· στέφος γὰρ ἐδέξω, τῆς νίκης ἐπαξίως.

Θεοτοκίον.

Υπερφῶς τὸν δημιουργὸν καὶ Σωτήρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε. Ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἡ μνήμη σου ἀξίως, Ὅσιε εὐφραίνει, πάντα τῆς γῆς τὰ πληρώματα σήμερον, ἣν ἐτησίως τιμῶντας ἡμᾶς περισώζει.

Τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας, Ὅσιε τὴν μνήμην τὴν ἀξιόπαινον σου καθικέτευε, ἐκ τῶν σκανδάλων ῥυσθῆναί τοῦ πολεμήτορος.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη, μάκαρ ὡς Θεράπων, τοῦτου αἰεὶ παριστάμενος Ὅσιε, μὴ διαλίπῃς πρεσβείων ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου.

Θεοτοκίον.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν· σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτηι, εἰ θύλῃς, τὰ εἰς τὰς ἑξ. τοῦ Ἰανουαρίου.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΥΣ

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐγκρατεῖα παθήματα, Θεοφόροι νεκρώσαντες, τὴν ψυχὴν ὁλόφωτον ἀπεργάσασθε, καὶ οἰκητήριον Πνεύματος, ταύτην ἐκτελέσαντες, τῇ Τριάδι καθαρῶς, τῇ ἀγίᾳ παρίστασθε, ἱκετεύοντες, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισίστατον μνήμην ὑμῶν.

Λαμπρυνθέντες τῷ Πνεύματι, τῷ ἀγίῳ πάνδολβιοι, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας παρετάξασθε, τὰς μηχανὰς γενναίετατοι, τὰς τούτων νικήσαντες, συμμαχία Θεϊκῇ κατ' αὐτῶν ἀριστεύσαντες. Ὅθεν σήμερον, τὴν λαμπρὴν ὑμῶν μνήμην ἐκτελοῦντες, καταχρέως ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν πάνδολβιοι.

Τῇ ἀσκήσει Μακάριοι, καὶ κακῶσαι τοῦ σώματος, θαυμαστά ἠνύσατε ἀγωνίσματα, Χριστῷ τὴν σάρκα δουλώσαντες, καὶ πάθη μειώσαντες, καὶ ὁρμὰς τῶν ἡδονῶν, παντελῶς χαλινώσαντες, τοῖς παλαίεμασι, καὶ συντόνῳ δεήσει Θεοφόροι, καὶ ταῖς θείαις πρὸς τὸ θεῖον, καὶ ἀνευδότοις συνεύεσι.

Δόξα τὸ παρὸν, εἰ βούλη, Ἦχος β'.

Ὁ χυρωμένοι τὸν νοῦν γνάσει θεία, Πατέρες ἅγιοι, τὰ παρεχόμενα παρήλθετε, μὴδεν θαυμάσαντες τῶν φθειρομένων, ἐν μὲν θλίψεσι, μεγαλόφρονες καὶ γενναίοτατοι, ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ εὐθυμίᾳ, ταπεινοὶ καὶ μέτριοι· καὶ τοῦ παρόντος βίου τὸ ἄστατον πέλαγος σοφῶς διαπεράσαντες, εἰς εὐδίον λιμένα ἐφθάσατε. Χριστὸν ἰλεούσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρὸν, ὁ Κανὼν.

Ὡδή α'. Ἦχος β'. Δεῦτε Λαοί.

Κράτος ἐχθροῦ, τῇ κραταιᾷ διαλύσαντες, τοῦ Παράκλητου χάριτι, Θεομακάριστοι, κραταιάσατε πάντας, κατὰ τῶν τυραννούντων ἐχθρῶν δεόμεθα.

Λόγοις ἡμᾶς, τοὺς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν ἀλόγων ῥύσασθε, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν παμμακάριστοι Μύσται, τοῦ Λόγου τοῦ ἀναρχοῦ, θεῖοι γεόμενοι.

Ὁλοι ὑμεῖς, τῷ Ποιητῇ ἀνατίθεισθε, ἔλον ψυχῆς τὸν ἱρώτα κατεκυνώσατε, εἰς αὐτὸν διὰ τοῦτο, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, ἔλιν ἐδέξασθε.

Θεοτοκίον.

Σωματικῶς, ἀποτεκοῦσα τὸν ἄτακτον, Θεογενήτορ πάναγενε, τῶν σαρκικῶν ἡμᾶς, ψυχικῶν τε κηλίδων, ἀκόπλυνον ῥάνισι, θείαις πρεσβείαις σου.

Ὡδή γ'. Στερίωσον ἡμᾶς.

Πατέρες ἀγαθοὶ φανέντες Ὅσοι, τῶν πίστει ὑμᾶς ἐπι-
καλουμένων, τὰς ψυχὰς ἀπολυτρώσασθε, καὶ τοῦ
σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Οδοὺς τὰς πρὸς ζῶν φερούσας Ὅσοι, ὁδεύειν στηρί-
ξατέ με καὶ πάσης, τῶν ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως, προ-
σιυχαῖς ὑμῶν θείαις διασώσατε.

Αμώμως τὴν ὁδὸν τοῦ βίου Ὅσοι, δραμόντες στενού-
μενοι κακουχίαις, πρὸς τὸ πλάτος ἐσκηνώσατε, τῶν
πραίων. Διὸ καὶ μακαρίζετε. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ χρυσὸν θυμιατήριον, τοῦ Θεοῦ ἀνδρακος
γενομένη, τὸ δυσώδες τῆς καρδίας μου, εὐωδίασον,
ἐπὶ μεγαλύνω σε.

Κάθισμα, Ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Λαμπρυνθέντες χάριτι καὶ ἀληθείᾳ, τὰ τῆς γῆς πλη-
ρώματα, φωταγωγεῖτε εὐσεβῶς, ἀειμακάριστοι Ὅ-
σοι. Ὡς ἐν πίστει, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Προστασία ἄμαχε τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοι-
μος, τῶν ἐλπίζοντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύ-
τρωσαι, καὶ μὴ παράφη, ἡ πάντων βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ημῶν ὡς ἐβλεψεν ἀναρτηθέντα, ἐν Σταυρῷ ὃν ἔτε-
κιν, ἀνερμηνεύτως ἐν κλαυθμῷ, ἐβόα· Τέκνον γλυ-
χύτατον, πῶς θέλων πάσχεις σαρκὶ ὁ ἀθάνατος.

Ὡδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φωτισμός ἡμῖν Ὅσοι, παρὰ Θεοῦ γεγονότες καὶ σθί-
μος, περιβεβλημένοι φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Φῶς ἀνέσπερον Ὅσοι, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἰδεῖν ἀξιωθέν-
τες, τοῖς ἐν σκότει λάμπειν κατηξιώθητε.

Λαμπρυνθέντες τῇ χάριτι, τῇ τοῦ Χριστοῦ πιστοὺς φω-
ταγωγεῖτε, καὶ παθῶν τὴν νύκτα διασκηδάζετε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀφράστως συλ-
λαβοῦσαν, τοῦ αἰὲ πρεσβεύειν ἐπὶ τῶν δούλων σου.

Ὡδή ε'. Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει.

Ως ἀστραπαὶ καθαρότητι βίου καὶ πολιτείας, τῇ τῶν
ἀσωμάτων ὁμοιούμενοι, λάμπαντες κόσμῳ, τὸν τοῦ
σκότους προστάτην, ἀπελαύνειν κατηξιώθητε, τῇ τῆς εὐ-
σεβείας φωτὶ λαμπρυνόμενοι.

Τῷ φωτισμῷ τῆς τοῦ Πνεύματος αἵγλης λελαμπρυσμέ-
νοι, ταῖς φωτοχυδαῖς ταῖς παναύλοις, τοῖς τὴν ἀ-
γίαν καὶ παιδρὰν ὑμῶν μνήμην, ἱκετοῦντας καταφωτί-
σατε, σκότους πειρασμῶν, καὶ κινδύνων λυτρούμενοι.

Εν οὐρανοῖς τὴν αἰτίαν θόξαν νῦν καθορῶντες, καὶ
τῆς ἀκηράτου καὶ θείας αἵγλης, ταῖς φανοτάταις
ἐντροφῶντες, ἀκτίσι, τῶν παθῶν μου σκότος μειώσατε,
Ὅσοι θεράποντες, Χριστοῦ πανσεβάσμιοι. Θεοτοκίον.

Τὸν τὰ φῶς, χαρηγὸν ἡ τεκοῦσα Παρθένη ἀνερμη-
νεύτως, σάρκα γεγονότα αὐτὸν δυσώπει, μετὰ τῶν
ἀνω νοερῶν στρατευμάτων, φωτοφόρον ἀκτίνα λάμψαι
μοι, σκότει ἁμαρτίας αἰὲ καλυπτομένη.

Ὡδή ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Αρράγεις Ἐκκλησίας θεμέλιοι, πάσαις μεθοδείαις ἐχ-
θροῦ σαλευόμενον, τὸ τῆς ψυχῆς μου οἶκημα, ταῖς
ἐμῶν ἱκεσίαις στηρίξατε.

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀκίστορες, θεῖοι χρηματί-
ζοντες Θεομακάριστοι, τὰς τῆς ψυχῆς μου θέομαι,
καὶ σαρκὸς ἀσθενείας ἰάσασθε.

Εν πλάγῃ δεινῶς κυματούμενος, Ὅσοι ὑμᾶς κυβερ-
νήτας προβάλλομαι, καὶ δυσωπῶ ἰδύναί με, πρὸς
σωτήριον ὄρμον μακάριοι. Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μητὲρ ἀειπάρθενε τῆς
σωτηρίας μου· καὶ σὲ προστάτην τίθημι, τῆς ζωῆς
ἀσφαλῆτε καὶ ἀσειστον.

Ὡδή ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Επίστη παιδρῶς, ἡ ἐτήσιος ὑμῶν μνήμη πανόλβιοι,
λελαμπρυσμένη τηλαυγίστατα, τῇ εὐπρεπείᾳ τῆς χρί-
ματος· ἦν ἐπιτελοῦντες ἐν πίστει, ἐν Κυρίῳ κραυγάζομεν.
Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρσοὶ νοητοὶ, καταλάμποντες ἡμᾶς ὡφθητε Ὅσοι,
χειμαζομένους διεσώσατε, καὶ ὁδηγεῖτε τοὺς πλέον-
τας, βίου τὴν κυμαίνουσαν ζάλην τῷ Κυρίῳ κραυγάζο-
μεν. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αὐτοῦ φωτὸς, ταῖς ἀθλοῖς ἀστραπαῖς καταλαμπόμε-
νοι, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν θλίψεων, κεκακωμένους
ἠρπάσατε, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐφροσύνης, ὁδηγήσατε ψάλ-
λοντας. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει Χριστὸν, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν Θεογενή-
τρια, τοὺς πεπρασμένους δεινοῖς πταισίμασι, καὶ ταῖς
ἀπάταις τοῦ ὄφους, αἵματι αὐτοῦ, τῷ τιμῷ ἀναρρώσασθαι
ψάλλοντας. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδή η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Οἱ τῶν παθῶν δημιουργοί, ἐν τῷ νῶτῳ μου διειπ-
λὸν τὴν ἀνομίαν, ἐτεκτήναντο Σωτὴρ, καὶ ἀνανεῖσαι
πρὸς σέ, οὐκ ἐτι ἰσχύω ὁ δούλός σου· ταῖς τῶν αἰῶν Ὁ-
σίων, πρεσβείαις οἰκτιρὲν με.

Ως ὑπηρετᾷ τοῦ Χριστοῦ, ὡς διάκονοι πιστοὶ καὶ
οἰκονάμοι, τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ὡς ἀπλανεῖς ὁδη-
γοί, φανέντες πύθη θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἡ-
μῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν τὸν Λυτρωτὴν, ἱκετεύσατε Θεὸν Ὅσοι
θεῖοι, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων καὶ νοσημάτων πικρῶς,
καὶ βλάβης ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐ-
τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εξασθενήσαν πολλαῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεο-
κυῆτορ, προσβολαῖς τοῦ βελίαρ, ταῖς ῥωστικαῖς σου
λιταῖς, Παρθένη ὑγιὴ ἀπέρχασαι, ἵνα σου δοξάζω, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Γερωτάταις χορείαις, τῶν ἁγίων ἀπάντων, συνόντες,
καὶ ταῖς θείαις καλλογαῖς, ὠραϊζόμενοι Ἄγιοι, τὸν
ὠραῖον ἐν κάλλει, αἰτήσαθε Χριστὸν διαπαντός, ὠραῖω-
σαι καρδίας, ἡμῶν ἐν θείᾳ χάριτι.

Ως εὐωδέστατα κρίνα, νοητοῦ Παραδείσου, γενόμενοι
μακάριοι σαφῶς, πᾶσαν ψυχὴν κατευφραίνετε, ἱε-
ραῖς εὐωδαῖς. Διέμου τὸ δυσώδες τῶν παθῶν, ἀπειλά-
σατε ῥῶσιν, καὶ χάριν μοι δωροῦμενοι.

Η καταγίς τῶν δαιμόνων, τῶν ψυχῶν τὰς δλακάδας,
βυθίσαι οὐ κατίσχυειν ὑμῶν· τῇ κυβερνήσει γὰρ
Ὅσοι, τοῦ Δεσπότη τοῦ ὅλων, πρὸς ὄρμον κατηντήσατε
ζωῆς, καὶ ἡμῖν σωτηρίας, λιμένας ἀνεδείχθητε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρίναι, καὶ
μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγ-
ξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρθένας ἡ σὲ κυφορήτατα Χριστέ,
τῶν Ὁσίων ὁ δῆμος, καὶ τῶν Μαρτύρων τάγματα.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει, εἰ βούλη, τὰ εἰς τὰς ιζ'.
τοῦ Ἰανουαρίου.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης.

Αγῶνας τοῦ σοφοῦ Ἀσκητοῦ, τοὺς πάνους τοῦ ὀπλίτου
Χριστοῦ, εὐφημοῦντες, καταχρέως οἱ πιστοὶ, βοή-

σωμεν Κυρίῳ. Ἀυτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Εἰδόθῃ σοι πολλή ἐκ Θεοῦ, εἰρήνη γενναιοτάτη, καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῶν δεινῶν, ὁσιώτατε Πάτερ, γενναίῃ στρατιῳτά, καὶ πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Ενῆλθῃσας ἐννόμως σοφί, καὶ γέγονας πανσόφως Θεῷ, ὥσπερ ἄλλος, οἶκος σὺ τοῦ Παντοουργοῦ, ἰδεῖχθης Θεοφόρε, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, Μάρτυς, ὁσίων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, εἰ βούλη, τὸ παρὸν, Ἦχος α΄.

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν καὶ Ὁσιομάρτυρα, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις στεῖρρός τῆς Πίστεως πρόμαχος, κατὰ τοὺς Προφῆτας καὶ Ἀποστόλους· χαίροις ὁ τῶν καμνόντων ἀχείμαστος λιμὴν· χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης ἀγαλλίαμα. Ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθιτοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ὑπέρῳ περυσίας.

Εκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων μοι, εἰρηνεύσας μου τὸν νοῦν, Ἀθλητὰ πανόσιε τὴν σὴν, εὐφημησάι γαληνῶς μνήμην ἀξίωσον.

Αθλητικούς τοὺς στεφάνους ὡς ἀθλητῆς, εἰληφῶς παύσεις, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρήνην ἀμαχον καὶ φῶς, καὶ ζῶην ἀληθινὴν Θεομακάριστε.

Ρεῖθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωκτῶν, κατασβέσας ἠρθεύσας, διανοίας τῶν πιστῶν, καὶ ἐνθάλπεις ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίου εὐσεβῶς· Μάρτυς πανόσιε.

Θεοτοκίον.

Ητὸν ἀχώρητον Λόγον τῇ σῇ γαστρὶ, χωρηθέντα τέχασα, Θεοχώρητε σκηνήν, τῆς στενοχωρούσης με δεινῆς, τρικυμίας τῶν κακῶν Ἀγνή ἀπάλλαξον.

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Νευροῦσαι σθίνει θεῖκῳ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, θαρσαλέως παμμάκαρ, ὑπομένων αἰκισμούς, καὶ στρέβλας τῶν διωκτῶν, ἀθλοφόρε ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν.

Ισχύν σοι δίδωσι Χριστὸς, Ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, καταισχῦναι τὸν ἐχθρόν, καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ ἀκαίρως μάτην φρυαττόμενον.

Θεοτοκίον.

Ην εἶδε πάλαι Ἰακώβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιον ὕψος, θεῖαν κλίμακα σαφῶς, Μαρῖαν τὴν καθάρων, τοῦ Δεσπότης μέλψωμεν παλάτιον.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εβαπτίσθης νῦν τρισσῶς, τὸ τρίτον Βάπτισμα πιστῶς, τὸ δι' ὕδατος πυρὸς, καὶ θεῖου Πνεύματος τὸ πρῖν, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ δεύτερον ἐν ἀσκήσει πολλῇ· ἀσκήσας οὖν καλῶς, καὶ διανύσας στεῖρρῶς, ὡς Ἀγγελος ἐν γῇ βίον Μακάριε, καὶ ὡς κριὸς ἐπίσημος, τὸ τρίτον ἐσφραγιάσθης Χριστῷ τῷ Θεῷ. Αὐτὸν ἀπάνυστος, οὖν ἐκδυσώπει, σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτὸν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δίχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται συμπασαν, ὁ τρέφων πνοῇ ἀπάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημούντες δοξάζουσι.

Σταυροθιτοκίον, ὁμοιον.

Ἦ Παρθένος καὶ ἀμνὰς, θιασαμένη ἐν Σταυρῷ.

Ὁρα Σελ. 66.

ᾠδὴ δ΄. Χριστὸς μου δύναμις.

Νομίμως ἠσκήσας, νομίμως ἠθλήσας, καὶ νομίμως ἐστέφθης τῷ τοῦ Θεοῦ, λόγῳ κρατυνόμενος, καὶ ἀπαράτρωτον σαυτὸν, συντηρῶν μακαριώτατε.

Μὴ στέργων Ὅσιε, τὴν πλάνην νήχεσθαι, τῇ θραυσθῇ νεσίᾳ ὡς νουνεχῆς, χαίρων προσεχώρησας, φῶς νοερὸν ἀναλαβὼν, καὶ φωστὴρ ἀποδεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας, μετὰ τὴν κύησιν, ὥσπερ ἡς πρὸ τοῦ τόκου, ὅτι Θεὸν, Λόγον ἀπεκύησας, τὸν λυτρώσαμενον ἡμᾶς, μεσιτεία σου Πανάμωμε.

ᾠδὴ ε΄. Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθὴ.

Ρομφαία τέτρωται ὁ ἐχθρὸς, τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς τοῦ γενναίουφρονος Μάρτυρος, καὶ ταῖς τούτου πτέρυαις καθυποτίταται, καὶ γέλως καθοράται καταισχυνόμενος.

Σὺ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν, ἀκακος, ἀκέραιος ἐφθεις, Μάρτυς ἀπώσω πανόλβιε, καὶ τῇ τελειώσει σου τῇ δι' αἵματος, στεφάνοις ἀφθαρσίας κατεστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας πέρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφητῶν θεολαμπῆς, χορὸς Παρθένη Θεόνομφε, τοῦ θεοῦ τοκετοῦ σου βάθος ἀπέρρητον, συμβόλοις ἱεροῖςσε προδιεχάραξεν.

ᾠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Επίβης τοῖς ὕδασι, κυβερνῶμενος χειρὶ, ζωαρχικῇ Πατὴρ ἡμῶν· διεσώθης δὲ τούτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσευχῇ ἐπιμόνω ἱερώτατε.

Μικροῖς ἀντανούμενος, τὰ μεγάλα ἑαυτὸν, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκας, Ὅσιε Πάτερ, καὶ τὸν περινιστήν, τῆς Εὐας ἐν Πνεύματι, ἐθανάτωσας ὅφιν ἐμφανίστατα.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν σισάρκωται, ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, Παρθενομήτορ Κύριος, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνοῦται δίχα τροπῆς, δι' ἀφάτον ἔλεος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

ᾠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου, τὸν νοῦν μακαριώτατε, φλογιζόμενος, καὶ πυρὶ καίμενος σοφί, τῶν Παίδων ἐβόας τὴν ᾠδὴν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Απελαινούνται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς πονηρίας πνεύματα, ἐγνωκότασι Ἀσκητὴν καὶ Μάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Ὅσιον μέλποντα θερμῶς· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ραθυμία με κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν Ἀχραντε, θεῶν πράξεων, ἐνισχύουσά με κατ' ἐχθρῶν, αἰεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς δελεαζόμενον.

ᾠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Τοῖς ἀσκήσεως πένοις κατατηκόμενος, καὶ μαστίγων τῷ κάλλει καλλωπιζόμενος, τῷ νικοποῖ ἐμφανίσθης πανόλβιε, νίκης τὰ βραβεῖα, πρὸς τούτου δεδεγμένος.

Υψωθεῖς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, ἐπηρμένην δαιμόνων ὁφρῶν κατέβαλες· Πνεύματος δὲ τὴν χάριν μακαριώτατε, ἰσχύς ἐνοικούσαν, ἐν σοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμπαθείας με θείας Μάρτυς ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων Θεομακάριστε, Ὅσιε τὸν τιμῶντα ἀπολυτρούμενος, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν καταφυγόντα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος, καὶ θεοβάδιστον, ἀπορρήτων πραγμάτων χεῖρε φανέρωσις, ἀκουσμα φρικτὸν δυσθεώρητον ὄραμα· χαῖρε τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις Παρθένη.

ᾠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Σὺ τὸ ἰσχύατον καὶ ἀκρότατον, τῶν ἐφειτῶν κατείληφας, Θεόφρων Πατὴρ ἡμῶν, καὶ μεδέξει Θεός ἐχρημα-

τισας, φάλλων σὺν Ἀσωμάτοις· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
Τριῶς ἢ παντοῦργός, καὶ παντοδύναμος.

Ρύσθεις παγίδων τῶν θηρευόντων σε, πρὸς χορὸν οὐ-
ράνιον κατέπαυσας Ὅσιε, καὶ Μαρτύρων συνήρθης
στρατεύμασι, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ νῦν ἰκέτευε, ὑ-
πὲρ πάντων ἡμῶν, ὅπως σε μακαρίζωμεν.

Ισχύν καὶ κράτος Χριστοῦ τιθέμενος, τὸν χαλεπὸν
δαϊμόνων διεπείρασας τάραχον, καὶ πρὸς τοὺς ἄνω
λιμένας κατήντησας, ὅλος ὠραϊσμένος, ὅλος τοῦ Πνεύμα-
τος, ταῖς φωτοχυσταῖς θαφιλῶς περιχεόμενος.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάληπτον, τοῦ τοκετοῦ σου Παρ-
θένομητορ· μὴ σθένοντες· σιωπῇ δὲ μᾶλλον τοῦτο
θαυμάζωμεν, καὶ σὲ δοξολογοῦμεν, τὴν Παμμακάριστον,
μόνην καὶ καλὴν ἐν γυναιξὶ καὶ παναμώμητον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆται, εἰ θύλῃς, τὰ εἰς τὰς ιζ'.
τοῦ Ἰαννουαρίου.

Εἰς Ὅσιον Μάρτυρα.

Στιχηρὰ προσέμοια. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ασκήσει τὰ πρότερον σοφοί, τὰ πάθη νικήσαντες, θεοει-
δεῖς ἐγνωρίσθητε· νῦν δὲ ἀθλήσαντες, καὶ τελειω-
θέντες, συμπολῖται ὤφθητε, τῶν ἄνω μακαρίων Δυνά-
μεων, μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πύργοι ἀκαθάρτοι ἐχθροῦ, προσβολαῖς ἐδείχθητε,
τῶν εὐσεβῶν τε κραταίωμα καὶ τῆχος ἀρρήτων, καὶ
βεβαία σκέπη, ὧ Ὅσιον μάρτυρες· ἐντεύξιν μακαρίζετε
πάντοτε, Χριστῷ πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αβρόχως ἐπλεύσατε σοφοί, βίου τὰ κλυδώνιον, τῇ συ-
νεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, εἰ αἰκίζάμενοι, καὶ πρὸς
ἔρμου θείας, χάριτος ἐφθάσατε, φωτὸς τοῦ ἀκηράτου ταῖς
λάμπουσι, καταυγαζέμενοι, καὶ φωτίζοντες τοὺς μέλποντας,
ἐν αἰνέσει ὑμῶν τὰ μνημόσυνον.

Δόξα, εἰ βούλη, τὰ παρόν, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἰσάγγελον βίου πολιτευτάμενοι, πόνοις ἀσκητικοῖς,
Πατέρες Ὅσιοι, ἐγκρατεῖα τὰ σῶμα δουλαγωγῆσαν-
τες, καθυστάξατε τῷ Πνεύματι, ἐργάται γενόμενοι τῶν
ἰντολῶν τοῦ Κυρίου· τὰ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος
ἐφυλάξατε· καὶ ἀθλητικούς ἀγῶνας, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν
ἰδρώτων διηλύσατε· καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατασχομη-
σθέντες, ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὰ ἐν σοὶ μυστήριον, προ-
φητικῶς εἶδεν ὁμῶσι, βύθου μὲν καίεσθαι, ἀλλὰ
μὴ φλεχθῆναι· πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου
Ἀγνή σὺ κατέφλεξε. Διὰ αἰτουμένσε ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδίκον Χριστὲ, ἢ Παρθένος βλέπου-
σα, ὀδυραμένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκυτάτον, πῶς
ἀδίκως θνήσκες, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν
κρεμάσας τοῖς ὕδασι μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα Πο-
λύειε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανών.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀσφαί σοι Κύριε.

Ωφθης ἢ πνεύματος ὑμῶν μνήμη, ἡλιακαῖς μαρμαρυ-
γαῖς, τὸν κόσμον φωτίζουσα, σεπτοὶ Ὅσιον μάρτυρες,
Ἀγγέλων ἰσατάσιαι.

Δακρύων τὸ πρότερον ἐπομβρίαις, τῶν ψυχικῶν ὑμῶν
παθῶν, τὸν ῥύπον ἐκπλύναντες, διπλοῦν καὶ τῆς
ἀθλήσεως τὸν στέφανον ἐδέξασθε.

Θεοτοκίον.

Νέκρωτον τὰ πάθη τὰ τῆς ψυχῆς μου, ἢ τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστὸν ἀρρήτως κυήσασα, Παρθένε ἀπει-
ρόγαμε, ἐλπίς τῶν προστρεχόντων σοι.

ᾠδὴ γ'. Ὅτι στείρα ἔτεκεν.

Κόσμον ὀρηγνύμενοι, τῷ δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ κόσμῳ σαρ-
κὶ Θεῷ ἐλθόντι, ἡκολουθήσατε Χριστῷ. Διὸ τὴν
ὑπερηκόσμεον, πονάβιοι δόξαν ἐκκληρώσασθε.

Εὐσεβείας θώρακι, καθοπλισθέντες καθεῖλον, τὰς πα-
ρατάξεις, πάσας οἱ Ἀθληταὶ τοῦ θυμένου, καὶ
νικητὴν γενόμενοι κραυγάζουσιν· Ἅγιος εἰ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἢ σωτήριος, τῆς μετανοίας μοι πύλας, ὡς ἀγα-
θὴ προστάτις, διάνοξον, καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς ἀμαρ-
τίας ῥύσαι με, φρουρήματα θεία δυναστεία σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Τάχῃ προκαταλαβε.

Ασκήσει τὸ πρότερον, πύθη νεκρώσαντες, ἀθλήσεις τὸ
δεύτερον ἐχθρὸν καθεῖλατε, τὸν πᾶσι πολέμαν, Μάρ-
τυρες Ἀθλοφόροι, τῶν Ἀγγέλων πολῖται. Ὅθεν κληρονο-
μεῖτε τὴν σίδειον δόξαν. Διὸ ταῖς ἱκεσίαις ὑμῶν σώσατε
πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Δακρύων μοι δάσηται πηγὰς Θεόνυμφε, δι' ὧν τῆς
καρδίας μου τοὺς ἐμπρὸς λογισμοὺς, ἐκπλύνω πα-
νάμωμε, καὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀτάκου τὴν φλόγα, τε-
λείως ἐναποσβέσω συμμαχία σου μόνη, ἐλπίς μου καὶ στη-
ριγμα, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ηθύνουρος Μητρός σου ὡς ἐθεάτα, Σταυρῷ σε ὑψού-
μενον ὀδυραμένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐρθέγγετο. Τί
τὸ κακὸν καὶ ξένον, καὶ παράδοξον θαῦμα· πῶς σε ἀ-
νομος δῆμος τῷ Σταυρῷ προσπηγύνει· τὴν πάντων σε
ζωὴν, πῶς μου γλυκυτάτον.

ᾠδὴ δ'. Δι' ἀγάπῃσιν Οἰκτιρῶν.

Τῇ ἀγάπῃ πυρακτούμενος τοῦ Δεσπότου, τὰς πυρακτώ-
σεις ἅμα τῶν ὀδυρῶν ἀνδρείως, Μάρτυρες ἠνέγκα-
τε, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Εφραυμένων ὀργάνων κολαττηρίων, καὶ ἀπειλῶν
παντοίων ἀπηνῶς πεμπομένων, οἱ Ὅσιον μάρτυρες ἀν-
δρείως ἤριστευσαν.

Θεοτοκίον.

Σωματοῦται ἐκ λαγόνων σου Θεὸς Λόγος, Θεακυτόωρ
Κόρη, καὶ δρᾶται ὡς βρέφος, πᾶσι ἀναγέννησιν
φρικτὴν παρεχόμενος.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριε μου πῶς.

Υψούμενα σφδρῶς, τῶν βασάνων τὰ κύματα, σὺκ ἱ-
σχυσε τῶν Μαρτύρων, τὰς ἀλκάδας βυθίσαι, κυ-
βερνωμένης Πνεύματι.

Σε σθένος κραταῖον, πρὸς ἐχθρὸν τὸν ἀόρατον, οἱ Μάρ-
τυρες κεκτημένοι, τὴν ἀνίσχυρον τούτου ἰσχύν Χρι-
στὲ κατέβλεν.

Θεοτοκίον.

Γενόμενος ἐκ σοῦ, ὁ παντέλειος ἄνθρωπος, ἐθέωσε τὴν
φθαρείσαν, τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, Παρθένε ἀπει-
ρόγαμε.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ισέτιμοι, καὶ τὴν ἀσκησιν ὡς καὶ τὴν ἀθλήσιν, γεγο-
νότες, τῶν ἐπάθλων ἐπίσης ἐτύχετε, Ἀθλοφόροι, ὅθεν
τοῖς Ἀγγέλοις αἰε συναγέλλεσθε.

Τυπτόμενοι, καὶ σφδρᾷς ἀλγηδόσι βαλλόμενοι, τῇ
ἀγάπῃ, τοῦ Χριστοῦ σταπεινώτοι ὤφθητε· τὰς ἡμῶν
ὀδύνας, διὰ τοῦτο σοφοὶ θεραπεύετε.

Οὐ πρὸς αἷμα, οὐ πρὸς σάρκα τὴν πάλιν ἠνέγκαντο, οἱ γενναῖοι, ἀλλ' ἀρχὰς ἐτροποῦντο καὶ δαίμονας, θοράτῳ σθένει, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κρατυνόμενοι.

Θεοτοκίον.

Τὲ Χαίρι σοι, ἀσιγήτως βοῶμεν Πανάχραντε· τῶν ἀπάντων, τὴν χαρὰν τὸν Χριστὸν ἀπεκύνθης, καὶ τὴν λύσιν πᾶσαν, τῆς προμήτορος Εὐας ἀπήλασας.

Ῥδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτε.

Σταγέσι λόγων ἡμῶν, καὶ ἱερῶν αἱμάτων, πυρὰν κακίας κατεσβέσατε, βοῶντες πανεύφημοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς αὐλογητὴς εἰ.

Οὐ τῆς Τριάδος σιπτοί, καὶ θαυμαστοὶ ὀπλῖται, θεολογούντες ταύτην ἄτμητον, ἀσύγχυτον ἀτρεπτον, τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, ἐτέλεσαν νομίμως.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν τὸν ἐκ σοῦ ἀποτεχθέντα Λέγον, Ἀγνή δυσώπει, τῶν τιμῶντων σε, ὅπως ἡμᾶς ῥύσῃται, τῆς αἰωνίου Κέρῃ, καὶ χαλεπῆς γέννης.

Ῥδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νέκρωσιν παθῶν ἐνδεδυμένοι, ἀπενεκρώσατε ἐχθρὸν, βοῶντες Ἀθλοφόροι· Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέγγει νοητῷ πεπυρσωμένοι, τῆς ἀδείας τὴν ἀχλύν, ἐλύσατε βοῶντες· Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε'σθῆσι Θεὸν ὁμολογούντες, καὶ κατερράξατε ἐχθρούς, ἐνδύως μελωδούντες· Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωφθης οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, τὸν ἀνυψώσαντα ἡμᾶς, τεκούσα Θεοτάκε· Ὁν ὑμνεῖ πᾶσα πνοή, ὡς Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδεῖν ἡξιάσθητε Θεόν, θυμίαμα τῷ Δεσπότη προσηνέχθητε, ὡς περ χρυσίον ἐν καμίνῳ, πυρὶ δοκιμασθέντες ἀθλήσεως, καὶ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενοι, τῶν πρωτοτόκων ἀξιόγαστοι.

Ως οὗτοι φωστῆρες νοητοί, φωτίζετε Ἀθλοφόροι τὴν ὑψηλὴν, φέγγει θαυμάτων παραδόξων, καὶ σκότος νοσημάτων διώκετε, καὶ νέφη πειρασμῶν ἀπελαύνετε. Ὅθεν ἐν πίστει μακαρίζεσθε.

Συνέβητε τάξεσι σοφοί, γηθόμενοι τῶν Ἀγγέλων τὸν ἰσάγγελον, βίον ἐν γῇ πολιτευθέντες, Μαρτύρων ἐμνηγῆρι εὐφραίνεσθε, καὶ νῦν τῶν πρωτοτόκων φαιδρύνετε, τὴν Ἐκκλησίαν ἀξιόγαστοι. Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς, Θεόνυμφε τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον, κείμενον βόθρῳ ἀπωλείας ἀνάστησεν, ἐχθρὰς καταράσσουσα, τοὺς θλίβοντας αἰεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοίντάς με.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζητεῖ, εἰ βούλη, τὰ εἰς τὰς ἱς· τοῦ Ἰανουαρίου.

Εἰς γυναῖκα μάρτυρα.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἱμάτιον, σεαυτῇ πανεύφημε ἐπιχρῶσασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ Πνεύματι, Κυρίῳ μεμνηστέυσαι, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συντηρεῦντί σε ἀμωμον, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐν θαλάμοις, οὐρανίοις ὡς παρθένον, περικαλλῇ καὶ ἀκήρατον.

Αἰκισμῶς ἐμιλήσασα, καὶ πυρὶ προσπελάσασα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα καρτερήσασα, καὶ τῶν λειβήτων

τὰ βράσματα, γενναίως ἐνέγκασα, οὐκ ἡτήθης λογισμοῖς, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας· ἀλλὰ κλίναςα, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα τῇ τοῦ ξίφους, τιμωρίᾳ στεφηφόρος, εἰς οὐρανοὺς ἀνελήλυθας.

Παρθενίας λαμπρότησι, λαμπρυνθεῖσα πανεύφημε, μαρτυρίου ἡστράφας ἀγωνίσμασι· μὴ προσκυνῆσαι εἰδωλοῖς γάρ, πεισθεῖσα τὴν ἀδικον, καθυπέμεινας σφαγὴν, φοινηχθεῖσα τοῖς αἵμασι, καὶ παρέστηκας, τῷ Θεῷ καὶ Δεσποτῇ στεφηφόρος, ταῖς ἐκεῖθεν πεμπομέναις, αὐγαζομένη φαιδρότησι.

Δόξα, εἰ βούλη, τὸ παρὲν, Ἦχος β'.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὅρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἀγία, τὴν λαμπάδα ἁσβεστον τηρήσασα· ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον· Ὡ Παρθενία ναὸς Θεοῦ· Ὡ Παρθενία Μαρτύρων δόξα· Ὡ Παρθενία Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Μακαρίζετε Πάναγνε, τὴν βροτοὺς ἀφαρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας, καὶ ἀπογνώσεως, ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν αἰμακάριστον, καὶ δοξάζω σου σεμνὴ, τὴν ἀπέρρητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου καὶ κατάρας, ἡλευθέρωσας Παρθένη, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ως ἰώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου θωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ θέομαι, μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστήναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, ὁ Κανὼν.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς θείαις τῶν Ἀσωμάτων τάξεσι, νῦν συγχορεύουσα, περὶ τὸν πάντων αἴτιον Χριστὸν, καὶ τρανῶς ἀπολαύουσα, θαρραλικῆς ἐλλάμψεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Τὸ θῆλυ ἀρρένωθὲν τῇ χάριτι, τὴν ἐπηρμένην ἐφρύν, καὶ καυχωμένην ἀμετρα τὸ πρῖν, ἐξαλείφειν τὴν θάλασσαν, δι' ἀσθενείας σώματος, θεία δύναμι καταβέβληκε.

Σταυρῷ σε ἀναρτηθέντα Δέσποτα κατανοήσασα, ἡ εὐκλείης σου Μάρτυς αἰκισμῶν, καρτερεῖ τὸ ἐπίπονον, δυναμουμένη σθένει σου, τοῦ τὴν ἡμῶν φύσιν νευρώσαντος. Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνεῖληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύνθης, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ῥδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ανάψας σου τὴν ψυχὴν, ἔρως ὁ θείος τῆς σαρκὸς ἔρωτα, καὶ χαλεπὰ βράσματα, τὰ τῶν αἰκισμῶν ἐναπέσβεσεν.

Γσχῶ πανουργικῇ, τὴν κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς ἔθλασας, τῆς κεφαλῆς φέρουσα, Μάρτυς καρτερῶς τὴν ἀφαίρεσιν.

Αιμάτων σου οἱ κρουνοὶ, τῆς ἀδείας τὴν πυρὰν ἐσβέσαν· τοὺς δὲ πιστοὺς ἠρθευσαν, τῆς θεοσεβείας τοῖς νάμασι.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· Ὅθεν σοὶ τὸ χαίρει προσάγομεν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λέγον.

Τὰς βασάνους γενναίως ἢ Ἀθληφόρος σου, ὑπομείνασα πᾶσας τὰς τῶν τυράνων Χριστέ, κατεπάτησεν ἐχθρὸν τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀνεδείχθη ἀληθῶς, τροπαιοφόρος κατ' αὐτοῦ, καὶ στέφος εἴληφε δόξης, ἐκ σοῦ τοῦ ἀγωνοζότου, καὶ νῦν πρεσβεύει εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον, ὁμοιον,

Τὴν ταχίσαν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δείξον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ αἶδα Παρθέने, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Υψωθέντα τῷ ξύλῳ ὡς ἐθάσατο, ἢ τεκοῦσα σε Σῶτερ ὠδίνων ἀνευθεν, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνκραύγαζεν· Οἶμοι γλυκύτατε Υἱέ, τιτρώσκομαι τὴν ψυχὴν, σὲ ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, ἐν μέσῳ δὶώ κακούργων, δίκην κακούργου προσηλούμενον.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθένη σε.

Σὲ τὴν ἄσπilon ἀνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον, ὁλόκληρον, Θεῷ ἀπετέλεσαν, θείον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τὸν περνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐάν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσει, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, Χριστῷ ἀναμέλπουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Η καρδία σου τῷ ἔρωτι τοῦ Νυμφίου, πυρπολούμενη ἀνθρακας, πλάνης γενναϊόφρον, λύθρῳ ἐναπέσβυσεν, αἱμάτων καὶ θάλασσαν, τῆς πολυθείας ἐξήρανε.

Θεοτοκίον.

Απείρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθέने, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν· Ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μῖρον ἐκκενώθην, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασα, Νεάνις ἢ γενναϊόφρων, ἠκολούθησε τούτῳ, ἐν ἄσμασι δοξάζουσα.

Τῷ κάλλει τὴν ψυχὴν, τετρωμένη παρέδραμεν, ὦ Δέσποτα ἢ Παρθένος, τὰ ὀρώμενα κάλλη, ἀθλήσει ὑπερλάμπουσα.

Ολόκληρον σαυτὴν, τῷ Θεῷ πρεσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, τὸ πρότερον τέλεισας.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγεις, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κектὴμεθα.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ανδρεῖον, ἐν γυναικείῳ σώματι φρόνημα, ἀναλαβοῦσα πρὸς πάλιν, ἐπεξήλθες Μάρτυς τῶν τυραννούντων, καὶ ῥομφαία, ὑπομονῆς αὐτοῦς ἐθανάτωσας.

Εἰσέτι, σταζομένη τῷ αἵματι πάνσεμνε, τῷ σὺ Νυμφίῳ παρέστης, καλλοναῖς παντοίαις ὠραϊσμένη, καὶ τῇ τούτου εἰς αἰὲ ἐντυφᾶς ὠραιότητι.

Ερωτι, τετρωμένη τῷ θείῳ ἐκραύγαζες· Χριστὸν ἐπείγομαι φθάσαι, τὸν ὠραῖον κάλλει· Ὅθεν βασάνους ὑπομένω, ἀκλινεῖ γηθομένη φρονήματι.

Θεοτοκίον.

Ωθαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος, ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μετὰ παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς οὐράνια, πέλεις τοῦ πυρός, λαμπρόθας καρτερικῶς, ἐν τῷ ψάλλειν

ὑπομείνασα· Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὲ τῷ Νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς Χριστὸν, τὴν τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἐναποκρούουσα.

Οὐ δειλιῶσα, ἀνδρειοφρόνως μᾶλλον δὲ πάνσεμνε, Μάρτυς τῇ πυρᾷ, προσέρχῃ ἀναψυχὴν αἰσδομένη καὶ κράζουσα· Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θείον σκήνωμα, χαίρει διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμον Δέσποινα.

ᾠδὴ ἡ. Χείρας ἐκπετάσας.

Ωραία ἐν κάλλει τῶν σῶν, στιγμάτων γέγονας· καὶ γὰρ κατηγγάσαιο, Παρθένος ἀφθόρος μένουσα, τῷ Νυμφίῳ Λόγῳ πάνσεμνε, τῷ ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, σαρκαμένῳ Θεῷ, ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖς τὸν Κύριον.

Λυθίσσα δεσμῶν ἑῶν τῆς σαρκὸς Παρθενομάρτυς σεμνὴ, ἀνέπτῃ χαίρουσα, πρὸς φωτεινόμορφον θαλάμῳ, νυμφικῶς περιχορεύουσα, καὶ μαρτυρίῳ φοινικῇ, αἵματι στάζουσα καὶ βοῶσα· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱκτεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, Παρθένων τάγμασι, δήμοις Μαρτύρων τε, συνεορτάζοντα πρόσωπον, ἀεινίζουσα πρὸς πρόσωπον, καὶ θεωροῦσα καὶ λαμπρᾶς, δόξης μετέχουσα, καὶ βοῶσα· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένη ἄχραντε, Μήτηρ εἰδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· Ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρέτμητος.

Ως περικαλλὴς καὶ ὠραία, καὶ περιδέξιος παρθένος, ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, καὶ τοῦ Δεσπότης νύμφη πανάμωμος, χρυσοειδίσει πτέρυγι, πρὸς τὰ οὐράνεα κατίπτασας.

Σὲ τὴν νοτήν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον τρυγόνα, καὶ περιστεράν χρυσωμένας, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσας πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρουμεν.

Ενδον τῆς ἀφθάρτου παστάδος, κατασκηνώσασα Θεόφρον, ταῖς ἐκπεμπομέναις ἀστραπαῖς, τοῦ σοῦ Νυμφίου φαιδρυνομένη αἰεὶ, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, τῶν εὐσεβῶς ἀνευφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ἰνα σε δοξάζω Παρθέने, τὴν ἀληθῶς δεδοξασμένην, πάσης ἀδοξίας με ρύται καὶ ἀμαρτίας, καὶ δόξης μέτοχον, ἐπουρανίου ποίησον, τὸν προσφυγόντα τῷ ἑλέει σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτηι, εἰ βούλη, τὰ εἰς τὰς κέ. τοῦ Νοεμβρίου.

Εἰς γυναικας μαρτυρας.

Στιχηρὰ προσέμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένοι νεάνιδες Χριστέ, σοὶ στερρῶς ἀθλήσασαι, τῷ Βασιλεῖ ὑπηνέχθησαν, ἀγαλλιῶμεναι, εὐφροσύνης πλήρεις, χαρμονῆς ἀνάμεστοι, καὶ ξύλῳ τῆς ζωῆς σοὶ προσήγγισαν, καθικετεύουσαι, ὁρμηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι νεάνιδες τῶν σῶν, μύρων ἐσφραγισμέναι, σοῖς ἠκολούθησαν ἵχνεσι, τὸ σὸν μιμουμέναι, ζων-

φόρον πάθος, τὸ ψυχοσωτήριον· καὶ πρὸς τὴν ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασιν, ἐν σοὶ γηθόμεναι, εὐεργέτα καταντήσουσι, τοῦ σοῦ καλλοῦς, σαφῶς ἀπολαύουσαι.

Παρθένοι νεάνιδες σαφῶς, Εὐας τῆς προμήτορος, ἐπι-
τηδείως κομίζεσθε, πόθῳ θεώσεως, ἀνευδότῳ νεύσει,
πρὸς Θεὸν θεούμεναι, καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ ἐπαιρόμεναι·
καὶ νῦν πειβεύσατε, θωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, εἰ βούλη, τὸ παρὸν, Ἦχος πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος παρίστησαν αἱ Παρθένοι,
καὶ Ἀθληφόροι, καὶ Μάρτυρες, περιβεβλημένοι ταῖς
ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένοι ἐλαίῳ τῆς ἀ-
γνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσαι, πρὸς
αὐτόν, ἐν ἀγαλλιάσει τὰς λαμπάδας κατέχουσαι. Εἰς
ὁσμὴν μόρου σου ἰδράμομεν Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τετρώμεθα
τῆς σῆς ἀγάπης ἡμεῖς· μὴ χωρίσης ἡμᾶς Νυμφίε ἐπου-
ράνιε. Αὐτῶν ταῖς ἱερίαις κατὰπεμφον ἡμῖν, Παντοδύ-
ναμι Σωτῆρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὲς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, μένη ἐχρημάτισας, τοῦ ἐκ
Πατρὸς ἀνατελλαντος. Ὁθεν κραυγάζω σοι. Τὴν ἐ-
σκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν
καταφαίδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς με κατα-
σκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ, τῆς κρίσεως ἀχραντε.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα.

Ὁρα Σελ. 70.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδα τὴν ἀκτιστον, ἣν εὐσεβῶς ἐκηρύξατε, ἡμῖν ἰ-
λεώσασθε Μάρτυρες ἐνδοξοί, νῦν γεραίρουσιν, ὑμῶν
τοὺς θεῖους ἀθλους, καὶ τὰ κατορθώματα, Θεομακά-
ριστοι.

Ρήμάτων ἡλόγησαν, τοῦ δυσμενοῦς αἱ Νεάνιδες, τῷ
θεῷ φραττόμεναι ὅπλῳ τῆς Πίστεως, καὶ ὑπέστη-
σαν, βασάνων τρικυμίας, καὶ θάνατον ἀδικον, διὰ τὴν
πάντων ζωὴν.

Ισχυῖ ῥωννύμεναι, παντοδυνάμῳ τοῦ κτίσαντος, ἀν-
θρείαν ἀνέλαβον γνώμην αἱ πάνσεμναι· καὶ τὸν δρᾶ-
κοντα, τὸν σκολιόν τὸν μέγαν, ποσὶ συνεπάτησαν, καὶ
κατηδάφισαν.

Θεοτοκίον.

Ως ἐμψυχον θάλαμον, ὡς ἀδιάφθορον σκηνώμα, ὡς
πύλιν οὐράνιον, ὡς θείαν τράπεζαν, ὡς παλάτιον,
καὶ θρόνον τοῦ Δεσπότη, Μαρίαν τὴν ἀχραντον, ὑμνοῖς
τιμήσωμεν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νενεκρωμένος, λογισμῷ ὁ παράνομος τύραννος, τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστόν, δεινῶς ἀρνεῖσθαι ἠνάγκαζε,
Κέραι παναοίδιμοι, καταικίζόμενος.

Αμυντηρίων, προκειμένων ἐργάνων ἡλόγησε, τῶν Μαρ-
τύρων ὁ χορὸς, πρὸς σὲ τὸν μόνον δυνάμενον, σώ-
ζειν παντοδύναμι, ἐνατενίζων πιστῶς.

Διὰ βασάνων, αἱ τρισόλβιαι ἁγίαι Μάρτυρες, θασαυ-
ρόν ἐν οὐρανοῖς, καὶ αἰωνίζουσιν εὐκλειαν, ἤρανον το
τρανώτερον, Θεῷ ἐγγίζουσαι.

Θεοτοκίον.

Επιφανείσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον· ἀμαρ-
τίας τὰς σειράς, ἀγνή Παρθένη διάρρηξον· σῶσόν
με κηύσασα, τὸν Πανοικτίρμονα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ Τράδος καρτερῶς ἐναθλήσασαι, τὸν πολυμήχα-
νον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς συνδούμεναι

Antologio .

10 *

τὰ πνεύματα ὑμῶν. Ὁθεν εἰσῳκίσθητε, σὺν ταῖς πέντε
Παρθένοις, πρὸς τὸν ἐπουράνιον, Ἀθληφόροι Νυμφῶν·
καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύ-
στως παρίστασθε.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λα-
λεῖν οἱ ἀνᾶξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσ-
βεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς
δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέ-
σποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ ὅλους σώξεις αἰὶ ἐκ παντοίων
δεινῶν.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡ παναμώμητος ἀμνάς καὶ Παρθένος.

Ὁρα Σελ. 60.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνόμεναι τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως,
φαεινὰ λυχναί, Κέραι τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείχθητε,
φαεινοτάταις ἀκτίσι καταυγάζουσαι, τοὺς κραυγάζοντας·
Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Ωραιοῦσθε Παρθένοι, καὶ παιδρῶς ἐδοξάσθητε, τὸν
δεδοξασμένον, Λόγον ὀλικῶς ἀγαπήσασαι· οὐ τε-
τρωμένοι τῷ πόθῳ ὑπεμείνατε, παθημάτων, τὰς ἐπαγω-
γὰς καρτερώτατα.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν μευ, καὶ κινδύνων τὴν ἐφο-
δον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Χριστόν
διακρούσαθε, τοῦ ἐκτελοῦντος προθύμως, τὴν πανέορτον,
μνήμην ὑμῶν ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με κακία, τοῦ θολίου Πανάμωμε, τὴν
ζωὴν τεκοῦσα, ζώωσον πρὸς σὲ καταγέγοντα, καὶ
ἐπαρθέντα εἰς βάθῃ παραπτώσεων, ἐπανάγαγε, ὡς συμ-
παθὲς Παναμώμητε.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Γνώμην καρτερικὴν, καὶ ἀήττητον φρόνημα, αἱ Μάρ-
τυρες πρὸ βημάτων, ἐνδεικνύμεναι νίκης, στεφάνους
ἀνεπλήξαντο.

Αἱ Μάρτυρες ἐν γῇ, τοῖς ἀγνώσιν ἀθλήσασαι, οὐρά-
νιον ἐν ὑψίστοις, παρὰ σοῦ ζωοδότα, τὴν ἀντίδοσιν
ἔχουσιν.

Πολύφωτος λαμπάς, πολυώροφον οἶκημα, τὸ σκηνώμα
τῆς Τριάδος, εὐφημείσθωσαν ὑμνοῖς, Παρθένοι αἱ
Θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην ἐκλεκτὴν, καὶ καλὴν καὶ ἀμώμητον, εὐρά-
μενος σωματοῦται, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐκ σοῦ Θεο-
χαρίτω.

Ὡκὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Γδεῖν σου, ἐφιέμεναι κάλλος ἀμήχανον, αἱ τετρωμένοι
τῷ πόθῳ, σοῦ τῷ γλυκυτάτῳ ἀναρχε Λόγε, τῶν βα-
σάνων, τὴν πικρίαν γενναίως ὑπήνεγκαν.

Ως κρίνα, Ἀθλητῶν ἐν λειμῶνι ἐξηνθήσαν, αἱ πα-
ναοίδιμοι Κέραι, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πνοαῖς βα-
σάνων, τῶν ποικίλων, εὐωδίας Πνεύματος χάριτι.

Νυμφίον, τὸν ἀθάνατον μόνον ποθήσασαι, τοῦ ὀρωμέ-
νου θανάτου, ἀοράτῳ σθίνει, νευρούμεναι, ἀριδῆλως,
οὐκ ἐφρόντισαν Κέραι νεάνιδες.

Θεοτοκίον.

Αγιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρῳ σου Κύριος, ἀγιωτέραν
εὐρών σε, καὶ καθαρωτέραν κτίσεως πάσης, Θεομῆ-
τορ, κυριῶνυμε Δέσποινα ἀχραντε.

Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτὶ.

Λελαμπρυνόμεναι τὸν νοῦν, θειαρχικαῖς ἀκτίσιν, ἀχλὴν
εἰδῶλων ἡμαυρώσατε, πανεύφημοι ψάλλουσαι· Ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Θύειν εἰδῶλοις κωφοῖς, τοῦ δυσσεβοῦς τυράννου, κολα-
κευομένου κατεπτύσατε, βοῶσαι Νεάνιδες· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Οὐκ ἐκτομαὶ τῶν μελῶν, οὐ διωγμός, οὐ θλίψις, Χριστοῦ χωρίσαι ἔως ἰσχυρᾶν, βεβώσας τὰς Μάρτυρας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπερφύως τὸν Κτίστην, ἐν τῇ γαστρί σου Κέρη, κυοφορῆσαι κατηξίωσαι, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, τοὺς μελωδῶντας πιστῶς. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ῥδὴ ἡ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Στομωθεῖσαι ἀγάπη τοῦ κτίσαντος, ἀπημβλύνατε κέντρα τοῦ ὄψεως, ἐν γυναικίῳ σώματι ἀνδρικῶς διαύσουσαι, τοὺς ἀγῶνας, καὶ στεφάνους ἐνθέοις κοσμοῦμεναι.

Συμπλακίῃσαι ἐν μέσῳ τοῦ σκάμματος, ἀοράτοις ἐχθροῖς μετὰ σώματος, τοὺς ἀσωμῶτους ἔτρεψαν αἱ Θεόφρονες Κόραι, ἀναβώσας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Βασιλείας τῆς ἀνω ἐτύχετε, σὺν Χριστῷ Ἰησοῦ βασιλεύουσαι, πεποικιλμέναι στίγματι, καὶ βασάνων τῷ κάλλει, διηνηθισμέναι, ἀξιόγαστοι Κόραι νεανίδες.

Θεοτοκίον.

Ως Θεοῦ ἀκηλίδωτον ἱσοπτρον, ὑπεδέξω αὐτὸν σωματούμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, γνωριζόμενον Κέρη, ᾧ μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ιδεῖν ἐφείμεναι κάλλος, τὸ τοῦ Νυμφίου ὀλοτρόπως, νεύσει πρὸς αὐτὸν Θεοφόροι, ἀθανάσιαν ἐμελετήσατε, ἐν τῷ θνητῷ τοῦ σώματος. Ὁθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ωφθητε τυράννων ἐν μέσῳ, οἷά περ λύκων ὠμοτάτων, ἄσπιλοι ἀμνάδες τὴν τούτων, θηριωδίαν καταπαλαίουσαι, καὶ τῷ Χριστῷ εὐπρόσδεκτα, ὡς ἱερεῖα προσαγόμεναι.

Στέφος ἀνεπλέξασθε ἅμα, μὴ παλαιούμενον παρθένοι, θείας ἐπετύχετε δόξης, καὶ βασιλείαν ὄντως ἀσάλευτον, παραλαβεῖν ᾧ Μάρτυρες, μετὰ Μαρτύρων ἡξιώθητε.

Ης κατηξιώθητε δόξης, ἥς ἐπετύχετε χορείας, ταῦς ἐπιτελοῦντας ἐκ πόθου, ὑμῶν τὴν μνήμην τυχεῖν πρεσβεύσατε, ὡς παρρησίαν ἔχουσαι, πρὸς τὸν Δεσπότην Σεμνοπρόθενοι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Χριστέ ὅταν ἔλθῃς, κρίναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν κακῶν μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς κησάσης σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτηι, εἰ βούλη, τὰ εἰς τὰς κέ. τοῦ Νοεμβρίου.

Εἰς Ὀσίαν Γυναῖκα.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παρθενίαν ἀκήρατον, ἐμμελῶς ἐξασκήσασα, ἐνυμφεύθης χαίρουσα τῷ ποιήσαντι· ἀρνησαμένη τὴν πρόσκαιρον, ἀπόλαυσιν ἐνδοξε, καὶ ἀσκήσασα στερρώς, καὶ τὸν δρόμον τελείσασα, κατηξίωσαι, οὐρανίου παστάδος δυσωπούσα, τοῖς τιμῶσί σε Ὁσίᾳ, χάριν δοθῆναι καὶ ἔλεος.

Εγκρατεία τὸ σῶμά σου, μακαρία νεκρώσασα, τὴν ψυχὴν ἐκόσμησας καὶ ἡτοίμασας, καὶ οἰκητήριον Πνεύματος, σαυτὴν ἀπέτελεσας, καὶ συνήφθης μυστικῶς, τῷ Νυμφίῳ καὶ Κτίστῃ σου, ὃν ἰκέτευς, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν αἰσιβαστον μνήμην σου.

Τὸ ὠραῖον τοῦ σώματος, εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα, μακαρία ἐνδοξε μετερρύθμισας, κόσμον λιπούσα τὸν πρόσκαιρον, ἀρετῶν φαιδρότησι, κατεκάλλινας σαυτὴν,

καὶ τοῦ Κτίστου ἐνδέδειξαι, καταγώγιον, καὶ τερπνὴ θυμηδία τοῦ Κυρίου, ἀνυμνοῦμέν σε Ὁσίᾳ, πνευματικαῖς μελωδήμασι.

Δόξα, εἰ βούλη, τὸ παρὸν, Ἦχος δ'.

Οκου ἐπλιόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσωσεν ἡ χάρις, καθὼς ὁ Ἀπόστολος, διδάσκει· ἐν προσωχαῖς γὰρ καὶ δάκρυσι Μήτηρ Ὁσίᾳ, τῶν πολλῶν πταισμάτων τὸ πέλαιος ἐξήρανας, καὶ τὸ τέλος εὐπρόσδεκτον τῷ Κυρίῳ, διὰ τῆς μετανοίας προσήγαγες· καὶ ἐν τούτῳ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῆς ἀκηράτου λαβομένη Πάναγνε, καὶ μακαρίας ζωῆς, τῷ τοῦ Χριστοῦ θρόνῳ, σὺν Ἀγγέλων τάγμασι, παρισταμένη πάντοτε, φωτισμὸν μοι παράσχου, ὅπως ὁμνήσω γηθόμενος, τὴν πανευκλεῆ πολιτείαν σου.

Αποστρυγούσα τὰ τοῦ Κόσμου Πάνσεννε, πᾶσαν ἡγάπησας, ἀσκητικὴν πράξιν· πρῶτον τὴν ἐγκράτειαν, εἰθ' οὕτω τὴν πραότητα, καὶ τὴν σκληραγωγίαν, τὰς προσευχὰς καὶ τὰ δάκρυα, καὶ τὴν πρὸς Θεὸν στάσιν παννύχιον.

Τὰς πυριφλέκτους ἡδονὰς τοῦ σώματος, δρόσῳ κατίσβεσας, ἀσκητικῶν πόνων. Ὁθεν σου ἀνέτειλε, τῆς ἀπαθείας ἥλιος, καὶ ἰάσεων φίγγος, καὶ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἀδυτος αὐγὴ ἀξιόγασθε.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεόν, Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ ατερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ενατενίζουσα πιστῶς, ταῖς τοῦ Κυρίου Ὁσίᾳ, παναοίδιμε Θεόφρον ἀκτίσι, τῆς ἐπίσεως τυχεῖν, ἰκέτω σὺν δάκρυσι· διό καὶ τῆς ἐλπίδος, μετ' εὐφροσύνης ἐπιτυχες.

Τὴν σκοτισθεῖσαν μου ψυχὴν, ταῖς πονηραῖς καὶ βεβήλοις, ἐνθυμήσαι φιλάνθρωπε Λόγε, τῆς Ὁσίᾳ σου εὐχαῖς, καταύγασον καὶ σκότους με, τοῦ ἀφεγγοῦς ἐν ὥρᾳ, τῆς κρίσεως ἐλευθέρωσον.

Νηφαλεότητι νοός, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη, φαντασθεῖσα ταῖς φροντίσιν οὐδ' ὅλως, ἐνπάρης ὑλικάις, πτωροῖς κουφιζομένη δὲ, ἀκτημοσύνης Μήτηρ, ὅλη μετάρσιος γέγονας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουδὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνῃ ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διό πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις Ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ασκήσει ἐλάμπρυνας, τὴν ἱερὰν σου στολήν, καὶ δώρον προσήνεξαι, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, Ὁσίᾳ θωπνευστε, χάριν δὲ ἱαμάτων, δεξαμένη ποικίλων, λύσις ἀρρώστημάτων, τὴν ἀχλὺν μακαρία, πρεσβεύουσα σωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς εὐφημούντάς σε.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ταχύ δέξαι Δείποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρίᾳ πανάμωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· πρᾶυνον μηχανάστε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ἐπιζομένων ἀθῶν, Πάναγνε μετὰ τῶν δούλων σου.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ταχύ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέλε τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας.

γνώτωσαν πῶς ἰσχύει ὁρθοδόξων ἡ Πίστις· πρὸς βίαις τῆς Θεοτόκου μόνε Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μὲν ἰσχύς Κύριε·

Σὺ τὴν στενὴν, τρίβον Ὁσία διώδεις· σὺ νηστεία, σάρκα κατεμάραντας, ὑπερφῶς, ὅθεν δυσμενῶν, στίφος κατεπλάγη, τὴν ἀκλινὴ καρτερίαν σου, Ἀγγέλων αἱ χορεῖαι, ἐπεκρότησαν δόξαν, τῷ τῶν ἔλων Θεῷ ἀναπέμπουσαι.

Τ

Τὰς τῆς ψυχῆς, αὐλακὰς τῆς σῆς ἀρδεύσασα, τῶν δακρύων, ρείθροις ἐγκατέσπειρας, τῶν ἀρετῶν σπόρον ἀληθῶς· ὃν καλλιεργούσα, ἀσκητικοῖς πόνοις ἔνδοξε, ἐδρέψω τῶν δραγμάτων, τοὺς καρπούς· ἀποθήκαις, ταῖς ἀσύλοις συγκλείσασα, Πάνσεμνε. Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πῖλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστατίς, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνὴν σε γινώσκοντας.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ποία γλώσσα βροτεία, σοὺ τὴν ὑπερβαύμαστον Ὁσία ἔνδοξε, βιωτὴν ἐξείποι, καὶ αὐλὸν καὶ μακαρίαν ζωὴν; ἣν περ παραδόξως, πόθῳ τρωθεῖσα τοῦ Σωτῆρος, καρτερῶς καὶ γενναίως διήνυσας.

Τ

Βαρτυράτω φορτίῳ, τῶν ἀνομιῶν μου δεινῶς πιεζόμενος, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, ἱκετεύω ἐλάφρυνον Κύριε, τοὺς μεγίστους πόνους, δυσωπηθεῖς τῆς σῆς, Ὁσίας, καὶ τὴν ἀσκήσιν τὴν ὑπεράπειρον. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης· δέόμεθα, ἔτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

ᾠδὴ ς'. Ἀβυσσὸς ἀμαρτιῶν.

Αῤεασα τῶν ψυχικῶν, παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ Λόγου, πάσας τὰς τῶν δαιμόνων, ἐξηφάνισας φάλαγγας, ἐν νηστείαις καὶ εὐχαῖς, καὶ ἐν τοῖς δάκρυαι τὸν Νυμφίον, τὸν σὸν ἀκαίστως μεγαλύνεσας.

Ασκήσιν ὑπερφῶς, ἐν νηστείαις καὶ δεήσεσιν ὄντως, στερρῶς ὑκέσγκοῦσα, καὶ παθῶν κυριεύσασα, ἀπαθείας τὴν στολὴν, κατακεκόσμησαι τοῦ Σωτῆρος, νύμφη ὡραία χρηματίζουσα.

Πρόσχες μου τῇ προσευχῇ, καὶ εἰσάκουσον ψυχῆς κατωδύνου· ἰδοὺ γὰρ ἡ ζωὴ μου, ἐν τῷ Ἄδῃ ἐξέλιπε· καὶ παράσχου μοι Χριστέ, ἄφισιν δέομαι τῶν πταισμάτων, τῆς σῆς Ὁσίας παρακλησίαι.

Θεοτοκίον.

Νείρωσόν μου τῆς σαρκός, τὰ κινήματα ζωὴν ἢ τε καὶ σῶσα, καὶ τῶν παθῶν τὸν σάλον, εἰς γαλήνην μετέβαλε· καὶ γενοῦ μοι βοηθός, ἐξαιρουμένη με τῶν κινδύνων, τῶν ἐν τῷ βίῳ Παναμώμητε.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Γνώμην φιλόθεον ἐκτίσσω, μετὰ σώματος Ἀγγέλους ἐμιμήσω, ἀγρυπνοῦσα θερμῶς, καὶ ψάλλουσα προθύμως· Εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ

Ολος ὁ πόθος σου Ὁσία, ἀνατίθεται πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, ὁλοτρόπως αὐτόν, ὑμνοῦσα καὶ βοῶσα· Εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λύω τῆς Εὐας τὴν κατάραν, τὴν πανάμωμον κατὰ κησας Παρθένον, εὐλογίας πηγὰς βλυστάων τοῖς βοῶσιν· Εὐλογημένος Πάναγνε ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιτίας.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Δι ἐγκρατείας ἔνδοξε, σιαυτὴν ἐκκαθάρασα, τὰς μαρμαρυγὰς, ἐδέξω τὰς τοῦ Πνεύματος, Θεοῦ σε δοξάσαντος, ἐν γῇ καὶ μεγαλύναντος, τοῦ προσδεξαμένου τοὺς σεπτεῖς σου καμάτους· πρὸς ὃν καὶ ἀναβέας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τ

Ασκητικῶς πανένδοξε, τὸν Θεὸν θεραπεύσασα, πάντων τῶν παθῶν, τοὺς πυριφλέκτους ἀνδρακας, τελείως ἀπέσβησας, τοῖς ρείθροις τῶν δακρύων σου· Ὄθεν δυσωπῶ σε, τῶν παθῶν μου τὴν φλόγα, μαράναι ταῖς εὐχαις σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, δοξάζῃ σου Ὁσία, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεογενῆτορ Πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας, τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, Θεὸν ἡ κηῖσας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή· Ὄθεν Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ σε κυρίως, δοξάζομεν βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πάσα ἀκοή.

Ιδέσθαι κάλλος νοητόν, τοῦ Νυμφίου καθαρῶς ἐπεπόθησας, καὶ ποῦ κοιτάξεις αὐτῷ, ποῦ δὲ ποιμένεις σεμνὴ ἐκραύγας; ἐπαναπαύσομαι ἐν σοί, καὶ σοὶ τῆς χρηστότητος, κατατρυφήσομαι, μεγαλύνουσα τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Σύνεσιν ἔσχες ἐν ψυχῇ, καὶ ταπεινώσιν καὶ Θεῖαν πράσθητα, πίστιν ἀνέδευτον, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην ἐνθεον, ἐν ἐλονύκτοις προσευχαῖς, Θεῷ προσδρεύουσα, καὶ ταῖς ἐκείθεν αὐγαῖς, μακαρία λαμπομένη φαιδρότησίῃ.

Ηδὴ σοὶ πύλη οὐρανοῦ, ἡνεώχθη μακαρία πανένδοξε, καὶ εἰσεληλυθας, Ἀγγέλων Θεῶν δορυφορούντων σε· καὶ κατεσκήνωσας φαιδρῶς, ἔνθα τὸ πολίτευμα, Ἀγίων ὑπάρχει σεμνὴ, μετὰ πάντων τῶν Σωτῆρα δοξάζουσα. Θεοτοκίον.

Φείσαι μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκτούσέν σε ἀφθόρον, μετὰ τὴν κήσιν, ὅταν κατέστης κρίναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, Ἐλεῆμον ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει, εἰ θείης, τὰ εἰς τὰς κς'. τοῦ Ἰουλίου.

ΕΙΣ ΟΣΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφειγείς ὡς βολίδες ἐξ ὕψους φαίνουσαι, ταῖς νηταῖς ἀκτίσι, καταυγάζετε κόσμον, καὶ σκότος ἐκμειῶσαι τοῦ πονηροῦ, τῶν δαιμόνων ἀθροίσματος· τὴν φωτοφόρον καὶ Θεῖαν ἔθεν πιστῶς, ἑορτάζομεν ὑμῶν ἑορτήν.

Τ

κόσμῳ, γνῶσιν Θεοῦ, ἧς μετέχοντες σήμερον, τῇ διαθήσει Οἱ οἱ τὴν ψυχικὴν, παγκαρτίαν γεωργοῦμεν σιμναί.

Μοναδικὴ πολιτεία κατελαμπρύνετε, τῶν Ἀσκητῶν τὰ πλήθη, ἀνατείλασαι πᾶσιν, ὥσπερ τινες φωστῆρες· διὸ σὺν αὐτοῖς, συνδοξάζεσθε πάνσεμνοι, ἐπεντυφῶσαι τῇ δόξῃ τῇ θείῃ, καὶ πρεσβεύουσαι σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, εἰ βούλη, τὸ παρὲν, Ἦχος α΄.

Μετὰ τῶν ἄνω Ταγμάτων συνηριζμηθῆτε ἐνδοξοί, τὰ ἐπίγεια λιποῦσαι, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσαται, Οἱ οἱ πάνσεμνοι, τὰ οὐράνια ἐκτήσασθε, αἰτοῦσαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εκ τῆς ἀγίας Εἰκότος τῆς σῆς Πανάχραντε, ἰάσεις ἱαμάτων, χορηγοῦνται ἀφθόνως, τοῖς πίστει προσιοῦσιν· οὕτω καὶ μοῦ, τὰς ἀσθενείας ἐπίσκεψαι, καὶ τὴν ψυχὴν μου ἐλέησον ἀγαθῇ, καὶ τὸ σῶμά μου θεράπευσον.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Σὶ τὸν ἀμύνον καὶ ποιμένα ἐπὶ τοῦ ξύλου Σωτήρ, ἡ σὲ ἀγνῶς τεκούσα, ὡς ἑώρα Θεὸς μου, θρηνοῦσα ἀνεβόα· Τέκνον ἰμόν, φῶς τοῦ κόσμου γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ξύλου ὀρώ σε τοῦ σταυρικοῦ, ὡς κακοῦργον ἀναρτῶμενον;

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Σαρκὸς ἀσθενεία τὸν θνητὸν, ἐχθρὸν καθελούσαι, οἰκειώθητε τῷ Θεῷ, Ὅσαι Γυναῖκες δυσωποῦσαι, δύναμιν δοθῆναι σωτήριον.

Μαράνασαι πόνοις ἀσκητικοῖς, σωμάτων τὰ κάλλη, ὠραιώθητε τὰς ψυχὰς, τῶν Χριστῷ Νυμφῶν εἰς θαλόμους, ὠραιωτάτους συνεισηλθετε.

Θεοτοκίον.

Νυμφὼν ἀνδειχθῇ φωτοειδής, ἡ μήτρα σου Κόρη τοῦ δι' οἶκτον σωματικῶς, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος καὶ τὰ πάντα, θεογνωσίας ἀκτίσι φωτίσαντος.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Υπερίδετε κάλλους σωματικοῦ πάνσεμναι, καὶ τὴν περιβρέουσιν δόξαν ὄντα ἠγήσασθε· ἐν ταπεινώσει δὲ, καὶ ἀγρυπνίαις καὶ πόνοις, τὸν Χριστὸν ζητήσαται, τοῦτον εὐρηκατε.

Απηνήσασθε κόσμον καὶ σαρκικὸν φρόνημα, καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ πόνων Χριστὸν ἐκτήσασθε, Νυμφίον ἀχραντον, ἐπουρανίου παστάδος, θείαν παρεχόμενον, ἡμῖν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ιερῶν Προφητῶν σε αἱ ἱεραὶ σάλπιγγες, παλαὶ προεμήνυσαν, πύλιν φωτὸς γενήσεσθαι, καὶ τόμον ἐμφυχον, ἐν ᾧ χειρὸς ἀνευ Λόγος, ὑπὲρ λόγον Ἀχραντε, Κόρη γραφήσεται.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Κατεκλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τῶν ὤμων τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβοῦσαι τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθησατε αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶς, τῶν τῆς ἀσκήσεως ἀοίδιμοι καὶ Ὅσαι· καὶ πάσαις γυναιξίν, ἐνασκουμέναις σεμνῶς, ἐφάνητε κανὼν, καὶ τύπος ἐνδοξοί· ἀλλὰ τοῖς θείοις σκάμμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβοῦσαι Βασιλεία· μὴ διαλίπητε, ἱκετεύειν, τοῦ σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον.

Μὴ εἰσέλθῃ μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοι βοῶ, εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμά, κατηγοροῦντά με πταίσματα, καὶ σοὶ κραυγάζω· Ἐλέησον εὐχαῖς τῆς τεκνώσεως σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν λησθὴν καὶ πόρνην καὶ τὸν ἄσωτον, καὶ τὸν τελώνην φιλάνθρωπε· οὐ γὰρ δικαίους ἤλθεις τοῦ σῶσαι, ἀλλὰ μάλλον τοὺς πταίσαντας.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Μεληδὲν τὰς ἐκτομὰς, κατανοοῦσα τῶν σαρκῶν, συνκίττειν νομαὶ Υἱε, καὶ συναιρουμαί σοι λοιπὸν, τὰ νῦν καὶ μεληδὲν καταμένω μου τὸ σαρκίον, ἕκαστον ἐν σοὶ μέλος ἅγιον, βλέπουσα πικρῶς τιμωρούμενον· οὐ γὰρ διέτλης μέλος ἐν ὀραθῆναι, τῶν σῶν σαρκῶν ἀτιμώρητον, ὡς ἂν τὸ πάθος, ὀλομελείας βροτῶν θεραπείας.

Ῥδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ινα κάλλος τὸ ἀχραντον, τοῦ πεποθημένου Νυμφίου ἴδωσι, κατεμάραναι αἱ Ὅσαι, τῆς σαρκὸς τὰ κάλλη δι' ἀσκήσεως.

Νυσταγμὸν ἀπωσάμεναι, ψυχικῶν βλεφάρων κατεκίμιστατε, τὰς κινήσεις τὰς τοῦ σώματος, ἱεραὶ Γυναῖκες δι' ἀσκήσεως.

Ηφαιδρὰ ἰορτὴ ὑμῶν, φέγγει θείου Πνεύματος ἀπαστράπτουσα, καταυγάζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν πιστῶς τιμώντων ὑμᾶς Ὅσαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα σου Κύριε, ἐξ ἀπειρογάμου Κόρης ποθήσαται, εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἱδραμον, αἱ τῷ σῷ τρωθεῖσαι θείῳ ἔρωτι.

Ῥδὴ ε΄. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Δρόσον βρύουσαι πάντα, σθένει θείου Πνεύματος ἀποδιώκετε, νοσημάτων ζόφον, ἀστραπαῖς τῶν ἐνδόξων θαυμάτων ὑμῶν, καὶ πρὸς μέγα φέγγος, τῆς οὐρανίου Βασιλείας, τοὺς πιστοὺς ὁδηγεῖτε ἀοίδιμοι.

Νεκρωθεῖσαι τῷ κόσμῳ, ἐκκληρονομήσατε ζωὴν ἀνάκλητον· καὶ συμφῶνας θείου, ἡξιώθητε Θεομακάριστοι, τὰς ὑμῶν λαμπάδας, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἐλαίῳ, ἀκοιμήτους τηρήσαται πάνσεμνοι.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος, μήτραν ἀπειρόγαμον τὴν σὴν κατόκησε, καὶ βροτὸς ὠράθη, ὁ παρθένον τηρήσας σε Ἀχραντε· ὃν ποθοῦσαι Κόραι, ἀσκητικῶς τούτου ἐπίσω, ἠκολούθησαν βίου λαμπρότητι.

Ῥδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Εγκρατεῖαν ταπεινώσει καρδίας, ἀγρυπνίαν εὐσυνπάθητον γνώμην, πίστιν ὀρθήν, καὶ τελείαν ἀγάπην, τὰ ἱερά ἐξακλήσαντα Γυναῖκα, ἐγένοντο τέκνα Θεοῦ, καὶ θαυμάτων πηγαὶ ἀδαπάνητοι.

Ενώσασαι ἑαυτὰς τῶν τοῦ βίου, ἡδονῶν δι' ἐπιπόσεως πένων, ἀσκητικῶν, τὸν εἰς γῆν καταβάντα, καὶ ἐκουσίᾳ βούλῃ ξενιτεύσαντα, ἐκτήσασθε ἐν οὐρανοῖς, ξεναγούντα ἡμᾶς ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἴσωσιν, ἑαυτὸν ἐκδεῶν· ὡς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένη δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακοουργίας με ρύσασθαι.

Ῥδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Δόξαν ἀγήρω τῆς ρεύσεως, ἀντηλλάξαντο αἱ Ὅσαι προθύμως· ἧς τρυφῶσαι Χριστῷ, γηθόμεναι βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αστρα πολύφωτα ἐφθεῖσαι, ταῖς λαμπρότησι τῶν πόνων δαδουχεῖτε, τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν, διδάσκουσαι τοῦ μέλπειν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι δεσμῶν τῆς ἀμαρτίας, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεογεννητορ, καὶ ἀγάπη Θεοῦ ὑπόξυζον τελεία, ἵνα πιστῶς δοξάζω σε, καὶ ὑμνῶς εἰς αἰῶνας.

Ῥδὴ η΄. Νικηταὶ τυράννων.

Λογισμῷ παρθένοι, πάθη ὑπετάξατε τῆς ἀλογίας, καὶ Νυμφῷ Λόγῳ, νοητῶς συνήφθητε ἀναβοῶσαι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ σπουφούτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυρωθεῖσαι κόσμῳ, καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι κατατρωθεῖσαι, γείσει ἐν ἡδύνῳ, τὸν τὴν Εὐαν τρώσαντα τῆς ἐγκρατείας, ἱερὰν Παρθένοι, βίβλιν ἐτρώσατε, ἀνυμνολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τεκοῦσα, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου σαρκαρῶμι-
νον, τὰς Παρθένας πάσας, ἐπισπάσω ἄχραντε Παρ-
θενομήτορ, σὺν αὐταῖς βοῶσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὤδὴ 9'. Κυρίως Θεοτόκεν.

Ωραῖαι τοῦ Δεσπότη, εὐλαοὶ τρυγόνες, καὶ χελιδόνες
φανῆσαι φιλόσεμνοι, πρὸς καλίας οὐρανίους μετπι-
βάσθητε.

Συνήφθητε ταῖς ἄνω, νῦν χοροστασίαις, καὶ ἐκλεκτῶν
πανηγύρει εὐφραίνεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσαι τὸν
φιλοικτίρμονα.

Η μνήμη ἡ φωσφόρος, νῦν ἡ ὑμετέρα, καθάπερ ἡλιος
οὕτως ἀνέτειλε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας καταφαι-
δρύνουσα.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὐσα δοχεῖον, φώτισον Παρθένη, τὴν σκέτισθει-
σαι ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ ἐξωτέρου με σκότους,
ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτηι, εἰ δέλης, τὰ εἰς
τάς κς'. τοῦ Ἰουλίου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ψαλλομένη ἀντὶ τῆς Παρακλητικῆς.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά. Ἦχος α'.

Οτι τὸ πέλαγος πολὺ τῶν παραπτωμάτων μου Σωτήρ,
καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου· δὸς
μοι χεῖρα σῶσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Θεός, καὶ ἐλέη-
σόν με.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Οτι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδικάσμαι
Σωτήρ, λογισμὸν μοι δώρησαι, ἐπιστροφῆς ὁ Θεός·
ἵνα κράζω· Σῶσόν με, εὐεργέτα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Τῇ πρεσβείᾳ Κυριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεο-
τόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς,
ὡς μόνος Οἰκτίρμων.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Αὐτόμελον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς
ἀνθρώπων, κραταῖα προστασία· ἄχραντε Παρθένη,
σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς
ἐλπίδας, μετὰ Θεὸν, Θεοτόκε ἀνεξίμεθα.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡᾃ ΠΡΩΓ'.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,
Καθίσματα, Κατανυκτικά.

Ἦχος α'.

Εν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσπετος, οὐ τολμῶ ἀ-
τενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς
τὴν φιλανθρωπίαν σου κράζω· Ὁ Θεός· ἰλάσθητί μοι, καὶ
σῶσόν με.

Εὐδίκαιος μόνις σώζεται, ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἁ-
μαρτωλός; τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας

οὐκ ἐβάστασα, τοῖς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, συναρίθ-
μησόν με ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ἦχος α'.

Αχραντε, Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ
γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἔτερα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αγκάλας πατρικᾶς, διανοῖξάι μοι σπεῦσον· ἀσώτως
τὸν ἐμὸν, κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνη-
τον, ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτήρ, νῦν πτωχεύου-
σαν, μὴ ὑπερίδης καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατα-
νύξει κραυγάζω· Ἡμαρτον Πάτερ, εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
ἐνώπιόν σου.

Τὸ βῆμά σου φρικτὸν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα
μου θανά· ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεήμων, προφθάσας με διά-
σωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ῥῦσαι Δέσποτα, τῆς τῶν
ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξιῶν σου μὲ στήναι,
Κριτὰ δικαιοσύνη.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ αἰκ-
τειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ἐλι-
σταίνουσαν, ἀπωλείας πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φο-
βερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμό-
νων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν πταισμάτων μου τὸν ῥύπον πλύνον Δέγε. Ἰωσήφ·

Ὤδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Σοὺ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοκρεπῶς ἐν ἰσχυί δεδό-
ξασται· αὕτη γὰρ ἀθάνατε, ὡς πανσθενὴς ὑπερῶν
τίους ἔδραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις ὁδὸν βυθοῦ καὶ κυρ-
γῆσας.

Τροπάρια.

Τῶν ἁμαρτιῶν μου τὴν πληθύν, κατὰ τὸ πλήθος Χρι-
στὲ τοῦ ἐλέους σου, δέομαι ἐξάλειψον, καὶ λογισμὸν
ἐπιστροφῆς μοι δώρησαι, ὅπως σου δοξάζω τὴν ὑπὲρ νεῦν
ἀγαθότητα.

Ωφθης διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς σωμα-
τούμενος ἄνθρωπος· ὅθεν ὑπὲρ ἄνθρωπον, Δέγε
Θεοῦ ἡμαρτηκότεά δέξαι με, νῦν ἐν μετανοίᾳ, τοῖς οἰκ-
τιρμοῖς σου προσπίπτοντα.

Μαρτυρικά.

Νέκρωσιν μιμούμενοι Χριστοῦ, τοῦ ἐκουσίως παθόν-
τος καὶ θάνατον, κάθη ὑπεμείνατε πολυειδῆ καὶ
θάνατον αἰδιδίμοι· ὅθεν ἀθανάτου ζωῆς ἐτύχετε Μάρ-
τυρες.

Πῦρ ἔνδον ἀγάπης θεϊκῆς, περιφανῶς περιφέροντες
Μάρτυρες, πῦρ οὐκ ἵπτοθήητε· ἀλλὰ θερμαῖς πῶν
πόνων ἐπιδόσισι, τῆς πολυθείας τὴν ἔλπιν πᾶσαν ἐφλέξατε.

Θεοτοκίον.

Τάξεις Ἀσωμάτων σὺν ἡμῖν, σὶ ἀνυμνοῦσι Παρθένη
Πανύμνητε· τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, σὴ γαστρί σω-
ματωθέντα τέτοκας, μείνασα παρθένος, ὡς πρὸ τοῦ τέ-
κου Θεόνυμφε.

Ἔτερος Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοφάνους ὁ πρῶτος Ἀγγέλων ὕμνος.

Ὤδὴ α'. Ἦχος α'. Σοὺ ἡ τροπαιοῦχος.

Θρόνῳ παριστάμενοι παιδρῶς, τῷ Δεσπότη πανάχρῳ
Ἀγγελοι, τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ τῆς αὐτοῦ
μεγάλης βουλῆς Ἀγγελον, λόγον μοι ἐμπνεύσαι, ὑμᾶς
ὁμνῶντι πρεσβεύσατε.

Εσοπτρα φωτὸς θεαρχικῆς, καὶ τρισηλίου λαμπρότος
τὴν ἑλλαμψίν, πᾶσαν εἰσδεχάμενα, ὡς ἐφικτὴν τὰ
τῶν Ἀγγέλων τάγματα, πρῶτον ἐννοήσας, ὁ κοῦς ὁ θεὸς
ἵπτοθήη.

Θεοτοκίον.

Οδιακοσμήσας ὡς Θεός, ταξιαρχίας τῶν ἁγίων θυμῶ-
μεων, μήτραν ἀπειρόγαμον, τῶν Σεραφίμ ὑψηλῶ-

τέραν ὤκησε, τὴν σὴν Θεοτόκε· καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περὶ ῥίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναιμι, τοῦ βῶν σοι· Ἅγιος, ὁ νὰός ὁ ἱμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλάνω θρωπε.

Τροπάρια.

Α νάνηψον δῶρα ὦ ψυχὴ, καὶ βέησον τῷ Κτίστη σου, τῷ τὰ κρυπτά σου πάντα γινώσκοντι, καὶ μετανοίας καρπούς ἐπίδειξαι, ὅπως ἐλεήσῃ σε ὁ οἰκτίρμων Κύριος, καὶ πυρὸς αἰωνίου λυτρώσῃ σε.

Ι λιάσθητι μόνε ἀγαθὲ, ἰλιάσθητι καὶ σῶσόν με, ὡς ὁ Τελώνης φόβῳ κραυγάζω σοι, ἰσμὸν παισιμάτων ἐπιτυρόμενος, καὶ κατακαμπτόμενος βάρει παραπτώσεων, καὶ αἰσχύνης ἀμέτρου πληρούμενος.

Μαρτυρικά.

Σ οφία καὶ γινώσκει ἀληθεῖ, οἱ Μάρτυρες πληρούμενοι, Ἑλληνικὴν σοφίαν ἐμύραναν, τὸν σοφιστὴν τε κακίας ὤλεσαν, καὶ στερόνως ἀθλήσαντες, ἐπαξίως ἔλαβον, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους γηθόμενοι.

Μ ονάδα μὲν φύσει Ἀθληταί, Τριάδα τοῖς πρᾶσι τοῖς τε, ἀμολογοῦντες πλάνην πολυθεῶν, τῇ θεῇ πίστει ἐξηφανίσαι, καὶ φωστήρες ὦφθητε, πάντων καταυγάζοντες, τὰς καρδίας ἀκτίσι τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Α γία Θεάνυμφε ἀγνή, ἀγίως ἀπεκύνθης, τὸν ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, Υἱὸν καὶ Λόγον Πατρὶ συνἀναρχον, τὸν καθ'αγιαζόντα ἐν ἀγίῳ Πνεύματι, τοὺς αὐτὸν εὐσεβῶς ἀγιαζόντας.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Φ ωτὶ Θεουργῷ τὰ Σεραφίμ, ἀμέσως πλησιάζοντα, καὶ πολλὰ αὐτοῦ ἐμπιπλάμενα, ταῖς πρωτοδότοις σαφῶς ἐλάμψαι, πρωτουργῶς λαμπρύνονται, ὡς καὶ φῶτα δεύτερα, χρηματίζουσι θέσει Θεούμενα.

Α γγέλων λαμπρότητας ὑμνεῖν, προθύμως ἐφιέμενοι, τὴν δὲ αὐτῶν θεόθεν βοήθειαν, χορηγουμένην πιστοὶ ἐκτίσωμεν, νοὸς καθαρότητι, καὶ παναγίοις στόμασι, καὶ τευξόμεθα τούτων τὴν ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Ν οῦν τὸν ὑπερούσιν ἰδεῖν, ὡς θέμις ἀξιούμενος, ὁ Γαβριὴλ Παρθένη πανάμωμε, περιχαρὴ σοι φωνὴν ἐκόμισε, τὴν τοῦ Λόγου σύλληψιν, ἐμφανῶς μηνύουσαν, καὶ τὸν ἄφραστον τόκον κηρύττουσαν.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ο** ρος σε τῇ χάριτι τῇ θεῇ κατὰ σκίον, προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανεφάνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Τ ῖνε σε ψυχὴ μου ὁμοιώσω ταλαίπωρε, ἐργαζομένην τὰ δεινὰ, καὶ μὴ ποιοῦσαν τὰ καλὰ· ἐπίσρεψον βόησον, τῷ διὰ σὲ ἐθελουσίως πτωχεύσαντι. Καρδιογνώστα, οἰκτεῖρησον σῶσόν με.

Ω ρισας μετάνοιαν Σωτὴρ ἐπιστρέφουσιν, ἣν μοι παράσχου ἀγαθὲ, πρὸ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, διδούς μοι κατάνυξιν, καὶ στεναγμόν, ὥσπερ τῇ Πέρνῃ τὸ πρότερον, καταφειλούσῃ τὰ ἔχνη σου Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Ν αμάτων τοῦ Πνεύματος πλησύντες οἱ Μάρτυρες, ὕδατος ζῶντος ποταμοί, ὠφθησαν νεύσει θεϊκῇ, καὶ πλάνης ἐξήραναν, τοὺς θολεροὺς Χριστὲ, χειμάρρους ἐν Πνεύματι, καὶ τῶν πιστῶν, διανοίας κατήρδυσαν.

Μ εγάλως οἱ θεῖοι ἠγωνίσαντο Μάρτυρες· πῦρ γὰρ καὶ ξίφος καὶ δεινὴν, πᾶσαν ὑπήνεγκαν ποιήν.

αὐτῶν παρακλήσεσι, Λόγε Θεοῦ, μεγίστης ῥύσαι κολάσεως, καὶ αἰωνίου τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

« **Ο** παλαι Πατὴρ ἐξ ἀγεννητοῦ Υἱὸς γεννηθεὶς, γέννησιν ἔσχε χρονικὴν, ἐκ σοῦ Παρθένη γεννηθεὶς, τὸν χράμιον πόλεμον, τῶν γηγενῶν, ἐξάραι θέλων ὡς εὐπλαγχτος, ὁ ἡμερῶν τε, καὶ χρόνων ἐπέκεινα.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

« **Ο** ἱ θρόνοι τὸν πρῶτον συμπληροῦντες διάκοσμον, καὶ Χερουβίμ καὶ Σεραφίμ, ταῖς τῆς Θεότητος αἰαῖς, ἀμέσως ἐλάμπονται Θεουργικαῖς Ἱεραρχίαις θεχόμενοι, νῦν μελῶδουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υ μνοῦσι τρισάριθμον Μονάδα Θεότητος, τριαδικοῖς ἀγιασμαῖς ἀκαταπαύστοις ἐν φωναῖς, τρανοῦντα τὸ ἀχραντον, τὰ Σεραφίμ Θεολογίας μυστήριον, καὶ τὴν ὁρθόδοξον πίστιν διδάσκοντα.

Σ οφίας τὴν χύσιν καὶ τὸ πλάτος τῆς γνώσεως, τῆς ἐνταίας καὶ ἀπλῆς αὐτοσοφίας εὐλαβῶς, Χερουβίμ θεχόμενα, τοῖς ἐξῆς θεομιμητῶς παρέχουσι, διαπορθεύοντα τούτοις τὴν ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

« **Ο** πάσης ἐπέκεινα νοούμενος, κτίσεως, τῆς ὑπὲρ νοῦν ζωαρχικῆς, ζωοπλαστείας ἀληθῶς ἐκτελὼν τεράστια, παρθενηκαῖς ἡγλαΐσμενεν παιδρότησι, τὴν σὴν γαστέρα, κατώκησεν Ἀχραντε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ο** φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστὲ, καὶ παιδρίνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φωτίσον φωτὶ, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὁρθοδόξως ὑμνοῦντων σε.

Τροπάρια.

Υ πέπεσα τῶν παθῶν τῇ φθορᾷ, καὶ πτοοῦμαι σου τὸ δίκαιον, δικαστήριον δίκαιε Κύριε. Διὸ ἱκετεύω σε, ἐνίσχυσόν με τοῦ ποιῆσαι, πράξεις καλὰς δικαιοῦσας με.

Τ ἀ ἀθλητὰ καὶ τὰ κρύφια σὺ τῆς καρδίας μου, ἐπίστασαι ὁ Θεός μου, καὶ Πλάστης καὶ Κύριος· μὴ αὖ κατακρίνης με ἐν ὥρᾳ κρίσεως, ἥνικα ἔρχῃ τῷ κρίναι τὰ σύμπαντα.

Μαρτυρικά.

« **Ο** ἱ Ἅγιοι ἐριλοῦντες πυρὶ τὸ διάπυρον, ἐδείκνυνον τῆς ἐνθέου, αὐτῶν ἀγαπήσεως. Ὁθῶ θροσιζόμενοι, τῇ προσδοκίᾳ τῶν μελλόντων, οἱ Θεοφόροι ἐμφρόνως ἡγάλλοντο.

Ν ευρούμενοι ἀγαθῶν, τῇ ἐλπίδι οἱ Μάρτυρες, ὑπέφερον σπαραγμοὺς, τῶν μάλων καρτερώμενοι, καὶ τὸν πολυμήχανον, νευραῖς τῆς τούτων ἀνευδότου ὑπομονῆς ἐναπέπνιξαν.

Θεοτοκίον.

Ρ ῆτορεῖον οὐ δυνήσεται, στόμα τοῦ τόκου σου, τὸ ἄρρητον διηγήσασθαι, θαῦμα Θεάνυμφε· τὸν γὰρ ἀνεμνηνευτον τίκεις, καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ κρατοῦντα τὰ σύμπαντα.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

« **Π** ὅθῳ θεῖῳ πυρπολούμεναι αἱ Κυριότητες, Ἐξουσίαι, αἱ Δυνάμεις, αἱ τάξεις αἱ δεύτεραι, ἀσιγήτοις στόμασι Σεαρχικὴν ὑμνολογίαν, μίαν οὐσίαν καὶ δύναμιν.

Ρ ὑθμίζονται Ἀρχαγγέλων αἱ τάξεις τῷ Πνεύματι, καὶ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχῶν σὺν ἀπείροις στρατιάμασι, μίαν Τρισυπόστατον, φωτιστικὴν οὐσίαν σέβην, περιφανῶς διδασκόμενα.

Θεοτοκίον.

« **Ω** ραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων ἐμπέριαν, τὸν γὰρ τούτων Ποιητὴν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, Θεομήτορ Ἀχραντε, σωματωθέντα ἀπαρρήτως ἐκ τῶν αἱμάτων ἐκύνθης.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ ἐκκλῶσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἀβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ῥυό-
μενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρέβητα σφαγῆς· σῶσον
τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθε-
νούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Υπάρχων ἱατρὸς Χριστέ ἱάτρευσον, τὰ πάθη τῆς καρ-
δίας μου, καὶ ἀπόπλυνον παντός με μολοσμοῦ, ρεί-
θροις Ἰησοῦ μου καταλύξιν, ἵνα ὑμῶ κα' μεγαλύνω
τὴν εὐσπλαγχτίαν σου.

Πλανώμενον ὁδοῖς τῆς ἀπωλείας με, καὶ βόθροις πα-
ραπτώσεων, περιπίπτοντα ἐπίστρεψον Χριστέ, καὶ
πρὸς ἀπλανεῖς τρίβους εἰσάγαγε, σοῦ τῶν σιπτῶν δι-
καιωμάτων ἵνα δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Οἱ λίθοι ἀληθῶς οἱ πολυτίμητοι, τοῖς λίθοις συγχο-
νύμενοι, οὐκ ἠρνήσαντο τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, οὐδὲ
τοῖς γλυπτοῖς λίθοις ἐπέδυσαν, οἱ ἐκκληεῖς, καὶ στεφηφό-
ροι Κυρίου Μάρτυρες.

Νεώσαντες ψυχὰς ἀρότρω πίστεως, τὸν ἀσταχυν οἱ
Μάρτυρες, τῆς ἀθλήσεως ἐν Πνεύματι Θεοῦ, τὸν
ἐκαστατεύοντα ἐξηνθησαν, καὶ τῆς τρυφῆς τῆς μακαρίας
κατηξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Πυρίνων λευτουργῶν τὸ πῦρ κυήσασα, ἐφάνης πανα-
μώμητος, καὶ τῆς κτίσεως ἀπάσης πρωτουργός, πά-
ναγνε Παρθένη ὑπερέχουσα, ἐν γυναιξίν εὐλογημένη
Θεοχαρίτωτε.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Τὰ τάγματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τῷ θρόνῳ παρι-
στάμενα, τῷ τῆς δόξης σου φωναῖς Ἀγγελικαῖς, ταῖς
ἀκαταπαύστοις σε γεραίρουσι· σὺ γὰρ ἰσχύς, τούτων ὑ-
πάρχεις Χριστέ καὶ ὑμνησις.

Οἱ πρόσωπον τὸ σὸν ἐρώντες Ἀγγελοι, τὸ κάλλος τὸ
ἀμήχανον, τὴν ὑπέρθρον ὑπέρειπαν τῆς σῆς, θείας
ἀγλαίας ἐκλαμπρύνονται· σὺ γὰρ ἰσχύς, τούτων ὑπάρ-
χεις, καὶ ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σοῦ
Πάναγνε, ὁ τὰ σύμπαντα βουλήματι ποιῶν, ὁ τῶν
Ἀσωμάτων τὰ στρατιύματα, παραγαγὼν ἐκ τοῦ μη ἔν-
τος, ὡς Πατοδύναμος.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ πιστοί·
ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος ἔλεον
με τὸν ἀνθρώπου, ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν· ὁ αἰ-
νετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Λέοντας πρὶν Δαυὶδ ἐφίμασε, σύνοικον ἔχων ἀρετὴν·
αὐτὸν ζήλωσαν ὡς ψυχὴ, καὶ τὸν ἐρούμενον πάν-
τοτε ὡς λίοντα, καὶ συλλαβεῖν σε βουλόμενον, τῇ πρὸς
Θεὸν ἀνανεύσει αἰεὶ ἀπρακτον ποιήσων.

Υπερβολὴ ἀσωτείας Κύριε, ψυχὴν ἐρρύπωσα δεινῶς·
ὑπερβάλλουσαν σὺ Χριστέ ἔχων ἀγαθότητα, δέξαι
ὡς τὸν ἄσωτον, μελαδουντά με σίπτειρον· ὁ αἰνετὸν τῶν
Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Νόμῳ Χριστοῦ ἐσθθενῶς ῥωννύμενοι, τῶν ἀνομούντων
τὰς βουλὰς, ἐξηπάμισαν ἀνδρικῶς οἱ ἀκαταγώνι-
στοι, Μάρτυρες νομίμως τε, τελειωθέντες ἀνήμελον· ὁ
αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ θραυγεῖς τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, πέφυρσεν ἡμῶν τῷ
φωτὶ, τῆς Τριάδος περιφανῶς, σκότος τῶν κολά-
σεων, πλάνης τὴν ἐμίχλην τε, διελθούσας· μέλποντες·
ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ φύστος καινίζονται· τὸν νομοδότην γὰρ
Χριστόν, δίχα νόμων τῶν σαρκικῶν, τίκτοις Πα-
ναμώμητε, πᾶσιν ἀπολύτρωσιν νομοθετοῦντα τοῖς μέλπου-
σιν· ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἀναρχὸν φῶς σὺ ὑπάρχεις Δέσποτα, φωτὸς ἐκλάμψαν
ἐκ Πατρὸς, τῶν Ἀγγέλων τὰς στρατιάς φῶτα κατε-
σκεύασας, ἔσοπτρα δεχόμενα, τὴν ἀστραπήν σου τὴν ἀδυ-
τον· ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Γένος βροτῶν ὁ τῶν ὅλων Κύριος, ἐπιστασίαις ἐμφα-
νῶς περισώξεις Ἀγγελικαῖς· τούτους γὰρ ἐπίστησας
πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν, καὶ ὁρθοδόξως ὑμνοῦσί σε, τὸν αἰ-
νετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Γλῶσσα καὶ νοῦς οὐκ ἰσχύει Δέσποτα, τῶν σῶν θαυ-
μάτων ἐξεπεῖν, καὶ τῶν ἔργων τὸ ὑπρέκει· σὺ γὰρ
κατηγλαῖσας, πᾶσαν διακόσμησιν, τῶν οὐρανίων θυνά-
μεων· ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Εἰς σοῦ Σεμνῆ, ὁ Υἱὸς σεσάρκωται, ὁ πρὶν ἀμήτωρ
ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀπάτωρ τὸ καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς γε-
νόμενος· ὁ καὶ νῦν λατρεύουσιν, τῶν Ἀσωμάτων αἱ φά-
λαγγες· ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ
καλλεῖ τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέ-
στιλβον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λυτρώτα μου εὐσπλαγχνε Χριστέ, τῆς νῦν με κατεχοί-
σης, ἐμίχλης ἀμαρτιῶν τε, καὶ παντίων πειρασμῶν,
λύτρωσαι κραυγάζοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυ-
ρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ὁταν μέλλης ἐρχεσθαι Χριστέ, ἐν δόξῃ κρίναι κόσ-
μον, τῇ στάσει τῶν ἐκλεκτῶν σου, συναρίθμησον
καμὲ, βοῶντα καὶ λέγοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Τῆς ἀγίας Μάρτυρες σοφοί, ἐπέβητε· ἐν γῇ γὰρ, με-
γάλως ἀγωνισάμενοι, οὐράνιον ζῶν ἐλήφατε μέλ-
ποντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τοὺς θάνατον σῶμα τὸ φθαρτὸν, στολὴν ἀθανασίας, ὡς
Μάρτυρες νικηφόροι, ἐπεδυσάσθε Χριστῷ, ἐξ ὕψους
κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γεραί σε πόρρωθεν γυναι, γεννήσεσθαι Μητέρα, τῷ
πάντα τεκνηναμένου, προκατήγγειλαν Θεοῦ· ὁ μὴ-
πομὲν Ἀχραντε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Λαμπρόμενος καὶ πλησιφαῖς, Ἀγγέλων στρατηγίας,
ἀκτίσι τῆς τρισηλίου, ὡραιότητος πιστοί, μιμούμε-
νοι μέλπωμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς πηγάδα πάντων τῶν καλῶν, ἡ Θεαρχικωτάτη,
παράγει θεία δυνάμει, φῶτα δεύτερα τὸ φῶς, τὸ
πρῶτον δεχόμενα, καὶ βοῶντα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Νοῖς ὁ πρῶτος καὶ δημιουργός, ὑπερκοσμίους νῆας,
Ἀγγέλων ὑπερουσίως, ὑπεστήσατο αὐτῷ, σαφῶς πλη-

σιάζοντας καὶ βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ λόγον τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, τεχθέντα πρὸ αἰώνων, ἀφράστως σισαρκωμένον, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Παρθένε Πανάμωμε· ὃ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ 9'. Ὁ Εἰρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος, ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν καὶ ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ὡςπερ Χαναναία κράζω σοι· Ἐλέησόν με Λόγε· ψυχὴν γὰρ κίκτημαι, ταῖς δαιμονικαῖς ἐπιφοραῖς κινδυνεύουσιν, καὶ ἀφρόνως τὰ ἄθεσμα πράττουσαν, καὶ μὴ αἰσθανομένην, τοῦ Θεοῦ φόβου σου Μακρόθυμε.

Στήσον ἐπὶ πέτρᾳ Κύριε, τὰς τῆς ψυχῆς μου βάσεις τῶν προσταγμάτων σου, καὶ τὸν ἀναιδῶς ὑποσκέλιξιν με θέλοντα, ὑποσκέλισον ὅφιν καὶ ῥυσαί με, τῆς τούτου κακουργίας, ὡς ἀγαθός καὶ πολυέλεος.

Μαρτυρικὰ.

Ἡ δὴ παρελθόντες Μάρτυρες, τῶν πειρασμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον, καὶ τῶν αἰκισμῶν τῶν χαλεπῶν τὸ κλυδώνιον, πρὸς λιμένα σαφῶς κατηντήσατε, τῆς ἁνῶ Βασιλείας, Θεῆς γαλήνης ἀπολαύοντες.

Φέγγους ἀνεσπέρου Μάρτυρες φωτεινοὶς γεγόμενοι ἡξιώθητε, καὶ ἐν Ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων εὐφραίνεσθε, καὶ Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε. Μεθ' ὧν τὸν Ζωοδότην, ὑπὲρ ὑμῶν καδικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν πάντα φέροντα, καὶ γαλουχεῖς τὸν πᾶσι τροφήν παρέχοντα· μέγα καὶ φρικτὸν, τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον, κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος, Παρθένε Θεοτόκε. Ὄθεν σε πιστεῖ μακρορίζομεν.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Μύστας τῆς ἀρρήτου δόξης σου, τοὺς ἀσωμάτους Νόας, Σῶτερ ὑπέστησας· καὶ νῦν δι' αὐτῶν, τὸν σὸν λαὸν διαφύλαξον, τὸν σοὶ πιστεῖ καὶ πόθῳ προσφεύγοντα, ἵνα σε τὸν Δεσπότην, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Νέμεις τῆς εἰρήνης Ἀγγελον, περιφρουροῦντα Παντοκράτωρ τὴν ποίμνην σου· τῆς εἰρήνης γὰρ, καὶ τῆς ἀγάπης σὺ αἴτιος, καὶ τὴν ἔμφρονα πίστιν φυλάττοντα, καὶ πάσας τὰς αἰρέσεις, τῇ σῇ δυνάμει καταλύοντα.

Ὁλος γλυκασμός ὑμνούμενος, τῶν οὐρανίων τὴν γλυκεῖαν φαιδρότητα, καταφύτευσον ἐν Ἐκκλησίαις σου Δέσποτα, καὶ τὴν εὐτακτον δίδου κατάστασιν, ἵνα σε τὸν Σωτῆρα, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίφη τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, νῦν ἀσιγήτως τὸν σὸν τάκον γεραίρουσι· ταῖς γὰρ τάξεσιν ἐπίστατοῦντα θεώμενοι, τῆς αὐτῶν θυμηθίας ἐμπίπλυνται, καὶ σὲ τὴν Θεοτόκον, ἀκαταπαύστως μεγαλύνουσιν.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά, εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος α'.

Ἄλλος σε κόσμος ψυχὴ ἀναμένει, καὶ Κριτὴς τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτά καὶ δεινὰ· μὴ οὖν ἐμείνης τοῖς ὧδε, ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Μὴ ἀποδοκιμώσης με Σωτὴρ μου, τῇ ῥαθυμίᾳ τῆς ἀμαρτίας συνεχόμενον· διέγειρόν μου τὸν λογισμόν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ σοῦ ἀμπελώνος, ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, θωρούμενός μοι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τὸν μισθόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τὼς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀνένναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ψυχαῖς ἡμῶν τὸν μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀγιωτέρα ἀγίων πασῶν Δυνάμεων, τιμιωτέρα πάσης, κτίσεως, Θεοτόκε, Δέσποινα τοῦ κόσμου, σῶσον ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα κυήσασα, ἀπὸ πταισμάτων μυρίων ὡς ἀγαθὴ, καὶ κινδύνων ταῖς πρεσβείαις σου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἦχος β'.

Ἡμαρτον εἰς σὲ Σωτῆρ, ὡς ὁ Ἄσωτος υἱός· δέξαι με Πάτερ· μετανοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστὲ Σωτῆρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν· ἱλάσθητί μοι ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός. Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται· καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πιστεῖ διασώζεται.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΓ'.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος β'.

Ε'ννοοῦσα ψυχὴ μου τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ἵτασιν, τρώμαξον τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς αἰωνίου κολάσεως, καὶ ἐν μετανοίᾳ βόησον δακρύουσα· Ὁ Θεὸς ἡμαρτον ἐλέησόν με.

Ε'ρευνῶν μου τὸ συνειδὸς τὸ κατάκριτον, δειλιῶ σου τέ φοβερόν δικαστήριον Κύριε, ὅτι οὐκ ἔστι μοι ἐξ ἔργων σωτηρία· ἀλλ' ὡς ἔχων τὸν πλοῦτον τὸν εὐσπλαγχνίας, οἰκτιρήσόν με Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνωμεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνείλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα,

Κατανυκτικά. Ἦχος β'.

Ε'λέησόν με εἶπεν ὁ Δαυὶδ· καγὼ σοι κράζω Ἡμαρτον Σωτῆρ· τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας διὰ τῆς μετανοίας, ἐξελίψας ἐλέησόν με.

Ε'λέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ἐπὶ θυσὶν ἀμαρτημάτων ὁ Δαυὶδ ἐθρήνη· ἐπὶ μυρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοι· ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν, ἐγὼ δὲ ῥανίδα μίαν οὐ κέκτημαι, ἀπὲγνωσμαι καὶ δέομαι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε μὴ παρίδης με, θεόμενον ἀντιλήψεως τῆς παρασού· ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου, ἐλέησόν με.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ὁδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν Μωσέως ὠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχὴ· Βασιλεῦς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· σὺ τὸς μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Τροπάρια.

Ε'αυτοὺς ἀδελφοί, πρὸ τῆς ἐξόδου κλαύσωμεν πικρῶς· ἔπως δάκρυσι καλοῖς, φύγωμεν δάκρυα τιμωρίας, ἔχοντα οὐδὲν τότε ὄφελος.

Μυριάκις Χριστέ, ἐπηγγειλάμην τοῦ μετανοεῖν, καὶ ἀναίσθητον ψυχὴν, ἔχων τοῖς σφάλμασι περιπίπτω· οἴκτειρον Σωτὴρ τὴν ἀσθένειάν μου.

Μαρτυρικά.

Οἱ βασάνων πυρὰν, ὑπενεγκόντες θείῳ δροσισμῷ, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, πυρὸς γέννης λυτρώσασθέ με, πάθῃ χαλεπᾷ περικείμενον.

Ισχυροὶ κατ' ἐχθρῶν, ἀναδειχθέντες σθίνει θείκῳ, τὴν ἀνίσχυρον αὐτῶν, κατεπαλαίσατε δυναστείαν, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Φλογοφόρε λαβίς, ἦν Ἡσαΐας ἐβλεψε ποτέ, τὰ ὑλώδη τῆς ἐμῆς, καρδίας πάθῃ Θεογεννήτορ, φλέξον, καὶ εἰς τέλος ἀφάνισον.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Βαπτιστὰ τὴν δε τὴν δέσιν προσδέχου. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε Χριστοῦ, καταβαπτιζόμενον, διηνεκῶς ταῖς ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν νοῦν μου κυβέρνησον, καὶ τὰ κύματα παθῶν καταπράυνον, ἔπως ἐν γαλήνῃ, θείᾳ γεγωνῶς ὑμνολογήσω σε.

Α'περρήτῳ λάμπας φωτισμῷ, ἄστρον ὡς πολύφωτον, τῆς νοητῆς ἀνατολῆς προέδραμες· ὑφ' ἧς καταυγάζεσθαι, τὴν καρδίαν μου, Βαπτιστὰ καδικέτευε, τὴν ἐσκοτισμένην, πάσαις τῶν δαιμόνων ἐπιθέσει.

Ποταμῷ τὴν ἄβυσσον ποτέ, πόνσφε κατέδυσας, κατακλυσμὸν ἐργαζομένη χάριτι, πάσης παραβάσεως· ἀλλὰ δέομαι τοὺς χειμάρρους μακάριε, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ξήρανον ἐν θείῳ μεσιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀγνῆς Παρθένου συγγενῆς, μάκαρ ἐχρημάτισας, τῆς τὸν Θεὸν σωματωσύσης Πρόδρομε· μεθ' ἧς σε ἡγεαίρομεν, καὶ δεόμεθα, οἱ τῷ θείῳ τεμένει σου, νῦν περιπολοῦντες, οἴκους ἡμᾶς ποιήσον τοῦ Πνεύματος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

« Στερωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεός, ἀνά-
« δείξον με, γεωργὴ τῶν καλῶν, φυτουργὴ τῶν ἀγα-
« θῶν, τῇ εὐσπλαγχίᾳ σου.

Τροπάριον.

Ρ'αθυμίας νυσταγμῷ, ἐβαρύνθην τὴν ψυχὴν, διέγειρόν με, πρὸς ἐγρήγορσιν Χριστέ, μετανοίας τοῦ ποιεῖν, τὰ σὰ προστάγματα.

Μή με δειξῆς Ἰησοῦ, ἐν ἡμέρᾳ φοβερά, κατεγνωσμένον· ἀλλὰ πρὸ τῆς τελευτῆς, ἐπιστρίψας χαλεπῆς, ῥῦσαι κολάσεως.

Μαρτυρικά.

Οἱ τὰ πάθῃ τοῦ Χριστοῦ, μιμησάμενοι καλῶς ἐν-
θίοις τρόποις, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ θειά, πάθῃ ἰάσασθε.

Ινα τῶν ἐν οὐρανοῖς, αἰθίων ἀγαθῶν, ἀξιωθῇτε, πᾶσαν πείραν δεινῶν, Ἀθλοφόροι ἐπὶ γῆς, στερόνως ἐνέγκατε.

Θεοτοκίον.

Γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τροφία τοῦ παντός, καὶ φέρεις τούτον, ἐν ἀγκάλαις Ἀγνή, τὸν τὰ σύμπαντα χειρὶ, φέροντα πάντοτε.

Εἰρμός ἄλλος.

Ιάτρευσον τὰ τραύματα πῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, καταύγασον ἐνθία σου μετῆ-
τεία, Κυρίου Πρόδρομε, καὶ πάσης ῥῦσαί με, ἐναγνίας δέομαι περιστάσεως,

Στερώσεως ἀπέλυσας τὴν τεκούσαν, τεχθεῖς Θεοῦ προ-
νοία σοφὴ Προφήτα· στερεῖούσαν οὖν ἐργασαί καρ-
ποφόρον, νῦν τὴν καρδίαν μου, Κυρίου Πρόδρομε, ἀρι-
τῶν ἐκφέρουσας τὰ βλαστήματα.

Τὸν πόθῳ σοι δειμάμενον θείον οἶκον, τῆς ἄνω κλη-
ρουχίας τυχεῖν δυσώπει, τοὺς πίστει τῷ τεμένει σου
λειτουργοῦντας, ναοὺς τοῦ Πνεύματος, τοῦ θείου ποιήσον,
Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε μεσιτείαις σου.

Θεοτοκίον.

Α'γάλλεται ὁ Πρόδρομος ἐν νηδύϊ, φερόμενος μητρῷα
καὶ προσεκύνει, τὸν Κύριον φερόμενον, ἐν νηδύϊ
Θεοχαρίτω· ἐν καδικέτει, ἀπὸ πάσης θλίψεως λυτρω-
θῆναί με.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

« Τὴν ἐν Παρθένου σου Γέννησιν, ὁ Προφήτης προ-
« βλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν· Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα
« καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ θαιμᾶν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου,
« κατασκήνῳ, ἐπεδήμησας Χριστέ.

Τροπάρια.

Σεσυλημένον με πάντοθεν, καὶ πτωχεύσαντα Λόγε, κα-
θορῶν ὁ δυσμενῆς, τῇ ἀπωλείᾳ μου τέρπεται ὁ δο-
λιόφρων· Κύριε τῆς δόξης, πλουτιστὰ τῶν ἀπόρων, τῆς
αὐτοῦ με κακουργίας ἐξελοῦ.

Χεῖρας καὶ ὄματα Κύριε, κατερρύψωσα πράττων, ἃ
οὐκ ἔξεστι ποιεῖν, καὶ εἰς ἔργῃ συνεκίνησα τοὺς
οἰκτιρμοὺς σου, καταδαπανήσας τὴν μακροθυμίαν· ἐπι-
βλέψας, οἴκτειρόν με ἀγαθὲ.

Μαρτυρικά.

Ως θαυμαστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν Ἀγίοις ὑπάρχει, πει-
θαρχήσαςιν αὐτῷ, καὶ καθελοῦσι τὰ ξόανα τῆς
ἀπωλείας, καὶ κληρωσαμένοις Παραδείσου τὸ πλάτος·
οὐπὲρ πάλαι ἐξελέχθη ὁ Ἀδάμ.

Ρεῖθροις αἱμάτων Μακάριοι, ἀνестείλατε λύθρον, προ-
σαγόμενον ποτέ, δαίμοσι πᾶσιν ἐλέθριον, ἐπ' ἀπωλείᾳ
προσαγόντων ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο, μακαρίζεσθε αἰεὶ.

Θεοτοκίον.

Μεμνημένος ἐν πνεύματι, Προφητῶν Θεοτόκε, ὁ περι-
δοξος χορὸς, τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον, ποικιλο-
τρόπως τοῦτο προχαράττει, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις, ὧν τὸ
πέρας, καθορῶμεν τηλαυγῶς.

Ἄλλος. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Τοῦ κλίναντος, οὐρανούς καὶ βροτοῖς ὁμιλήσαντος, τὴν
κάραν ὑπέκλινας, τῇ δεξιᾷ σου πανόλβει· ἡ με πε-
ριφροῦρησον, ἐν ταπεινώσει φυλάττων τὴν καρδίαν μου.

Η' ἐρημος, σὲ πολίτην ἡ ἄβατος ἐσχηκε, μαρὰριε Πρό-
δρομε· ὅθεν βοῶ σοι· Τὴν ἐρημον, πάσης θείας
πράξεως, γεγεννημένην ψυχὴν μου περιποίησον.

Νόμον θείον, ἐκδικῶν παρανόμως ἀνῆρησαι· διὸ ἰκε-
τεύω σε, παρανομοῦντά με πάντοτε, καὶ δελεαζόμε-
νον, ταῖς τῶν δαιμόνων ἀπάταις ἐπανόρθωσον.

Δειμάμενος, σιαυτὸν τοῦ Δεσπότη ἀνάκτορον, πρὸς
θεία σκηνώματα, νῦν μεταβέβηκας Πρόδρομε, ὧν
τυχεῖν ἰκέτευε, σὲν σοὶ πανάγιον οἶκον ἀνεγείραντα.

Θεοτοκίον.

Ε'πίβλεψον, ἐπ' ἐμὲ τὸν νοσοῦντα Πανάμωμε, καὶ λύ-
σον τὰ πάθῃ μου, τὰ χαλεπὰ καὶ δυσίατα, ἔπως
μεγαλύνω σε, τὴν μεγαλύναντα ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

« Τὴν ἀχλὴν τῆς ψυχῆς μου, Σωτὴρ μου διασκεδάσας,
« τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου καταύγασόν με, ὡς μόνος
« τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

Τροπάρια.

Α'μαρτίας συνάπτω, ἀφρόνως ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ ἀ-
νάνευσις οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ· οἶμοι πῶς ὀφθῇ-
σομαι Χριστῷ.

Ναυαγήσας ὡς πλοῖον, ἀπώλεσά μου τὸν φόρτον, ὃν μοι δίδωκας Οἰκτίρμων, καὶ νῦν πενόμενος κράζω· Μὴ παρίδῃς με Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Ὡς τὴν δόξαν παριδέντες, τὴν κάτω καὶ πατουμένην, οὐρανοῦ Ἀθλοφόροι, κατηξιώθητε δόξης, συνυπάρχοντες Χριστῷ.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα, τὸν νοῦν χωρήσαντες πίστει, τὰς βασάνους οἰκειοῦσθαι, ἐρωτικῶς Ἀθλοφόροι, οἰκειούμενοι Χριστῷ. Θεοτοκίον.

Δανιήλ σε ὁρος μέγα, ἐν πνεύματι ἐθεώρει Θεοτόκε, ἐξ οὗ λίθος, ἀποτμηθεὶς ἐκλεπτύνει, τῶν δαιμόνων τὰ γλυπτά.

Εἰρμός ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Ταῖς προχοαῖς, Ἰορδάνου τοῖς ρείθροις τῆς ἀφάρσιος, Πρόδρομε βαπτίσας, Χριστὸν δυσώπει, τὰς ἀναβλύσεις τῶν παθῶν μου ξηρᾶναι, καὶ χειμάρρουν τρυφῆς κληρώσασθαι, καὶ τὴν τῶν Δικαίων τερπνὴν ἀγαλλίασιν.

Ἡδὴ θρηνῶ, καὶ συστέλλομαι φόβῳ καὶ ἀπορίᾳ, πάντοτε συνέχομαι ἐννοῶν μου τὰ πεπραγμένα, καὶ τὴν μέλλουσαν δίκην, καὶ φρικώδη· εὐσπλαγχνε Κύριε, φείσασαι μου τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ παρακλησίαι.

Νομοθετῶν, τοῖς λαοῖς σωτηρίαν ἐν μεταγνώσει, Πρόδρομε παισιμάτων γενησομένην, μέσον τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος ἱσθῆς· διὰ τοῦτο ἐκδυσωποῦμεν σε, τρόποις μετανοίας ἡμᾶς καταφαίδρυνον.

Δός μοι καιρὸν, μετανοίας ῥαθύμως τὸν παρελθόντα, ὅλον δαπανήσαντα εὐεργέτα, ἔχων εἰς τοῦτο, δυσωποῦντά σε Λόγε, Ἰωάννην τὸν μέγαν Πρόδρομον, καὶ τῆς μετανοίας, παγκόσμιον κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Επιβουλαῖς, καὶ ἐνέδραις τοῦ πλάνου ἐθανατώθην, Δέσποινα πανάμωμε ζώσόν με, ἡ τετοκυῖα τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, Θεοτόκε τὴν ἐνυπόστατον, ἵνα σε ὕμνω, εὐσεβῶς τὴν πανάμωμον.

Ὡδή ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Βυθῷ ἀμαρτημάτων, συνέχομαι Σωτήρ, καὶ ἐν πειλᾷ τοῦ βίου χειμάζομαι· ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωάνν· ἐκ τοῦ θηρός, κάμει τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσόν με. Τροπάρια.

Ὡς πάλαι Χαναναία, κραυγάζω σοι Σωτήρ· Υἱὲ Θεοῦ ἐλέησας με οἰκτεῖρον· ψυχὴν γὰρ πάσχουσαν ἔχω ἐν δεινοῖς, καὶ μὴ ἐαυτὴν εἰς αἴσθησιν, βουλομένην νῦν ἰλθεῖν.

Ταράσσει με ἀμίτρων, κλυδώνιον παθῶν, ὡς τῇ θαλάσῃ ποτὶ ἐπετίμησας, καὶ ἔσωσας τοὺς ἁγίους Μαθητάς· κάμει Ἰησοῦ ἀνάγαγε, καὶ διάσωσόν με.

Μαρτυρικά.

Εξίστησαν Ἀγγέλων, ἀσώματοι χοροὶ, τὴν καρτερίαν ὕμνων τὴν ἐν σώματι, καὶ ἤνεσαν τὸν παρίχοντα ὑμῖν, σιμποὶ Ἀθληταί, καὶ δύναμιν καὶ καμάτων ἀμοιβήν.

Ραινόμενος αἱμάτων, οἰκείων ταῖς ῥοαῖς, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι Μάρτυρες, πηγνύμενοι ὑπὸ κρύους χαλιποῦ, πρὸς θάλασσαν ζωῆς μετέβητε, ἀνυμνοῦντες τὸν Χριστόν. Θεοτοκίον.

Ὡς τράπεξα τὸν ἄρτον, χωρεῖς τὸν μυστικόν, ἐξ οὗ φαγόντες, οὐκ ἔτι λιμώττομεν, Πανύμνητε οἱ εἰδότες σε Χριστοῦ, τοῦ πάντων Θεοῦ γεννητήριαν, καὶ τροφὸν ὡς ἀληθῶς.

Εἰρμός ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἡ φωνὴ ἡ τὸν Λόγον κηρύξασα, πάντων τὰς φωνὰς προσδεξαμένη, αἰτησάι, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ὕμνοῦσί σε.

Συντριβὴν τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τῶν ἀμαρτιῶν τὸ φορτίον διάλυσον, καὶ παρ' ἐλπίδα σῶσόν με, ταῖς εὐχαῖς σου μακάριε Πρόδρομε.

Ἰησοῦν ἐν χειρὶ σου ἐβάπτισας, Πρόδρομε ἱκέτευε, χίρὸς με ῥύσασθαι, τῆς ἀμαρτίας αἵροντα, πρὸς τὴν ὕψιστον χεῖρας ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας συνέχομαι, ἕπνος ἀμαρτίας βαρεῖ τὴν καρδίαν μου, τῇ σῇ ἀγρύπνῳ Πάναγνε, μυστεία ἐξεγείρου σῶσόν με.

Ὡδή ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἔχόμενοι βοῶντες· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες, ταῦτα πάντας διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερέμνητος, καὶ δεδοξασμένος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νόμους τοὺς σοὺς ἠθέτησα, ὑπήχθην τε ταῖς ἀλόγοις, ἐπιθυμίαις πράττων, τὰ μὴ ἀνήκοντα Χριστέ· ὅτι ἐματαιώθην ἐν τῇ ὑπονοίᾳ μου, ὥσπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς· μὴ οὖν ἐάσης με Σῶτερ, ἀπώλεσθαι διὰ φιλάνθρωπίαν.

Εν ἀνομίαις Ἰησοῦ, ἰδοὺ συνελήφθην, ὡς ὁ Δαυὶδ κραυγάζω, καὶ ὡς ἡ Πέρνη δακρύω· ἐπεὶ ὡς παραπικραίνων δοῦλος παρεπύκρυνα, σὲ τὸν μόνον ὑπάρχοντα Θεὸν ἀγαθόν· μὴ οὖν ἐάσης με Σῶτερ, ἀπώλεσθαι διὰ φιλάνθρωπίαν. Μαρτυρικά.

Μαρτυρικῶς ἠγωνίσται, δῆμος τῶν Ἀθλοφόρων, μαρτυρικῶς ἰστίφθη, τῇ ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ τὸν Θεὸν ἠγάπησε, τὸν τὰ πάντα πεποιηκότα λόγον· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, χαίρων ἀπολαύει, τῆς θείας κληρονομίας.

Οφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ ὀφαιρούμενοι χεῖρας, καὶ πόδας εὐθυδρόμως, πρὸς οὐρανὸν οἱ ευκλείεις, ἐστέλλοντο πορείαις, καθυποσκηλίζοντες, τὰς πορείας τοῦ μόνου πολεμήτορος· αὐτῶν ταῖς προσευχαῖς σῶσον πάντας Λόγε, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας.

Θεοτοκίον.

Τὰ Χερουβὶμ δοξάζουσι, τὰ Σεραφὶμ ἀνυμνοῦσι, θρόνοι καὶ ἐξουσίαι, καὶ κυριότητες αἰεὶ, τὸν ὑπὲρ νοῦν σου τόκον, Μαρία πανύμνητε, ὅτι μόνη Θεὸν κυοφορεῖς σαρκί· ὃν αἰτησάι Ἀγνή, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Προρρίζους ἀξίνην σου τῆς μετανοίας, ἐκτίλας τοὺς μώλοπας τῆς ἐμπαθοῦς καρδίας μου, ἐμφύτευσον Πρόδρομε, θείαν ἀπάθειαν, φόβον τε ἀγνότατον Θεοῦ, πάσης κακίας ἀλλοτριοντά με.

Ροαῖς ὡς ἐβάπτισας τοῦ Ἰορδάνου, στεγάζοντα ἔδρασι, τὰ ὑπερῶα Κύριον· αὐτὸν καδικέτευε, ὕδωρ δωρησασθαι, θείας κατανύξεως αἰεὶ, τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἰνδοξε Πρόδρομε.

Ο κόσμου τὸν αἵροντα τὴν ἀμαρτίαν, Ἀμνὸν Θεοῦ Πρόδρομε, κηρύξας τοῦτον αἰτησάι, ἐρίφων τῆς μοίρας με δεῖξαι ἀλλότριον, καὶ τοῖς δεξιόις αὐτοῦ, κάμει συναριθμῆσαι προβάτοις Ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσα φέρει σε νηδὺς Παρθένη, ἐγγάστριον φέρουσα, τὸν Λόγον σωματοῦμενον· ὃν θείοις σκιρτήμασιν ὁ μέγας Πρόδρομος, στείρας ὁ πανάγιος καρπός, ἐπέγνω χαίρων καὶ προσεκύνησεν.

Ὡδή η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπώσαντα ποτὶ, ὕμνῳιτι ἐνδογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Γνα θεώσης ἡμᾶς, ἑσαρκώσης δι' αἵκτον· οὐ συνῆκα δι' ὅλως δουλωθεῖς ταῖς ἡδοναῖς· τῇ σῇ ἀγαθωσύνῃ, ἐπιστρέφόν με Χριστέ, ἡ πάντων σωτηρία.

Σὺ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, πλανηθεῖσαν εἰς ὄρη, παραβά-
σεως Λόγε, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἐπιστρέφον καὶ
σῶσον, μὴ με τελείως ἐχθρὸς, ὁ πλάνος καταπίῃ.

Μαρτυρικά.

Στῶμεν ἀνδρείως ὁμοῦ, ἀνεβῶν ἀλλήλοις, οἱ τερπνοὶ
Ἀθλοφόροι, αἰχιζόμενοι δεινῶς· Χριστὸς ἰδοὺ προ-
τείνει, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ισχυροτάταις νευραῖς, τῶν στερρῶν ὑμῶν πόνων, ἀπε-
πνίξατε ὄφιν, τὸν βωλόμενον ὑμᾶς, θελεᾶσαι κακούρ-
γως, καὶ Παραδείσου τροφῆς, ὠφθῆτε κληρονόμοι.

Θεοτοκίον.

Γνα θεώση ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἑσαρκώθη, ἐξ ἀγνῶν σου αἰ-
μάτων, καὶ ἐγένετο βροτὸς, Παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐκ-
θυσώπει αἰεὶ ὑπὲρ τῶν σὲ τιμῶντων.

Εἰρμὸς ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

Δίδου δεξιάν, ἐμοὶ χαμαὶ κειμένῳ, ὁ δεξιάν ἐκτείνων
Πρόδρομε, καὶ λούσας τοῖς ὕδασι τὸν ἀμόλυντον,
καὶ ῥύσαι με, τοῦ μελυσμοῦ τοῦ σώματος, ὅλον ἀποκα-
θαίρων, τῇ μετανόῃ καὶ σῶσόν με.

Εχουσα ψυχὴν, καιρὸν τοῦ μεταγνῶναι, τῆς ὁμιλείας
τὸν βαδύτατον ἔπνον ἀποτίναξον, καὶ σπουδαίως
ἐπαγρύπνησον, βοῶσα τῷ Δεσπότη σου. Εὐσπλαγχνε αἰκ-
τειρὸν με, τοῦ Βαπτιστοῦ παρακλήσει.

Χεῖμαρρόι παθῶν, καὶ ὕδατα κακίας, ἕως ψυχῆς μου
ἐπεισῆλθουσιν, μακάριε Πρόδρομε· σπεῦσον τάχος
ἐξελεῖσθαι με, ὁ ποταμοῦ τοῖς ῥεύμασι, λούσας τῆς ἀπα-
θείας, τὸ γαληνότατον πύλαγος.

Οἱμοὶ τῷ πολλᾷ, κακᾷ πεποικηκότι· οἱμοὶ τῷ μόνῳ
παροργίσαντι, Θεὸν τὸν πανάγαθον· Βαπτιστὰ Χρι-
στοῦ βοηθεῖ μοι, καὶ βράβευσον πταισμάτων μου λύσιν,
καὶ τῶν χρεῶν μου ἀποκοπὴν μεσιτείαις σου.

Θεοτοκίον.

Υψιστον Θεόν, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, ἀπὸ κοπρίας με
ἀνάστησον· παθῶν τῶν θλιβόντων με, καὶ δεινῶν
ἔλον πτωχεύσαντα, ταῖς θείαις καταπλούτισον, Πάναγνε
ἀρεταῖς με, ἕπως ὁμῶς σε σωζόμενος.

Ὁδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιοῦτον; καὶ τίς εἶδρακε
«ποτέ, ὅτι Παρθένος εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα,
«καὶ ἀνωδύνως τὸ βρέφος ἀποτεκοῦσα; τοιοῦτόν σου τὸ
«θαῦμα, καὶ σὲ ἀγνή Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ωπῶς φρικτὸν ὑπάρχει σου τὸ βῆμα, ἐν ᾧ κριθῆναι
προσδοκῶ, καὶ οὐκ αἰσθάνομαι ὅλως, τοῦτο τὸ ἔμ-
φοβον, ἐν ἀμελείᾳ τὸν πάντα διάγων χρόνον! ἐπιστρέ-
ψόν με μόνε Δημιουργέ, ὁ Μανασσῆν ἐπιστρέψας πλημ-
μелήσαντα.

Στήσον Χριστέ τὰ ῥεύματα βοᾶσοι, τῶν ἀμετρήτων μου
κακῶν, ὁμβροὺς διδούς μοι θαλῶν, ἐναποπλύνας
τὸν μολυσμὸν, ὃν ὑπέστην ἐξ ἀφροσύνης· καὶ σῶσόν με
ὁ σῶσας, τὴν ἐκ ψυχῆς μετανοήσασαν, Πόρνην τῷ ἐ-
λέει σου.

Μαρτυρικά.

Ηφωταυγὴς τῶν θείων Ἀθλοφόρων, μνήμη ὡς ἡλίας
ἡμῖν ἐξαναστείλασα πᾶσι, τῆς γῆς τοῖς πέρασιν φω-
ταγωγεῖ, καὶ σκότος ἀποδιώκει τῆς εἰδωλομανίας, καὶ
τῶν παθῶν τῶν ψυχοφθόρων, τὸν θείῳ Πνεύματι.

Φάλαγξ σεπτή, στρατὸς τροπαιοφόρος, καὶ ἐκλεκτὴ πα-
ρεμβολή, δῆμος ἁγίων Μαρτύρων, χορὸς μακάριος,
χοροστασίαις συνήφθη τῶν Ἀσωμάτων· αὐτοῦ Χριστέ
πρεσβείαις, πάντας ἡμᾶς τῆς σῆς βασιλείας, μετέχους
ποιήσον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς αὐγαῖς τοῦ ἐκ γαστροῦ σου, ἐξαναστείλαν-
τος ἡμῖν, καὶ ἀθείας τὴν νύκτα ἐξαφανίσαντος, Παρ-
θενομήτηρ Μαρία, φωτίσον πάντας τοὺς πίστει σε τιμῶν-
τας, καὶ ἀφεγγοὺς λύτρωσαι σκέτους, ἐν ὧρα κατακρί-
σιως.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Γλύος με λύτρωσαι, τῆς ἀμαρτίας Κύριε, ἀναμάρτητε
μόνε καὶ πολυέλεε, ταῖς τοῦ Βαπτιστοῦ ἱκεσίαις, τοῦ
σὲ παντὶ κηρύξαντος κόσμῳ, Ἀμνὸν Θεοῦ αἶροντα, τῶν
ἀνθρώπων ἀμαρτήματα.

Ως ῥέδον ἡδύπονον, ὡς εὐσπορον κυπάρισσον, ὡς ἀμά-
ραντον κρίνον, ὡς μύρον τίμιον, ἔχων σε Κυρίου
Προφήτα, τῆς τῶν ἐμῶν ἔργων δυσωδίας, εὐχαῖς σου ῥυ-
σθήσομαι ὁ προστρέχων ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στειρεῖν ἀκάρπων με, Παμμάρκα ἔργον ποιήσον, ἀρε-
τῶν εὐτεχνίαν αἰεὶ προσφέροντα, τέκνον με Κυρίου
ποιούντα τε, καὶ κοινωνόν, θείας Βασιλείας, καὶ τῆς ὁ-
μηγύρεως τῶν Ἀγίων ὁμοδίαιτον.

Ημῖν τοῖς ποθοῦσί σε, καὶ πόθῳ σε γεραίρουσι, καὶ
τῷ θείῳ ναῶ σου περιχορεύουσι, δίδου οὐρανόθεν
τὴν λύσιν, τῶν δυσχερῶν, Πρόδρομε Κυρίου, καὶ βέου
διόρθωσιν, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Φερόμενον ἅπαντα, τὸν φέροντα τῷ νεύματι, ἐν γαστρὶ
προσεκύνεις τῆς Θεομήτορος, μεθ' ἧς ἐκθυσώπει Προ-
φήτα, τὴν ταπεινήν, σώξασθαι ψυχὴν μου, πολλοῖς περι-
πίπτουσιν, καθ' ἡμέραν πλημμελήμασιν.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ εἰς τοὺς Αἵνους.

Ἦχος β'.

Πάντας ὑπερβάλλω τῇ ἀμαρτίᾳ, τίνι μαθητεύσω τῇ
μετανόῃ; εἰς στενάξω ὡς ὁ Τελώνης, νομίζω βα-
ρεῖν τοὺς οὐρανοὺς· εἰς θαυμάζω καθὼς ἡ Πόρνη, μαι-
νω τοῖς δάκρυσί μου τὴν γῆν· ἀλλὰ δὸς μοι τὴν ἀφεσιν
τῶν ἀμαρτιῶν, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Τὰς ἀνομίας μου πάριθε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχ-
θεῖς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὲν αὐτῇ
ποιῶν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, μὴ με ἐξουθενώσης ἀπὸ
τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἅγιοι Μάρτυ-
ρες, ἔπλον ἀκαταγώνιστον, πάσαν τοῦ διαβόλου
τὴν ἰσχὺν κατήργησαν, καὶ λαβόντες στέφος αὐράντου,
τείχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῷ πρεσβεύοντες.

Δέξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον
δὲ ὁ ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης· Ἅγιος ὁ ναὸς
σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα,

Ἦχος δ'.

Οπλον ἀήττητον Χριστέ, τὸν Σταυρὸν σου ἡμῖν δέδω-
κας· καὶ ἐν τούτῳ νικῶμεν, τὰς προσβολὰς τοῦ
ἀλλοτρίου.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν Σταυρὸν σου εἰς βοή-
θειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, εὐχερῶς κατα-
πατοῦμεν.

Μαρτυρικόν.

Εχοντες παρρησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἅγιοι, πρε-
βεύσατε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ἀ-
φесιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνάς ἢ τέσσας ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Ὑἱὲ ποδεινότετε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θαυμάτων σου, ἀπολαύσας μεγίστων· ἀλλὰ δόξα, τῇ ἀρρήτῳ σου, καὶ θείᾳ, συγκαταβάσει φιλάνθρωπε.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΠΡΩΓ'.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσμα.

Σταυρώσιμα. Ἦχος δ'.

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμῷ σου αἵματι· τῷ σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Οὕψωθεις ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστέ· εὐφρανὼν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπιον.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ παναμώμητος Ἀμνάς, τοῦ Ἀμνὸς καὶ Λυτρωτοῦ, θρήνοις ἐκόπτετο δεινοῖς, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη· Τί τοῦτο τὸ καίνον καὶ ξένον θάμα; γλυκύτε Ὑἱέ, πῶς φέρεις ταῦτα ἐκῶν; πῶς ἐπομένεις σταύρωσιν ἐκούσιον, καὶ τὸν ἐπώδυνον θάνατον; δοξολογῶ σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, Πλαστοργὴ συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθραῖς βλασφημοῖσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθαδόξων ἡ πίστις· πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὁμοιον.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτὴρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω ποτὶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἠπλώσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Η ἀνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο, σταυρῷ σε ὑψούμενον; ὀδυρομένη, πικρῶς, τοιαῦτα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καίνον καὶ ξένον, καὶ παράδοξον θαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος, τῷ σταυρῷ προσπήγνυει, τὸν μένον σε ζωοδέτην, φῶς μου γλυκυτάτον;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὁ Σταυρὸς ἐστὶν ὄπλον εἰς σωτηρίαν. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεῖσας· Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωϋσέως χειρὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Ο τείνας τὸν οὐρανὸν ἐξείτινας, ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, τὰς σὰς παλάμας ἔδην τὰ μακρὰν, ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος.

Σταυρῷ με τῷ σὺ Χριστέ μου τείχισον, ὅπως μὴ γίνωμαι, θήραμα λύκου· Λόγε τὴν ἐμὴν, ἐκζητούντος ἀπώλειαν, καὶ καθ' ἐκάστην λόχους μοι, καὶ τὰς ἐνέδρας ἐτοιμάζοντος.

Μαρτυρικά.

Τοῖς πόνοις πόνου παντὸς τὸν πρόξενον, κατηδαφίσαι, καὶ νῦν κληροῦσθε ἄπονον ζωὴν, πάντα πόνου κοφίζοντες, ἐκ τῶν ψυχῶν μακάριοι, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν πάντοτε.

Αλύτοις δεσμοῖς ὑμεῖς ἐθήσατε, τὸν πολυμήχανον, διὰ Χριστὸν δεσμούμενοι Σοφοί, τὸν δεθέντα θελήματι, καὶ πᾶσαν πλάνην λύσαντα· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένος μετὰ τὸν τόκον ἀφθορος, διαμεμένηκας, τὸν ὑψωθέντα Ἀχραντε σταυρῷ, ὑπὲρ λόγον κηρύσσας· ὅθεν πιστοὶ σε ἅπαντες, μεγαλοφώνως μακαρίζομεν.

Ἔτερος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκου.

οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὡδὴ τετάρτη τῇ Θεοτόκῳ Κόρη.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ως οὐσα καθαρωτέρα Πάναγνε, πάσης τῆς κτίσεως, τὴν ἀκαθάρτοις πάθει δεινῶς, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ καθαρᾷ πρεσβείᾳ σου, Θεοκυήτορ ἀποκάθαρσον.

Δακρύων καὶ στεναγμῶν με λύτρωσαι, ἀποκειμένων μοι, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκῃ τῇ φρικτῇ, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, Παρθενομήτορ ἀχραντε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Η μόνη τῇ ὑπὲρ νοῦν κηρύσει σου, ἐλευθερώσασα, ἐκ τῆς ἀρᾶς τὸ γένος τῶν βροτῶν, σαρκικοῖς ἀτοπήμασι· δεδουλωμένον Πάναγνε, σαῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερῆμα.

Τροπάρια.

Υψούμενος ἐν σταυρῷ, τοὺς καταχθέντας εἰς φθορὰν ὑψώσας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐκπτώσας, Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ρομφαίαι τοῦ δυσμενοῦς, σοῦ λογχευθέντος τὴν πλευράν ἡμβλυνται, καὶ ἡ Ἐδὲμ ἡνοικταί, Λόγε τοῦ Πατρὸς ἐνυπόστατε.

Μαρτυρικά.

Οἱ πύρινοι ποταμοί, τοὺς τῆς ἀπάτης ποταμούς ἱπασαν, καὶ τὴν πυρὰν ἔσβεσαν, τῆς πολυθείας οἱ Μάρτυρες.

Σταυρούμενοι καὶ εἰς γῆν, τυμπανιζόμενοι Χριστοῦ Μάρτυρες, τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ξίφει καρτερίας ἐσφάζετε.

Σταυροθεοτοκίον.

Η ἁμώμος σε Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα ἐκ σταυρῷ βλέπουσα, ὀδυνηρῶς Δέσποτα, ἐκλαίει ὑμνοῦσα τὸ κράτος σου.

Τῆς Θεοτόκου, Εἰρμός ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν ἀνωτέραν, Χερουβὶμ ἱκετεύω σε Δέσποινα, συμπτωθέντα μου τὸν νοῦν, ταῖς ἐπηρειαῖς τοῦ ὄψεως, παθῶν τῶν τοῦ σώματος, θεῖξον ἀνώτερον.

Εν τῇ ἐτάσει, τῇ φρικτῇ ὅταν μέλλῃ με Κύριος, πατακρίνειν τὸν πολλὰ, ἡμαρτηκότα Πανάμωμε, εὐφρομένην σε, τῆς καταδίκης με.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, τοὺς ἀσπλάγχχνους μου τρόπους μετάβαλε, συμπαθείᾳ σου Χριστέ, ἀσυμπαθῇ με ἐπαρχοντα, σῶσον παρακλήσεσι, τῆς Κυνησάσης σε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Επαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Επαρθέντα σε ἐν ξύλῳ ἐθειλουσίως, κατανῶν, ὁ ἥλιος, ἥλιος τῆς δόξης, σκότος ἐνεδύσατο, καὶ πέτραι ἐρήγνυντο, καὶ τὸ τοῦ ναοῦ καταπέτασμα.

Σταυρουμένου σου και λόγῃ ἐκκεντουμένου, ἡ στρεφόμενη Κύριε, ῥομφαία ἐδίδου, νῶτα τῇ κελεύσει σου, Ληστῇ τῷ ἐγγνώμονι, ἀνυμνολογούντι τὸ κράτος σου.

Μαρτυρικὰ.

Τειχιζόμενοι τῷ ἐπλῶ τῷ τοῦ Σταυροῦ σου, οἱ Ἀθλοφόροι Κύριε ἄτρωτοι τῷ βέλει, τῆς κακίας ὤφθησαν, καὶ τείχη κατέστρεψαν, εἰδωλομανίας ἀνίδρυτα.

Γερεῖα ὥσπερ ἄμωμα, καὶ θυσαίαι, καὶ προσφοραὶ ὀλέκλιοι τῷ δὲ εὐσπλαγχνίαν, Μάρτυρες πτωχεύσαντι, Κυρίῳ προσήχθητε, πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Η τὸν ἄχρονον ἐν χρόνῳ ἀποτεκοῦσα, καὶ παρθενίαν ἄμωμον ἡ μόνη κερτημένη, ξύλῳ ἀναρτώμενον, ὡς ἔγνωσ τὸν Κύριον, πόνοις τὴν ψυχὴν κατεμέριζες.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Α γιάσματος ὑπάρχουσα θεῖος οἶκος, τοῦ κενωθέντος Ἀχραντε ἐπ' εὐεργεσία, τοῦ ἰδίου πλάσματος, ψυχὴν μου ἁγίασον, καὶ τὸν λογισμόν φωταγώγησον.

Ρυπίζόμενον τῇ λαίλαπι τῆς κακίας, τὸν λογισμόν μου Δέσποινα καὶ τῇ ἀμελείᾳ, ὅλον βυθίζόμενον, πρεσβείας σου στήριξον, καὶ τῶν συμπτωμάτων ἐξάρπασον.

Τὸ παλάτιον Παρθένη τοῦ Βασιλέως, τὸν εὐρανὸν τὸν ἑμψυχον νῦν ἐκδυσωπῶ σε, οἶκον τῆς Τριάδος με, εὐχαίς σου ἀνάδειξον, σπηλαιον, ληστῶν χρηματίσαντα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

« **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς
« ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πί-
« στει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Νυγίσσεις σου πλευρᾶς, ἀφθαρσίας προχέεις μοι, ὦ Δέσποτα θεῖα ῥείθρα, τῷ πλευρᾶς παραινέσει, εἰς φθορὰν ὀλισθήσαντι.

Ο τίμιος Σταυρός, κατ' ἐχθρῶν ἴστι τρόπαιον· ὃν δέδωκας ἡμῖν Λόγι, εἰς ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Μαρτυρικὰ.

Πυρίνοις οἱ θνητοί, λειτουργοῖς νῦν συνήφθησαν πύρ-
« νυλον διελθόντες, τῶν μεγίστων βασάνων, ὡς Μάρ-
« τυρες ὑπέρλαμπροι.

Λύμενον πολλοῖς, τὸ σαρκίον παθήμασι, τὴν ἄλυτον
« πρὸς τὸν Κτίστην, τῆς ψυχῆς ἐβεβαίου, τῶν Μαρ-
« τύρων διάθεσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ο μόνος ἀγαθός, ὑποδὺς μήτραν ἀφθορον, σαρκού-
« μενος καθωρόθη, καὶ σταυρούμενος ὅπως, φθορᾶς
« ἡμᾶς λυτρώσεται.

Ἄλλος. Ἀσεβεῖς οὐκ ἔψονται.

Η Ἀμνάς ἡ τέσσας, Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐμὴν
« ζώωσον ψυχὴν, φαρμακευθεῖσαν δῆγματι τῷ τοῦ
« ἔφωτος, καὶ εἰς ὅρη Δέσποινα, πλανωμένην παραβάσεως.

Τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ σου, τῷ κράτει τῶν δεινῶν, πηγνυ-
« μένην μου τὴν ψυχὴν, εἰς θερμὴν τοῦ κτίσαντος,
« θεῖαν ἀγάπησιν, εὐσεβῶς συγκίνησον, Θεοτόκε παχαμώ-
« μητε.

Η καλὴ καὶ ἄμωμος, Ἀγνή ἐν γυναιξί, τὴν ταλαί-
« πωρὸν μου ψυχὴν, ἐμπαθῶν ὀρέξεων, νῦν ἐλευθέρω-
« σον, καὶ ἄγνωσ βιώσαι με, μεσιτείαις σου εὐόδωσον.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

« **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία
« βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ
« δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ο πάσης, ἀνωτάτης τιμῆς ὧν ἐπέκεινα, ἀτιμασθῆναι
« ἠνέσχου, ὅπως με κακίστως ἀτιμασθέντα, καὶ τι-
« μίσης, καὶ Σταυρῷ διασώσης φιλόανθρωπε.

Νεκρὸς μὲν, χρηματίσας ἐν ξύλῳ ὑψούμενος, τὸν νεκρῶ-
« τὴν δὲ εἰργάσω, καὶ νεκρὸν καὶ πάσης πεπληρω-
« μένον, νῦν ἀσχύνης, Ποιητὰ μου ἱμῶ σου τὴν δύναμιν.

Μαρτυρικὰ.

Ε τρώθη, τῷ τιτρώσκειν ὑμᾶς ὁ παμπένης, ταῖς ἀνη-
« κέστοις βασάνοις, καὶ ποσὶν ὑμῶν καταβέβληται,
« καὶ ὁράται, ὑπὸ πάντων γελώμενος Μάρτυρες.

Γάσεις, ἀναβλύζει Μαρτύρων τὰ λείψανα, κόνις κειμένη
« ἐν τάφῳ, ὥσπερ κόνιν δαίμονας διαλύει, καὶ ποικίλα,
« θεραπεύει σωμάτων νοσήματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Η λους σε, ὁ παράνομος δῆμος προσήλωσε, καὶ λύτης
« νῦν τῇ ῥομφαίᾳ, τὴν ἐμὴν καρδίαν σπαράττομαι,
« ὦ Ποιητά μου. ἡ Παρθένης ἐβόα δακρύουσα.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Θανάτου, ἀναιρέτης ὁ τόκος σου γέγονεν, ὡς τῶν θα-
« νόντων Παρθένη, καὶ ζῶη καὶ λύτρωσις· διὰ τοῦτο,
« δυσωπῶ σε, τὴν ψυχὴν μου θανούσαν ἀνάστησον.

Ε κτεινον, βοηθείας μοι χεῖρα φιλόανθρωπε, ἐν τῷ πε-
« λάγει τοῦ βίου, κλυδωνιζομένῳ ταῖς ἱκεσίαις, τῆς
« Μητρός σου, καὶ τῶν ἄνω ἀπείρων Δυνάμεων.

Η χώρα, ἡ τὸν θεῖον βλαστήσασα ἄσταχυν, τὴν ἐκ-
« τακίσαν ψυχὴν μου, καὶ λιμῶ τῶν θεῶν ἐκτε-
« κομένην μὴ καρίδης, ἀλλὰ θρίψον τοῦ Υἱοῦ σου ἐνθίοις
« χαρίσμασιν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ε**ν τῇ σαμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ,
« πόθῳ εἰσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ ῥολῇ, πυρπολού-
« μενοι ἐκράυγασον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς
« δόξης σου Κύριε.

Τροπάρια.

Σταυροῦσαι θέλων, ἐπὶ σταυροῦ γυμνὸς ἀθάνατε μόνε,
« ὁ ἐνδύων νέφειν οὐρανόν, καὶ τὸν πάλαι τοὺς Προ-
« πάτορας, ἀπογυμνώσαντα, ἐπενδύεις αἰσχύνην αἰώνιον.

Σταυρῷ ὑψώθης, καὶ ὁ πεσὼν Ἀδάμ ἐγήγερται· λόγῃ
« ἐκεντήθης Δέσποτα τὴν πλευράν, καὶ πληγὴν καιρίαν
« ἔλαβεν, ὁ πολυμήχανος· εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Κύριε.

Μαρτυρικὰ.

Ω ραιοτάτως, τῷ ὡραίῳ Λόγῳ ἐνούμενοι, κόσμου παν-
« τελῶς, πανεύφημοι Ἀθληταί, ἐχωρίσθητε δεσμούμενοι,
« καὶ συντριβόμενοι, καὶ τὸν ἐχθρὸν αἰεὶ συμποδίζοντες.

Τείχη τῆς πλάνης, ἀναμοχλεύσει θεῖα κατέαξαν θεῶν
« παθημάτων, ὄντως οἱ Ἀθληταί, καὶ πιστοῖς τει-
« χος ἐδείχθησαν, καὶ φυλακτήριον, τοῖς εὐσεβῶς αὐτοῖς
« μακαρίζουσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐν καμίνῳ, δρόσον ὀφθέντα Χριστὸν τὸν Θεόν,
« Κόρη μηδαμῶς δὲ φλέξαντα τὴν νηδύν, τὴν σὴν
« βλέπουσα κρεμάμενον, ξύλῳ ἐδόξαζε, τὴν ὑπὲρ νοῦν αὐ-
« τοῦ συγκατάβασιν.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Τὸ θεῖον ὄρος, ἐξ οὗ ὁ λίθος τέμνεται, Κόρη ὁ συν-
« τρίψας στήλας δαιμονικὰς, τῆς ψυχῆς μου τὰ ἐν-
« δάλματα, καὶ τῆς καρδίας μου, τὴν λιθώδη ἀπέλασεν
« πώρωσιν.

Οὐκ ἐσαλεύθης, ὡς δεξαμένη ἐν τῇ μήτρᾳ σου, Κόρη
« τὸν προσβλέπει γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτε βούλεται
« σαλεύοντα· διό με στήριξον, ταῖς προσβολαῖς ἐχθρῶν
« σαλευόμενον.

Καταβαλοῦσα τὰ σαρκικά μου φρονήματα, ὅλον Θεό-
« τέκε δείξον πνευματικόν, ἀρεταῖς κατακοσμοῦσά με.
« ὃν ὁ παμπόνηρος, ἡδονῶν ἀκοσμία ἡμαύρωσε.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

« **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δαυιὴλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκ-
« κῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναντιν ἐσβέσαν, ἀρετῇ

ἢ περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κρυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Η πλωσας παλάμας ἐν σταυρῷ, χειρὸς ἀμάρτημα ἀκράτους Δέσποτα, θείων ἰάσασθαι· ἡλοῖς δὲ προσηλώθης, ἅπαν νόσημα τοῦ Πρωτοπλάστου ἐξελὼν, ἐμπαθὲς Κύριε, μελωδοῦντος. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρήγνυται χειρόγραφον, τῆς σῆς νυγίσης θείας πλεῖρᾶς, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ· βανίσιν αἱματὸς Δέσποτα, ἀγιάζοντα τὰ σύμπαντα, εὐχαριστίας ἐν φωναῖς αἰε κρυγάζοντα. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Μαρτυρικά.

Ιστάντο ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, ὡς ὁρσιζόμενοι, οὐ φλογιζόμενοι, οἱ πανσολίδιοι Μάρτυρες, καὶ τῶν Παίδων ἀναμείλποντες, ἐν συμφωνίᾳ μυστικῇ, τὴν θείαν ὄντως ὠδὴν. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Αδίστακτον φέροντες πυρσὸν, τῆς προαιρέσεως, σκότει κολάσεων, οὐ περετράπητε Μάρτυρες· ἀλλ' ἐνθῶς δυναμούμενοι, ἐπανεδρόμετε, πρὸς φῶς βοῶντες ἄσπυτον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα Χριστὸν, καὶ τὸν νεκρώσαντα, βροτούς νεκροῦντα ἐχθρὸν, ἡ πολυμήνητος Δέσποινα, ὡς Δεσπότην ὑμνεῖ κλαίονσα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ ἀποθαυμάζουσα ἀνεβέα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ωριμον ἐκίησας καρπὸν, ἐξ οὗ ὁ Θάνατος φαγὼν ἀπώλετο. Διὸ κρυγάζω σοι· Δέσποινα, τῷ καρπῷ τῆς ἀμαρτίας με, θανατωθέντα θολερῶς ζώωσον μέλποντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Κοίμισον κινήσεις ἐμπαθείς, τῆς θιανείας μου τῇ ἀκοιμήτῳ σου, πρεσβείᾳ, πάναγνε Δέσποινα, καὶ ἀνάστησον ἐξ ὑπνου με, τῆς ῥαθυμίας μελωδεῖν γρηγορούσει ψυχῇ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐχ ἔξεις ταλαίπωρε ψυχῇ, ἐκεῖ συνήγορον, κατηγορούσης σου, τῆς φαύλης πράξεως ἀμετρα· διὰ τοῦτο μετανόησον, καὶ συνεργὸν πρὸς τὸ καλὸν, τὴν μόνην Ἀχραντον προσλαμβάνου· μόνη γὰρ πέλει, βροτῶν καταφύγιον.

Ὡδὴ 9'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξείτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτιμήθη, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστῶσας φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε με· γαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ιδοὺ ἡ ζωὴ κρεμαμένη, ἐπὶ σταυροῦ πᾶσιν ὠράθη· ἡλῖος δὲ τοῦτο μὴ φέρων, ἀκτῖνας παθεῖ, καὶ γῆ σαλευεται, καὶ λογισμοὶ στηρίζονται, ἐπ' εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ωπῶς σε ὁ ἄνομος δῆμος, τὸν Νομοδότην κατακρίνει, ὡς ὅλῳ Ἰησοῦ μου τεθνήσκαι, ζῶν τῶν ὅλων ἕντα καὶ Κύριον, καὶ διὰ πόθους ἅπασι, βροτοῖς παρέχοντα ἀπάθειαν.

Μαρτυρικά.

Στόμασιν ὑμῶν Θεολόγοις, ἀνεκρήξατε πανσόφως, σάρκωσιν τοῦ Λόγου ἐν μέσῳ, παρανομοῦντων ἐχθρῶν πανευφημοί, καὶ ἱερῶς ἀθλήσαντες, νίκης στεφάνοις κατεστέφθητε.

Ημεροφαεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν κτίσιν φρυκτωρεῖτε, ἄθλων ἱερῶν ἀναλάμψαι, καὶ ἱαμάτων θείαις λαμπρότησι, καὶ τῶν παθῶν σκεδάξετε, νύκτα βαθεῖαν θείοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, τῇ ἀμαρτίᾳ σκοτισθεῖσαν, λύσον τῶν κακῶν μου τὰ νέφη, φωτὸς νεφέλη

ἢ σκοτιζόμενον, ἤλιον παλαι βλέψασα, ἐν τῷ σταυροῦν τὸν Ἀθάνατον.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ρήξον τὰ δεσμά τῶν κακῶν μου, τῇ θείᾳ λόγχῃ τοῦ Ἰησοῦ σου· λύσον τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, πεπλημένην καὶ κινδυνεύουσαν· καὶ τῇ ἀγάπῃ πρόσδῃσον, Παρθενομήτορ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ητῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, τὴν στενωθεῖσάν μου καρδίαν, πάσῃ προσβολῇ ἐναντία, πρὸς ἀπαθείας πλάτος ἐξάγαγε, διὰ στενῆς ὁδὸν με, ἐνδυναμούσα ἐρίβου πάντοτε.

Ινα δοξάζω σε Παρθένε, τὴν ἀληθῶς δεδοξασμένην πάσης ἀδοξίας με ῥύσαι, τῆς ἀμαρτίας, καὶ δόξης μέτοχον, ἐκουρανίου ποιήσον, τὸν προσφυγόντα τῷ ἐλέει σου. Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος δ'.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρὸς σου, Ἰησοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὶ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ παρὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εδωκας σημεῖωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε· Κύριε, τὸν Σταυρὸν σου πᾶν τίμιον, ἐν ᾧ ἐδριάμβυσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ οὐκόου, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐκνήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα. Διὸ σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Πῶς ὑμῶν οὐ θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτων ἐχθροὺς ἐτροπώσατε; οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί, οὐ κατέκτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί· ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον,

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν σταυρῷ σε τεινόμενον, καὶ τοῖς ἡλοῖς πηγνύμενον, καὶ πλευράν τῇ λόγχῃ σε τιτρωσόμενον, κατανοῶσα ἡ Μητήρ σου, θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι Τέκνον ποθεινόν, πῶς σε δῆμος ὁ ἄνομος ἐθανάτωσε, τὴν ζωὴν τοῖς ἐν Ἀδῇ χορηγούντας; ἀλλ' ἀνάστηθι συντόμως, χαρποποιῶν οὐς ἠγόπησας.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Ἦχος πλ. α'.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μυστηρίων αὐτόπται γενόμενοι, τὸν μὴ θεωρούμενον καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχοντα, ἐκηρύξατε λέγοντες· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῶν Ἀγγέλων, οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀνωθεν σοφίας· διὸ παρρησίαν ἔχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς Ἀποστόλους Κυρίου, μελωδικῶς ἐν ὠδαῖς ἀνευφημήσωμεν· ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην κατήργησαν, καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανίται· ὧν ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Μαρτυρικόν.

Ακορίστῳ διατίθει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ τινες διαφόρους αἰκισμοὺς παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδάφισατε· ἀκλινῇ καὶ ἄτρωτον τὴν πίστιν φυλάξαντες, εἰς οὐρανοὺς μετέστητε. Ὅθεν καὶ παρρησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, αἰτήσασθε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐπέφανί σοι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἐπισκιάσέ σοι τὸ πανάγιον Πνεῦμα· ὡς παρρησίαν ἔχουσα, πρόσβου τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΠΡΩΓ'.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα, Ἀποστολικά. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ως αὐτόπας τοῦ Λόγου, καὶ ὑπέρτατος Χριστοῦ τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ἀνευφημήσωμεν, ἐν ᾧ αἱ πνευματικαὶς, καὶ ὕμνοις ἅπαντες πιστοὶ τὸν Χριστὸν γὰρ ἐκτενῶς, καθεκτεύουσιν αὐτοί, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην, καὶ προσκυνούντων τὰ λείψανα.

Τοὺς Ἀποστόλους συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, ὡς κηρύξαντας πᾶσι πιστοῖς τὴν ἀφεσπον, καὶ ἐρῶδοξον τοῦ Κυρίου διδαχὴν, καὶ ἐκδιώξαντας τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν, καὶ φωτισμὸν πνευματικὴν ἐκλάμπαντας ἐν τῷ κόσμῳ, τὴν χάριν τὴν τῶν δογμάτων, καὶ δυσωπώντας τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Απειρόγαμε Νύμφη καὶ ἀειπαρθενε, σὺν ταῖς θείαις Αὐτάπταις ἀνεοφημοῦμέν σε· ὅτι ἐν σοὶ ὁ δυνατός, μεγαλεῖα ἐποίησεν, ὁ Υἱός σου καὶ Θεός, ὁ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, τῇ μήτρᾳ σου ἐνοικήσας, εὐδόκησε γεννηθῆναι, ἵνα ἐκ πλάνης σῶσῃ τὸ γένος ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἑτέρα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τοὺς Ἀποστόλους ἐν ὕμνοις ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπας τοῦ Λόγου, καὶ θείου κήρυκας, καὶ τῶν ἐθνῶν πνευματικούς, σαφηνευτάς ὡς ἀληθῶς, ὅτι προσήγαγον ἡμᾶς, εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, ῥυσάμεναι ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τὸν τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσαν.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος θεῖοι Ἀπόστολοι, οἱ σωτήριον λόγον ἐγκατασπείραντες, εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ καταυγάσαντες, τοὺς ἐν τῷ σκότει καὶ σκιά, κατημένους τὴν ἐμὴν, φωτίσατε σκοτισθεῖσαν, ψυχὴν παθῶν ἀμαυρώσει, ταῖς ἱκεσίαις ὑμῶν πάνσοφοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε ἀχραντε, ἐκ ψυχῆς κεκτημένων σκέπη ὑπάρχουσα, καὶ ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἐλευθέρωσον Ἀγνή, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, καὶ σῶσον πάντας τοὺς ὑμνούντάς σε.

Κανὼν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

Ὤδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἰππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ὁ συν-
τρίβων πολέμου, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξε-
τίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Ελλαμψιν πρωτοδότως τὴν φωτοδοτίδα, τοῦ σαρκὶ ὁμιλῆσαι, βροτοῖς καταξιώσαντος, πλουτήσαντες ἐν-
δοξοί, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, πάντα ζόφον, θεῖοι Ἀπό-
στολοι.

Τείνας καθάπερ βέλη τὸ θεῖον τέξον ὑμᾶς, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον, ἀπέστειλεν Ἀπόστολοι, τὰ βέλη συντρίβοντας, τοῦ βελιάρ ἅπαντα, καὶ ἰωμένους πιστῶν τὰ τραύματα.

Εχόντες τὴν σοφίαν αὐτὴν διδάσκαλον, ἰσοφίσατε πάν-
τα, Ἀπόστολοι τὰ πέρατα. Διό με φωτίσατε, τοῦ δυσ-
μενοῦς ἄπασαν, κακουργίαν ἀποκρουόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μὴν ἐμλογημένη Θεοχαρίτωτε, εὐλογίας ἀνθρώπων, τὸ γένος χαριτώσασα, Χριστὸν καθικέτετε, σὺν τοῖς θείαις Ἀχραντε, Ἀποστόλοις ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Ἔτερος τοῦ ἁγίου Νικολάου, οἱ ἡ ἀκροστιχῆς.

Πέμπτον προσάξω, σοὶ Νικόλαε μέλος. Ἰωσήφ.

Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Πίστει καὶ πόθῳ Πάτερ, οἰκειωθεῖς τῷ Θεῷ, τὰ πα-
νάγια τούτου ἐπλήρωσας θελήματα· δι' ὧν ἐχηρημά-
τισας, κατὰ πάντα ἅγιος, Θεοφόρε Πάτερ Νικόλαε.

Εχόντες σε προστάτην πρὸς τὸν οἰκτίρμονα, περιστά-
σει μάκαρ, καὶ θλίψει κλονούμεναι πρὸς σὲ κα-
ταφεύγαμεν· δίδου χεῖρα σώζουσαν, ἀπὸ πάσης ἡμᾶς στενωπῆς.

Μύρων Ἀρχιερέα Χριστὸς σε ἔχρισεν, εὐωδίαις θαν-
μάτων, ἡμᾶς εὐωδιάζοντα. Ὅθεν δυσωπούμεν σε,
δυσωδίας λύτρωσαι, ἀμαρτίας ἡμᾶς Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Πάλαι τῶν Προφητῶν σε χορὸς ἐκάλεσεν, ὁρὸς θείου
Παρθένε, καὶ πύλην ἀδιόδευτον. Ὅθεν δυσωπούμεν
σε, μετανοίας πύλας Παρθενομήτορ ἡμῖν ἐπάνοιξον.

Ὤδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο πῆξας ἐκ οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ
μετεωρήσας ἀσχετῶς βρίζουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευ-
τον Χριστὲ, πέτρᾳ τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν
πῶ στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Ο σάρκα ὑπερβολὴ πτωχείας χρηστότητος, δι' αὐτὸν
πτωχεύσαντας κατεπλούτισεν, ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι
ὑμᾶς, χαρίσμασι παντοίοις, καταφωτίζοντας τὰ πέρατα,
θείαις καὶ σεπταῖς ἐπιγνώσεσιν.

Επλήγην τῷ ἰωβόλῳ ὀφείας δῆγματι, καὶ τραυματι-
σθεῖσαν καρδίαν κέκτημαι. Ὅθεν σοὶ βοῶ τῷ δι' ἐμὲ,
Χριστὲ τραυματισθέντι· τῶν Ἀποστόλων σου διήσει-
σιν, ἴασαι καὶ σῶσέν με δέομαι.

Σαγήνη τῶν πρεσβειῶν ὑμῶν παμμακάριστοι, ἐκ βυ-
θαὶ κακίας τοῦ πολεμήτορος, καὶ ἐκ τρικυμίας λο-
γισμῶν, παθῶν τε ψυχοφθόρων, ἀναγαγόντες με προτά-
ξατε, τῷ Θεῷ τῶν ὅλων σωζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Τὸν ὄμβρον ἡ δεξαμένη τὸν ἐπουράνιον, σὺν τοῖς Ἀ-
ποστόλοις τούτου ἰκέτευε, στήσαι μου τοὺς ὄμβρους
τῶν παθῶν, τὸν πέλαγος ξηρᾶναι τῆς ἀμαρτίας μου, καὶ
σῶσαί με, τὸν εἰλικρινῶς σε δοξάζοντα.

Τοῦ Ἀγίου ὁ αὐτός.

Τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ ἀπήμβλυνας Ὅσιε, ταῖς ἀντι-
τυπiais τῶν θείων πόνων σου, ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαις
σου σοφέ, τῆς τούτου κακουργίας καὶ ἐπηρείας διατήρη-
σον, μέγιστε ἀτρώτους Νικόλαε.

Ο βίον ἀγγλικὸν ἐν γῇ ἐνδειξάμενος, σὺν τοῖς
Ἀγγέλοις αἱ παρίστασαι, θρόνῳ τῆς Τριάδος ἱε-
ρῶς, ἡμῖν ἀμαρτημάτων καὶ πειρασμῶν, λύσιν αἰτούμε-
νος, Πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε.

Νοός μου τὰς ἀμαυρώσεις πάσας ἀπέλασον, σοὶ ταῖς
σελασφόροις εὐχαῖς Νικόλαε, κόπασον τὸν σάλον τῶν
παθῶν, κυβερνήσον με Πάτερ, πρὸς ἀπαθείας ὄρμον δέο-
μαι, ὅπως ἐν αἰνέσει δοξάξω σε. Θεοτοκίον.

Παρίστης ἐκ δεξιῶν Χριστοῦ ὡς Βασίλισσα, κροσσῶ-
ν τοῖς χρυσοῖς Θεοχαρίτωτε, περιβεβλημένη ἀληθῶς,
ἡμῖν τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν τῇ μεσιτείᾳ σου, Κόρη
προξενούσα τοῖς δούλοις σου.

Ὤδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Η θύρα Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καθυκανοίξας τὴν αἰ-
τῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ἐπίγνωσιν, πᾶσι τοῖς ἐνδο-
ξοῦν, διήνοιξε τοῖς τούτων διδάγμασιν.

Υἱέ Θεοῦ υἱὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ οὐρανοῦ σου Πα-
τρός, τοὺς Ἀποστόλους ἀνέδειξας, ταῖς παρακλήσεσι
τούτων, υἱὸς φωτὸς ἡμᾶς πάντας ποιήσον.

Οἱ θρόνων ἐπὶ δώδεκα μέλλοντες, σὺν τῷ Κριτῇ καὶ
Βασιλεῖ, δεδοξασμένως καθέξουσιν, τῆς φοβερᾶς καὶ
φρικτῆς με, Ἀπόστολοι λυτρώσασθε κρίσεως.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου κιβωτὲ ἀγιάσματος, ἀγιάσόν μου τὴν ψυχὴν,
τὸν λογισμὸν φωταγώγησον, διαπαντὸς δυσωπούσα,
Χριστὸν σὺν Ἀποστόλοις σωθῆναι με.

Τοῦ Ἁγίου.

Ρέντων ἀντηλλάξω τὰ μέλλοντα, ὧν κληρονόμους καὶ
ἡμᾶς, εὐχαῖς ἀγίαις σου ποιήσον, πειρατηρίων παν-
τοίων, λυτρούμενος τοῦ βίου Νικόλαε.

Ο μύρων προεδρεύσας Νικόλαε, πάσας αἰσθήσεις τῆς
ἐμῆς, καρδίας μύρισον Ἄγιε, πάσῃ δυσώδῃ ἐκ ταύ-
της, εὐχαῖς σου ἐκδιώκων ἐκάστοτε.

Συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ μηχανήματα, τοὺς ὁρατοὺς ἡμῶν
ἐχθρούς, καὶ ἀοράτους Νικόλαε, διηνεκῶς πολεμοῦν-
τας, τελεία ἀφανία παράπεμψον.

Θεοτοκίον.

Αγία Θεοτόκε βοήθει μοι, ταῖς ἡδοναῖς διηνεκῶς, βυ-
θιζομένῳ τοῦ σώματος, καὶ ῥαθυμίας ἐν κλίνῃ, αἰεὶ
κατακειμένῳ καὶ στένοντι.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Οἱ πνευματορρήτορες σοφοὶ Ἀπόστολοι, ἐν ὑπερώῳ πυ-
ρὸς ἐν εἶδει, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, αὐτοῖς προσφι-
τιῆσαν, φρικτῶς καθυπεδέξαντο.

Βέλη ἐκλεκτὰ ὑμᾶς Χριστὸς ἀπέστειλε, συνθλώντας βέλη
τῆς πονηρίας· διό με ἰάσασθε, τετραυματισμένον τοῦ
δυσμενοῦς τοῖς βέλεσιν.

Οἱ καταστρεφόμενοι τῆς ἀσεβείας τὴν γῆν, καταστρα-
φῆσαν ταῖς πλημμελείαις, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, δρό-
σφ ἱαμάτων, Ἀπόστολοι ἰάσασθε.

Θεοτοκίον.

Μὴ καταδικάσης με, μὴ ἀπορρίψης με, τοῦ σοῦ προ-
σώπου, ἐκδυσωπεί σε, ἡ ἀγνῶς Τεκνοῦσά σε, καὶ τῶν
Ἀποστόλων ὁ δῆμος πολυέλες.

Τοῦ Ἁγίου.

Εόανα κατέαξας, εἰδῶλων Ἄγιε, βουλὰς ἀπράκτους δι-
ρετιζόντων, ἔδειξας Νικόλαε, καὶ ἀπαγομένους, πρὸς
θάνατον ἐξήρπασας.

Ωρθρισας πρὸς Κύριον, ἐκ βρέφους Ὅσιε, καὶ ταῖς ἐ-
κείθεν φωτοχυσίαις, ὅλως κατηγλαῖσαι· διὸ τῆς ψυ-
χῆς μου, τὰ νέφη ἀποδιώξον.

Σὲ καδικετεύομεν, Πάτερ Νικόλαε, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐν
μέσῳ πάντων, γενοῦ τῶν καλούντων σε, τὰ πρὸς σω-
τηρίαν, διδοὺς ἡμῖν αἰτήματα.

Ο ἀπερινόητος Θεοχαρίτωτε, περιοχὴν σε σωματοφό-
ρος, γένόμενος ἐσχῆκε, βροτοὺς ἀπαλλάττων, περιε-
χούσης ἑλπίσεως.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**αινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστέ,
» τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ
» φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Νεμομένην ἔστησας, τῆς κακίας σῆψιν τῶν ἐθνῶν, τὰς
ψυχὰς φιλόανθρωπε τῷ ἁλατι, τῶν διδασκῶν, τῶν ἱε-
ρῶν Ἀποστόλων σου.

Τὸν βυθὸν ἐπίστασαι, τῶν κακῶν μου Δέσποτα Χριστέ,
δός μοι χεῖρα σώσόν με φιλόανθρωπε, ταῖς προσευ-
χαῖς, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Κριτὰ δικαιοῦτε, ἐν ἡμέρᾳ δίκης φοβερᾶς, τῆς φρικ-
τῆς με ῥύσαι κατακρίσεις, τῶν ευκλεῶν, Ἀποστόλων
σου δεήσεις.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπεγνωσμένον με, ἀπὸ πλήθους τῶν ἀνομιῶν, σφ-
τηρίᾳς Κύριε ἀξίωσον, τῶν Μαθητῶν, καὶ τῆς Μη-
τρός σου δεήσῃ.

Τοῦ Ἁγίου.

Ιλεων ἀπέργασαι, τὸν Δεσπότην σου σαῖς προσευχαῖς,
πειρασμῶν καὶ ἐλπίσεων Νικόλαε, ὅπως ἡμῖν, λύσιν
πταισμάτων δωρήσῃ.

Νοσημάτων λύτρωσαι, καὶ σκανδάλων τῶν βιωτικῶν,
πειρασμῶν καὶ ἐλπίσεων Νικόλαε, τοὺς πρεσβευτῆν
σε, κεκτημένους πρὸς Κύριον.

Ιατρός σε ἄριστον, ὁ Δεσπότης ἔδειξε Χριστὸς· διὸ τὰ
νοσήματα θεράπευσον, τῶν εὐσεβῶς, Νικόλαε προσῶν
τῶν σοι.

Θεοτοκίον.

Κυοφόρος ἄνανδρος, Θεομήτορ πέφυκας Ἀγνή, διὰ
τοῦτο πίστει ἱκετεύω σε, ψυχῆς ἐμῆς, τὴν ῥαθυμίᾳ
ἀπέλασον.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ο ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος, ὑμᾶς ὑπερί-
ψωσι, καὶ πᾶσαν κατέρραξεν, ἐχθροῦ τὴν δυνασ-
τείαν, Μαθηταὶ Χριστοῦ Θεόπται.

Ρῦπον τῆς κακίας μου, ρεῖθροις κατανύξεως, ὑμῶν
παρακλήσεσιν, Ἀπόστολοι πλύνετε, διδάσκοντες κραυ-
γάζειν. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Πυρὶ θείου Πνεύματος, ὅλην κατεφλέξατε, πᾶσαν μα-
ταιότητος· διὸ φλογιζούσης με, λυτρώσασθε γέννησιν
Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου.

Θεοτοκίον.

Ητῆς καταπτώσεως, τοῦ Ἀδάμ ἀνόρθωσις, ἔγειρον
πεσόντα με, κακίας πρὸς βάραθρα, πρεσβείαις σου
Παρθένε, καὶ τῶν θείων Ἀποστόλων.

Τοῦ Ἁγίου.

Ολον ἀνακείμενος, τῷ Θεῷ Νικόλαε, ὅλον με διάσω-
σον, τοῦ βίου τῶν πάθῃσιν, ἀθλίως κατ' ἐκάστην,
περιπέπτοντα Θεόφρον.

Λαμπτήρ διαυγέστατε, τὸν νοῦν μου καταύγασον, πα-
θῶν ἀμαυρότησι, αἰεὶ σκοτιζόμενον, καὶ δίδου εὐ-
σχημένως, παροδεῦν ἐν τῷ βίῳ.

Απαν ἀνοιγόμενον, κατ' ἐμοῦ Νικόλαε, εὐχαῖς σου ἀ-
πέφραξον, στόμα πονηρότατον, καὶ ῥύσαι ὁρατῶν
με, δυσμενῶν καὶ ἀοράτων.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψεν, ἀνίσπερος Ἥλιος, νεφέλη ὁλό-
φωτε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκό-
τει, τῆς ἀγνοίας Θεοτόκε.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσ-
» μιον πλέξαντες, χοροῖαν ἔμελλον. Πάντα τὰ ἔργα,
» τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σὺ τὰς νοητὰς, τῶν Ἀποστόλων Λόγε, νεφέλας ἐξή-
» πλωσας, ἐπὶ ῥεούσας ὑμῖν ἐν βροτοῖς πανσόφων, καὶ
» θείων διδασκάλων, καὶ καταρθευούσας, ἡμᾶς εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

Οἱ περικαλλεῖς, τῆς Ἐκκλησίας στύλοι, οἱ ταύτην βα-
» σταζόντες, πίστεως δόγμασι, σεσαθρωμένην, ψυχῆς
» μου τὴν οἰκίαν, θεία τεχνουργία στηρίζετε Θεόπται.

Στέναξον ψυχὴ, καὶ ὀχέτους θαυμάτων, ἐξ ὅλης προσά-
» γαγε, καρδίας κράζουσα· Μόνε Οἰκτίρμον, σώσον
» ἱλάσθητί μοι, ταῖς τῶν Μαθητῶν σου, πρεσβείαις εὐπρο-
» σδέκταις.

Θεοτοκίον.

Σιὼν ἐκλεκτὴ, τοῦ Βασιλέως πόλις, τῆς ἀγῶς πολιτῆν
» με ποιήσον πόλεως, μετὰ τῶν θείων Μαθητῶν δυ-
» σωπούσα, ἄχραντε Παρθένε, τὸν ἄχρονον Υἱόν σου.

Τοῦ Ἀγίου.

Μύρων γεγινώς, Ἀρχιεράρχης μέγας, ψυχῆς μου Νικόλαι αἰσθήσεις μύρισον· ὅπως ἐκφύγω, παθῶν τὴν δυσωδίαν, καὶ τοῦ Παρακλήτου, εἰσδέξωμαι τὴν χάριν. Ἐστησας σοφί, τῆς σῆς ἀγίας γλώσσης, τοῖς ῥεύμασι ῥεύματα, Ἀρείου δύσφημα· ὅθεν βοῶ σοι. Τὴν ῥύσιν τῶν παθῶν μου, ξήρανον εὐχαῖς σου, Νικόλαι Παμμάκαρ.

Λύτρωσον ἡμᾶς, ἀμαρτιῶν εὐχαῖς σου, δαιμόνων κακώσεως, ἐθνῶν ἀλώσεως, πάντων ἀνθρώπων πονηροτάτης βλάβης, ἵνα σὲ ὡς ῥύστην, ἡμῶν ἀνευφημῶμεν.

Τριαδικόν.

Οἱ τριαδικῶς, τὴν Μοναρχίαν πίστει, ἀπαύστως δοξάζοντες, ἀναβοήσωμεν· Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ πανάγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνολογούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ Θεὸς φορέσας, ἀγνήν σε πανάμωμον, παντός τοῦ γένους ἡμῶν, θείαν Παρθένε δεικνύει προστασίαν· ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν πιστοὶ μεγαλοφώνως.

Ῥοδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ σὰτα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Τροπάριον.

Οὐρανοὶ κατάστεροι, ἀγλαταῖς θείων ἀρετῶν, ἐδείχθητε νοητῶς, μέσον τὸν Χριστόν, ὡς ἥλιον ἔχοντες, καὶ τὴν γῆς, πλήρωμα σοφοί, κατενώσατε· διὰ τοῦτο μακαρίζετε.

Τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ἐν τῷ θείῳ σώματι ὑμῶν, ὡς κόσμον πανευπρεπῆ, φέροντες σοφοί, τὴν κατατακίσάν μου, δαιμονικοῖς, βίβησι ψυχὴν, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον, μεσιτείαις θεραπεύσατε.

Λάκω κατωτάτῳ με, ἀμαρτίας κείμενον Χριστὲ, καὶ ῥαθυμίας δεινῆς, ὑπνώ τὴν ψυχὴν, ἐπιβαρυνόμενον, διὰ τῶν σῶν, Λόγε Μαθητῶν, ὡσπερ τὸν Λάζαρον, ἐξγείρας σῶσον Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου εὐδυνον, τὰς πορείας Λόγε τοῦ Θεοῦ, πρὸς τρίβους τῶν ἐντολῶν, σοῦ τῶν ἀπλανῶν, ἔχων τὴν τεκούσάν σε, δυσωποῦσαν ἄχραντον Ἀγνήν, καὶ τοὺς πανσέφους σου, Ἀποστόλους· πολυέλεε.

Τοῦ Ἀγίου.

Γεράρχης ἑνθεός, χρηματίσας πάσας τοῦ Χριστοῦ, ἐφύλαξας ἐντολάς· ὅθεν τῶν πιστῶν, φύλαξ θείος γέγονας, ἀπὸ πάσης, τούτους συντηρῶν, Πάτερ Νικόλαι, ἐπηρείας καὶ κακώσεως.

Ως ποτὲ διέθρεψας, ἀπορούσαν ἄρτου ἐν λιμῷ, τὴν πόλιν σου ὡς καλός, ὅσιε Ποιμὴν, ὡσαύτως διάθρεψον, τὴν ψυχὴν μου ἄρτῳ νοητῷ, Πάτερ Νικόλαι, σὲ προστάτην εὐμοιρησασάν.

Σὲ τὸν μέγαν ἥλιον, τὸν ἐν ὕψει κείμενον αἰεὶ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ· ὅσιε Ποιμὴν, πιστῶς ἱκετεύομεν, σελασφόροις λάμπησι φωτός, σκότος ἀπέλασον, ἀμαρτίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηγγικεν ὡς γέγραπται, ἡ ἡμέρα ἡ περιφανής, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ὄγονε ψυχὴ· ἀπόθου τὸ ῥάθυμον, καὶ προθύμως βόησον Χριστῷ· Κύριε σῶσόν με, Νικόλαου παρακλήσεις.

Θεοτοκίον.

Φαινήν λυχνίαν σε, ὁ Προφήτης ἔβλεπεν Ἀγνή, λαμπάδιον νοητὸν, φέρουσαν Χριστόν· δι' οὗ ἐφωτίσθημεν, οἱ ἐν σκότει κείμενοι κακῶν, σὲ μακαρίζοντες, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Antologio:

12 *

Ἀπόστιχα Ἀποστολικὰ, εἰς τοὺς Αἵνους.

Ἦχος πλ. α'.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μυστηρίων αὐτόπται γενόμενοι, τὸν μὴ θεωρούμενον καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχοντα, ἐκηρύξατε λέγοντες· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῶν Ἀγγέλων, οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀνωθεν σοφίας· διὸ παρήρσιαν ἔχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς Ἀποστόλους Κυρίου, μελωδικῶς ἐν ᾠδαῖς ἀνευφημήσωμεν· ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην κατήργησαν, καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανίται· ὧν ταῖς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Εν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἀνέβρων· Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστί, ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ γὰρ τῶν ἐπανισταμένων μολώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· ἀντὶ δεισμητρίων ἐ Παράδεισος, καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ηπροκλειεγμένη εἰσάκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ δώρησαι τὰ αἰτήματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· λύτρωσαι ἡμᾶς παθῶν καὶ τῶν ὀδυνῶν, διὰ τῶν Ἀποστόλων, πάντα δυναμένη ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. β'.

Ο Σταυρὸς σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀντίληψις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐκ αὐτοῦ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρκί, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Σταυρὸς σου Κύριε, Παράδεισον ἡνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρκί, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἡρνήσαντό σε, οὐκ ἀπίστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Παρίστατο τῷ ξύλῳ ποτὲ, καιρῷ τῷ τῆς Σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν παρθένῳ Μαθητῇ, καὶ κλαίουσα, ἔβόα· Οἱ μοι πῶς πάσχεις πάντων, Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΠΡΩΉ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχ. Καθίσματα.

Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνούμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἀμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεία μέλια ἐσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε τρόμῳ· ἐδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε, καὶ δοξολογούμεν σε Υἱὲ Θεοῦ· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου.

Η μόνη ἄμωμος ἀμνάς, Θεοτόκε Πασθένη, τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, σαρκωθέντα ἐρώσα, κρεμάμε-

νον ἐθελουσίως ἐν Σταυρῷ, ἐκραύγαζες Κόρη, ἐν δάκρυσι πικροῖς· Ὑἱέ μου ἀνεξίκακε, ὑμῶ σου τὴν φρικτὴν, πᾶσαν οἰκονομίαν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν ἕτερα, Ἦχος πλ. β'.

Ο Σταυρὸς σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενούσιν ἐν ἀμαρτίαις· δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων· οἱ τὴν ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, Σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ, τοῦ ἄνευ πάθους ἐξ αὐτῆς, ὑπὲρ νοῦν σαρκωθέντος, ἐκραύγαζε δακρυρροοῦσα μητρικῶς· Οὐ φέρω σε νεκρὸν κρεμᾶμενον ἔρῳ, πνοὴν τὸν παρεχόμενον, τοῖς ζῶσιν ἐπὶ γῆς, ὦ Ὑἱέ καὶ Θεέ μου.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ πῶν Θεοτοκ.

Πάθος τὸ σεπτὸν αἰνέσω τοῦ Δεσπότη. Ἰωσήφ.

Ὤδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

«**Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρυψάντα πάλαι, διώκτην τῶν
«**Κ**ραννον, ὑπὸ γῆν ἐκρυψαν, τῶν σεσωμένων οἱ Παῖ-
«**δ**ες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεανίδες, τῷ Κυρίῳ ἄσσωμεν· Ἐν-
«**δ**όξῳ γὰρ δεδοξασται.

Τροπάρια.

Πάθει σου τιμῶ, τὴν ἀτιμασθῆσαν, φύσιν ἐτίμησας τῆς ἀνθρωπότητος· διὸ τιμῶντές σε φέβω, μεγαλύνομεν τὸ κράτος σου, καὶ πιστῶς δοξάζομεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Αἱματί σου Λόγε, αἱμάτων ἀδίκων χύσιν ἀνέστειλας, καὶ ἀπεκάθηνες, ρύπου κακίας τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων Παντοδύναμε· διὸ σε δοξάζομεν, σωζόμενοι τῷ κράτει σου.

Μαρτυρικά.

Θήρας αἰμοβόρους, ἐνίκησεν ὄντως, ἡ ἀξιέπαινος, Μαρτύρων ἑσπασίς· πυρὸς ὑπέταξε φύσιν, ὁρροισμῷ ἐν-θέου χάριτος, καὶ σφοδρὸν κλυδώνιον, πολυθείας ἔπαυσεν.

Ομβροῖς τῶν αἱμάτων, ἐμβρήματα πλάνης, ἀποξηράναντες, ὀμβροῖς ἰάσεων, ἐποχετεύετε κόσμῳ, καὶ φλογμὸν παθῶν διώκετε, ἀδείας, Μάρτυρες, ἐντευθεν μακαρίζετε.

Σταυροθεοτοκίον.

Κάλλος ἐν τῷ πάσχειν, ὥραιον ἐν κάλλει· οὐκ εἶδος ἔχοντα, ἡ ἀπειρόγαμος, κατανοοῦσά σε Κόρη, τῶν τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, μητρικῶς ἡλάλαξε, καὶ πόθῳ σε ἐδόξαζε.

Ἔτερος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἦχος καὶ Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Αχραντε Παρθένη, κεχαριτωμένη, Μαρία ἔνδοξε, τῆς χαρᾶς πρόξενε, τοὺς ὑμνητάς σου ἐνθέως, θείαις χάρισι χαρίτωσον, ὅπως χαριστήριον, ᾠδὴν σοι ἀναπέμψωμεν.

Βαβαὶ Θεοτόκε, τῶν σῶν μυστηρίων! τῶν ποιημάτων γὰρ, ἐδείχθης Δέσποινα· ὃν οὐ τολμᾷ ἀτενίσαι, τῶν Ἀγγέλων τὰ στρατεύματα, ἐν ἀγκάλαις φέρουσα· διὸ σε μακαρίζομεν.

Γένος βροτῶν ἄπην, φθορὰ τοῦ θανάτου, καταδεδίκασται, τῇ τῆς Προμητήρος, τῇ ἀπογεύσει τοῦ ξύλου· δια' σοῦ δὲ ἀνακέκληται, ὡς ζωὴν τεκούσης σου, Ἀγνή τὴν ἀδιάφθορον.

Ὤδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀ-
«**σ**χέτως, ἡ κτίσις κατιδούσα, ἐν τῷ κρανίῳ κρεμά-

«**κ**ρεμᾶμενον, θαμβητικῶς συνείχετο· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, «**π**λὴν σου Κύριε κραυγάζουσα.

Τροπάρια.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσ-
«**σ**χέτως, ἐν ξύλῳ ὑψωθέντα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρθῶς ἡ-
«**κ**ανον, κατανοῶν ὁ ἥλιος συνεσκοτίζετο, πάντων φωτισμὸν
«**γ**νωσκῶν σε.

Τέρωταί σου τοῖς ἡλοῖς, Μακρόθυμε, ὁ Παραδείσῳ πα-
«**λ**αι, τρώσας Ἀδὰμ κακουργός, καὶ πληγωθεὶς ἀ-
«**ν**ιάτρεπτος, εἰς τὸν αἰῶνα ἔμεινε· πιστοὶ δὲ εὐρόμεν, πάν-
«**τ**ων τῶν τραυμάτων τὴν ἰατὴν.

Μαρτυρικά.

Οτε χορὸς Ἀγγέλων, ἰώρακε Μαρτύρων τὰς ἀγέλας,
«**ὑ**πὲρ ἁμῶν τυθέντος, συγκοπτομένης ἐθαύμαζε, πῶς
«**δ**υσμενεῖς οἱ ἐνυλοῖ, αὐλοῦς ἔτρεπον, νίκης στέφος κομι-
«**ζ**όμενοι.

Σθένος ἐνδεδυμένοι, οἱ Ἅγιοι τοῦ ἐν ἰσχυρί μόνου, τὰ
«**π**άντα δυναμούντος, τῷ δυσμενεῖ συνεπλέκοντο, καὶ
«**τ**ὴν αὐτοῦ ἀνίσχυρον, ἐπάτουν δύναμιν, στέφος ἐκ Θεοῦ
«**δ**εγόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὡς ἐβλεψας τιτρωσκόμενον
«**λ**όγχῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν, Ὑπεραγία πανάμωμε,
«**καὶ** θαμβουμένη ἔλεγες· Τί σοι ἀπέδωκε, Τέκνον δήμος
«**ὁ** παράνομος;

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δόλω με δελεάσας, θεώσεως ἐχθρὸς τῷ πόθῳ πάλαι, ἐν
«**ἑ**δῆμ Θεομήτορ, εἰς γῆν ἐρπύτας συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ
«**Χ**ριστὸς εἰκτείρας με, ἐκ τῆς νηδύος σου, σάρκα προσλα-
«**β**ὼν ἀνέπλασεν.

Ελύθη ἡ τῆς κατάρας, τῆς ἔμπαλαι ἡ δίκη Θεομή-
«**τ**ορ, ἐν τῇ σῇ μεσιτείᾳ· ἐπιφανεῖς γὰρ σοι Κύριος,
«**π**ᾶσαν ἀφθόνως ἔβλυσεν, ὡς ὑπεράγαθος, πᾶσιν εὐλογίαν
«**π**άναγνε.

Ζῶης ὥραθης πύλη, Προφήτη πρὶν Ἰεζεκιήλ, Κόρη,
«**ἦ**ν ὁ Κύριος μόνος, σεσαρκωμένος, διώδευσε, καὶ
«**κ**εκλεισμένη Πάναγνε, ἡ πύλη ἔμεινας. Σὺ γὰρ γηγενῶν
«**κ**αλλώπισμα.

Ὤδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προσρῶν Ἀββα-
«**κ**οῦμ, ἐξεστηκῶς ἔβόα· Σὺ δυναστῶν διέκοψας,
«**κ**ράτος ἀγαθὲ, ἐμῶν τοῖς ἐν Ἀθῇ, ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Εκτεταμένης χειρὸς, Κύριε, ἀκρατὲς ἀναιρῶν, πρὸς τὴν
«**τ**οῦ ξύλου γεῦσιν, νεκρὸς ἐν ξύλῳ Δέσποτα, σῶσαι
«**β**ουληθεῖς, ἐκ πλευρᾶς δ' ἀποστάξεις, δεσμώταις ἀφείπιν.

Πάθειν ἡνέσχου ὑπεράγαθε, ὅπως λύσης ἡμᾶς παθῶν
«**τ**ῆς ἀλογίας, χολῆς ἐγεύσω βρούν μοι, θείον γλυ-
«**κ**ασμὸν, ἐνεκρώθης ζωὴν μοι, παρέχων Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Τὸ πῦρ τῆς θείας ἀγαπήσεως, ἐν ψυχῇ λογικῇ, προσ-
«**φ**έροντες ἐμφρόνως, παρανομοῦντων ἔσβησαν, καὶ φω-
«**τ**ιστικά, οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, λαμπάδες ὠφθησαν.

Οἱ θεοὶ φίλοι τοῦ Παντάνακτος, σαρκικῆς ἑαυτοῦς,
«**χ**ωρίσαντες φιλίας, πρὸς ἅπασαν ἐχώρησαν, βάσα-
«**ν**ον στερρῶς, καὶ νικήσαντες δόξῃ ἐστεφανώθησαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Εκτός σε πάθους ἀπεκίχησα, καὶ πῶς βλέπω σε νῦν πά-
«**θ**ει προσομιλοῦντα; πῶς φέρεις τοῦτο ἐκραζεν ἀναρχὴ
«**Ὑ**ἱέ; ἡ Παρθένος· δοξάζω σου τὸ μακρόθυμον.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Η ἐκλεκτὴ τε καὶ ὑπέρτιμος, ἐκ πασῶν γενεῶν ἀναφα-
«**ν**είσα μένη, ἡ ἀρεταῖς ἐκλόμψασα, ἀχραντε Σεμνή,
«**τ**οὺς σὲ ὑμνολογοῦντας, αἴγλη σου λάμπρυνον.

Θεὸν παρὶ Παρθένα τέτοκας, ἐξ ἁγνῶν σου σεμνῆ, αἱ-
«**μ**άτων Θεομήτορ, Σωτῆρα τὸν λυτρώμενον, πάντας
«**ἐκ** δεσμῶν, ἀνυμνοῦντάς σε Κόρη Θεοχαρίτωτε.

Γερουργεῖ τῷ θεῷ τόκῳ σου. Θεοτόκε ἀγνή ἡ τῶν αὐ-
λων φύσις, καὶ τῶν βροτῶν τὸ σύστημα, πόθῳ σὲ ὑ-
μνεῖ· ἀλλὰ σοὶ τῇ ἐλλάμψει, ἡμᾶς καταύγασον.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

« **Π**ρὸς σὲ ὀρρίζω, τὸν δὲ εὐσπλαγχνίαν, σεαυτὸν τῷ
« πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν,
« ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσ-
« χον μοι φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Νεκρὸς ὀράσαι, ἐπὶ τοῦ κρανίου, ὁ νεκρώσας τὸν Ἀ-
δὴν, τῷ πάθει τῆς σαρκὸς σου, καὶ εἶδος Χριστέ,
εὐδὲ κάλλος σὺ ἔσῃς κρεμάνμενος, καλλωπίσαι με θέλων
ὡς φιλάνθρωπος.

Αδάμ τοῦ πρώτου, ἐξηλῶσαι θέλων, ἐμπαθεῖς διαθί-
σεις, τοῖς ἡλοῖς προσηλοῦσαι, καὶ λόγῃ τρωθεῖς,
τὴν φλογίνην ῥομφαίαν, κωλύεις Χριστέ, μὴ κωλύειν τὴν
εἰσῶδον ταῖς δούλοις σου.

Μαρτυρικά.

Ιχνηλατοῦντες, πάθῃ τοῦ Δεσπότη, οἱ χοροὶ τῶν Μαρ-
τύρων, ἐν ξύλῳ προσηλοῦνται, καὶ χεῖρας ἑμοῦ ἀφαι-
ροῦνται, καὶ πόδας πρὸς τρίβον σептoῦ, μαρτυρίου ἐν-
θέως ἐκθυσθῶμενοι.

Νοὶ τελείῳ, νοῦν τὸν ἀλαχόνα, ἐπαιρόμενον θράσος, κα-
θελετέ τελείως, ταπεινωθέντες ἐν μετῇ, τοῦ πάν-
τας ὑψώσαντος, ταπεινώσει καρδίαν Χριστομάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Εκ ρίζης Κόρη, Ἰεσσαὶ βλαστάνεις, καὶ ὡς ἄνθος
προσφέρεις, τὸν φυτουργὸν τοῦ κόσμου, παραφυάδας
ξηράναντα, θεῷ φυτῷ τοῦ Σταυροῦ, ἐν σαρκὶ καταθέ-
ξατο ὡς εὐσπλαγχνός.

Εἰρμός ἄλλος. Θεοφανίας σου Χριστέ.

Κλίμαξ φανεῖσα τυπικῶς, τῷ Ἰακώβ πρὸς ὕψος ἐπὴρ-
μένη, τοῦ σοῦ Θεοτύμου μεμνήται, τοκετοῦ τὸ
ὄντως ἐξάισιον· διὰ σοῦ γὰρ ὄντως Θεός, ἡμῖν ὠμίλησε,
τῇ συγκαταβάσει τῇ θεῷ, καὶ τὴν ζωὴν παρέσχε βροτοῖς.

Αελυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς μητρικῆς λύπης Θεοκυή-
τορ, θυμηδίας ἐμπλεῖοι γεγόναμεν, εὐροσύνην πᾶσι
κυήσασα, καὶ παγκόσμιον χαρμονὴν· διὸ Πανύμνητε,
τοὺς σοὺς ὑμολόγους, κινδύνων ταῖς σαῖς πρεσβείαις
διαφύλαξον.

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγούμενος τὴν σὴν, Θεοπτικῶς ὁ Μωϋσῆς· εἰ-
κόνα, προεώρα βάτον ἀκατάφλεκτον, ἐν πυρὶ Παρ-
θένε πανάμωμε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ Πλαστοργὸς οἰκῶν οὐκ
ἐφλεξε, σὲ τὴν ἀνωτέραν, ἀπάντων τῶν ποιημάτων Θεο-
τύμου.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

« **Σ**υνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώοις Ἰω-
« νᾶς· σοὶ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ
« ταφῇ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θνήσκοντος ἀνέβη
« προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ· Οἱ φυλασσόμενοι μάταια
« καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπατε.

Τροπάρια.

Εναλλάττων χεῖρας, προετίπου, πάλαι τὸν Σταυρὸν ὁ
Ἰακώβ, ἐπευλογῶν τοὺς παῖδας· ἔθεν Ὑψιστε ἐν τού-
τῳ φαίνων, ἀρᾶς τῆς πάλαι λείας τὸ ἀνθρώπινον, καὶ
πηγάξεις νῦν τὴν εὐλογίαν, τοῖς εὐλογοῦσί σε, μένε εὐλο-
γητέ, καὶ ὑπεράγαγε.

Σοὺ τὸ πάθος, προτυπῶν ὁ μέγας, Λόγε Μωϋσῆς ἀνυ-
ψοῖ, χαλκοῦν τὸν ὄφιν πάλαι, ἐξαίρουμένος τοὺς κα-
θαρῶντας, τοῦ ἰοβόλου δῆγματος τῶν ἔφρων· καὶ γὰρ
Δέσποτα, σοῦ σταυρωθέντος, βλάβης τοῦ ἔφρων, ἅπαντες
οἱ πιστοί, τοῦ Θεοσυγοῦς ἀπελευθέρωθμεν.

Μαρτυρικά.

Ωσπερ ἄλλου πάσχοντος, οἱ θεῖοι, πάλαι καὶ σептoῖ
Ἀθληταί, διέκιντο ἀθλοῦντες, προσερόμενοι τὰς ἀν-

τιδόσεις, τὰς αἰωνίους καὶ τὴν ἀγαλλίασιν. Ταῖς εὐχαῖς
αὐτῶν Χριστέ οἰκτίρμον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, λύτρωσαι
πειρασμῶν καὶ ἁμαρτιῶν καὶ περιστάσεων.

Τοὺς χειμάρρους, ἐπαυσαν τῆς πλάνης, ρείθροις αἰ-
μάτων οἱ σептoῖ, καὶ θεῖοι Ἀθλοφόροι, καὶ πηγαὶ
πιστοῖς Θεογνωσίας, βλύζουσαι ὕδωρ, ἐν τῷ ἀνεδείχθη-
σαν. Ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁμβρησον
ἄφесιν, ἅπασιν καὶ ζωὴν, καὶ τὸν ἱλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ποιμένα, πάντων καὶ Δεσπότην, ξύλῳ ὀρώσα ἡ
Ἀμνάς, ἐναπηρωμένον, θρηνηδοῦσα μητρικῶς ἑ-
βόα· Τί τοῦτο Τέκνον τὸ καινὸν μυστήριον; πῶς ἀθά-
νατος τὸ κατ' οὐσίαν ὑπάρχων, θάνατον δέδεξαι; τοὺς
βροτοὺς θέλων, ἐκ φθορᾶς ἀπολυτρώσασθαι.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Νομικοὶ σε, τύποι Θεοτάκε, καὶ αἱ προρρήσεις σαφῶς,
τῶν Προφητῶν ἐδήλουν, τεθρομένην τὸν τοῦ κόσμου
ρύστην, καὶ ευεργέτην τῆς ἀπάσης κτίσεως, τὸν πολυμε-
ρῶς καὶ πολυτρόπως ευεργετήσαντα, τοὺς πιστεῖτε καὶ
στοργῇ Δέσποινα ἀγνή δοξολογοῦντάς σε.

Ενωθέντας, πάλαι ἐξ ἀπάτης, τοῦ ἀνθρωποκτόνου ἐχ-
θροῦ, Θεοῦ τοὺς Πρωτοπλάστους, τῆς τρυφῆς τοῦ
Παραδείσου, μένη Θεογεννήτορ, αὐτῆς ἐπανάγαγες, πρὸς
Παράδεισον ἀποτεκούσα, Σωτῆρα Κύριον, σταύρωσιν καὶ
ταφῇ, θεῷ ἐξουσίᾳ ὑπομείναντα.

Οβουλήσει, θεῷ καὶ δυνάμει, δημιουργικῇ τοῦ Πα-
τρὸς, τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων, συστησάμενος Ἀγνή,
προῦθεν ἐκ σῆς νηδύος, Λόγος ἐνυπόστατος, καὶ τοὺς ἐν
τῷ σκότει τῆς ἀγνοίας, τὸ πρὶν ὑπάρχοντας, λάμψει
θεῷ καὶ, Δέσποινα ἀγνή παιδρῶν κατήστραψεν.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

« **Α**φραστον θαῦμα, ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὁ-
« σίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρὸς, ἄπνους
« κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυ-
« τρώτα ὁ Θεός εὐλογητός εἰ.

Τροπάρια.

Οτε σταυρῷ σε, δῆμος Ἑβραίων κατέκρινε, θεωροῦσα
ἔφριξεν ἡ γῆ, ἡλῖος τὸ φῶς τὸ ἴδιον ἐπαυσε, καὶ
οἱ ἐν σκότει, φῶς εἶδον μελωδοῦντες· Λυτρωτὰ ὁ Θεός
εὐλογητός εἰ.

Υβριν ὑπίστης, καλὰ μὲν Σῶτερ τυπτόμενος, καὶ ἀκάν-
θαις, οἷα Βασιλεὺς, βουλήσει Χριστέ, ὁ Θεός στε-
φόμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτὰ
ὁ Θεός εὐλογητός εἰ.

Μαρτυρικά.

Δεσμεισθε πᾶσαν, τοῦ διαβόλου Πανεύφημοι, τὴν ἀπά-
την λύοντες σαφῶς, φέρετε ποινὰς, καὶ θάνατον ἁ-
δικόν, ζωὴν ποιοῦντες τὴν ἄνω καὶ βοῶντες· Λυτρωτὰ
ὁ Θεός εὐλογητός εἰ.

Εστητε μέσον, φλογὸς πανεύφημοι Μάρτυρες, τὴν ἀπά-
την φλέγοντες σαφῶς, καὶ τῷ ὁρσισμῷ τῆς ἐνθέου
χάριτος, μὴ φλογισθέντες, βοᾶτε μελωδοῦντες· Λυτρωτὰ
ὁ Θεός εὐλογητός εἰ.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυροῦσαι θέλων, ἡ Θεοτόκος ἐκράυγαξε, καὶ ὀρώσα
ἄναρχε Υἱέ, λῆπὴ τὴν ψυχὴν νῦν καταβαπτίζομαι,
θνήσκεις πασέχων, ζωὴν τοῖς μελωδοῦσι· Λυτρωτὰ ὁ
Θεός εὐλογητός εἰ.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Πεποικιλμένην, σὲ κεκτημένην διάχρυσον, Θεομήτορ
κόσμον εὐπρεπῆ, ἔστεργεν ὁ σὸς Υἱὸς τε καὶ Κύριος,
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν σοὶ βοώντων· Ὁ καρπὸς σου
Ἀγνή εὐλογημένος.

Ρόδον ἐν μίσῳ, τῶν ἀκανθῶν εὐρὴν Ἀχραντε, ὁ Δεσ-
πότης ἱπλησεν ἡμᾶς, ὁσμάς σου τερπναῖς, χαρίτων

τοῦ Πνεύματος, τοὺς καθαρὰ καρδίᾳ μελωδοῦντας· Ἀν-
τρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Σύμβολα πάντες, θεῖοι Προφῆται θεώμενοι, τῷ σοῦ
θεοῦ τόκου εὐκλεῶς, ἐβόων Ἀγνή, Παρθένη Πανύ-
μνητε· Ὁ Θεὸς ὁ πάντων Κτίστης ἐλείσεται ἐκ σοῦ, Ἀν-
τρωτῆς καὶ Σωτῆρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Ὡδή ἡ. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**κστηθε φρίττων οὐρανὲ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θε-
μέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ
ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ἐν
Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν·
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Πίνεις ποτήριον Χριστέ, ὁ ἐπεθύμησας, διὰ πάθους
τοῦ Σταυροῦ, πηγᾶς μοι προχέων ἀφίσεως, ἐκ ζωη-
φόρου πλευρᾶς· τῷ διὰ πλευρᾶς θανατωθέντι, ὑμνῶν· σε
ἀναμίλπω· Ἱερεῖς εὐλογοῦτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Οὔτε σε ἄνομος λαὸς, μέσον κατέκρινε, σταυρωθῆναι Ἰη-
σοῦ, ἀνόμων ζωοδότα Κύριε, διεδονήθη ἡ γῆ, καὶ
πάντες ἀνέμελπον ἐν φόβῳ· Οἱ Παῖδες εὐλογοῦτε, Ἱερεῖς
ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Τίμιος ἐναντι Θεοῦ, ὑμῶν ὁ θάνατος, ἀπεφάνθη Ἀ-
θληταί· πολλοῖς γὰρ ὀμιλοῦντες πάθει, πάθου σεπ-
τοῦ κοινωνοί, βοῶντες ἐδεῖχθητε ἐμφρόνως· Οἱ Παῖδες
εὐλογοῦτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Οὕτως οὐ σάρκινα ὑμῶν, τὰ ὄπλα Μάρτυρες, πρὸς πα-
ράταξιν ἐχθρῶν, ἐλπίς δὲ πίστις καὶ ἀλήθεια· δι-
ὼν τυχόντες Θεοῦ, Ἀγγέλων χοροῖς συναριθμηθεῖτε, βοῶν-
τες τῷ Δεσπότῃ· Ἱερεῖς εὐλογοῦτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Υψιστε ἀναρχε Υἱέ, φέρεις ἐμπτύσματα, καὶ ἐνείδῃ
καὶ σταυρόν, καλὰ μὲν παικτικῶς τυπτόμενος, ἡ Θεο-
τόκος ἐβέβη· δοξάζω τὴν σὴν μακροθυμίαν· ἦν Παῖδες
εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τῷ θεολήπτῳ Δανιὴλ, νῦν προτεθέασαι, ἀλατόμητον ὁ-
ρος· ἐκ σοῦ γὰρ Κέρη λίθος τέμνεται, Χριστὸς ὁ
μόνος Θεός, Παρθένη ἀνευ χειρὸς ἀνθρώπου· ὃν Παῖδες
εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Υἄνοις τὸν τόκον σου Ἀγνή, αἶε δοξάζουσιν, αἱ τῶν
ἀνω στρατιαί· καὶ σὲ δὲ Κέρη αἰετάρθενε, χαρ-
μονικῶς σὺν ἡμῖν, ὡς Θεομήτορα ἀνυμνοῦσιν· ἦν Παῖ-
δες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φέγγους σου ταῖς μαρμαρυγαῖς, τοὺς σὲ φρονοῦντας νῦν
Θεοτόκον ἀληθῆ, Μαρία φωταυγεῖς ἀπέργασαι, φω-
τογεννήτορ Ἀνή· φωτὸς γὰρ σὺ σκηνὴ ὥφθης Παρθένη,
τοῖς πίστει σοι βοῶσι· Χαῖρε εὐλογημένη, καὶ δεδοξασ-
μένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή 9. Ὁ Εἰρμός.

«**Μ**ὴ ἐποδύρσο μου Μήτηρ, καθορώσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν
μαστρί ἀνευ σπορᾶς συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσο-
μαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύσ-
τως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Ινα τὸν βρώσει φθαρέντα, ἐνηδόνῃ τοῦ ξύλου, μόνη Σω-
τὴρ ὡς ἀγαθός, λυτρώσῃ τῆς φθορᾶς, σταυρωθῆναι
σχακί, θανατωθῆναι τε, κατεδέξω· ὑμνοῦμεν, ἀπαύστως
Ἰησοῦ, τὴν πολλὴν ἐσπλαγχνίαν καὶ δυναστείαν σου.

Ωπὼς ὑπέστης ὁδύνας, ἐν Σταυρῷ ἠπλωμένος, τῶν ἡ-
δυνῶν τῶν χαλεπῶν, εξαίρων μὲ Σωτῆρ· πῶς ἀκάν-
θαις στεφθεῖς, πάσας ἀνέσπασας τῶν παθῶν τὰς ἀκάθ-
θας· πῶς ὄξος πετισθεῖς, εὐφροσύνης κρατῆρα, ἡμῶν ἐ-
κίρασας.

Μαρτυρικά.

Στενοχωρούμενοι πάντες, καὶ εἰρκταῖς ὀμιλοῦντες, καὶ
μέληδόν οἱ Ἀθληταί τεμνόμενοι· θεινῶς, καὶ τροχοῖς
ἀπηνῶς κατατεινόμενοι, καὶ βορὰ τοῖς θηρίοις διδόμενοι
Χριστόν, τὸν ἀπάντων Διεσπότην, οὐκ ἐξηρνήσασθε.

Ηλιακῶν λαμπηθόνων, πλειοτέρως ἐκλάμπει, τῶν Ἀθλη-
τῶν ἡ παμφανής, καὶ εὐσημος μνήμη, καὶ ψυχὰς
εὐσεβῶν φωτίζει πάντοτε, καὶ διώκει τὸ σκότος παθῶν καὶ
πειρασμῶν, καὶ δαιμόνων σκεδάξει, ζῶφον βαθυτάτον.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ κατέχεις ὡς βρέφος, ἐν
ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς, ῥυσάμενον ἡμᾶς, πολυμία-
ν ἐχθροῦ, Ἀχραντες Δέσποινα· καὶ ὁρᾷς ἐπὶ ξύλου, ὑψοί-
μενον Σταυροῦ, τὸν ἐκ βόθρου κακίας ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Χαρὰς ἡμῖν αἰωνίου, καὶ ζωῆς ἀνεδείχθης, ὑπερφανῆς
Θεογεννήτορ πρόξενος Ἀγνή, τὸν Σωτῆρα ἡμῶν
κυοφορήσασα, τῶν ἐν πίστει ἀπαύστως, ὑμνούντων σε αἶε,
καὶ τιμώντων τὴν ἀχραντον νῦν εἰκόνα σου.

Ψάλλον Δαυὶδ σὸς Προπάτωρ, κιβωτὴν σε προΐσῃ,
συμβολικῶς τοῦ θεοῦ μάννα, ἀγιάσματος Ἀγνή·
Θεὸν Λόγον μένη καὶ γὰρ ἐχώρησας, τὸν ἐν κόλποις
πατρώοις ὀχοῦμενον αἶε, Θεοτόκε· διό σε ὑμνοῖς· δοξά-
ζομεν.

Ως ἀληθῶς ὑπετέρα, πάσης κτίσεως ἔφυς, τὸν γὰρ
Θεὸν τῶν ποιημάτων τέτοκας Ἀγνή· διό σε προσ-
τάτιν ἔχομεν Δέσποινα, καὶ ἐλπίδα βεβαίαν, καὶ τι-
χος ὀχυρόν· Ὁρδοδόξω τὸ κέρας, κατ' ἐχθρῶν ὑψώσον.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα, εἰς τοὺς Αἵνους.

Ἦχος πλ. β'.

Εν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι, καὶ ἐν αὐτῷ
καυχώμενος βοῶ· Φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν ἀλαζο-
νίαν κατάβαλε, τῶν μὴ ἐμολογούντων σε, Θεὸν καὶ Ἀν-
θρῶπον.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτάσσό-
μεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ μεθοδείας καὶ ἐνί-
δρας· ὡς γὰρ ὑπερήφανος κατήρηται, καὶ καταπιπ-
τῆται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ προσπαγέντος Χριστοῦ.

Μαρτυρικά.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων σου, πᾶσα ἡ κτίσις
ἐορτάζει· οἱ οὐρανοὶ ἀγαλλοῦνται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις,
καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις· αὐτῶν ταῖς
παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Επάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νεκρώματι,
καὶ ἐν τάφῳ, κατετέθην ὡς θνητός· ἀλλ' ὡς Θεός
ἐν δόξῃ, Μήτηρ Ἀγνή Παρθένη, πάλιν ἀνίσταμαι τριτή-
μερος.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπερας.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. δ'.

Μαρτύρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ
αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλήθος οἰστρημῶν,
καὶ τὸν ἱλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δέμεθα.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ,
καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μίλ-
λουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν. ἔθεν καὶ

Ἀγγέλοις συναγαλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱερίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴτις ἀρετὴ καὶ εἴτις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἁγίοις· εἴ-
φει γὰρ ἐκλιναν τοὺς αὐχένους, διὰ σὲ τὸν κλίναντα
οὐρανοὺς καὶ καταβάντα, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ
σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν, καὶ μορφήν δούλου λαβόντα,
ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμε-
νοι· ὧν ταῖς χάσιν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου,
ὁ Θεὸς ἔλεησεν ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τοῦ τυχόντος Ἐχού.

ΤΗ ΣΑΒΒΑΤῶ ΠΡΩΤῇ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα,
Μαρτυρικά. Ἐχός πλ. δ'.

Φωστῆρες νοεροί, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μαρτυρεῖς· τὴν γὰρ
ἀχλὺν τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως,
τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας φαεινῶνται· καὶ τῷ Νυμ-
φῷ μετὰ δόξης συνεσιγήσετε, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα·
καὶ νῦν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀποτεφρώ-
σαντες μορφὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ
Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν
ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄν-
τως θαῦμα παράδοξον, ὅτι ὁστία γυμνά, ἐκβλύζουσιν
ἰάματα· δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,

Οὗ δὲ ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου, καὶ Σταίρωσαι
ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θάνατον τὸν θάνατον σκυλώ-
σας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἱλα-
σας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον·
δείξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν,
καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Μαρτυρικόν.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Προφῆται Μάρτυρες Χριστοῦ καὶ Ἱεράρχαι, οἱ τὸν
ἀγῶνα τὸν καλὸν ἐσβεσφρόνως, καὶ νομίμως τελεί-
σαντες· καὶ ἀπειληφότες, σφραγίσαντες ἀμαραντίνους παρὰ
Θεοῦ, ἀπαύστως ἐκδυσωπείτε ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν αὐτοῦ ἀγα-
θότητα, ὅπως δωρησῇται ἡμῖν, πταισμάτων τὴν συγχώ-
ρησιν, ὡς Θεὸς εὐδιάλλακτος.

Νεκρώσιμον ὄρασιον.

Τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς
σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν μετὰ δικαίων, συναρίθμησον
Δέσποτα, τοὺτους ἀναπαύων, ἐν τόποις ἐορταζόντων, καὶ
ἐν τρυφῇ, αἰλήκτῳ τοῦ Παραδείσου ὡς ἀγαθός, τὰ ἐκού-
σια πταισμάτα, καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῶν, δι' ἀκραν ἀγα-
θότητα, συγχωρήσας φιλάνθρωπε.

Ἔτερον.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ
τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μένε Δημιουργέ, ἀ-
νάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ
τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντα, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ, καὶ Θεῷ
ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρό-
σδεικτον, πρὸς δὲ ἱκετικὸν Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμνευτε,
τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Λέγε πρῶτον τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, εἰτα
τὸν παρόντα Κανόνα εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους, οὗ ἢ Ἀ-
προστιχίς.

Τῆς Ὀκτωήχου τῆς νέας θείου τέλους. Πένον δὲ Ἰωσήφ.

Ὡδή α'. Ἐχός πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ασώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ,
ἐν ἱερὺρῳ θαλάσῃ, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι διεθ-
ξάται.

Τροπάρια.

Τίμαι· μαργαρίται, ὡφθῆτε τὸν στέφανον φαεινόν-
τες, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ
γενναϊότατοι.

Ηστράψαν τῶν δογμάτων, καὶ τῶν ἀρετῶν θήαις
λαμπρότησιν, οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, καὶ πιστῶν τὰς
καρδίας ἐφώτισαν.

Σὲ τὸν ἐν τοῖς Προφήταις, καὶ ἐν τοῖς Ὅσις θαν-
μαζόμενον, ἱκετεύομεν Λόγε, ταῖς αὐτῶν ἡμᾶς σῶ-
σον δεήτεσιν.

Νεκρώσιμον.

Οταν κρίσιν δικαίαν, ἔλθῃς τοῦ ποιῆσαι δικαιοσύνην,
ἀκατάκριτον Λόγε, τότε δεῖξον καὶ τὸν ἀνάξιον.

Θεοτοκίον.

Κύριον τετοκυῖαν, γυναικῶν χορῶσε ἐπιστάμενος, σοῦ
ἐπίσω Παρθένε, ἐναθλήσας αὐτῷ ἀπεινήνεκται.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οστεριώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐ-
δράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στεριώσόν με πρὸς
ἡμῶν, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Τροπάρια.

Τὰς μυσσαρὰς θυσίας οἱ Ἀθληταὶ στέρροτάτη γυμνῇ
ἀποσεισάμενοι, θυσία καθαρωτάτη, Λόγῳ τῷ τυ-
θέντι γεγονάσιν.

Ανανεοῦντες λόγοις ἱεουργοῖς, τοὺς παλαιωθέντας παν-
τοῖς παθήμασι, τοῦ ἀναπλάσαντος κόσμου, θῆσοι
Μαθηταὶ ἀπεφάνθητε.

Η τοῖς Προφήταις πρότερον προφανῶς, δεδομένη χά-
ρις τοῦ παναγίου Πνεύματος, τοὺς Ἀσκητὰς ἐπ'
ἰσχάτων, θείων χαρισμάτων ἐνέπλησεν.

Νεκρώσιμον.

Χοροῖς ἁγίοις σύνταξον ὡς Θεός, τοὺς πιστῶς τοῦ
βίου μεταχωρήσαντας, καὶ Παραδείσου πολίτας,
ποίησον δι' ἁφ' αὐτῶν ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ομῆδαυ χωρούμενος Ἰησοῦς, ἀστενοχωρήτως τὴν
σὴν κατόκησεν, ἡγιασμένην γαστέρα, ἀχραντε Παρ-
θένε πανάμωμε.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκου Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον,
κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασάσου τὴν
θεότητα.

Τροπάρια.

Υπελθόντες τὸ στάδιον, τὸ τῆς μαρτυρίας ζέοντι πρέ-
ματι, Ἀθληταὶ θεομακάριστοι, τὴν ἐλῶδη πλάνην
κατεφλέξατε.

Τεὺς Ὅσιους σου Κύριε, καὶ τοὺς Ἱεράρχας λαμπρῶς
ἐδόξασας· τούτων θείαις παρακλήσεσι, κοινωνοὺ με
δέξης τῆς σῆς ποιήσον.

Η τοῦ θείου ἐπέπνοια, Πνεύματος Προφήτας κατὰ-
λαμπρύνασα, Γυναιξὶν ἰσχὺν δειδωρηται, τοῦ ἐχ-
θροῦ ὀλέσαι τὰ φρονήματα.

Νεκρώσιμον.

Συγχορεύειν ἀξίωσον, πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, οὓς περ με-
τίστησας, ὑπεράγαθε οἰκέτας σου, ἐν σκηναῖς Ἁγίων
δυσωπούμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμου θείου τὸν πάροχον, φύσις νομίμων ἀνευθεν
τίτοκας, ἀναπλάττοντα Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν
φύσιν ὀλισθήσασαν.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ
βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παρὰ-
σχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Εφ'ερου πληγὰς, τῆς σαρκὸς οἱ θεῖοι Μάρτυρες· καὶ διὰ τοῦτο τὰς πληγὰς ἡμῶν, αἰεὶ ἰώνται, τραυματίζοντες τοὺς δαίμονας.

Αγιοὶ Θεοῦ, Ἱεράρχαι ἱκετεύσατε, μετὰ πάντων τῶν Ὁσίων Χριστῶν, ἀμαρτημάτων θωρηθῆναι ἡμῖν ἄφεσιν.

Σάρκα αἰκισμοῖς, καὶ ἀσκήσει δαπανήσασαι, Γυναῖκες Ὁσiai φιλόφρονες, τῶν ἐν ἐλπίσιν ἀγαθῶν κατηξιώθησαν.

Νεκρώσιμον.

Θάνατον ἔλῳν, τῷ θανάτῳ σου ἀθάνατε, τοὺς θανέντας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς, πιστοὺς σου δούλους, ὡς φιλόφρωνος ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Επαυσας Ἀγνή, Προπατόρων τὰ κατάκριμα, τὸν τοὺς πάντας δικαιώσαντα, σαρκὶ τεκοῦσα, Ἰησοῦν τὸν μόνον Κύριον.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

« Ἰάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου,
« καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς
« σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσάν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Ιχώρσιν ἡμῶν σεπτοῖς, ψυχῶν ἰάσθε νοσήματα, καὶ σηπεδόνας αἰεὶ, σωματῶν ἐξαίρετε, κατατραυματίζοντες, πονηρῶν δαιμόνων, τὴν πληθύν ἅγιοι Μάρτυρες.

Ο τῶν Ὁσίων χορὸς, Ἱεραρχῶν τε ὁ σύλλογος, καὶ Γυναικῶν ἱερῶν, ὁ θεῖος κατάλογος, στερρόως ἐναθλήσαντες, ἐν ἐπουρανίοις, ἀπολαύσεις ἐκκληρώσαντο.

Νεκρώσαντες Ἀσκηταί, τὴν σάρκα ζωῆς ἐτύχετε· ποιμάνοντες δὲ καλῶς, Κυρίου τὰ ποίμνιον, Ἱεράρχαι πάνσοφοι, ἀθανάτου δόξης, μετὰ τέλος ἡξιώθητε.

Νεκρώσιμον.

Τῶν ζώων Λόγε ζωὴ, καὶ τῶν θανόντων ἀνάπαυσις, ὑπάρχων τοὺς ἐξ ἡμῶν, τῷ θείῳ σου νείματι, μεταστάντας δούλους σου, Ἀβραάμ ἐν κόλποις, τοῦ θειοπαυτοῦ σου σκηνώσαν.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐπὶ σοί, Πατὴρ Ἀγνή τὸ ἀπαύγασμα, καὶ ταῖς αὐλαῖς αὐγαῖς, αὐτοῦ τῆς Θεότητος, τὸ σκότος διέλυσε, τῆς πολυθείας, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισε.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

« Παιδὲς θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι χρυσῇ οὐ προσηκύνθησαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου, πυρὸς ὁρσί-
« ζόμενοι, τὴν ᾠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ
« Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Αύσαντες τὸν φραγμὸν τῆς δυσσεβείας, δεσμοῖς ἱεροῖς ὑμῶν πανεύφημοι, τῶν ἐγκλημάτων φορτία ἐσκορπίσατε, καὶ βοῶντες Μάρτυρες σώσατε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ομβροῖς τῶν ἱερῶν ὑμῶν αἱμάτων, αἱρέσεων πῦρ ἐναπεσβέσατε, καὶ φωτὶ Ἱεράρχαι σοφοὶ κατεφλέξατε, εἰσεβείας πλάνης ζιζάνια, καὶ πιστῶν τὰς ψυχὰς κατεφώτισατε.

Σάρκα οἱ Ἀσκηταὶ δι' ἐγκρατείας, νεκρώσαντες ζῶσι μετὰ θάνατον, Προφητῶν τε Δικαίων χορὸς καὶ κατάλογος, Γυναικῶν ἀθλήσας δεδοξασται. Αὐτῶν πρεσβείαις Χριστέ, κινδύνων ρύσαι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι κοιμηθέντων, ζωῆς τὰς ψυχὰς Χριστέ ἀνάπαυσον, παρορῶν τὰ ἐν βίῳ αὐτῶν πλημμελήματα, διὰ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, εὐσπλαγγχε μόνε Σωτήρ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ολὴ ὡς καθαρά κατεπεδέξω, ἐν μήτρᾳ τὸν Λόγον σωματούμενον, ἀλλ' αὐτὸν ἐκδυσάπει, καθάσαι πται-

σμάτων με, καὶ ψυχῆς καὶ σώματος Πάναγνε, τὸν ἐπὶ σοὶ καθαρά πίστει προσερχόμενον.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ θεορρήμονες Παιδὲς, ἐν τῇ καμίνῳ σὺν τῷ πυρὶ, καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ναοὺς εἰδῶλων καθεῖλετε ἀθλοῦντες, καὶ ἑαυτοὺς τῆς Τριάδος, θεῖους ναοὺς ἐδομήσασθε, ἀθλοφόροι Κυρίου Ἀγγέλων συνόμιλοι.

Οἱ Ἱερεῖς σου Χριστέ δικαιοσύνην, ἐνδεδυμένοι ἐσίως, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἀγάλλονται, σοὶ τὸ κάλλος, ὁρῶντες, τὸ θεῖον τρανώτερον.

Γερωτᾶτων πρεσβείαις Προφητῶν σου, καὶ Γυναικῶν ἀοιδίμων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Δικαίων τε, τὰ ἐλέη σου Λόγε, τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Νεκρώσιμον.

Δικαιοκρίτα ἡνίκα μέλλεις κρίναι, οὓς ἐξ ἡμῶν πρῶ-
σελάβου, ἀκατακρίτους συντήρησον, παραβλέψας τὰ τούτων ἐγκλήματα Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Επιφανείσα Παρθένε τῆς ψυχῆς μου, τὰ σκοτεινότερα νέφη, τῷ φωτισμῷ σου ἀπέλασον, ἡ δικαιοσύνης, τε-
κούσα τὸν ἥλιον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

« Σὲ τὴν ἀπειράγχαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον,
« σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγον τὸν ὄντως
« Θεόν, τὴν ὑψηλότεραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσι-
« γήτοις δοξολογίαις μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ισταυτο οἱ Μάρτυρες, πρὸ τῶν ἀδίκων κριτηρίων, πᾶ-
σαν ὁδικίαν, χάριτι τοῦ Χριστοῦ κατακρίνοντας, τοῖς ὑπ' αὐτῆς κεκρατημένους ἐλέγχοντες, καὶ σεφάνους δικαιο-
σύνης κομιζόμενοι.

Ωφθητε ὡς οἰακες, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἐκκάδα, πάσαν εὐσεβῶς ἱδρύναντες, εἰς λιμένα Θεοῦ ἐντολῶν, πάν-
τες Ἱεράρχαι, καὶ Ποιμένες μακάριοι· διὰ τοῦτο ὡς κυ-
βερνήτας ἡμᾶς σέβωμεν.

Στίφος ἱκετεύει σε τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Ὁσίων, σύλ-
λογος Γυναικῶν Κύριε, ἀθλησάντων λαμπρότατα, καὶ διαπρεψάντων ἐν ἀσκήσει φιλόφρονες, δυσωπεῖ σε,
τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν δώρησαι.

Νεκρώσιμον.

Ης κατηξιώθησαν τιμῆς, καὶ δόξης αἰωνίου, ἅπαντες Χριστέ οἱ Ἄγιοι, τοὺς πιστῶς ἐκδημήσαντας βίου τοῦ ματαίου, μετασχεῖν καταξίωσον Ἐλεῆμον, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἀγίων σου.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα τὸ πλήρωμα, τῶν ἀγαθῶν ταῖς σαῖς ἀγκά-
λαις, πλήρωσον ἡμῶν Πανάμωμε, τὰς ἐντεῦξες τῶν δούλων σου, καὶ τὰς πρὸς Θεὸν ἡμῶν πορείας κατεύθυνον, ἐναρέτως ἐνδυναμοῦσα πολιτεῖσθαι.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος πλ. δ'.

Μεγάλως ἡγωνίσασθε Ἄγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνέ-
μων, ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολο-
γούντες ἐναντίον Βασιλέων, καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ βίου, δυνάμει ἐνεργεῖτε ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θε-
ραπεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἄγιοι, πρεσβεύοντες, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικῆσαντες τὴν πλάνην, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπελαύετε τὴν χά-
ριν, αἰωνίως τῆς ζωῆς, τυράνων, ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνοις, αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματά ὑμῶν, γέγονεν ἱάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλώνι ποτὶ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τροπάρια.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σώτερ οἰκονομήσασθαι, ἐκ μήτρας τῆς Παρθένου, κατέκισας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάειν ἀνίδειξας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θελητὴν τοῦ ἑλέους, ἐν ἐγέννησας Μητέρα ἀγνή δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Δόξα.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογενήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Καὶ νῦν.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἰδειξας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ὡδή η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν ἐν ὕμνοισι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ θεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε ὕμνουντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἱαμάτων τὸ θαυσιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὕμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἱατρύνεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παύων τὰς ἐφόδους Παρθένε. ὅθεν σε ὕμναῖμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ'. Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσώματοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάρια.

Ροὴν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τοῦ παντός ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀζηρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Χαρὰς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρὰς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Δόξα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Καὶ νῦν.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεραπεύσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥώσιν μετασκευάζουσα.

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Ο ΜΕΓΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ

ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ψαλλόμενος καὶ αὐτὸς ὁμοίως, ὡς ὁ Μικρὸς.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύβισε, τερατουργοῦσα ποτὶ, Μωσαϊκῇ ῥάβδῳ, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελούσα θάλασσαν. Ἰσραὴλ, δὲ φυγάδα, πεζὸν ἐδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμείποντα.

Τροπάρια.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν Θεοῦμφετῇ ἀλλ' ἢ φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἀμετρόν σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέσου παράκλησιν.

Νῦν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιάν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὀλοψύχως ἱδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στεναῶ, μὴ με παρίδης τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Ὁ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώτατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά' εἰμὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προϊστάσο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρήκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὀυρανίας ἀψίδος ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι. Πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ἔντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἑλέη σου. ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἀμετρον κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμία καταποντίζουσιν. ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δός βοηθείας, ἢ θερμὴ ἀντίληψις καὶ προστασία μου.

Ἀληθῇ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου, τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν. ὡς γὰρ φυσίζως, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ Ἀδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ῥύσαντα.

Διάσωσόν ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Σέ μου ἰσχύς Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ ληπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Καὶ ποῦ λοιπόν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθῆσομαι; τίνα θερμὴν ἐξωβηθόν, θλίψεις τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἱμοὶ κλονούμενος; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου· σῶσον με.

Τὸν ποταμόν, τὸν γλυκερόν τοῦ ἔλεους σου, τὸν πλουσίαις, θωραεῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγνε ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου· σῶσόν με.

Σὲ τὴν ἀγνὴν σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἀσπίλον, μόνην σφέρω, τείχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταίαν, ὄπλον σωτηρίας· μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους οἰκτιρμοὺς, ὃ Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν, πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς πυρουμένην, ὡς ὕδωρ περιδρυσήσας; ἀλλ' ὃ τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθένως αὐτὸς παραπήλαυσα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὲ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιοῦ; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ἐδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι· Χαίρει Μητροπάρθενε· χαίρει Θεένυμφε· χαίρει θεία σκέπη· χαίρει ὄπλον, καὶ τείχος ἀπέρρητον· χαίρει προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων ἐκ πίστεως.

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λάκκον ἡτρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; τειγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοὶ τὴν ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

Ἀληθὴ Θεοτόκεν, πάντες ἐπιγινόντες σε πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις θειητικαῖς αὐτεξουσίαις, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελάω μου τὰς θλίψεις, ἔτι κακῶν, ἡ ζωὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ψυχὴ μου τῷ Ἀδῇ προσήγγισεν· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθορᾶς ὃ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμόν, ἐμποιοῦσί μοι Κέρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακρὰν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατροῦ σε γινώσκω, καὶ παντελεῇ, συντριμμόν τοῦ

θανάτου, καὶ ποταμόν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχινὴν καὶ ὀξείαν ἀντίληψιν.

Ὁὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἔλεους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν τὴν, ἀέναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπάθειας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθίγγομαι.

Εκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίου Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν, κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὐροίμιν σε βοηθόν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην πανάχραντε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλαίως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὃ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἀμαρτημάτων, φωταγώγησον σὺ, φωτὸς οὔσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἁμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γενεῶν καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις, καὶ κάχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δυνάμεις, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὁλη ψυχὴ καὶ διανοία, καὶ καρδιά σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων· ἀλλ' ὃ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων.

Βλέπον ἰλέω ὀμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω, καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἔλεει.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσεὶ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Διὰ σπλάγχνα, ἔλεους σου Παρθένε, μὴ παρίδῃς σιμνὴ ποντούμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ, κακώσεσι τοῦ βίου.

Περιστάσεις, καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου, τῇ κραταίᾳ σου σκέπῃ.

Ἐν ταῖς ζάλαις, ἐφεύρω σε λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύστιν καὶ προστατίιν, ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαίρει Θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαίρει θεία, καὶ μανναδόχε σταμνε· χαίρει χρυσῇ λυχνία, λαμπρὰς ἀσβεστε· χαίρει τῶν παρθένων δόξα, καὶ μητέρων ὠραίσιμα καὶ κλέος.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξίστη ἐπὶ τοῖς οὐρανῷ, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐρεῦρω καταφυγὴν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θαρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεοτύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀναξερεύνητον ἐξεπεῖν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεισμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῇ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Εν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἅμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλήν, δύναμίν σου πᾶσιν ὁμολογῶ, καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ,

κυρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδης καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν· ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθῇ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα ὡς πανσθενούς, Δεσπότου Θεοῦ. Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτων τείχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤ ΠΩΣ ΝΑ ΕΤΡΗΣ ΤΕΛΕΙΟΝ ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΑ.

Επειδὴ ἐνταῦθα φανερώνομεν τοῦ καθενός, πῶς νὰ εὕρισκῃ τὸ ἅγιον Πάσχα, καὶ τὸ Νομικόν, τὴν τε Ἀποκρίαν, καὶ ἕλα τὰ ἄλλα, ἀκόμι γράφομεν καὶ τὰ Κανόνια ταῦτα, τὰ ὅποια ἐνομοθέτησεν ἡ ἁγία Ἐκκλησία, καὶ εἶναι ἀπαρασάλευτα, καὶ ἀμετάτρεπτα. Αὐτὰ γοῦν τὰ Κανόνια εἶναι τρία, καὶ εἰς μὲν τὸ α'. εἶναι σημειωμένον τὸ ἅγιον Πάσχα, καὶ τὸ Νομικόν· εἰς δὲ τὸ δεύτερον εἶναι ὁ Ἦχος, καὶ τὸ Ἑωθινόν· εἰς δὲ τὸ τρίτον, ἡγοῦν εἰς τὰ δύο πρόσωπα εἶναι σημειωμένα, ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, πόσαι ἡμέραι εἶναι κρεωφαγία, πότε ἄρχεται τὸ Τριώδιον, καὶ ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ εἶναι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ ἐν ποίᾳ ἔρχεται τοῦ ἁγίου Γεωργίου, καὶ εἰς τὰς πέντε τοῦ μηνὸς εἶναι τῶν Ἁγίων Πάντων, πόσαι ἡμέραι εἶναι ἡ Νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ εἶναι ἡ μνήμη αὐτῶν, ὡσὰν βλέπεις σημειωμένα εἰς τὰ Κανόνια. Λοιπὸν ἂν θέλῃς νὰ εὕρῃς τέλειον Πασχάλιον εἰς αὐτὰ τὰ Κανόνια, ποιήσον οὕτω. Πρῶτον εὕρε τὸ ἅγιον Πάσχα εἰς τὸ Κανόνιον αὐτοῦ, ἐμοίως εὕρε τὸν Ἦχον, καὶ τὸ Ἑωθινόν, εἰς τὸ Κανόνιον αὐτῶν, ἔπειτα γύρισαι τὸ φύλλον εἰς τὸ Κανόνιον τῶν δύο προσώπων, καὶ εὕρε τὴν ἡμέραν ὅπου εὕρηκες, ὅτι εἶναι τὸ ἅγιον Πάσχα, εἰς αὐτὸν τὸν στίχον, εἶναι τὰ πάντα σημειωμένα, ἡγοῦν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ εἶναι ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, πόσαι ἡμέραι εἶναι κρεωφαγία, εἰς τὰς πέντε τοῦ μηνὸς ἄρχεται τὸ Τριώδιον, εἰς τὰς πέντε τοῦ μηνὸς εἶναι ἡ Ἀποκρία, καὶ ἕλα τὰ ἐπίλοιπα κατὰ τὴν συνήθειαν. Πλὴν τοῦτο σημείωσαι, ὅτι ὅταν εἶναι Βίσεκτος, νὰ ἔρχῃς ὀπίσω μίαν εἰς τὴν Παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, εἰς δὲ τὴν Κρεωφαγίαν νὰ προσθέτῃς μίαν ἡμέραν· ἐμοίως καὶ ὅταν ἄρχεται τὸ Τριώδιον, καὶ ὅταν εἶναι ἡ Ἀποκρία, νὰ προσθέτῃς καὶ αὐτοῦ μίαν ἡμέραν, ἡγοῦν ἵως νὰ περάσῃς τὸν Φεβρουάριον, καὶ ποτὲ νὰ μὴ σφάλῃς.

Θεῖον λέγομεν, ὅτι θέλομεν νὰ εὕρωμεν τέλειον Πασχάλιον τοῦ χρόνου α.ω.ζ'. καὶ εὕρισκομεν εἰς τὸ Κανόνιον τοῦ ἁγίου Πάσχα, ὅτι εἶναι τὸ ἅγιον Πάσχα εἰς τὰς ιδ'. τοῦ Ἀπριλίου μηνός· ἐμοίως εὕρισκομεν ὅτι θέλομεν τὸν αὐτὸν χρόνον εἰς τὸ Κανόνιον αὐτοῦ Ἦχον πλ. α'. Ἑωθινόν ε'. τῶρα γυρίζομεν τὸ φύλλον, καὶ εὕρισκομεν τὸν στίχον, ὅπου εἶναι τὸ ἅγιον Πάσχα εἰς τὰς ιδ'. τοῦ Ἀπριλίου μηνός, καὶ αὐτοῦ βλέπομεν, ὅτι εἶναι ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρᾳ Τρίτῃ. Κρεωφαγία ἡμέραι νε'. Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίῳ γ'. Ἡ Ἀποκρία Φεβρουαρίου ιζ'. Καὶ ὅταν εἶναι Βίσεκτος προσθέτομεν ἕως ἐδῶ μίαν ἡμέραν, καὶ οὕτως ἐτελειώσαμεν τὸν Φεβρουάριον. Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Δευτέρᾳ τῆς ε'. Ἑβδομάδος. Τὸ δὲ Νομικόν Πάσχα εὕρηκαμεν ὀπισθεν, καὶ εἶναι τῇ ια'. τοῦ Ἀπριλίου. Τὸ δὲ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλίου, ιδ'. Τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῇ Τρίτῃ τῆς β'. Ἑβδομάδος. Τῆς Ἀναλήψεως Ματθ. κγ'. Τῆς Πεντηκοστῆς Ἰουνίῳ β'. Τῶν Ἁγίων Πάντων Ἰουνίῳ θ'. Ἡ Νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι ιθ'. καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρᾳ Σαββάτῳ. Ὅμοίως θέλομεν νὰ εὕρωμεν καὶ τοῦ χρόνου, α.ω.η. καὶ εὕρισκομεν ὅτι εἶναι τὸ ἅγιον Πάσχα εἰς τὰς ε'. τοῦ Ἀπριλίου μηνός. Ὅμοίως εὕρισκομεν ὅτι θέλομεν Ἦχον α'. Ἑωθινόν α'. ὅταν ἄρχεται τὸ Τριώδιον. Τῶρα πάλιν γυρίζομεν τὸ φύλλον, καὶ εὕρισκομεν τὰς ε'. τοῦ Ἀπριλίου μηνός, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν στίχον βλέπομεν ὅτι εἶναι ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρᾳ ε'. Κρεωφαγία ἡμέρᾳ μζ'. Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίῳ κς'. Ἡ Ἀποκρία Φεβρουαρίῳ θ'. Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ δ'. τῆς ε'. Ἑβδομάδος. Τῆς Ἀναλήψεως Ματθ. ιδ'. Τῆς Πεντηκοστῆς Ματθ. κδ'. Τῶν Ἁγίων Πάντων Ματθ. λδ'. Ἡ Νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι κη. καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ. Ἡξευρε ὅτι ταῦτα πάντα θέλεις εὕρει εἰς ἓνα στίχον σημειωμένα, τὰ δὲ γράμματα αὐτῶν ἐποῦ σὲ ἐρμηνεύουν ποῖα εἶναι ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, καὶ πόσαι εἶναι αἱ ἡμέραι τῆς Κρεωφαγίας, καὶ εἰς τὰς πέντε εἶναι ἡ Ἀποκρία, καὶ πάντων τῶν ἄλλων, εἶναι ἐπάνωθεν τῶν ψηφίων ὁλόγραφα εἰς τὰ ἐσπητάκια αὐτῶν· οὕτω δὲ ποιεῖ, καὶ ποτὲ δὲν θέλεις σφάλλει.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΙΘΤ. ΗΛΙΟΥ.

Εάν θέλῃς νὰ εὕρῃς τὸ ἅγιον Πάσχα εἰς ποῖον τὸ Κανόνιον πράττῃς τὴν Κύκλον τοῦ Ἡλίου μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, τὸν δὲ Κύκλον τῆς Σελήνης μετὰ τῆς ἀριστερᾶς, ἔπειτα στοχάσῃς εἰς ποῖον σπητόπουλον ἀγναντίζουσιν οἱ δύο Κύκλοι, καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ σπητόπουλον εἶναι τὸ ἅγιον Πάσχα. Θετίον, θέλομεν νὰ εὕρωμεν τὸ ἅγιον Πάσχα εἰς τὸ παρὸν Κανόνιον, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸν χρόνον αὐτῷ κρατοῦμεν Κύκλον τοῦ Ἡλίου ζ'. τῆς δὲ Σελήνης ιθ'. τοὺς ἐσημειώσαμεν μὲ ἵνα Ἀστερίσκον· τῶρα βλέπομεν ὅτι αὐτοὶ οἱ δύο Κύκλοι ἀγναντίζουσιν εἰς τὸ σπητόπουλον ὅπου ἔχει τὸν Ἀστερίσκον, καὶ εἶναι σημειωμένον Ἀπριλίου ιθ'. καὶ εἰς τὰς τόσας λέγομεν, ὅτι εἶναι τὸ ἅγιον Πάσχα· τὸ δὲ Νομικὸν εἶναι τῇ ια'. τοῦ Ἀπριλίου, ὅπερ εἶναι σημειωμένον μετὰ μέλανος ὑποκάτω εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα, ὡς, βλέπεις εἰς τοῦτο τὸ Κανόνιον. Καὶ οὕτω κάμνε πάντα, καὶ ποτὶ δὲν θέλεις σφαλῇ.

ΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Ο Κύκλος τῆς Σελήνης.	Τὸ Νομικὸν Πάσχα.	α	β	γ	δ	ε	ς	ζ	Τὸ Σεμέ λιον τῆς Σελήνης.
		* ζ	ι γ	ι δ	ι ε	κα	ια	ι ζ	
		ι η	ι θ	κε	κς	κζ	κβ	κγ	
		ιβ	κ δ	η	κ	δ	ις	κη	
α	β	Ἀπρ. ζ γ	Ἀπρ. ς δ	Ἀπρ. ε ε	Ἀπρ. δ ς	Ἀπρ. γ ζ	Ἀπρ. θ α	Ἀπρ. η β	ι δ
β	κβ	Μαρ. κ δ ς	Μαρ. κ γ ζ	Μαρ. κ θ α	Μαρ. κ η β	Μαρ. κ ζ γ	Μαρ. κς δ	Μαρ. κε ε	κε
γ	ι	Ἀπρ. ι δ δ	Ἀπρ. ι γ ε	Ἀπρ. ι β ς	Ἀπρ. ι α ζ	Ἀπρ. ι ζ α	Ἀπρ. ις β	Ἀπρ. ιε γ	ς
δ	λ	Μαρ. λ α ζ	Ἀπρ. ι γ α	Ἀπρ. ε β	Ἀπρ. δ γ	Ἀπρ. γ δ	Ἀπρ. β ε	Ἀπρ. α ς	ι ζ
ε	ιη	Ἀπρ. κα ε	Ἀπρ. κ ς	Ἀπρ. ι θ ζ	Ἀπρ. κε α	Ἀπρ. κ δ β	Ἀπρ. κ γ γ	Ἀπρ. κ β δ	κ ζ
ς	ζ	Ἀπρ. ι δ α	Ἀπρ. ι γ β	Ἀπρ. ι β γ	Ἀπρ. ι α δ	Ἀπρ. ι ε	Ἀπρ. θ ς	Ἀπρ. η ζ	θ
ζ	κζ	Μαρ. λ α δ	Μαρ. λ ε	Μαρ. κ θ ς	Μαρ. κ η ζ	Ἀπρ. γ α	Ἀπρ. β β	Ἀπρ. α γ	κ
η	ιε	Ἀπρ. κα β	Ἀπρ. κ γ	Ἀπρ. ι θ δ	Ἀπρ. ιη ε	Ἀπρ. ι ζ ς	Ἀπρ. ις ζ	Ἀπρ. κ β α	α
θ	δ	Ἀπρ. ζ ε	Ἀπρ. ς ς	Ἀπρ. ε ζ	Ἀπρ. ι α α	Ἀπρ. ι β	Ἀπρ. θ γ	Ἀπρ. η δ	ιβ
ι	κδ	Μαρ. λ α α	Μαρ. λ β	Μαρ. κ θ γ	Μαρ. κ η δ	Μαρ. κ ζ ε	Μαρ. κς ς	Μαρ. κε ζ	κγ
ια	ιβ	Ἀπρ. ι δ ς	Ἀπρ. ι γ ζ	Ἀπρ. ι θ α	Ἀπρ. ι η β	Ἀπρ. ι ζ γ	Ἀπρ. ις δ	Ἀπρ. ιε ε	δ
ιβ	α	Ἀπρ. ζ β	Ἀπρ. ς γ	Ἀπρ. ε δ	Ἀπρ. δ ε	Ἀπρ. γ ς	Ἀπρ. β ζ	Ἀπρ. α α	ιε
ιγ	κα	Μαρ. κ δ ε	Μαρ. κ γ ς	Μαρ. κ β ζ	Μαρ. κ η α	Μαρ. κ ζ β	Μαρ. κς γ	Μαρ. κε δ	κε
ιδ	θ	Ἀπρ. ι δ γ	Ἀπρ. ι γ δ	Ἀπρ. ι β ε	Ἀπρ. ι α ς	Ἀπρ. ι ζ	Ἀπρ. ις α	Ἀπρ. ιε β	ζ
ιε	κθ	Μαρ. λ α ς	Μαρ. λ ζ	Ἀπρ. ε α	Ἀπρ. δ β	Ἀπρ. γ γ	Ἀπρ. β δ	Ἀπρ. α ε	ιη
ις	ιζ	Ἀπρ. κα δ	Ἀπρ. κ ε	Ἀπρ. ι θ ς	Ἀπρ. ι η ζ	Ἀπρ. κ δ α	Ἀπρ. κ γ β	Ἀπρ. κ β γ	κθ
ιζ	ε	Ἀπρ. ζ ς	Ἀπρ. ς ζ	Ἀπρ. ι β α	Ἀπρ. ι α β	Ἀπρ. ι γ	Ἀπρ. θ δ	Ἀπρ. η ε	ι
ιη	κε	Μαρ. λ α β	Μαρ. λ γ	Μαρ. κ θ δ	Μαρ. κ η ε	Μαρ. κ ζ ς	Μαρ. κς ζ	Ἀπρ. α α	κα
ιθ	ιγ	Ἀπρ. ι δ ζ	Ἀπρ. κ α	Ἀπρ. ι θ β	Ἀπρ. ι η γ	Ἀπρ. ι ζ δ	Ἀπρ. ις ε	Ἀπρ. ι ς	β

ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΤΟΥ ΕΤΡΙΣΚΕΙΝ ΤΟΝ ΤΕ ΗΧΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΩΘΙΝΟΝ,

ΟΤΑΝ ΑΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

Εἰ βούλει εὐρεῖν τὸν Ἥχον καὶ τὸ Ἐωθινόν ὅταν ἀρχεται τὸ Τριώδιον εἰς τοῦτο τὸ Κανόνιον, κράτησον τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης, ἔπειτα στοχάσου εἰς ποῖον σπητόπουλον ἀγναντίζουν καὶ οἱ δύο κύκλοι καὶ ἐκεῖ εἶναι σημειωμένα· καὶ ὁ μὲν Ἥχος εἶναι μετὰ μέλανος, τὸ δὲ Ἐωθινόν καὶ αὐτὸ μετὰ μέλανος. Θετέον λέγομεν, ὅτι θέλομεν, νὰ εὐρωμεν τὸν Ἥχον, καὶ τὸ Ἐωθινόν ὅπου θέλομεν ὅταν ἀρχεται τὸ Τριώδιον ἐν ἔτει, ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, αὐγῆς. καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν κύκλον τοῦ Ἡλίου ζ'. τῆς δὲ Σελήνης ιθ'. βλέπομεν αὐτοὺς τοὺς δύο κύκλους καὶ ἀγναντίζουν εἰς τὸ σπητόπουλον ὅπου εἶναι σημειωμένοι οὕτως, α. α. καὶ ἐπειδὴ εἶναι ὁ α. α. διὰ τοῦ μέλανος, λέγομεν ὅτι θέλομεν ἔχει Ἥχον πλ. α. Ἐωθινόν δὲ ε. διατὶ εἶναι καὶ αὐτὸ μετὰ μέλανος ὡς ἂν βλέπεις εἰς τὸ Κανόνιον. Θελομεν νὰ εὐρωμεν καὶ τὸ ἐρχόμενον, ἡγουν ἐν ἔτει, ἡμεῖς. καὶ ἐπειδὴ θέλομεν ἔχει τοῦ Ἡλίου κύκλον η'. τῆς δὲ Σελήνης α. βλέπομεν ὅπου ἀγναντίζουν αὐτοὶ οἱ δύο Κύκλοι εἰς τὸ σπητόπουλον, ὅπου εἶναι οὕτως * α. καὶ ἐπειδὴ εἶναι α. διὰ τοῦ μέλανος, λέγομεν Ἥχον α. Ἐωθινόν α. * ὅτι εἶναι καὶ αὐτὸ μετὰ μέλανος. Ἰξευρε καὶ τοῦτο, ὅτι ὅταν εὐρίσκεται ὁ Ἥλιος εἰς τὸν δ'. Κύκλον αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν η' καὶ ιβ'. καὶ ις'. καὶ κ'. καὶ κθ'. καὶ κη'. εἶναι αἰετοτε ὁ αὐτὸς χρόνος Βίσεκτος.

ΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Οἱ Κύκλοι τῆς Σελήνης.	A	B	Γ	Θ	I	E	ς
	* Z	IF	IA	IE	KA	IA	IZ
	IH	IO	KΔ	Kς	KZ	KB	KΓ
	IO	KΔ	* H	K	Δ	IS	KH
A	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.	α. α.
B	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.	α. α.	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια
Γ	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	δ'. δ	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε
Δ	πλ. δ'. ια	α. α.	α. α.	α. α.	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια
E	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε
ς	α. α.	α. α.	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια
Z	α. α.	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.	α. α.	α. α.
H	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	δ'. δ	πλ. α. ε
Θ	α. α.	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.	α. α.	α. α.	α. α.
I	* α. α.	α. α.	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια
IA	πλ. α. ε	δ'. δ'	* πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε
IB	α. α.	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.
IG	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.	α. α.	α. α.	α. α.
ID	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	δ'. δ	πλ. α. ε	πλ. α. ε
IE	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.	δ'. α	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια
IS	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	δ'. δ	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε
IZ	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια
IH	α. α.	α. α.	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.
IO	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε

Κ Α Ν Ο Ν Ι Ο Ν

ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΩΝ

Η' Παρα- μουή των Χριστου- γένων ή- μέρα.	Κρεω- φαγία, ήμέραι.	Τὸ Τριψίδιον ἀρχεῖται Ἰαννουα- ρίου.	Η' ἀπο- κρέα Φεβρουα- ρίου.	Τοῦ Εὐαγγελισ- μοῦ.	Τὸ ἅγιον Πάσχα. Μάρτ.	Τοῦ αἱγίου Γεωργίου.	Τῆς Ἀναλή- ψιως. Ἀπρ.	Τῆς Πεντη- κοστῆς Μαΐου.	Τῶν Ἀγίων Πάντων Μαΐου.	Ἡ νηστεία τῶν Ἀγ. Ἀποστό- λων ήμέραι.	Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ήμέρα.
δ	λβ	ια	κε	τῇ δ'. τῆς διακαινῆς	κβ	τῇ ε'. τῆς ε. ἐβδομ.	λ	ι	ιζ	μβ	β
γ	λγ	ιβ	κς	τῇ γ'. τῆς δικαινῆς.	κγ	τῇ δ'. τῆς ε. ἐβδομ.	Μαΐου α.	ια	ιη	μα	Κυρια- κή.
β	λδ	ιγ	κζ	τῇ β'. τῆς διακαινῆς.	κδ	τῇ γ'. τῆς ε. ἐβδομ.	β	ιβ	ιθ	μ	ζ
Κυρια- κή.	λε	ιδ	κη	Τῇ Κυρ. τοῦ Πάσχα.	κε	τῇ β'. τῆς ε. ἐβδομ.	γ	ιγ	κ	λθ	ς
ζ	λς	ιε	κθ	τῷ αἱγίῳ, καὶ μεγάλῃ ζ'.	κς	Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρ.	δ	ιδ	κα	λη	ε
ς	λζ	ις	λ	τῇ αἱγίᾳ, καὶ μεγάλῃ σ'.	κζ	τῇ ζ'. τῆς δ. ἐβδομ.	ε	ιε	κβ	λζ	δ
ε	λη	ιζ	λα	τῇ αἱγίᾳ, καὶ μεγάλῃ ε'.	κη	τῇ σ'. τῆς δ. ἐβδομ.	ς	ις	κγ	λς	γ
δ	λθ	ιη	Φεβρουα- ρίου α.	τῇ αἱγίᾳ, καὶ μεγάλῃ δ'.	κθ	τῇ ε'. τῆς δ. ἐβδομ.	ζ	ιζ	κδ	λε	β
γ	μ	ιθ	β	τῇ αἱγίᾳ, καὶ μεγάλῃ γ'.	λ	τῇ δ'. τῆς δ. ἐβδομ.	η	ιη	κε	λδ	Κυρια- κή.
β	μα	κ	γ	τῇ αἱγίᾳ, καὶ μεγάλῃ β'.	⊕ λα	τῇ γ'. τῆς δ. ἐβδομ.	θ	ιθ	κς	λγ	ζ
Κυρια- κή.	μβ	κα	δ	Τῇ Κυρ. τῶν Βατίων.	Ἀπριλ. α.	τῇ β'. τῆς δ. ἐβδομ.	ι	κ	κζ	λβ	ς
ζ	μγ	κβ	ε	τῷ ζ'. τοῦ Λαζάρου.	β	Τῇ Κυρ. τοῦ Παραλ.	ια	κα	κη	λα	ε
ς	μδ	κγ	ς	τῇ σ'. τῆς σ'. ἐβδομ.	γ	τῇ ζ'. τῆς γ'. ἐβδομ.	ιβ	κβ	κθ	λ	δ
ε	με	κδ	ζ	τῇ ε'. τῆς σ'. ἐβδομ.	δ	τῇ σ'. τῆς γ'. ἐβδομ.	ιγ	κγ	λ	κθ	γ
δ	μς	κε	η	τῇ δ'. τῇ σ'. ἐβδομ.	ε	τῇ ε'. τῆς γ'. ἐβδομ.	ιδ	κδ	λα	κη	β
γ	μζ	κς	θ	τῇ γ'. τῆς σ'. ἐβδομ.	ς	τῇ δ'. τῆς γ'. ἐβδομ.	ιε	κε	Ἰονίου α.	κζ	Κυρια- κή.
β	μη	κζ	ι	τῇ β'. τῆς σ'. ἐβδομ.	ζ	τῇ γ'. τῆς γ'. ἐβδομ.	ισ	κς	β	κς	ζ
Κυρια- κή.	μθ	κη	ια	Τῇ Κυρ. τῆς ε'. ἐβδομ.	η	τῇ β'. τῆς γ'. ἐβδομ.	ιζ	κζ	γ	κε	ς

Ἰξευρε καὶ τοῦτο, ὅτι τὸ ἅγιον Πάσχα ἀναβαίνει ἕως τὰς κέ. τοῦ Ἀπριλίου Μηνός, καὶ καταβαίνει ἕως τὰς κβ'. τοῦ Μαρτίου, ὥστε εἶναι τὰ πάντα Πασχάλια λέ. καὶ διὰ τοῦτο εἶναι καὶ ἐνταῦθα στίχοι λέ. καὶ εἰς καθ' ἓνα στίχον εἶναι τὰ πάντα ἑνὸς Πασχαλίου ἀμειωμένα.

ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΑΛΛΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ.

Ἡ Παρα- μονή τῶν Χριστου- γένων ἡ- μέρα.	Κρεωφα- γία ἡμέ- ραι.	Τὸ Τριωδιον ἄρχεται Γανουα- ρίου.	Ἡ ἀπο- κρέα Φεβρουα- ρίου.	Τοῦ Εὐαγγελισ- μοῦ.	Τὸ ἅγιον Πάσχα. Ἀπρ.	Τοῦ ἀγίου Γεωργίου.	Τῆς Ἀναλή- ψεως. Μαΐου.	Τῆς Πεντη- κοστῆς Ἰουνίου.	Τῶν Ἁγίων Πάντων Ἰουνίου.	Ἡ νηστεία τῶν Ἀγ. Ἀποστό- λων ἡμέραι.	Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα.
ζ	ν	κθ	ιβ	τῇ ζ. τῆς ε'. ἐβδομ.	θ	τῇ Κυρ. τῶν μυροφ.	ιη	κη	δ	κδ	ε
ς	να	λ	ιγ	τῇ ς. τῆς ε'. ἐβδομ.	ι	τῇ ζ. τῆς β'. ἐβδομ.	ιθ	κθ	ε	κγ	δ
ε	νβ	λα	ιδ	τῇ ε. τῆς ε'. ἐβδομ.	ια	τῇ ς. τῆς β'. ἐβδομ.	κ	λ	ς	κβ	γ
δ	νγ	Φεβρουα- ρίου α'.	ιε	τῇ δ. τῆς ε'. ἐβδομ.	ιβ	τῇ ε. τῆς β'. ἐβδομ.	κα	λα	ζ	κα	β
γ	νδ	ιβ	ισ	τῇ γ. τῆς ε'. ἐβδομ.	ιγ	τῇ δ. τῆς β'. ἐβδομ.	κβ	Ἰουνίου α'.	η	κ	Κυρια- κή.
β	νε	γ	ιζ	τῇ β. τῆς ε'. ἐβδομ.	ιδ	τῇ γ. τῆς β'. ἐβδομ.	κγ	β	θ	ιθ	ζ
Κυρια- κή.	νς	δ	ιη	τῇ Κυρ. τῆς δ. ἐβδ.	ιε	τῇ β. τῆς β'. ἐβδομ.	κδ	γ	ι	ιη	ς
ζ	νζ	ε	ιθ	τῇ ζ. τῆς δ'. ἐβδομ.	ισ	τῇ Κυρ. τοῦ Θωμᾶ.	κε	δ	ια	ιζ	ε
ς	νη	ς	κ	τῇ ς. τῆς δ'. ἐβδομ.	ιζ	τῷ Σαβ. διακαινησ.	κς	ε	ιβ	ισ	δ
ε	νθ	ζ	κα	τῇ ε. τῆς δ'. ἐβδομ.	ιη	τῇ ς. τῆς διακαινησ.	κζ	ς	ιγ	ιε	γ
δ	ξ	η	κβ	τῇ δ. τῆς δ'. ἐβδομ.	ιθ	τῇ ε. τῆς διακαινησ.	κη	ζ	ιδ	ιδ	β
γ	ξα	θ	κγ	τῇ γ. τῆς δ'. ἐβδομ.	κ	τῇ δ. τῆς διακαινησ.	κθ	η	ιε	ιγ	Κυρια- κή.
β	ξβ	ι	κδ	τῇ β. τῆς δ'. ἐβδομ.	κα	τῇ γ. τῆς διακαινησ.	λ	θ	ισ	ιβ	ζ
Κυρια- κή.	ξγ	ια	κε	τῇ Κυρ. τῆς γ. ἐβδ.	κβ	τῇ β. τῆς διακαινησ.	λα	ι	ιζ	ια	ς
ζ	ξδ	ιβ	κς	τῇ ζ. τῆς γ'. ἐβδομ.	κγ	τῇ μεγ. Κυρ. τοῦ Πάσχα.	Ἰουνίου α'.	ια	ιη	ι	ε
ς	ξε	ιγ	κζ	τῇ ς. τῆς γ'. ἐβδομ.	κδ	τῷ ἁγίῳ, καὶ μεγ. Σαββ.	β	ιβ	ιθ	θ	δ
ε	ξς	ιδ	κη	τῇ ε. τῆς γ'. ἐβδομ.	κε	τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ ς'.	γ	ιγ	κ	η	γ

Τὸ λοιπὸν ὅταν εὕρης τὸ ἅγιον Πάσχα εἰς τὸ Κανόνιον αὐτοῦ εἰς τὰς πόσας τοῦ Μηνὸς εἶναι, γύρισε ἐδῶ, καὶ εὗρε τὸν στίχον, ὅπου εἶναι ἡ αὐτὴ ἡμέρα τοῦ Μηνὸς, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν στίχον εἶναι τὰ πάντα σημειωμένα, ὡσάν βλέπεις, ὅτι εὗρήκαμεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα ιδ'. τοῦ Ἀπριλίου Μηνὸς, διὰ τὸ εἶναι Ἅγιον Πάσχα εἰς τὰς πόσας τοῦ Μηνὸς τοῦ χρόνου ἡμεῖς. ἀπὸ δὲ Χριστοῦ α ω ζ'.

Τροπάριον.

Εφερουν πληγὰς, τῆς σαρκὸς οἱ θεοὶ Μάρτυρες· καὶ διὰ τοῦτο τὰς πληγὰς ἡμῶν, αἰεὶ ἰῶνται, τραυματίζοντες τοὺς δαίμονας.

Αγιοὶ Θεοῦ, Ἱεράρχαι ἱκετεύσατε, μετὰ πάντων τῶν Ὁσίων Χριστῶν, ἀμαρτημάτων ὁρηθῆναι ἡμῖν ἄφειν.

Σάρκα αἰκισμοῖς, καὶ ἀσκήσει δαπανήσασαι, Γυναῖκες Ὅσαι φιλάνθρωπε, τῶν ἐν ἐλπίτι ἀγαθῶν κατηξιώθησαν.

Νεκρώσιμον.

Θάνατον ἔλῳν, τῷ θανάτῳ σου ἀθάνατε, τοῖς θανόντας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς, πιστοὺς σου δούλους, ὡς φιλόφρωνος ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Επαυσας Ἀγνή, Προπατόρων τὰ κατάκριμα, τὸν τοὺς πάντας δικαιώσαντα, σαρκὶ τεκοῦσα, Ἰησοῦν τὸν μόνον Κύριον.

Ῥοδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀναμίαι μου,
» καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε μέομαι πρὸς
» σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσάν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Ιχθῶσιν ἡμῶν σειπτοῖς, ψυχῶν ἰάσθε νοσήματα, καὶ σηπεδόνας αἰεὶ, σωμάτων ἐξαίρετε, κατατραυματίζοντες, πανηρῶν δαιμόνων, τὴν πληθύν ἅγιοι Μάρτυρες.

Ο τῶν Ὁσίων χορὸς, Ἱεραρχῶν τε ὁ σύλλογος, καὶ Γυναικῶν ἱερῶν, ὁ θεῖος κατάλογος, στερρῶς ἐνωθλήσαντες, ἐν ἐπουρανίοις, ἀπολαύσεις ἐκκληρώσαντο.

Νεκρώσαντες Ἀσκηταί, τὴν σάρκα ζωῆς ἐτύχετε· ποιμάνυντες δὲ καλῶς, Κυρίου τὰ ποίμνιον, Ἱεράρχαι πάνσοφοι, ἀθανάτου δόξης, μετὰ τέλος ἡξιώθητε.

Νεκρώσιμον.

Τῶν ζώων Λόγε ζωῆ, καὶ τῶν θανόντων ἀνάπαυσις, ὑπάρχων τοὺς ἐξ ἡμῶν, τῷ θείῳ σου νεύματι, μεταστάντας δούλους σου, Ἀβραάμ ἐν κόλποις, τοῦ θανάτου σου σκηνώσαν.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐπὶ σοί, Πατὴρ Ἀγνή τὸ ἀπαύγασμα, καὶ ταῖς αὐλαῖς αὐγαῖς, αὐτοῦ τῆς Θεότητος, τὸ σκότος διέλυσε, τῆς πολυθείας, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισε.

Ῥοδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παιδὲς θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι χρυσῇ οὐ προσεκύνησαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου, πυρὸς ὀρεσίζμενοι, τὴν ᾠδὴν ἀνέμελλον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Λύσαντες τὸν φραγμὸν τῆς δυσσεθείας, δεσμοῖς ἱεροῖς ὑμῶν πανεύφημα, τῶν ἐγκλημάτων φορτία ἐσκορπίσατε, καὶ βοῶντες Μάρτυρες σώσατε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ομβροῖς τῶν ἱερῶν ὑμῶν αἱμάτων, αἵρέσεων πῦρ ἐναπεσβέσατε, καὶ φωτὶ Ἱεράρχαι σοφοὶ κατεφλέξατε, εἰσεβείας πλάνης ζιζάνια, καὶ πιστῶν τὰς ψυχὰς κατεφώτισατε.

Σάρκα οἱ Ἀσκηταὶ δι' ἐγκρατείας, νεκρώσαντες ζῶσι μετὰ θάνατον, Προφητῶν τε Δικαίων χορὸς καὶ κατάλογος, Γυναικῶν ἀθλήσας δεδόξασται. Αὐτῶν πρεσβείαις Χριστέ, κινδύνων ῥύσαι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι καμνηθέντων, ζωῆς τὰς ψυχὰς Χριστέ ἀνάπαυσον, παρορῶν τὰ ἐν βίῳ αὐτῶν πλημμελήματα, διὰ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, εὐσπλαγχνέμονε Σωτήρ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ο ἡ ὡς καθαρὰ κατυπεδέξω, ἐν μήτρᾳ τὸν Λόγον σωματούμενον, ἀλλ' αὐτὸν ἐκδυώπει, καθάσαι πται-

σμάτων με, καὶ ψυχῆς καὶ σώματος Πάναγνε, τὸν ἐπὶ σοὶ καθαρὰ πίστει προσερχόμενον.

Ῥοδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐ θεορρήμονες Παιδὲς, ἐν τῇ καμίνῳ σὺν τῷ πυρὶ, καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ναοὺς εἰδῶλων καθεῖλετε ἀθλοῦντες, καὶ ἑαυτοὺς τῆς Τριάδος, θεοὺς ναοὺς ἐδομήσασθε, ἀθλοφόροι Κυρίου Ἀγγέλων συνόμιλοι.

Οὐ Ἱερεῖς σου Χριστέ δικαιοσύνην, ἐνδεδυμένοι ἐσώως, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἀγάλλονται, σοὶ τὸ κάλλος, ὀρώντες, τὸ θεῖον τρανώτερον.

Ιερωτάτων πρεσβείαις Προφητῶν σου, καὶ Γυναικῶν αἰοδίδμων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Δικαίων τε, τὰ ἐλέη σου Λόγε, τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Νεκρώσιμον.

Δικαιοκρίτα ἡνίκα μέλλεις κρίναι, οὗς ἐξ ἡμῶν πρῶσελάβου, ἀκατακρίτους συντήρησον, παραβλέψας τὰ τούτων ἐγκλήματα Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Επιφανείσα Παρθένε τῆς ψυχῆς μου, τὰ σκοτεινότερα νέφη, τῷ φωτισμῷ σου ἀπέλασον, ἡ δικαιοσύνης, τεκοῦσα τὸν ἥλιον.

Ῥοδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειράγχαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον,
» σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγον τὸν ὄντως
» Θεόν, τὴν ὑψηλότεραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ισταντο οἱ Μάρτυρες, πρὸ τῶν ἀδίκων κριτηρίων, πᾶσαν ὁδικίαν, χάριτε τοῦ Χριστοῦ κατακρίνοντας, τοῖς ὑπ' αὐτῆς κεκρατημένους ἐλέγχοντες, καὶ σεφάνους δικαιοσύνης κομιζόμενοι.

Ωφθητε ὡς οἰακες, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἐκλάδα, πᾶσαν εὐσεβῶς ἱδύναντες, εἰς λιμένα Θεοῦ ἐντολῶν, πάντες Ἱεράρχαι, καὶ Ποιμένες μακάριοι· διὰ τούτα ὡς κυβερνήτας ἡμᾶς σέβομεν.

Στίφος ἱκετεύει σε τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Ὁσίων, σύλλογος Γυναικῶν Κύριε, ἀθλησάντων λαμπρότατα, καὶ διαπρεφάντων ἐν ἀσκήσει φιλόφρωνε, δυσωπεῖ σε, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν δώρησαι.

Νεκρώσιμον.

Ης κατηξιώθησαν τιμῆς, καὶ δόξης αἰωνίου, ἅπαντες Χριστέ οἱ Ἄγιοι, τοὺς πιστῶς ἐκδημήσαντας βίου τοῦ ματαίου, μετασχεῖν καταξίωσον Ἐλεῆμον, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἀγίων σου.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα τὸ πλήρωμα, τῶν ἀγαθῶν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, πλήρωσον ἡμῶν Πανάμωμε, τὰς ἐντεύξεις τῶν δούλων σου, καὶ τὰς πρὸς Θεὸν ἡμῶν πορείας κατεύθυνον, ἐναρέτως ἐνδυναμοῦσα πολιτεῖεσαι.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἵνους.

Ἦχος πλ. δ'.

Μεγάλως ἡγωνίσασθε Ἄγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων, ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογούντες ἐναντίον Βασιλείων, καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ βίου, δυνάμει ἐνεργεῖτε ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἄγιοι, πρεσβεύοντες, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπελαύετε τὴν χάριν, αἰωνίως τῆς ζωῆς, τυράνων, ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνοις, αἰκιζόμενοι ἐφφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· πρεσβεύετε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βα-
 « βυλῶνι ποτί, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα
 « τῆς καμίνου, κατεκάτησαν ψάλλοντες. Ὁ τῶν Πα-
 « τέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Τροπάρια.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομή-
 « σασθαι, ἐκ μήτρας τῆς Παρθένου, κατώκισας τῷ
 « κόσμῳ, ἣν προστάειν ἀνιδειξας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
 « Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Θελήτην τοῦ ἐλέους, ἐν ἐγέννησας Μητέρα ἀγνή δυσώ-
 « πησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυ-
 « σμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. Ὁ τῶν Πατέρων
 « ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Δόξα.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννή-
 « τρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ,
 « θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀπο-
 « τεκοῦσα.

Καὶ νῦν.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ
 « κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετα-
 « νοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἰδειξας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
 « μῶν, Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ὡδή η'. Ὁ Εἰρμός.

« **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ἐν ὕμνοισι, στρατιαὶ
 « τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
 « τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης
 « Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς
 « αἰῶνας.

Τῶν ἱαμάτων τὸ θαφιλές ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὕμνοῦ-
 « σί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς
 « αἰῶνας.

Δόξα.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρύνεις, καὶ σαρκὸς
 « τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας
 « τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ πα-
 « θῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε. ὅθεν σε ὑμναῶμεν εἰς
 « πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ἐμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σε-
 « σωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις,
 « σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάρια.

Ροὴν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τοῦ παν-
 « τὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀζηρηκότα Παρθένε
 « Χριστὸν κυήσασα.

Χαρὰς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς
 « χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν
 « λύπην ἐξαφανίσασα.

Δόξα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι, λαμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφε-
 « ρὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον
 « σὲ καταγγέλλοντας.

Καὶ νῦν.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα
 « Παρθένε θεραπεύσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥώσιν με-
 « τασκευάζουσα.

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Ο ΜΕΓΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ

ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ψαλλόμενος καὶ αὐτὸς ὁμοίως, ὡς ὁ Μικρὸς.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Α**ρματῆλάν Φαραὼ ἐβύδισε, τερατουργοῦσα ποτί,
 « Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διε-
 « λούσα θάλασσαν. Ἰσραὴλ, δὲ φυγάδα, πεζὸν ἐδίτην
 « διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμείποντα.

Τροπάρια.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγὰ χειμάζουσι, τὴν ταπεινὴν μου
 « ψυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι,
 « καρδίαν Θεοῦμφευτε· ἀλλ' ἢ φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ
 « προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Εξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν
 « δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεῖς Πανά-
 « χραντε, τῇ κραταίᾳ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν
 « ἀμετρόν σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέσου παράκλησιν.

Νῦν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κρα-
 « ταιαν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὀλοφύχως ἱδρα-
 « μον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στεναῶ,
 « μὴ με παρίδης τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώτατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ
 « σά· εἰμὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προέστασο, ὑπὲρ
 « ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου
 « με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου Θεοτόκε,
 « ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς δρ-
 « ρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν
 « ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς
 « ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ο**ὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλη-
 « σίας δομητορ σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
 « σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
 « μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Απορήσας ἐκ πάντων, ἐδυνηρῶς κράζω σοι· Πρέφθα-
 « σον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δὲς μοι
 « τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντί-
 « ληψιν, ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Εθαυμάστωσας ἔντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐερ-
 « γείας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου· ὅθεν δοξάζω σε,
 « καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἀμετρον κη-
 « δεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ
 « τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προ-
 « φθάσασα, χεῖρά μοι δὲς βοηθείας, ἢ θερμὴ ἀντίληψις
 « καὶ προστασία μου.

Αληθῇ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θα-
 « νάτου, τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίχως,
 « ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ Ἀδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς
 « γῆν με ῥύσαντα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ ληπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διότι σὺν τῷ Προφῆτῃ, Ἀββακούμοι κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Καὶ ποῦ λοιπόν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλίψει τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἱμοὶ κλονούμενος; εἰς σὲ μένην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου· σῶσον με.

Τὸν ποταμόν, τὸν γλυκερόν τοῦ ἔλεους σου, τὸν πλουσίαις, θωρααῖς θροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγνε ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου· σῶσόν με.

Σὲ τὴν ἀγνὴν σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπilon, μόνην σφίρω, τείχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταίαν, ὄπλον σωτηρίας· μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν θυγήτομαι, τοὺς ἀμείτρους οἰκτιρμούς, ὃ Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν, πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς πυρουμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; ἀλλ' ὃ τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθένως αὐτὸς παραπήλαυσα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενεΐα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὲ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ἐδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι· Χαῖρε Μητροπαρθένη· χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε θεία σκέπη· χαῖρε ὄπλον, καὶ τείχος ἀπέρρητον· χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων ἐκ πίστεως.

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λάκκον ἡτρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνδ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν θωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; τειγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοὶ τὴν ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

Ἀληθὴ Θεοτόκεν, πάντες ἐπιγινόντες σε Πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις θειητικαῖς αὐτεξουσίαις, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενεΐα.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχέω πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελλῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ζωὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ψυχὴ μου τῷ Ἀδῇ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὃ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμόν, ἐμποιοῦσί μοι Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακρὰν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἱατρόν σε γινώσκω, καὶ παντελεῖ, συντριμμόν τοῦ

θανάτου, καὶ ποταμόν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχυνὴν καὶ ὀξείαν ἀντίληψιν.

Ὁὐ κρύπτω σου τὸν θυδὲν τοῦ ἔλεους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν τῆς, ἀένναον ὕψους, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπάθειας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθίγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένη, καὶ τὴν ἐμὴν, κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὐροίμιν σε βοηθόν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην πανάχραντε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενεΐα.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλαίως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἀμαρτημάτων, φωταγώγησον σὺ, φωτὸς οἷσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἁμῶμον, ἵνα πέθω σε δοξάζω.

Σκέπη γενού καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις, καὶ καύχημα Παρθένη, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δυνάμεις, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὁλη ψυχὴ καὶ διανοία, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων· ἀλλ' ὃ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων.

Βλέπον ἰλέω ὀμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω, καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρητῶ σου ἔλεει.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενεΐα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσεὶ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Διὰ σπλάγχνα, ἔλεους σου Παρθένη, μὴ παρίδῃς σιμνὴν ποντοῦμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ, κακώσεσι τοῦ βίου.

Περιστάσεις, καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου, τῇ κραταίᾳ σου σκέπῃ.

Ἐν ταῖς ζάλαις, ἐφεύρω σε λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχυνὴν βοήθειαν, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύστιν καὶ προστατίν, ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε Θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε θεία, καὶ μανναδόχε σταμνε· χαῖρε χρυσὴ λυχνία, λαμπρὰς ἄσβεστε· χαῖρε τῶν παρθένων δόξα, καὶ μητέρων ὠραίσιμα καὶ κλέος.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενεΐα.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξίστη ἐπὶ τοῦτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διότι σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγήν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θαρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀναξερεύνητον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεισμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῇ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Εν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἅμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλήν, δύναμίν σου πᾶσιν ὁμολογῶ, καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερέκένωσας εἰς ἐμέ,

κυρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδης καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν· ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθῇ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα ὡς πανσθενούς, Δεσπότου Θεοῦ. Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρήκτρην τείχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, παννύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤ ΠΩΣ ΝΑ ΕΤΡΗΣ ΤΕΛΕΙΟΝ ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΑ.

Επειδὴ ἐνταῦθα φανερώνομεν τοῦ καθενὸς, πῶς νὰ εὕρισκῃ τὸ ἅγιον Πάσχα, καὶ τὸ Νομικόν, τὴν τε Ἀποκρίαν, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, ἀκόμι γράφομεν καὶ τὰ Κανόνια ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἐνομοθέτησεν ἡ ἀγία Ἐκκλησία, καὶ εἶναι ἀπαρασάλευτα, καὶ ἀμετάτρεπτα. Αὐτὰ γοῦν τὰ Κανόνια εἶναι τρία, καὶ εἰς μὲν τὸ α. εἶναι σημειωμένον τὸ ἅγιον Πάσχα, καὶ τὸ Νομικόν· εἰς δὲ τὸ δεύτερον εἶναι ὁ Ἦχος, καὶ τὸ Ἑωθινόν· εἰς δὲ τὸ τρίτον, ἡγοῦν εἰς τὰ δύο πρόσωπα εἶναι σημειωμένα, ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, πόσαι ἡμέραι εἶναι κρεωφαγία, πότε ἀρχεται τὸ Τριώδιον, καὶ ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ εἶναι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ ἐν ποίᾳ ἔρχεται τοῦ ἀγίου Γεωργίου, καὶ εἰς τὰς πόσας τοῦ μηνὸς εἶναι τῶν Ἀγίων Πάντων, πόσαι ἡμέραι εἶναι ἡ Νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, καὶ ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ εἶναι ἡ μνήμη αὐτῶν, ὡς ἂν βλέπεις σημειωμένα εἰς τὰ Κανόνια. Λοιπὸν ἂν θέλῃς νὰ εὕρῃς τέλειον Πασχάλιον εἰς αὐτὰ τὰ Κανόνια, ποιήσων οὕτω. Πρῶτον εὕρῃ τὸ ἅγιον Πάσχα εἰς τὸ Κανόνιον αὐτοῦ, ὁμοίως εὕρῃ τὸν Ἦχον, καὶ τὸ Ἑωθινόν, εἰς τὸ Κανόνιον αὐτῶν, ἔπειτα γύρισαι τὸ φύλλον εἰς τὸ Κανόνιον τῶν δύο προσώπων, καὶ εὕρῃ τὴν ἡμέραν ὅπου εὕρῃς, ὅτι εἶναι τὸ ἅγιον Πάσχα, εἰς αὐτὸν τὸν στίχον, εἶναι τὰ πάντα σημειωμένα, ἡγοῦν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ εἶναι ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, πόσαι ἡμέραι εἶναι κρεωφαγία, εἰς τὰς πόσας τοῦ μηνὸς ἀρχεται τὸ Τριώδιον, εἰς τὰς πόσας τοῦ μηνὸς εἶναι ἡ Ἀποκρία, καὶ ὅλα τὰ ἐπίλοιπα κατὰ τὴν συνήθειαν. Πλὴν τοῦτο σημειώσαι, ὅτι ὅταν εἶναι Βίσεκτος, νὰ ἔρχῃς ὀπίσω μίαν εἰς τὴν Παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, εἰς δὲ τὴν Κρεωφαγίαν νὰ προσθέτῃς μίαν ἡμέραν· ὁμοίως καὶ ὅταν ἀρχεται τὸ Τριώδιον, καὶ ὅταν εἶναι ἡ Ἀποκρία, νὰ προσθέτῃς καὶ αὐτοῦ μίαν ἡμέραν, ἡγοῦν ἵως νὰ περάσῃς τὸν Φεβρουάριον, καὶ ποτὲ νὰ μὴ σφάλῃς.

Θεῖον λέγομεν, ὅτι θέλομεν νὰ εὕρωμεν τέλειον Πασχάλιον τοῦ χρόνου α.ω.ζ. καὶ εὕρισκομεν εἰς τὸ Κανόνιον τοῦ ἀγίου Πάσχα, ὅτι εἶναι τὸ ἅγιον Πάσχα εἰς τὰς ιδ'. τοῦ Ἀπριλίου μηνός· ὁμοίως εὕρισκομεν ὅτι θέλομεν τὸν αὐτὸν χρόνον εἰς τὸ Κανόνιον αὐτοῦ· Ἦχον πλ. α. Ἑωθινόν ἐ. τώρα γυρίζομεν τὸ φύλλον, καὶ εὕρισκομεν τὸν στίχον, ὅπου εἶναι τὸ ἅγιον Πάσχα εἰς τὰς ιδ'. τοῦ Ἀπριλίου μηνός, καὶ αὐτοῦ βλέπομεν, ὅτι εἶναι ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρᾳ Τρίτῃ. Κρεωφαγία ἡμέραι νε. Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίῳ γ'. Ἡ Ἀποκρία Φεβρουαρίου ιζ'. Καὶ ὅταν εἶναι Βίσεκτος προσθέτομεν ἕως ἐδῶ μίαν ἡμέραν, καὶ οὕτως ἐτελειώσαμεν τὸν Φεβρουάριον. Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Δευτέρᾳ τῆς ἐ. Ἑβδομάδος. Τὸ δὲ Νομικόν Πάσχα εὕρήκαμεν ὀπισθεν, καὶ εἶναι τῇ ια. τοῦ Ἀπριλίου. Τὸ δὲ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλίου, ιδ'. Τοῦ ἀγίου Γεωργίου τῇ Τρίτῃ τῆς β'. Ἑβδομάδος. Τῆς Ἀναλήψεως Ματθ. κγ'. Τῆς Πεντηκοστῆς Ἰουνίῳ β'. Τῶν Ἀγίων Πάντων Ἰουνίῳ θ'. Ἡ Νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ἡμέραι ιθ'. καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρᾳ Σαββάτῳ. Ὅμοίως θέλομεν νὰ εὕρωμεν καὶ τοῦ χρόνου, α.ω.η. καὶ εὕρισκομεν ὅτι εἶναι τὸ ἅγιον Πάσχα εἰς τὰς ἐ. τοῦ Ἀπριλίου μηνός. Ὅμοίως εὕρισκομεν ὅτι θέλομεν Ἦχον α. Ἑωθινόν α. ὅταν ἀρχεται τὸ Τριώδιον. Τώρα πάλιν γυρίζομεν τὸ φύλλον, καὶ εὕρισκομεν τὰς ἐ. τοῦ Ἀπριλίου μηνός, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν στίχον βλέπομεν ὅτι εἶναι ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρᾳ ἐ. Κρεωφαγία ἡμέρᾳ μζ'. Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίῳ κς'. Ἡ Ἀποκρία Φεβρουαρίῳ θ'. Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ δ'. τῆς ε'. Ἑβδομάδος. Τῆς Ἀναλήψεως Ματθ. ιδ'. Τῆς Πεντηκοστῆς Ματθ. κδ'. Τῶν Ἀγίων Πάντων Ματθ. λα'. Ἡ Νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ἡμέραι κη. καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ. Ἡξευρε ὅτι ταῦτα πάντα θέλεις εὕρει εἰς ἓνα στίχον σημειωμένα, τὰ δὲ γράμματα αὐτῶν ὅπου σὲ ἐρμηνεύουν ποῖα εἶναι ἡ Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, καὶ πόσαι εἶναι αἱ ἡμέραι τῆς Κρεωφαγίας, καὶ εἰς τὰς πόσας εἶναι ἡ Ἀποκρία, καὶ πάντων τῶν ἄλλων, εἶναι ἐπάνωθεν τῶν ψηφίων ὁλόγραφα εἰς τὰ ὀσπητάκια αὐτῶν· οὕτω δὲ ποίει, καὶ ποτὲ δὲν θέλεις σφάλλει.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΙΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Εάν θύλῃς νὰ εὔρῃς τὸ ἅγιον Πάσχα εἰς κοῖτον τὸ Κανόνιον, πράττεισιν τὸν Κύκλον τοῦ Ἡλίου μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, τὸν δὲ Κύκλον τῆς Σελήνης μετὰ τῆς ἀριστερᾶς, ἔπειτα στοχάσῃς εἰς ποῖον σπητόπουλον ἀγναντίζουν οἱ δύο Κύκλοι, καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ σπητόπουλον εἶναι τὸ ἅγιον Πάσχα. Θετίον, θύλομεν νὰ εὔρωμεν τὸ ἅγιον Πάσχα εἰς τὸ παρὸν Κανόνιον, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸν χρόνον αὐτῷ κρατοῦμεν Κύκλον τοῦ Ἡλίου ζ' τῆς δὲ Σελήνης ιθ'. τοὺς ἐσημειώσαμεν μὲ ἵνα Ἀσπερίσκον· τῶρα βλέπομεν ὅτι αὐτοὶ οἱ δύο Κύκλοι ἀγναντίζουν εἰς τὸ σπητόπουλον ὅπου ἔχει τὸν Ἀσπερίσκον, καὶ εἶναι σημειωμένον Ἀπριλίου ιθ'. καὶ εἰς τὰς τόσας λέγομεν, ὅτι εἶναι τὸ ἅγιον Πάσχα· τὸ δὲ Νομικὸν εἶναι τῇ ια' τοῦ Ἀπριλίου, ὅπερ εἶναι σημειωμένον μετὰ μέλανος ὑποκάτω εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα, ὡσάν, βλέπεις εἰς τοῦτο τὸ Κανόνιον. Καὶ οὕτω κάμνε πάντα, καὶ ποτὶ δὲν θύλῃς σφαλῇ.

ΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Ο Κύκλος τῆς Σελήνης.	Τὸ Νομικὸν Πάσχα.	α * ζ	β ι γ	γ ι δ	δ ι ε	ε κ α	ε ι α	ς ι ζ	Τὸ Σεμέ λιον τῆς Σελήνης.
		ι η	ι θ	κ ε	κ ς	κ ζ	κ β	κ γ	
		ι β	κ δ	η	κ	δ	ι ς	κ η	
α	β	Ἀπρ. ζ γ	Ἀπρ. ς δ	Ἀπρ. ε ε	Ἀπρ. δ ς	Ἀπρ. γ ζ	Ἀπρ. θ α	Ἀπρ. η β	ι δ
β	κ β	Μαρ. κ δ ς	Μαρ. κ γ ζ	Μαρ. κ θ α	Μαρ. κ η β	Μαρ. κ ζ γ	Μαρ. κ ς δ	Μαρ. κ ε ε	κ ε
γ	ι	Ἀπρ. ι δ δ	Ἀπρ. ι γ ε	Ἀπρ. ι β ς	Ἀπρ. ι α ζ	Ἀπρ. ι ζ α	Ἀπρ. ι ς β	Ἀπρ. ι ε γ	ς
δ	λ	Μαρ. λ α ζ	Ἀπρ. ι γ α	Ἀπρ. ε β	Ἀπρ. δ γ	Ἀπρ. γ δ	Ἀπρ. β ε	Ἀπρ. α ς	ι ζ
ε	ι η	Ἀπρ. κ α ε	Ἀπρ. κ ς	Ἀπρ. ι θ ζ	Ἀπρ. κ ε α	Ἀπρ. κ δ β	Ἀπρ. κ γ γ	Ἀπρ. κ β δ	κ ζ
ς	ζ	Ἀπρ. ι δ α	Ἀπρ. ι γ β	Ἀπρ. ι β γ	Ἀπρ. ι α δ	Ἀπρ. ι ε	Ἀπρ. θ ς	Ἀπρ. η ζ	θ
ζ	κ ζ	Μαρ. λ α δ	Μαρ. λ ε	Μαρ. κ θ ς	Μαρ. κ η ζ	Ἀπρ. γ α	Ἀπρ. β β	Ἀπρ. α γ	κ
η	ι ε	Ἀπρ. κ α β	Ἀπρ. κ γ	Ἀπρ. ι θ δ	Ἀπρ. ι η ε	Ἀπρ. ι ζ ς	Ἀπρ. ι ς ζ	Ἀπρ. κ β α	α
θ	δ	Ἀπρ. ζ ε	Ἀπρ. ς ε	Ἀπρ. ε ζ	Ἀπρ. ι α α	Ἀπρ. ι β	Ἀπρ. θ γ	Ἀπρ. η δ	ι β
* ι	κ δ	Μαρ. λ α α	Μαρ. λ β	Μαρ. κ θ γ	Μαρ. κ η δ	Μαρ. κ ζ ε	Μαρ. κ ς ς	Μαρ. κ ε ζ	κ γ
ι α	ι β	Ἀπρ. ι δ ς	Ἀπρ. ι γ ζ	Ἀπρ. ι θ α	Ἀπρ. ι η β	Ἀπρ. ι ζ γ	Ἀπρ. ι ς δ	Ἀπρ. ι ε ε	δ
ι β	α	Ἀπρ. ζ β	Ἀπρ. ς γ	Ἀπρ. ε δ	Ἀπρ. δ ε	Ἀπρ. γ ς	Ἀπρ. β ζ	Ἀπρ. α α	ι ε
ι γ	κ α	Μαρ. κ δ ε	Μαρ. κ γ ς	Μαρ. κ β ζ	Μαρ. κ η α	Μαρ. κ ζ β	Μαρ. κ ς γ	Μαρ. κ ε δ	κ ς
ι δ	θ	Ἀπρ. ι δ γ	Ἀπρ. ι γ δ	Ἀπρ. ι β ε	Ἀπρ. ι α ς	Ἀπρ. ι ζ	Ἀπρ. ι ς α	Ἀπρ. ι ε β	ζ
ι ε	κ θ	Μαρ. λ α ς	Μαρ. λ ζ	Ἀπρ. ε α	Ἀπρ. δ β	Ἀπρ. γ γ	Ἀπρ. β δ	Ἀπρ. α ε	ι η
ι ς	ι ζ	Ἀπρ. κ α δ	Ἀπρ. κ ε	Ἀπρ. ι θ ς	Ἀπρ. ι η ζ	Ἀπρ. κ δ α	Ἀπρ. κ γ β	Ἀπρ. κ β γ	κ θ
ι ζ	ε	Ἀπρ. ζ ς	Ἀπρ. ς ζ	Ἀπρ. ι β α	Ἀπρ. ι α β	Ἀπρ. ι γ	Ἀπρ. θ δ	Ἀπρ. η ε	ι
ι η	κ ε	Μαρ. λ α β	Μαρ. λ γ	Μαρ. κ θ δ	Μαρ. κ η ε	Μαρ. κ ζ ς	Μαρ. κ ς ζ	Ἀπρ. α α	κ α
ι θ	ι γ	Ἀπρ. ι δ ζ	Ἀπρ. κ α	Ἀπρ. ι θ β	Ἀπρ. ι η γ	Ἀπρ. ι ζ δ	Ἀπρ. ι ς ε	Ἀπρ. ι ς	β

ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΤΟΥ ΕΤΡΙΣΚΕΙΝ ΤΟΝ ΤΕ ΗΧΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΩΘΙΝΟΝ,

ΟΤΑΝ ΑΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

Εἰ βούλει εὐρεῖν τὸν Ἦχον καὶ τὸ Ἑωθινόν ὅταν ἀρχεται τὸ Τριώδιον εἰς τοῦτο τὸ Κανόνιον, κρατήσῃ τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης, ἔπειτα στοχάσῃ εἰς ποῖον σπητόπουλον ἀγναντίζουσιν καὶ οἱ δύο κύκλοι καὶ ἐκεῖ εἶναι σημειωμένα· καὶ ὁ μὲν Ἦχος εἶναι μετὰ μέλανος, τὸ δὲ Ἑωθινόν καὶ αὐτὸ μετὰ μέλανος. Θετέον λέγομεν, ὅτι θέλομεν, νὰ εὐρωμεν τὸν Ἦχον, καὶ τὸ Ἑωθινόν ὅπου θέλομεν ὅταν ἀρχεται τὸ Τριώδιον ἐν ἔτει, ἡτιε. ἀπὸ δὲ Χριστοῦ, αὐγῆς. καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν κύκλον τοῦ Ἡλίου ζ'. τῆς δὲ Σελήνης ιθ'. βλέπομεν αὐτοὺς τοὺς δύο κύκλους καὶ ἀγναντίζουσιν εἰς τὸ σπητόπουλον ὅπου εἶναι σημειωμένοι οὕτως, α. α. καὶ ἐπειδὴ εἶναι ὁ α. α. διὰ τοῦ μέλανος, λέγομεν ὅτι θέλομεν ἔχει Ἦχον πλ. α. Ἑωθινόν δὲ ε. διατὶ εἶναι καὶ αὐτὸ μετὰ μέλανος ὡς ἂν βλέπεις εἰς τὸ Κανόνιον. Θελομεν νὰ εὐρωμεν καὶ τὸ ἐρχόμενον, ἡγουν ἐν ἔτει, ἡτις. καὶ ἐπειδὴ θέλομεν ἔχει τοῦ Ἡλίου κύκλον η'. τῆς δὲ Σελήνης α. βλέπομεν ὅπου ἀγναντίζουσιν αὐτοὶ οἱ δύο Κύκλοι εἰς τὸ σπητόπουλον, ὅπου εἶναι οὕτως * α. καὶ ἐπειδὴ εἶναι α. διὰ τοῦ μέλανος, λέγομεν Ἦχον α. Ἑωθινόν α. * ὅτι εἶναι καὶ αὐτὸ μετὰ μέλανος. Ἰξευρε καὶ τοῦτο, ὅτι ὅταν εὐρίσκεται ὁ Ἥλιος εἰς τὸν δ'. Κύκλον αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν η' καὶ ιβ'. καὶ ις'. καὶ κ'. καὶ κδ'. καὶ κη. εἶναι αἰεποτε ὁ αὐτὸς χρόνος Βίσεκτος.

ΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Οἱ Κύκλοι τῆς Σελήνης.	Α * Ζ Ι Η Ι Θ	Β Ι Γ Ι Θ Κ Δ	Γ Ι Δ Κ Δ * Η	Θ Ι Ε Κ Σ Κ	Ι Κ Α Κ Ζ Δ	Ε Ι Α Κ Β Ι Σ	Σ Ι Ζ Κ Γ Κ Η
Α	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.	α. α.
Β	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.	α. α.	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια
Γ	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	δ'. δ	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε
Δ	πλ. δ'. ια	α. α.	α. α.	α. α.	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια
Ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε
Σ	α. α.	α. α.	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια
Ζ	α. α.	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.	α. α.	α. α.
Η	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	δ'. δ	πλ. α. ε
Θ	α. α.	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.	α. α.	α. α.	α. α.
Ι	* α. α.	α. α.	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια
ΙΑ	πλ. α. ε	δ'. δ'	* πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε
ΙΒ	α. α.	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.
ΙΓ	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.	α. α.	α. α.	α. α.
ΙΔ	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	δ'. δ	πλ. α. ε	πλ. α. ε
ΙΕ	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.	δ'. α	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια
ΙΣ	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	δ'. δ	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε
ΙΖ	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια
ΙΗ	α. α.	α. α.	α. α.	α. α.	πλ. δ'. ια	πλ. δ'. ια	α. α.
ΙΘ	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε	πλ. α. ε

Κ Α Ν Ο Ν Ι Ο Ν

ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΩΝ

Η' Παρα- μονή των Χριστου- γένων ή- μέρα.	Κρεω- φαγία, ήμέραι.	Τὸ Τριψίδιον ἀρχεναὶ Ἰαννουα- ρίου.	Η' ἀπο- κρία Φεβρουα- ρίου.	Τοῦ Εὐαγγελισ- μοῦ.	Τὸ ἅγιον Πάσχα. Μαρτ.	Τοῦ ἀγίου Γεωργίου.	Τῆς Ἀναλή- ψεως. Ἀπρ.	Τῆς Πεντη- κοστῆς Μαΐου.	Τῶν Ἀγίων Πάντων Μαΐου.	Ἡ νηστεία τῶν Ἀγ. Ἀποστό- λων ήμέραι.	Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ήμέρα.
δ	λβ	ια	κε	τῇ δ'. τῆς δικαιωσ.	κβ	τῇ ε'. τῆς ε. ἐβδομ.	λ	ι	ιζ	μβ	β
γ	λγ	ιβ	κς	τῇ γ'. τῆς δικαιωσ.	κγ	τῇ δ'. τῆς ε. ἐβδομ.	Μαΐου α.	ια	ιη	μα	Κυρια- κή.
β	λδ	ιγ	κζ	τῇ β'. τῆς δικαιωσ.	κδ	τῇ γ'. τῆς ε. ἐβδομ.	β	ιβ	ιδ	μ	ζ
Κυρια- κή.	λε	ιδ	κη	Τῇ Κυρ. τοῦ Πάσχα.	κε	τῇ β'. τῆς ε. ἐβδομ.	γ	ιγ	κ	λθ	ς
ζ	λε	ιε	κθ	τῷ ἀγίῳ, καὶ μεγάλῃ ζ'.	κς	Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρ.	δ	ιδ	κα	λη	ε
ς	λζ	ις	λ	τῇ ἀγίᾳ, καὶ μεγάλῃ ε'.	κζ	τῇ ζ'. τῆς δ. ἐβδομ.	ε	ιε	κβ	λζ	δ
ε	λη	ιζ	λα	τῇ ἀγίᾳ, καὶ μεγάλῃ ε.	κη	τῇ ε'. τῆς δ. ἐβδομ.	ς	ις	κγ	λς	γ
δ	λθ	ιη	Φεβρουα- ρίου α.	τῇ ἀγίᾳ, καὶ μεγάλῃ δ'.	κθ	τῇ δ'. τῆς δ. ἐβδομ.	ζ	ιζ	κδ	λε	β
γ	μ	ιθ	β	τῇ ἀγίᾳ, καὶ μεγάλῃ γ'.	λ	τῇ γ'. τῆς δ. ἐβδομ.	η	ιη	κε	λδ	Κυρια- κή.
β	μα	κ	γ	τῇ ἀγίᾳ, καὶ μεγάλῃ β'.	⌘ λα	τῇ γ'. τῆς δ. ἐβδομ.	θ	ιθ	κς	λγ	ζ
Κυρια- κή.	μβ	κα	δ	Τῇ Κυρ. τῶν Βατίων.	Ἀπριλ. α.	τῇ β'. τῆς δ. ἐβδομ.	ι	κ	κζ	λβ	ς
ζ	μγ	κβ	ε	τῷ ζ'. τοῦ Λαζάρου.	β	Τῇ Κυρ. τοῦ Παραλ.	ια	κα	κη	λα	ε
ς	μδ	κγ	ς	τῇ ε'. τῆς ε. ἐβδομ.	γ	τῇ ζ'. τῆς γ'. ἐβδομ.	ιβ	κβ	κθ	λ	δ
ε	με	κδ	ζ	τῇ ε'. τῆς ε'. ἐβδομ.	δ	τῇ ε'. τῆς γ'. ἐβδομ.	ιγ	κγ	λ	κθ	γ
δ	μς	κε	η	τῇ δ'. τῆς ε'. ἐβδομ.	ε	τῇ ε'. τῆς γ'. ἐβδομ.	ιδ	κδ	λα	κη	β
γ	μζ	κς	θ	τῇ γ'. τῆς ε'. ἐβδομ.	ς	τῇ δ'. τῆς γ'. ἐβδομ.	ιε	κε	Ἰουνίου α.	κζ	Κυρια- κή.
β	μη	κζ	ι	τῇ β'. τῆς ε'. ἐβδομ.	ζ	τῇ γ'. τῆς γ'. ἐβδομ.	ισ	κς	β	κς	ζ
Κυρια- κή.	μθ	κη	ια	Τῇ Κυρ. τῆς ε. ἐβδομ.	η	τῇ β'. τῆς γ'. ἐβδομ.	ιζ	κζ	γ	κε	ς

Ἰξευρε καὶ τοῦτο, ὅτι τὸ ἅγιον Πάσχα ἀναβαίνει ἕως τὰς κέ. τοῦ Ἀπριλίου Μηνός, καὶ καταβαίνει ἕως τὰς κβ'. τοῦ Μαρτίου, ὥστε εἶναι τὰ πάντα Πασχάλια λέ. καὶ διὰ τοῦτο εἶναι καὶ ἐνταῦθα στίχοι λέ. καὶ εἰς καθ' ἓνα στίχον εἶναι τὰ πάντα ἐνός Πασχαλίου ἀημειωμένα.

ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΑΛΛΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ.

Η' Παρα- μονή των Χριστου- γένων ή- μέρα.	Κρεωφα- γία ήμέ- ραι.	Τὸ Τριωδιον ἄρχεται Γανουα- ρίου.	Ἡ ἀπο- κρέα Φεβρουα- ρίου.	Τοῦ Εὐαγγελισ- μοῦ.	Τὸ ἅγιον Πάσχα. Ἀπρ.	Τοῦ αἰγίου Γεωργίου.	Τῆς Ἀναλή- ψεως. Μαΐου.	Τῆς Πεντη- κοστῆς Ἰουνίου.	Τῶν ἁγίων Πάντων Ἰουνίου.	Ἡ νηστεία τῶν Ἀγ. Ἀποστό- λων ἡμέραι.	Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα.
ζ	ν	κθ	ιβ	τῇ ζ'. τῆς ε'. ἐβδομ.	θ	τῇ Κυρ. τῶν μυροφ.	ιη	κη	δ	κδ	ε
ς	να	λ	ιγ	τῇ ς'. τῆς ε'. ἐβδομ.	ι	τῇ ζ'. τῆς β'. ἐβδομ.	ιθ	κθ	ε	κγ	δ
ε	νβ	λα	ιδ	τῇ ε'. τῆς ε'. ἐβδομ.	ια	τῇ ς'. τῆς β'. ἐβδομ.	κ	λ	ς	κβ	γ
δ	νγ	Φεβρουα- ρίου α'.	ιε	τῇ δ'. τῆς ε'. ἐβδομ.	ιβ	τῇ ε'. τῆς β'. ἐβδομ.	κα	λα	ζ	κα	β
γ	νδ	ιβ	ισ	τῇ γ'. τῆς ε'. ἐβδομ.	ιγ	τῇ δ'. τῆς β'. ἐβδομ.	κβ	Ἰουνίου α'.	η	κ	Κυρια- κῇ.
β	νε	γ	ιζ	τῇ β'. τῆς ε'. ἐβδομ.	ιδ	τῇ γ'. τῆς β'. ἐβδομ.	κγ	β	θ	ιθ	ζ
Κυρια- κῇ.	νς	δ	ιη	τῇ Κυρ. τῆς δ'. ἐβδ.	ιε	τῇ β'. τῆς β'. ἐβδομ.	κδ	γ	ι	ιη	ς
ζ	νζ	ε	ιθ	τῇ ζ'. τῆς δ'. ἐβδομ.	ισ	τῇ Κυρ. τοῦ Θωμᾶ.	κε	δ	ια	ιζ	ε
ς	νη	ς	κ	τῇ ς'. τῆς δ'. ἐβδομ.	ιζ	τῷ Σαβ. διακαινησ.	κς	ε	ιβ	ισ	δ
ε	νθ	ζ	κα	τῇ ε'. τῆς δ'. ἐβδομ.	ιη	τῇ ς'. τῆς διακαινησ.	κζ	ς	ιγ	ιε	γ
δ	ξ	η	κβ	τῇ δ'. τῆς δ'. ἐβδομ.	ιθ	τῇ ε'. τῆς διακαινησ.	κη	ζ	ιδ	ιδ	β
γ	ξα	θ	κγ	τῇ γ'. τῆς δ'. ἐβδομ.	κ	τῇ δ'. τῆς διακαινησ.	κθ	η	ιε	ιγ	Κυρια- κῇ.
β	ξβ	ι	κδ	τῇ β'. τῆς δ'. ἐβδομ.	κα	τῇ γ'. τῆς διακαινησ.	λ	θ	ισ	ιβ	ζ
Κυρια- κῇ.	ξγ	ια	κε	τῇ Κυρ. τῆς γ'. ἐβδ.	κβ	τῇ β'. τῆς διακαινησ.	λα	ι	ιζ	ια	ς
ζ	ξδ	ιβ	κς	τῇ ζ'. τῆς γ'. ἐβδομ.	κγ	τῇ μεγ. Κυρ. τοῦ Πάσχα.	Ἰουνίου α'.	ια	ιη	ι	ε
ς	ξε	ιγ	κζ	τῇ ς'. τῆς γ'. ἐβδομ.	κδ	τῷ ἁγίῳ, καὶ μεγ. Σαββ.	β	ιβ	ιθ	θ	δ
ε	ξς	ιδ	κη	τῇ ε'. τῆς γ'. ἐβδομ.	κε	τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ ς'.	γ	ιγ	κ	η	γ

Τὸ λοιπὸν ὅταν εἴρῃς τὸ ἅγιον Πάσχα εἰς τὸ Κανόνιον αὐτοῦ εἰς τὰς πόσας τοῦ Μηνὸς εἶναι, γύρισε ἐδῶ, καὶ εὐρέ τὸν στίχον, ὅπου εἶναι ἡ αὐτὴ ἡμέρα τοῦ Μηνὸς, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν στίχον εἶναι τὰ πάντα σημειωμένα, ὡσὰν βλέπεις, ὅτι εὐρήκ' ἔμεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα ιδ'. τοῦ Ἀπριλίου Μηνὸς, διὰ τὸ εἶναι Ἅγιον Πάσχα εἰς τὰς πόσας τοῦ Μηνὸς τοῦ χρόνου ἕτιέ. ἀπὸ δὲ Χριστοῦ α ω ζ'.

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΥ.

Α'κολουθίαι τῶν Ἑορτῶν ἐν τῷ Σεπτεμβρίῳ Μηνί	Σελ. 3
ἐν τῷ Οκτωβρίῳ	63
ἐν τῷ Νοεμβρίῳ	88
ἐν τῷ Δεκεμβρίῳ	149
ἐν τῷ Γανουαρίῳ	255
ἐν τῷ Φεβρουαρίῳ	357
ἐν τῷ Μαρτίῳ	388
ἐν τῷ Ἀπριλίῳ	409
ἐν τῷ Μαΐῳ	427
ἐν τῷ Ἰουνίῳ	434
ἐν τῷ Ἰουλίῳ	455
ἐν τῷ Αὐγούστῳ	487
Τὰ ἕνδεκα Ἑωθινὰ Ἀναστάσιμα Εὐαγγέλια	536
Α'κολουθία τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων	541
τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα	548
τῆς Πέμπτης τῆς Ἀναλήψεως	554
τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς	563

ΕΤΕΡΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Α'κολουθίαι Ἀναστάσιμοι τῆς Ὀκτωήχου	I
Στιχηρὰ Προσόμοια Θεοτοκία	51
Α'κολουθίαι ἀνώνυμοι εἰς Ἀγίους μὴ ἑορταζομένους	53
Α'κολουθία Παρακλητικὴ τῆς ὅλης Ἑβδομάδος	77
Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον, ὁ Μικρὸς	95
Ἔτερος ὁμοῖος . . . . . ὁ Μέγας	96

Österreichische Nationalbibliothek

+Z164859702

